INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI IULIE

TIPĂRIT ÎN AL DOILEA AN AL
~~DOMNIEI MAJESTĂȚEI SALE~~

~~MIHAI I-iu~~

~~REGELE ROMÂNIEI~~

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1928.

PRECUVÂNTARE „CĂTRE CITITORI" DE STAREȚUL NEONIL AL MÂNĂSTIREI NEAMȚULUI LA 1846

Iubiții mei cetitori, luna aceasta a lui Iulie este a cincea dela Martie, iară dela Septemvrie a unsprezecea. Deci pre la sfârșitul acestei luni, la al treilea an al propoveduirii sale, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, (dupre mărturia înțeleptului Meletie la Bisericeasca Istorie, Cartea I, cap. 6, § 4). Venind în părțile Chesariei lui Filip, întrebà pre ucenicii săi zicând: „Cine îmi zic oamenii a fi eu Fiul Omului?... Și răspunzând Simon Petru a zis: „Tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu". (Matei 16, 13, 16. Marcu 8, 27. Luca 9, 18). De atuncea a început Iisus a arătà „ucenicilor săi, că se cade lui a merge în Ierusalim, și multe a pătimi dela bătrâni, „și dela arhierei, și dela cărturari, și a se omorî, și a treia zi a învià. Și luându-l „pre el Petru a început a-i stà împrotivă, zicând: Milostiv fii ție Doamne, nu va fi „ție aceasta. Iară el întorcându-se a zis lui Petru: Mergi după mine satano, că nu „cugeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor" (Matei 16, 21, 23. Marcu 8, 30, 33).

Luna aceasta, de către Evrei se numește Aviv, iară de către Atinei, Metaghitnion, și de către Romani Iulie, căci mai întâiu se numia ea de către dânșii; (adică de către Romani) Cantilios, iară apoi pentru căci întru această lună s'a născut Chesarul Iulie, carele s'a arătat în Roma cel întâiu monarh, apucând mai 'nainte de nașterea lui Hristos cu patruzeci și șapte sau dupre alții cu patruzeci și cinci de ani pre carele l-au ucis Brut și Casie (cu cari erau uniți și alți complotiști) chiar în divanul judecătoresc. Deci pentru cinstea, zic, a întâiului acestui monarh, bătrânimea Romei au numit-o pre această lună cu numele său Iulie. (Vezi la Meletie Bisericeasca Istorie, cartea 1, cap. 1, § 1). Deci în zilele acestei luni multe desidemonii aveau Elinii cei vechi dupre cum am mai arătat și în Precuvântările trecutelor luni și obișnuiau a face multe sărbători, dupre părerea lor, și pentru oarecare întâmplări și pricini.

Insă noi creștinii prin băgarea de samă a orânduirilor sărbătorilor celor bisericești, vedem că această lună a lui Iulie, cu a lui Iunie trecut, au oarecare asemănare între ele, dupre cum ne putem lămuri din sărbătorile aceștia, și al aceia, căci în luna lui Iunie, a serbat Biserica nașterea Mergătorului înaintea venirei celei dupre trup, a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, adecă a Botezătorului Ioan. Iară întru aceasta serbează, pre prea slăvitul proroc și Mergătorul înainte al venirei lui Hristos cei de a doua, pre marele Ilie zic, pre carele și cei din Legea veche la prea mare cinste și sfințenie l-a avut, atât pentru căci râvnind dupre Domnul său și vrând a întoarce pre înșelatul norod, dimpreună și pre păgânul împărat Ahaav, dela închi-

narea idolilor, a voit şi însuş a se chinui de foame, încuind Cerul trei ani şi şase luni, ca să nu ploaie, şi iarăş prin gura sa deschizându-l dupăce s'a pocăit şi s'a întors la Domnul. Cât şi pentru căci pre popii cei de ruşine i-a junghiat, dupre cum de aceasta se scrie la a treia Carte a împăraţilor (Imp. 18, 40). Şi la Sirah unde zice: „Şi s'a sculat Ilie prorocul ca focul, şi cuvântul lui ca făclia ardea, „carele a adus preste ei foamete şi cu râvna sa i-a împuţinat pre ei, cu cuvântul „Domnului a oprit Cerul şi de trei ori a pogorît foc. Cât te-ai mărit Ilie întru mi- „nunile tale! Şi cine este asemenea ţie, ca să se laude? Cel ce ai înviat pre mort „din morţi, şi din iad cu cuvântul celui prea înalt. Cel ce ai pogorît împăraţi la „pierzare, şi pre cei măreţi de pre scaunul lor. Cel ce ai auzit în Sinà mustrare, şi „în Horiv judecăţile izbândirii. Cel ce ai uns împăraţi spre răsplătire, şi proroci „următori după tine. Cel ce te-ai înalţat cu vifor de foc, cu car de cai de foc. Cel „ce eşti scris în mustrări la vremi, ca să potoleşti mânia mai 'nainte de mânie"... (Sirah 48, 1).

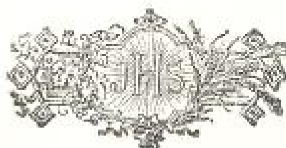
Dară încă şi în Legea Darului nu fără de laude se pomeneşte căci Biserica îl numeşte înger în trup. Iară Gura Domnului grăind de Ioan Botezătorul zice: „Acesta este Ilie cel ce va să vie" (Matei 11, 14). Şi iarăşi precum în trecuta lună am auzit unde să scrie pentru sfântul apostol Pavel, că s'a răpit până la al treilea Cer, dupre cum însuşi zice: „Sau în trup, sau în afară de trup nu ştiu, Dumnezeu ştie" (2 Corinteni 12, 3). Asemenea vedem şi în această lună la Parimiile ce se cetesc la ziua prăsnuirii acestui prooroc, şi dupre cum s'a zis şi mai sus, că adecă, cu căruţă şi cu cai de foc s'a suit văzut spre Cer. Iată dar acestea două asemănări au aceste două luni între ele.

Deci noi iubiţilor ştiindu-le acestea să priimim cu dragoste şi cartea lunei aceştia a lui Iulie, şi pre sfinţii cei din fieştecare zi, ce sunt cuprinşi într'însa să-i cinstim cu tot sufletul, şi mai ales să ne sârguim pre cât ne va fi prin putinţă spre urmarea petrecerei lor. Carea făcându-o ne vom învrednici a fi moştenitori desfătărei cei veşnice şi împărăţiei cei cereşti, în Hristos Iisus Domnul nostru al căruia Har şi milă, să fie cu voi cu toţi. Amin.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit şi Stareţ al sfintelor Monastiri Neamţul şi Secul
împreună cu tot soborul.

LUNA LUI IULIE

ARE TREIZECI ŞI UNA DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 14 ŞI NOAPTEA CEASURI 10.

In ziua dintâiu, sfinţii făcătorii de minuni fără de arginţi, Cosma şi Damian, cari au mărturisit în Roma.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, iară de se va întâmplă în vre-o Duminică, Stihirile pe 10, ale Invierei 3, şi alelui Anatolie 3, şi ale Sfinţilor 4.

Glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu razele minunilor, goniţi toată neputinţa durerilor noastre, revărsând Darul fără de argint, şi împodobindu-vă cu darurile Invăţătorului, celui ce a ridicat pre umeri durerile celor născuţi pre pământ.

De două ori.

Invăţându-vă întâi tămăduirilor, curăţiţi prin credinţă durerile tuturor. Iară a doua iarăşi duhovniceşte întrarmându-vă dumnezeeşte, goniţi şi neputinţele cele stricăcioase ale sufletelor noastre.

De două ori.

Fără argint priimind Darul dela Hristos Dumnezeu, fără de argint tămăduiţi neputinţele tuturor, şi nu numai boalele noastre le curăţiţi, ci şi dobitoacelor daţi îndreptarea cea cuvântătoare, ca nişte milostivi.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea a lui Anatolie.

Fără de sfârşit este Darul sfinţilor, carele dela Hristos a luat. Pentru aceasta şi moaştele lor din dumnezeeasca putere neîncetat lucrează minuni. Ale cărora şi singure numele cu credinţă chemându-se, de boale netămăduite izbăvesc. Prin cari Doamne, şi pre noi din patimile sufletului şi ale trupului ne slobozeşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii, cei fără de arginţi, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată şi nevinovata Stăpână, de demult dacă a văzut pre Mielul său pre lemnul Crucei, ca o Maică se jelià, şi mirându-se strigà: Prea dulce Fiule, ce este această nouă şi prea slăvită vedere? Cum te-a dat pre tine adunarea celor fărădelege judecăţei lui Pilat? Şi spre moarte osândeşte pre viaţa tuturor! ci laud Cuvinte pogorârea ta cea nespusă.

LA STIHOAVNA
Stihirile glasului 1-iu.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

La pomenirea celor fără de arginţi toţi să alergăm. Din inimă curată, şi din cunoştinţă de sine lămurită, strigând către dânşii: Bucură-te doime, tămăduirea bolnavilor, căci aţi primit dela Dumnezeu puterea tămăduirilor.

Stih: Sfinţilor, celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'inşii.

Păzind poruncile Domnului, şi prea înţelepţeşte tăind boala iubirii de argint tămăduiţi fără de argint. Pentru aceasta dupre vrednică datorie cinstim chinuirea voastră cea cinstită făcătorilor de minuni: Rugaţi-vă să ne mântuim noi.

Stih: Iată acum ce este bun sau ce este frumos fără numai a locui fraţii împreună.

Ca unii ce aţi luat îndrăzneală, dela însuşi Dumnezeu, a miluì şi a mântuì, izbăviţi de multe feluri de primejdii, şi de patimi, de nevoi, şi de supărările sufletului şi ale trupului, pre cei ce cu credinţă vă laudă pre voi purtătorilor de Dumnezeu fără de arginţi.

Slavă, glasul al 6-lea.

Având pre Hristos pururea lucrând întru voi, sfinţilor cei fără de arginţi, minuni faceţi în lume, pre cei bolnavi vindecaţi. Pentrucă doftoria voastră izvor este neîmpuţinat, şi scoţându-se dintr'însul, mai mult izvorăşte, şi vărsându-se mai de prisosit este, în toate zilele se deşartă, şi mai mult se înmulţeşte, tuturor dând şi nescăzând. Şi cei ce scot, se satură de tămăduiri, şi acelaş rămâne neîmpuţinat. Deci ce vă vom zice pre voi? Doftori, tămăduitori de suflete şi de trupuri, vindecători de patimi nevindecate, cari în Dar tămăduiţi pre toţi, luând darurile dela Mântuitorul Hristos, cel ce dărueşte nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ai suflete nepocăite, ce te zăboveşti? Tăierea morţei se apropie, şi sfârşitul ca un fur a sosit: Aleargă, şi cazi înaintea Născătoarei de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Hristoase văzându-te răstignit, ceea ce te-a născut a strigat: Fiul meu ce taină streină văz? Cum mori cu trupul spânzurându-te pre lemn, dătătorule de viaţă?

Tropar, glasul, al 8-lea:

Sfinţilor cei fără de argint şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre. Şi ca cei ce în Dar aţi luat, în Dar daţi-ne nouă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei. Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, fără mucenicie, şi al sfinţilor pe 6.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Celui ce a povăţuit de demult pre Israil, fugând „din robia lui Faraon, şi în „pustie l-a hrănit. Să cântăm „Mântuitorului nostru Dumne-„zeu, că s'a prea slăvit.

Prin cuvinte de cântări să lăudăm astăzi cu glasuri de veselie, pre cei prin Dar daţi dela Dumnezeu nouă tuturor, făcători de minuni şi doftori, întărire Bisericei, şi razimuri credincioşilor.

Cei ce totdeauna ne batem de întreitele valuri întru adâncul boalelor, şi în vifor cumplit de boale cumplite, veniţi să mergem cu bucurie la limanul doftorilor celor fără de arginţi, ca să ne mântuim.

Slavă:

Prin bunătăţile cele prea luminate arătându-vă fericiţilor casă dumnezeescului şi a tot lucrătorului Duh, ne arătaţi nouă această dumnezeească casă noian de tămăduiri dumnezeeşti, cu cercetările voastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, care eşti lăcaşul lui Dumnezeu, masa cea înţelegătoare, frumseţea lui Iacov, podul cel ce lesne trece pre dânsul, şi scara cea nemişcată, neamurile neamurilor cu dragoste te fericim Preacurată.

Peasna 3 a, Irmos:

Cela ce întăreşti tunetul:..

Doimea cea cinstită a dumnezeeştilor celor fără de arginţi, luminându-se prea lăudat cu strălucirile cele în trei sori, luminează marginile pă-

mântului cu luminile tămăduirilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Fiind împreunaţi sfinţilor cu cetele cele îngereşti, şi stând înaintea scaunului slavei cu toată cinstea, luaţi aminte la cei de jos cu milostivire, scoţându-i totdeauna din răutăţi.

Slavă:

Teologhisind sfinţilor pre Treimea cea dumnezeească însăşi Stăpânire, aţi vieţuit pre pământ ca nişte îngeri, împlinind voia cea dumnzeească, şi acum vă fericiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce este înfricoşat către oştile cele de sus, negrăit s'a sălăşluit întru tine, aflându-te mai curată decât firea cea văzută, şi cea înţelegătoare, prea curată Fecioară, pentru aceasta te fericim.

Irmosul:

Cela ce întăreşti tunetul, şi „zideşti Duhul, întăreşte-mă „Doamne, ca să te laud pre „tine adevărat, şi să fac voia „ta; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Dătători tămăduirilor minunaţi, şi sfeşnice purtătoare de lumină ale minunilor v'aţi arătat tuturor prin Darul Duhului; căci văpaia patimilor răcorindu-o cu credinţa, printr'însa încălziţi cugetul credincioşilor. Pentru aceasta având noi lăcaşul vostru cel dumnezeesc casă de doftorie sufletelor, strigăm către voi: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, purtătorilor de Dumnezeu cei fără de arginţi, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine fecioară, ca pre ceea ce numai tu între femei mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericesc; că focul Dumnezeirei întru tine s'a sălăşluit, şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie slăvim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu credinţă ne închinăm prea sfintei naşterii tale.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşiţa văzîndu-l fără dreptate ridicat pre Cruce, plângând strigă cu amar:

Lumea se bucură luând izbăvire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru milostivirea milei prea bune Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dărueşte celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău, şi m'am temut, „văzut-am lucrurile tale, şi „m'am spăimântat: Slavă puterei tale Doamne".

Imbrăcându-vă sfinţilor cu podoaba nestricăciunei, prin dezbrăcarea trupului celui pământesc, totdeauna staţi înaintea scaunului Treimei dimpreună cu îngerii.

Patimile sufletelor celor cu multe dureri le vindecaţi, şi boalele trupului le tămăduiţi, cei cu bune laude fără de arginţi, dăruind sănătate şi mângâere de către toate cele ce aduc întristare.

Slavă.

Cercetaţi pre cei ce cu bună credinţă aleargă la sfântul vostru lăcaş, cei ce sânteţi fără de argint, dăruind sănătate şi linişte, de toate cele ce aduc întristare.

Şi acum, a Născătoarei.

Făclia Dumnezeeştei lumini să slăveşte, Născătoarea de Dumnezeu, cea mai aleasă decât toate făpturile, care a îndumnezeit pre om, ca una ce a născut pre Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, şi „te laudă pre tine; că tu eşti „Dumnezeul nostru, şi la tine „scap împăratul păcei".

Cei fără de argint lăudaţi ai lui Hristos, trăgându-se dela răsăritul cel cu adevărat dătător de lumină, luminează lumea cu lucirile tămăduirilor, şi risipesc întunerecul cel cumplit al patimilor.

Cei ce suntem înviforaţi de boale, şi înnecaţi de patimi, şi cufundaţi cu întreitele valuri ale întâmplărilor celor fără de măsură, veniţi cu bucurie să scăpăm la limanul prea înţelepţilor doftori.

Slavă:

Dorind sfinţii de Treimea cea mai pre sus de dumnezei, i s'au arătat Ei slugi. Pentru aceea cu milostivire tămăduesc boalele tutulor cele cumplite, arătându-se pururea minunaţi.

Şi acum, a Născătoarei.

Răsari-mi Stăpână raza

dumnezeeştei cunoştinţe, mie celui ce sunt cumplit cuprins de întunerecul necunoştinţei, şi mă povăţueşte către lumina pocăinţei Preacurată, ceeace eşti uşa luminei.

Peasna 6, Irmos:

Cuprinzându-mă furtuna...

Izvorând ape de vindecări, ca nişte izvoare de mântuire, spălaţi toată întinăciunea boalelor celor sufleteşti şi trupeşti, sfinţilor cei fără de arginţi, luminători ai lumei cei prea luminaţi.

Sfânt este lăcaşul vostru, fiind împodobit cu minuni şi cu semne, la care tot omul, ce aleargă dintru tot sufletul, câştigă sănătate, fericindu-vă pre voi dupre datorie.

Slavă:

Ca două stele străluciţi la întărirea Bisericei lui Hristos, şi cu bună credinţă o luminaţi pre dânsa cu razele tămăduirilor, lucrătorilor de minuni, cei cu nume mare.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă ceea ce ai născut pre Mântuitorul; căci mă turbură adâncimea păcatelor, şi mă înviforează valurile dezmierdărilor, şi mă întristează furtuna duhurilor celor viclene.

Irmosul:

Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşale-
„lor celor nemăsurate mă trage.
„Ci tu Ocârmuitorule bune,
„mai 'nainte apucând ocârmu-
„eşte-mă, ca pre proorocul, şi
„mă mântueşte".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cei ce aţi priimit Darul tămăduirilor, daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, doftorilor cari sunteţi făcători de minuni, măriţi. Ci dar cu cercetarea voastră, surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

ICOS.

Cuvântul înţelepţilor doftori este mai pre sus decât toată mintea şi înţelepciunea, căci dărueşte sănătate tuturor din destul. Pentru aceasta şi mie mi-a dăruit Darul de povestire, să-i laud ca pre nişte purtători de Dumnezeu, şi slugi bine plăcute lui Hristos, cari dau mulţime de tămăduiri către toţi, şi-i izbăvesc de boale, vindecând lumea cu minunile.

In ziua dintâi, pomenirea sfinţilor mucenici şi doftori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei ce s'au săvârşit în Roma.

Stih: Improşcările de pietre pre fraţi nu i-au despărţit,
Ca cei ce amândoi întărindu-se pre Hristos ca pre o piatră au stătut,
In Iulie în întâia zi,
Cei fără de arginţi moarte de pietre suferi.

Aceștia au fost din marea cetate a Romei în zilele împăratului Carin, frați fiind, și cu meșteșugul doftori, vindecând nu numai oameni, ci și dobitoace. Și cerșind ca plată pentru doftorie de la cei ce se lecuiau, credința și mărturisirea în Hristos, neluând alt nimic. Deci, fiind pârîți la împăratul, cum că cu meșteșug fermecătoresc fac vindecările, și prinzând pre alții pentru dânșii, ei nesuferind a fi alții în locul lor, s'au dat singuri. Și nevrând să se lepede de Hristos, ci mai vârtos încă și pre împăratul acesta Carin îl mântuiră din păgânătate, fiind tămăduit de dânșii. Căci acesta la întrebarea ce le făceà, spăimântându-i cu grele înfricoșeri, i s'au dezlegat grumazii, de i s'a întors obrazul la spate. Și pentru aceasta cei ce se aflase acolo, au crezut în Hristos, cu cari și împăratul cu toți ai casei lui a mărturisit pre Hristos, și a liberat pre sfinți, trimițându-i cu cinste la locul lor. După aceea dascălul lor, cel ce i-a învățat meșteșugul doftoriei, pizmuindu-i și luându-i, se suì cu dânșii într'un munte, facându-se a merge ca să culeagă erburi de leacuri, deci acolo sculându-se îi ucise cu pietre.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie, ce a întărit monastirea dela izvorul adânc.

Stih: Cu adevărat prin faptă Vasilie te-ai văzut,
Ca cel ce preste necuvântătoarele patimi ai împărățit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Petru Patriciul ce a vieţuit întru ale lui Evandru.

Stih: Lăsând slava pământului, și îndulcirea pământească.

Petru după moarte s'a împărtășit de slava cerească.

Intru această zi, cuviosul Leon pustnicul, gol petrecând s'a săvârșit.

Stih: Mai 'nainte de moarte Leone, trupului sau Evei nu te-ai plecat,
Precum întâiul Adam, și gol fiind nu te-ai rușinat

Intru această zi, sfinții două mii de mucenici prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Sabia omoară două mii de bărbați,
Cinstiți nevoitori, cari erau neînfricoșați.

Intru această zi, sfântul mucenic Mavrchie fiind uns cu miere și mușcat de albine s'a săvârșit.

Stih: Mavrichie gol cu miere uns fiind,
Mușcările albinelor dulce miere era socotind.

Intru această zi, sfinții două zeci și cinci de mucenici, cari în Nicomidia prin foc s'au săvârșit.

Stih: Numărul bărbaților în foc arși este împrejur încheiere,
Căci de cinci ori cinci arătată este ca o încunjurare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s'au lămurit ca aurul în „topitoare în cuptorul focului, „cari ca întru o cămară luminată dănțuiau cântând: Bine „ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri".

Norodul lui Dumnezeu adunându-se cu credință la biserica voastră fericiților, vestește darurile voastre, laudă tămăduirile, mărește luminat viețuirea cea dumnezeească, și fericește pururea petrecerea cea cinstită.

Veniți cu credință să vedem izvorul, care izvorăște, râuri de minuni, și cu veselie împreună Domnului să strigăm: Foarte ești minunat Dumnezeule, cel ce faci minunate minuni pre pământ, prin robii tăi.

Slavă:

Infrumsețatu-s'a Biserica sfinților celor fără de arginți cu

multe minuni, întru care se vindecă multe feluri de boale, ale celor ce cu credinţă neîndoită aleargă la dânsa, şi pururea trimit laudă lui Dumnezeu, ca unui dătător de bunătăţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Pogorâtu-s'a Hristos ca ploaia pre lână în pântecele tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi încetat-au pâraele nelegiuirii, şi ca un Dumnezeu va izvorî nestricăciune şi vieaţă celor ce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pământul şi toate...

Pământul lăcuind, în ceruri arătat aţi dobândit vieţuire cerească, nevoindu-vă bine şi surpând pre şarpele, aţi priimit Har a vindecă boalele oamenilor, întru slava şi lauda Domnului, sfinţilor fără de arginţi.

Prin rugăciunea cea către Dumnezeu, sfinţilor, deschideţi ochii, şchiopilor arătat le daţi bun umblet, şi slăbănogilor sănătate desăvârşit, minunându-vă cu credinţă, sfinţilor fără de arginţi. Pentru aceasta dupre datorie vă lăudăm pre voi.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, şi pre Sfântul Duh Domnul.

Ca un raiu înţelegător ni se cunoaşte nouă această casă a sfinţilor, carea pururea aduce înainte bun miros de taină, Darul cel dumnezeesc, carele vi l-a dăruit vouă Iisus, dând cugetelor noastre bună mireazmă.

Şi acum, a Născătoarei:

Din sângiurile tale cele sfinţite s'a întrupat Ziditorul tuturor, şi a ieşit din pântecele tău, păzindu-te pre tine Fecioară, o minunea minunilor! O arătare de taină nouă! Carea s'a lucrat întru tine întru toţi veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l pre dânsul...

Pământul, şi toate cele ce „sunt pre dânsul, mările şi „toate izvoarele, cerurile ceru-„rilor, lumina şi întunericul, „gerul şi zăduful, fiii oameni-„lor şi preoţi, binecuvântaţi „pre Domnul, şi-l prea înălţaţi „pre el în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Făcut-a biruinţă cu braţul...

O cât este de mare această biserică prea sfinţită, sfinţilor fără de argint, către care viind, săvârşiţi măriri şi semne înfricoşate, şi minuni cu adevărat, înţelepţilor. Pentru aceasta adunându-ne astăzi, vă lăudăm pre voi cu mare glas.

Toţi să încheem danţuri duhovniceşti, mărind pre Cosma cugetătorul de Dumnezeu, şi pre Damian cel ales, pre doimea cea cinstită, carii prin

fapte bune au slăvit pre Stăpânul a toată lumea, şi Dumnezeu şi Domnul şi Mântuitorul tuturor.

Slavă:

Deschisu-s'a tuturor pe pământ casă de doftorie, sfântă casa celor fără de arginţi, care încetează frigurile celor ce adesea vin către dânşii, şi izbăveşte pre cei necăjiţi de duhuri cumplite, şi dă tămăduire tuturor oamenilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce te-ai arătat mai pre sus de cât Heruvimii, fă mintea mea mai pre sus de zburdările trupului şi de supărările vieţei, şi-mi dă putere a umblă cu bună podoabă pre căile cele de izbăvire, care ne duc la cetatea cea de sus, Preacurată.

Irmosul:

Făcut-a tărie cu braţul său, „pentru că a surpat pre cei „puternici de pre scaune, şi a „înălţat pre cei smeriţi Dumnezeul lui Israil, întru care „ne-a cercetat pre noi Răsăritul cel dintru înălţime, şi ne-a „îndreptat pre calea păcei".

SVETILNA

Podobie: Cu duhul în biserică...

Priimind dela Dumnezeu Darul tămăduirilor, fericiţilor cei fără de arginţi, tămăduiţi boalele, şi vindecaţi pre toţi, cei ce cu credinţă aleargă la dumnezeeească biserica voastră. Pentru aceasta ca dintr'un glas dimpreună, dupre vrednicie fericim cinstită pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Podobie: Lumină neschimbată...

Arată milostivire de ascultare, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, şi mântueşte pre cei ce se închină prea curatului tău chip, căci toţi la tine avem nădejde, ca la o folositoare întărită.

LA HVALITE

Stihirile pe 4. glas al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Ca nişte râuri revărsătoare, şi arătat poezitoare cu apele Duhului, adăpaţi zidirea cu dumnezeeştile semne, şi cu dările vindecărilor cele minunate, şi patimile cele pierzătoare de suflet le uscaţi, şi boalele tămăduinţi, şi duhuri goniţi, purtătorilor de Dumnezeu fără de arginţi, şi rugătorilor pentru sufletele noastre.

De două ori.

Supuind patimele cele necuvântătoare, dăruiţi oamenilor şi dobitoacelor facerile de bine, cu puterile cele sufleteşti, dela Hristos fiind îmbogăţiţi cu Darul tămăduirilor. Pentru aceasta săvârşind sfinţită, şi purtă-

toare de lumină prăznuirea voastră, cerem luminare sufletelor noastre.

Biserica voastră cea dumnezeească, s'a arătat ca Cerul de luminoasă şi cerească, având acum ca nişte stele minunele cele de mântuire, şi ca un soare luminos dumnezeească lucrarea vindecărilor, Cosma prea fericite, Damiane pururea pomenite, cei ce sânteţi slugi Domnului, şi rugători pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Izvorul tămăduirilor având sfinţilor cei fără de arginţi, tămăduiri daţi tuturor celor ce le trebuesc; că de prea mari daruri v'aţi învrednicit dela izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos; că a zis cătră voi Domnul, ca cei împreună rîvnitori cu apostolii: Iată v'am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateţi pre ele, şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta întru învăţăturile lui bine vieţuind, în dar aţi luat în dar daţi tămăduind patimile sufletelor, şi ale trupurilor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

De tot felul de primejdii păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei.

Cea prea curată văzând răstignit pre Hristos, iubitorul de oameni, şi coasta pătrunsă cu suliţa, plângând strigà: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-au răsplătit ţie nemulţămitoarele popoare, pentru bunătăţile cele ce ai făcut lor? Şi te sârgueşti ca să mă faci pre mine lipsită de Fiu, întru tot prea iubite; mă minunez Bunule îndurate de răstignirea ta cea de bună voie.

De voeşti, fă Slavoslovia mare, iară de nu, STIHOAVNA din Octoih, Slavă, a sfinţilor, glasul al 2-lea.

Izvorul tămăduirilor, numai pre unul într'un an tămăduià; iară lăcaşul celor fără de arginţi, toată mulţimea celor bolnavi vindecă, că neîmpuţinată este şi necheltuită bogăţia sfinţilor. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pui, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă subt acoperemântul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Strugurul cel întru tot copt Preacurată, pre carele nelucrat

l-ai purtat în pântece; dacă l-ai văzut pre acesta spânzurat pre lemn, tânguindu-te ai strigat, zicând: Fiule, izvorăşte must prin care se va lepădă toată beţia patimilor, Făcătorule de bine, pentru mine care te-am născut, prin îndurarea ta milostivindu-te.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi din Canonul sfinţilor Peasna 3, pe 4. Prochimenul, glas 4: Sfinţilor carii sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, voi sunteţi trupul lui Hristos...* Aliluia, glas 4: Iată acum ce este bun... Evanghelia dela Matei, dela jumătate: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece apostoli ai săi...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE

Punerea cinstitului veştmânt al prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, în Vlaherne.

La Doamne strgat-am, punem Stihirile pe 6 glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai iubitorule de oameni pre Maica ta ajutătoare robilor tăi, ca un milostiv, prin carea ai făcut rânduiala ta cea negrăită şi înfricoşată şi dumnezeiască vrednicia noastră cea întâi zidită o ai îndreptat. Pentru aceasta prea cinstită prăznuirea ei cinstind, lăudăm puterea ta, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Cetatea care te cinsteşte pre tine şi dupre datorie te slăveşte, o acoperi Prea lăudată, cu cinstitul tău veştmânt Preacurată, de varvarii cei prea fără de Dumnezeu, de foamete, de cutremur şi de războiul cel dintre noi totdeauna, Fecioară, ceea ce eşti neispitită de nuntă, şi pentru aceasta te slăveşte pre tine prea sfântă dumnezeească Mireasă, ajutătoarea oamenilor.

De două ori.

Cinstitul tău veştmânt, de Dumnezeu dăruită Stăpână, l-ai dăruit cetăţei tale bogăţie nefurată, acoperemânt şi laudă, şi zid nebiruit, şi visterie de tămăduiri, şi izvor de minuni pururea curgător, şi liman de mântuire celor înviforaţi totdeauna. Pentru aceasta te lăudăm pre tine prea lăudată Stăpână.

De 2 ori.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii şi noi să prăznuim luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mire-

sei Împăratului Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-te Doamne zicând întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţeniei tale, că o ai împodobit pre dânsa ca pre o polată frumoasă, şi o ai dăruit cetăţei tale Stăpâne, să o apere şi să o acopere, de varvarii cei protivnici cu puternică tăria ta, pentru rugăciunile ei.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Polotă însufleţită numai tu te-ai făcut lui Dumnezeu, şi cinstit veştmântul tău, cel pus ca o visterie în sfântă casa ta, credincioşilor sfinţenie şi zid nebiruit l-ai dăruit, prin care cetatea ta se mântueşte, Maica lui Dumnezeu, lăudând dumnezeească puterea ta.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Cinstit veşmântul tău, carele a acoperit sfânt şi cinstit trupul tău Curată, îmbrăcăminte de slavă l-ai dăruit tuturor, şi izvor care izvorăşte apele Darului cele pururea vii. Al căruia punere prăznuim, cinstindu-te de Dumnezeu Născătoare, pre tine cea mai cinstită de cât toate.

Stih: Feţei tale se vor rugă bogaţii norodului.

Casa ta Stăpână, purtând sfinţit veşmântul tău ca o visterie de sfinţenie, totdeauna sfinţeşte pre toţi, cei ce aleargă cu credinţă; şi pre tine dupre datorie te fericesc într'însa totdeauna, ceea ce eşti nădejdea sufletelor noastre, şi acoperământ tare, şi întărire.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Ca cu o cunună prea luminoasă s'a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu cu sfântul tău veşmânt, prea curată Născătoare de Dumnezeu, şi bucurându-se, se luminează astăzi, şi prin taină dănţueşte strigând ţie Stăpână: Bucură-te diademă cinstită, şi coroana dumnezeeştei slave; bucură-te una slava plinirei, şi veşnica veselie. Bucură-te limanul şi folosinţa celor ce aleargă la tine, şi mântuirea noastră.

Tropar, glasul al 8-lea.

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperemântul oamenilor, vestmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperemânt cetăţei tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai pre sus de fire nestricată rămâind, că întru tine şi firea se înnoeşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumei tale dărueşte, şi sufletelor noastre mare milă.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Născătoarei de Dumnezeu, de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasului al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Intru punerea cinstitului tău veşmânt, prăznueşte astăzi norodul tău prea lăudată, şi neîncetat strigă către tine: Bucură-te Fecioară lauda creştinilor.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul, şi Podobia aceeaşi.

Prăznueşte astăzi lumea, cinstită punerea veşmântului tău, o Curată, şi cu dragoste strigă către tine: Bucură-te Fecioară ajutătoarea credincioşilor.

Slavă, şi acum, iară aceasta.

CANOANE

Două ale prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cel dintâiu cu Irmosul pe 8, şi al doilea pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta;

Cinstesc veşmântul prea curatei Fecioarei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Pre Voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufle„tului, cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul nepă„timirei înneacă-i rogu-mă. Ca „ţie ca întru o alăută întru „omorârea trupului, să-ţi cânt „cântare de biruinţă".

Cinstitul tău veşmânt de Dumnezeu Născătoare Fecioară, norodului celui ce te cinsteşte pre tine pururea, l-ai dăruit acoperemînt sfinţit, toată năvălirea celor protivnici totdeauna biruind cu puterea Duhului.

Cu pipăirea celui ce s'a arătat cu trup pre pământ pentru noi din curat sângele tău, sfinţit veşmânt ţi-ai sfinţit cu atingerea de trupul tău. Prin carele pre toţi robii tăi, cei ce te laudă pre tine, îi sfinţeşti Fecioară.

Visterie cinstită celor ce te cinstesc pre tine cu credinţă Fecioară ceea ce eşti bună cu adevărat, le-ai dăruit veşmântul tău, pre toţi îmbogăţindu-i cu darurile dumnezeescului Duh, şi cu multe arătări de minuni.

Mieluşa neîntinată, ceea ce ai născut pre Mielul lui Dumnezeu mai pre sus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, carea curăţeşte totdeauna cu adevărat întinăciunea şi spurcăciunea celor ce se închină ei, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt CANON.

Peasna 1-a, glasul acelaş. Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, biserica celei Preacurate aflând cinstită haina

ei, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele darurilor.

Slavă:

Putere şi legătură de întărire Preacurată, dumnezeescul tău veşmânt dobândindu-l cu adevărat cetatea ta, tărie nebiruită are, pentru aceasta se şi bucură de tine.

Şi acum:

Mai cinstită decât sicriul cel de demult cu adevărat, racla ta s'a arătat pre pământ de Dumnezeu Născătoare, ale căreia închipuirile purtând, încă şi cunoştinţele adevărului credincioşilor păzind.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi aduna„rea cea cu mulţi fii a slăbit, „minunatului Dumnezeului „nostru să-i strigăm: Sfânt eşti „Doamne“.

Pre sfinţirea cea frumoasă, pre uşa cea cerească, pre Maica lui Dumnezeu să o lăudăm, şi veşmântul ei cel ce izvorăşte daruri dumnezeeşti, cu dragoste să-l sărutăm.

Cu haina nestricăciunii, pre cei cu stricăciunea goliţi, prin nestricată naşterea ta pre toţi i-ai îmbrăcat Curată; cărora cinstit veşmântul tău le-ai dăruit bogăţie neîmpuţinată.

Preacurată, tu pre cel ce acopere tot Cerul cu norii l-ai acoperit cu cinstit veşmântul tău, căruia închinându-ne cu credinţă pre tine te slăvim, acoperemântul sufletelor noastre.

Doftorie fără de plată celor neputincioşi este dumnezeeasca casa aceasta, că veşmântul tău Curată, izvor, carele neîncetat izvorăşte tămăduiri, l-a câştigat, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Să cinstim credincioşii ca pre o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi, cu credinţă priimind vesmântul celei Preacurate.

Slavă:

Mult cinstită haina celei Preacurate şi prea cinstite, nouă necredincioşilor prin Dar ne izvorăşte astăzi tămăduiri.

Şi acum:

Ca nişte rouă de dimineaţă veselia ta curgând pururea, potoleşte cuptorul patimilor, al celor ce te cinstesc pre tine totdeauna.

Sedealna, glas al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Izvoarele tămăduirilor Năs-

cătoarei de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Edem, adapă fața pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pre tine cu credință. Pentru aceasta te lăudăm, și cu credință te slăvim, și cu mulțămită strigăm pururea: Bucură-te ceea ce una ești nădejdea celor ce te laudă pre tine.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

Peasna 4, Irmos:

Milostive, pentru dragostea chipului tău ai stătut pre „Crucea ta, și s'au topit nea- „murile; că tu ești iubitorule „de oameni, tăria mea și lauda."

Să slăvim pre cea singură binecuvântată, și cu credință să ne atingem de veșmântul ei, ca să priimim Darul Duhului.

Preacurată, cinstim vestmântul tău, pre carele ca pre un izvor de nestricăciune, și îmbrăcăminte aleasă a slavei, l-ai dat tuturor celor ce te laudă.

Ca pre o visterie de mult preț cetatea carea te cinștește pre tine, câștigând veșmântul tău Fecioară, cu credință îl sărută și Dar priimește.

Preacurată și singură binecuvântată, care ești mai sfântă decât Heruvimii, mântuește de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul și Ziditorul întemeindu-te pre tine, ca cu niște stele te-a împodobit cu dumnezeești străluciri, cu care luminezi marginile.

Slavă:

De pre pământ la Cer Născătoare de Dumnezeu, dumnezeesc vesmântul tău prea curată, ne trage pre noi cei aprinși cu căldură de dragostea lui. Pentru aceasta pre tine te slăvim ca pre o pricină a mărirei celei mai bune.

Și acum:

Iată Darul cel nedeșertat, veniți toți cu inimă curată, o iubitorilor de praznic! de scoateți dumnezeești ape, care din destul izvorăsc din cinstită racla celei Prealăudate.

Peasna 5. Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în- „tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință."

Tu Stăpână prea curată

robilor tăi ai dăruit întărire, vesmântul şi cinstitul tău brâu, dumnezeească îngrădire.

Raiu frumos, carele izvorăşte din sine bună mireasma Duhului, Preacurată, casa carea ţine în sine haina ta, s'a arătat.

Preasfântă, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce cu credinţă cinstim, sfântul şi prea cinstitul tău vesmânt.

Biserici ale lui Dumnezeu, celui ce s'a sălăşluit întru tine, arată-ne de Dumnezeu Născătoare pre noi, cei ce te fericim pre tine întru dumnezeească biserica ta.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Tu Doamne pre Maica ta o ai slăvit, tu ai înălţat mai pre sus de toate puterile cele de duhuri slava ei fără asemănare.

Slavă:

Darul lui Dumnezeu tu eşti Preacurată de Dumnezeu Născătoare, carele izvorăşte din destul din cinstită racla ta, celor ce cu dragoste se închină ţie.

Şi acum:

Credincioşii împăraţi se încing cu tine ca cu o putere, şi cetatea ta având-te pre tine legătură, se laudă cu vesmântul tău Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă mântueşte, Iisuse „Impărate al puterilor".

Arătat-ai împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce ai născut pre Impăratul şi Domnul tuturor, ca un zid nestricat, cinstită şi sfântă haina ta.

Bucurându-ne, darul Fecioarei să-l slăvim, şi prea sfânt vestmântul ei să-l cinstim, din carele toată sănătatea celor neputincioşi neîncetat iese.

Născătoare de Dumnezeu izvor curgător de ape de viaţă pre tine te cunoaştem, şi cinstim dumnezeescul tău veşmânt, din carele în toate zilele izvorăşte credincioşilor vindecări.

Domnul cu tine fiind de Dumnezeu Născătoare, firea omenească luişi locuită o a făcut, şi toată vătămarea celui strein o a gonit.

Alt Canon, Irmos.

Jert-fi-voiu ţie cu glas...

Pre tine toată mai pre sus

de fire te-a proslăvit Domnul, toată te-a împodobit Fecioară, pre tine toată te-a cinstit mai pre sus de cuvânt de Dumnezeu Născătoare, cu brâul, cu veşmântul şi cu dumnezeeasca raclă.

Slavă:

Tărie pre tine credincioşii câştigându-te şi laudă, să încing cu mărire, cinstit brâul tău de Dumnezeu Născătoare dobândindu-l, ca o prea luminată şi cinstită podoabă.

Şi acum.

A vedeà slava ta cea negrăită de Dumnezeu Născătoare, doriau de demult toţi dumnezeeştii prooroci, dar în zilele cele mai de pre urmă s'a arătat nouă cel ce este mai pre sus de cât vremile.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Imbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu carele sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperemântule al tuturor oamenilor. A căruia punere prăznuim cu dragoste, şi strigăm cu frică către tine curată: Bucură-te Fecioară lauda creştinilor.

ICOS.

Imbrăcămintea cea curată, şi cortul Cuvântului lui Dumnezeu, norul cel însufleţit, şi năstrapa cea cu mană, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria, toţi cei ce ne-am mântuit prin naşterea ei, cu credinţă să o fericim; şi de cinstitul veşmânt să ne atingem, cu carele pre Stăpânul cel ce s'a îmbrăcat cu trup, ca un prunc cuprinzându-l l-a purtat. Prin carele firea omenească s'a ridicat la vieaţa şi împărăţia cea mai înaltă. Pentru aceasta bucurându-mă strig cu mare glas: Bucură-te Fecioară, lauda creştinilor.

Intru această lună, în 2 zile, facem pomenirea punerei cinstitului veşmânt al prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei în sfânta raclă, în zilele împăratului Leon cel mare, şi a Virinei femeiei lui.

Stih: Veşmântul fiului adică la ostaşii păzitori de Hristos s'a aflat,

Iară veşmântul Maicei in cetatea cea de Hristos păzită s'a aşezat.

Intru a doua zi prăznuim cea în sicriu aşezare,

A veşmântului prea curatei Fecioare.

Pre vremea împărăţiei lui Leon cel mare, şi a Virinei soţia sa, doi boieri patrici: Galvie şi Candid, fraţi buni fiind, mergând să se închine la Ierusalim, au sosit la Palestina, şi fiind la locurile Galileii, au aflat acolo cinstita haina a Născătoarei de Dumnezeu. la o femee evreică, carea o ţinea cu cinste, aprinzând multe lumini, şi tămâeri; deci a pus nevoinţă ca să o ea. Şi mergând la Ierusalim, şi sărutând toate sfintele locuri, şi făcând o raclă asemenea aceleia, în carea zăceà cinstitul veşmânt al Maicei lui Dumnezeu, dacă s'au întors ei au pus racla cea deşartă în locul celeilalte; iară aceea ce erà cu acest sfânt şi dumnezeesc veşmânt, luându-o, ş'au ţinut calea. Şi dacă au sosit la Constantinopol, o au pus înr'un Metoh al lor ce se chiamă Vlaherne, ispi-

tindu-se a ascunde comoara. Și văzând că nu se poate, a făcut de știre împăratului; și dacă auzi împăratul de aducerea ei, s'a umplut de nespusă bucurie, sărutându-o. Și a făcut o Biserică la acel Metoh, și a pus acolo cinstita raclă, unde și acum zace, care și până astă-zi păzește cetatea, și gonește tot vrăjmașul și toată boala.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Iuvenalie Patriarhul Ierusalimului.

Stih: Cinstesc a lui Iuvenalie pomenire,
Al căruia dumnezeesc mormânt Palestina îl are.

Acesta era pre vremea lui Teodosie cel mic, al treilea Arhiereu după Chiril stând în Ierusalim, și ajungând până pre vremea împărăției lui Marchian, și lui Leon, fiind și la Sinodul cel din Efes împreună cu cei două sute sfinți părinți, și strălucind întru dogme împreună cu Chiril pururea pomenitul Papa al Alexandriei. Deci ajungând și până la sfântul Sinod cel din Halchidon al celor șase sute treizeci de părinți, și cinstit fiind de împăratul Marchian pentru bunătatea și înțelepciunea lui; căci împăratul Marchian împreună cu Pulheria zidind Vlahernile, întrebă pre Iuvinalie, de știe unde s'a pus trupul Născătoarei de Dumnezeu; iară el a răspuns că din Scriptură nu știe; ci se zice cuvânt vechi și adevărat: că după ce s'a îngropat de apostoli, se auzia cântare îngerească până la trei zile; iară după a treia zi fiind că unul din apostoli nu se întâmplase la îngropare, se deschise mormântul și nu se aflară moaștele; de cât numai cele de îngropare. Și a rugat împăratul pre Arhiereu, măcar sicriul, împreună cu cele de îngropare să-l pecetluiască și să i-l trimită, care lucru s'a și făcut, și pre care împăratul, le-au așezat în biserica Născătoarei de Dumnezeu ce se zidise de el în Vlaherne, sfânt sicriu numindu-le pre acestea, iară sfântul Iuvenalie păstorind de toți anii treizeci și opt, a adormit în pace.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Coint.

Stih: Lui Coint zdrobindu-i-se coapsele și iarăși vindecându-se,
Se încununează însă deși cu obștească moarte este săvârșindu-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude „strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cu minte prea înaltă și cu inimă smerită scaunul Impăratului cel prea înalt, pre prea sfânta Fecioară cea cu Dar dăruită să o slăvim.

Ceea ce ești cămară aleasă lui Dumnezeu, veșmântul tău cel ce este pus întru cinstită cămara ta aceasta, cu credință îl cinstim, ca pre un sicriu sfânt și acoperemânt celor binecredincioși.

Racla ta, ceea ce are în sine veșmântul, cel ce a acoperit cinstit trupul tău, Fecioară cu totul prea curată, curățește toată spurcăciunea sufletească a celor ce cu credință se apropie.

Innoește-se tot cel ce se apropie cu credință, și sărută sfânta raclă, carea ține veșmântul tău cel luminos, prea curată Fecioară.

De Dumnezeu Născătoare prea curată, mântuește cetatea ceea ce te cinstește pre tine, de foamete și de cutremur, și de tot necazul, și de năvălirea

păgânească, şi de protivnică vătămare.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor pruncii lui Avraam...

Tu unul fiind ca un soare al dreptăţei Bunule, dumnezeeşte ai împodobit biserica celei cinstite cu darurile tale cele de multe feluri; întru carea răsărind, străluceşte raze vestmântul aceleia.

Slavă:

Varsă din sine dumnezeeştile tale pahare Preacurată cu adevărat Dar de minuni credincioşilor, şi celor ce te cinstesc pre tine, din sicriul tău ies din destul ca din alt Edem rîuri înţelegătoare.

Şi acum, a Născătoarei.

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pre pământ, veniţi, sicriul îndeamnă în taină, de vă atingeţi de prea slăvit vestmântul Doamnei, carele ca o visterie este pus în mine.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor atotputernice, pre cei ce se „ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăiei pogorîndu-te „i-ai rourat, şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile binecu„vântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Cu glasuri de mulţămită te lăudăm pre tine, ceea ce eşti solitoare nouă de toate bunătăţile, şi cinstit vestmântul tău sărutăm Fecioară, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Ca o făclie înţelegătoare, având pusă în sfeşnicul mesei sfinţită haina prea curatei Fecioare, la ochii inimei ne luminăm totdeauna.

Nici cum n'ai lăsat neîmpărtăşiţi sfinţitei tale pipăiri Fecioară pre nevrednicii robii tăi, că în locul trupului tău celui de viaţă purtător, vestmântul tău tuturor l'ai dăruit.

Cu cântări dumnezeeşti, să cinstim lăcaşul lui Dumnezeu cel desfătat, pre cea între maice Preacurată, uşa cea cerească, prin carea s'a încuiat uşa ceea ce ducea la moarte.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întizându-şi...

Ingerii, prea cinstită Curată, acum împreună dănţuesc întru cinstită biserica ta, şi încunjură Stăpînă cinstită şi sfîntă haina ta, cu dragoste şi cu bucurie: şi noi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pre tine slava neamului nostru.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Toiag, care ai odrăslit floarea vieţei, tu eşti bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas

primitor de mireazma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de mirezme, din care miruri de tămăduiri izvoreşte dumnezeeasca raclă.

Şi acum:

Laudă măririle tale cinstită Preacurată, oştilecele de duhuri, propoveduesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, şi apostolii acestea, şi ceata mucenicilor, şi toată plinirea cuvioşilor, cu carii ne închinăm ţie.

Peasna 9, Irmos

Eva adică prin boala neascultărei, blestem în„läuntru a adus, iară tu fecioară „de Dumnezeu Născătoare prin „odrasla purtărei în pântece, „lumei bine cuvântarea ai în„florit. Pentru aceasta toţi te „slăvim".

Iată pre tine patul lui Solomon te cinstim cu cântări de bucurie, şi cinstim vestmântul tău ca alt sicriu de sfinţenie încunjurându-l, leacuri de mântuire luăm pururea, Fecioară.

Arătatu-s'a acum dumnezeescul tău sicriu, cel ce cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină Fecioară, raze de tămăduiri din sine strălucind, şi întunericul boalelor gonind, care cu dragoste îl sărutăm.

Astăzi se bucură împreună cu noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu închinarea veşmântului tău toate cereştile puteri, apostolii, proorocii şi mucenicii, cuvioşii şi toţi drepţii, Stăpână una pururea Fecioară.

Sfinţitu-s'a tot pământul, ceea ce eşti prea sfinţit lăcaş al Stăpânului, cu punerea veşmântului tău, şi David s'a bucurat de aşezarea sicriului celui de demult, carele te-a închipuit pre tine, pururea Fecioară.

Luminată îmbrăcăminte, şi zid, veşmântul tău l-ai dăruit împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce te cinsteşte pre tine, ca ceea ce eşti Impărăteasa tuturor făpturilor de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

Alt Canon Irmos:

Piatra cea netăiată de mână...

Sicriul tău Născătoare de Dumnezeu cu adevărat s'a arătat cămară prea cinstită, având cinstit brâul şi veşmântul tău ca o îmbrăcăminte fecioarească de mireasă, şi păzindu-le ca o comoară de viaţă.

La biserica Fecioarei, carea se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, credincioşii astăzi ajungând, cu razele minunilor ca cu nişte stele ne luminăm, şi ne strălucim cu Darul.

Slavă:

Are sfântul tău brâu şi haina

ta cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, ca un zid şi dumnezeească unire de învăţături, şi laudă drept credincioşilor, şi biruinţă împăraţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudăm slava ta cea negrăită, şi Darul tău cel neasemănat. Că tu eşti izvorul înţelepciunei, din carele iese cuvântul tuturor celor ce te cinstesc pre tine Curată, şi slăvesc pre cel născut al tău.

SVETILNA.

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Tu ai înnoit şi firea şi vremea, a lui Dumnezeu Maică; că fără stricăciune este naşterea ta, fără stricăciune şi veşmântul tău. Cu carele cetatea ta o acoperi, cu carele şi schiptrurile împărăţiei, le întăreşti.

De două ori.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Racla, care ţine veşmântul tău preacurată, sicriu de sfinţenie robilor tăi, şi sfinţită îngrădire, şi slavă şi laudă, şi izvor de tămăduiri în toate zilele se cunoaşte. Unde astăzi cu sfinţenie adunându-ne, lăudăm măririle tale cele multe, şi noianul minunilor.

De două ori.

Iată loc prea slăvit, iată casă pururea luminată, întru carea s'a pus visterie cu Darul, cinstit veşmântul Fiicei lui Dumnezeu; veniţi oamenilor de scoateţi dintr'însa luminare şi curăţire, şi strigaţi cu mulţămitoare inimă: Preasfântă Fecioară, bine te cuvântăm, cei mântuiţi cu naşterea ta.

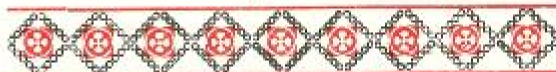
Sfântă punerea veşmântului tău, Stăpână, prăznuire o am câştigat, veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetăţei tale sfinţită îmbrăcăminte, cămară nefurată, dar cinstit, bogăţie nemutată, izvor de tămăduiri, plin de daruri duhovniceşti

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Gândul şi mintea curăţindune cu îngerii şi noi să prăznuim luminat, începînd cântarea lui David, Fecioarei Miresei Impăratului Hristos, Dumnezeului nostru: Scoală-te Doamne, zicând, întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţeniei tale; că o ai împodobit pre dânsa ca pre o polată frumoasă, şi o ai dăruit cetăţei tale Stăpâne, să o apere şi să o acopere, de varvarii cei protivnici cu puternică tăria ta, pentru rugăciunile ei.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

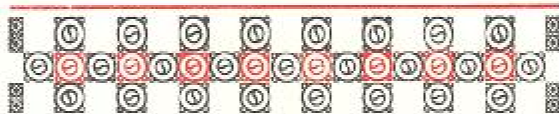

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Născătoarei de Dumnezeu. Peasna 3-a, şi 6, pe 8. Prochimenul glas al 3-lea. Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, cortul cel dintâi...* Aliluia, glas al 8-lea: Scoală-te Doamne întru odihna ta... Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea, intrat-a Iisus într'un sat...*

CHINONICUL.

Paharul mântuirei voiu luà...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE

Sfântul mucenic Iachint.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Octoihului 3, şi ale mucenicului 3, glasul al 8-lea

Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Prin strălucirea Duhului, te-ai arătat ca o piatră strălucitoare a Bisericii lui Hristos, pătimitorule; ca cel ce tare te-ai nevoit pentru credinţă, şi ai înfrânt tabăra celor fără de Dumnezeu, şi ai ridicat biruinţe asupra lor mucenice pătimitorule. Pentru aceasta cu credinţă te mărim, ca pre un ostaş nebiruit; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

O cârmuindu-te de dreapta cea nebiruită a lui Hristos, valurile înşelăciunei le-ai trecut, şi te-ai aşezat la limanul cel înţelegător, pătimitorule, umplându-te de liniştea cea fără de sfârşit, şi învrednicindu-te slavei celei neperitoare, cugetătorule de Dumnezeu mucenice Iachinte, veselindu-te pururea; roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Prin mădulările tale ai slăvit pre Dumnezeu cel nemuritor, omorându-te pentru dînsul; pentru aceasta te-a arătat pre tine înţelepte părtaş darurilor celor nemuritoare, şi te măreşte totdeauna cu semne şi cu puteri Iachinte; căci sicriul tău stă înaintea tuturor ca un izvor de sfinţenie; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete, nevrând nici de cum a alerga către pocăinţă, şi de foc netemându-te, petreci întru răutăţi? Scoală şi chiamă pre cea singură grabnică spre ajutor, şi strigă: Fecioară Maică, nu înceta a rugà, pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ca să mă mântuească de cursele vrăjmaşului.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua dacă a văzut pre Mielul său, întins pe lemnul Crucei de bună voie, a strigat ca o maică, tânguindu-se cu plângere: Fiul meu, ce vedere streină este aceasta? Indelung

răbdătorule, cel ce dai viaţă tuturor ca un Domn, cum mori, vrând se înviezi pre oameni? Slăvesc pogorîrea ta cea prea mare.

Troparul, glas al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Iachint...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih. Şi al Mucenicului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine Mucenice piatra cea luminată te voiu lăuda

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghi„petului scăpând Israilteanul „strigă: Mântuitorului şi Dum„nezeului nostru să-i cântăm.

Pre tine Mucenice, cela ce prin strălucire te-ai făcut piatră de mult preţ dumnezeeştei Biserici, te chem să fii acum împreună cu mine, ajutor laudelor tale.

Părăsind mărirea cea pământească, ai moştenit slava cea cerească, fiind pururea împreună cu Stăpânul tuturor, purtătorule de cunună Mucenice mărite.

Slavă:

Pentru Hristos bărbăteşte stând împrotiva înşelăciunei, ai arătat tinereţea vârstei şi vitejia cugetului, Mucenice purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul tuturor celor ce sunt, sălăşluindu-se în pântecele tău, s'a întrupat pentru mântuirea oamenilor, Maica lui Dumnezeu, zidindu-se pre sineşi, ceea ce suntem noi.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Fiind tânăr şi împodobit cu înţelepciunea, te-ai arătat cu adevărat, că ai minte de bătrân, Mucenice al lui Hristos.

Slavă:

Muceniceşte petrecând călătoria, cu grăbire ai ajuns la vitejiile mucenicilor, şi la încununarea cea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin rugăciunile tale Preacurată, către suirea cea cerească îndreptează, pre cei ce cu bună credinţă te socotesc pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti plină de Dar.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu“.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Făcutu-te-ai cinstită piatră de mult preţ a Bisericii, păstrată în cămările cele cereşti, şi ai înfruntat pre cei ce se închinau pietrelor, şi ai băut paharul muceniei, mucenice mărite Iacinte; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut, ceea ce singură eşti prea curată, Fecioară Maică, carea covârşeşti pre îngeri cu curăţia, pre mine cel ce sunt întinat mai pre sus decât toţi cu greşalele trupeşti, curăţeşte-mă cu dumnezeeşti apele rugăciunilor tale, dându-mi Născătoare de Dumnezeu curată pururea Fecioară mare milă.

A Crucei, a Născătoarei

Mieluşaua Cuvântului cea curată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce, pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără durere, ca o Maică tânguindu-se a strigat: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti? vrând să mântueşti pre om din necinstea patimilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Infăşurându-te cu durerile bunei credinţe, pătimitor dupre lege prea bogat te-ai arătat, nespăimântându-te de iuţimea muncitorilor.

Priimind din Cer cunună de iacint, cugetătorule de Dumnezeu, ca un ceresc te-ai învrednicit a dănţuì împreună cu cetele cereşti.

Slavă:

Cu cuget viteaz ai propoveduit cuvântul bunei credinţe şi fiind întărit cu minte nespăimântată, ai înfruntat pre tiranul.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce numai tu ai priimit pre atotţiitorul Dumnezeu, de Dumnezeu fericită, pre cei ce te laudă, mântueşte-i de toată nevoia şi de primejdii.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim".

Imbrăcându-te dela Dumnezeu cu puterea cea nebiruită, ai înfruntat pre tiranul cel fără de minte, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

De bună voie priimind moarte pentru Hristos, ai câşti-

gat lauda cea nemuritoare, purtătorule de cunună, Iacinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce cinstim naşterea ta cea mai pre sus de cuvânt, prin rugăciunile tale Preacurată, să ne mântuim noi de cursele vrăjmaşului.

Peasna 6-a, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

De chinurile celor fărădelege pătimind Mucenicul, se bucură; şi întărindu-şi cugetul cu patima celui fără de patimă, fără de slăbire de cei fără de minţi mergea către puitorul de nevoinţe.

Slavă:

Ca un iacint luminos ai strălucit cortul cel Dumnezeesc, şi cu sângele cel ales roşit al muceniei te-ai făcut prinos Bisericii celor întâi născuţi, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei.

Prin rugăciunele tale Născătoare de Dumnezeu preacurată, să ne mântuim de greşalele cel cumplite, şi să dobândim dumnezeeasca strălucire a Fiului Dumnezeului celui ce negrăit s'a întrupat din tine, pururea Fecioară prea curată.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă; căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

CONDAC, glasul al 6-lea.
Podobie: Plinind rânduiala...

Pom al vieţei în mijlocul sufletului său, credinţa ta Hristoase agonisindu-o Mucenicul tău, mai cinstit decât raiul Edemului s'a făcut; că lemnul înşelăciunei şarpelui pierzându-l cu îndrăzneala Duhului, s'a încununat cu slava ta mult milostive.

ICOS

Să lăudăm mai mult de cât pre mulţi mucenici pre acesta, ce părtineşte cetăţei noastre, carele păzeşte cetatea noastră ca pre un loc de podvig al pătimirei lui, ca unul ce este întrarmat cu îndrăzneala, şi ţine barda adevărului, prin care a tăiat pomul înşelăciunei, şi ne îndeamnă şi pre noi spre lucrarea bunătăţilor. Ci dar împreună cu dânsul să strigăm lui Hristos: Tu singur eşti Hristoase mult milostiv.

Intru această lună în 3 zile pomenirea sfântului mucenic Iacint, cuvicularie

Stih: Hrana mea este voia Domnului a o face.
Iară hrana cea stricăcioasă, piară, Iacint zice,
In Iulie în a treia zi,
Iacint de foame muri.

Acesta era din Chesaria, Eparhia cea dintâi a Capadochilor. Deci fiind cuvicularie,

slujià la masa împăratului Traian. Apoi fiind pârît că este creştin, şi silindu-se de către el ca să guste din jertfele idoleşti cele spurcate, şi de vreme ce nu s'a plecat a o face aceasta; ci mai ales a mărturisit pre Hristos, pentru aceasta a fost bătut preste tot trupul, şi l-a băgat în temniţă, puind înaintea lui din jertfele idoleşti ca să mănânce, căci poruncise împăratul temnicerilor, să nu-i dea pâine curată, ca din aceasta silindu-l nevoia, să mănânce de cele jertfite idolilor; şi viteazul nevoitor al lui Hristos, până în sfârşit n'a voit a gusta din acelea, ci a rămas postind patruzeci de zile, pentru aceasta slăbind de foame, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Anatolie Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Apuind Anatolie cu săvârşire din vieaţă
De Soarele ce nu apune apropiindu-se stă faţă.

Acesta fiind preot şi apocrisarie, adică purtător de răspunsuri, al bisericei Alexandrenilor, a fost hirotonit arhiepiscop al Constantinopolei, împărăţind Teodosie cel mic. Căci rătăcitul Dioscor având nădejde că-l va aveà ajutător întru răutatea ereselui său, l-a prohirisit Episcop Constantinopolei. Ci nimic n'a folosit cu meşteşugirile sale. De vreme ce întâi fericitul acesta Anatolie l-a caterisit la Sinodul cel ce s'a făcut la Halchidona. Şi a pus în diptice, adică în pomelnicul cel mare carele în două părţi se deschideà, numele sfântului Flavian, carele era caterisit de Dioscor şi de tâlhărescul lui Sinod. Şi a trimis epistole pre la episcopii cei de pre alocurea, îndemnându-i să anatematisească pre începătorii eresurilor, adică pre Nestorie, Evtihie şi Dioscor. Deci Anatolie acesta făcându-se diadoh sfântului Flavian, şi păstorind biserica cu dreaptă credinţă opt ani, s'a mutat către Domnul, lăsând în locul său pre sfântul Ghenadie.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Teodot şi Teodota; Diomid, Evlampie, Meliton, Petru, Asclipiodot şi Golinduh.

Stih: Pentru Dumnezeu cel ce a întins Cerul, ca o piele,
Intind mucenicii grumazii la tăiere.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Marcu şi Mochian.

Stih: Marcu grumazul la tăere şi-a dat,
Şi cale lui Mochian spre pătimire a însemnat.

Aceştia fiind siliţi de Maxim eparhul să jertfească idolilor, şi neplecându-se; ci în privelişte mărturisind numele lui Hristos, li s'au tăiat capetele de sabie. Şi sfântului Mochian adică când îl duceà la moarte îi urmà femeea şi copiii plângând, şi el îi sfătuià ca să tacă. Iară sfântului Marcu, când i se tăià capul, faţa fiind soţia sa, l-a priimit în mâini; şi aşa muceniceşte săvârşindu-şi vieaţa, a primit cununile muceniei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare„când, cu credinţa Treimei, „văpaia cuptorului o au căl„cat, cântând: Dumnezeul pă„rinţilor noştri, bine eşti cu„vântat."

Purtând cuget de bună credinţă, însuşi stăpânitor patimilor, şi fiind hrănit de cuvântul cel dumnezeesc, de faţă ai defăimat dezmierdarea celor fărădelege, prea fericite, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Jertfă prea cinstită şi prea sfântă te-ai adus pre tine însuţi Domnului, cugetătorule de Dumnezeu, prin curăţia sufletului, şi prin cuget lămurit, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislind în pântece pre

izvorul nemurirei şi al vieţei celei veşnice, şi născând pre Dumnezeul părinţilor noştri, ai oprit stricăciunea morţei, carea mâncà pre neamul omenesc, prea curată Fecioară.

Peasna 8, Irmos

De şapte ori cuptorul...

Din strâmtoare cumplită, şi din temniţă ai ajuns către lăţimea raiului cea desfătată şi împodobită, ca să vezi strălucirile cele luminoase ale sfinţilor, şi să priveşti cetele îngerilor, care stau înaintea lui Dumnezeu, şi neîncetat strigă: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Tu ai iubit pre Dumnezeu din suflet, stând împrotiva păcatului până la sânge, fericite pătimitorule, şi surpând pre vrăjmaşi, şi împodobindu-te cu cununi de biruinţă, cu osârdie strigi: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca o danie cu bună cuviinţă, ca o piatră de iacint luminoasă, ca o sfinţită porfiră ai împodobit Biserica cea cerească, înfrumseţând sfintele sfintelor cu razele tale cele muceniceşti, neîncetat strigând: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai mai pre sus de cuvânt pre Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de început, pentru facerea de bine firei celei cuvântătoare, prin carele ne-am mântuit din moartea cea făcătoare de stricăciune, şi am priimit Duh făcător de viaţă. Pentru aceea te slăvim pre tine Fecioară, adevărat şi chiar Născătoare de Dumezeu întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor l-a ars ne„buneşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului şi „Mântuitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lăuda„ţi-l, popoare prea înnălţaţi-l „întru toţi vecii."

Peasna 9, Irmos:

Pre tine cea neispitită...

Prin rugăciunile tale fă pre Stăpânul milostiv către toţi, cei ce cu credinţă laudă nevoinţa ta cea nebiruită, prin carea ai făcut să înceteze înşelăciunea idolilor, iară cuvântul bunei credinţe l-ai scos la arătare.

Iacint, cel cu văpseala ca Cerul, fiind uns cu sângele mărturi-

sirei şi al credinţei pentru Hristos, şi încununat cu cununa muceniei, foarte veselitoare priveală este la oştile îngerilor.

Slavă :

Cu totul te-ai făcut lăcaş dumnezeesc prea sfinţit, căci împrotivirea ta cea neslăbită, ce s'a făcut asupra nebuniei şi trufiei tirăneşti, ţi-a sfinţit şi trupul şi sufletul. Pentru aceea toţi te fericim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei :

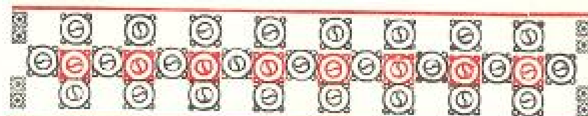
O moară-mi Stăpână păcatul cel ce până acum vieţueşte întru mine, şi cu lucrarea vieţei celei adevărate, carea s'a născut din pântecele tău pentru milostivirea cea negrăită, înviează sufletul meu cel mort, a celui ce cu bună credinţă te slăvesc pre tine.

Irmosul :

Pre tine Maica lui Dumnezeu, şi Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine ceea ce ai „născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeul „cel adevărat, pre cea mai „înaltă de cât prea curatele „puteri, cu doxologhie fără de „tăcere te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Andrei Ierusalimneanul, arhiepiscopul Critului. Şi prea cuvioasa Marta, Maica sfântului Simeon cel din muntele minunat.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale sfântului Andrei 3, şi ale Sfintei 3, Stihirile Sfântului glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine acum Andree? Sihastru, carele întuneci pornirile patimilor, slujitor cu sfinţenie, lucrător Evangheliei lui Hristos; alăută, care cânţi ale Duhului, canon, care toate le veseleşti. Nou David te cunoştem, căci ai săltat înaintea sicriului Darului, şi a Testamentului celui nou, înţelepte.

Ce te vom chemà acum pre tine Andree? Râvnitor celor aleşi, cari bărbăteşte s'au nevoit; lăudător adevărat sfinţilor mucenici, îndreptător de iznoavă spre cîştigarea bunătăţii, zugrav deşertăciunei vieţei, învăţător foarte iscusit, puitor de dogme prea adevărat. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce numire îţi vom pune acum ţie Andree? Odraslă de veselie sfântului Ierusalim, întărire dogmelor celor drepte ale credinţei celei bune, Ierarh

prea sfinţit al Critului; carele luminezi lumea cu luminări, pornindu-te dela răsărit, şi luminând apusurile. Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Alte Stihiri ale sfintei Martei, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Către înfrânarea cea cu durere, către bărbăteasca luptă, şi către tăbărârea împrotiva vrăjmaşului, celui ce a zăticnit firea omenească, te-ai înstreinat, şi cu postiri şi cu lacrimi nu ai băgat seamă de trup, pentru dumnezeeasca dragoste. Pentru aceasta ai suferit nevoinţele cele dumnezeeşti, smerind cugetul luptătorului împrotivă, Marto cinstită şi prea mărită.

Scârbindu-te de cele vremelnice, ai fugit de dragostea celor stricăcioase, şi ai dorit de sorţul cel ceresc, cel vrednic şi veşnic, şi nestricăcios celor cuvioşi, şi de viaţă fără de sfârşit. Pentru aceasta săvârşind cu credinţă luminată şi purtătoare de lumină pomenirea ta, cu cântări dumnezeeşti te cinstim pre tine, mărită Marto.

Cu Darul Duhului iei neputinţele, goneşti duhurile cele viclene, şi tămăduešti patimile; şi cu strălucirile minunilor tale luminezi pre credincioşi. Pentru aceasta cu neîncetate glasuri lăudăm astăzi luminată şi purtătoare de lumină şi vrednică de minune pomenirea ta, prea mărită Marto.

Slavă, a Sfântului, glasul al 4-lea.

Dela Biserica lui Hristos prea fericite, ai gonit pre lupii cei înţelegători cu toiagul învăţăturilor tale; şi pre aceasta împrejur o ai îngrădit cu tăria cuvintelor, şi o ai pus înaintea lui Hristos întreagă şi nemişcată, căruia roagă-te să izbăvească de stricăciune şi de nevoi, pre cei ce săvârşesc cu credinţă într'u tot cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce în pântecele tău ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cel ce s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi dintru tine a luat amestecarea noastră, şi luminat o a îndumnezeit. Nu mă trece cu vederea acum pre mine cel necăjit, ci degrab mă milueşte şi din toată pizmuirea şi vătămarea celui viclean mă scapă, prea curată Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn Mieluşeaua, ceea ce te-a născut, se tânguià ca o Maică, strigând către tine: Fiule prea iubite! Cum te-ai spânzurat pre lemnul

Crucei, îndelung răbdătorule? Cum s'au pironit mâinile şi picioarele tale Cuvinte de cei fărădelege, şi ţi-ai vărsat sângele tău Stăpâne.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glas 8.

Mulţimile călugărilor pe tine îndreptătorul te cinstim Andree părintele nostru; că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună lăcuitor; cu carii roagă-te Domnului, să miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cerurile te laudă pre tine cea plină de daruri, Maică pururea Fecioară, iară noi cu cuvinte slăvim neurmată naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Doamne când te-a văzut soarele ridicat pre Cruce, pre tine Soarele cel drept, razele şi-a ascuns, şi luna şi-a schimbat lumina întru întunerec, iară prea curata Maică la inimă se rănea.

Tropar glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Slavă, al Cuvioasei, glas acelaş.

Intru tine Maică cu osîrdie...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Unul din Octoih, pe 6, şi ale sfinţilor, două pe 8

CANONUL sfântului Andrei.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu bărbăteşti cântări de laudă cinstim pre Andrei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 5-lea Irmos:

Calul şi pre călăraşul în marea Roşie, cel ce a sfărâ- „mat răsboaele cu braţ înalt, „Hristos i-a scuturat, şi pre Israil „l-a mântuit, pre cel ce cântă „cântare de biruinţă".

Scuturându-ţi somnul de la genele tale, te-ai gătit pre tine însuţi lăcaş luminat prin bunătăţi, descoperitorule de cele dumnezeeşti. Pentru aceasta te-ai şi arătat dumnezeesc lăcaş Stăpânului.

Fiind învăţat de dumnezeescul Dar al prea sfântului Duh, mişcându-ţi canonul tău, ai luminat Biserica lui Hristos, lăudându o cu viers foarte bine întocmit, Andree dumnezeescule.

Înţelepţeşte plecându-te legei celei scrise de Dumnezeu, patimile trupului le-ai omorît sihăstreşte, prin dragostea ta

cea tare, cântând cântări dumnezeeşti, prea înţelepte Andree.

A Născătoarei:

Cu totul este dorire şi dulceaţă, şi plinirea bunătăţilor Fiul tău şi Dumnezeu, Preacurată; pre carele roagă-l să mântuiască, pre cei ce cu credinţă aleargă acum către tine.

Alt CANON al sfintei Martei.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Cela ce a sfărâmat în mare...

Rănit fiind cu dumnezeescul dor al bunătăţilor celor veşnice, mărirea şi hrana această stricăcioasă o ai defăimat. Pentru aceasta şi vieaţă îngerească dumnezeeşte ai vieţuit prea cuvioasă.

Cu rîvnă dumnezeească fiind înfocată, şi trăind cu bărbăţie dumnezeească, credincioşilor luminător le-ai născut şi îngrădire, pre al doilea Samuil, pre hrănirea cea frumoasă a pustietăţei.

Slavă:

Odrasla înfrânărei s'a arătat răsărind nouă pre soarele cel mare cel mult luminos, pre prea înţeleptul Simeon; şi părţei răsăritului părtinitor, şi părete.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei născuţi din pământ, Născătoare de Dumnezeu, prin Darul cel dumnezeesc, şi prin negrăită naşterea ta, fii ai lui Dumnezeu făcându-ne, te cântăm pre tine cu deadinsul, pre ceea ce singură eşti pricinuitoare mântuirei.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai înfipt pre nimic pământul cu porunca ta, „şi ai ridicat neţinut pre cel „îngreuiat, pre piatra cea ne„clătită a poruncilor tale Hris„toase, întăreşte Biserica ta, „unule bune şi iubitorule de „oameni“.

Indreptând prin bunătate vieaţa ta Cuvioase, şi unindu-te cu Dumnezeu prin dumnezeeasca dragoste, te-ai arătat organ cuvântător, luminând toată lumea cu viersuri de cântare, scoţând dumnezeeasca bogăţie.

Intrarmându-te cu puterile tale cele sufleteşti Cuvioase, şi trupul înfrânându-ţi prin nevoinţă, te-ai făcut stea cu totul luminoasă veselind Biserica, cu drept credincioasele tale învăţături, şi cu duhovniceştile cântări.

Făcutu-te-ai plin de înţelepciunea cea cerească, căci lărgindu-ţi gura sufletului Cuvioase, arătat ai priimit toată strălucirea cea purtătoare de lumină a strălucirei celei în trei sori, ca un slujitor prea sfinţit.

A Născătoarei:

Rogu-te pre tine Maica lui Dumnezeu prea curată, să mă mântuesc acum de robia patimilor, și să mi se șteargă toate semnele de sdruncinarea păcatului, ca ceea ce minunat ai născut pre cela ce ridică păcatul lumei.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Roadă prea cinstită din pântecele tău, Stăpânului aducându-i, jertfă desăvârșit pre tine te-ai adus Marto, prin focul înfrânărei, cu cântări pre dânsul cuvântându-l.

Jertfă bine priimită și pururea viețuitoare Hristosului tău i-ai adus, pre cel odrăslit din coapsele tale, prea cuvioasă de Dumnezeu purtătoare, întărirea credincioșilor, și părete și îngrădire.

Slavă.

Intru înălțime cerească ți-ai înălțat sufletul și trupul, și cu fecioarele cele înțelepte împreună ai fost viețuitoare, și pildă dumnezeească celor ce cu credință aleargă către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre piatra nădejdei mele înălțările sufletului meu Preacurată puindu-mi, nemișcat petrecând pururea, te laud și te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „și nu este drept ca Dumnezeul nostru, pre carele îl laudă toată făptura, și nu este „drept afară de tine Doamne".

CONDACUL sfintei Martei, glas al 2-lea.

Podobie: Pre cea intru rugăciuni...

Intru rugăciuni stând înaintea Domnului și prea curatei Fecioare Născătoarei de Dumnezeu, cântare și laude aducându-i Marto cinstită, pre pruncul cel sfințit ai născut, pre prea minunatul Simeon, pre luminătorul a toată lumea; cu carele pururea roagă-te pentru noi toți.

Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea...

Luminându-ți inima cu Dumnezeeasca lumină, ai grăit fericite luminat cuvintele dogmelor, și ai luminat lumea. Și făcându-te organ dumnezeesc al Duhului, cu prea dulce glăsuire îndulcești totdeauna inimile tuturor, lăudând pre Treimea, cetele sfinților, și pre Fecioara cea prea curată, Andree prea lăudate; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă a Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Neîncetat privind întru rugăciuni şi cu milostenia, lui Dumnezeu ai plăcut, Marto prea lăudată, întru bisericile cele dumnezeeşti mergând adese, cu lacrămi şi cu post rugându-te, şi cu credinţă pre coconul cel sfinţit l-ai priimit, cu carele împreună te roagă, ca să ne mântuim noi din nevoi, cari cu dragoste te cinstim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, carea pre Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă l-ai născut, împreună cu cei fără de trupuri pre acela neîncetat roagă-l, să ne dea iertare de păcate, şi mai 'nainte de sfârşit îndreptare vieţei, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cântăm pre tine dupre datorie, una întru tot lăudată.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă Crucea ta, cea ce te-a născut mai presus de fire Hristoase, şi neputând suferi să te vază pătimind fără dreptate, se tânguia plângând şi strigă ţie: Cum pătimeşti cela ce eşti din fire fără patimă dulcele meu Fiu! Laud bunătatea ta cea desăvârşită.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeeească deşertarea ta cunoscându-o Ava- „cum, cu mai 'nainte vedere „Hristoase, cu frică a strigat „către tine: Spre mântuirea „norodului tău, ca să mântu- „eşti pre unşii tăi ai venit".

Cuvântul tău fiind împodobit cu vieaţa, s'a arătat îndreptător teologhiei celei adevărate, foarte luminat descoperind slava prea lăudatei Treimi, dumnezeescule Andree.

Arătând că fapta este suirea privirei, înţelepte, şi purtându-te de privire, te-ai încuviinţat cu pecetea vieţuirei, Andree grăitorule de cele dumnezeeşti.

Ca un Ierarh dumnezeesc prea fericite, luptându-te păstoreşte, ai gonit dela biserică năvălirile leilor, Andree purtătorule de numele bărbăţiei.

Aflând pre Născătoarea de Dumnezeu pricină de laude prea mari, arătai sârguinţă întocmai, cinstind cu multe feluri de laude, pre cea mai înaltă decât toate laudele, înţelepte Andree.

A Născătoarei.

Fără de împreunare ai zămislit în pântece fără stricăciune, şi ai născut fără dureri, şi născând pre Dumnezeu cu

trup, te-ai păzit Fecioară şi după naştere.

Alt Canon, Irmos:

Din muntele cel umbros...

Pre Hristos pururea înainte avându-l, de către dragostea şi de către dorirea cestor stricăcioase te-ai depărtat; pentru aceasta te-ai învrednicit Marto şi Darului, pre acela proslăvindu-l.

Întreit valul patimilor arzându-l Marto, ai stins năpădirea fiarelor celor sălbatice, şi laţurile cele cu multe împletituri ale lui Amalic cel înţelegător le-ai ruşinat.

Slavă:

Făcutu-te-ai îngrădire şi zid, celor ce cu curată dragoste te cinstesc pre tine, şi săvârşesc sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericită, ajutătoarea credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai nor înţelegător Născătoare de Dumnezeu, purtând cu trup pre însuş Soarele slavei, carele luminează toată făptura cu lumina Darului celui dumnezeesc.

Peasna 5-a, Irmos

Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină la „tine mânec, şi către tine strig: „Luminează sufletul meu cel întunecat Hristoase, ca un mi- „lostiv".

Cei ce ne lăudăm acum cu învăţăturile tale, şi luminat ne îndulcim cu cântările cele de Dumnezeu insuflate, cinstim pomenirea ta, Andree prea fericite.

Luminându-te cu raza dumnezeescului Duh, prea sfinţite, ai lăudat cetele sfinţilor, cu carii împreună acum te veseleşti, Andree prea fericite.

Acum nu vezi cele dumnezeeşti prin simţirile cele peritoare ale trupului, nici prin năluciri, ci cu mintea prin lucrările sufletului, cu Dumnezeu unindu-te prea înţelepte.

A Născătoarei:

Cu lacrămi caz înaintea ta, rugându-mă tare, să mă izbăvesc acum de păcatele mele, prin tine Preacurată, şi să mă învrednicesc bucuriei celei veşnice.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei...

La Cer privind odrasla ta în stîlp fiind înălţată, prin dumnezeeştile lucrările acesteea Marto, pre Hristos cel ce este întru înălţime l-ai lăudat.

Răspuns din Cer arătat ai luat, de Dumnezeu fericită

Marto, şi ai zămislit din dumnezeeasca descoperire pre slujitorul cel mare.

Slavă:

Odrasla ta prea cuvioasă, cetatea Antiohiei, adică o pune înainte, cald părtinitor şi părete, şi scăpare celor ce sunt întru scârbe.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag al puterei pre tine, cei ce se nădăjduesc spre tine, având-te dumnezeească Mireasă, taberile protivnicilor le biruesc.

Peasna 6-a, Irmos:

„Marea patimilor cea sălbătăcită, cu viforul cel stri„cător de suflet, potoleşte-o „Stăpâne Hristoase, şi din stri„căciune mă scoate ca un mi„lostiv".

Ritoriceşte grăind, ai înfruntat pre cei fără de Dumnezeu cu gură luminată, căci cu tot adevărul ai arătat închinăciunea cinstitelor icoane, învăţătorule de cele sfinte.

Cu sfinţenie ai împodobit vieaţa ta mărite Părinte, căci ai stins turburarea patimilor, şi ai sosit către vieaţa nepătimirei.

De frumseţile cuvintelor şi ale dogmelor tale toţi credincioşii îndulcindu-se, cu bună credinţă se veselesc, risipind hulele ereticilor.

A Născătoarei:

Cela ce a strălucit din Tatăl fără de început, cu totul s'a unit cu mine prin întrupare, carea s'a făcut din tine, Mireasă a lui Dumnezeu prea curată.

Alt Canon Irmos:

Haină luminoasă...

Pre Impărăteasa tuturor dorindu-o din suflet, te-ai împodobit singură cu curăţenia, şi haruri Marto ai dobândit printr'însa.

De bătrâna înţelepciunea ta, cinstită, miratu-s'au îngerii şi oamenii, cântând pre Făcătorul tuturor, pre cel ce te-a prea mărit pre tine.

Slavă:

Ca un pom frumos, şi cu frumoase mlădiţe te-ai împodobit pre tine însăţi, şi oglindă te-ai făcut nespurcată prin arătarea Duhului sfânt.

Şi acum, a Născătoarei:

Linişte întru viforul patimilor şi al scârbelor, pre tine Stăpână pururea înainte văzându-te, alerg la adăpostirea mântuirei.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie,

„cel ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Trâmbiţând luminat dumnezeeştile cântări cele cu dulceaţă, te-ai arătat luminător lumei prea luminat, cu lumina Treimii strălucind, Andree cuvioase. Pentru aceasta toţi strigăm către tine: Nu încetà rugându-te pentru noi toţi.

ICOS.

Cu ticălosul voiu să laud acum vieţuirea ta Părinte, pentru îndreptările tale, cerând dela tine har, ca să pot lăudà înfrumseţările tale, şi să împletesc cunună creştetului tău celui cinstit, Andree, pre carele îl cinstesc îngerii. Şi strigăm către tine: Nu încetà a te rugà pentru noi toţi.

Intru această Lună, în 4 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Andrei Arhiepiscopul Critului Ierusalimneanul.

Stih: Andrei de demult vieaţa vremelnică a părăsit,
Şi de viaţa cea vie pentru fapta bună nu s'a lipsit.
In Iulie intru a patra zi,
Moartea pre Arhiereul Andrei il răpi.

Acesta a fost din cetatea Damascului, născut din părinţi iubitori de Dumnezeu, şi s'a dat de dânşii la învăţătura cărţei. Apoi de către Teodor Patriarhul sfintei cetăţi, el se făcù cliric, şi iscălitor lui. Şi adunându-se sfântul şi a toată lumea al şaselea Sinod la Constantinopol, a fost trimis de dânsul ca să fie la un gând şi la o voinţă cu cele ce se făcuse. Şi pentru mintea şi bunătatea ce aveà, s'a făcut diacon bisericei celei mari, şi preste puţină vreme hrănitor de săraci. După aceea s'a făcut arhiepiscop Critului, şi mergând la un loc ce-i zic Ierisò în ostrovul Mitilinului, îşi priimi sfârşitul vieţei sale, lăsând multe scrisori Bisericei lui Dumnezeu.

Intru această zi, prea cuvioasa Marta, maica sfântului Simeon celui din muntele minunat.

Stih: Marto deşi nu te grijeşti, nici te sileşti
Insă ai pre celelalte bunătăţi, şi ca Marta te sfârşeşti.

Cuvioasa aceasta Marta petrecând cu tot felul de faptă bună, atât în sihăstrie, cât şi în priimire şi milosârdie spre săraci, şi având multă credinţă spre Maica lui Dumnezeu, i s'a vestit de către dânsa, şi mai 'nainte de săvârşirea ei de dulceaţa veşnicilor bunătăţi ce o aşteptă, şi mutându-se dela ceste pământeşti, arătându-se celor ce păzeau la moaştele ei, făcându-i să se bucure şi zicându-le, că a luat mare Dar dela Dumnezeu; şi se află întru lumină şi în nepovestită bucurie, nu numai pentru rugăciunile fiului ei, ci şi pentrucă a suferit pentru Domnul feluri de ispite şi necazuri.

Intru această zi chinuirea sfântului sfinţitului mucenic Teodor episcopul Chirinei.

Stih: Lui Teodor celui ce la întunerec a murit,
Dupre zicerea proorocească timpurie lumină s'a dăruit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Teodot.

Stih: Lui Dumnezeu Teodote capul ţi-ai dat,
Şi vieaţă fără de sfârşit ai luat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Donat episcopul Leviei.

Stih: Mai 'nainte Donat prin fapte Levia chivernisind,
Şi acum acolo unde nu este învârtejire este lăcuind.

Intru această zi, sfânta muceniţă Chiprila, strujită fiind s'a săvârşit.

Stih: Pre Chiprila spre lupta cea de strujire o a întărit,
Dumnezeu cel ce împreună cu Iacov s'a luptat de demult.

Intru această zi, sfânta Aroa şi Luchia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Arătatu-ne-au nouă Aroa şi Luchia,

Că şi tinerele pot răbdà sabia.

Intru această zi, sfânta Asclipia, făcătoarea de minuni, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Asclipia vindecătoare fără de plată fiind,

Conteneşte şi taie boalele plată neluând.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Teofil, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Teofil sufere a capului despărţire,

Iubind pre Dumnezeu şi mai mult decât iubita vieţuire.

Intru această zi, cuviosul Menighi cu pace s'a săvârşit.

Stih: Menighi prin innotare de invăluire a vieţei scăpând,

Prea buni vâslaşi pre îngeri aflând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinţilor cel prea înălţat, văpaia o a stins, „pre tineri i-a rourat, pre cei „ce cântau cu un glas: Dum„nezeule bine eşti cuvântat"

Pentruca să vezi întru Duhul lumina sfinţilor Cuvioase, ţi-ai luminat vieaţa cu strălucirea faptelor, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Fiind îmbrăcat cu trup, ai râvnit cetelor celor fără de trup, Cuvioase, între care veselindu-te, întru un glas cu dânşii cânţi: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Acum se veseleşte Ierusalimul, căci te-a trimis în lume luminător cu multă lumină, pre tine fericite, carele cânţi: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Cel mai de 'nainte fără de trup, din pântecele tău cel sfânt Preacurată, s'a întrupat pentru milostivirea cea nemăsurată, căruia toţi cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai intemeiat...

De haina cea pătimaşă dezbrăcându-te, în haina nepătimirei te-ai îmbrăcat, şi lui Hristos, Mirele cel curat, te-ai logodit, şi i-ai făcut spre plăcere.

Stîlp de foc s'a arătat odrasla ta Marto cinstită, lumea luminându-o, şi pre cele din lume curăţindu-le de nepriceperea cea întunecoasă, şi de toată altă urgie.

Slavă:

Zburdările trupului le-ai stins, şi de măestriile vrăjmaşilor celor înţelegători te-ai scârbit Marto prea cuvioasă, şi împletirile acestora le-ai surpat la pământ.

Şi acum, a Născătoarei.

A vedeà noi slava Fiului tău, şi curat a ne desfătà întru dânsa, cei ce te dorim, şi te cântăm pre tine. Roagă-te cu deadinsul, ceea ce dela Dumnezeu eşti cu Daruri dăruită.

Peasna 8, Irmos:

Ţie Făcătorului a toate tinerii în cuptor danţ a „toată lumea împreunând cân„tau: Toate lucrurile pre Dom„nul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii“.

Aducând danţuri, luminat ai săltat înaintea chivotului celui nou al Bisericii, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cântarea cea nouă în Biserica cuvioşilor cântai Părinte, către Atotţiitorul, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu dumnezeească cuviinţă rânduind faptele bunătăţei prea fericite Andree, ai lăudat nevoinţele tuturor sfinţilor, celor ce mai 'nainte s'au minunat, şi s'au săvârşit întru Hristos în veci.

A Născătoarei:

Veniţi cu cântări dumnezeeşti să lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu, pre prea curata Fecioară, zicându-i: Bucură-te Fecioară binecuvântată, prin carea s'a dat bucuria la firea omenească.

Alt Canon, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a proslăvit...

Cu sărăcia dintru ceste vremelnice ai câştigat bogăţia şi slava cea veşnică Marto, şi pentru aceasta ai strigat cu dragoste: Pre Domnul cântaţi-l, şi-l prea înălţaţi pre el în veci.

Marto prea cuvioasă, pre Simeon, inima şi dorirea ta cea cunoscută de Dumnezeu născând, Dumnezeu din pruncie cu credinţa inimei l'a încoronat; pre cela ce-i strigă lui cu credinţă întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ziua cea luminoasă a prăznuirei tale, cugetele credincioşilor le luminează, şi străluceşte ca un luceafăr tot pământul, până la toate marginile.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce a zidit firea noastră dintru tine cu aceasta Născătoare de Dumnezeu îmbrăcându-se, închipueşte şi înnoeşte ca un iubitor de oameni, pre cei ce cu cântări te cuvintează, şi te proslăvesc cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a pro„slăvit în muntele cel sfânt, şi „în rug prin foc a arătat lui „Moisi, taina naşterei pururea „Fecioarei, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaia dănţueşte, Fecioara a avut în pântece, şi a născut fiu pre Emmanuil, pre „Dumnezeu şi omul, răsărit „este numele lui, pre carele „slăvindu-l, pre Fecioara o fericim."

Vestirea cuvintelor tale, şi frumseţea şi curăţia dogmelor, au alergat preste tot pământul Andree fericite. Pentru aceasta cu diadema bunei cuviinţe te-a încununat Hristos Impăratul tuturor.

Indulcindu-te întru unirea cea dumnezeească de strălucirea cea cu trei lumini, Andree tăinuitorule al lucrurilor celor preste fire, păzeşte de primejdii acum prin rugăciunile tale, pre cei ce cu dragoste şi cu sfinţenie săvârşesc sfinţită pomenirea ta.

Acum te veseleşti în ceruri cu cetele celor fără de trup, ca cel ce neabătut ai petrecut vieaţa lor pre pământ, ca cel ce te-ai arătat propoveduitor prea ales credinţei celei adevărate, grăitorule de cele dumnezeeşti, vrednicule de laudă.

A Născătoarei:

Incetat-ai pornirea cea neoprită a morţei, carea mâncà toate, ca ceea ce cu adevărat mai pre sus de cuget ai născut cu trup pre vieaţa cea veşnică, de care lovindu-se iadul cu gură amară, s'a surpat, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine te mărim...

Intr'un chip Marto împreună dănţuind cu fiul, roagă pre Hristos Dumnezeul nostru, pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Vieţuind cu bună credinţă, bărbăteşte te-ai nevoit întru ostenele, de unde ai agonisit bogăţie cerească.

Slavă:

Sărutăm sicriul moaştelor tale Marto prea cinstită, dintru care scoateam apele tămăduirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai mult de cât razele soarelui rugăciunea ta răsărind, luminează Preacurată, pre cei ce te slăvesc pre tine

Irmosul:

Mărimu-te pre tine Maica „lui Dumnezeu, şi te slăvim „Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre".

SVETILNA.

Vieaţă îngerească poftind prea cuvioase, pentru aceasta ai supus patimile trupului cu

bărbăţie, asemenea cu îngerii făcându-te, de Dumnezeu purtătorule Părinte.

A Născătoarei:

Pre tine părtinitoare te avem toţi păcătoşii, o prea sfântă Fecioară! Tu bine îmblânzind fă-l pre Fiul tău cu rugăciunile tale cele de Maică.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Andree, în tot pământul a eşit vestirea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat, îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pre Cuvântul cel fără început cu Tatăl şi cu Duhul, prin glasul Arhanghelului de Dumnezeu Născătoare, în pântece zămislindu-l, de cât Heruvimii şi Serafimii şi Scaunele, mai înaltă te-ai arătat.

A Crucii, a Născătoarei:

Oare când în vremea răstignirii, Fecioara stând lângă Cruce, dimpreună cu apostolul cel iubitor de curăţie, şi plângând strigă: Vai mie! Cum pătimeşti Hristoase, cel ce eşti nepătimirea tuturor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3 şi a 6, pe 8. Prochimenul, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui. Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului este...* Aliluia, glas 6: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sământa lui... Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Preacuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Atanasie cel din Aton, şi prea cuviosul părintele nostru Lampadie făcătorul de minuni.

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... Slava întâia.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile Sfântului pe 8, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Care laudă de cântări să aducem lui Atanasie? Celui împodobit cu faptele, şi îmbogăţit cu darurile vărsărei de lumina cea luminată de Dumnezeu; sabie, carea taie pornirile patimilor; stâlp, carele străluceşte prin gând cu privirea sfeşnicului înfrânărei, ce străluceşte în luminătorul

sufletului, cu porunca lui Dumnezeu, celui ce dă viaţă tuturor.

De trei ori.

Cu ce cununi de cuvinte vom încunună noi nevrednicii pre Atanasie? Pre călăreţul cel cu călătoria prin văzduh, carele se înalţă de umblă pre Cer cu dumnezeeştile aripi ale privirilor; pre turnul smereniei cel nesfărâmat; pre zidul chibzuirei cel nemişcat; bună cuviinţa cea cinstită a obiceiurilor celor cu bună podoabă, pre cel ce se roagă pentru fiii săi lui Hristos Dumnezeu, celui ce singur este milostiv.

De trei ori.

Zori pururea luminate te-ai arătat Cuvioase, luminător darurilor, care trage pre cei orbiţi de patima negurei către lumina cea neînserată, părinte Atanasie cugetătorule de Dumnezeu. Drept aceea ca pre unul ce ai înmulţit talantul, te-a arătat pre tine Hristos tămăduitor sufletelor, cela ce cu sabia cuvintelor tai putrejunea ranelor celor nevindecate şi dai sănătate de mântuire, celor ce se apropie de tine.

De două ori.

Slavă glasul al 6-lea.

Cât este de îndumnezeită viaţa ta, şi sfârşitul tău cu totul sfinţit, părinte Atanasie. Că la acesta adunându-se toată mulţimea muntelui, dacă te-a văzut pre tine în pat fără suflare, strigă cuvinte de jale: Dă cuvântul cel de pre urmă slugilor tale, sfinte; învaţă unde-ţi laşi pre fiii tăi Părinte, pre carii cu adevărat ca un tată milostiv, şi iubitor de fii, i-ai miluit. Deci măcar că aici te acoperi în mormânt, dar toţi te avem sus, bogată părtinire şi rugător către Dumnezeu, noi cei ce te cinstim cu dragoste.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudă Preacurată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD. Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile.
Dela Inţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 3, Vers 10.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele muncă. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor. Şi mergerea dela noi sfărâmare,

iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor luà și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți; cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânșii, și i-a aflat luiși vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Și în vremea cercetărei sale vor străluci, și ca scânteile pre paie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroade, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela Ințepciunea lui Solomon citire.

Cap. 5, Vers 16.

Drepții în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăția podoabei, și stema frumseței din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, și cu brațul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, și va întrarma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptăței, și-și va pune luiși coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuți cumplită mânie întru sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor arunca grindine. Intări-se-va asupra lor apa mărei, și râurile îi vor înnecă de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, și ca un vifor va vântură pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți întru noroadele neamurilor. Că de la Domnul s'a dat vouă stăpânirea; și puterea dela cel prea înalt.

De la Intelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și cărunțețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșălăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutăței întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei, schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutăței. Și noroadele văzând, și ne cunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE

Stihira hramului. Și ale Sfântului, glasul 1-iu

Să lăudăm pre cuviosul Atanasie, pre luminătorul lumei cel neapus, că a strălucit mai mult decât soarele întru întărirea credinței, și cu luminări a îndreptat adunările credincioșilor către bunătate. Intâi cu învățături de Dumnezeu însuflate, și cu povățuiri de cuvinte mântuitoare, care îi izvorà din buze ca niște izvoare îndestulate de apă. A doua trăgând pre toți spre rîvnă către fapta cea minunată, și cu viețuirea cea întocmai cu îngerii, arătându-se cu dumnezeească cuviință la amândouă, adică, cu viață și cu cuvânt, ca un prea ales îndreptător de fii. Cu ale lui sfinte rugăciuni Hristoase Dumnezeul nostru, păzește această turmă, și întărește credința cea ortodoxă, ca un iubitor de oameni.

Glas al 2-lea.

Pre iubitorul de Hristos, pre cel cu numele nemuririi, pre tăinuitorul cel adevărat al Mântuitorului, carele este laudă și mărire și îndreptător tuturor sihastrilor, pre cel sfinţit Domnului din pruncie, adunându-ne cetele părinţilor să-l lăudăm. Căci acesta zămislind întru sine dragoste dumnezeească, a părăsit înşelăciunea lumei, şi a ridicat jugul lui Hristos pre umere, şi taberile dracilor le-a înfrânt cu bărbăţie, arătându-ne nouă prin fapte calea cea aleasă a dragostei lui Dumnezeu. Că pre aceeaş călătorie, alergând şi el degrab, a ajuns lumina cea adevărată a Treimei celei atotfăcătoare, o minune de uimire! Şi lucru cuvios lui Dumnezeu, căci fiind pământean din fire, s'a făcut întocmai cu fiinţele cele înţelegătoare de gând, luând dela Dumnezeu nemărginită slavă şi cinste. Şi rugător ni se face nouă, ca să dobândim bunătăţile cele veşnice la ziua judecăţei.

Glas al 4-lea.

Nevoinţele cele prea minunate ale vieţei tale celei dintru sihăstrie, au uimit cugetele îngereşti, şi au spăimântat şi pre oameni; căci ca şi cum ai fi fost fără de trup, în trup de pământ te-ai luptat cu vrăjmaşii cei nevăzuţi. Ci dar toate neamurile bine credincioşilor te cântă pre tine, şi mai ales cinstită turma ta, laudă luminat ostenelele tale, ca şi cum ar fi scrise în stâlp, care l-ai arătat ca o cetate de veselie în pustiu, pre carea o ai făcut lăcaş de bună cuviinţă cetei pustnicilor, carea se înfrumseţează cu minunile tale, ca cu nişte îmbrăcăminte de mult preţ, şi cu luptele tale cele vitejeşti. Ci a se păzi prin rugăciunile şi solirile tale Atanasie, cere dela Hristos, cel ce are mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să trâmbiţăm în trâmbiţă de cântări; că Darul Duhului cu glas mai frumos de cât toată trâmbiţa ne chiamă pre toţi, spre lauda purtătorului de Dumnezeu, Părinte. Impăraţii şi boierii, să laude pre robul cel ales al Impăratului tuturor. Pre cel ce cu toată întrarmarea dumnezeescului Duh, a biruit stăpânirile şi puterile ţiitorului lumei. Păstorii şi învăţătorii, bine să lăudăm pre îndreptătorul şi izvoditorul păstoriei celei cu adevărat alese. Pre cel curat întru dogme, pre cel viteaz întru credinţă, pre cel cu gândul înalt întru privirile minţii, întru fapte mai pre sus de nori, întru învăţături pârîu de desfătare, pre îndrep-

tătorul celor rătăciţi. Pre întăritorul celor clătiţi, pre cel milostiv către toţi bolnavii. Lauda cea mare a muntelui Atonului, lăudându-l toţi să-i zicem: Coroana părinţilor Atanasie, părtineşte nouă slugilor tale totdeauna, şi mântueşte turma ta cu rugăciunile tale Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Să trâmbiţăm în trâmbiţă de cântări, că plecându-se de sus Impărăteasa tuturor, Maica Fecioara, încununează cu binecuvântare, pre cei ce o laudă pre ea. Impăraţii şi boerii să se adune împreună, şi să vestească cu laude pre Impărăteasa, care a născut pre Impăratul, cel ce bine a voit să mântuească cu iubirea de oameni pre cei opriţi de moarte. Păstorii şi învăţătorii adunându-ne să lăudăm pre Maica cea prea curată a Păstorului celui bun, pre sfeşnicul de aur cel luminat, pre norul cel purtător de lumină, pre cea mai desfătată de cât cerurile, pre sicriul cel însufleţit, pre scaunul Stăpânului cel în chip de foc, pre năstrapa cea de aur care ţine manna, pre uşa Cuvântului cea închisă, pre scăparea tuturor creştinilor, lăudându-o cu cântări dumnezeeşti, aşà să zicem: Palatule al Cuvântului, învredniceşte-ne pre noi smeriţii împărăţiei cerurilor, că nimica nu este cu neputinţă mijlocirei tale.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasului al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cela ce vorbeşti cucetele cele îngereşti cuvioase Atanasie. Căci cu adevărat pre pământ ai petrecut viaţa lor, nevoindu-te întru bunătate Părinte, arătându-te oglindă neîntinată curăţiei, priimind strălucirile sfântului Duh, cele dătătoare de raze, prea fericite de unde luminându-te, vedeai cele viitoare, şi spuindu-le toate mai 'nainte, fiind învăţat dela dumnezeeasca arătare de lumină a lui Hristos; pre carele roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Bucură-te cel ce te-ai făcut începător sihastrilor şi părtinitor nebiruit. Căci tăind rădăcinile patimilor, şi răbdând bărbăteşte năvălirile dracilor, ai scos la iveală rătăcirea lor cea pierzătoare de suflet, Atanasie, iară lucrarea Crucei Mântuitorului, şi puterea cea nebiruită o ai arătat, cu care şi încingându-te, ai biruit pre toţi cei ce se leapădă de dumnezeeasca arătare prin trupul lui Hristos; pre carele roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Arătatu-te-ai stâlp cu chip de lumină, întărit cu bunătăţi şi nor umbritor celor din muntele Atonului, povăţuind dela pământ cătră Cer, pre cei văzători de Dumnezeu, şi cu toiagul Crucei despicând marea patimilor, şi biruind pre Amalic cel înţelegător, ai aflat suire neoprită către Cer, de Dumnezeu fericite; împreună cu cei fără de trup stând înaintea scaunului lui Hristos. Pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glas al 6-lea.

Pre cela ce este podoaba părinţilor, lauda sihastrilor, izvorul minunilor, şi către Dumnezeu solitor neruşinat, adunându-ne dimpreună, o iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu laude de cântare, zicând: Bucură-te îndreptătorul şi închipuitorul, şi izvodul cel iscusit al vieţei sihăstreşti; bucură-te luminătorule cel prea luminat, carele luminezi toată lumea cu luminile bunătăţilor; bucură-te mângăitorul celor din suferinţe, şi fierbinte părtinitor celor din primejdii. Ci tu dar Atanasie, nu înceta rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru această turmă a ta şi pentru toţi credincioşii, cari cinstesc adormirea ta cea prea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcătorul şi Mântuitorul meu prea curată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam a dezlegat. Pentru aceasta ţie Preacurată, ca Maicei lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te; bucură-te Stăpână, folositoarea şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glas al 3-lea.

De viaţa ta cea în trup s'au minunat cetele îngereşti, cum cu trupul la luptele cele nevăzute ai ieşit pururea mărite, şi ai rănit cetele drăceşti. Pentru care Atanasie, Hristos ţie ţi-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceasta Părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei Invierei:

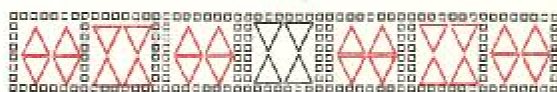
Pre tine ceea ce ai mijlocit...

Caută la sfârşitul cărţei.

Iar unde va fi priveghere la binecuvântarea pâinilor cântăm Troparul Sfântului de 2 ori.

Şi Născătoare de Dumnezeu...

Odată.

VEZI: Iară slujba cuviosului Lampadie s'a aşezat să se cânte întru această seară la Pavecerniţă.

La Pavecerniţă CANONUL sfântului Lampadie.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm...

Cu adăoseturile cele adăpătoare ale rugăciunilor tale Părinte, adapă candela mea cea sufletească purtătorule de Dumnezeu Lampadie, şi suflă întru mine cuvânt, ca să te pot lăudà Cuvioase.

Părinte ridicând Crucea pre umerii tăi, ai urmat celui ce a răbdat pentru tine răstignirea cea de bună voie, omorându-ţi trupul fericite.

Slavă.

Luptându-te cu vrăjmaşul sihăstreşte, şi chemând puterea cea din înălţime, l-ai smerit pre el Părinte, şi ţi-ai împletit ţie diademă de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine va putea să spue precum se cade zămislirea ta cea mai pre sus de cuvânt, că ne-ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat, carele s'a arătat mântuitor nouă tuturor prea sfântă Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Tu Doamne cu cuvântul...

Odihnindu-te în munţi, şi în peşteri ascunzându-te, ai luat Dar dumnezeec, cugetătorule de Dumnezeu fericite.

Inălţându-te cu smerirea, şi cu dragostea întrarmându-te, te-ai mutat către odihnele cele înţelegătoare, Părintele nostru.

Slavă:

Vieţuit-ai cu postire purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru. Pentru aceea te-ai ferit de răutatea vrăjmaşului, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei ce scapă la tine, mântueşte-i de toată îngrozirea, rugămu-ne ţie, ceea ce ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

Făcându-te bună mireasmă întru Hristos, cu dumnezeeştile tale bunătăţi, izvorăşti miruri de tămăduiri, de Dumnezeu însuflate.

Fiind ascuns întru mulţi ani, te-ai descoperit de Dumnezeu, spre slava lui, prea fericite Părinte.

Slavă:

Având noi acum sicriul moaştelor tale, scoatem dintr'însul sănătăţile, lăudându-te pre tine Lampadie.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne ţie Preacurată, ceea ce mai pre sus de fire ai zămislit pre Dumnezeu, roagă-te pururea pentru robii tăi.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Luminându-te cu strălucirile cele dumnezeeşti, pururea ai strălucit luminoase raze de tămăduiri, luminând pre cei ce cu credinţă cinstesc această pomenire a ta, Cuvioase.

Arătând faptă asemenea de potrivă cu numirea ta, te-ai făcut făclie aprinsă de dumnezeescul foc al Duhului, şi arzătoare de materia păcatului.

Slavă:

Izvorăşti izvor de mir cu dulce mireasmă din dumnezeeştile visterii, cele pururea curgătoare spre slăvirea Dumnezeului nostru, izgonind toată suferinţa patimilor, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţie, celeia ce ai născut pre Hristos Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te Curată; bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă lumina; bucură-te, ceea ce ai încăput pre Dumnezeul cel neîncăput.

Peasna 6, Irmos:

Din adâncul greşalelor...

Fiind ocârmuit de vânturile dumnezeescului Duh, trecând viforul vieţei, ai ajuns către limanurile odihnei celei de acolo, Cuvioase.

Liniştindu-te în pustie, şi uscând patimile trupului, ai închipuit de iznoavă pustiul lui Ilie, Cuvioase, făcându-te pildă pustnicilor.

Slavă:

Adâncimea lacrămilor tale fericite, s'a făcut pierzare tuturor dracilor, şi lumină turmei tale, care pururea te cinsteşte pre tine prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Invredniceşte-mă milostivirei tale, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea milostiv, carele cu sângele său a mântuit pre oameni din stricăciune.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce a stins cuptorul...

Cu roua înfrânărei stingând cuptoarele cele fierbinţi ale patimilor, fericite, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu dătătoarele de lumină făclii ale darurilor din tine luminezi inimile celor ce cu credinţă cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Smerit la inimă, înalt întru vieţuire şi în minuni te-ai arătat Părinte, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce te-ai sălăşluit în pântece, şi te-ai născut din Fecioară; cela ce ai prădat iadul, şi ai luminat limbele. Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Cu descoperiri înfricoşate, şi cu semne îngrozitoare te-ai făcut cunoscut celor ce nu te ştiau, de Dumnezeu cugetătorule, şi fiind ascuns în mulţi ani, te-ai arătat izvorându-ne nouă mir de tămăduiri, prea fericite Părinte.

Adăpându-te fericite din izvoarele Mântuitorului, ne izvorăşti nouă dar pururea curgător, şi ne mântueşti de primejdii şi de patimi, şi de scârbe, pre noi cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Îngereşte ai vieţuit pre pământ cu cuget curat, şi dezlegându-te de trup, te-ai unit cu îngerii, strigând: Lăudaţi pre iubitorul de oameni, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel unul născut, carele dumnezeeşte născut neîntrupat mai 'nainte de veci, şi în vremile de pre urmă s'a născut din Fecioară cu trup. Lăudaţi-l lucrurile lui ca pre un Domn, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la coconii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ţi-l lucrurile, şi-l prea înnăl„ţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnzeu, carele „cu negrăită înţelepciune a „venit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl, „slăvim".

Cel ce pentru noi s'a născut în peşteră din Fecioară, acela a descoperit credincioşilor lumina Duhului cea ascunsă în peşteră cu sfinţenie, sicriul cel cinstit al moaştelor tale, care izvorăşte tămăduiri, Lampadie; de Dumnezeu purtătorule.

Slavă:

Nevoitu-te-ai sihăstreşte, săvârşind nevoinţa ta, şi călcând toate cursele vrăjmaşului, ai mântuit din stricăciune

pre cei ce cu dragoste te cinstesc purtătorule de Dumnezeu Lampadie; povăţuindu-ne pre noi părinte, către calea cea cerească.

Şi acum, a Născătoarei:

Iartă-mi mie Doamne, iartă-mi, când vei vreà să mă judeci, şi să nu mă osândeşti pre mine la foc, nici cu mânia ta să nu mă înfruntezi, se roagă ţie Fecioara, carea te-a purtat pre tine în pântece, şi mulţimea îngerilor, şi cetele cuvioşilor.

Stihirile sfântului Lampadie, cele dela Vecernie glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte fericite Lampadie, prin înfrânare şi rugăciune neîncetată, ai supus sufletului cugetul trupului, şi te-ai făcut plin de darurile prea sfântului Duh, cu care întărindu-te ai supus toate taberile duhurilor celor viclene, şi le-ai surpat la pământ Cuvioase.

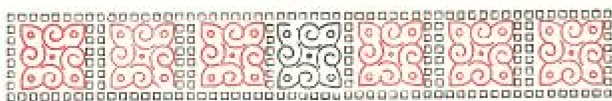
Părinte Lampadie, de Dumnezeu însuflate, arătatu-te-ai nouă ca o comoară ascunsă, zăcând în peşteră, şi cu semne şi cu minuni bine mirosind sufletele, celor ce cu credinţă veneau către tine, de Dumnezeu fericite. Pentru aceea strigăm ţie: Răpeşte-ne dela cele rele cu rugăciunile tale şi pre noi, cari te lăudăm pre tine.

Părinte Lampadie de Dumnezeu înţelepţite, cu petrecerile cele sihăstreşti lipindu-te de Dumnezeu, şi cu strălucirile lui luminându-te, sfinţit te-ai arătat ca o făclie ce luminează tuturor totdeauna bunătăţi mântuitoare. Drept aceea astăzi bucurându-ne, cu credinţă prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te pierderea dracilor, bucură-te fiica lui Adam, care ai înflorit cu adevărat floarea cea neveştejită, bucură-te slăvirea robilor tăi; bucură-te întru tot nevinovată dezlegarea răutăţilor, bucură-te Darul cel mântuitor de la Dumnezeu lumii dăruit, bucură-te prea cinstită mântuirea celor ce se roagă ţie. Bucură-te Stăpână slava celor ce te măresc pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Sfântului, de 2 ori, Slavă, Şi acum a Născătoarei Invierei.

După intâia Stihologhie, Sedealna glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Ca o stea mult luminoasă a călugărilor, şi ca o treaptă ştiută, şi hotar înfrânărei, şi

oglindă prea luminoasă a socotinţei te-ai arătat prea cuvioase; cere deslegare greşalelor, celor ce cu bucurie săvârşesc pomenirea ta, prea fericite Atanasie.

De două ori.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-ne la calea pocăinţei pre noi, cari pururea umblăm pe calea răutăţilor, şi mâniem pe prea bunul Domn, ceea ce eşti neispitită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără nădejde, lăcaşul lui Dumnezeu.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Ţinut fiind de dorirea cea dumnezeească a nemuririi, şi luând Crucea pre umere te-ai sălăşluit în muntele Atonului, de carele mai 'nainte ai dorit, unde ai adunat turmă Domnului, prea Cuvioase. Pentru aceasta te-am câştigat pre tine călduros rugător către Domnul.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai arătat Cuvântului, ceea ce eşti singură prea curată Fecioară Maică, carea covârşeşti pre îngeri cu curăţia. Pre mine cel ce sunt întinat mai mult de cât toţi cu greşalele trupeşti, curăţeşte-mă cu dumnezeeşti apele rugăciunilor tale, dându-mi Curată mare milă.

După Polieleu, Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Priimind ştiinţă şi lucrare, şi înfrumseţându-ţi cugetul, ţi-ai îndreptat vieaţa către poruncile cele dumnezeeşti, prea cuvioase; pentrucă te-ai arătat luminos luminător călugărilor, îndreptând şi luminând pre toţi către cunoştinţă. Pentru aceasta lăudând cu dragoste pomenirea mutărei tale, strigăm către tine, de Dumnezeu purtătorule Atanasie: Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu dragoste cinstim pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, izbăvirea Evei, şi vistierie mare a toată lumea, că într'însa s'a lucrat mântuirea lumei, şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare greşalelor, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

Apoi Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.

Prochimen, glas 4.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce vom răsplăti Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:

Zis-a Domnul ucenicilor săi, toate 'mi sânt date mie...

Psalm 50.

Slavă, glas 2.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Atanasie, Milostive, curăţeşte mulţimea pacatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta: Şi Stihira glas 6.

Toţi să lăudăm pre cel cu numele nemuririi, pre cela ce bărbăteşte şi viteješte a sihăstrit în muntele Atonului, carele a adunat și această turmă, şi cu dragoste a ridicat casă Domnului, şi toate a închinat Maicei lui Dumnezeu, cărui i se şi roagă pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea lui.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, al Paraclisului, sau care este în 20 de zile, la sfântul proorec Ilie. Şi al Sfântului pe 8.

Canonul Sfântului Atanasie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări pre Atanasie cinstind, voiu lăudă fapta bună.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Având numirea nemurirei, cât ai fost cu vieaţă, după ce te-ai mutat dela cele vremelnice, te-ai arătat părtaş nemurirei celei adevărate, părinte Atanasie. Ci dar stând înaintea lui Hristos, adu-ţi aminte de noi cei ce te pomenim pre tine.

Din copilărească pruncie făcându-te cinstitor de Dumnezeu, Cuvioase, lipsirea părinţilor tăi nicidecum nu te-a zăticnit spre câştigul bunătăţei, ci toată pofta şi dorirea cu totul ai întors către singur cel ce te-a zidit.

Slavă:

Fiind cuprins de pofta cea către tine, şi legat cu dragostea, îndrăsnind cânt ţie laudă din buze spurcate. Ci dar Părinte fii-mi iertător, şi-mi dă putere, să-ţi aduc laudă dupre vrednicie.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc tânăr ai născut maipre sus de cuvânt pre cel vechiu de zile, carele arată pre pământ cărări nouă de bunătate, de a căruia dragoste rănindu-se mărită sluga ta Atanasie, ţi-a zidit ţie această casă Fecioară.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Din copilărie fiind cuprins cu dragostea cea către Dumnezeu, adunând copiii cei de o vârstă, şi făcând ceată, îi

îndreptai duhovniceşte, scoţându-i pre dânşii prea înţelepţeşte din obiceiurile cele copilăreşti.

Fiind rănit de dragostea înţelepciunei, ai venit către cetatea cea cu bună norocire a lui Constantin, părinte Atanasie, şi ca o albină înţeleaptă şi făcătoare de miere, adunând cuvintele cele mai de folos, ai lepădat cele netrebnice.

Slavă:

Cu vetrela Crucei ocârmuind luntrea cea sufletească, ai trecut liniştit şi uşor pre marea vieţei cea cumplită, şi te-ai adus către dumnezeeştile limanuri ale liniştei, fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel negrăit din Tatăl născut mai 'nainte de veci, în vremile cele mai de pre urmă a ieşit din pântecele tău, şi a îndumnezeit firea noastră, Maică Fecioară, adunând luminat popoarele cuvioşilor.

Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Din tinereţe părăsind toate cele pieritoare şi veselitoare ale vieţei, cu osîrdie ai urmat lui Hristos, Atanasie, şi ridicând pre umere Crucea Domnului tău, ţi-ai topit trupul întru înfrânări. Drept aceea Domnul cel prea bun te-a şi ales pre tine păstor sufletelor, purtătorule de Dumnezeu fericite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare păcatelor, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, negrăit ai născut pre cela ce a făcut toate, şi în braţele tale ai avut pre cela ce ţine toate; şi din ţâţe ai hrănit pre cela ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, ca să mă izbăveşti de greşale, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Făcându-ţi mintea stăpânitoare patimilor şi îndreptându-te cu fapte dumnezeeşti, ai săvârşit călătoria cea bună. Şi prin buna credinţă ai biruit pândirile şi viclenirile şi măestriile dracilor, alegând ca un înţelept partea cea mai bună.

Supuindu-te la jugul cel uşor al Domnului, şi îndrep-

tându-te cu frica cea dumnezeească, şi curăţindu-ţi trupul şi sufletul, te-ai făcut pricină de curăţie, şi de întregimea minţei, şi hotar postirei, şi pecete a nepătimirei şi a dragostei Atanasie.

Slavă:

Impărtăşindu-te tu de învăţătura Bisericei şi de cea de afară, foarte cu înţelepciune ai osebit fieşte căruia învăţătura cea dupre cuviinţă şi de folos, fiind îngrădit cu dreptate şi cu înţelegere, cu smerirea, cu mintea şi cu bărbăţia, şi încuviinţat cu celelalte daruri.

Şi acum, a Născătoarei.

Stăpânul, cel ce se poartă înfricoşat pre umerile Heruvimilor, s'a sălăşluit în pântecele tău, Curată, ca pre un scaun de foc, şi cu luarea trupului a îndumnezeit fiinţa cea omenească, precum învaţă cel ales între cuvioşi Atanasie, ceea ce eşti singură pururea lăudată.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m-ai lepădat...

Arătatu-te-ai ca un magnet, trăgând cu dulceaţa cuvintelor tale, către învăţătură şi către ascultarea povăţuirilor, pre cei ce pofteau a vedeà totdeauna, şi a privì cinstitul şi veselitorul tău chip, Părinte.

Plecându-te dumnezeeştilor legi, şi ascultând poruncile celui ce te-a făcut, te-ai arătat puitor de lege sihastrilor, şi îndreptător iscusit, şi învăţător celor fără de minte, şi povăţuitor celor rătăciţi, şi luminător celor din întunerec, pururea pomenite.

Slavă:

Arătându-te chip bunătăţilor şi lăcaş darurilor prea sfântului Duh, ai zidit sfinţită casă de învăţătură, şi de veselie, rînduind toată petrecerea şi vieţuirea ce se cuvine sihastrilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Gura cea ritoricească nu poate a te lăuda pre tine dupre vrednicie, prealăudată fiind mai înaltă decât Heruvimii şi de cât toată zidirea. Pentru aceea dimpreună cu dumnezeescul Atanasie roagă pre Stăpânul pentru noi toţi.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cu ostenelele tale ai omorît poftele trupului, şi te-ai răstignit pre tine însuţi lumei şi patimilor, stând către Dumnezeu, cu posturi şi cu lacrămi cu rugăciuni şi cu laude neîncetate, cuvioase Atanasie.

Fiind mai mare pustnicilor celor din muntele Atonului, şi închipuire şi pildă faptelor celor bune, ai împodobit toate

sălăşluirile sihastrilor cele de acolo.

Slavă:

Făcutu-te-ai dulce, drept şi bun, blând şi cumpătat, bine priimitor, bine apropiat, şi milostiv, iertător, bine îndurător lin la obişnuiri, urmând obiceiurilor lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătându-te ca un nou Moisi ai făcut asemenea staulul ca alt cort, prea cinstite, care l-ai şi înmulţit cu ostenelele şi cu sudori, şi l-ai închinat Maicei lui Dumnezeu.

CONDAC, glas al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Ca către un văzător al fiinţelor celor fără materie, şi lucrător tâlcuitor prea adevărat, turma ta strigă către tine de Dumnezeu grăitorule: Nu înceta a te ruga pentru slugile tale, să se izbăvească de ispite şi de primejdii, cei ce strigă către tine: Bucură-te părinte Atanasie.

ICOS.

De sus luându-ţi chemarea ta cu prea mărire, vieaţa cea nemuritoare ai moştenit; că cu trup fiind pre pământ, şi vieaţă fără de trup petrecând, ai fost nebiruit de patimi. Pentru aceasta te lăudăm Părinte: Bucură-te cela ce eşti călugărilor mărire luminată; bucură-te stâlpul cel strălucit al înfrânărei. Bucură-te cunoştinţa bărbăţiei cea mărită; bucură-te arătarea prea înţeleptei ştiinţe. Bucură-te cumpăna dreptăţei cea întocmai stătătoare cu adevărat; bucură-te cela ce ai săvârşit cu cuvântul pornirile lucrărilor tale. Bucură-te mintea ceea ce te îndulceşti de gândurile cele negrăite; bucură-te cela ce ai minunat toată făptura cu creştinătatea ta. Bucură-te prin care s'a ruşinat dracii; bucură-te prin carele toată patima s'a omorât. Bucură-te izvorule al rîurilor celor curgătoare de vieaţă; bucură-te mântuitorule al celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te părinte Atanasie.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Atanasie cel din Aton, şi cei împreună cu dânsul şase ucenici ai lui.

Stih: Marele Antonie cu adevărat a fost părinţilor început,
Iară dumnezeescul Atanasie îndumnezeit sfârşit.
Lui Atanasie şi celor şase ucenici ai săi cu adevărat,
Risipirea Bisericei, trupeştile lor lăcaşuri le-a sfărâmat.
Deşi Atanasie cu anii mai pre urmă s'a ivit,
Insă prin ostenele şi pre cei vechi i-a covârşit,
Pre Atanasie în a cincia zi,
Ingerii spre dumnezeeasca cetate îl sui.

Luceafărul acesta strălucit al lumei, aveà patrie Trapezunda cea despre Lazi. Născut fiind din părinţi de bun neam, şi de Dumnezeu iubitori, însă tatăl său se trăgea cu neamul din Antiohia; iară maicăsa era crescută acolo. Deci având copilul nişte începuturi ca acestea, odrăslind din-

tr'o rădăcină de bun neam ca aceea, asemenea i-a fost şi creşterea, şi îndată s'a dat la învăţătura sfintelor cărţi, pre care ispitindu-o foarte i se făcù poftă, întru atâta în cât a ajuns şi la învăţătura şi ştiinţa cea desăvârşită. Pentru aceea mergând şi la Constantinopol, se umplù de învăţături, despre o parte învăţând el dela alţii, iară despre alta învăţând el pre alţii. Şi fiind tânăr de vârstă, avea minte de bătrân, iubind cu tot sufletul curăţenia, şi priimind petrecerea cea grea sihăstrească, la al căreia sfârşit gândind a ajunge, s'a dus la Chiminan, şi este acest Chiminan un munte al Asiei, înalt şi anevoe de umblat, întru carele erà o mânăstire ce aveà egumen pre Mihail acela ce se numià Malein, om dumnezeesc, şi vieţei călugăreşti foarte ales nevoitor, carele chivernisea şi povăţuià pre monahii cei ce erau supuşi lui spre vieaţa cea cerească; cu cari împreună numărându-se şi fericitul, s'a numit pentru dumnezeească shimă Atanasie, căci mai întâi îi erà numele Avramie. Deci în scurtă vreme întrecu pre toţi cei ce erau nevoitori la ostenele robindu-şi trupul, şi chinuindu-l, şi uitându-se numai la dulceaţa vieţei celei cereşti. De aceea de acolo pentru cinstea ce i se da de către toţi, pentru bunătăţile cele sufleteşti ce aveà, s'a dus la muntele Atonului, carele şi acest munte este în Macedonia, fiind înalt şi lung, ce se trage foarte spre mare într'un cap de pisc lung. Deci s'a dat acolo ucenic la un stareţ, priimindu-i cu dragoste, şi cu înţeleaptă cuviinţă ascultarea şi a vărsat lângă dânsul multe sudori duhovniceşti. Apoi din dumnezeeasca descoperire, sculându-se de acolo s'a dus spre părţile cele mai dinlăuntru ale muntelui celui ce s'a zis mai sus. Şi fiind mult rugat de cel ce a strălucit întru voevozie şi între împăraţi, Nichifor Foca, carele îl văzuse mai 'nainte, şi era împrietenit cu dânsul, a zidit o biserică înfrumseţată Maicei lui Dumnezeu, şi multe chilii şi case mari din temelii le-a ridicat pentru sălăşluirea şi petrecerea fraţilor. Şi făcând încă şi o Lavră de multă gloată de oameni, cu prea mari ostenele, către Domnul s'a mutat. Moartea lui aşa a fost: Că neîncetând fericitul a se chinui cu grele osteneli, se silea să prefacă bolta ceea ce era mai dinlăuntru, şi la mai bună făptură să o aducă. Şi aşa el suindu-se, ca să închee lucrul s'a surpat bolta şi l-a împresurat pre fericitul, şi cu alţi şase fraţi dimpreună. Acesta precum spune cartea ceea ce scrie de istoria lui, s'a arătat făcător şi de alte nespuse minuni, slăvindu-se cu cuvinte de învăţătură şi cu fapte, şi cu mai 'nainte vederi. Tămăduit-a şi pre oarecare lepros. Incă şi pre cei ce se cufundase în mare, şi pre cei ce călătoreau cu dânsul i-a izbăvit din primejdie cu corabia. Şi după chinuitul său sfârşit, un frate oarecarele dintr'o boală foarte grea, puindu-şi asupră o măhramă carea era cruntată de sângele Sfântului, s'a vindecat. Şi alte multe vrednice de pomenire şi de cuvânt, face Dumnezeul minunilor printr'însul.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Lampadie.

Stih: Aprinzând făclia dumnezeeştilor bunătăţi fericite,
Lampadie întru bucurie intri acum bucurându-te

Acesta din pruncie dându-se pre sine spre viaţa sihăstrească, şi Duhului supuindu-şi gândul trupului prin ţinerea poftelor şi desele rugăciuni, a strălucit ca soarele, şi a luminat pre cei ce erau întunecaţi cu drăceştile înşelăciuni. Şi trăind a făcut multe minuni. Şi către Domnul mutându-se, acestea pururea dându-le celor ce cer cu credinţă, şi mărturiseşte peştera în care zac cinstitele şi sfintele sale moaşte.

Intru această zi, nevoinţa sfântului mucenic Vasile, şi a celor dimpreună cu dânsul şaptezeci de mucenici, ce au mărturisit în Schitopoli. Şi târnosirea bisericei sfântului mucenic Iulian, ce este lângă târg.

Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Chiprian, carele în Constantinopol la anul o mie şase sute şaptezeci şi nouă de sabie s'a săvârşit.

Stih: Chiprian de dragoste învăpăiată ardea,
Şi muncile cu adevărat ca desfătări le socoteà.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Vestirea vieţei şi a isprăvilor tale Părinte, a pătruns mai toată lumea, şi ai

ajuns la înălţimea cea slăvită, mărindu-te pre tine Dumnezeu, ca pre unul ce te-a făcut la toţi vestit.

Urmând învăţătorului tău Părinte, te-ai făcut purtător de grije săracilor, părtinitor văduvelor, luător aminte de săraci, celor întristaţi grabnică mângâere, celor din primejdii liman, năpăstuiţilor apărare.

Slavă:

Ştiindu-te că eşti stea a toată lumea, şi sihastrilor luminător neapus, ajutor celor din nevoi, celor păcătoşi mare scăpare, te pui înainte pre tine mijlocitor, şi solitor către Stăpânul Hristos, prea cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Poftind sluga ta a vedeà slava cea negrăită a Fiului şi Dumnezeului tău, Născătoare de Dumnezeu, luând cinstita sa Cruce, a mers pre urmele lui cele purtătoare de vieaţă şi dumnezeeşti.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Vitejeşte biruind începătoriile şi stăpânirile întunerecului, te-ai făcut mare învăţător şi povăţuitor de mântuire, descoperind viclenirile şi pândirile şi înşelăciunile lor, şi păzind turma ta nevătămată de toată viclenirea dracilor Atanasie.

Umblând pre pământ ca un om, vieţuirea o ai avut cu adevărat în ceruri, arătându-te asemenea îngerilor, cu petrecerea, şi împlinind vieţuirea acelora, cu carii împreună cânţi acum: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Adunându-ne astăzi dimpreună, te lăudăm dupre vrednicie, şi cinstim sicriul moaştelor tale, cerând cu rugăciunile tale mântuire de patimi, lăsare de păcate, dezlegare de toată nevoia, cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta cu credinţă şi cu bucurie în veci.

Şi acum, a Născătoarei

Precum s'a sălăşluit odinioară Ilie în Carmil, aşà şi tu petrecând în muntele Atonului, ai poftit să fii însuţi osebit împreună cu Dumnezeu, şi luminându-te cu priviri dumnezeeşti, te-ai făcut slugă prea curatei Maici lui Dumnezeu, strigându-i dimpreună cu Arhanghelul: Bucură-te.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu s'a de aceasta...

Curăţie, întregime de minte, şi vieţuire curată, şi viaţă nespurcată, şi săvârşind petrecerea pre pământ ca un fără de trup, te-ai suit către

petrecerile cele cereşti, şi te veseleşti dimpreună cu toţi cuvioşii şi cu toţi drepţii, rugându-te lui Hristos pentru noi toţi.

Foarte ai mărit pre pământ pre Stăpânul tău, şi slăvindu-l pre el prin mădulările tale, te-ai arătat mărit prin privire şi prin faptă, şi te-ai făcut lăudat pretutindenea. Că ştie şi vrăjmaşul a se mirà foarte tare de fapta cea bună, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Impărtăşindu-te îndumnezeirii celei adevărate şi vieţei celei nemuritoare Părinte, te-ai unit cu oştile celor fără de trup, şi te-ai numărat în cetele cuvioşilor, şi dănţueşti cu toţi cei aleşi, cu carii dimpreună roagă-te Stăpânului tău neîncetat pentru turma ta.

Şi acum, a Născătoarei.

Ştiindu-te pre tine cinstită Stăpână sluga ta Atanasie, că eşti Biserică sfinţită şi încăpătoare unuia din Treime, a ridicat gata biserică cinstită, întru slava şi întru cinstea ta, întru care nu încetà a-i dărui neîncetat ajutor cu rugăciunile tale.

SVETILNA.

Podobie: Privind ucenicii...

Ca un luceafăr luminos ai răsărit dela locurile răsăritului, şi cu lumina bunătăţilor tale tanasie, ai luminat părţile apusului; ci nu încetà a te rugà Domnului pentru lume.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Impărătească a tuturor, prin rugăciunile cinstitului tău Atanasie, păzeşte turma ta neatinsă de toată împrotivirea, carea totdeauna te laudă pre tine, ceea ce eşti părtinitoare lumei.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Cinstită este cu adevărat moartea Cuviosului tău Hristoase, înaintea ta. Că iată sluga ta din tinereţe a izvorît izvor de minuni, care şi după moarte goneşte toate boalele, şi goneşte duhurile viclenirei, cărora încă fiind viu, a tăbărît împrotivă-le până şi la sânge.

De două ori.

Sicriul moaştelor tale Atanasie prea înţelepte, izvor de minuni, şi pârîu de daruri l-a arătat Domnul oamenilor, că le-a dăruit vedere, boala leprii o a curăţit, pre cei cuprinşi de duhuri necurate, îi mântueşte de puterea lor, şi îi face cu minte întreagă.

Bucură-te podoaba sihastrilor, steaua pustnicilor, lauda

păstorilor, şi locuitorule împreună cu cuvioşii, părinte Atanasie; bucură-te izvorul dragostei şi al curăţiei; bucură-te locaşul Treimei; bucură-te sfeşnice prea luminat al chibzuirei; bucură-te îndreptătorule prea drept al bunătăţilor, şi stâlp însufleţit.

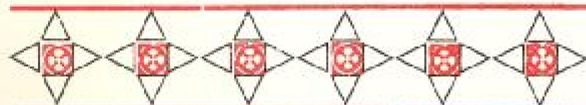
Slavă, glasul al 6-lea.

Toţi să lăudăm pre cel cu numele nemurirei, pre cel ce bărbăteşte şi vitejeşte a sihăstrit în muntele Atonului, carele a adunat şi această turmă, şi cu dragoste a ridicat casă Domnului, şi toate a închinat Maicei lui Dumnezeu, căreia i se şi roagă pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţei, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu cuviosul Atanasie, să se miluiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

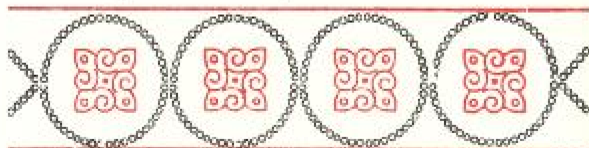

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3, şi 6, pe 8. Prochimenul, glas 7. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostol către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului este...* Aliluia, glas 6. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Sisoe cel mare

La Doamne strigat am, Stihirile glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Luminat a răsărit ca soarele pomenirea ta cea de toţi prăznuită, strălucind cu razele faptelor tale celei îmbunătăţite, prea fericite, şi luminând cugetele credincioşilor, cu lumina minunilor tale, pre carea prăznuindu-o cu bucurie te lăudăm, şi cu credinţă te fericim pre tine cuvioase părinte Sisoe, cela ce eşti lauda călugărilor.

Ca un înger pământesc ai vieţuit veştejindu-ţi trupul tău, prea fericite Părinte, şi cu privegheri prin înfrânare pururea cugetând pomenirea morţii, şi adăogându-te întru cele dumnezeeşti prin suişuri foarte mari, către dorirea cea desăvârşit. Drept aceea te-ai apropiat către însuşi vârful ei.

Minune mai pre sus de cuget s'a făcut la adormirea ta dumnezeescule, cel cu cuget cuvios, când a sosit fără veste adunarea sfinţilor, că faţa ta Părinte înţelepte a strălucit ca soarele, arătând curăţia sufletului tău cea cu chipul de fulger, şi încredinţând pre toţi, ce fel de sfârşit ai dobândit.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului te rog, pre ceea ce eşti mult lăudată, curăţeşte cugetul meu cel spurcat de tot păcatul, şi mă fă lăcaş de veselie Treimei celei prea înalte, ca să slăvesc puterea ta, şi mila cea nemăsurată, fiind mântuit eu netrebnicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Suferit-ai în inima ta prea curată sabie cu două ascuţituri, precum ţi-a zis ţie Simeon, şi ţi-ai rănit cu dânsa cele dinlăuntru ale tale, dacă ai văzut pre Fiul tău spânzurat pre lemn, Preacurată. Pentru aceea strigai: Fiul meu! Nu mă trece cu vederea, ci grăbeşte de te scoală, precum ai zis mai 'nainte, îndelung răbdătorule.

Tropar, glasul 1.

Lăcuitor pustiului, şi înger...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei

Caută le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, şi al sfântului Sisoe pe 4.

Peasna 1-a, glas al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie, cân„tare de biruinţă, că s'a pro„slăvit".

Prin rugăciunile tale Părinte înviază-mă pre mine carele sunt omorît de patimi ca unul ce stai acum cu îndrăzneală multă înaintea Vieţei.

Lepădând poftele tupului, Părinte te-ai luminat cu pofta cea dumnezeească, şi ai pierdut toată negura patimilor.

Slavă:

Priimind Părinte înlăuntrul inimei tale raza cea fără materie, cu dragoste ai urmat după cel ce te-a chemat, Sisoe părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-măpre mine care sunt învăluit cu viforul tuturor dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pre Mântuitorul, carele este liniştea a toată lumea, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Cu tărie ai supus trupul la cuget Cuvioase, iar sufle-

tul l-ai arătat neplecat robiei patimilor.

Cu osteneli înţelepţeşte bine lucrând arătura sufletului tău Cuvioase, ai odrăslit spicul nepătimirei şi al minunilor.

Slavă:

Cu nemurire făcătoare de vieaţă te-ai îmbrăcat mărite, urmând lui Hristos, drept aceea ţi-a dat ţie Dar a învia şi morţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Loc de sfinţenie şi masă înţelegătoare, care ai ţinut pâinea pre Hristos vieaţa tuturor, te lăudăm pre tine prea curată Fecioară.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glas 1-u.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Cu puterea înfrânărei şi cu fapta bunătăţilor, dezmierdările trupului ai omorât înţelepte. Drept aceea crescând prea ales întru suişuri, ai ajuns către calea cea aleasă Părinte şi stai pururea înaintea lui Hristos împreună cu îngerii, Sisoe părintele nostru.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei:

Şi hrănitoare lui Dumnezeu, şi Maică te-a numit pre tine, cu limba cea de maică, propoveduitorul Darului, cunoscând prin Duhul a fi Dumnezeu cel din pântecele tău, şi născându-se, l-a arătat cu degetul, că este Mielul, carele ridică păcatele lumei, cu împărtăşirea cea mai proastă, Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Maica ta cea fără prihană Hristoase, văzându-te mort pre Cruce întins, strigă: Fiul meu cel dimpreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce rânduială nespusă este aceasta, prin carea ai mântuit zidirea cea înţeleaptă a mâinilor tale celor prea curate.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Cu ploaea Darului ai izvorât râuri de minuni, care curăţă de spurcăciuni, pre cei ce cu credinţă năzuesc la tine fericite Părinte.

Cu rugăciunile cele de toată noaptea, şi cu stările în picioare de toată ziua curăţindu-ţi sufletul, l-ai făcut pre el casă Treimei, Cuvioase.

Slavă:

Depărtatu-te-ai pre sineţi fugind în pustie, şi aşteptând pre cel ce te mântuia pre tine de împuţinarea sufletului, şi de răutate, prea fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Munte netăiat te-a văzut pre tine odinioară Avacum, Preacurată, dintru care s'a arătat Dumnezeu, şi ne-a înnoit pre noi, carii eram sub păcat.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: mântueşte-ne „pre noi, că tu eşti Dumne-„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim".

Făcându-te lăcaş Dumnezeirei celei în trei sori, ai şters chipurile patimilor din sufletul tău.

Slavă.

Omorându-ţi cugetul trupului tău, purtătorule de Dumnezeu, ai înviat morţi cu ajutorul Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut pre Soarele Darului cel neapus, luminează-mă pre mine cel întunecat.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Având înfrânare, rugăciune, dragoste curată, smerire întărită, şi iubire adevărată către Hristos, ai scăpat de toată piericiunea chitului celui înţelegător.

Dumnezeu ţi-a îndreptat cărările tale cele către el, cel tare te-a făcut pre tine cu adevărat tare, ca să calci pre capetele şerpilor, şi ale scorpiilor, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Slavă:

Cu plecarea ta cea către Dumnezeu, te-ai făcut arătat Dumnezeu, cu dragostea cea deplin către lumină, şi înger pământesc şi om ceresc, purtătorule de Dumnezeu Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie odorul cel prea curat al fecioriei, curăţeşte-mi gândul de negura patimilor, şi umple inima mea de Dar şi de dreptate, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân-„cul răutăţilor rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

CONDAC, glasul al 4-lea

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sihăstrind, înger pre pă-

mânt te-ai văzut, luminând Cuvioase gândurile credincioşilor cu dumnezeeşti semne totdeauna. Pentru aceasta pre tine Sisoe cu credinţă te cinstim.

Intru această lună, în 6 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sisoe cel mare.

Stih: Având Sisoe nevătămată frumuseţea sufletească,
Intreg se mută la slavă cerească,
In a şasea zi bucurându-se,
Inţeleptul Sisoe de pre pământ în Cer este suindu-se.

Acest fericit iubind pre Dumnezeu din pruncie, şi ridicând pre umerele sale Crucea lui Hristos, a urmat după dânsul, şi biruind răsboaele şi bântuelele nevăzuţilor vrăjmaşi, a mers la luptele cele sihăstreşti şi ostenitoare. Şi smerindu-se desăvârşit, a luat dela Domnul tuturor Dar a învià morţii. Deci vieţuind îngereşte îngerul cel în trup şi fără de trup, s'a mutat spre viaţa cea curată şi fără materie, unde sunt lăcaşurile sfinţilor, şi lumina cea deapururea, rugând pre Hristos pentru noi.

Intru această zi, nevoinţa sfintei muceniţe Luchia Fecioara, şi a lui Rix Vicarul, şi a altor mulţi carii în Campania au pătimit

Stih: Văzând Luchia a lui Rix tăiere,
La tăiere n'a scos glas de temere.

Aceasta fiind prinsă de Rix, şi nevrând să se plece a face jertfă la idoli, şi înfricoşând-o, că i se vor da multe munci, ea mai vârtos l-a tras şi pre dânsul la credinţa în Hristos, şi li se tăiară capetele amândorora de ighemonul ce erà acolo.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi patru de mucenici carii împreună cu Luchia şi cu Rix au mărturisit, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Omorît-a sabia o două zecime şi o pătrime a mucenicilor.
Pentru tine Hristoase slava mucenicilor.

Intru această zi, pomenirea sfinţitului mucenic Astie episcopul Dirahiei.

Stih: Cu minunat chip ridicându-te şi sfârşitul l-ai aflat minunat
Ca cel cu miere uns, şi de albine muşcat.

Acesta a fost în zilele împăratului Traian şi ale ighemonului Agricolae. Deci fiind prins de cei mai mari ai cetăţei, şi neplecându-se a jertfi la idoli, a fost adus la Agricolae şi bătut cu mâini de plumb şi cu vine de bou şi stând în credinţa lui Hristos, îl unseră cu miere şi-l spânzurară deasupra zidului cu faţa în sus, pre vremea secerei când ardea soarele, şi chinuindu-se fericitul de mâncărimea muştelor şi a viespilor, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor Arhip şi Filimon, şi sfinţii mucenici Apolonie, Alexandrion, Epimah şi Onisim, carii în feluri de chipuri au pătimit.

Stih: Filimone sărutarea cea rece a vânzătorului, pre Hristos îl răstigneşte.
Dar şi pre tine dragostea cea înfocată a lui Hristos pre Cruce te pironeşte.
Stăpânia minţei tale cea domnitoare,
Arată-o Arhipe către a cailor sălbatică alergare.
Folos a aflat Onisim, prin tăerea sabiei,
Luând strălucita cununa nevoinţei:
Apolonie îndoită vrednicie a avut,
Ca cel ce către amândouă, către mare şi către ardere s'a nevoit.
Alexandrion deşi în jos alergà,
Dar în sus spre Dumnezeu Cuvântul se înălţà.
Voiam a pătimi ceva şi de cât sabia mai mult
Zicea Epimah prin tăere de sabie luând sfârşit.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu în-„drăzneală, şi focul în rouă „l-au schimbat strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dum-„nezeule în veci".

Toată lumina Duhului o ai priimit cu minte curăţită, şi te-ai făcut luminător credincioşilor, celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cu focul cel dumnezeesc al înfrânărei ai ars spinii păcatului şi te-ai mutat către lumina cea înţelegătoare, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă Maica Mântuitorului, pre mine cel cuprins întru adâncimea păcatelor, şi mă răpeşte din toată răutatea vrăjmaşului, ca mântuindu-mă să slăvesc părtinirea ta.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Slujindu-te cu rugăciuni neîncetate, ai lepădat stricăciunea patimilor dela suflet, şi ai curăţit vederea cugetului tău. Drept aceea Sisoe te-ai învrednicit ca un prooroc a vedeà mai 'nainte cele viitoare, cu bună credinţă cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ingereşte ai vieţuit fiind în trup Cuvioase, şi taberile cele împrotivnice le-ai biruit. Drept aceea cu veselie te-ai sălăşluit Părinte, în vieaţa cea fără materie, unde sunt cetele îngerilor, cu cari dimpreună acum strigi: Preoţilor binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu sfinţitele tale rugăciuni cele către Dumnezeu, curăţeşte sufletul meu, fiind împresurat de spinii patimilor, şi de robia care mă cuprinde, mântueşti-mă, Părinte purtătorule de Dumnezeu, ca curat să cânt: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei.

Fiind sfinţită de Duhul, ai priimit în pântecele tău pre Făcătorul firei omeneşti, şi negrăit l-ai născut pre el, Fecioară prea curată, pre carele neîncetat lăudându-l, strigăm: Tineri binecuvântaţi, preoţi laudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor l-a ars nebu„neşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i „preaceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului, şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, noroade prea înălţaţi „pre Hristos întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:
Infricoşatu-s'a tot auzul...

Arătatu-s'a minune înfricoşată pre însăş vremea adormirei tale, strălucindu-ţi

fața Părinte mai mult de cât soarele, când au venit cetele sfinților, ca să ia duhul tău, și să-l ducă la Dumnezeu Făcătorul tău.

Indulcindu-te de frumsețile cele dumnezeești, și îndumnezeindu-te dupre Dar, și luminându-te cu luminile cele prea luminate de acolo, mântuește cu rugăciunile tale de stricăciunea cea întunecoasă a patimilor, pre cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea fericite Părinte.

Slavă:

Slujind lui Dumnezeu cu cuvioșie, te-ai făcut drept fără de prihană, depărtat de toată răutatea, cuvios și fără de răutate. Pentru aceea s'a odihnit Treimea în inima ta, și acum arătat te îndulcești de dânsa, Părinte vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Din fapte nicidecum nu este întru mine mântuire, că umblînd pre cărarea cea protivnică, m'am umplut de întunerec. Ci tu, ceea ce ne-ai răsărit nouă lumina cea din lumină, luminează-mă și mă mântuește, și nu mă trece cu vederea pre mine, carele piei cumplit, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo- „rîre, căci cel prea înalt de voe „s'a pogorît până și la trup, din „pântece feciorese făcându-se „om. Pentru aceea pe prea cu- „rata Născătoarea de Dumne- „zeu, credincioșii o slăvim.

SVETILNA

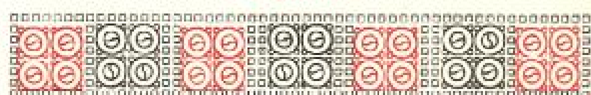
Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Patimile sufletului și ale trupului, omorându-le prin înfrânare de Dumnezeu purtătorule Dar ai luat de sus a învià morții, și boalele a vindecà, și a izgoni duhurile cele viclene, cuvioase părinte Sisoe, lauda sihastrilor și slava drepților, cu carii roagă-te neîncetat pentru lume dumnezeescule.

A Născătoarei:

Nădejdea celor desnădăjduiți, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, cu lacrămi strig ție dintru adâncul inimei mele: Răpește-mă Fecioară din pântecele iadului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Toma cel din Maleo. Şi prea cuviosul Acachie cel dela scară Şi sfânta muceniţă Chiriachi.

VEZI: Tipicul nicidecum nu pomeneşte pre sfânta muceniţă Chiriachi; ci împreună cu sfântul Toma, sfântul Acachie este cu slujbă. Iară noi urmând Mineilor Greceşti am pus pre sfânta Muceniţă.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale sfântului Toma 3, şi ale sfintei Muceniţe 3, Stihirile sfântului Toma glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Luminător de Dumnezeu luminat te-am cunoscut Părinte, cel ce luminezi lumea cu razele cele înţelegătoare, şi risipeşti întunerecul turburărei celei viclene a dracilor. Pentru aceea cu credinţă prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină, fericite.

Făcându-te odinioară vestit întru vieaţă, cu avere şi cu puternicie, cu cuviinţă te-ai îmbrăcat în chipul călugărilor, părinte Toma, râvnind sărăciei celui ce pentru noi s'a întrupat. Pentru aceea te-a îmbogăţit cu multe daruri.

Cu stâlp de foc văzut te-a povăţuit pre tine Dumnezeu către mântuire, către limanul cel liniştit, către adăpostirea nepătimirei, şi cu rugăciunea ta Părinte ai izvorât apă, şi celor ce nu vedeau le-ai dăruit vedere, şi ologilor bună alergare.

Alte Stihiri ale Muceniţei glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Muceniţă a lui Hristos purtătoare de chinuri, stătut-ai înaintea divanurilor cu bărbăţie, propoveduind pre Hristos, carele a priimit răstignire de bună voie, şi suferind legături şi toate chinurile, cu bucurie ai alergat către cele cereşti, numărându-te în cetele mucenicilor celor dintâi, şi câştigând slavă veşnică.

Arătatu-te-ai aleasă mireasă Cuvântului, celui ce s'a arătat pre pământ. Cu adevărat strălucind cu frumseţea faptelor celor dumnezeeşti, şi cu podoabele cele luminate ale dumnezeeştei nevoinţe, pentru aceea ai locuit în cămara cea cerească, unde dănţuind pururea, ca o fecioară şi muceniţă adu-ţi aminte, de cei ce îşi aduc aminte de tine, Chiriachi

Din rădăcină de bună laudă. Chiriachi te-ai arătat ramură prea frumoasă, aducând roadă de mântuire, isprăvile nevoinţei, şi veştejind cu Darul odraslele necredinţei. Pentru aceea cinstim cu dragoste sfinţită pomenirea ta, şi îmbrăţişăm acum sicriul moaştelor

tale, luând dela el darul tămăduirilor.

Slavă, glasul al 6-lea.

Deadreapta Mântuitorului a stătut fecioara, şi purtătoarea de chinuri şi Muceniţa, încunjurată fiind cu bunătăţile nebiruit, şi împodobită cu untuldelemn al curăţiei, şi cu sângele nevoinţei, şi strigând către dânsul cu bucurie, făclii ţiind: La mireasma mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m'am rănit cu dragostea ta eu; să nu mă osebeşti pre mine Mire ceresc. Pentru rugăciunile ei atotputernice Mântuitorule, trimite nouă milele tale.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat...

Surpă prea lăudată puterea vrăjmaşilor celor ucigaşi, şi prefă întristarea poporului tău spre veselie, Fecioară, şi ne dă milă, ca mântuindu-ne să te lăudăm.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană viaţa noastră spânzurată pre lemn, ca o Maică tânguindu-se, strigă: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Mântueşte pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă a Muceniţei, glasul al 2-lea

In cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui, acolo s'a sălăşluit sfânta, păzindu-şi candela nestinsă, să auzim dar lauda fecioarei: O feciorie casa lui Dumnezeu! O feciorie slava mucenicilor! O feciorie vorbitoare dimpreună cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei

Toată nădejdea mea spre tine o pui Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

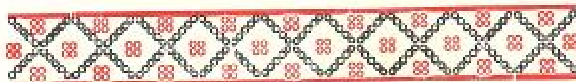
A Crucei, a Născătoarei.
Când de pre lemn...

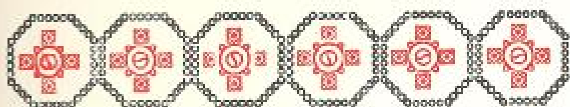
Multe dureri ai răbdat la răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău, Preacurată, suspinând, lăcrămând, şi văetându-te: Vai mie Fiul meu prea dulce! Cum pătimeşti fără dreptate? Vrând să mântueşti pre toţi pământenii cei din Adam. Pentru aceea prea sfântă Fecioară pre tine te rugăm cu credinţă, fă-ni-l nouă pre el milostiv.

Tropar, glas 8.
Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, al Muceniţei, glas 4:
Mieluşaua ta Iisuse Chiriachi...

Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, şi ale Sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Toma.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pre „poporul, pre carele l-a slobozit din robia Eghiptenilor, că „s'a proslăvit".

Priimind în sufletul tău lumina dumnezeescului Dar mărite, ai părăsit negura patimilor ca pre alt Eghipet, şi ai avut vieaţă cerească.

Făcându-te vestit în vieaţă Părinte, ai ridicat multe semne de biruinţă împrotiva vrăjmaşilor, şi sihăstrind cu cuviinţă, tare ai rănit mulţimea dracilor

Sihăstreşte împleticindu-te cu vrăjmaşul Cuvioase, l-ai smerit pre el cu ajutorul dumnezeescului Duh, şi ai luat din Cer cunună de biruinţă.

A Născătoarei:

Numai tu Fecioară ai născut pre Dumnezeu, cel ce întru toate este neîncăput, făcându-se întru tine încăput, pentru bunătatea; pre carele roagă-l să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine.

Alt CANON, al Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucurându-mă cu cucernicie, te măresc pre tine Mucenice.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul şi Irmosul acelaş.

Cu bucurie să dănţuim întru pomenirea Muceniţei celei purtătoare de chinuri, şi să strigăm: Hristoase Mântuitorule îndurate, mântueşte lumea ta prin rugăciunile ei.

Luminându-se mărita Chiriachi cu lumina ta iubitorule de oameni, a scăpat de întunerecul înşelăciunei, celei cu mulţi dumnezei, şi tuturor a strălucit lumina tămăduirilor.

Slavă:

Ca să fii bine plăcută lui Hristos Mirelui celui nemuritor, întru nimic ai socotit moartea şi focul şi chinurile. Pentru aceea te-ai învrednicit slavei celei nemuritoare.

Şi acum, a Născătoarei.

Oprit-ai pornirea cea silnică a morţei Preacurată, născând pre Hristos pricinuitorul nemurirei, pre carele văzându-l iadul că a murit de a sa bună voie, s'a cutremurat.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine...

Plecându-se Dumnezeu rugăciunilor tale, te-a slo-

bozit de legături prin mâna proorocului, şi te-a îndreptat să mergi către podvigurile cele ostenitoare ale sihăstriei.

Cela ce bine a voit odinioară, să treacă Israil pustiul prin stâlp, te-a povăţuit pre tine cu stâlp de foc, cunoscând mai 'nainte bun neamul sufletului tău.

A Născătoarei:

Cu adevărat cădelniţă de aur, şi năstrapă a manei, şi munte dumnezeesc şi palat veselitor al lui Dumnezeu te numim pre tine Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Arătându-te tu Muceniţă cu frumseţe curată, nestricată şi frumoasă,te-a luat pre tine mireasă, Cuvântul lui Dumnezeu, îndrăgindu-te pre tine pentru bunătatea lui cea desăvârşită.

Veştejind frumuseţile cele de afară, ţi-ai arătat frumseţea cea dinlăuntru, celui ce ştie cele ascunse, pentru aceea s'a logodit cu tine, Muceniţă.

Slavă:

Ca o ramură sfinţită, frumos ai înflorit din rădăcină sfântă fecioară Muceniţă, şi ai odrăslit roduri frumoase, care pricinuiau ţie desfătarea cea nemuritoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut pre Inţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică, mântueşte-mă de răutatea înşelătorului cu mijlocirea ta, ceea ce singură eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Mare biruinţă bărbăteşte ai arătat, aprinzîndu-te de dragostea cea dumnezeească, pre împăratul cel stricăcios, şi toate cele frumoase ai biruit, săvârşind sălăşluirea la muntele Maleo dintru carele te-ai suit la cele cereşti către Impăratul împăraţilor, Toma; roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Bine plăcând Domnului Cuvioase, prin fapte Dumnezeeşti şi prin vieţuire curată, te-ai învrednicit moştenirei celor fără de trupuri, Toma prea fericite.

Slavă, Sedealna Sfintei, glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu lucirea curăţiei ai înflorit

ca crinul cel din vài, cu miros bun lui Hristos prea lăudată muceniţă Chiriachì, şi cu luminile dumnezeeştii cunoştinţe te-ai luminat, gonind stricăciunea rătăcirei cea nesuferită. Drept aceea şi prăznuim pomenirea ta Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzând mai 'nainte cea stearpă venirea ta, şi răsunând în urechi glasul închinăciunilor tale, nu se domireà ce lucru va să fie, cunoscând din lăuntru că pruncul săltă în pântecele ei, cu închinăciunile tale; pentrucă a cunoscut întruparea lui Dumnezeu celui din pântecele tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine înălţat pe Cruce prea curată Maica ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, tânguiudu-se ca o Maică, grăià: Ce minune nouă şi streină este aceasta Fiule? Cum te uneşti cu moartea viaţa tuturor, vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduielei tale, şi te-am „proslăvit pre tine unule iubi-„torule de oameni".

Cu dumnezeescul foc al înfrânărei ai ars spinii păcatului, şi ai strălucit lumina minunilor Părinte.

Curăţind ochii sufletului tău de noroiul patimilor, ai deschis luminile ochilor, celor ce nu vedeau, fericite Părinte.

Instreinatu-te-ai pre sineţi de turburările cele lumeşti, purtătorule de Dumnezeu, şi ai dobândit liniştea cea mai presus de lume.

A Născătoarei:

Stăpână ceea ce eşti neispitită de nuntă, carea ai zămislit pre Dumnezeu netâlcuit, mântueşte-ne pre toţi de supărări şi de scârbe.

Alt, Canon, Irmos acelaş:

Stătut-ai la Divan Chiriachi judecându-te cu nedreptate, şi uitându-te la Judecătorul cel drept.

Mădulările trupului le-ai dat spre chinuri, şi prin curgerile sângelui ai înnecat pre vrăjmaşii cei fără de trup fecioară.

Slavă:

Dându-te muncilor Chiriachì, ai rămas neplecată, şi sprinceana cea înălţată o ai surpat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte de toată înrăutăţirea vrăjmaşului, pre cei ce te ştiu pre tine cu adevărat Maică lui Dumnezeu Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor, Domnul, întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumnezeu nu ştim".

Avut-ai cu bună credinţă pre Ilie Tezviteanul, carele te povăţuia pre tine către pustiuri, arătându-ţi-se noaptea Părinte, şi învăţându-te cele dumnezeeşti Cuvioase.

Ca pre alt Carmil ai lăcuit în muntele Maleo înţelepte, îndestulându-te de vedenii dumnezeeşti, şi minunat luând Darul minunilor, fericite Toma.

A Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut pre cel pironit cu trupul pre Cruce, vindecă inima mea, care este rănită de năpădirile vrăjmaşului, Preacurată, ca una ce eşti milostivă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Arătând sufletul tău curat adevărat lăcaş lui Dumnezeu, ai surpat capiştile idolilor până la pământ, chemând pre Hristos, cel ce te-a întărit pre tine Chiriachi.

Inălţatu-ţi-ai mâinile şi mintea către Hristos, mărită Chiriachi, şi cu cutremur groaznic ai spăimântat pre cei fără de Dumnezeu, ce se uitau la cele pământeşti, şi nu puteau să vază.

Slavă:

Dumnezeul tuturor pre tine te face îndrăzneaţă cu glas viu de sus, ca să rabzi chinurile celor fărădelege cu cuget viteaz, pentru ca să te încununezi cu cununa biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezlegat-ai Preacurată blestemul strămoşilor, ca una ce fără de voirea trupului, ai născut pre cela ce arătat a înfiinţat toate cu dumnezeeasca lui voire, prea cinstită.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

In pustiu fără de apă ai lăcuit, şi ploaea rugăciunilor tale Cuvioase, a plecat pre Stăpânul să izvorască într'însul apă din destul.

Ca dreptul Avraam cel de demult, te-ai depărtat pre sineţi de patria ta, de pământul întru care te-ai născut, şi te-ai apropiat de Dumnezeu, şi în pământul celor blânzi te-ai sălăşluit.

Pustnic adevărat te-ai făcut, şi după îngropare izvorăşti cu puterea Duhului daruri de vindecări, celor ce le trebuesc părinte Toma.

A Născătoarei:

Cela ce lucrezi toate cu voirea, voind te-ai sălăşluit în pântece neispitit de nuntă, învrednicindu-ne nestricăciunei ca un milostiv, pre cei ce boliam de stricăciune.

Alt Canon, Irmos acelaş

Intrecut-ai hotarele firei cu chinuirea ta cea mai pre sus de fire, prea lăudată, şi cu ostenelele tale cele mari ai rănit pre cel ce a rănit pre Eva.

Cu picăturile sângiurilor tale, prea cinstită, ai uscat mulţimea dumnezeilor, şi ai izvorât noian de vindecări, celor ce cu credinţă se apropie de tine.

Slavă:

De tine mieluşaua cea nestricată, mărită Chiriachi fiarele s'a cucerit înaintea divanului, şi ţi-au dat ţie cinste, carea ai cinstit pre Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Domnul Impăratul, ca o Impărăteasă învredniceşte împărăţiei cerurilor, pre cei ce năzuesc la tine, de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Intru adîncul greşalelor fiind încunjurat, chem adâncul milostivirei tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: Cele de sus căutând...

Muceniţa lui Hristos ne-a chemat pre noi dimpreună acum să cântăm cu laude dumnezeeştile ei nevoinţe şi luptele, că ea ca o vitează cu cugetul dupre numele ce poartă, este doamnă gândului şi patimilor celor necuvioase.

ICOS.

Biruind, şi preste tot pământul revărsându-se înşelăciunea idolilor, şi fiind împărat răucredincios şi fără omenie mai mult de cât toţi oamenii, se cinstià şi se închinà eresul cel spurcat şi cu nume rău, al celor fără de Dnmnezeu, că mulţimea ascultà glasul celui fără de Dumnezeu, în cât pre cei ce nu ascultau de a lui păgânătate, îi îngrozeà cu moarte tare şi groaznică; dar Muceniţa lui Hristos scuipând poruncile şi îngrozirile cele fără de Dumnezeu ale tiranilor, şi propoveduind pre Hristos Dumnezeu în mijlocul priveliştei, a călcat la pământ pre vrăjmaşi. Pentru aceea s'a arătat cu adevărat doamnă gândului, şi patimilor celor necuvioase.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Toma cel din Maleo

Stih: Lăsând Toma vieaţa cea mărginită,
A aflat cu adevărat vieaţă nemăsurată.
In a şaptea zi,
Moartea cea neagră pre înţeleptul Toma răpi.

Acesta strălucind mai 'nainte cu viaţa

înalțată și vădită și voevozească, și făcând multe și mari biruințe, și vitejii împotriva varvarilor. Apoi iubind pre Hristos și socotind toate ale lumei ca o nimica, a intrat sub jugul Domnului cel prea ușor. Și atâta a întrecut pre ceilalți întru răbdarea ostenelelor, ce suferea pentru fapta bună, și cu numele și viața cea cinstită cât se arătă ca un stâlp de foc, la cei ce erau aproape de dânsul când se rugă, și suindu-se la muntele ce se numia Maleo, acolo a strălucit ca un luceafăr, și îndeletnicindu-se întru rugăciuni și privegheri, a luat Darul tămăduirilor. Pentru aceasta gonind dracii din oameni, și dând vedere orbilor, și șchiopi îndreptând, și făcând cu rugăciunea sa de a izvorât apă, și alte minuni făcând, a răposat în Domnul.

Intru această zi pomenirea sfintei mucenițe, Chiriachi.

Stih: Chiriachi moarte prin tăere ajungând,
Cu voința însă, prin al sabiei sfârșit luând.

In zilele împăratului Dioclițian la anul două sute optzeci și doi, eră un creștin anume Dorotei împreună cu soția sa care se chemă Evsevia, carii fiind că erau fără de fii, se rugau lui Dumnezeu ca să le dea rod și fiu, făgăduindu-se ca să-l dăruiască iarăși lui, pre copilul cel ce se va naște lor. Deci a ascultat Dumnezeu rugăciunea lor, și a născut un prunc de parte femeească în ziua Duminicei, pentru care lucru și pre prunca o a numit Chiriachi, ce va să zică Duminică pre carea botezându-o o hrăneă cu învățătura și cuvântul Domnului, dupre Apostolul, și o a păzit fecioară, fiindcă făgăduise a o afierosi lui Dumnezeu. Iară când păgânul Dioclițian a ridicat goană asupra creștinilor, atuncea s'a pârât născătorii sfintei împreună cu dânsa la tiran, cum că sunt creștini. Carele cercetând, pre părinții Sfintei adică i-a bătut, și i-a trimis la ducele Iust, ce se află la părțile Meletinei în Armenia cea mica. Iară pre Chiriachi, o a trimis la chesarul Maximian, carele se află în Nicomidia. Deci Maximian cercetând pre Mucenița, și aflându-o tare în credința lui Hristos, o a aruncat la pământ și o a bătut mult. Și de vreme ce sfânta se ruga, pentru aceasta tiranul se mânià asupra ostașilor celor ce munceau pre Mucenița. Atuncea a zis sfânta către Maximian: Nu te înșela Maximiane, căci nici odată nu mă vei birui, căci Darul lui Dumnezeu este ajutându-mi mie. De aceasta și Maximian încetând, a trimis pre Sfânta la stăpânitorul Bitiniei, cel cu numele Ilarion.

Iară Ilarion cercetând pre Mucenița, o a dus în capiștea idolilor. Deci acolo rugându-se Sfânta, s'a făcut cutremur mare de care s'a zdrobit idolii și s'au făcut ca niște praf; după aceasta a urmat și o furtună de vânt, care a împrăștiat în văzduh praful idolilor, și căzând și un fulger a ars fața stăpânitorului Ilarion, carele căzând el din scaun a murit. Deci viind alt stăpânitor în locul lui, și înștiințându-se de acestea, a judecat ca să se ardă Sfânta cu foc; și dar aprinzând slujitorii un foc mare, a aruncat pre Mucenița într'însul; iară Sfânta ridicându-și mâinile la Cer s'a rugat lui Dumnezeu; și cu toate că eră vremea secerei și văzduhul curat, însă s'a pogorât un nor de ploae din Cer, udând și stingând tot focul, fără a se vătămă Mucenița cât de puțin de foc. După aceasta a dat drumul tiranul la feluri de fiare asupra Sfintei, însă nici așa n'a isprăvit nimic, fiindcă și fiarele se tăvăleau ca mieii la picioarele Sfintei, fără a o vătămă cât de puțin. Deci văzând mulți elini această minune prea slăvită, au crezut în Hristos. După aceea au închis pre Sfânta în temniță; și a doua zi a șezut stăpânitorul la judecată, și a dat asupra sfintei răspunsul cel mai de pe urmă al morței; deci luându-o muncitorii, o au scos afară din cetate ca să-i tae capul, iară Sfânta a cerut vreme ca să se roage, și după ce s'a rugat mult, a învățat pre creștinii ce-i ce îi urmase; apoi culcându-se pre pământ, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, și mergând ostașii aproape de dânsa, vrând ca să-i taie capul, și văzându-o moartă s'au spăimântat. Deci s'a făcut un glas dumnezeesc către dânșii: Mergeți fraților și propoveduiți măririle lui Dumnezeu, iară ostașii întorcându-se, au slăvit pre Dumnezeu.

Intru această zi, prea cuviosul Acachie cel dela scară.

Intru această zi, sfinții mucenici Peregrin, și cei dimpreună cu dânsul: Luchian, Pombie, Isihie, Papia, Satornin și Ghermanò.

Stih: Peregrin împreună cu șase în adânc aruncat fiind.
De acolo sfârșitul nevoinței vânând.

Aceştia au fost din Italia, iară pentru goana ce se făcea de Traian, au venit la Dirahia, unde văzând pre sfântul Astie episcopul spânzurat pre Cruce, şi fericindu-l, au fost prinşi de ostaşi; şi mărturisindu-se că sunt creştini, din porunca antipatului Agricolae, au fost aruncaţi în marea Adriatică, şi aşà luară cununa muceniei; ale cărora moaşte scoţându-le marea afară, le-a ascuns în nisip. Deci după ce au trecut şaptezeci de ani, s'a arătat episcopului Alexandriei, carele luându-le pre ele, le-a îngropat cu cinste, făcând deasupra lor o casă de rugăciune.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Evstatie, de foc s'a săvârşit.

Stih: Către a inimei lui Evstatie bună aşezare.
Şi focul inflăcărat liniştită apă se pare.

Intru această zi, sfântul Policarp cel nou de sabie s'a săvârşit

Stih: Aşa călăule de voinţele tale te vei folosi
Dacă pre mine Policarp cu grăbire a mă junghia vei voi.

Intru această zi, sfântul Evanghel, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Evanghel prea dumnezeescul de sabie săvârşit
Binevestitor de dumnezeeasca cunună l-a avut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, şi fiind aruncaţi în „mijlocul focului, răcorindu-se „au cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri."

Cu puterea lui Hristos dând orbilor vedere, şi ologilor bună umblare, celor surzi mântuire şi bolnavilor vindecare, părinte Toma, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu linişte ţi-ai săvârşit viaţa Părinte prea fericite, luminându-te cu neaverea, şi împodobindu-te cu înfrânarea, cântând cu umilinţa inimei, strigai către Stăpânul: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Fecioară cinstită neispitită de nuntă, Preacurată binecuvântată, ceea ce eşti îndreptarea celor căzuţi, mântuirea celor păcătoşi, mântueşte-mă pre mine cel nesăţios, carele strig Fiului tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Mintea ta cu lumina iubirii de Dumnezeu luminându-ţi, în mijlocul cuptorului celui arzător stând tu, nevătămată te-ai arătat fecioară, cântând Făcătorului tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei trei tineri nicidecum nu i-a ars cuptorul odinioară, aşà nici pre Muceniţa; căci rugându-se sta în mijlocul cuptorului nemişcată, priimind roua dumnezeească, şi cu laude strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Cu sabia îndrăznirei tale ai

omorît pre vrăjmaşul adevărului, fecioară muceniţă Chiriachì, dorind să moşteneşti dorirea cea veşnică, şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri,

Şi acum, a Născătoarei:

Singur Dumnezeu a aflat numai singur pântecele tău curat, şi se întrupează, şi s'a cunoscut om, ca să mântuiască pre om; drept aceea ca pre una ce te ştim pricina bunătăţilor, cântăm: Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Cu frâul postirei supuind patimile sufletului, cele cu anevoe neoprite, te-ai asemănat cu îngerii cei fără materie, strigând: Lăudaţi lucrurile pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cercând a urmà dupre viaţa cea sfinţită a Tezviteanului Ilie, te-ai suit în munte să vorbeşti cu Dumnezeu, curăţindu-ţi mintea prin înfrânare, şi cântând: Binecuvântaţi pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti izvor viu, ca ceea ce ai născut apa vieţei, adapă sufletul meu cel topit de văpaia păcatelor, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Mireasă lui Hristos te-ai cunoscut Chiriachì, împestrită cu podoabele feciorieipentru aceia însuşi el te-a învrednicit cămărilor celor cereşti dupre vrednicie pre tine, carea lauzi pre el întru toţi vecii.

Aruncat ai fost ca Daniil în mijlocul fiarelor, prea slăvind pre Hristos, şi sălbătăcirea lor o ai prefăcut arătat prin dumnezeescul Duh fecioară. Pentru aceea te cinstim întru toţi vecii.

Bine cuvântăm pre tatăl...

De tine carea te aduceai ca o mieluşea către junghiere pentru dragostea Mieluşelului lui Dumnezeuşi Cuvântul, milostivindu-se ca un îndurat, ţi-a trimis îngeri luminoşi, de te-au dezlegat pre tine de trup mai 'nainte de a te tăià sabia, Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă s'a înfiinţat dintru tine Fecioară asemenea cu noi, şi s'a arătat ca un prunc, cel ce mai 'nainte de veci este dimpreună cu Tatăl şi cu dumnezeescul Duh. Drept aceea te slăvim pre tine o Maica lui.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a

„pogorit în cuptorul cel cu foc „la coconii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Sărăcindu-te Părinte cu duhul, ai luat împărăţia cerurilor, umplându-te de slavă ne spusă, dimpreună cu toţi aleşii, şi luând răsplătirile dupre vrednicia ostenelelor tale Toma. Pentru aceea cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Sicriul moaştelor tale izvoraşte rîuri de tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie, care înneacă patimile sufleteşti şi ridică durerile trupurilor, fericite Toma, rugătorule pentru cei ce cu credinţă te fericesc pre tine pururea.

Unindu-te cu cetele cele prea luminoase ale cuvioşilor şi luminându-te cu lumina cea neînserată dupre înţelegere părinte Toma, luminează pre cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeească pomenirea ta, şi-i învredniceşte să dobândească mântuire prin rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Strălucind tuturor cu raza minunilor tale, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, goneşti negura patimilor şi a scârbelor, Preacurată, şi întinzi dupre înţeles lumina veseliei cea înţelegătoare, la cei ce te slăvesc pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu cuget vitejesc prin nădejdea cea foarte tare către Dumnezeu, ai scăpat de năpădirile fiarelor şi ale focului, şi de durerea chinurilor trupului, Muceniţă fecioară. Pentru aceea cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Grijindu-ţi podoaba cea frumoasă a sufletului tău, pentru Mirele cel prea frumos, ţi-ai păzit fecioria nestricată Muceniţă, şi ai adus ca o zestre chinurile mădulărilor tale, Chiriachi prea lăudată.

Trupul tău cel mult chinuit fiind îngropat pre pământ, izvorăşte rîuri de tămăduiri cu bună credinţă, celor ce se apropie de dânsul, şi goneşte întinăciunea patimilor, şi înneacă năpădirile cele viclene ale dracilor, Chiriachi mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă...

Prea sfinţită pomenirea ta ca soarele ne-a răsărit nouă, muceniţă Chirichi, gonind norii patimilor şi luminând pre toţi,

cei ce cu credinţă adevărată bucurându-se te cinstesc pre tine, şi cu dragoste te fericesc fecioară.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu candelile cele prea luminoase ale celui ce s'a întrupat din tine, prea sfântă Fecioară, mai pre sus de gând ne luminăm prin credinţă, cei ce te ştim pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi ne izbăvim de întunerecul patimilor, şi de tot felul de primejdii şi de toată nevoia.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înţelepciune a venit să „înnoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru strică„ciune, din sfânta Fecioară ne„grăit întrupându-se pentru noi „credincioşii, cu un gând întru „laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

In ceruri ca o muceniţă, stând tu Chiriachi înaintea lui Dumnezeu cu prea slăvire, mântueşte cu cinstitele tale rugăciuni pre noi pre toţi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta.

A Născătoarei:

Cu prea sfintele mijlociri ale cinstitei tale Chiriachi, Fecioară, păzeşte-ne pre noi pre toţi robii tăi, din nevoi şi din toată altă silă, ca o apărătoare a lumei.

LA HVALITE.

Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune.

Muceniţă purtătoare de nevoinţe mărită, tu pre Mirele Hristos, din inimă l-ai iubit, şi l-ai propoveduit pre el înaintea tiranilor. Pentru aceasta cu tărie de suflet vitejască, ai suferit durerile muncilor, şi cu adevărat împreună cu el ai intrat în cămara cea de mire nestricăcioasă şi nesfârşită prea lăudată.

Muceniţă purtătoare de nevoinţe mărită, tu ai stins văpaia focului Chiriachi, şi cu fierbinte credinţa ta şi cu mijlocirea către Domnul, ai domolit năvălirea fiarelor. Pentru dupre datorie, lăudăm cu cântări prea cinstită nevoinţa ta mireasă a lui Hristos, de Dumnezeu fericită.

Muceniţă purtătoare de chinuri mărită, suferind bărbăteşte pentru Hristos Dumnezeu, muncile cele cu multe dureri şi bătăile trupului, ţi-ai săvârşit luminat nevoinţa şi ai luat cununa muceniei, dela cel ce dă strălucite răsplătirile biruinţei, celor ce cu credinţă îl propoveduesc pre el Dumnezeu, şi cu tărie se nevoesc.

Miruri ai adus cinstită lui Hristos Dumnezeului tuturor, fecioria cea neîntinată şi vieaţa cea îndumnezeită, Chiriachi bună fecioară; şi pre lângă acestea, şi drept sângele tău, şi pre sineţi toată, ca pre o pârgă şi jertfă fără de prihană. Pentruaceasta ai dobândit slava cea prea adevărată împreună cu cetele fecioarelor, şi cu danţurile mucenicilor.

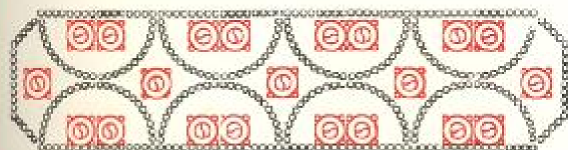
Slavă, glasul al 2-lea.

In cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui, acolo s'a sălăşluit Sfânta, păzindu-şi candela nestinsă, să auzim lauda fecioarei: O feciorie casa lui Dumnezeu! O feciorie slava mucenicilor! O feciorie vorbitoare împreună cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pui Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfântul şi măritul marele mucenic Procopie.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6 glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

De Dumnezeu fiind rânduit din pântecele maicei tale, foarte înţelepţeşte ai luat chemarea din Cer ca şi Pavel. Drept aceea învăţându-te patimile lui Hristos cele de bună voie, te-ai arătat propoveduitor lui, şi cu adevărat rîvnitor, mucenice Procopie.

Cu toată întrarmarea cea tainică fiind întrarmat înţelepte Procopie, ai prăpădit semeţiile vrăjmaşilor celor răi, cu semnul lui Hristos cel făcător de biruinţă, cugetătorule de Dumnezeu, şi surpând chipurile idolilor, te-ai chinuit până la sânge.

Precum odinioară ai adus tabăra dimpreună cu femeile cele credincioase, Domnului Impăratului şi Stăpânului celui ceresc Mucenice, aşà şi acum adu la Hristos, pre cei ce săvârşesc pomenirea ta, cu rugăciunile tale, o podoaba mucenicilor,

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Stea mult luminoasă ai ră-

sărit despre partea răsăritului, luminând cu adevărat marginile lumei cu semnele cele dumnezeeşti, şi cu răbdarea necazurilor, şi cu luminile cele mari ale strălucirilor. Drept aceea astăzi săvârşim prăznuirea ta cea pururea prăznuită, şi de lumină purtătoare, purtătorule de chinuri Procopie.

Trupul tău şuviţându-se mărite Procopie, şi de foc topindu-se, şi închizându-se în temniţă, şi împreunându-se cu tot felul de munci, tăindu-se cu sabia înţelepte, ţi-a pricinuit ţie împărăţia Cerului prea fericite, întru care dănţueşti veselindu-te, purtătorule de chinuri mult pătimitorule, părtaşule dimpreună cu îngerii,

Adus-ai Ziditorului norod prin credinţă, care s'a nevoit cu sfinţenie, cugetătorule de Dumnezeu Procopie, cu carii dimpreună te-ai numărat în cetele mucenicilor, surpând pre vrăjmaşul cu cuget bărbătesc, vrednicule de laudă. Pentru aceea te fericim ca pre un ostaş nebiruit, ca pre un viteaz nespus, ca pre un părtinitor credinţei.

Slavă, glasul al 6-lea.

Strălucit-a astăzi mărită pomenirea ta Procopie, mult pătimitorule, chemându-ne pre noi cei iubitori de praznic spre lauda şi slava lui Hristos Dumnezeului nostru. Pentru aceea alergând la sicriul moaştelor tale, luăm daruri de tămăduiri, şi slăvim în veci, lăudând neîncetat pre Mântuitorul Hristos, carele te-a încununat pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţei, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat..

Născătoarea de Dumnezeu prea curata, văzând Vieaţa noastră spânzurată pre lemn, ca o Maică tânguindu-se, strigă: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Mântueşte pre cei ce te laudă cu dragoste.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Din Cer s'a făcut chemarea ta Procopie pururea pomenite, ca şi a propoveduitorului limbilor, şi luminându-ţi-se cugetul, ai părăsit întunericul idolilor, şi te-ai făcut luminător credincioşilor, luminând împlinirea lumei, cu dumnezeeştile lumini ale cinstitelor tale pătimiri, o mărirea şi lauda mucenicilor.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Prin înfrânare adormind mai 'nainte mişcările trupului, pe urmă ai mers către chinuire cu cuget bărbătesc, prea fericite Procopie, necruţindu-ţi trupul cu puterea Duhului. Pentru aceea răbdând tot felul de munci, te-ai suit purtând cunună, către cetele cele de sus.

Stih: Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Fiind înarmat cu Crucea ca o căpetenie de ostaşi nebiruit, prin curgerile sângelui tău ai înnecat toată puterea protivnicilor, şi ai izvorît ploi de vindecări îndestulate, scoţând din izvoarele Mântuitorului, vrednicule de laudă, şi adăpând pre toţi cei cuprinşi de văpaea patimilor, de Dumnezeu însuflate.

Slavă, glasul al 8-lea.
A lui Procopie Hartofilaxul.

Luminându-te cu strălucirile cele tainice, ale Treimei celei mai pre sus de lumină, viteazule mucenice Procopie, te-a făcut Dumnezeu dupre Dar, îndumnezeindu-te prin împărtăşire. Drept aceea pre cei ce cu credinţă săvârşesc praznicul tău cel purtător de lumină, păzeşte-i cu rugăciunile tale de supărările cele de multe feluri.

Şi acum, a Născătoarei.
Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te căruţa cea în chip de foc; bucură-te lumină de taină, carea ai adus în lume pre Soarele cel luminos şi neapus şi neînserat; bucură-te roşeala carea ai văpsit porfira Impăratului tuturor, din sângiurile tale; bucură-te ceea ce cu totul eşti nespurcată; bucură-te păzitoarea tuturor credincioşilor, celor ce te chiamă spre ajutor cu nădejdea sufletului.

A Crucei, a Născătoarei.

Ce priveală este aceasta ce se vede de ochii mei, o Stăpâne? Cel ce ţii toată făptura pre lemn te-ai ridicat, şi mori, cel ce dai tuturor vieaţă. Născătoarea de Dumnezeu plângând grăia, când a văzut pre Cruce înălţat pre Dumnezeu şi Omul, cela ce a răsărit negrăit dintr'însa.

Tropar, glasul al 4-lea.

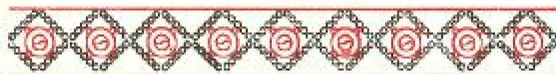
Mucenicul tău Doamne Procopie...
Sau acesta, glasul al 8-lea.

Nu dela oameni, ci dela Dumnezeu priimind chemare sfinte, ai lăsat credinţa părintească cea rea, şi slujbele cele orânduite; şi râvnind dupre Hristos ca un al doilea Pavel, ai suferit multe osteneli şi rane. Şi priimind acum cununa cea făgăduită, mare mucenice Pro-

copie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, fără mucenicine, şi al Sfântului pe 6.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisi, în chipul Crucei, puterea lui Amalic „în pustie a biruit".

Cela ce eşti revărsat cu bogatele raze ale Duhului, mântueşte de negura patimilor şi de primejdii, pre cei ce cinstesc această cinstită şi purtătoare de lumină prăznuirea ta, mucenice Procopie.

Chemarea ta Procopie, nu a fost dela oameni, ci dela Cer te-a vânat Hristos, precum odinioară pre Pavel, făcându-te cu adevărat mărturisitor patimilor lui.

Slavă:

In locul ostăşiei celei vremelnice ai luat schimb pre cea veşnică, şi în locul împăratului celui muritor, pre cel nemuritor, carele a dat ţie împărăţia cea nestricăcioasă, prea fericite Procopie.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre cel din fire Ziditor, carele cu adevărat ne-a îndumnezeit cu unirea sa cea mai pre sus de minte, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată; pre carele roagă-l neîncetat, să lumineze, pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Nu intru înţelepciune...

In mijlocul Crucei prea slăvit ţi s'a arătat ţie Hristos, învăţându-te de faţă pogorîrea sa cea către noi, şi pre tine chemându-te către pătimire.

Lăcaş şi stâlp ridicându-te pre sineţi dumnezeescului Duh, şi fiind plin cu rîvnă dumnezeească, ai sfărîmat capiştele dracilor, şi idolii cei fără de suflet, mucenice Procopie.

Slavă:

Dimpreună cu şuviţarea ai lepădat hainele cele de piele, şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunei, şi pre cel mult meşteşugăreţ l-ai golit, mucenice Procopie.

Şi acum, a Născătoarei:

Izbăveşte-mă de toată împrotivnică năvălirea şarpelui,

Maică Fecioară curată, şi luminează inima mea, carele cu credinţă te slăvesc pre tine cea fără prihană.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru tine înţelepciu„nea Tatălui cea ipostatnică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Precum mai 'nainte a chemat Hristos din Cer pre Pavel, aşà te-a chemat şi pre tine către credinţă, Procopie înţelepte, ştiind mai 'nainte frumseţea cea dumnezeească a inimei tale, pentru aceea prea viteješte te-ai nevoit, propoveduind patimile şi venirea lui Hristos către oameni, prea fericite.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea creştinilor prea sfântă Fecioară, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, celui ce l-ai născut mai pre sus de gând şi de cuvânt, dimpreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţei, nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te slăvim pururea.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşeaua cea nespurcată, văzându-şi pre Mielul şi Păstorul mort, spânzurat pre Cruce, tânguindu-se, ziceà văetându-se ca o Maică: Cum voiu suferi smerirea ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu? Şi patimile cele de bună voie, prea bune Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţei, a stătut întru „a sa rânduială, precum se cu„vine strigând: Slavă puterei „tale Doamne".

Prin dumnezeeştile înălţări către Stăpânul, ai surpat pre tiranul cel trufaş, carele se înălţă cu puterea necredinţei, strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Arătatu-ţi-s'a ţie Izbăvitorul, când erai închis în temniţă Procopie, umplându-te de îndrăzneală, dându-ţi şi numire de potriva procopselii tale plină de daruri.

Slavă:

Cei ce erau acoperiţi cu negura necredinţei, văzându-ţi chipul tău luminat cu Darul cel dumnezeesc, au luat lumina credinţei prin însuflarea cea dumnezeească.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu rugăciunea ta cea neadormită pre mine cel îngreuiat de somnul lenevirei, deşteaptă-mă către zorile pocăinţei, şi mă izbăveşte Stăpână, ceea ce singură ai născut pre Mântuitorul.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà slava ta Hristoase, „dar noi pre tine unul născut „strălucirea slavei Dumnezeirei „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm, iubitorule de „oameni".

Cu lumina cuvintelor tale Procopie, prin sângele muceniei ai adus oaste plecată lui Hristos Dumnezeu, care a moştenit împărăţia cea nemişcată împreună cu tine.

Femeile cele din Singlit lepădându-se de neam şi de cinstea cea cu mândrie, şi alegând a muri pentru tine Cuvinte nemuritorule, s'au arătat părtaşe Singlitului celui de sus.

Slavă:

Femeile cele ce au dorit de împărăţia ta mult milostive, arzându-se la suflet cu focul cel dumnezeesc, au defăimat trupul şi şuviţarea cea fără de milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislind pre Emmanuil Dumnezeu l-ai născut, spre înnoirea oamenilor, Preasfântă fără prihană, făcându-se trup; pre carele roagă-l pururea, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Din limba ta cea curgătoare de miere, curgeà învăţături picătoare de miere, şi cu adevărat izbăvià de amărăciunea nedumnezeirei, pre cei ce cu bună plecare aleargă către tine mucenice Procopie.

Câştigând tu Mucenice, maică, pre buna credinţă, ai scos dela păgânătate pre cinstită maica ta cea dupre trup, şi o ai adus la Tatăl cel ceresc prin chinuire.

Slavă:

Tiranul zgâriindu-ţi faţa ta cu fier Mucenice, n'a putut mişcà tăria cugetului tău, fiind întărită în dragostea celui ce a răbdat patimile cu trupul.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară negrăit ai născut pre Sfântul sfinţilor, carele pururea sfinţeşte pre cei credincioşi, şi cetele mucenicilor le împreună cu îngerii.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor

„curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa- „sta ta“.

CONDAC glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu rîvnă dumnezeească spre Hristos fiind aprins, și cu cinstita Cruce păzit, întărâtarea vrăjmașilor și îndrăznelele ai surpat Procopie, și cinstita Biserică o ai înălțat, întru credință sporind, și luminându-ne pre noi.

ICOS.

Gură de înțelegere dă-mi Cuvinte cel ce ești fără început, mie celui ce voiu să laud pre Procopie viteazul tău. Că ai bogăție de milostivire Hristoase al meu, întru noianul cel nemăsurat al judecăților tale; ca și eu de întunerecul sufletului să mă curățesc, și toată înșelăciunea minței să o șterg, și biserică sfințeniei cu dumnezeești fapte făcându-mă, să cânt Mucenicului cele dupre vrednicie, cela ce întru credință a sporit, și ne-a luminat pre noi.

Intru această lună, în opt zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Procopie.

Stih: Se părea Procopie, că prin plecarea grumazului zice,

Taie-se, căci înșelăciunei jertfă nu voiu aduce.

Procopie în a 8-a zi

De sabie se săvârși

Acest mucenic al lui Hristos, a fost pe vremea lui Dioclițian, trăgându-se din cetatea Elia, adică din Ierusalim. Născut din tată binecredincios, ce mărturiseà pre Hristos, anume Hristofor, și din maică necredincioasă anume Teodosia care erà slujitoare de idoli. Pre carele după moartea tatălui său aducându-l ea la Dioclițian carele petreceà în Antiohia, l-au făcut duce Alexandriei. Carele luând poruncă dela împăratul să muncească pre creștini, dacă a purces pre cale spre Alexandria, fără veste se făcură pre cale tunete și fulgere, și auzi un glas dela Cer, chemându-l pre nume, Neania; căci acesta îi erà numele cel dintâiu. Și-i mustrà calea, și-l înfricoșà cu moarte, căci mergeà să se lupte cu Dumnezeu, asupra creștinilor. De aceia rugându-se Sfântul ca să i se arate mai aevea cela ce-i grăià, i s'a arătat o Cruce în chipul cristalului, și glas s'a făcut dela cruce zicând, Eu sunt Iisus cel răstignit, Fiul lui Dumnezeu. Și învățându-l toată taina orânduelei credinței noastre, se întoarse la Schitopoli, și porunci de-i făcù o Cruce de aur și de argint, dupre chipul ce i se arătase. Deci, îndată ce s'a gătit Crucea, s'a arătat pre ea închipuite trei icoane, având scriere evreiască, care arăta ale cui sunt icoanele; căci deasupra scrià: Emmanuil, iară de o parte, scrià Mihail, și de altă parte, Gavriil. Deci Procopie închinându-se și sărutând Crucea și icoanele cele de pre dânsa, s'a întors în Ierusalim. După aceea făcând izbândă mare asupra Saracinilor, îl sileà mumă-sa să aducă jertfă de mulțumire la idoli; iară el se vădi în cine crede, și numai de cât a fost pârît de mumă-sa la împăratul că este creștin, și împăratul a trimis poruncă la Ulchie ighemonul Chesariei Palestinei, ca să cerceteze pre Sfântul și fiind că Sfântul nu s'a plecat ca să jertfească la idoli, a fost bătut cumplit de către dânsul, și băgat în temniță mai mult mort; dar a fost slobozit din legături prin arătarea Domnului și numit Procopie în loc de Neania. După aceea l-a dus la capiștea idolilor, și acolo surpând prin rugăciunea sa idolii carii cu prea mărire prefăcându-se în apă s'a vărsat afară pre ușă. Deci, văzând minunea aceasta, trase la credința în Hristos pre ostașii a două căpitenii, cu tribunii lor, anume Nicostrat și Antioh și douăsprezece femei singlitice, împreună și cu maică-sa Teodosia, care a crezut în Hristos prin minunea cea mai sus arătată. Dintru carii ostașilor li s'au tăiat capetele, iar predânsele le-au muncit fără

nici o milă, şi le tăiară ţîţele, şi le sfredeliră supţiorile cu sfredelul, şi le-au tăiat capetele, şi aşà au luat cununa muceniei. Apoi fu adus Sfântul la întrebare de Flavian ighemonul, carele poruncind oarecărui Arhelau, să-i dea cu sabia în pântece, şi el repezându-se ca să facă aceasta, căzù mort la pământ. După aceea întinseră pre Sfântul şi-l strujiră, şi-l puseră pre jeratic de foc de-l arseră, şi-i turnară oţet preste arsuri, apoi primind în mâinile sale foc şi tămâie, îl ţinù nemişcat, ca să nu li se pară păgânilor că risipând focul a făcut jertfa la idoli; pre urmă după acestea toate, a fost spânzurat şi strujit şi legat de mâini, şi vrând să-l arunce într'un cuptor ars, el îl stâmpără şi-l răci cu semnul Crucei. După aceea îşi luă sfârşitul de sabie, şi tăindu-i-se grumazii, se suì încununat la Cer. Deci se săvârşeşte praznicul lui în Biserica sa mucenicească ce să află aproape de Helona, şi se numeşte Condilion.

Intru această zi Sfânta Teodosia, maica sfântului Procopie, de sabie s'a săvârşit.

Stih: De nevoitor fiind Teodosia născătoare
A grăbit prin sabie a fi şi de nevoinţe purtătoare.

Intru această zi, sfintele douăsprezece femei singlitice, de sabie s'au săvârşit.

Stih: De două ori câte şase tinere de bun neam sabia a omorât,
Care pre slavele cele pământeşti, gunoae le-au socotit.

Intru această zi, sfinţii doi tribuni Antioh şi Nicostrat, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Nicostrat zice, voi suferi tăere capului meu.
Iară Antioh, dar ce? Au doară nu am cap şi eu?

Intru această zi, sfântul mucenic Avdà, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Odată pre sine-mi indrăzneţ făcându-mă spre pătimire,
Bucurie am, zicea Avdà, spre a sabiei tăiere.

Intru această zi, sfântul Teofil carele în sfântul muntele Atonului a sihăstrit la chilia sfântului Vasilie, ce se află pe locul sfintei Monastiri a Pantocratului, la anii o mie cinci sute patruzeci şi opt, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Viteazul Teofil pre Dumnezeu iubind.
Acum impreună cu cel de el iubit sus se află lăcuind.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Anastasie cel din Ioanina, carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie şapte sute patruzeci şi trei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Lui Atanasie îndoită cunună s'a împletit.
Ca cel ce prin sângiuri preoţia a împodobit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi „au strigat: Bine eşti cuvân„tat în Biserica slavei tale „Doamne".

Sdruncinându-ţi-se grumazii cu greutatea plumbului Mucenice, nu simţiai, căci ai poftit să porţi pre grumazii tăi jugul cel prea uşor, al celui ce s'a împreunat cu noi pentru milostivire.

Priimind dela înălţime Darul tămăduirilor, goneşti boalele, şi depărtezi dela oameni duhurile viclene, Mucenice, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă:

Priimind bătăile cele ca nişte ploi ale vrăjmaşilor fericite, şi tare arzându-te cu focul, ai ars păgânătatea, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Din Doamnă nestricată mai pre sus de fire se naşte Cuvântul, cel ce toate le zideşte cu cuvântul, vrând să mântuiască din necuvântare, pre cei ce prea slăvesc pogorîrea lui cea de bună voie.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Arzându-te cumplit cu făclii, şi împungându-te cu frigări, şi la ranele cele de multă vreme priimind de iznoavă zgârieturi, şi tare durându-te Mucenice, strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu dreapta ta fericite ai dat palme întunecoaselor obraze ale dracilor, că aceasta o ai arătat judecătorului celui fărădelege, ca să arză în jeratec, stându-i împotrivă mărite, şi strigând: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Având temelie nesfărâmată pre piatra Hristos, prea fericite, te bucurai mărite Procopie, îngreuindu-te cumplit cu pietre, care te uşurau pre tine către bucurie fără de greutate, strigând: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată toate neamurile te fericesc pre tine Fecioară, precum ai proorocit, că ai născut pre fericitul Dumnezeu, carele face fericiţi pre cei ce urmează poruncile lui cu credinţă, şi strigă: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele dschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Vitejeşte câştigând sfârşitul cel dorit de tine, ţi-ai plecat lui Dumnezeu grumazii, şi lovindu-te cu sabia te-ai suit pre sângele tău ca pre o căruţă, şi ai alergat în sus către dânsul, mucenice Procopie.

Cu dumnezeeasca putere a Duhului cea a tot puternică izvorăşti râuri de tămăduiri, şi opreşti văpăile patimilor, şi taberile cele drăceşti le înneci, vrednicule de minune.

Slavă:

Pre cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta, de toată îngrozirea, de toată boala, de toată primejdia mântueşte-i Procopie, cu prea sfinţitele tale rugăciuni cele către Domnul şi ziditorul.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul soarelui şi al stelelor, şi a toată zidirea, lumină ne-a răsărit nouă Fecioară din pântecele tău cel purtător de lumină, pre carele roagă-l neîncetat, să lumineze pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul un„ghiului; din tine muntele cel „netăit Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim".

SVETILNA:

Podobie: Lumină neschimbată...

Chemarea ta Procopie ţi-a fost din Cer ca şi a lui Pavel, întru carea asemenea dupre purtarea numelui adăogându-te, ai adus Domnului cete de mucenici cu care dimpreună te rogi pentru cei ce te laudă pre tine.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre norodul tău întăreşte-l în războaie Cuvinte, dând împăraţilor biruinţă asupra protivnicilor, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, pre care o ai dăruit părtinitoare creştinilor.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

A lui Vizantie, singur glasul.

Ca unul ce te-ai adaos întru Dumnezeu, ca unul ce ai îndrăsneală către dânsul, şi totdeauna stai înaintea scaunului lui, roagă-te purtătorule de chinuri, să se adauge toţi întru dânsul, bine plăcând întru căi plăcute lui Dumnezeu şi în fapte dumnezeeşti, şi pre tine fericindu-te lauda mucenicilor, mare Procopie.

Glasul al 3-lea.

A lui Ghermanò

Fiind la vârstă tânăr, ai priimit dumnezeescul Dar de la cele dintru înălţime, ca şi dumnezeescul Pavel, şi cu toată înarmarea Crucei, ai surpat semeţiile vrăjmaşului celui cumplit, lauda mucenicilor, purtătorule de chinuri Procopie. Roagă-te pentru noi către Domnul, să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea

A lui Chiprian.

Laudă să cântăm lui Dumnezeu din buze de lut, la dumnezeeasca ta pomenire, Procopie mult pătimitorule; căci tu te-ai arătat ostaş curat al credinţei Cuvântului, ocărând în privelişte chipurile idolilor; iar acum te-ai apropiat către lumina Treimei, luminând cu-

getele noastre cu rugăciunile tale.

Glasul al 5-lea.

Impodobindu-se astăzi biserica cu puterea ta Mucenice al lui Hristos, se veseleşte şi dupre vrednicie cinstind pomenirea ta cea pururea cinstită, strigă lăudându-se: Bucură-te cela ce ai râvnit lui Pavel, şi ai ridicat Crucea lui Hristos, şi cursele protivnicului le-ai sfărâmat; bucură-te lauda mucenicilor, şi întărirea împăraţilor, Procopie mult pătimitorule, nu lipsi rugându-te pentru noi către Domnul, ca cel ce ai îndrăzneală podoaba purtătorilor de chinuri.

Slavă, glasul al 8-lea.
Facerea lui Anatolie.

Priimind dela Dumnezeu chemare ca şi Pavel, mucenice Procopie, şi adăogându-te în Dumnezeu, cu nădejdea Crucei ai ruşinat bărbăteşte credinţa cea rea a tiranilor, cruzimea şi muncile. Drept aceea luptându-te, cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, ai stătut împrotiva păcatului până la sânge luptându-te, şi neîncetat te rogi Mântuitorului şi Dumnezeu, să dăruiască lumei pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi din toată nevoia şi scârba.

A Crucei, a Născătoarei.
Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Pre Cruce răstignit văzându-te Preacurata, ceea ce te-a născut pre tine Doamne, şi stând aproape, plângând strigă: Fiule! Ce pătimeşti acestea cu trupul? Şi te sârgueşti să mă laşi pre mine fără de Fiu, te grăbeşti ca să te prea slăveşti, pentru ca să mă slăvesc eu prin patimile tale.

De vei voi, vei cânta Slavoslovia cea mare, iară de nu, vei cânta STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Mucenicului glasul al 6-lea.

Veniţi toate marginile pământului, să alcătuim ceată duhovnicească, cântând cu glas de trâmbiţă, şi să aducem cântări de mulţămită, zicând: Bucură-te ostaşule al lui Hristos, mucenice Procopie, că pentru dragostea lui ai pătimit fericite; bucură-te cel ce ţi-ai dat trupul spre ranele cele cumplite, pentru veşnica şi cu adevărat fericita vieaţă; bucură-te cela ce cu suflet nesăţios neîncetat te îndulceşti de Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta roagă-te pentru cei ce cu credinţă săvârşesc slăvită pomenirea ta, ca să se izbăvească de toată mânia şi stricăciunea şi munca.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat...

Născătoare de Dumnezeu

prea lăudată, ceea ce singură eşti folositoarea creştinilor, prefacerea celor scârbiţi, sănătatea celor bolnavi, împăciuirea celor învrăjbiţi, liniştea celor înviforaţi, mântueşte cetăţile şi noroadele, prea sfântă fecioară Marie.

A Crucei, a Născătoarei:

Pironitu-m'am dar pre Cruce ca un om, şi m'am omorât şi în mormânt m'am pus ca un mort; dar ca un Dumnezeu, Maică Fecioară curată, iarăşi mă voiu sculà a treia zi întru slavă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, pe 4, şi din Canonul Sfântului Peasna 3 pe 4. Prochimenul glas 4: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Timotei: *Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul...* Aliluia, glas 4: Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia de la Matei: *Zis-a Domnul, cela ce iubeşte pre tatăl său, sau pre mumă-sa mai mult decât pre mine...*

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Pangratie, Episcopul Tavromeniei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Când temeiul apostolilor înconjurând toată lumea, o a întărit, atuncea aflându-te pre tine ca pre o piatră de cinste, te-a pus temelie Bisericei, fericite Părinte, ca să surpi stâlpii şi capiştele cele idoleşti, prin dumnezeeasca putere a Cuvântului, celui ce bine a voit a se înpreunà cu oamenii prin trup.

Gonind cu cuvântul duhurile cele viclene ale răutăţei, săvârşeai prin Darul Duhului sfânt noroadele a fi duhovniceşti, mucenice Pangratie, ogorând brazda inimilor, şi semănând sămânţa cea dumnezeească pre care o ai adus plugarului celui ceresc, rugându-te pentru cei ce cu credinţă te lăudăm.

Cu luminările cele înţelegătoare ai făcut apusul răsărit, carele poartă Soarele dumnezeeştei cunoştinţe, celui ce mai pre sus de gând ne-a răsărit nouă din Fecioară. Şi apuind Părinte prin pătimire, ai răsărit către lumina cea neînserată; unde dezlegându-se oglinzele, vezi frumseţea cea dorită a puitorului de pătimirea ta, Pangratie.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Tuturor celor ce aleargă cu credinţă la acoperământul tău cel tare, le părtineşti, ceea ce eşti bună, că nu avem noi pătimaşii altă mijlocitoare pururea către Dumnezeu, la primejdii şi la scârbele noastre,

cei ce suntem împilaţi de multe păcate, Maica lui Dumnezeu celui prea înalt. Pentru aceea cădem către tine, mântueşte de toată primejdia pre robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Preacurată pre Făcătorul tuturor că rabdă multe ocări, şi se înalţă pre Cruce, suspinând ziceai: Prea lăudate Doamne, Fiule şi Dumnezeul meu! Cum suferi necinste cu trupul vrând să cinsteşti zidirea ta Stăpâne? Slavă milostivirei celei multe, şi smereniei tale iubitorule de oameni.

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Octoihului, şi al Sfântului pe 4.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate mi-„nuni, cu braţ înalt, şi a mântuit „pre Israil, că s'a proslăvit".

Prea cinstită piatră te cunoaşte pre tine Biserica, Pangratie, întărindu-se pururea cu întărirea cuvintelor tale, şi pentru aceea cinsteşte astăzi pomenirea ta.

Cu plugul dumnezeeştilor tale cuvinte ogorînd inimile cele înţelenite mai 'nainte de uscăciunea relei credinţe, le-ai arătat adevărat roditoare prin credinţă Pangratie.

Slavă:

Propoveduind Unimea cea în trei numere, carea se uneşte întru o fire, ai stins negura nedumnezeirei, şi cu învăţăturile cele dătătoare de lumină ai luminat noroadele.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine a răsărit dătătorul de lumină Iisus Domnul, luminând marginile, prea curată Stăpână, prin carele cei dintru întunerec şi din umbră au văzut lumină.

Peasna 3, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Intărindu-te de Duhul, ai gonit duhurile cele viclene, şi cu pârghia rugăciunilor ai surpat până la pământ capiştile idolilor, ridicând biserici, vrednicule de minuni.

Cu cuvântul tău cel tăetor ai tăiat spinii credinţei celei rele, şi ai sădit dogmele cele de mântuire, în sufletele care se îndreptează cu adaosul bunătăţilor, Pangratie cuvioase.

Slavă:

Verhovnicul apostol aflându-te pre tine vas dumnezeescului Duh, priimitor de raze curate, te-a trimis către apus, ca să risipeşti negura nedumnezeirei, prea cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre norul cel cu totul luminos, şi năstrapa lui Dumnezeu cea cu totul de aur, pre cea mai desfătată de cât Cerul, şi scara cea înaltă, Fecioară neispitită de nuntă, credincioşii te fericim.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape ai „întărit Cerul al doilea, şi ai „întemeiat pământul preste „ape atotputernice".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Părtinitor bunei credinţe, purtător de biruinţă te-ai arătat sfinţite Pangratie, în ceruri împreună cu cei fără de trupuri înainte stând, pentru aceasta roagă-te Domnului să 'ne mântuiască pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Priimind rugăciunea dela noi, cari scăpăm sub acoperemântul tău prea curată Fecioară, nu încetà a te rugà către Fiul tău, să ne izbăvim noi robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând pre Fiul şi Domnul tău pironit pre Cruce, şi tânguindu-te ca o Maică, şi văitându-te strigai: Vai mie! Cum pătimeşti Fiul meu prea iubite.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte proorocule Avacum, „întruparea Cuvântului ai pro„poveduit strigând: Când se „vor apropià anii te vei cu„noaşte, când va veni vremea „te vei arătà, slavă puterei „tale Doamne".

Arătându-te suflând foc din focul Mângâitorului, ai ars înşelăciunea Pangratie înţelepte, şi luminând ca un sfeşnic pre cei ce erau înnecaţi în marea necunoştinţei, îi îndreptezi către limanul voirei lui Dumnezeu.

Din piatra cea vârtoasă adăpându-te Petru, şi umplându-te, te-a trimis pre tine ca pre un alt rîu să adăpi sufletele, şi să usuci gârlele necredinţei, cu curgerile dumnezeeştilor propoveduiri, cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Strălucind vieaţa ta cu

dumnezeeştile frumseţi, a întunecat năvălirile tuturor dracilor, şi risipind întunerecul nedumnezeirei, ai arătat fii zilei, pre cei ce cu dragoste s'au plecat învăţăturilor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai prea curată Fecioară pre Cuvântul întrupat în două fiinţe, şi în două voiri, pre cel ce minunate ne-a arătat intrările mântuirei, nouă celor ce am fost robiţi de înşelăciune, prea curată Fecioară prea lăudată.

Peasna 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că fără „de tine alt Dumnezeu nu cu„noaştem, numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor şi al „morţilor tu eşti".

Cu arătările minunilor ai vânat noroade, şi cu cuvântul ai surpat capiştile, şi ai zidit frumuseţile Bisericii, spre înnoirea oamenilor prea sfinţite.

Cu sângiurile tale ai roşit podoaba cea sfinţită, şi sângele cel spurcat, ce se aduceà dracilor, l-ai uscat, şi purtător de biruinţă către ceruri te-ai suit, priimind cununa biruinţei.

Slavă:

Inaintea feţei tale s'a rupt îngrădirea cea idolească, şi s'a deschis uşa limbilor, şi s'a împărtit Dar dumnezeesc la inimile credincioşilor, Părinte învăţătorule de cele sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia s'a pogorât Hristos în pântecele tău Preacurată, şi a uscat ploile mulţimei dumnezeilor, şi a izvorât apa cunoştinţei de Dumnezeu, celor ce erau în văpaia înşelăciunei.

Peasna 6, Irmos:

Proorocului Ionă...

Iisus cel ce este lumina tuturor şi Dumnezeu; umplându-ţi mintea de Dar, şi luminându-te din destul, prin cuvântul tău a izbăvit noroade de necuvântare.

Izbăvit-ai noroadele de stropirile cele idoleşti, şi de sângiurile cele spurcate, şi junghiindu-te ca un miel, te-ai adus jertfă vie lui Dumnezeu, Pangratie.

Slavă.

Slujit-ai cu sfinţenie Evangheliei lui Dumnezeu, înţelepte, pecetluind luminat învăţăturile cele dumnezeeşti cu sângele tău sfinţite tăinuitorule, mucenice Pangratie.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind înnecat de năpădirile cugetelor celor neroditoare, întoarce-mă către lumina mân-

tuirei și a vieței, ceea ce ai născut pre Mântuitorul Hristos, Preacurată.

Irmosul:

Proorocului Ionă, urmând „strig: Scoate vieața mea din „stricăciune bunule, și mă mân„tuește, Mântuitorul lumei, pre „cela ce strig: Slavă ție".

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Arătatu-te-ai ca o stea luminoasă, Tavromenienilor, Pangratie, și ai fost sfințit pătimitor pentru Hristos, înaintea căruia stând acum, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine, fericite.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Pangratie, episcopul Tavromeniei.

Stih: Mai'nainte puindu-se pre sine Pangratie spre temelie,
A ridicat din pietre casă de nevoință din temelie.
Pangratie în a noua zi,
La lăcașul celui Atotțiitor se sui.

Acesta a fost antiohian de neam, și a fost adus la credința în Hristos de Apostolul Petru, de carele a fost și hirotonit Episcop Tavromeniei. De aceea aflând pre Romil și Licaonid corabierii, a mers la Sicilia; pre carii și mai'nainte îi făcuse să creaza în Hristos. Deci dupăce a mers și în ostrov, risipi idolii lui Falcon, și ai lui Lison, și ai celorlalți draci, și făcu de crezu în Hristos și pe Vonifatie, ighemonul locului, și zidi și o biserică. Deci tămăduià Sfântul toată boala, și adăogeà în toate zilele mulțime de oameni la Dumnezeu, săvârșindu-i prin dumnezeescul Botez. Și neîntâmplându-se ighemonul Vonifatie acolo, fu omorât de Montan.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Chiril Episcopul Gortinei.

Stih: Chiril al Gortinei deși bătrân erà,
Dar inimă tânără spre sabie aveà.

Acesta a fost în zilele lui Diocliţian, și viind înaintea stăpânitorului, fiind de tot bătrân și fiind că propoveduià pre Hristos, a fost legat și băgat în foc. Și arzând legăturile cu care erà legat, și topindu-se lemnele de s'au făcut cenușe, și rămâind Sfântul nears, și mirându-se stăpânitorul de minune, atuncea l-a slobozit. Iară după aceea aflând că mulți prin mijlocul lui vin la credința lui Hristos, porunci de i s'a tăiat capul, și așà fericitul și-a luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici Andrei și Prov, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Doi bărbați Cuvinte luptându-se, în foc stau,
Și prin supțiri suflările tale se răcoriau.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat pre dân„șii focul. Atuncea acei trei ca „cu o gură cântau și binecu„vântau, grăind: Bine este cu„vântat Dumnezeul părinților „noștri".

In sângele tău te-ai botezat Pangratie, botezând mai'nainte noroade cu apă, și bucurându-te te-ai mutat către Hristos; cu carele dimpreună petrecând, făcându-te dumnezeesc prin Dar, îl slăvești pre el totdeauna.

Pre cei împlântați în sărătura răutăților, i-ai scos cu undița cuvintelor tale sfințite, și

cu ploaia cea prea sfinţită a rugăciunilor tale, ai uscat adâncimea cea turbure a credinţei celei rele, sfinţite tăinuitorule al lui Hristos.

Slavă:

Piatra cea cu adevărat neruptă, te-a pus pre tine temeiu şi întărire nemişcată Bisericei înţelepte, întru care se surpă la pământ toată răutatea cea copilărească a vrăjmaşului, descoperitorule de cele sfinte,

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel prea curat aflându-te pre tine singură Preacurată şi născându-se în pântecele tău, a curăţit pre cei credincioşi de spurcăciunea, carea ni s'a pricinuit nouă din neoprirea răutăţilor, Mireasă a lui Dumnezeu Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoşează...

Ingrăşindu-te de focul supărărilor celor multe, ai rămas netopit, fiindu-ţi gândul ascuţit cu priviri luminoase, şi te-ai arătat sabie, carea taie materia multor dumnezei, înţelepte.

Aducând noroade întru cunoştinţa lui Hristos, arătat săvârşiai semne şi minuni, şi cele viitoare prin suflările Mângâitorului, spuind mai înainte ca un prooroc al lui Dumnezeu, cugetătorule de Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătând noroadelor chipul Ziditorului, care l-a purtat de bună voea lui, unindu-se cu noi, printr'însul săvârşeşti puteri de semne, spurcăciunea multor Dumnezei oprind.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia s'a pogorît Hristos, cel ce singur este făcător de bine, în pântecele tău Fecioară, şi cu adevărat a adăpat toată zidirea, uscând gârlele cele turburate ale nebuniei idolilor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca de „făcătorul şi Domnul, lăudaţi-l „preoţi, prea slăviţi-l tineri, „bine-l cuvântaţi noroade, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre norul cel purtător...

Luminându-ţi-se şi sufletul şi cugetul, cu strălucirile cele dătătoare de lumină ale lui Petru, ai ajuns către apus ca o stea mult luminoasă, luminând cu învăţături pre cei căzuţi în prăpastiile necunoştinţei, cuvioase Pangratie.

Ştiind tu că cinstea icoanei

trece la chipul cel dintâi, pretutindenea ridicai în stâlpi chipul cel prea curat al lui Iisus Dumnezeului nostru, spre surparea chipurilor celor drăceşti, mărite Pangratie.

Slavă:

Fiind încuviinţat cu luminile cele prea sfinţite, şi luminând cu strălucirile cele muceniceşti, vezi slava lui Dumnezeu cu suflet vesel, sfinţite Pangratie, cel ce eşti podoaba Ierarhilor şi a Mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostiveşte-te nouă Doamne, celora ce lăudăm naşterea ta din Fecioară cea negrăită, izbăvind de supărări, de patimi şi de scârbe, pre noi robii, cu rugăciunile ei ca un făcător de bine, şi însuţi iubitor de oameni.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpânul „tuturor, din Cer ca ploaia pre „lână s'a pogorît, şi s'a întru„pat pentru noi, făcându-se „om cel fără de început; să o „slăvim toţi, ca pre o Maică „curată a Dumnezeului nostru.

SVETILNA.

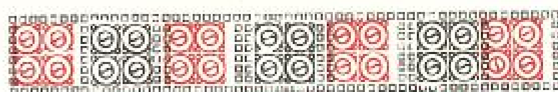
Podobie: Lumină neschimbată...

Petru piatra credinţei te-a pus pre tine Mucenice tare temelie Bisericei, cu carele dimpreună şi tu păzeşte turma ta nevătămată, de cei ce se trag din Agar, părinte Pangratie.

A Născătoarei:

Toţi credincioşii mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeu te-au pus pre tine, iară mai ales noi cei răstigniţi dimpreună cu el; drept aceea nu înceta a te ruga Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă te laudă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfinţii patruzeci şi cinci de Mucenici, cei din Nicopolia Armeniei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici..

Prea lăudaţilor Mucenici, voi sdruncinându-vă cu pietre, nu v'aţi lepădat de Hristos, piatra cea nesfărîmată; ci făcându-vă prin Dar purtători de biruinţă, vă veseliţi dimpreună cu cetele îngerilor. Cu carii rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Buni biruitori Mucenici închizându-vă dimpreună în temniţă, ca nişte păzitori dumnezeeştilor porunci, şi topindu-vă de sete, aţi câştigat rouă din

Cer, carea vă răcorià pre voi duhovniceşte. Pentru aceea rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Nebiruiţilor Mucenici, dorind de vieaţa cea adevărată şi veşnică, aţi răbdat cu bucurie moarte nedreaptă, prin hotărâre fărădelege, şi acum vă veseliţi dimpreună cu mucenicii; cu cari rugaţi-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Despre toate părţile sunt cuprins de răutăţi, şi unde voiu scăpà Stăpână eu ticălosul, şi cu totul părăsit? Fără numai către tine singură scap Preacurată, carea îmi eşti mie ajutătoare, nădejdea deznădăjduiţilor, Mireasă a lui Dumnezeu. Ci nu mă trece pre mine robul tău cel netrebnic, ceea ce eşti gata ajutătoare scârbiţilor.

A Crucei, a Născătoarei:

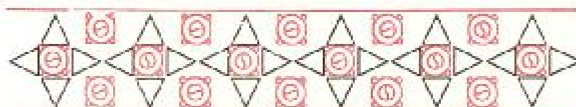
Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, zicea Fecioara, dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, şi o sfărâmă Stăpâne, precum mi-a zis mai 'nainte Simeon. Ci scoală-te, şi mă slăveşte dimpreună cu tine nemuritorule, pre mine Maica şi roaba ta, rogu-mă.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Octoihului, şi al Sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Ceata mucenicilor cea de Dumnezeu încununată cu cântări o laud.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, celui ce a povăţuit pre „popor prin mare, cu picioare „neudate, şi pre Faraon cu „toată oastea l-a înnecat, ace„luia unuia să-i cântăm, că s'a „proslăvit".

Pre ostașii lui Hristos cei purtători de chinuri să-i lăudăm credincioşii cu cuget dumnezeesc, ca pre nişte surpători rătăcirei, şi luminaţi biruitori, cântând lui Dumnezeu laudă de biruinţă.

Pătimitorilor cei ce v'aţi nevoit luminat pre pământ, şi aţi răbdat muncile, aţi primit în Cer cununile, cântând cu un glas lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Slavă:

Fiind legaţi prin credinţă de unirea sufletului, aţi năvălit împrotiva rătăcirei, şi v'aţi arătat biruitori purtători de cununi, cântând dimpreună cu un glas laudă de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pre Dumnezeu, cel ce s'a întrupat din tine, şi de sânurile Tatălui nu s'a depărtat, ca să izbăvească de toată primejdia pre cei ce i-a zidit.

Peasna 3, Irmos:

Cu puterea Crucei tale...

Voi ostaşi ai lui Hristos fiind împodobiţi cu înţelegerea, cu râurile sângiurilor voastre aţi înnecat pre vrăjmaşul cel necredincios.

Dându-vă trupul la munci amare şi nesuferite, aţi luat prin credinţă dumnezeească moştenire, vrednicilor de laudă.

Slavă:

Cu porunca tiranului sfărâmându-vă de improşcările, pietrelor, cu adevărat aţi păzit anghira bunei credinţe, pătimitorilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te Preacurată neîncetat, celui ce a ieşit din coapsele tale, ca să se izbăvească de rătăcirea diavolului, cei ce te laudă pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cu puterea Crucei tale „Hristoase, întăreşte gândul „meu, ca să laud şi să slă-„vesc, răstignirea ta cea mân-„tuitoare".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Ostaşii lui Hristos cei viteji, oştindu-se bine, pre Veliar cu totul desăvârşit l'au înnecat în curgerile sângiurilor sale; că cu pietre fiind sfărâmaţi, şi cu sabie tăiaţi, şi cu foc arşi, şi în apă aruncaţi, purtători de cununi luminat s'au arătat. Pentru aceasta se cinstesc, şi cu credinţă se măresc.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei;

Mulţimea gândurilor mele celor necurate, şi ploaia cugetelor mele celor necuvioase, cine le va puteà spune Preacurată? Şi împrotivirile vrăjmaşilor mei celor fără de trup, şi răutatea lor cine o va povesti? Ci cu rugăciunea ta ceea ce eşti bună, dărueşte-mi izbăvire de acestea, de toate.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara ceea ce te-a născut Hristoase în vremile cele de pe urmă, pre tine carele

eşti născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te pre Cruce spânzurat, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum cel ce eşti de îngeri slăvit ca un Dumnezeu, voeşti de te răstigneşti acum Fiule de oamenii cei fărădelege! Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterei Crucei tale, că raiul s'a deschis printr'însa, şi am strigat: „Slavă puterei tale Doamne".

Ceata purtătorilor de chinuri cea adunată cu legile dragostei celei iubitoare de Dumnezeu, întărindu-se cu puterea lui Hristos, a biruit pre vrăjmaşul cel împrotivnic lui Dumnezeu.

Ceata cea chemată de Dumnezeu a pătimitorilor lui Hristos a răsturnat mulţimea necredincioşilor cea împrotivnică lui Dumnezeu, cântând: Slavă puterei tale Doamne.

Purtătorii de chinuri văzând lumină neapropiată în temniţă, întărindu-se cu dumnezeească putemicie, au risipit negura cea întunecoasă a nebuniei idoleşti.

Slavă:

Ceata mucenicilor cea pururea pomenită uitându-se la frumseţea bunătăţilor celor nepieritoare, s'a lepădat de nestatornica curgere a lucrurilor omeneşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Umbritu-te-a pre tine Fecioară puterea celui dintru înălţime, şi te-a făcut raiu de desfătare, având în mijloc lemnul vieţei, pre mijlocitorul şi Domnul.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm către tine Doamne: Mântueşte-ne „pre noi, că tu eşti Dumnezeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim".

Cu cuvintele sfântului Duh fiind hrăniţi mucenicii, au contenit necuvântarea idolilor.

Stele purtătoare de lumină v'aţi făcut pătimitorilor, şi flori ale credinţei, trimiţând mirosul cel bun.

Slavă:

Făcutu-v'aţi sfinţilor holdă celui prea înalt, secerată cu secerile muceniei, prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu încetà a te rugà celui ce l-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre, celor ce te lăudăm pre tine neîncetat.

Peasna 6, Irmos:

Incunjuratu-m'a adâncul...

Veselindu-se mucenicii strigau: Priimeşte Stăpâne duhurile noastre în mâinile tale, şi le odihneşte, că dorim de tine cel mult milostiv.

Ceata mucenicilor tăi iubitorule de oameni săvârşind călătoria, s'a făcut lăcuitori împreună cu îngerii; şi acum se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă.

Lauda cea bună a mucenicilor, ceata cea aleasă de Dumnezeu a mucenicilor, bună cuviinţa mucenicilor, rugaţi-vă cu fierbinţeală, să ne mântuim toţi cei ce scăpăm către voi.

Şi acum, a Născătoarei:

Care cuvânt va putea tâlcui minunea zămislirei tale celei mai pre sus de fire, Preacurată, că ai zămislit pre Dumnezeu carele a venit la noi pentru milostivirea sa.

Irmosul:

Incunjuratu-m'a adâncul, „groapă s'a făcut mie chitul, „iară eu am strigat către tine „iubitorule de oameni, şi m'a „mântuit dreapta ta Doamne.

CONDAC, glas al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Multe munci aţi suferit pentru Hristos mucenicilor, toată mulţimea dumnezeilor cea idolească, şi toată înşelăciunea nedumnezeirei aţi surpat, călcând acestea cu puterea lui Hristos, şi pre noi pre toţi ne-aţi învăţat, ca să cântăm cu credinţă: Aliluia.

Intru această Lună, în 10 zile, pomenirea sfinţilor patruzeci şi cinci de mucenici, cari au mărturisit în Nicopolii Armeniei.

Stih: Tabără nouă oarecare lui Dumnezeu s'a aflat,
Carea cu îndrăzneală şi în mijlocul focului a intrat.
In Iulie în a zecea zi,
Pre vitejii Nicopoliteni focul îi topi.

Aceştia în zilele împăratului Lichinie şi a lui Lisie ighemonul, au mărturisit pre Hristos. Şi căpeteniile lor erau cei ce erau căpetenii şi cetăţei: Leontie, Mavrichie, Daniil şi Antonie. Deci cercându-se cu multe munci, apoi băgându-se într'un cuptor cu foc, îşi aflară sfârşitul nevoinţelor sale.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Vianor şi Siluan.

Stih: N'a putut preste vârtoasă firea ta să pue stăpânire,
Mucenice Vianor, nici a sabiei silnică uneltire.
Siluan prin a sabiei tăere,
S'a arătat alt Siloam, dând patimilor vindecare.

Dintru aceştia sfântul Vianor fiind din eparhia Pisidiei, a fost adus pentru mărturisirea în Hristos la întrebare înaintea lui Severian ighemonul Efratisiei, şi întâi spânzurându-l, a fost bătut cu sabie de lemn, şi ars cu ciocane arse; şi-i dezrădăcinară urechile şi dinţii. Iară Siluan stând aproape, şi văzând răbdarea Sfântului, crezu în Hristos, şi îndată îi tăiară limba, după acestea şi capul. Iară sfântului Vianor îi pătrunse gleznile, şi-i scoaseră ochiul drept, după aceea i-a jupuit pielea de pre cap, şi-i tăiară grumazul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Apolonie cel din Sardia.

Stih: Lui Apolonie Crucea îi este muncire,
Iară adevărul zicând, Crucea îi este mântuire.

Acesta era din cetatea Sardelor cea din Lidia, fiind adus înaintea lui Perinie ighemonul, aflându-se în Iconia, și mărturisind pre Hristos, și batjocorind idolii, a fost răstignit și-și săvârși mucenia.

Intru această zi, pomenirea sfinților zeci mii de părinți, pre cari prin foc, și cu moarte silnică i-a dat Teofil Episcopul Alexandriei, pentru Isidor preotul.

Stih: Focul ca zece mii de bărbați în peșteri a omorît.
Fiind slugile Cuvântului celui ce în peșteră s'a sălășluit.

Acești sfinți sihastri și mucenici, monahi fiind și lăcuind în muntele Pilisiei prin râpi, se îndeletniceau întru lucrarea poruncilor lui Dumnezeu, prin postire și priveghere, ca la zeci mii fiind ei. Iară Isidor oarecarele având întâetatea între ei, se prigonea cu Episcopul Teofil pentru pricini bisericești, întru cari acesta se află nu știu cum de altă socotință; și fiincă Isidor sumețându-se întru mulțimea sihastrilor, îl dojenea pre el. Teofil se rușina și se temea, să-și izbândească întru arătare, căci era la la mulți cunoscut. Și dar trimițând pre cei de un cuget cu el, au dat foc tuturor sfinților părinți celor din schit, și i-au dat morței.

Intru această zi, pomenirea sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu întru ale lui Viat.

Stih: Fiul tunetului iarăși a glăsuit tare,
Intru ale lui Viat făcând casei sale așezare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc, pre tinerii cei cu„vântători de cântare i-ai mân„tuit, bine ești cuvântat Dum„nezeul părinților noștri".

Fiind în cuptor purtătorii tăi de chinuri Hristoase, cântau: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Purtătorilor de chinuri fiind luminați cu lumina Treimei, cu veselie v'ați dat sufletele voastre.

Purtătorilor de chinuri fiind pururea înaintea lui Dumnezeu, purtând cununi, vă rugați pentru noi neîncetat.

Slavă:

Ca niște luminători ai adevărului, ca niște turnuri ale bunei credințe v'ați arătat credincioșilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o mântuire a noastră te rugăm pre tine Născătoare de Dumnezeu, îmblânzește-l nouă, pre celce s'a întrupat din tine.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Fiul și Dumnezeu...

Cererile noastre ale celor credincioși să se facă împreună cu mucenicii, și să ne învrednicim a fi părtași moștenirei lor; lăudând pre Domnul, și prea înălțându-l întru toți vecii.

Ceata pătimitorilor celor tari cu bucuria inimei încuvințat a primit de la Hristos cununa, și luminat îl laudă, și-l prea înalță întru toți vecii.

Roşindu-vă cu pâraele sângiurile voastre, vrednicilor de laudă, împărăţiţi în ceruri dimpreună cu Hristos, cu bună credinţă lăudându-l şi prea înnălţându-l pre el în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre ostaşii cei tari, pre sfeşnicele luminei celei nestinse, pre părtaşii luminătorilor, pre stelele cele ce pururea luminează cu bună credinţă să-i lăudăm, şi să-i prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai înaltă de cât Heruvimii te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu curată, că ai purtat în pântecele tău pre cel ce se poartă pre dânşii; pre carele noi oamenii dimpreună cu cei fără de trupuri îl prea slăvim întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a născut din „Tatăl mai 'nainte de veci, Fiul „şi Dumnezeu, şi în anii cei „mai de pre urmă, din Fecioară „Maică s'a întrupat; preoţi „lăudaţi-l, noroade prea înălţa-„ţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Rugaţi-vă pentru mântuirea de obşte prea lăudaţilor mucenici, cei ce staţi înaintea lui Hristos, pentru carele aţi răbdat şi nevoinţele.

Surpând cetatea rătăcirei cu putere tare nebiruiţilor, v'aţi învrednicit a lăcui în casă cerească dimpreună cu îngerii.

Bunii biruitori mucenici, arătându-se ca nişte luminători pururea arătaţi, neîncetat luminează sufletele noastre cu străluciri dătătoare de lumină.

Slavă;

Dupre legile şi rânduelele muceniei biruind pre vrăjmaşul tiran, aţi priimit cununile dreptăţei, pururea cinstiţilor.

Şi acum, a Născătoarei;

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu pre carele l-ai născut, cere să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu credinţă te laudă pre tine.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumne-„zeu cea mai pre sus de minte „şi de cuvânt, care ai născut „negrăit subt ani pre cel fără „de ani; credincioşii cu un „gând te slăvim."

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai înpodobit Cerul...

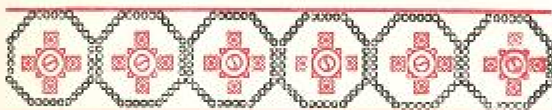
Mucenicii cei patruzeci şi cinci, cu multă putere a cugetului, şi cu bărbăţia sufletului,

au sfărâmat pre toţi vrăjmaşii tăi Mântuitorule. Cu ale cărora rugăciuni mântueşte-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi păcătoşii pre tine te avem părtinitoare, o prea sfântă Fecioară! Tu ne fă nouă îmblânzit pre Fiul tău, cu îndrăzneala cea de Maică.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfânta şi prea lăudata marea muceniţă Eufimia ceea ce a fost hotarul părinţilor.

La Doamne strigat-am Stihirile pe 6, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Mieluşeaua Domnului, rîvnind morţei lui celei de bună voie, prin ostenelele pătimirei, zăcând în mormânt, prin puterea Duhului izvorăşte revărsare de sânge, din care luând spre curăţirea sufletelor, aducem laudă Dumnezeului tuturor totdeauna.

Muceniţă cu adevărat prea lăudată, ai oprit năvălirile fiarelor, precum odinioară Daniil, şi prin Dar prea lesne ai îndrăznit focului, şi suferind toată altă muncă, ai priimit neveştejită cununa biruinţei, şi te-ai suit cu bucurie către doritul tău; pentru aceea te cinstim şi te fericim.

Adunarea dumnezeeştilor părinţi, a pus pre capul tău hotarul credinţei, pre carele l-ai priimit în braţele tale, ceea ce eşti pururea pomenită, păzind nemişcată credinţa cea dumnezeească, lepădând tot eresul, şi ruşinând pre ajutorul minciunei. Drept aceea te cinstim, şi te fericim preamărită.

Slavă, glasul al 6-lea.

Deadreapta Mântuitorului a stătut fecioara, purtătoarea de chinuri şi Muceniţa, încunjurată fiind cu bunătăţile nebiruit, şi împodobită cu untuldelemn al curăţiei, şi cu sângele pătimirei şi strigând către dânsul cu bucurie, făclii ţiind: La mireazma mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m'am rănit cu dragostea ta eu, să nu mă oseheşti pre mine Mire ceresc. Pentru rugăciunile ei Mântuitorule, trimite nouă milele tale.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Fecioară prea lăudată, surpă puterea vrăjmaşilor ucigaşi, şi întristarea norodului tău prefă-o spre veselie, şi dă milă, ca mântuindu-ne să te lăudăm.

A Crucii, a Născătoarei:

Născătoarea de Dumnezeu, prea curata, văzând Vieaţa noa-

stră spânzurată pre lemn, ca o Maică tânguindu-se strigă: Fiul meu, şi Dumnezeul meu, mântueşte pre cei ce te laudă cu dragoste.

STIHOAVNA din Octoih.

Sau aceasta, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi fraţilor să ne curăţim buzele, sufletul şi inima, şi să scoatem acum bogăţia cea nesfârşită din sfânt sicriul prea lăudatei Muceniţe, ca ceea ce revarsă în Dar, şi zace în mijlocul nostru, şi se vede arătat. Pre carea fericindu-o cu dragoste, şi toţi cu credinţă cinstindu-o, cu dumnezeeşti laude să o încununăm.

Stih: Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine...

Muceniţă bună fecioară a lui Hristos; stătut-ai cu tărie înaintea divanurilor rău credincioşilor tirani, ca un stâlp neclătit de loviri, propoveduind pre Dumnezeu că este prea desăvârşit, şi a luat trup în două firi şi voinţe. Pentru aceasta ai aruncat la picioarele tale cartea cea cu dogmele ereticilor, ţiind în mâini cu râvnă, cartea noastră, cea cu dreaptă mărire.

Stih: Şi a pus pre piatră picioarele mele şi a îndreptat...

Muceniţă Eufimio a lui Hristos, toţi te lăudăm cu credinţă; şi fericim cu sfinţite cântări şi glăsuiri, cinstita ta prăznuire, adunându-ne întru una, pre cei ce ne-au chemat acum păstorul Vizantenilor; pre carele apără-l, acopere-l şi-l păzeşte, şi pre noi de tot felul de bântuiele ne izbăveşte cu rugăciunile tale, prea lăudată.

Slavă, glas 6.

Ceea ce eşti împodobită întru bunătăţi şi luminată la gând, carea reverşi miruri în inimile credincioşilor, ceea ce ai răsărit ca o stea luminoasă dela răsărit, şi ai făcut adunarea dumnezeeştilor părinţi, prin venirea sfântului Duh, nu încetà rugându-te pentru noi către Domnul, Eufimie, prea lăudată, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Bucură-te cuvântarea cea cinstită a Apostolilor Preacurată şi veselia cea de bucurie a îngerilor; bucură-te Fecioară lauda lumei, şi podoaba credincioşilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre tine Hristoase răstignit, ceea ce te-a născut, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu! şi Dumnezeul meu! Fiul meu cel prea dulce! Cum suferi patimă de ocară?

Troparul glas 4.

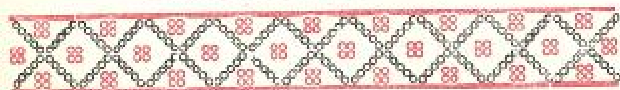
Mieluşaua ta Iisuse Eufimia...

Sau acesta, glas 3.

Foarte ai veselit pre cei drept credincioşi, şi ai ruşinat pre cei rău măritori, Eufimio prea frumoasă fecioară a lui Hristos; căci dogmele Sinodului al patrulea le-ai întărit, pre care părinţii bine le-au dogmatisit, Muceniţă mărită; pre Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine şi al Sfintei, pe 6.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui ce cu prea slăvire, a „afundat pre Faraon în mare, „cântare de biruinţă, că s'a „proslăvit".

Să cântăm Domnului celui ce a întărit la arătare pre nevoitoarea sa, carea s'a nevoit tare, ca să se împodobească cu cununi.

Să tacă tot eresul, văzând pre cea îngropată că ţine dumnezeescul hotar al credinţei, ca pre nişte lespezi, şi izvorăşte izvoare de tămăduiri.

Slavă:

O minune! Cum cea moartă ca şi cum ar fi pătimind vie, muceniceşte izvorăşte sângiuri în sicriu, şi dă daruri adesea.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine bucuria îngerilor, lauda apostolilor, întărirea cea nemişcată a sfinţilor mucenici, te fericim Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Să se deschiză sicriul, şi norodul lui Dumnezeu să ia picăturile sângiurilor, ca nişte doftorii împrotiva boalelor.

O ce auziri nouă! Căci via Cuvântului cea bine înflorită fiind uscată de demult, odrăsleşte strugurile sângiurilor ei.

Slavă:

Să privim la sicriu ca la un lin, şi la pielea trupului ca la un strugure, şi la sângele prea lăudatei, ca la nişte vin.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre însăşi Fecioara Maica lui Dumnezeu să o lăudăm cu dreptă credinţă; că neîncetat se roagă pentru noi către Domnul.

Irmosul:

Întăritu-s'a inima mea în„tru Domnul Dumnezeul meu,

„pentru aceasta cei slabi s'au „încins cu putere".

Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ruşinatu-s'a cu defăimare mulţimea ereticilor, şi feţele lor s'au umplut de multă ocară, când au văzut cartea dogmelor lor, aruncată la picioarele tale. Iară a noastră, ţindu-o în cinstitele tale mâini, carea arătă pre dreptate nebunia rău credincioşilor, şi strigau: Hristos s'a născut, îndoit cu firea, îndoit şi cu voirile.

Slavă, alta asemenea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Pre mirele tău Hristos iubindu-l, candela ta grijindu-o luminat, ai strălucit cu bunătăţile prea lăudată, drept aceea priimind dela el cununa pătimirei, ai intrat cu el în cămările nunţei, ci mântueşte-ne din priimejdii pre noi cari săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Degrab ne întimpină...

Degrab ascultă Stăpână rugăciunile noastre, şi le du pre ele Fiului şi Dumnezeului tău, Doamnă prea curată; strică primejdiile celor ce aleargă la tine, risipeşte sfaturile şi semeţiile cele prea îndrăsneţe, ale celor ce se întrarmează fără de Dumnezeu împrotiva robilor tăi.

A Crucei, a Născătoarei.

Dacă te-a văzut pre tine înălţat pre Cruce, prea curată Maica ta, Cuvinte a lui Dumnezeu, plângând ca o Maică, zicea: Ce minune nouă şi streină este aceasta Fiul meu? Cum te uneşti cu moartea vieaţa tuturor, vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv?

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul tău, şi m'am temut, înţeles-am „lucrurile tale, şi m'am spăi„mântat, Doamne".

Streină auzire, că firea femeească cea slabă îmbărbătându-se vitejeşte, se întrarmează împrotiva balaurului.

Hotărârea cea scrisă de Dumnezeu a drept măritoarei credinţe, s'a pus la tine ca la o credincioasă păzitoare de lege, muceniţă a lui Hristos, Eufimie.

Slavă:

Nedescoperirea dogmelor celor împrotivnice, aducându-ţi-se în cartea cea dumnezeească în scris, ai întărit cea adevărată cu sângele tău ca cu o pecete.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică prea curată binecu-

vântată Fecioară, păzeşte pre cei ce te laudă, de toată primejdia.

Peasna 5-a, Irmos:

Cel ce ai răsărit lumina, şi ai luminat zorile, şi ai „arătat ziua; slavă ţie, slavă „ţie, Iisuse Fiul lui Dumne-„zeu".

Halchedonul prăznuind dimpreună cu noi, cinsteşte luptele tale Muceniţă, şi scoate sângiurile şi se sfinţeşte norodul lui Dumnezeu.

Adunarea părinţilor a închinat ţie hotarul dogmelor, Muceniţă, ca unei îndumnezeite propoveduitoare adevărului şi după moarte.

Slavă:

Deşi taci fiind moartă nemişcându-ţi buzele, dar din läuntru Darul minunilor strigă întru tine, cu trâmbiţa cea de taină a dogmelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Zidirea fără tăcere aduce ţie Fecioară glasul îngerului: Bucură-te prea curată Maica lui Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Precum ai mântuit pre...

Râvnind bărbăţiei Iuditei Muceniţă, prin bărbăţia cugetelor, cu sabia dogmelor tale ai ucis în lume pre vrăjmaşul Olofern cel înţelegător.

Deşertându-ţi sicriul moaştelor, ca un vas de mir dai miros inimilor noastre, şi arzi limbile vrăjmaşilor eretici.

Slavă:

Porfiră împărătească ai ţesut Bisericei, văpsită din sângiurile chinurilor tale, puind într'însa bătătură cuvintele tainelor lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut pre Mântuitorul lumei, pre Hristos Dumnezeu, nu înceta rugându-l pre dânsul: Ca să se mântuiască tot neamul, celor ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Precum ai izbăvit pre Iona „proorocul din chit Hristoase „Dumnezeule, aşa şi pre mine „dintru adâncul greşalelor „scoate-mă, şi mă mântueşte, „unule iubitorule de oameni".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Lupte întru chinuri, lupte întru credinţă ai pus cu căldură pentru Hristos Mirele tău; ci şi acum precum eresurile, aşa şi întărâtările vrăjmaşilor, sub picioarele împăraţilor noştri a le supune roagă-te, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce dela cei şase sute şi

treizeci purtători de Dumnezeu părinţi, hotarul ai luat, şi l-ai păzit pre el, ceea ce eşti prea lăudată.

ICOS.

Ce sunt chinurile tale? Sau ce sunt isprăvile? Sau ce este fecioria ta? Sau vieaţa ta cea curată? S'ar mirà cineva mai întâi; că tu ai veselit pre Tatăl, ca ceea ce te-ai logodit cu Fiul, şi Duhului sfânt pre tine te-ai împodobit. Cine este îndestulat spre acestea? Cine ar putea să spue acum, câte bunătăţi neapuse te luminează pre tine? Căci ca dela răsărit din mormânt răsărind, tuturor străluceşti, şi raze slobozeşti pre pământ şi în mare şi preste toată lumea; sfinţeşti, şi umpli de mireazmă marginile. Pentru aceasta scrisoarea ţi s'au încredinţat de la cei şase sute şi treizeci purtători de Dumnezeu părinţi, hotarul luându-l, şi păzindu-l pre el ceea ce eşti prea lăudată.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfintei mare muceniţe, şi prea lăudatei Eufimia.

Stih: Ajută, Muceniţă, legilor şi după moarte, întărind credinţa, pentru dragostea căreea te-ai nevoit foarte.

Eufimia în a unsprezecea zi,
Cartea de Dumnezeu insuflată întări.

In zilele bine credincioşilor împăraţi Marchian şi Pulheria, se făcù adunare de sfinţi părinţi şase sute treizeci la Halchedon, carii anatematisind pre cei ce se ţineau de Evtihie şi de Dioscor, şi caterisind pre cei ce huliau, de ziciau o fire şi o lucrare în Hristos, cari ne înduplecându-se dreptei credinţe, îi întrebuinţară într'alt chip, adică scriind într'o carte dreapta credinţă, ce erà dată afară, şi silind şi pre eretici de scriseră şi ei într'alta, gândul şi socoteala lor, şi deschizând racla Sfintei, şi puind cărţile amândouă pecetluite pre pieptul ei, se duseră. Şi preste puţine zile merseră, şi aflară cartea ereticilor lepădată la picioarele Sfintei, iară cartea drept credincioşilor ţiindu-o în cinstitele ei mâini. Care lucru văzându-l ereticii, s'au umplut de ruşine, iară drept credincioşii de bucurie.

Deci Sfânta aceasta a fost în zilele lui Diocliţian şi a lui Prisc antipatul Europei, fiică fiind oarecăruia Filofron şi Teodosianei, şi fiind pârîtă la ighemonul că este creştină, a fost muncită cu roate şi în foc, şi dată la fiare, şi la alte măestrii de munci. Pre care răbdându-le, şi rămâind nevătămată, a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Chindeu presviterul.

Stih: Cu totul nimic vrednic de ardere ceva având,
Chindeu aşà ai murit din foc nevătămat scăpând.

Intru această zi, cuviosul Leon cel din staul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Leon mutându-se de pre pământ întru desfătătoare bunătăţi s'a sălăşluit.
De care mai 'nainte pre pământ era lipsit.

Intru această zi, sfântul mucenic Marchian de sabie s'a săvârşit.

Stih: Grumazul tău Marchiane teacă s'a făcut,
Scăpătoare sabiei, la care ai fost osândit.

Intru această zi, sfântul mucenic Martiroclis însăgetat s'a săvârşit.

Stih: Martiroclis, a aflat slava mucenicilor,
Arătându-se prea bun mucenic prin suferinţa săgetăturilor.

Intru această zi, cuviosul Nicodim, carele a sihăstrit în hotarele sfintei monastiri Vatopedul şi a stătut învăţător dumnezeescului Grigorie Palamà prin filozofia cea dupre Hristos, cu pace s'a săvârşit,

Stih: Cum voiu lăsà fără răsplătire de cuvinte?
Pre Nicodim, căruia se cuvine răsplătire pentru trezvitoarea minte.

Intru această zi, sfântul noul cuviosul mucenic Nicodim, carele a suferit mucenia în Alpasania Albaniei la anul o mie şapte sute douăzeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Nicodim ţiind toiag în mâini,
Bate înşelăciunea nelegiuiţilor agareni.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai grăit cu Moisi în munte, şi chipul Fecioa- „rei în rug l-ai arătat; bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Cel ce ai gonit înşelăciunea rătăcirei, cu credinţa măritei tale purtătoarei de chinuri; bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca o păzitoare dogmelor, priimind Muceniţă hotarul lor ca nişte lespezi dumnezeeşti, păzeşte-o pre dânsa nevătămată de toate eresurile.

Slavă:

Ferecându-se cu credinţa Muceniţa în Halchedon, şi cu râvnă de Dumnezeu întrarmată ridicând sabia dogmelor, a biruit pre vrăjmaşi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce ai lăcuit în pântecele Fecioarei, şi o ai arătat pre dânsa mai desfătată decât cerurile, bine eşti cuvântat Doamne în veci.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Hristos...

Mieluşeaua Domnului, a scăpat de lupi, a biruit pre şerpi, pre nelegiuiţii gonaci, s'a ferit de curse, şi cu numele lui Hristos s'a ajutorat.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Deschizând dumnezeeştile ploi ale cinstitelor tale sângiuri, ai înnecat într'însele limbile celor răi credincioşi, mântuind ca dintru o iarnă grea credinţa ortodoxă, ceea ce s'a încredinţat ţie Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Impăratul Hristos pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată; toate lucrurile lăudaţi-l ca pre un Domn, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Impăratul Hristos, pre „carele l-a mărturisit tinerii cei „robiţi, în cuptor grăind cu mare „glas; toate lucrurile lăudaţi „pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Slăvim toţi iubirea ta...

Muceniţa lui Hristos cea bine prea lăudată, cu bineves- tiri de bune laude, bine să se laude, pre carea toate cetele

îngerilor o laudă, şi adunarea sfinţilor bine o laudă.

Impletindu-şi Muceniţa cunună vrednică de laudă, cu veselie a roşit îmbrăcăminte împărătească din sângiurile ei, ţesându-şi pielea ca o porfiră.

Slavă:

Adunându-ne credincioşii, să săvârşim pomenirea prea lăudatei Muceniţe, alergând cu osârdie, şi să-i strigăm ei: Rugămu-ne ţie, roagă-te lui Hristos pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te prea cinstită lauda fecioriei, întărirea mucenicilor, ajutătoarea oamenilor, bucuria lumei, Marie roaba şi Maica Dumnezeului nostru.

Irmosul:

Mărim toţi iubirea ta de „oameni, Hristoase Mântuito„rul nostru, cela ce eşti slava „robilor tăi, şi cununa credin„cioşilor, carele ai mărit po„menirea celei ce te-a născut „pre tine".

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Şi după moarte ai izvorît mir din sângiurile celei de vieaţă ca una ce vieţueşti în Dumnezeul cel viu, şi lespezile testamentului său le întăreşti în braţele tale, pentru aceea te lăudăm Eufimie.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Femei auziţi glas...

Streină şi prea slăvită, şi mare lucrarea minunilor să lăudăm toate noroadele, că şi după moarte prea lăudata Eufimia s'a păzit, şi pre părinţii cei drept credincioşi în cetatea Halchedonului i-a arătat purtători de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeul nostru te-a dat pre tine Preacurată, scăpare şi putere şi ajutătoare întru scârbele noastre, şi în primejdii, ci mântueşte-ne pre noi pre toţi din nevoile noastre.

LA HVALITE.

Stihirile glas 3, singur glasul.

Văzând credincioşilor că cu cuget dumnezeesc se săvârşeşte prăznuire mucenicească, să cântăm laudă de mulţumită Dumnezeului nostru, celui minunat în sfaturi. Că tăria cea nevăzută a puterei celei împrotivnice o a biruit, prin fire femeească, săvârşind puterea sa cea dumnezeească, întru slăbiciunea frumoasei Muceniţe; prin rugăciunile ei Hristoase, mântueşte sufletele noastre.

De două ori.

Prea lăudata Muceniţă a

lui Hristos, amestecând paharul adevărului din sângiurile ei cele nevoitoare, şi acesta puindu-l înaintea Bisericei, neîncetat îndeamnă către el, pre cei hrăniţi întru bună credinţă, cu glasul înţelepciunei, zicând: Scoate-ţi băutură mirositoare mucenicească a învierei, izgonitoare vrăjmaşilor, curăţitoare patimilor, şi păzitoare sufletelor celor bine credincioşi, strigând Mântuitorului: Cela ce ne-ai adăpat pre noi din pârîul desfătărei Duhului, mântueşte sufletele noastre.

Cei ce suntem pecetluiţi la suflete cu sângele lui Hristos, spre ziua de mântuire cu veselie duhovnicească, cum zice proorocul, să luăm sânge sfânt, care izvorăşte nouă din izvor mucenicesc, care închipueşte patimile cele izvorâtoare de vieaţă ale mântuitorului, şi slava cea veşnică. Pentru aceea să strigăm către dânsul: Doamne cela ce te slăveşti întru sfinţii tăi, cu rugăciunile prea lăudatei purtătoarei de chinuri, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Toată limba să se mişte spre lauda prea lăudatei Eufimiei; tot neamul şi toată vârsta, tineri şi fecioare, cu laude să încununăm pre fecioara, muceniţa lui Hristos. Căci îmbărbătându-se dupre lege, şi slăbiciunea femeească lepădându-o, prin ostenele muceniceşti, a surpat pre vrăjmaşul tiran; şi împodobindu-se cu cunună cerească şi dumnezeească, cere dela Mirele şi Dumnezeu, ca să ni se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi, din toată nevoia şi scârba.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Văzându-te pre tine Iisuse pre Cruce pironit, şi priimind patimi de bună voe Stăpâne, Fecioara şi maica ta strigă: Fiule prea dulce! Cum suferi bătăi fără dreptate? Doftorule carele ai vindecat slăbiciunea oamenilor, şi ai mântuit pre toţi cu milostivirea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi zicem Stihul:

In biserici binecuvântaţi pre Domnul Dumnezeul lui Israil...

Şi cântăm, Stihira, glasul al 8-lea.

Bucură-te hotarul credinţei, bucură-te puitoare de lege a sfinţilor părinţi, mireasă a lui Dumnezeu; bucură-te tare păzitoare nouă credincioşilor; bucură-te lauda Bisericei lui Hristos; bucură-te stâlpul cel

însufleţit al fecioarelor; bucură-te paşnică puitoare de pace, pentru carea izvorăşti credincioşilor tămăduiri, prea lăudată Muceniţă.

Slavă, glas 1.

Astăzi Sinodul părinţilor adunându-se, pentru Hristos aduc ţie prea lăudată cartea dreptei credinţe; carea luându-o întru cinstitele tale mâini, o păzeşti până la sfârşit. Drept aceea adunându-se şi cetele oamenilor, cinstesc chinuirea ta, strigând cu bună credinţă: Bucură-te prea lăudată, ceea ce ţi-ai schimbat firea femeească întru întrarmarea bărbătească; bucură-te prea mărită, ceea ce ai păzit nevătămată credinţa drept măritoare şi dată dela părinţi; bucură-te ceea ce te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudată Stăpână, nădejdea şi întărirea credincioşilor, scăparea şi ajutorul, pre tine te rugăm, fereşte de toată primejdia pre robii tăi, cei ce cu credinţă se închină naşterei tale, rugându-te lui, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase spânzurat, ceea ce te-a născut curat pre tine, carele ai spânzurat pământul pre ape, Iubitorule de oameni, strigă: Vai mie! Ce este aceastä priveală minunată? Unde ţi-a apus frumuseţea, prea dulcele meu fiu? Unde-ţi este podoaba cea bună? Slăvescu-ţi mila ta, că pătimeşti de bună voe ca să mântueşti pre toţi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduealä şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile octoihului pe 4, şi ale sfintei Eufimiei, Peasna 3, pe 4, Prochimenul, glas 4: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, ajutorind vă rugăm*... Aliluia, glas 1, Aşteptând am aşteptat pre Domnul... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, rugat-a pre Iisus oarecarele din Farisei*...

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE

Sfinţii mucenici Proclu şi Ilarie, şi preacuviosul părintele nostru Mihail Maleino.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Suferind chinuri de multe feluri amândoi, aţi luat cununi luminate Ilarie şi Procle; drept aceea cu credinţă săvârşim pomenirea voastră

cea a tot prăznuită, rugându-ne neîncetat, să vă rugaţi pentru noi toţi.

Şuviţările trupului tău le-ai suferit Procle, văzând mai'nainte odihna cea veşnică, şi petrecerea cea din raiu, şi lumina cea neînserată, întru carea petrecând, roagă-te să ne luminăm şi noi cei ce te cinstim.

Ca şi cum ar fi doi luminători, luminaţi lumea cu strălucirea minunilor, izgonind întunerecul patimilor, pătimitorilor ai Domnului, Ilarie şi Procle. Drept aceea cu bucurie vă lăudăm pre voi, prăznuind pomenirea voastră.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 5-lea.

Podobie: Preacuvioase părinte...

Preacuvioase Părinte, din tinereţe ai dorit vieaţa cea întocmai cu îngerii, şi frumseţile lumei întru nimic socotindu-le, de umbra mărirei celei vremelnice, ca de ceeace n'ar fi fost, ai fugit, şi ai cugetat la slava cea dumnezeeească, căreia acum împărtăşindu-te şi dezlegându-te de legăturile trupului cele de pre pământ, şi stând înaintea luminei lui Hristos, pre acesta îmblânzeşte-l, rugându-te lui pururea, ca să dăruiască Bisericei un cuget, pace şi mare milă.

Preacuvioase Părinte, strălucirea umilinţei, luminătorule al celor ce sunt întru întunerec, luceafărul cel neapus, cărbunele cel cinstit al pocăinţei, piatra cea dumnezeeească a bunătăţilor şi a milosteniei, marele luminător întru rugăciuni, ajutător săracilor şi văduvelor, canonul cel dupre lege al Bisericei; roagă-te pururea lui Hristos, să dăruiască Bisericei un cuget, pace şi mare milă.

Preacuvioase Părinte, mai 'naintea naşterei, ca Ieremia cel prea sfinţit, te-ai sfinţit, că Maica Domnului a proorocit, celeia ce te-a născut pre tine, ca să i se dea rod pre tine, carele ai şi fost dat ei din scutece, şi îndată cu cuget drept te-a priimit pre tine, cela ce ai fugit de gâlceava lumei, şi ai iubit vieaţa sihăstrească, în care ai şi petrecut, şi pre adunările celor de un chip ca pre nisip le-ai sădit lângă izvoarele apelor dumnezeescului Duh.

Slavă, glasul al 6-lea.

Preacuvioase părinte Mihaile, în tot pământul a eşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat, îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu fericită Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca una ce eşti părtinitoare milostivă credincioşilor, aducând rugăciunile noastre către Ziditorul, dă milostivirea ta robilor tăi, ca o mântuire desăvârşită, şi ca o curăţie sufletelor noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând înaintea Crucei Fiului şi Dumnezeului tău, şi uitându-te la îndelungă răbdarea lui, ziceai, tânguindu-te Maică Curată: Vai mie prea dulcele meu fiu! Cum pătimeşti acestea fără dreptate, Cuvinte al lui Dumnezeu? Ca să mântueşti pre om.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Mihaile părintele nostru; că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună lăcuitor; cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat suflete ticăloase, carele spre pocăinţă nicicum nu te deştepţi, şi de foc nu te temi, de răutăţi nedepărtându-te; scoală-te, şi pre una cea grabnică ajutătoare spre folosinţă o chiamă, nu încetà rugând pre fiul tău şi Dumnezeul nostru, să mă mântuiască de cursele celui viclean.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre lemn dacă te-a văzut pironit Doamne, Mieluşeaua ceea ce te-a născut pre tine mai pre sus de fire obrazul şi-a zgâriat şi a strigat cu plângere: Fiul meu! Cum suferi junghiere nedreaptă? Cum mori ca un om? Cela ce eşti fără de moarte; dă-mie cuvânt, lumina mea cea prea dulce; vezi-mă pre mine Maica ta plângându-te, şi mă slăveşte Cuvinte cu sculare ta.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, şi ale Sfinţilor două pe 8.

CANONUL Mucenicilor

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstită cântare aduc cinstiţilor nevoitori.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufle-„tului, cela ce te-ai născut din

„Fecioară, întru adâncul nepă-
„timirei înneacă-i rogu-mă; ca
„ţie ca întru o alăută întru o-
„morârea trupului, să-ţi cânt
„cântare de biruinţă".

Vitejilor nevoitori, ca unii ce sunteţi dimpreună cu Dumnezeu, şi deapururea vă luminaţi cu dumnezeeştile raze, luminaţi sufletul meu celui ce cânt cu umilinţa inimei chinuirea voastră cea purtătoare de lumină şi cinstită, Fericiţilor.

Intraripatu-v'a pre voi dragostea cea cerească, pentru aceea toate cele veselitoare ale vieţei le-aţi socotit ca nişte gunoaie pătimitorilor, îndumnezeindu-vă cu plecările cele către Dumnezeu, şi smerind toată puterea celor fără de Dumnezeu.

Aprinzându-vă de focul stăpânirei celei dumnezeeşti a Treimei, aţi stins focul necredinţei cu curgerile sângiurilor voastre înţelepţilor. Drept aceea cu ploile cele curate ale tămăduirilor, spălaţi spurcăciunea patimilor noastre.

Lăudând Mucenicilor vieaţa cea fără întristare, slava cea cerească, desfătarea raiului, lumina cea înţelegătoare, bucuria cea veselitoare, aţi răbdat întreitele valuri ale chinurilor cu cuget vitejesc.

Cetele cele cereşti s'au uimit de răbdarea voastră înţelepţilor Mucenici, căci cu bucurie aţi răbdat cu cuget vitejesc chinurile trupului, şi muncile cele de multe feluri, sfărâmând răutatea vrăjmaşului.

A Născătoarei:

Cu adevărat a scuturat otrava dela urechile strămoaşei Evei, Gavriil glăsuindu-ţi ţie Stăpână: Bucură-te; că numai tu ai născut mai pre sus de gând şi de cuvânt pre pierzătorul răutăţei şarpelui.

Alt CANON, al Cuviosului.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Luminându-te cu strălucirile Duhului, şi de însuflarea lui umplându-te, ca unul ce eşti organ bine răsunător, prea fericite, goneşte întunerecul sufletului meu, şi-mi dă cuvânt ca dupre vrednicie să te laud pre tine.

Dragostea Ziditorului mai mult ai socotit decât a părinţilor, şi petrecerea întocmai cu îngerii, decât vieaţa cea trecătoare şi podoaba cea cu adevărat nestricăcioasă a Impăratului tuturor, de carele bucurându-te te îndulceşti, mai mult decât frumseţile lumei.

Slavă...

Arătatu-te-ai stea prea lumi-

noasă a Răsăritului celui în trei sori, luminând din destul toată fața pământului, și gonind întunerecul păcatului, prin cuvintele tale Parinte.

Și acum, a Născătoarei:

Cleşte purtător de cărbune, pre carele cu Duhul l-a văzut Isaia de departe, tu te-ai arătat, purtând nears în pântece cleştele Dumnezeirei pre Hristos, şi în braţe ţiind pre cel ce toate cu orânduială le poartă.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciune şi în putere şi în bogăţie ne „lăudăm, ci întru tine Înțelep- „ciunea Tatălui cea Ipostat- „nică Hristoase; că nu este „sfânt afară de tine iubitorule „de oameni.!

Cu înțelepciunea cuvintelor dumnezeeşte ai înfruntat pre cei neînțelepți, şi cu puterea Duhului ai răbdat zdruncinările trupului, Procle prea fericite, mucenice de Dumnezeu însuflate.

Dupăce te-ai spânzurat, a poruncit cel fără de minte să te sfâşie cu cruzime, pre tine cel ce aveai întinşi ochii sufletului către Dumnezeu, și te împodobeai cu răbdarea ta.

Intărindu-te cu Darul cel dumnezeesc, bărbăteşte ai răbdat sdruncinarea mădulărilor, prea înțelepte, și cu sângele tău Procle, ai stins focul necredinței.

A Născătoarei:

Dezleagă Fecioară legătura răutăţilor mele, legându-mă întru dragostea Cuvântului, celui ce s'a născut din tine prea curată, şi mă mântueşte Stăpână cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Urând din suflet amărăciunea desfătărilor, şi scârbindu-te de mărirea cea pământească, de voie ai lepădat încingerea cinstei celei lumeşti, socotind mai mult pre Impăratul tuturor, decât pre împăraţii cei de pre pământ.

Din scutece sfinţindu-te, te-ai arătat ales din pântece, căci ceea ce a născut pre Hristos, a făgăduit maicei tale ca să te dea pre tine, şi îndată te-a priimit ca un dar sfinţit.

Slavă:

Curăţindu-ţi sufletul şi cugetul cu mirul cel înţelegător, şi veştejindu-ţi trupul cu flămânzirea, ai sălăşluit pre Hristos, grăind: Acesta îl am în mine ca pre unul ce încunjură şi bine mirezmeşte lumea.

Și acum, a Născătoarei:

Sălăşluindu-se în pântecele

tău Preacurată Cuvântul cel de un scaun cu Tatăl, și întrupându-se din curate sângiurile tale, și născându-se, a curățit făptura de întinăciunea idolilor, prin stropirea sângelui său.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru „început cerurile întru price„pere și pământul pre ape l-ai „întemeiat, pre piatra porun„cilor tale Hristoase mă întă„rește; că nu este sfânt afară „de tine, unule iubitorule de „oameni".

CONDACUL Mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Pătimirea cea cinstită a lui Proclu și Ilarie, a strălucit ca o stea de dimineață, luminând înainte pre noi cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta prăznuim pomenirea voastră mucenicilor, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Toți credincioșii dintr'un glas să cinstim pre Ilarie, și pre măritul Proclu, carii s'au nevoit tare, și au surpat pre vrăjmașul, slăvind pre Hristos. Că aceștia cu minunile gonesc întunerecul patimilor, luminând pre cei ce cu credință se apropie de dânșii.

Slavă, altă Sedealnă a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și...

Mielul cel cuvântător al lui Hristos, cel ce a păscut pre oile Domnului la pășunea bunătăților, și îngerilor este minunat, ca unul ce cu bărbăție a rușinat pre draci, petrecând între oameni ca un fără de trup. Pentru aceasta și stând înaintea Treimei, după vrednicie nu încetează a îndreptà cu rugăciunile turma, către carele să strigăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Intru ispite de multe feluri de nevoi ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți am căzut, și de furtuna păcatelor mele celor fără număr fiind ținut Preacurată; ca, către o caldă folositoare și acoperemânt și liman al meu, alerg la bunătatea ta. Pentru aceea Preacurată roagă, pre cel ce s'a întrupat mai presus de fire dintru tine pentru toți robii tăi, cei ce te lăudăm pre tine neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea curată, iertare de păcate să dăruiască, celor ce ne închinăm cu credință nașterei tale.

A Crucei, a Născătoarei.

Fecioară, dacă ai văzut ri-

dicat pre Cruce, pre cel întrupat din tine, în mijlocul a doui tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule! Cum te-ai răstignit de bună voie? Cel ce ridici păcatele lumei ca un milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omeneşti de laudă să-ţi aducem ţie.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterei tale".

Urmat-a cuvintelor adeverinţa lucrului Procle, căci sorbitorul de sânge se oprià a merge înainte, până ce a mărturisit pre Hristos a fi însuşi Domnul şi Dumnezeul tuturor cel prea bun.

Fiind întins, şi pre lemn cu curele legat, şi în multe chipuri cu munci chinuit, Mucenice, nu ai dat cinste dumnezeilor celor fără de suflet, întărindu-te aevea în Domnul Dumnezeul tău.

Cu îndrăsneală nebiruită, şi cu cuget viteaz ai stătut înaintea divanurilor mucenice Procle, propoveduind cu glas mare întruparea Mântuitorului nostru celui ce s'a smerit pre sine până la chip de rob.

Gonaciul cel obraznic adică, a arătat asupra sfinţilor tot felul de munci, şi moartea cea silnică. Iară văzându-i neîngroziţi s'a spăimântat, şi cunoscându-şi micşorătatea sa a 'nebunit.

A Născătoarei:

Milostivindu-te Cuvinte către zidirea mâinilor tale, care erà sfărâmată pentru călcarea poruncei, te-ai sălăşluit în pântece neispitit de bărbat, şi ai ieşit în două fiinţe înnoind căile nestricăciunei, celor ce te ştiu pre tine.

Alt Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Izvorul vieţei prin lucrarea dumnezeescului Duh, a adăpat cugetul tău, de unde lepădând amărăciunea desfătărilor, te-ai umplut de dulceaţa cea dumnezeească, a căreia priimind îndestularea cea neîncetată, cântaţi: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Focul ispitelor şi văpaia patimilor, cu curgerea lacrămilor tale şi cu roua Duhului cea din destul o ai stins Părinte, rămâind nears; căci aprinzându-te de dragostea Impăratului tuturor, ai ars poftele cele materialnice.

Slavă:

Inălţându-ţi cugetul către

vieaţa cea cerească, ai uşurat greutatea patimilor trupului. Pentru aceasta ai şi slujit neabătut Treimei, urmând obiceiul lui Moisi şi vieţei lui Ilie, ai văzut pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai frumoasă decât toate tu eşti Preacurată de aproape a mea, Fiul tău strigă către tine Stăpână, aflându-te pre tine mai sfântă decât firea îngerească, şi-a ţesut haină trupului din curate sângiurile tale, şi măreşte pre cei ce-l laudă pre dânsul.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina „cea sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Tu Doamne eşti putere mucenicilor şi întărire, tu sfinte eşti zid nemişcat sfinţilor, cari se nevoesc cu osârdie.

Cu dragoste dumnezeească înfierbântându-ţi-se sufletul, sufereai arzându-te cu făclii Procle, prea fericite, vrednicule de laudă.

Numai de focul cel veşnic mă tem, strigai mucenice Procle, arzându-te din porunca tiranului, şi de voie omorându-te.

A Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta, o Stăpână Născătoare de Dumnezeu? Căci negrăit ai întrupat pre Ziditorul tuturor.

Alt Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Dormitarea lenevirei nu a acoperit ochii inimei tale, ci îmboldindu-te cu acul cugetului tău, şi al dorirei celei dumnezeeşti, cu starea cea de preste toată noaptea întru rugăciuni, ai supus sprinceana cea neplecată a trupului.

Slavă:

Din tinereţe având smerită cugetare împreună lăcuitoare, şi luminându-ţi cugetul cu privirile cele dumnezeeşti, şi cu învăţături, nu te-ai furat de cugetul înşelătorului, ci ai avut gând smerit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel înfrumseţat aflându-te pre tine palat bunătăţilor, împodobit cu frumuseţea, s'a sălăşluit în pântecele tău cel nestricăcios, şi bine a voit a se naşte din tine neschimbat, împodobind feţele credincioşilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile mărei, şi m'a înnecat pre „mine viforul păcatelor mele „celor multe; ci ca un Dum-

„nezeu scoate dintru adânc „vieaţa mea, mult milostive“.

Nici focul, nici bătăile, nici fiarele, nici ispita morţei n'au putut să vă despărţească pre voi vitejilor de dragostea lui Dumnezeu, cea curată şi fără prihană.

Vitejia mucenicilor cea până la sânge, cu adevărat nu este supusă legilor celor de laudă, numai însuşi Domnul cel ce îi slăveşte pre ei i-a mărit precum a voit.

Trecând noianul chinurilor celor cumplite, cu bună plutire v'aţi liniştit către limanul cel dumnezeesc al veşnicei desfătări întru Hristos, purtătorilor de chinuri mucenici.

A Născătoarei

Iată Fecioara, strigà odinioară Isaia, a născut pre Ingerul sfatului celui mare, pre Emmanuil Dumnezeu şi Domnul, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Alt Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Omorînd desfătările, ai înviat cu Duhul, şi legând pre cel tare, ai risipit măestriile lui, şi cu învăţăturile tale ai lărgit lăcaşurile faptelor celor bune.

Gonind puţină cugetarea cea lenevoasă a cugetului, şi împărţind şi cu mâna şi cu limba pâinea vieţei cea din destul, te-ai arătat îndoit, celor ce doriau de tine Părinte.

Slavă:

Crescând fără măsură cu sporirea cea dumnezeească talantul cel ce ai câştigat de la dumnezeeasca învăţătură, auzi glasul cel de bucurie al Stăpânului tău, carele te chemà către cele mai bune.

Şi acum, a Născătoarei:

Afară de legile firei întrupându-se întru tine cel prea înalt, şi arătându-se trup neschimbat, a petrecut cu oamenii, şi a arătat calea celor ce vor să se sue la ceruri.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor rogu-mă. „Căci către tine am strigat, „şi mă auzi Dumnezeul mân„tuirei mele“.

CONDACUL Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre întărirea cea neclătită...

Greutatea cea trupească prin fapte o ai uşurat, iar repezirea sufletului prin luminare o ai întraripat Mihaile, şi te-ai arătat lăcaş Treimei; pre carea arătat văzându-o fericite, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Stâlpul cel neclătit al rugăciunilor, săvârşirea dragostei a bunei înţelepciuni celei de sus, adâncul umilinţei, cel ce nu până la a treia parte a înălţimei ai fost răpit, ci acolo unde descoperit privesc Heruvimii Dumnezeirea cea neapusă, şi cu aceste vederi strălucind, te închini, şi primeşti slava cea dumnezeească, îndumnezeindu-te de acolo. Pentru aceasta neputând a te lăudă pre tine dupre vrednicie, cerem iertăciune împreună strigând. Roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Intru această Lună în 12 zile pomenirea sfinţilor mucenici Proclu şi Ilarie.

Stih: Proclu cu adevărat de multe săgeţi a fost rănit,
Iară pre Ilarie sabia, de cap l-a despărţit.
Pre Proclu săgeţile în a douăsprezecea zi,
Iară pre Ilarie sabia din vieaţă il răpi.

Aceşti sfinţi au fost în zilele împăratului Traian şi ale lui Maxim ighemonul, cu neamul fiind din satul Caliptul, ce este aproape de Anghira. Deci, a fost prins întâiu sfântul Proclu, şi mărturisind pre Hristos înaintea împăratului, a fost dat pe seama lui Maxim ighemonul, şi a fost ars cu faclii pe pântece şi pe coaste, şi strujit, şi spânzurat de un lemn, şi îngreuiat cu o piatră de picioare. După acestea ducându-l ca să-l omoare cu săgeţi, se întâlni cu nepotul său Ilarie, carele fiind că s'a închinat moşului său s'a prins de către Elini. Deci sfântul Proclu adică rănindu-se de mulţimea săgeţilor s'a mutat către Domnul. Iară sfântul Ilarie aducându-se la întrebare, şi mărturisindu-se că este creştin, fu spânzurat şi bătut, şi-l legară de-l târîră ca la trei mile de loc; apoi tăindu-i-se capul, fu pus cu sfântul Proclu la un loc.

Intru această zi, cuviosul Părintele nostru Mihail Maleinul, duhovnicescul părinte al celui dintru sfinţi părintelui nostru Atanasie din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Mihail în vieaţă ca un fără de trup vieţuind,
Acum cu îngerul cel de un nume cu el de faţă este stând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Serapion cel nou în foc s'a săvârşit.

Stih: Grasă oarecarea jertfă lui Hristos şi Serapion s'a arătat,
De vrăjmaşii lui Hristos în foc fiind aruncat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Andrei Stratilatul, Faust, Mină şi cu soţii lui.

Stih: Pătrimea mucenicilor la Cer a alergat,
Pentru că sângele ca pre o căruţă cu patru cai l-a întrebuinţat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Mamant; de cea parte la Sigmata.

Stih: Pre Mamant de-l voiu trece cu vederea nerăsplătit,
Cum se va arătă că a fost cu mucenicii imprietenit.

Intru această zi, sfânta Veronica, pre carea o a vindecat Hristos de curgerea sângelui, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu totul gânditor pre tine Cuvinte acum te-a cuprins,
Ceea ce mai 'nainte numai de poalele tale s'a atins.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu„nei credinţe, mai vârtos de „cât văpaea focului fiind a„prinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne".

Pentru dragostea Cuvântului celui ce s'a întrupat, dându-vă mucenicilor trupurile la chinuri, dupre dreptate aţi prii-

mit dela dânsul cununa dreptăţei.

Cu lumină dumnezeească fiind luminaţi la cuget, prin credinţă aţi trecut întunerecul muncilor, prea lăudaţilor, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Curs-a dumnezeeasca apă prin cuvintele cele curgătoare de miere din buzele tale, prea fericite Procle, care adapă pre cei ce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ilarie întărindu-ţi cugetul cu dumnezeească putere, ai răbdat feluri de chinuri amare strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Ca una ce eşti mai sfântă decât toate zidirile, Fecioară prea curată, ai născut pre Ziditorul şi Domnul, Fecioară nespurcată, bine cuvântată Maică pururea slăvită.

Alt Canon, Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu...

Priimind în inimă sămânţa poruncilor lui Dumnezeu, însutit şi înmiit ai adus rodul spicului celui dumnezeesc, călugărilor celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Buzele tale s'au arătat ca un alavastru al prea sfântului Duh, şi limba ta cea cinstită ca o revărsare învăţăturei, celor ce cu un glas strigă Treimei: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce m'a zidit pre mine, fără sământă s'a sălăşluit în pântecele tău Preacurată, şi din tine a eşit Dumnezeu şi om purtând trup, ne împărţindu-se în două ipostasuri, nici luând amestecare, Dumnezeul părinţilor cel binecuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor atotputernice, pre cei ce se „ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăei pogorîndu-te „i-ai rourat, şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile binecu„vântaţi şi lăudaţi pre Domnul".

După multe chinuri vrăjmaşul te-a dat pre tine la săgetături neîmblânzite, de care tăindu-te preste tot, pururea pomenite Procle, cu bucurie ţi-ai dat duhul tău în mâinile lui Dumnezeu.

Rănitu-s'a sfinte cinstitul tău trup cu segetături neîncetate, şi a rănit fără de vindecare pre vrăjmaşii cei fără de trup, carii nu cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Luminându-te cu lumina Darului, şi tăvălindu-te pre pământ ca o piatră Ilarie, ai sfărâmat tăriile înşelăciunei, neîncetat cântând: Binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Păraele sângiurilor tale cele curse au stins focul păgânătăţei, şi au adăpat pre credincioşii cei ce cântă neîncetat: Toate lucrurile binecuvântaţi, şi lăudaţi pre Domnul.

A Născătoarei:

Dumnezeu cel ce m'a făcut şi m'a zidit, întrupându-se din prea curate sângiurile tale, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, a înnoit lumea, carea strigă aşà: Binecuvântaţi, şi lăudaţi pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Ca unul ce prin dorirea ce ai avut fiind în trup, ai văzut cu lumina cugetului frumuseţea Domnului cea neajunsă, şi acum lăsând ţărâna, te-ai mutat desăvârşit către Cer, şi stai înaintea feţei Treimei, strigând: Noroade prea înălţaţi pre Domnul întru toţi vecii.

Ţie, ca unul ce ai săvârşit îndeletnicirea, şi te-ai făcut înfricoşat asupra dracilor, ţi-a dat Stăpânul cunună de mult preţ, şi acum mai luminat decât aurul, şi mai frumos decât piatra cea scumpă, şi mai pre sus decât soarele strălucind, stai întru împărăţie şi nemurire, strigând Părinte: Noroade prea înălţaţi pre Domnul întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre tatăl...

O prea dulce limba ta! Cu carea cu înţelepciune ai vânat pre cei înghiţiţi de vrăjmaşul cel viclean, şi i-ai mutat către schimbarea cea dumnezeească, neîncetat strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură Fecioară carea ai născut pre Dumnezeu dătătorul de vieaţă, ai înviat pre cei omorâţi cu acul cel de tot pierzător al şarpelui, pre carele neîncetat roagă-l, ca să alineze ridicările patimilor celor ce cu dragoste cântă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi izbăvitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boala neascultărei, blestem înlă„untru a adus; iară tu Fecioa„ră de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla purtării în pânte„ce, lumei bine cuvântare ai „înflorit; pentru aceasta toţi „te slăvim".

Iată că a strălucit pomenirea mucenicilor, luminată şi sfinţită, şi însemnătoare de bine, luminând tot pământul, ridicând întunericul răutăţei, şi gonind norii sufletelor, şi izvorând daruri de tămăduiri.

Ca două ţâţe duhovniceşti curgătoare de laptele tămăduirilor, hrăniţi toată inima, şi goniţi amărăciunea boalelor, şi tămăduiţi patimi cumplite. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi, sfinţilor.

Cu picăturile sângiurilor voastre pătimitorilor, roşind haina cea împărătească, pururea pomeniţilor, şi aceea purtându-o frumos, totdeauna împărăţiţi împreună cu Hristos cel ce este singur Impăratul şi Dumnezeul nostru, rugându-vă pentru lume.

Pământul s'a sfinţit cu sângiurile voastre, şi cu punerea moaştelor, Biserica celor întâi născuţi dumnezeeşte se luminează cu ranele voastre, întru care dimpreună cu mucenicii, ca nişte mucenici, rugaţi-vă pentru lume.

A Născătoarei:

Prea sfântă curată Maică Fecioară, făcutu-te-ai lăcaş luminei Impăratului tuturor, celui ce s'a văzut întru materia trupului. şi a luminat pre toţi cei dintru întunerec. Drept aceea cu credinţă te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Astăzi tot pământul s'a adunat, propoveduind numele cel dumnezeesc al lui Hristos, prăznuind prea slăvită şi dumnezeească pomenirea ta; că tu cu învăţăturile cele cu chipuri sihăstreşti, Cer l-ai făcut pre el, şi ai luminat pre cei ce râvneau cinului călugăresc.

Fulgerile minunilor tale toate marginile au luminat, căci sicriul tău izvorăşte tămăduiri, celor ce se roagă cu credinţă, şi Cerul te are pre tine, iară pământul umbra cea pământească a trupului, pre carea mai 'naintea mormântului o ai veştejit cu înfrânarea ta.

Slavă:

Cugetul cel pământesc nu poate să înţeleagă lumina cea prea luminoasă a Treimei, carea o ai priimit acum, şi ară-

tat te-ai îndumnezeit. Adu-ţi aminte de cei ce te pomenesc pre tine prea fericite, ca unul ce stai înaintea Treimei.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru lemnul cel înţelegător ne-am arătat lepădaţi de vieaţa cea dumnezeeească. Iar tu Fecioară ai născut lemnul vieţei pre Hristos Dumnezeu, carele a scos din locaşurile cele întunecate ale iadului, şi a adus către vieaţa ceea ce nu se ia, pre cei ce te laudă pre tine prea curată Fecioară.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece feciorese „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai impodobit Cerul...

Dorind de vieaţa îngerească, te-ai depărtat de toate frumseţile lumei, şi te-ai sălăşluit în curţile poruncilor Domnului, şi te bucuri împreună cu îngerii.

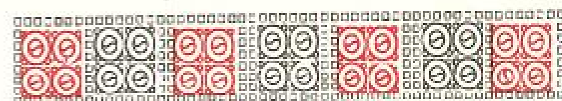
A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti pricinuitoare bunătăţilor, celor ce s'au dat lumei dela Dumnezeu. Fă şi acum milostiv pre Dumnezeu, cel bine prefăcător pentru mântuirea cea de obşte.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

Spre ştiinţă: Potrivit hotărârei sf. Sinod dată în ziua de 17 Mai 1910, s'a pus aici slujba Icoanei Maicei Domnului «Prodromiţa», ce se afla în sf. Munte Atos, pentru ca cine va voi şi va avea evlavie, să-i cânte slujba aşă cum este aici.

INTRU ACEASTĂ ZI

Prăznuirea pomenirei sf. Icoane a Maicei lui Hristos Dumnezeu, celei cu dumnezeească minune zugrăvită, numită «Prodromiţa».

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti...

Veniţi toţi cu inimă curată şi veselă, să lăudăm întru cântări, pe prea curata Fecioară Maria Maica lui Hristos Dumnezeu, păzitoarea noastră, şi să o cinstim întru prea sfântul şi prea minunatul ei chip, şi al prea iubitului său Fiu, cu laude dumnezeeşti, umplându-ne de Dar dumnezeesc.

O prea minunate lucrurile tale! Prea Sfântă Fecioară Maica lui Hristos Dumnezeu, căci chipul feţii tale şi al Fiului tău în Icoană, cu raze strălucitoare, fiind împodobit, l-ai

dăruit turmei tale bun păzitor, şi tuturor bogat împărţitor de tămăduiri.

Mulţimele cuvioşilor, şi cetele drept credincioşilor, veniţi cu dragoste să ne închinăm prea sfintei şi de minuni făcătoarei Icoane, cu evlavie sărutându-o, ca pre ceea ce pururea ne apără, izbăvindu-ne din tot felul de ispite şi de primejdii.

Bucură-te Impărăteasa tuturor, de Dumnezeu dăruită întru Icoana ta, întru carea chipul tău cel cu dumnezeească minune zugrăvit, l-ai dăruit nouă nevrednicilor, grabnică scăpare, slobozind pururea raze de tămăduiri, celor ce cu dragoste şi cu credinţă se apropie, şi dela dânsa priimesc dar şi mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu.

Astăzi prea curata Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu Maria, de sus privind ne-a dat nouă, spre închinăciune şi sfinţenie pre al său prea cinstit şi dumnezeesc chip strălucitor, vărsând izvor de minuni celor ce cu dragoste se apropie, şi cu credinţă se închină ei, dăruindu-le tămăduiri sufleteşti şi trupeşti. Căreia şi noi cu umilinţă strigăm: Sfântă Icoană cea în chip de soare! mângâerea şi ajutorul nostru, izbăveşte-ne pre toţi din primejdii, cei ce căutăm al tău ajutor Stăpână.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Icoană prea slăvită, a Maicei Stăpânului mântueşte din toate nevoile, pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste se închină ţie.

Stih: Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul...

Nădejdea creştinilor, Impărăteasa tuturor Marie, cu Darul chipului tău şi al Fiului, mântueşte pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc.

Stih: Feţii tale se vor rugà bogaţii poporului...

Cu cântări dupre datorie, norodul cel binecredincios, să cinstim Icoana Preacuratei, cea prea lăudată, slăvindu-o pre dânsa.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Maica lui Hristos Dumnezeu, Impărăteasa tuturor, mântueşte pre cei ce sărută cu dragoste Icoana ta, cea cu chipul prin dumnezeească minune închipuită.

Tropar, glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, sfintei şi dumnezeeştei Icoanei tale, cu dragoste şi cu credinţă închi-

nându-ne o sărutăm mulţămind; căci printr'însa celor credincioşi le dărueşti cu adevărat tămăduiri sufletelor şi trupurilor. Pentru aceasta strigăm către tine: Slavă fecioriei tale, slavă milostivirei tale, slavă purtărei tale de grije, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi Ectenia şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul psalm, citim: Fericit bărbatul, Slava cea dintâiu. Iar de se va întâmpla spre Duminică, citim Catisma deplin. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 8 glasul 1-iu.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune a prea curatei şi dumnezeeştei fiice Mariei Maicei lui Hristos Dumnezeu, ceea ce numai singură una, a născut, fără de sământă negrăit, pre Dumnezeu ziditorul nostru Astăzi ne-a adunat cu Darul său, pre toţi din toate laturile, la dumnezeeasca prăznuire, a prea sfântului său chip, celui cu dumnezeească minune zugrăvit.

O prea minunate lucrurile tale prea curată Fecioară, căci s'a arătat izvor de minuni curgător, prea cinstita şi dumnezeeasca ta Icoană, către care să alergăm dar credincioşii, şi cu bucurie să o sărutăm luând dupre vrednicie marele şi minunatul har, al prea curatei Fecioare, zicând către dânsa: Bucură-te cea plină de Dar Domnul este cu tine, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

Pre Icoana ta cea cu chip dumnezeesc Născătoare de Dumnezeu, o cinstim cu multă evlavie, şi ne închinăm ei noi nevrednicii. Pre care o ai dăruit nouă zid şi acoperemânt, şi nepreţuită comoară credincioşilor cu frică dar şi cu bucurie, pre acest praznic nou, şi de minuni izvorâtor, al prea slăvitei pomenirei tale săvârşind, cu dragoste cinstim sfântă Icoana ta.

Bucură-te lauda drept credincioşilor prea sfântă Fecioară, ceea ce eşti tuturor scăpare, nădejde, ajutor şi acoperemânt despre toţi vrăjmaşii. Pentru aceasta cinstim Stăpână, prea sfântul chip al Icoanei tale, cel de fulgere purtător, care săgetând polcurile drăceşti, departe le izgoneşti dela cei ce cu credinţă, şi cu dragoste se închină, şi sărută prea sfântă Icoana ta.

Alte Stihiri glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Veniţi acum, o iubitorilor de prăznuire, veniţi toată adunarea drept slăvitorilor, să în-

nălţăm cântări de laude. Veniţi să sărutăm cu frică şi cu bucurie, pre cinstita şi dumnezeeasca Icoană a Fecioarei şi Maicei stăpânului Hristos, şi cinstind lucrurile ei cele mari, cu un glas către dânsa, să strigăm: Izbăveşte-ne pre noi, prea milostivă, din toate nevoile.

Veniţi acum, o iubitorilor de praznic, să cinstim toţi cu credinţă şi cu evlavie, înfricoşatele minuni, şi cele mai pre sus de fire lucruri, ale prea slăvitei Maicei lui Dumnezeu; şi cu cântări dumnezeeşti lăudându-o pre dânsa, cu sârguinţă să ne închinăm prea cinstitei Icoanei sale, celei cu chip strălucitor şi prea slăvit.

Mulţimile monahilor, şi ale tuturor credincioşilor, acum cu frică şi cu dragoste te fericim, mărindu-te pre tine prea sfântă Fecioară, Mireasă dumnezeească, şi slăvim lucrurile tale; căci dai dumnezeeşti daruri, celor ce cu credinţă fierbinte aleargă la tine. Apără şi acopere cu milostivire ca o bună pre cei ce cinstesc bine înfrumseţatul praznic, al Icoanei tale, celei prea slăvite şi de minuni făcătoare.

Dat-ai robilor tăi chipul feţei tale cel prea cinstit, Preacurată păzindu-ne şi acoperindu-ne pre noi de toate relele întâmplări, de scârbe şi de nevoi, şi de tot felul de vrăjmaşi. Pentru aceasta pre acesta, astăzi dobândindu-l, mulţumind ne închinăm darului tău, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Să strigăm astăzi cu dulce cântare, propoveduind înfricoşatele minuni, ale prea curatei Maicei lui Hristos Dumnezeului nostru, şi lucrurile ei cele mai pre sus de fire. Căci prea strălucitorul şi prea cinstitul ei chip, cel cu dumnezeească minune săvârşit, s'a dat spre ajutorul şi apărarea noastră. Pentru aceasta şi noi pomenirea ei prăznuim, şi neîncetat rugându-ne strigăm: Păzeşte-ne pre noi cu puterea ta cea mare Stăpână, şi izbăveşte de primejdii şi de necazuri, pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pre tine, Fecioară prea binecuvântată.

Eşire: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile.

Dela facere cetire.

Cap. 28 Stih. 10.

Ieşit-a Iacov dela fântâna jurământului, şi a mers în Haran, şi a aflat un loc, şi a dormit acolo, căci apusese soarele. Şi a luat din pietrile locului aceluia şi s'a pus lui-şi căpătâiu. Şi a dormit întru acelaş loc, şi a văzut vis. Şi iată o scară eră întărită pre pământ, al căreia cap ajungeă la Cer, şi îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pre dânsa, şi Domnul

erà întărit într'însa, şi a zis: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău Avraam şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme, pământul unde tu dormi pre dânsul, ţie îl voiu da şi seminţiei tale, şi va fi sămânţa ta ca nisipul mărei, şi se va lăţi spre mare şi spre apus, şi spre miazănoapte, şi spre răsărit. Şi se vor binecuvântà întru tine şi întru sămânţa ta, toate seminţiile pământului. Şi iată eu voiu fi cu tine păzindu-te în toată calea ori încotro vei merge, şi te voiu întoarce la pământul acesta; că nu te voiu lăsà pre tine, până când nu voiu face eu toate câte am grăit ţie. Şi s'a sculat Iacov din somnul său şi a zis: Că este Domnul în locul acesta şi eu nu am ştiut. Şi s'a temut şi a zis: Că înfricoşat este locul acesta, nu este acesta alt, ci casa lui Dumnezeu, şi aceasta este poarta Cerului.

Din proorocia lui Iezechil cetire.
Cap. 43, stih. 26.

Aşa grăeşte Domnul: Fi-va din ziua a opta şi mai 'nainte, face-vor preoţii pre altar arderile cele de tot ale voastre, şi cele ce sunt de mântuirea voastră. Şi m'a întors pre mine la calea uşii sfintelor cea mai din afară care caută spre răsărituri. Şi aceasta erà încuiată. Şi a zis Domnul către mine: Uşa aceasta încuiată va fi, şi nu se va deschide, şi niminea nu va trece printr'însa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va intrà printr'însa, şi va fi încuiată. Că povăţuitorul acesta va şedea într'însa să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea uşii pridvorului va intrà, şi pe calea lui va eşi. Şi m'a dus pre mine pe calea uşii sfintelor cea despre miazănoapte, în preajma casei, şi am văzut şi iată erà plină de slavă casa Domnului.

Dela pilde cetire.
Cap. 9, Stih. 1.

Înţelepciunea ş'a zidit ei-şi casă, şi a întărit şapte stâlpi; junghiat-au jertfele sale, şi a dres în paharul său vin, şi a gătit masa sa. Trimis-au slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar grăind: Cel ce este neînţelept, să se abată la mine, şi celor ce le trebuesc înţelepciune le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea şi beţi vinul care am dres vouă. Lăsaţi neînţelepţia şi veţi fi vii. Şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi, şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cela ce învaţă pre cei răi îşi ia luişi ocară, şi cela ce ceartă pre cel necredincios se ocărăşte pe sine. Că certările necredinciosului sunt rane lui. Nu mustrà pre cei răi ca să nu te urască. Invaţă pre cel înţelept şi te va iubi pre tine. Dă pricina înţeleptului, şi mai înţelept va fi. Arată dreptului, şi va adaoge a priimi. Incepere înţelepciunii este frica Domnului şi sfatul sfinţilor priceperea, iară a cunoaşte legea, este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei trăi, şi se va adaoge ţie anii vieţei.

LA LITIE
Stihirile, glasul 1.

Astăzi împreună ne cheamă pre toată adunarea credincioşilor, prea veselitoarea şi prea minunata prăznuire a sfintei Icoane, a prea lăudatei Maicei lui Hristos Dumnezeu. Veniţi dar iubitorilor de praznic, şi iubiţilor robi ai Stăpânei, să prăznuim cu cântări prea sfântă lucrarea aceasta a ei. Căci cei ce aleargă cu credinţă şi cu dragoste către dânsa, se umplu de Dar dumnezeesc, şi dă ori ce cerere, celor ce cu credinţă cer dela dânsa. Pentru aceasta toţi către dânsa să strigăm: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, păzeşte-ne pre noi prea curată de toată vătămarea, văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, pre cei ce ne închinăm prea sfintei Icoanei tale.

Glasul al 2-lea.

Mare şi prea slăvită mi-

nune, tuturor de odată au strălucit, chipul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu cel prea frumos și cu totul luminos, însemnându-se cu dumnezeească minune, pre cinstita ei Icoană. Și cei ce fără îndoială aleargă la dânsa, priimesc cererile cele de folos, fiindcă s'au sălășluit întru dânsa, Darul prea sfintei Fecioare. Pentru aceasta toți să zicem: Stăpână prea curată, pre cei ce te cinstesc pre tine izbăvește-i de toate primejdiile.

Asemenea.

Cine nu se va minună? Cine nu va slavoslovi, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, multele și mai pre sus de fire minuni ale tale, că tuturor celor ce cu fierbințeală cer dela tine, le dai cu îndestulare, prea curată Mireasă dumnezeească. Deci cu dragoste te cinstim pre tine, cea mai înaltă decât Heruvimii, și mai curată decât Serafimii, și cu căldură ne rugăm: Ajutorul tău dăruește-l nouă căci întru tine nădăjduind ne vom mântui.

Glasul al 4-lea.

Iată acum neașteptat a răsărit ca un soare luminos, praznicul cel stălucit, al prea cinstitei și de raze purtătoare, sfintei Icoane de Dumnezeu Născătoarei. Norul patimilor depărtând, și durerile boalelor tămăduind, la care scăpând slugile tale, din primejdii ne izbăvim dobândind sufletească și trupească rouărare mântuitoare. Că tu ești scăparea și acoperemântul nostru, și prin tine nădăjduim să aflăm milă de Dumnezeu Născătoare. Deci cu frică și cu dragoste căzând, ne închinăm prea cinstitei Icoanei tale.

Slavă, Și acum, glasul al 4-lea.

Minunea minunilor prea slăvită, și lucru înfricoșat al firei, tu ești Mireasă dumnezeească Stăpână, umplând de tămăduiri și de daruri, pre cei ce te cinstesc pre tine. Lumină de raze strălucitoare ne trimite Icoana ta. Răsplătește nouă cu Darul tău, celor ce ne rugăm slavei tale, ceia ce ai născut luminat, pre Soarele Hristos, neamului omenesc. Nu lipsi de a ne acoperi pre noi, și în grab a ne întâmpină întru necazuri, pre cei ce săvârșim cu dragoste sfântă pomenirea prea cinstitei Icoanei tale, celei cu dumnezeească minune zugrăvită.

LA STIHOAVNĂ.
Glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te Maică Fecioară prea curată și prea luminoasă, de rouă isvorâtoare, și de foc purtătoare, nor de ploae pur-

tător, ceea ce ai plouat lumei pre Hristos ploaia cea dumnezeească. Scară cerească de la pământ înălţată. Punte dumnezeească, ceea ce duci către raiul desfătării. Masă dumnezeească, ceea ce cu mana cea cerească hrăneşti pre robii tăi, Acoperemântul care pre toţi îi umbrează, cei ce cu nădejde aleargă către tine.

Stih: Sfinţit-au lăcaşul său cel prea înalt.

Minune nouă cu adevărat, chipul Icoanei tale s'au arătat. O, faţă prea cinstită a prea curatei Fecioare! pre carea văzându-o, toţi se spăimântează, pre noi sfinţindu-ne şi împărţind tuturor daruri cu îmbelşugare. Fiind ca un nor de vieaţă dătător, pre cei bine credincioşi rouărându-i. Deci minunându-ne, strigăm: Preacurată acopere şi păzeşte pre toţi cei ce se închină sfintei Icoanei tale.

Stih: Feţii tale se vor rugă bogaţii poporului.

Icoană a Maicei lui Dumnezeu Cuvântului, de fulgere purtătoare, pre cei binecredincioşi acoperindu-i, şi norii păcatului gonindu-i dela noi, păzeşte şi acopere pre cei ce te cinstesc, de toată reaua lucrare a cumplitului vrăjmaş, de năvălirile şi stricăciunile lui. Şi ne izbăveşte de lumeasca turburare, ca cu al tău ajutor mântuindu-ne, cu cântări să te lăudăm; cu dragoste şi cu mulţămită cinstindu-te, pre tine te slăvim.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea:

Pre norul cel purtător de lumină, pre crinul cel pururea vecuitor, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria, să o lăudăm zicând: Bucură-te împlinirea proorocilor şi a mai 'nainte vederilor. Bucură-te adeverirea propoveduirilor apostolilor. Bucură-te slava arhiereilor, podoaba preoţilor, strălucirea mucenicilor, înfrumuseţarea cuvioşilor, întărirea monahilor, şi tăria tuturor credincioşilor, bolnavilor tămăduitoare, sărmanilor îngrijitoare, şi a săracilor bogăţia cea nedeşertată, rîul vieţii cel nemuritor, tuturor pricinuind streine minuni. Mântueşte rugămu-ne, pre cei ce cu dragoste prăznuesc prea slăvita pomenire a minunatei închipuiri a slăvitei tale Icoane, celei de minuni făcătoare.

La Binecuvântarea pâinilor...
Tropar, glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, sfintei şi dumnezeeşti Icoanei tale, cu dragoste şi cu credinţă închinându-ne o sărutăm mulţumind; căci printr'însa celor credincioşi le dărueşti cu adevărat tă-

măduiri sufletelor şi trupurilor. Pentru aceasta strigăm către tine: Slavă feciorici tale. Slavă milostivirei tale. Slavă purtării tale de grije, ceea ce eşti una binecuvântată.

De două ori.
Apoi aceasta:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Marie Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei, şi binecuvântat este rodul pântecelui tău; că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Odată,
Şi cetirea Cuvântului Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori, „vezi la Binecuvântarea păinilor".
Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Tablă de Dumnezeu scrisă te cunoaştem Preacurată, şi scaun cu adevărat al Stăpânului Hristos; pentru aceasta sfintei Icoanei tale, celei ce poartă adevărat chipul tău, cu evlavie şi cu dragoste ne închinăm, priimind Dar şi tămăduire boalelor sufleteşti şi trupeşti.

Slavă, şi acum iar aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Neispitită de nuntă Preacurată, cum zămisleşti în pântece pre Ziditorul tururor şi Dumnezeu? Tâlcueşte nouă cuvântul tainei tale. Prea adevărat este aceasta şi netâlcuit, îngerilor şi oamenilor neînţeles, înălţimea şi adâncimea, mărimea şi lăţimea necuprinsei tale naşteri. Pentru aceasta lăudăm, cinstită zugrăvirea sfintei Icoanei tale cea de minuni făcătoare.

Slavă, Şi acum iar aceasta. Şi cântăm Polieleul, şi „Cuvânt bun". Apoi aceste mărimuri.

Mărimu-te pre tine prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, Mireasă nenuntită, şi cinstim toţi dumnezeeească Icoana ta.

Altă pripeală.

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Cu stihirile acestea:

1. Adu-ţi aminte Doamne de David şi de toate blândeţele lui.
2. Prea slăvite s'a grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu.
1. Din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău.
2. Sfinţit'au lăcaşul său cel prea înnalt, Dumnezeu este în mijlocul ei şi nu se va clăti.
1. Iată o am auzit pre ea în Eufratha, aflatu-o-am pre ea în câmpii Dumbrăvii.
2. Că au ales Domnul Sionul, osebitu-l-au pre el spre lăcaş luişi.
1. Sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.
2. Casei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.
1. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul.

2. Bine este cuvântat Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.
1. Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Slavă ţie Treime Sfântă, Părinte Cuvinte şi Duhule sfinte zicând: Slavă ţie Dumnezeule.
2. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor amin.

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă ţie Dumnezeule.

De trei ori.

După Polieleu, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul.

Pre sfânta Icoana ta cea cu chip strălucitor, şi mai pre sus de cinste, de Dumnezeu dăruită, curată Fecioară, credincioşii cu multă evlavie o cinstim, şi cu cununi de laudă o împodobim. Dar cine poate dupre cuviinţă să spună minunile tale, care prin Darul chipului tău, tuturor pricinueşti? Prea slăvite cu adevărat sunt lucrurile tale, Mireasă dumnezeească.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Apoi Antifoanele: „Din tinereţele mele",
Glasul al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: Răspuns'au inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea să laude pre Domnul.

De trei ori.

Evanghelia dela Lucă. (Caută la 15 August, la Utrenie). Şi Psalm 50.
Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum, iar aceasta.

Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta, curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi stihira glasul al 2-lea.

Chipul sfintei Icoanei tale, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte de toată vătămarea, pre cei ce se apropie cu dragoste, şi la dânsul aleargă. Deci ne rugăm, mântueşte pre cei ce se nădăjduesc spre ajutorul tău, cinstind prea sfântă Icoana ta, cea cu dumnezeească minune zugrăvită.

CANOANELE, două.
Irmoasele amândurora canoanelor de câte două ori şi Troparele pe 12.

Cânt Maicei Domnului cântare nouă.

Canonul 1.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre „cele trei părţi ale sufletului, „cela ce tea-i născut din Fecioară, întru adâncul nepă„timirii îneacă-i rogu-mă. Ca „ţie ca într'o alăută întru o„morîrea trupului, să cântăm „cântare de biruinţă".

De două ori.

Dă-mi Dar cuvântului Fecioară, ca să încep a lăudà slăvitele minuni ale prea strălucitei Icoanei tale, cu luminată cunoştinţă, Stăpână de Dumnezeu dăruită.

Veniţi împreună cu mine mulţimea monahilor, şi în grab alergaţi, ca cerbul cel însetat spre izvoarele apelor, ca să aducem laudă şi împreună să cântăm dumnezeeştii Icoane cântare de biruinţă.

A lăudà cu cuviinţă, şi cu cântări de laudă a încunună prea cinstită Icoana ta, nu este cu putinţă prea nevinovată. Deci, în loc de cuvinte mari, priimeşte credinţă mică, şi iartă pre robii tăi.

Având pre Vistierul Inţelepciunei, supuindu-se rugăciunilor tale, ca maicii celei iubite, un fiu prea înţelept, pică o picătură de Dar dumnezeesc, Fecioară prea curată în inimile noastre, ca să putem lăudà sfântă Icoana ta.

Slava pământenilor prea încuviinţată Fecioară, ceea ce ai născut mai pre sus de fire pre Cuvântul Tatălui. Invredniceşte dumnezeeştii măriri, pre cei ce dupre cuviinţă cinstesc sfântă Icoana ta.

Impăraţii pământului, boerii şi judecătorii norodului, patriarhii, arhiereii şi toate noroadele, văzând Preacurată sfânt lăcaşul acesta, şi minunată Icoana ta, pre tine te prea slăvesc, minunea ta o vestesc, şi pre acest lăcaş îl fericesc.

Canonul 2.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, ce„lui ce au povăţuit pre noro„dul său prin marea Roşie „cântare de biruinţă că s'a „proslăvit".

De două ori.

Cine poate Stăpână a înţelege sau ce cuvânt Fecioară vă arătà, cum chipul sfintei Icoanei tale s'a zugrăvit, deşi noi nu ne pricepem, însă acum ne închinăm ei cu bună credinţă.

Prea slăvite sunt de Dumnezeu Născătoare, toate minunile tale, câte ai făcut prin sfântă Icoana ta, prea curată Mireasă nenuntită.

Slavă:

A înţelege milostivirea ta, nu poate mintea omenească, căci tu prea sfântă Fecioară eşti apărătoarea obştei aceştià, cine dar nu se va minunà.

Şi acum:

Nu dormitezi, neadormita noastră păzitoare, Fiică dumnezeească, ci păzind turma aceasta cu multă trezvire, toată primejdia departe dela dânsa o goneşti.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea, „şi se va umpleà de Duhul, „şi cuvânt voiu răspunde Im„părătesei Maicii, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bu„curându-mă“.

Peasna 3-a, Irmos:

Celace eşti mai pre sus de cât toată începătoria, de „voie te-ai pogorît dintru în„nălţime pre pământ, şi firea „omenească cea smerită o ai „înălţat, din iadul cel mai de „jos, că nu este sfânt afară „de tine Iubitorule de oameni“.

De două ori.

Icoana ta cea prea slăvită, văzându-o Preacurată, norodul cel binecredincios al ţării româneşti, strălucind ca un nor înfulgerat, se întrebà zicând: Ce minune înfricoşată! Ce taină neaşteptată este aceasta fraţilor.

Vestea minunilor sfintei Icoanei tale, în tot pământul s'au împrăştiat, pentru aceasta Fecioară, toţi împreună alerg, noroadele şi seminţiile, şi căzând se închină ei, cu multă evlavie.

Ca şi cu un nor luminos şi strălucitor, se acopere acest sfânt lăcaş prin sfântă Icoana ta, şi luminezi ochii sufletelor noastre, cei ce sunt întunecaţi cu întunerice de păcate.

Uşă a milostivirii fiind tu Marie, şi a acestui sfânt lăcaş bună păzitoare, uşa mântuirii deschide-o nouă, şi ne dă ca în viitor să vieţuim întru fapte cuvioase şi petrecere curată.

Precum sunt ochii în mâinile stăpânei sale, aşà şi ochii noştri în mâinile tale, o sfântă Icoană cu minune dumnezeească zugrăvită.

Ca un fulger prea luminat, prea cinstită Icoana ta, în mijlocul norodului fără încetare strălucind, a îndemnat pe privitori, a strigà ţie binecuvântată Fecioară: Mari sunt minunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria celor ce a„leargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu“.

De două ori.

Puternicul tău ajutor dărueşte-l nouă cea fără prihană, celor ce deapururea stând înaintea sfintei Icoanei tale, cu dragoste şi cu credinţă ei ne închinăm.

Milostiv să ne faci nouă Curată pre Fiul tău, şi uşa Edemului deschide-ne tuturor, celorce ce cu curat cuget, din

suflet ne închinăm sfintei Icoanei tale.

Slavă:

O prea sfântă Fecioară! Cum vom lăudà darurile sfintei Icoanei tale, că ne izbăveşti de multe primejdii, pre noi robii tăi, păzind nevătămat lăcaşul acesta.

Şi acum:

Lăcaşul tău Stăpână ca un Cer îl socotesc, iar chipul tău ca o lună strălucită şi minunile Icoanei tale pre stele le închipuesc; iară soare strălucitor pre Fiul tău îl numesc.

Catavasie:

Pre ai tăi cântăreţi Născă„toare de Dumnezeu, ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, „cari s'au adunat ceata duhov„nicească întăreşte-i şi întru „dumnezeeasca slava ta, cunu„nilor mărirei învredniceşte-i".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină.

Să se bucure Cerul, şi pământul să se veselească; căci cea mai presus decât îngerii, astăzi pre pământ Fecioara, chiamă pre tot neamul omenesc şi îngeresc, la dumnezeeasca prăznuire a cinstitului ei chip, şi al Fiului său, care dărueşte nouă toate cele de folos, şi tot felul de tămăduiri. Pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu cu bucurie cântăm ţie aşà: Slavă venirei tale în chipul tău Curată, ceea ce cu adevărat ai lucrat minune prea slăvită.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.
Peasna 4-a, Irmos:

Sfatul cel neurmat şi dumnezeesc al întrupării tale „celei de sus, cei din Fecioară, „proorocul Avacum socotin„du-l a strigat: Slavă puterii „tale Doamne".

De două ori.

Ca o scară ce duce la ceruri, având noi Preacurată, cinstită Icoana ta, în acest sfinţit lăcaş astăzi, toţi ne-am adunat nevrednicii robii tăi, împreună a prăznui arătarea ei în lume, pre cari mântueşte-ne prea milostivă Doamnă.

Precum ai dat biruinţă dreptcredincioşilor mai 'nainte, asupra vrăjmaşilor şi luptători de icoane, aşà şi pre noi robii tăi, dumnezeească Mireasă, întrarmează-ne cu putere asupra a trei vrăjmaşi: A trupului, a luminii şi a diavolului.

Fii cu noi robii tăi, fii totdeauna, o prea strălucită Icoană, şi nu te depărtà de turma ta nici odinioară, căci pre tine te avem lumină, vieaţă şi apărătoare.

Mântueşte mântuitoarea lu-

mii, mântueşte sfânt lăcaşul acesta, de cutremur, şi de orice necaz ce ar veni asupră-ne, pentru nenumărate păcatele noastre, că tu eşti păzitoarea noastră Stăpână.

Fiind tu dumnezeescul cleşte focului celui nematerialnic, ca un foc scânteetor se arată Icoana ta, arzând cu totul materia patimilor noastre, izbăveşte-ne dar Stăpână de focul cel veşnic.

Blândă şi veselă la faţă învredniceşte-mă Stăpână a vedeà sfântă Icoana ta, în ceasul morţei mele dându-mi dezlegare greşalelor, şi sufletului mântuire.

Alt Canon, Irmos:

Pre a ta înomenire, pre care „mai 'nainte de veci, mai 'nainte „o ai hotărît, şi mai pre urmă „ai binevoit a o săvârşi Doamne, o am auzit şi cu frică o „am lăudat.

De două ori.

Pre cei ce cinstesc Preacurată, şi se închină cu credinţă sfintei Icoanei tale celei cu dumnezeeasca minune zugrăvită, de toată nevoia păzeşte-i ceea ce eşti cu lucrul şi cu numele dulceaţa a toată lumea.

O ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor! Marie Impărăteasa tuturor, şi a toate stăpânitoare. O, prea slăvită Icoană! lauda chinoviului nostru, învredniceşte-ne pre noi a fi lăcuitori lăcaşurilor tale celor de sus.

Slavă:

Nimenea să nu se îndoiască, şi să fie necredincios minunii dumnezeeştei Icoane, ca să nu cază în dumnezeeasca urgie; ci să crează toate cu inimă curată, ca să priimească cu îmbelşugare Darul dumnezeeştei Fiice.

Şi acum:

Curăţeşte prea nevinovată Fiică, toată necurăţia sufletului nostru celui plin de multe patimi, ca totdeauna să sărutăm în mintea noastră cinstită Icoana ta, şi să te mărim pre tine prea slăvită dumnezeească Mireasă.

Catavasie:

Cela ce şade întru slavă „pre scaunul Dumnezeirii, pre „nor uşor a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale“.

Peasna 5-a, Irmos:

Acum mă voiu sculà dupre proorocie, a zis Dumne„zeu, acum mă voiu proslăvi, „acum mă voiu înnălţă, luând,

„din Fecioară pre cel căzut, „şi la lumina cea minunată a „Dumnezeirii mele înălţându-l.

De două ori.

O cât de înfrumseţată! O cât de strălucită! şi ca un soare se vede prea sfântă Icoana ta, strălucind pre toţi prin bogatul ei Dar cel de raze purtător, pre cei ce se închină ei întru umilinţa sufletului.

Toată această frăţime de tine adunată a Românilor de pretutindenea, cu fierbinte dragoste a priimit, slăvită şi minunată Icoana ta Fecioară; asemenea dar şi noi şi toţi următorii noştri cu credinţă neclătită, cu inimi învăpăiate, o priimim şi îi slujim.

Ca o Maică milostivă eşti acestui smerit lăcaş, veselindu-ne pre toţi prin sfântă Icoana ta cu minune zugrăvită, deci milostivă arată-te spre noi, şi ne învredniceşte a face voia Fiului tău Iisus Mântuitorul nostru.

Cum vom lăudă fapta minunatei femei cei cuvioase, căreia arătându-te în vis fiind la moşia sa, i-ai poruncit ca în grab să alerge, unde dumnezeescul tău chip cu minune s'a zugrăvit, şi căzând ei, să i se închine, care n'a întârziat a împlini porunca ta.

Pre toţi cei ce aleargă la sfântă Biserica aceasta Stăpână, dreptcredincioşi creştini, aducând daruri ţie Preacurată, şi ne miluesc pre noi, milueşte-i şi tu Stăpână cu bogate dăruiri.

Pre tot binecredinciosul tău popor, care cu evlavie din locuri depărtate, aleargă către sfântă Icoana ta, binecuvintează-l Stăpână, şi pre toată casa lor fereşte-o de toate relele întâmplări.

Alt Canon, Irmos:

Din negura patimilor ca „dintru o noapte prea adâncă „mântuindu-mă, învredniceşte-„mă, să mânece duhul meu „rogu-mă, la lumina zilei po-„runcilor tale Hristoase".

De două ori.

Pre tine păzitoarea noastră toţi te rugăm, ca să binecuvintezi toate intrările şi ieşirile noastre din lăcaşul acesta ca să strigăm ţie: Bine eşti cuvântată tu Preacurată.

Puternicul tău ajutor am dobândit dumnezeească Icoană, izbăvindu-ne de toată reaua întâmplare noi robii tăi, deci precum în vieaţa noastră aşă şi în vremea morţii, de moartea cea amară pre noi ne mântueşte.

Slavă:

De toate boalele trupeşti tămădueşte prea îndurată, şi de patimi sufleteşti vindecă prea lăudată, prin puternicile tale soliri cele către Fiul tău, pre toţi cei ce cu credinţă aleargă la sfântă Icoana ta, şi închinându-se ei te cheamă întru ajutor.

Şi acum:

Izbăvitoare arată-te Născătoare de Dumnezeu, turmei tale aceştia, izbăvindu-o de toată asuprirea şi cumplita năvălire a celor ce în veci nu se închină Icoanei tale. Iară pre clirosul tău şi credinciosul norod, cei ce se închină chipului tău cu credinţă, păzeşte-l de orice stricăciune.

Catavasie:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeeasca slava ta, că „tu Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dum-„nezeu cel preste toate, şi ai „născut Fiu pre cel fără de „ani, tuturor celor ce te laudă „pre tine pace dăruindu-le".

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării şi m'a înnecat vi-„forul păcatelor mele celor „multe, ci ca un Dumnezeu, „scoate din stricăciune vieaţa „mea mult milostive".

De două ori.

Arhanghelii şi Ingerii, Heruvimii şi Serafimii, Incepătoriile şi Domniile, Stăpâniile şi Scaunele, şi toate celelalte puteri, laudă Fecioară sfântă Icoana ta.

Caută Doamnă din Cer spre turma ta aceasta, care pururea te cinsteşte, şi linişteşte furtuna cea pornită asupra noastră, a ispitelor şi a necazurilor, prin Darul sfintei Icoanei tale.

Rănindu-mă cu săgeţile răutăţilor, şi plin fiind de cumplite rane, tămădueşte-mă prea nevinovată, cu Darul sfintei Icoanei tale, căreia cu evlavie mă închin şi o sărut.

Uşa pocăinţii deschide-o mie de Dumnezeu Născătoare, ca prin mijlocirea ta să deschid uşile Raiului; căci tu eşti uşa celor ce se mântuesc, şi păzitoarea şi întărirea turmei tale aceştia.

Nedepărtându-se de sânurile părinteşti Dumnezeul tuturor, s'a ţinut în fecioreştile tale braţe, Maică prea fără prihană, gătind tuturor odihnă şi toate bunătăţile, celor ce se închină prea sfintei Icoanei tale.

Tărie eşti şi sprijineală şi

păzitoare robilor tăi tu Fecioară ceea ce nu ştii de nuntă, zid nesurpat de către faţa vrăjmaşului, izbăvindu-ne de necazuri şi de primejdii, pornind spre fugă taberile vrăjmaşului, prin razele cele de foc purtătoare ale cinstitei Icoanei tale.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele; că sufletul meu s'a umplut de răutăţi, şi vieaţa mea s'a apropiat de Iad, ci ca Ionà mă „rog: Dumnezeule din stricăciune scoate-mă".

De două ori.

Marie ceea ce nu ştii de nuntă, numele cel prea dulce, şi de cât aurul şi de cât pietrile cele de mult preţ mai scump, comoară nepreţuită şi neîmpuţinată, izbăveşte de toată răutatea pre robii tăi, carii neîncetat slavoslovesc chipul tău cel cu prea slăvită minune zugrăvit.

O ceea ce eşti desfătarea cea prea mare a Ingerilor! Bucură-te Stăpână, trandafirul cel tainic al Raiului, ajută celor ce se închină cinstitei Icoanei tale.

Slavă:

Liman de scăpare şi zid nebiruit, dumnezeească apărare şi anghiră a nădejdei, toţi dobândind sfântă Icoana ta, strigăm neîncetat: Izbăveşte-ne de scârbe, de focul cel veşnic, şi de viermele cel neadormit.

Şi acum:

Nu va puteà limbă stricăcioasă să povestească noianul minunilor tale, cari faci neîncetat turmei tale, prin sfântă Icoana ta curată Mireasă dumnezeească.

Catavasie:

Inţelepţii lui Dumnezeu, „carii săvârşiţi acest praznic „dumnezeesc, şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu; „veniţi să plesnim cu mâinile, „slăvind pre Dumnezeu, cel ce „s'au născut dintru dânsa".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Chipului tău prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ne închinăm credincioşii, cinstindu-l dupre vrednicie; căci ne păzeşti şi ne izbăveşti din toate ispitele şi de relele întâmplări; deci mulţumind strigăm ţie: Bucură-te Fecioară nădejdea şi slava creştinilor.

ICOS.

Îngerii din Cer şi mulţimea oamenilor de pre pământ,

să ne adunăm într'un glas, şi să lăudăm toţi pe prea cinstita Icoană a prea curatei Maicei lui Dumnezeu, al căreia prea strălucit chip nouă nevrednicilor l-a dăruit, şi s'a arătat de multe şi mari minuni făcătoare. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm către dânsa: Bucură-te Icoană a Maicii lui Dumnezeu. Bucură-te de strălucirea cea sfântă a chipului tău. Bucură-te ceea ce pre cei bine credincioşi îi păzeşti. Bucură-te ceea ce pre vrăjmaşi îi izgoneşti. Bucură-te podul cel ce duci dela pământ la Cer. Bucură-te ceea ce ai sugrumat pre balaurul cel stricător. Bucură-te că pre cei ce aleargă la tine îndată îi izbăveşti. Bucură-te că pre cei ce te chiamă văzut îi tămădueşti. Bucură-te Icoana Fecioarei, mântuirea credincioşilor. Bucură-te Maica Stăpânului, apărătoarea monahilor. Bucură-te prin care bucuria a strălucit. Bucură-te prin care întristarea a pierit. Bucură-te Fecioară, nădejdea şi slava creştinilor.

SINAXAR

Stih: Icoană a Maicii lui Dumnezeu de minuni izvorâtoare.
A Miresei celei prea curate. cu chipuri dumnezeeşti.
Celor ce te roagă să le fii acoperământ şi păzitoare.
De toate ispitele şi de nevoi să-i mântueşti.
Dându-le dar şi vindecare de toate boalele.
Şi a dobândi prin tine toate cererile.

Intru această zi prăznuim pomenirea minunii sfintei Icoane celei cu dumnezeească minune zugrăvită, numai singure dumnezeeştile Feţe, adică: a prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Mariei, şi a dumnezeescului său Fiu Iisus Hristos, ce prin dumnezeească iconomie, cu minune s'a închipuit în capitala Moldovei Iaşi, în anul dela întruparea lui Dumnezeu Cuvântului, 1863, luna Iunie 28 de zile. Căreia pentru praznicul sfinţilor apostoli, ce cade a doua zi, i s'a aşezat prăznuirea în 12 zile ale lui Iulie; care făcătoare de minuni Icoană, întru acelaş an s'a adus în sfântul Munte Athos; şi se află în Chinoviul Român în sfânta biserică Catedrala ce are hramul Botezul Domnului nostru Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu, şi a prea curatei Maicei sale pururea Fecioarei Mariei. Cu ale căreia sfinte şi prea puternice rugaciuni Hristoase Dumnezeule miluește-ne, şi cu judecăţile care ştii, mântueşte-ne pre noi. ca un bun şi de oameni iubitor, Amin.

POVESTIRE

Pentru făcătoarea de minuni Icoană a Prea Sfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, şi pururea Fecioarei Maria, cea cu dumnezeească minune săvârşită, numită Prodromiţa.

Binecuvintează părinte.

Plină de bucurie, plină de duhovnicească veselie, şi de toată lauda, este prăznuirea noastră care o săvârşim astazi, fraţilor creştini, întru pomenirea minunei ce s'a facut cu această prea slăvită Icoană a Maicei lui Dumnezeu, a căreia istorie se începe întru acest fel, după cum urmează cuvântul.

Iubiţii mei creştini! Ştim că întru cele mari şi fără de număr milostiviri, ce cu neîncetare se revarsă dela Parintele îndurarilor, asupra prea iubitei fiicei sfintei şi drept slăvitoarei Biserici, este un bogat dar al bunătăţii lui Dumnezeu, şi proslăvirea sfintelor icoane pre pământ, prin o mai pre sus de fire şi prin minunata putere dumnezeească a facerei de minuni, ce săvârşeşte prin ele minunatul întru sfinţii săi Dumnezeu. Carele şi prin sfintele icoane proslăveşte, pre cei ce îl proslăvesc prin credinţă vie, şi vieaţă plăcută lui, prin acest

mare dar, a celor mari dăruiri dumnezeeşti, cu priimirea dreptei şi adevăratei credinţe s'a luminat şi străluceşte şi a noastră patrie, şi bisericile ce sunt în România, s'au făcut pomi de viaţă, şi slobozind din sine adânci rădăcini ale credinţei celei dreptslăvitoare. In toate părţile ei au adus roduri de drepte slăviri şi îmbelşugate, pre cât cu întâietatea la locurile sădirii lor, aşă şi pre toată faţa pământului României o au împodobit, cu roditoarele sale mlădiţe prin ceata cea cu mult număr a sfintelor şi de minuni făcătoarei icoane, şi nu numai în fericitele zile ale dreptslăvitorilor noştri strămoşi, cari ardeau cu duhul pentru dreapta credinţă, au înmulţit Domnul minunile sale, prin arătarea şi descoperirea sfintelor icoane, atât a prea curatei Maicii lui Dumnezeu; precum şi a plăcuţilor lui, spre facerea de bine a sufletelor şi a trupurilor, celor ce cu credinţa aleargă spre închinăciunea sfintelor icoane — cel ce pre cei drepţi iubeşte, şi pre păcătoşi milueşte — ci şi în timpurile noastre aceste sărace de credinţă au revărsat asupra noastră un îmbelşugat rîu de aceeaşi nepomenită a sa milostivire, ca să adape inimile cele cuprinse de uscăciunea puţinei credinţe, spre a răsări întrînsele fapte bune creştineşti, şi în privirea ochilor noştri s'a săvârşit o lucrare dumnezeească, şi cu voinţa Domnului a răsărit pre tăria gânditorului nostru Cer a dreptslăvitoarei noastre Biserici, această icoană neisprăvită de mână omenească; care împodobindu-se cu strălucitoarele raze a facerilor ei de minuni, şi tuturor cinstitorilor celor fără de număr, cari dela marginile lumii aleargă către strălucirea sa, vieaţă şi bucurie le izvorăşte.

In anul 1863, părinţii ieroshimonahi Nifon şi Nectarie, fondatorii schitului Prodromul din sf. Munte Athos, plecând să vie în ţara românească pentru trebuinţele acelui schit, aveau în inima lor o mare dorinţă şi evlavie, pentru o sfântă icoană mai însemnată şi de minuni făcătoare a Maicii lui Dumnezeu, ca să fie întru această sfântă nouă biserică, spre mângăerea celor ce se vor aflà întru acest sfânt lăcaş, dupre cum mai toate mânăstirile sfântului Munte, au câte o icoană făcătoare de minuni.

Deci aflându-se părinţii Nifon şi Nectarie, în oraşul Iaşi, capitală a Moldovei, au început a cercetà acolo, pentru un zugrav mai iscusit şi cu vieaţă plăcută lui Dumnezeu, care să le zugrăvească o icoană a Maicii lui Dumnezeu. Şi din pronia Dumnezeească, au găsit pe un zugrav bătrân, cu numele Iordache Nicolau, cu carele s'au şi învoit să le facă această sfântă icoană după modelul ce i-au dat părinţii; însă i-au pus şi îndatorire ca să lucreze cu post, adică: De dimineaţă până când va flămânzi neluând nimica în gură; iară după masă să nu mai lucreze la această sfântă Icoană, ci alt lucru să facă până a doua zi; şi într'acest fel să urmeze cu lucrul Icoanei până la săvârşirea ei. Şi a priimit numitul zugrav învoiala aceasta cu toată mulţumirea şi evlavia, de cât numai zicând că el nu poate lucrà acum ca mai 'nainte, că a îmbătrînit şi-i tremură mâinile; iar părinţii Nifon şi Nectarie l-au mai îmbărbătat zicându-i, să se silească şi să aibă credinţă că îi va ajutà Maica lui Dumnezeu. Şi aşà bunul bătrân zugrav a început lucrul cu multă evlavie, şi lucrà bine şi cu bună sporire câmpul şi hainele, iar feţele le-au lăsat la urmă după obiceiul zugrăvesc. Deci după ce au isprăvit veşmintele după ştiinţa meşteşugului său, a început a lucrà la chipul Maicii Domnului şi al Domnului nostru Iisus Hristos, dând mâna întâiu şi a doua, au mai rămas puţin ca desăvârşit să le îndrepteze şi să le săvârşească; a doua zi de dimineaţă s'a sculat şi a început a lucrà iarăş la feţe, ostenindu-se cu mare stăruinţă mai toată ziua, ca doară ar puteà să le îndrepteze şi să le săvârşească; însă lucrul ieşia cu totul din potrivă, că nu numai nu a putut să le îndrepteze, ci mai ales desăvârşit le-a stricat, în cât au rămas cu totul fără de chip, strîmbe, urîte, şi nepotrivite. Acestea văzând blagoslovitul bătrân zugrav, foarte s'a mâhnit şi s'a scârbit, nepricepându-se ce va să fie lucrul acesta, şi a încetat de a mai lucrà, zicând: Păcat de osteneala şi postul ce am suferit atâtea zile, lucrând la această Icoană în zadar; Dumnezeu să mă ierte, nu ştiu ce să mai zic, că de astănoapte cu toată silinţa mă chinuesc, şi nu pot să le îndreptez; ba încă, acum chiar desăvârşit le-am stricat, făcându-mă ca un ieşit din minte, ca şi cum mi-aşi fi uitat meşteşugul.

Din întâmplare s'au dus în ziua aceia

pe la dânsul părinţii Nifon şi Nectarie, ca să vază cum urmează cu zugravirea sfintei Icoane; şi când au văzut'o şi ei întru acea stare nepotrivită, foarte s'au mâhnit şi s'au scârbit până la suflet, socotindu-se nevrednici darului şi voinţei Maicii lui Dumnezeu, după care a început şi tristul zugrav a le povesti întâmplarea ce a pătimit. Acestea auzind părinţii mai mult s'au mâhnit şi s'au amărît, zicând: Că nu voeşte Maica Domnului la dorinţa şi evlavia lor, însă părinţii nu s'au împuţinat cu totul, ci au lăsat lucrul la buna voinţă a Maicii lui Dumnezeu, şi mângâind încă cât au putut şi pe tristul zugrav, i-au zis să nu se împuţineze, ci să se apuce şi să isprăvească icoana pre cât îi va fi cu putinţă, fiind că ei tot o vor lua, ori şi cum va fi, şi plata ostenelei lui îi vor da-o deplin, după cum s'au tocmit cu dânşii.

Intru acea vreme s'a întâmplat de eră acolo cu părinţii şi părintele ieromonahul grecul Grigorie Esfigmenitul, în sinodeia părintelui Arhiereu Nill Pentapoleos, carele şi el văzând Icoana într'acest fel, a zis părinţilor Nifon şi Nectarie: Păcat de cheltuelile ce faceţi sfinţia voastră, vă rog nu mai duceţi astfel de icoană în sfântul Munte, că acolo sunt destui zugravi cu mult mai buni, carii pot cu adevărat să vă facă o icoană cum se cade, după dorinţa sfinţiilor voastre. Părinţii i-au răspuns: Că poate vor dărui-o acolo în ţară la vre-o biserică mai săracă.

Apoi părinţii au plecat şi s'au dus la metohul lor, iară bătrânul zugrav a acoperit Icoana cu o pânză curată, şi încuind cu cheia uşa odăii unde lucră Icoana a rămas foarte scârbit nemâncând nimica în ziua aceia, ci numai tot se rugă şi se închina până la obosire, şi aşa s'a culcat fiind acum seară. Adoua zi sculându-se mai de dimineaţă, şi luând cheia, a deschis uşa odăii unde lucră, şi a început a'şi găti cele trebuincioase pentru zugrăvit, având multă dorinţă şi evlavie ca să se apuce de lucru; şi făcând câte-va metanii, se închină şi se rugă Maicii lui Dumnezeu, ca să-i lumineze mintea şi să-i ajute ca să nu pătimească ca ieri. Şi aşa mergând la Icoană ca să se apuce de lucru, a ridicat pânza de pre faţa Icoanei; atunci O! Minunile Maicii lui Dumnezeu! Vede cu adevărat că sfintele feţe sunt cu dumnezeească minune îndreptate, încuvinţate şi de sineşi săvârşite, şi pline de dumnezeesc Dar şi Har după cum se vede chiar şi acum, sfânta aceasta de faţă Icoană a prea curatei Maicii lui Dumnezeu. Această prea slăvită minune, văzându-o bătrânul zugrav, împreună cu ucenicii săi, foarte se minunau şi proslăveau pe Maica lui Dumnezeu, că ea singură cu minune dumnezeească şi-a proslăvit sfânta sa faţă, şi a Fiului său, pre care minune spre mai bună adeverire, cu înscris şi punerea peceţii şi a iscăliturii lui, a dat părinţilor Nifon şi Nectarie, care mărturie s'a pus să se păstreze în archiva acelui schit. Iar coprinderea ei este într'acest fel:

„Eu Iordache Nicolau, zugrav din oraşul „Iaşi, am zugrăvit această sfântă Icoană a „Maicii lui Dumnezeu, cu însuşi mâna mea, „la care a urmat o minune prea slăvită în „modul următor: Dupăce am isprăvit veş„mintele, după meşteşugul zugrăviei mele, „m'am apucat să lucrez feţele Maicii Dom„nului şi a Domnului nostru Iisus Hristos; „după ce am dat mâna întâia şi a doua, „de noapte apucându-mă ca să o zugrăvesc „desăvârşit, privind eu la chipuri cu totul „au ieşit din potrivă, pentru care foarte mult „m'am mâhnit, socotind că mi-am uitat me„şteşugul; şi aşa fiind, seara m'am culcat „scârbit nemâncând nimic în ziua aceia, so„cotind că a doua zi sculându-mă să mă „apuc mai cu deadinsul. Dupăce m'am scu„lat a doua zi, mai întâiu am făcut trei me„tanii Maicii lui Dumnezeu, rugându-mă ca „să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfân„ta ei Icoană; şi când m'am dus să mă „apuc de lucru, o! prea slăvite minunile „Maicii lui Dumnezeu! S'au aflat chipurile „drese desăvârşit precum se vede, şi eu „văzând aceasta minune n'am mai adaos „a-mi pune condeiul, fără numai am dat „lustrul cuviincios, deşi cu greşală am fă„cut aceasta ca să dau lustru la o aseme„nea minune. Aceasta este povestirea ace„stei sfinte Icoane".

Minunea aceasta s'a întâmplat noaptea spre 28 Iunie şi pentru viitoarea praznuire a sfinţilor Apostoli, s'a mutat slujba Icoanei astăzi la 12 Iulie; care minune dupre cum am zis văzându-o zugravul de mai sus numit, s'a minunat şi cu spaimă privind nu se pricepeă cum s'a făcut aceasta. Aseme-

nea și ucenicii lui văzând s'au spăimântat, și au început a chemà prietenii și vecinii de prin prejur ca să vază, și îndată s'a umplut casa zugravului de norod, care se minună de proslăvirea acestei sfinte Icoane, și toți se închinau aprinzând lumânări, îndulcindu-se duhovnicește de privirea dumnezeeștilor fețe, așà de bine încuviințate și minunate. Părinții Nifon și Nectarie, fiind la metohul schitului, dintru acel oraș Iași, îngrijați și întristați, neștiind nimica de această minune, văd de năprasnă că vine unul din ucenicii zugravului foarte repede și obosit, spuind în gura mare: Să trimeteți curând să ia sfânta Icoană, fiindcă, în noaptea aceasta singură s'a zugrăvit, și acum poporul nu mai încape privind aceea minune. Deocamdată părinții nu credeau cele grăite de ucenic, și cu ideia aceasta au trimis pre părintele Dosifteiu shimonahul carele avea ascultarea de mitocariu în Iași; și ajungând părintele Dosifteiu la casa zugravului, nu puteà intra să vază sfânta Icoană, de îmbulzeala poporului; deci îndată luând o trăsură, și învelind sfânta Icoană cu o pânză curată, a adus'o la metoh urmând și poporul. Iară în metoh venind, au închis porțile și n'au mai lăsat pe nimeni să intre, până se vor sfătui ca ce este de făcut. Grabnic părinții au făcut cunoscut sfintei Mitropolii de această minune. Și venind însuși Prea Sfințitul Mitropolit Calinic Miclescu, cu tot clirosul său, au văzut sfânta Icoană, și crezând i s'au închinat cu toată evlavia, minunându-se și zicând: *«Cu adevărat mare Dar ne-a dăruit Maica lui Dumnezeu prin această minunată și proslăvită Icoană a sa»*. Apoi dând binecuvântare de sfințirea apei, au năvălit poporul la metoh spre închinarea sfintei Icoane, și cerând a le citi paraclise, și a face aghiasmă, cu care stropindu-se a început Darul Maicii lui Dumnezeu a lucrà prin această sfântă Icoană, și a face minuni, pre care din cele multe, puține vom spune aicea, spre slava lui Dumnezeu și a Prea Curatei Maicii Sale; și pentru ca să nu mâniem pre Dumnezeu tăcând adevărul, că pre unele le-au văzut cu ochii lor părinții Nifon și Nectarie, împreună cu alți frați cari erau la metoh; iar altele s'au văzut când s'a adus această sfântă Icoană: „Un om aveà albeață pre amândoi ochii în cât se vedeau luminile ochilor lui ca laptele de albe, și aducându-l cei ce-l purtau s'a închinat la sfânta Icoană, stropindu-se și spălându-și ochii cu aghiasmă, dându-i de a și băut, luând și acasă ca să bea și să se mai spele, spuindu-i să aibă credință la Maica Domnului; și așà făcând, peste trei zile, a venit ca să mulțumească Maicii lui Dumnezeu, arătându-și ochii că s'au curățit și văd luminat.

Altul avea lepră, preste tot trupul lui erau numai bube; carele închinându-se cu credință și stropindu-se cu aghiasmă, a căzut lepra de pe trupul său ca niște solzi și s'a curățit.

Un boer a venit și a spus, că un fiu al lui acum de trei zile, numai pentru că suflă se mai cunoaște cum că este viu; iar almintrelea este cu totul mort; și rugându-se la această sfântă Icoană a Maicii Domnului, a luat aghiasmă și s'a dus de l-a stropit, dându-i și în gură puțină ca să bea. Și îndată s'a trezit copilul cu totul sănătos, pre carele l-a adus tatăl său de s'a închinat la sfânta Icoană, și a mulțumit Maicii lui Dumnezeu.

Acestea și altele multe: Bolnavi de friguri, surzi, cu dureri de cap și de măsele, de ochi, de vătămături, și alte feluri de boale, sfânta această Icoană a tămăduit, pre care părinții dela metoh nu le-au însemnat, fiind obosiți de îmbulzeala poporului, care cerea neîncetat a le ceti paraclise și aghiesme, în cât nu puteau să ție socoteală de cine cu ce se folosește, și mai ales că erau amenințați de orășeni de a le opri Icoana acolo, zicând că a lor este, fiindcă în Iași s'a făcut minunea, cu zugrăvirea dumnezeeștilor ei fețe. Acestea înțelegând părinții Nifon și Nectarie, și văzând că se înmulțește poporul neîncetat, au ridicat cu grăbire sfânta Icoană, și au plecat spre sfântul Munte.

Deci plecând din Iași, au venit cu sfânta Icoană în orașul Huși. Dar și aci, mult s'au mirat, cum a simțit poporul, fiind că seara târziu au sosit la Episcopie, și a doua zi când s'a luminat, tot orașul a simțit ca și cum le-ar fi vestit cineva, și îndată s'a umplut Episcopia de popor. Insă părinții îndată au plecat, temându-se nu cumva să-i urmărească dela Mitropolie, că acum se înștiințase și Vodă Cuza și ziceà: să se oprească sfânta Icoană, fiindcă s'a făcut minunea în Țară.

Din Huși au mers în orasul Bârlad, și

ducând sfânta Icoană, la casa doamnei Ecaterina Șuțu, care cu multă dragoste și cucernicie a priimit venirea sfintei Icoane, cu părinții. Unde aflând protoereul din Bârlad, a poftit pre părinți, să aducă sfânta Icoană în Catedrala orașului, ca să se închine tot poporul de acolo. Și începând a se închinà mulțimea din acel oraș, iarăși sfânta Icoană a săvârșit și acolo multe minuni, dintre cari vom spune pre una mai însemnată:

In orașul Bârlad era un dascăl foarte procopsit la învățătură și înțelept, carele aveà la școala lui pre fiii celor mai însemnate persoane de acolo, și spuneà pentru dânsul bârlădenii, că este foarte de treabă și cinstit, decât numai la biserică nu merge, fără numai la sfintele Paști. Acela auzind de venirea sfintei Icoane, a trimis trăsura sa, rugând pre părinți să facă osteneală să meargă cu sfânta Icoană la casa lui; dar părinții nu au voit, trimițându-i răspuns: Că mai cuviincios este să vie el la sfânta Icoană, și astfel el a trimis trăsura în trei rânduri, ca să meargă părinții cu Icoana la el. Apoi s'au rugat mulți oameni, și au îndemnat pre părinți a merge cu Icoana la dânsul, pentru folosul sufletului lui. Deci părinții când au voit să ia sfânta Icoană și să o pue în trăsură, așà de grea s'a făcut, în cât abia patru inși cu mare greutate o au dus până la trăsură, și când au voit să o pue în trăsură a trosnit așa de tare sfânta Icoană, în cât toți s'au spăimântat, și caii dela trăsură au tresărit, iară tocul Icoanei s'a desfăcut din toate încheeturile lui. Atunci au cunoscut toți că nu voește Maica lui Dumnezeu să meargă acolo; iară înapoi întorcându-o doi oameni, o au adus foarte ușor.

Asemenea o doamnă evlavioasă, foarte mult bolnavă, fiind afară la moșie, se temeà să se sue în trăsură, ca să nu moară pe drum până în oraș; i s'a arătat această sfântă Icoană în vedenia visului, poruncindu-i să se scoale curând și să vie la Bârlad ca să se binecuvinteze dela sfânta Icoană; și cum s'a suit în trăsură, îndată s'a cunoscut desăvârșit sănătoasă; și venind la părinți, a mărturisit, zicând: Cu adevărat, pre această sfântă Icoană, o am văzut astănoapte în vis, care mi-a zis, să viu cât mai în grabă la Bârlad, să apuc închinarea ei, și acum iată sunt sănătoasă.

Din Bârlad, au venit părinții cu sfânta Icoană la Galați, și o au pus în biserica sfinților Impărați. La această biserică un zugrav lucrà meșteșugul său; și văzând îmbulzeala poporului la sfânta Icoană, s'a mirat foarte, și a început a ocărî pre oameni făcându-i înșelați și proști, cari nu cunosc nimica, au doară credeți voi, basmelor călugărești? Nu vă amăgiți, că greșiți; și altele mai multe ziceà. Acestea bârfind și însuși se uita cu obrăznicie în fața sfintei Icoane, ocărând pre popor în gura mare; atuncea deodată Maica lui Dumnezeu, prin schimbarea feții sale, atât la îngrozit, în cât s'a înfricoșat cu totul, și apoi el singur s'a făcut propovăduitor poporului, zicând: Să crează că cu adevărat sfânta Icoană, cu minune dumnezeească este zugrăvită.

După plecarea sfintei Icoane din Iași, în urmă au urmat o prea slăvită minune, și de mare mirare în acel ținut. Intr'un han la drum, erà un evreu cu soția sa și cu copii; acel evreu ducându-se după negoțul său, a lăsat în han pre soția sa cu copiii și o slugă. S'a întâmplat însă și a murit unde s'a dus, și un alt prieten al lui, evreu asemenea, îngropându-l a luat marfa și paralele rămase, aducându-le evreicii, soției mortului, spuindu-i de întâmplarea morții bărbatului ei. Iară după ce s'a dus evreul acela străin, vrăjmașul a pus în mintea slugii, ca să omoare pre evreică și luându-i averea să se ducă de acolo; deci pândindu-o noapte când erà singură numai evreica cu copiii, a intrat la dânsa pe când dormeà, și a început a o amenințà că o va omorî de nu-i va da banii. Iară ea văzând primejdia, și după toate rugămintele nefolosind nimica, a scos tot ce a avut, și i-a dat, numai să-și scape vieața. Și luând sluga aceea banii și lucrurile date, a intrat în altă grije socotind, că evreica are să spue ori la cine va veni în han, și va fi vădit. Deci ca să fie fără de grije, s'a plecat în gândul său, să o spânzure; și gătind spânzurătoarea, evreica plângând se rugà către dânsul, ca să o lase cu vieață, dar el își căutà de planul său. Intre acestea și-a adus aminte evreica de zugrăvirea cu dumnezeească minune a sfintei Icoane, fiindcă străbatuse această veste pretutindenea; și la acea nevoe a început cu lacrămi a se rugà ca o creștină, zicând: Maica Domnului! dacă cu adevărat chipul

tău s'a zugrăvit cu dumnezeească minune precum am auzit, izbăvește-mă de această primejdie, că atunci voiu crede, și mă voiu boteză cu, și toată casa mea. Acestea și alte mai multe zicând evreica cu mare plângere, sluga s'a apropiat la evreică să o pue în laț; dar socotind el că este prea sus și nu o va puteà ridicà, a pus un scaun subt el, și lațul în gât, să vadă dacă este potrivit; și cum a călcat el nu se știe, că a sarit scaunul de subt picioarele lui, și a rămas singur spânzurat. Iară evreica văzând această minune, a crezut cu toată casa sa, și s'a botezat dupre cum se făgăduise.

La plecarea părinților Nifon și Nectarie din Galați cu sfânta Icoană aproape de pornire fiind, s'a făcut fața sfintei Icoane, „ca ghermesit" adică valuri de-a curmezișul obrazului ca asudată, apoi intrând în vaporul austriac, Loid, se mirau toți de acest chip minunat al sfintei Icoane, câți se aflau în vapor, nu numai călătorii creștini ortodocși, dar și austriacii matrozi, cinstindu-I și închinându-i-se, după care ajungând părinții cu sfânta Icoană în sfântul Munte, la arsanaoa schitului, au trimes veste sus la schit, ca să se pogoare preoții îmbrăcați în sfintele veșminte, cu cântări, și tămâeri, spre întâmpinarea sfintei Icoane, și așà dusă fiind sfânta Icoană, cu mare pompă, în sunetul clopotelor, s'a așezat în sfânta această biserică, unde se vede de toți, și I se face astăzi această obștească prăznuire.

In acest schit, se află atunci un frate topit de boală cu numele Inochentie, carele numai pre suflare se cunoșteà că este viu, de trei săptămâni nemâncat, și nu mai vorbià nicidecum. Și cum a intrat sfânta Icoană în schit, ca dintr'un somn s'a trezit și a cunoscut că a venit Maica lui Dumnezeu închipuită pre Icoană; deci a cerut să-l ducă ca să se închine și el, și închinându-se, acesta a grăit către Sfânta Icoană: „Maica lui Dumnezeu! de'mi este de folos să mai trăesc însănătoșează-mă, căci cred că poți; iară dacă trăind, mai rău mă voiu strică, mai bine să mor acuma, decât să mă chinuesc așà; fie voia ta, cum voești Stăpâna mea și cum cunoști că îmi este de folos". Acestea el zicând s'a întors la chilia sa, vesel și plin de duhovnicească bucurie; dar însă nu ne-a spus nimica, ci îndată a cerut cămașe curată ca să se schimbe, apoi a cerut să se îmbrace și în toată rânduiala monahicească, că erà schimnic. Și cerând împărtășirea prea curatelor Taine: Trupul și sângele lui Hristos Mântuitorul nostru, dupăce s'a îmbrăcat și s'a împărtășit, n'a trecut un ceas de când se închinase la sfânta Icoană și și-a dat duhul.

Incă și alt frate anume Serghie, crezându-și minții sale, a fugit din schit nespuind nimănui, și s'a dus de s'a băgat într'o peșteră pustie, cu socoteală ca să se apuce de o nevoință mai mare. Odată rugându-se el după obiceiu, s'a pogorît deasupra capului său un luceafăr luminos, și sta așà în vederea ochilor lui; însă el își faceà canonul său. Apoi acel luceafăr, atât de tare a trăsnit, în cât a căzut la pământ, și desăvârșit a amețit, și a surzit, și după trei zile s'a deșteptat, însă desăvârșit surd și de tot slăbit; cu toate acestea, cum a putut a venit la schit, și a mărturisit întâmplarea, dar altă ispită: Că toți cei ce-l vedeau îl auzeau și înțelegeau ce spuneà el, iară ceea ce i se spuneà, el nimica nu auzeà, fără numai prin scrisoare se înțelegeau cu dânsul. Și făcându-li-se milă l-au dus la sfânta Icoană, înălțând cu dinadinsul rugăciuni pentru el. Și așà Maica lui Dumnezeu l-a vindecat că i-a venit auzul ca și întâiu.

Altă dată un meșter dintre cei ce lucra în schit, din neștiute judecățile lui Dumnezeu, l-a apucat un duh necurat, care foarte rău îl munceà, și aducându-l dinaintea sfintei icoane, cetindu-i acatiste și paraclise, s'a izbăvit de acea neputință.

Și aceste spuse sunt numai care s'au văzut cu ochii, de unii din părinți, și altele ni le-au spus cei cari s'au folosit, dela această sfântă Icoană. Pricina însă care ne-a îndemnat să scrim și aceste puține, este pentru slava Maicei lui Dumnezeu, și spre folosul celor care nu cunosc minunea zugrăvirei acestei sfinte Icoane. Iară dacă cinevà nu crede, noi nu păgubim nimica, fiindcă ne-am făcut datoria cuvenită, a scrie aceste minuni. Noi însă credem și mărturisim, că Maica lui Dumnezeu, pururea a săvârșit, și săvârșește minuni, până la sfârșitul veacurilor, din bunătatea sa, spre folosul celor ce cred și se închină ei, cu credință și cu dragoste.

Intr'un an, Iulie în zece, părinții din Chinoviu rânduiți a pescui, s'au pogorât noa-

ptea la mare la Arsana, ca să arunce toate mrejile spre pescuire, deşi în timpul acesta nimeni, nici mânăstirile, nici ori care alt pescar, nu aruncă mreji, fiindcă apa este caldă, şi peştele umblă în faţa apei pe deasupra, şi de aceia nu se prinde peştele în mreji. Insă părinţii, fiind trei la număr, au zis: Noi să cercăm şi să aruncăm mrejile, şi Maica lui Dumnezeu, de va vroi, puternică este. Iară unul dintre aceşti trei monahi, fiind cam cu îndoială, a îndrăznit a zice întru sineşi: „Să văz acum dacă Icoana aceasta a Maicei Domnului s'a zugrăvit cu minune, după cum spun părinţii; — să facă să se prinză peşte în timpul acesta de vară, şi atunci voiu crede fără îndoială. Şi aşà au aruncat în mare cinci bucăţi de mreji, optzeci de stânjeni bucata, şi le-au lăsat în mare, nu trei ciasuri după obiceiu, ci cinci ca să se pescuiască bine; apoi începură a le scoate, şi nu găseau întru o bucată de mreajă decât 4 sau 5 peştişori mici, aşa au urmat la toate bucăţile de mreji; iară când au scos bucata cea mai de pre urmă, au început aceşti părinţi a cârti, că Maica Domnului nu a voit şi păcat,—ziceau—de osteneala care o au făcut dânşii; şi acum scoseseră mreaja mai mult de jumătate. Când iată că fără de nadejde fiind, Maica lui Dumnezeu nu i-au lăsat împuţinaţi, arătându-le minune,—că dintr'un capăt de mreajă au scos 30 oca de peşte.

Mărimea acestei sfinte Icoane, este în lungime de 4 ½ palme, iară latul după analoghie. Nu este făcută după nici una din icoanele făcătoare de minuni, ci este făcută după un nou plan al zugravului. Faţa ei este ca văpseala grâului; nasul, gura, bărbia sunt foarte potrivite la măsuri, iară ochii, atâta dar au, ca şi cum ar soarbe inima privitorilor; cu toate acestea, căutătura este cu stăpânire; şi privind cinevà cu înţelepciune şi cu luare aminte, în faţa acestei sfinte Icoane, va vedeà caracter de mare neam, amestecat cu o blândeţe, cu care arată că este însăşi Maica lui Dumnezeu închipuită pre Icoană, şi plină de Dar dumnezeesc şi nu poate nimeni să o privească fără să nu simţă în inima sa dulceaţă duhovnicească, bucurie şi umilinţă, fără numai de va fi vreun om prea cerbicos şi întunecat la minte, ca să nu simţă nimica dintru acestea, că numai din privirea ei se încredinţează fiecare cum că nu este săvârşită de mână de om, precum mărturisesc şi străinii cari vin de o văd, că nu stă numai într'un chip sfânta ei faţă, ci uneori se cam smoleşte, alte ori se îngălbineşte, iar la privigherile cele de toată noaptea, la praznice împărăteşti, şi mai ales la această prăznuire de acum, atât este de veselă şi voioasă cum este un triandafil, în cât privitorilor nu li se pare că văd chip, ci ca şi cum ar privi chiar pre adevărata Maica lui Dumnezeu, şi stă în strană în mijlocul bisericii, cu podoabe încuviinţată, ochii tutulor atrăgând, şi nesăţioase priviri având. Şi precum odinioară a văzut-o sfântul Dionisie Areopaghitul, în sfântul Sion, asemenea şi în sfântul Munte, au văzut-o deştept fiind în dumnezeească vedenie, cuviosul Marcu, ucenicul sfântului Grigorie Sinaitul, şezând pe scaun, ca o Impărăteasă, încunjurată de îngeri şi de arhangheli, şi de toţi cuvioşii sfântului Munte, slăvindu-o şi închinându-i-se ei, care avea palaturi de aur înalte, către partea ce se zice *Vigla*; în care loc acum cu ajutorul ei, s'a făcut această nouă biserică, întru slava Fiului ei, spre mântuirea monahilor Români şi a tuturor credincioşilor ortodocşi.

Mulţămită dar fraţilor, toţi să dăm lui Dumnezeu, pentru această prea slăvită şi nouă minune, că la Dumnezeu toate sunt cu putinţă, precum vedem prin sfintele Scripturi. Drept aceia noi toţi câţi ne-am adunat la această sfântă şi veselitoare prăznuire a Maicei lui Dumnezeu, căzând înaintea acestei sfinte Icoane a ei, ce îşi are închipuite feţele cu minune, să strigăm credincioşii: Prea sfântă Stăpână de Dumezeu Născătoare, pururea Fecioară Marie, sprijinitoarea şi apărătoarea noastră, cerem a ta nebiruită apărare; Impărăteasa Cerului şi a pământului, ceea ce ai cu dreptate numele *Prodromiţă*, adică Inainte mergătoare, întăreşte-ne întru lucrarea faptelor bune, şi ne du întru împărăţia cerească; povăţueşte-ne pre noi şi pre toţi dreptcredincioşii creştini, spre a vedea şi veşnic a ne îndulci, de slava Fiului tău şi Dumnezeului nostru, că binecuvântată şi prea proslăvită eşti, în vecii vecilor, amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui A- „vraam, lămuritu-s'au ca aurul „în topitoare, că în cuptorul „cel de foc, ca întru o cămara- „ră luminată dănţuiau strigând: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Arată-ne nouă acum păcătoşilor milele tale cele de demult Stăpână, câte noi le ştim dupre psalmistul; iară părinţii noştri cu adevărat le-au şi văzut, ca să putem a povesti şi noi altora slăvirile sfintei Icoanei tale.

Lăcaşul tău Fecioară raiu se vede astăzi având lemn de vieaţă pre Icoana frumuseţei tale, cu dumnezeească minune zugrăvită, căreia toţi cu bucurie, cu dragoste şi cu bună cucernicie o sărutăm, printr'însa mântuindu-ne.

Lăudăm cu multă cucernicie sfântă Icoana ta Preacurată, şi intrând în sfânt lăcaşul tău, dumnezeească veselie şi sănătate primim toţi, Mireasă a lui Dumnezeu.

Icoana ta Fecioară cu minune zugrăvită, ai dăruit-o turmei tale, mângâere sufletească întru necazuri, şi întru primejdii păzitoare, tuturor celor ce lăcuesc întru acest sfinţit lăcaş.

Seara şi dimineaţa şi în miezul zilei, în noapte şi în miezul nopţei, în toată vremea şi în tot ciasul, ne rugăm ţie cu lacrămi şi cu suspinuri, şi cinstind Icoana ta cu frică o sărutăm. Pentru aceasta nu ne lăsà pre noi Stăpână.

Turma ta strigă către tine, dacă tu nu vei păzi cetatea noastră, dupre cum cântă David, în zadar ar priveghià cel ce o păzeşte. Pentru aceasta păzeşte-ne Stăpână subt acoperemântul aripilor Icoanei tale Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu „cinstitori, în Vavilon chipu- „lui celui de aur, nu s'au în- „chinat; ci în mijlocul cuptoru- „lui celui cu foc fiind rouăraţi, „cântare au cântat grăind: „Bine este cuvântat Dumne- „zeul părinţilor noştri".

Rugători fierbinţi la sfânta Icoana ta, toţi ne apropiem cu cucernicie, nu ne lăsà Preacurată, să pierim noi robii tăi; ci ne mântueşte Stăpână şi nevrând noi.

Apărătoare şi hrănitoare vieţei noastre pre tine te cunoaştem noi robii dumnezeească Maică, căci nimic având prin tine toate le avem, slavă multei milostivirei tale.

Slavă:

Tu ești Fecioară porumbița cea una aleasă alui Dumnezeu, și prin înălțimea cea mai pre sus de slavă zburătoare; iară lăcașul tău Preacurată este grădină cu tot felul de izvoare vii și răcoroase, și raiu cu tot felul de pomi în veci înfloritori şi roditori.

Și acum:

Vezi sfânt lăcaşul acesta și prea slăvit al Stăpânei, vezi și priveşte tu, o închinătorule şi închină-te dumnezeştei ei Icoane, cu dragoste și cu evlavie strigând: Slavă ţie.

Catavasie:

N'au slujit făpturii înțelepții „lui Dumnezeu, fără numai Fă„cătorului. Ci groaza Focului „bărbăteşte călcându-o s'au bu„curat cântând: Prea lăudate „Doamne al părinților, și Dum„nezeule bine ești cuvântat".

Peasna 8-a, Irmos:

In văpae de foc stau ție înainte Heruvimii și Sera„fimii Doamne, și toată zidi„rea, cântare frumoasă cântă „ție: Lăudaţi, bine cuvântaţi, „și-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Când a sosit Stăpână prea sfântă Icoana ta, toată mulțimea turmei tale a alergat, cu nespusă bucurie spre întâmpinarea ei, pre care cu dulci cântări în biserică o au adus.

Ipostatnică vieață ai născut Fecioară pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, pre acela ca pre un bun prea curată roagă-l ca să ne scrie în cartea vieții, pre noi cei ce cu dragoste cinstim sfântă Icoana ta.

Rumpe zapisul fărădelegilor mele dumnezeeească Mireasă, ceea ce ai născut bucuria lumei, și umple de Dar sufletul meu, ca să strig ție bucurându-mă: Bucură-te scăparea neamului nostru.

Icoana ta Stăpână celor ce în sfântul Athon lăcuesc, s'a arătat liman de mântuire, și tămăduire de tot felul de boale, pentru aceasta pururea slăvim mila şi puterea ta.

Lăcașul tău Stăpână se curățește prin strălucirile tale, și se împodobește prin dumnezeești cântări, învistierindu-se cu dumnezeeasca icoana ta, iară dumnezeescul tău staul prin Darul tău cel mare se arată cer gândit.

Lăudămu-te pre tine frumsețea lui Iacov, de Dumnezeu dăruită. Bucură-te slava îngerilor. Bucură-te mântuirea celor muritori. Bucură-te scularea lui Adam. Bucură-te izbăvirea Evei. Bucură-te prin care acea-

stă Chinovie românească se păzeşte de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor împreună cu „focul şi văpaia călcând, au „cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Impăraţii pământului, boerii şi judecătorii norodului, Patriarhii, Arhiereii şi toate neamurile văzând Preacurată sfânt lăcaşul acesta, şi sfântă Icoana ta, pre tine te prea slăvesc, minunea propoveduesc, şi pre acest lăcaş îl fericesc.

Dela marginile pământului vin limbile, ca să vază sfânta şi dumnezeeasca Icoana ta, cea cu dumnezeească minune zugrăvită, şi din suflet strigă către tine cu fierbinţeală: Cu adevărat prea curată Mireasă dumnezeească, frumseţea Icoanei tale mai dulce de cât luna, şi de cât soarele mai strălucitoare este.

Binecuvântăm...

Tu numai una Stăpână eşti toată frumseţea a marelui Dumnezeu, lună nouă şi aleasă, viind în această lume luminezi pre cei dintru întunerecul vieţii prea curată, şi mai ales pre această Chinovie, căreia te-ai dat spre păzire, şi mângâere robilor tăi, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Şi acum:

Sfeşnic prea strălucit al luminii cei cu trei sori, luminează-ne pre noi cântăreţii tăi, de sus privind Fecioară, şi ne învaţă a cântà: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Maica lui Dumnezeu în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...
Catavasie:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atuncea fiind închipuită iar acum lucrată, pre toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

La Peasna a 9-a.

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, fără numai de se va întâmplà Duminica, şi mai 'nainte de Irmos şi de tropare cântăm pripelele acestea.

Măreşte suflete al meu pe prea curata Fecioară Maria una de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul:

Eva adică prin păcatul neascultării blestem în lăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit, pentru aceasta toţi te slăvim.

De două ori.

Măreşte suflete al meu pre Icoana prea sfintei Fecioare, cea de lumină purtătoare.

Nectar de milostivire Stă-

până ne-ai izvorît nouă, prin ivirea sfintei Icoanei tale, de unde curg rîuri dulci şi prea veselitoare, fântâni prea curate, şi pârae de vieaţă purtătoare, din care Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pre mine cel ce mă închin ei cu credinţă, adapă-mă prea curată.

Măreşte suflete al meu pre sfânta Icoană a prea binecuvântatei Stăpânei cea de minuni făcătoare.

Icoana ta prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, este ca un noian de bunătăţi, şi a toată desfătarea, sufletelor îndulcire, trupurilor alinare, şi streină privire a darurilor tale, întru tot binecuvântată, Marie prea lăudată.

Măreşte suflete al meu pre sfânta Icoana cea în chip de soare a pururea Fecioarei.

Frumos acoperemânt te-am dobândit pre tine Fecioară mult milostivă, cei ce locuim în acest sfinţit lăcaş; deci deschide-ne nouă prin cheile bunătăţii tale, uşa milostivirii Fiului tău şi Dumnezeului nostru, deschide-ne Stăpână şi uşa împărăţiei celei de sus.

Măreşte suflete al meu pre dumnezeeştile Feţe, a Maicii şi a Fiului singure închipuite.

O frumseţe nespusă! O dulceaţă îmbătătoare, a Icoanei tale prea curată Fecioară! de care cer să mă satur, şi să mă fac al acestora adevărat doritor, ca să strig ţie: Mântueşte-mă, mântueşte-mă Stăpână, că tu eşti mântuirea tuturor.

Măreşte suflete al meu pre sfânta Icoană cea de boale vindecătoare, şi de ispite izbăvitoare.

N'au pierit nimenea curată Stăpână, Maica lui Dumnezeu, din cei ce aveau spre tine nădejdea bunei credinţe, fără numai cei ce din zavistie s'au lepădat ca să nu se închine vederei chipului tău.

Măreşte suflete al meu pre Fecioara Maica, slava îngerilor, şi acoperemântul oamenilor.

Imparte Fecioară bogăţia Darului tău, celor ce cu bună cucernicie slăvesc sfântă Icoana ta, dăruindu-le pace în toată vieaţa lor, îmbelşugare bunătăţilor, mântuire sufletelor, şi împărăţia cerurilor, Marie Maica lui Hristos Dumnezeu.

Alte pripele, glasul al 8-lea.

Ingerii şi oamenii prea sfântă Icoana ta cea prea curată o cinstim dupre vrednicie.

Irmos:

Strein lucru este maicelor „fecioria, streină este şi fe„cioarelor naşterea de fii, iară „întru tine Născătoare de „Dumnezeu amândouă s'au „rânduit. Pentru aceasta toate „seminţiile pământului, pre „tine neîncetat te fericesc“.

De două ori.

Ingerii şi oamenii întrunindu-ne, întru un glas să lăudăm pre Maica pururea Fecioară.

Avându-te pre tine mărire

şi de obşte fericire de Dumnezeu Născătoare, toţi cei ce te cinstim pre tine, şi cu credinţă apropiindu-ne la sfânta Icoana ta, cu evlavie ne închinăm, şi cu frică o sărutăm, izbăveşte-ne pre toţi de necinstea cea viitoare, şi învredniceşte-ne slavei şi desfătărei cei veşnice, întru lăcaşurile drepţilor.

Toţi să alergăm către Icoana uneia dumnezeeştei Maice, şi căzând înaintea ei cu frică să cerem milă.

Rîu de dulceţuri şi izvor de desfătări, Maică cerească, şi miere din piatră izvorîtă, îmbelşugare de veşnice daruri dobândind sfântă Icoana ta Fecioară, cei ce lăcuim în sfânt lăcaşul acesta, cu mulţumire închinându-i-ne, slăvim pre Fiul tău, te lăudăm pre tine, şi cinstim Icoana ta cea de minuni făcătoare.

Mireasă cea mai frumoasă între femei, acopere-ne cu Darul tău de sus, pre noi cântăreţii tăi.

Lumină eşti celor întunecaţi, şi liman neînviforat Fecioară, celor ce se învăluesc în viforul acestei vieţi, şi sunt încunjuraţi de năvălirile ispitelor, că prea cinstita ta Icoană, o ai dăruit spre scăparea tuturor, celor cu dreaptă credinţă, şi cu cucernicie închinându-se o sărută.

Maica lui Dumnezeu Fecioară fără prihană îngrădeşte-ne, acopere-ne, şi ne apără de toate ispitele.

Ţie prea curată Fecioară cu evlavie îţi strigăm: Bucură-te Fiica Părintelui celui veşnic, Maica Fiului întrupat, şi Mireasa prea Sfântului Duh; căci tu eşti lauda îngerilor, ţie îţi cântă adunarea oamenilor, Cerul şi pământul, marea şi văzduhul, adâncurile şi toate ţăriile; binecuvintează cu cuviinţă prea cinstit numele tău.

In loc de Slavă.

Prea sfintei Treimi, Tatălui, Cuvântului, şi Duhului ne închinăm, ceeace din nefiinţă toate le-au făcut.

Treime fără de început, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule, pre cei ce dumnezeeşte te laudă, acoperă-i şi-i păzeşte, cu solirile prea curatei Fecioarei de Dumnezeu Născătoare, de toată nevoia şi întâmplarea păzeşte-i, pre cei ce cinstesc şi se închină sfintei Icoanei sale cu credinţă.

In loc de, Şi acum.

Impărăteasa tuturor de Dumnezeu Născătoare, Maică prea înălţată, pre cei ce cu cununi de laudă împodobesc sfântă Icoana ta, izbăveşte-i de toată vătămarea.

O prea lăudată Maică, ceea ce ai născut izvorul mântuirii şi al faptelor celor îmbunătăţite, pre Hristos Dumnezeu,

ceea ce te-ai arătat rîu cu adevărat de bunătăţi, pre cei ce din tot sufletul cinstesc şi se închină prea sfintei Icoanei tale în tot locul, izbăveşte-i de gheena, şi a dobândi mântuire învredniceşte-i.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să „sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfânta prăznuire a „Maicii lui Dumnezeu şi să „strige: Bucură-te prea fericită, Născătoare de Dumne„zeu curată pururea Fecioară".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas de bucurie.

Bucură-se astăzi marginile lumii întru prea slăvită pomenirea cinstitei şi de minuni făcătoare Icoanei tale, pre care ai dăruit'o nouă robilor tăi, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, tămăduindu-ne de boalele cele cumplite, numai cu atingerea ta, ceea ce ai născut pre Hristos vindecătorul omenirei.

Slavă şi acum asemenea.

Veseleşti o prea sfântă Fecioară, pre tot omul care cu credinţă te chiamă, şi cu dragoste cinsteşte chipul tău, dăruind daruri minunate, şi veşnice bucurii, ceea ce toate le poţi, ca o Maică a lui Dumnezeu atotputernică.

LA LAUDE.

Punem Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti.

Bucură-te şi te veseleşte adunarea drept credincioşilor, înalţă glas de bucurie, întru cântări Dumnezeeşti, lăudând pre Stăpâna şi Doamna noastră, în chipul său şi al Fiului, împodobite pre Icoană. Care neîncetat ne revarsă nouă rîuri de minuni, întărire sufletelor, şi sănătate trupului.

O Fecioară ceea ce eşti dumnezeească înflorire a fecioriei, şi podoaba tuturor fecioarelor, şi celor ce doresc de feciorie. Prea slăvite şi minunate lucruri, Dumnezeu a săvârşit întru tine din început. Muntele cel sfânt, lăcaş Dumnezeesc, astăzi ne-ai dăruit nouă Icoana ta cea minunată, spre neîncetata bucurie.

Veniţi acum să dănţuim întru duhovniceşti cântări, o iubitorilor de praznic! Şi cu credinţă să prăznuim cinstind pomenirea înfricoşatei şi prea slăvitei minuni, a Maicei lui Hristos Dumnezeu, care cu negrăit chip, şi-a închipuit dumnezeeştile feţe pre sfânta sa Icoană, dela care priimim tot felul de tămăduiri.

Aceasta este ziua Maicii Domnului, bucuraţi-vă popoare; că iată prea curata Fecioară, pe prea sfânta sa Icoană, o au dăruit nouă nevrednicilor, zid nesurpat despre protivnici, acoperemânt şi apărare despre stricăciunea boalelor, şi chezaşi de mântuire pentru noi, către Fiul său şi Dumnezeul nostru.

Slavă şi acum.

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări duhovniceşti, veselindu-ne, că privind de sus Impărăteasa a toate Maica şi Fecioara, cu binecuvântări încununează, pre cei ce o laudă pre ea. Impăraţii şi domnii să alerge împreună, şi pre Impărăteasa să o laude întru cântări; pre ceea ce a născut pre Impăratul, cel ce pre cei ţinuţi de moarte mai întâiu, a-i slobozi cu iubirile de oameni bine ai voit. Păstorii şi învăţătorii, pe prea curata Maica Păstorului celui bun, adunându-ne să o lăudăm. Pre sfeşnicul cel cu raze de aur, norul cel purtător de lumină, pre cea mai desfătată de cât cerurile. Sicriul cel însufleţit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur de mană priimitoare, uşa Cuvântului cea încuiată, a tuturor creştinilor scăpare. Cu cântări de Dumnezeu cuvântătoare, lăudându-o aşà să zicem: Palatule al Cuvântului, învredniceşte-ne pre noi cei smeriţi, împărăţiei cerurilor, că nimica nu este cu neputinţă, mijlocirii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâiu, Peasna 3 pe 4, şi din canonul al doilea Peasna a 6-a pe 4, după Vohod, Troparul Hramului şi al Icoanei, Slavă. Condacul Hramului, Şi acum al Icoanei. Prochimen, glasul al 3-lea: Măreşte suflete al meu pre Domnul şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile Apostolul: „Fraţilor! Cortul cel dintâiu“... Aliluia, glas 8: „Ascultă fiică şi vezi“... Stih: Feţii tale se vor rugà... Evanghelia dela Lucà: In vremea aceea intrat'a Iisus într'un sat...

Chinonicul: Paharul mântuirii...

La masă se face mângâere fraţilor; şi ori în ce zi se va întâmplà se face dezlegare la peşte. La care se spune cuvânt din povestirea sfintei Icoane şi alte cuvinte de laudă.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 13 ZILE

Soborul sfântului Arhanghel Gavriil. Şi preacuviosul părintele nostru Ştefan savaitul. Şi sfânta muceniţă Golinduh.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Arhanghelului 3, şi ale Cuviosului 3.

Stihirile Arhanghelului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriil cel mai mare, mintea cea cu chip dum-

nezeesc, cea luminoasă şi cerească, priveşte la lumina cea în trei sori, şi cântă cu cetele cele de sus, dumnezeeasca şi înfricoşata cântare; rugându-se să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai'nainte de îngeri, şi mai 'nainte de veci ascunsă, ţie unuia s'a încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Nazaret viind. Cu carea roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cela ce pururea eşti plin de lumină, şi faci voea, şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântueşte pre cei ce te cinstesc pre tine cu dragoste, pururea cerşind, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale Cuviosului glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte purtătorule de Dumnezeu Ştefane, întărindu-ţi cugetul cu înţelegere dumnezeească, foarte luminat; şi îndreptând mânia cu bărbăţia, şi pofta cu întregimea minţei, şi toată puterea sufletului cu dreptatea, prea înţelepţeşte ai alcătuit căruţă de bunătăţi prea veselitoare; pre carea suindu-te, cu bucurie te-ai înălţat către înălţime.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane cuvioase, luminatu-ţi-ai cugetul cu teologhia, puind fericite mânia înnainte ca pre un purtător de suliţă împrotiva eresurilor celor hulitoare, pentru dorirea desfătărei celei de sus. Căreea te-ai învrednicit a te împărtăşi fericite dumnezeescule, ca unul ce stai înaintea scaunului Impăratului tuturor, şi Atotţiitorului.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane, trudindu-ţi gândul despre toate părţile prin înfrânare, l-ai plecat să alerge în sus către pricina cea dintâi, şi liniştind turburarea lumei, şi lepădându-te de grijile ei, pururea ai fost amestecat prin curăţia cugetului, cu dorirea cea cu adevărat desăvârşit, cugetătorule de Dumnezeu, Cuvioase.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie,

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngereşti, că cel mai'nainte stătător al vostru, şi al nostru folositor, marele Arhistratig, în ziua de astăzi întru cinstită Biserica lui, cu mărire arătându-se, o sfinţeşte. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i lui, să strigăm: Acopere-ne

pre noi cu acoperemântul aripilor tale, mai mare Gavriile Arhanghele.

Şi acum, a Născătoarei:

Nimenea din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat dela tine, Fecioară prea curată Născătoare de Dumnezeu, ci cere dar, şi priimeşte dăruirea spre folosul cererei.

A Crucei, a Născătoarei:

Preacurata dacă te-a văzut pre Cruce spânzurând, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeu, prea dulcele meu fiu, cum suferi patimi de ocară.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai'nainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pre tine Gavriile, carele cu împărtăşiri dumnezeeşti luminezi lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeească şi cu adevărat mare taină, pre cel ce s'a întrupat în pântece fecioresc, carele a fost fără de trup, şi s'a făcut om, ca să mântuiască pre om.

Stih: Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, şi slugile tale pară te foc.

Inaintea scaunului Dumnezeirei celei în trei luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeeştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pre cei ce dănţuesc pre pământ cu bucurie, şi te laudă pre tine, de negura patimilor mântueşte-i, şi cu luminare îi străluceşte, Gavriile mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-te-ai foarte.

Sfărămă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile Bisericei, alinează viforul ispitelor celor fără măsură. Izbăveşte de nevoi şi de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine, şi sub acoperemântul tău aleargă, Gavriile, mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum glasul al 8-lea, a lui Ioan monahul.

Ca cela ce eşti mai mare cetelor şi apărător, şi îngerilor povăţuitor, şi mai mare Voevod, din toată nevoia şi necazul, din boale şi din cumplite păcate mântueşte, pre cei ce te laudă cu tot adevărul, şi te roagă pre tine slăvite, ca cel ce fără materie fiind cu adevărat, vezi pre cel fără materie, şi cu lumina cea neapropiată a slavei Stăpânului eşti strălucit. Că acela cu iubire de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pre om.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mai mare Voevodule al oştilor cereşti, rugămu-te pre tine noi nevrednicii, ca cu rugăciunile tale să ne acoperi pre noi cu acoperemântul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Mântueşte-ne din nevoi Gavriile, ca un mai mare preste cetele puterilor celor de sus.

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al dreptei credințe îndreptătorule...

Şi acum, a Născătoarei:

VEZI: Iară slujba sfintei Golinduh s'a aşezat să se cânte întru această seară la pavecerniță.

CANONUL sfintei Golinduh.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucură-te Golinduh muceniță prea mărită.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Cu bucurie stând mărită Muceniță înaintea Stăpânului în Cer, şi luminându-te cu dumnezeeştile străluciri, luminează-ne pre noi cu rugăciunile tale cele bine priimite.

Scăpând de întunerecul cel persesc, ca o stea luminoasă a bunei credinţe ai strălucit, şi prin dumnezeească cunoştinţă ai luminat sufletele multora, de Dumnezeu fericită.

Slavă:

Urmând patimei celui ce a pătimit pentru noi, te-ai înfrumseţat pre sine-ţi cu podoabele muceniciei, şi acum cu bucurie ai intrat în cămara Mirelui cea înţelegătoare, Golinduh prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul vrând să curăţe firea noastră de întinăciunea răutăţei, s'a întrupat din pântecele tău cel curat. Pentru aceata toţi te slăvim, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Mintea ta luminându-se de tot cu plecarea cea către Dumnezeu, s'a învăţat cele dumnezeeşti, şi întărindu-se într'nsele, nemişcat a lepădat întunerecul necredinţei, muceniţă Golinduh.

Având pre Hristos putere, ai alergat către Botez, şi cu bună credinţă ţi-ai schimbat numele, precum şi credinţa ta cea rea, prin insuflări dumnezeeşti, Muceniţă.

Slavă:

Stând cu credinţă întru sfinţite descoperirile cuvintelor înţeleaptă, te-ai învăţat întrânsele minunat cea dumnezeească arătare a lui Hristos cea către noi, Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătat am văzut pre Dum-

nezeu întrupat din curatele tale sângiuri, Fecioară, carele a luat pentru milostivirea sa chipul nostru. Pentru aceasta cu credinţă te slăvim Precurată.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Picioarele tale prea lăudată, îndreptându-se pre calea cea către Domnul, nu s'au zăticnit de vrăjmaşul, împiedecând cărările lui, prin dumnezeescul Duh.

Sârguindu-te Muceniţă a te dezlegà din turburarea patimilor, şi din înşelăciunea cea vicleană, cu bucurie ai priimit legături, legând cu dânsele toată înşelăciunea vrăjmaşului.

Hristos Domnul ţi-a dat ţie putere ca să suferi chinuri şi sdruncinări rele, prin care ai surpat toate măestriile vrăjmaşului, fecioară vrednică de minune.

Slavă:

Vimindu-te prin cuget prea lăudată Golinduh, ai văzut pre strămoşii tăi în foc, cari îşi petrecuse vieaţa lor întru necredinţă. Pentru aceasta cu credinţă ai alergat la Botez.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai născut pre dătătorul de bine pentru prisosul bunătăţei, ai dezlegat legătura călcărei de poruncă. Drept aceea credincioşii te slăvim pre tine Maică Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Intărindu-te la cuget sub păzirile cele prea întărite, ai răbdat multă vreme, arătându-te păzitoare poruncilor lui Hristos, podoaba muceniţelor, prea lăudată Muceniţă.

Prin înger luminos dezlegându-te de legăturile ce le purtai, ai alergat către întâmpinarea prea sfinţitului bărbat, cel ce dela Domnul s'a trimis către tine mărită.

Slavă:

Cu bucurie ai lăcuit în groapa cea întunecoasă, şi prea adâncă, ca şi Daniil cel minunat, petrecând împreună cu balaurul, care cunoscându-te mărturisitoare patimilor lui Hristos, s'a cucerit ţie cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcându-mă spurcat la cuget şi netrebnic de multe călcări de porunci, te rog pre tine Maica lui Dumnezeu, singură nespurcată, ca să te milostiveşti spre mine, şi să mă mântuieşti prin mijlocirile tale.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Vrăjmaşii cei răi te-au aruncat în groapă prea a-

dâncă, întru care multe zile nu ai priimit nici cum hrană din mâna omenească, căci te hrăneai cu pâine dumnuzeească, slăvind pre Ziditorul.

Fiind păzitoare cuvintelor celor dumnezeeşti, te-ai osândit la închisoare de mulţi ani, sfărâmându-ţi trupul cu toate chinurile cele sihăstreşti, şi supuind patimile Muceniţă.

Slavă:

Când te băteai cu ciomege, şi te sfărâmai la oase cu pietre fără milă, nici cum nu ai băgat seamă de sfântul tău trup căci dragostea cea dumnezeească te întăria, prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel prea înălţat ţesându-şi luişi îmbrăcăminte din curatele tale sângiuri, a înfrumseţat cu podoabe dumnezeeşti pre cei dezbrăcaţi. Pentru aceasta cu dragoste te fericim Preacurată.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă...

Cei fără minte golindu-te pre tine, batjocorit te încunjurau prin tot oraşul, iar tu cinstită, nici cum n'ai avut grijă de ruşinea cea văzută, căci cu ochii sufletului vedeai slava cea gătită acolo.

Ca una fără trup ai suferit bătăile, de Dumnezeu fericită, căci Hristos, cel ce s'a îmbrăcat în trup pentru noi, te întăria stând lângă tine, şi păzind inima ta neclătită de dumnezeeasca dragoste, muceniţă Golinduh.

Inchisoarea cea de mulţi ani vitejeşte o ai răbdat, vrednico de minune, şi purtând cătuşile ca o podoabă, te-ai făcut părtaşe cinstitelor patimi ale lui Hristos, precum şi slavei lui, muceniţă Golinduh.

Slavă:

Maica ta plecându-se învăţăturilor tale prea lăudată, ai priimit a doua naştere prin apă şi prin Duh, luminând Dumnezeu arătat cugetul ei prin descoperiri înfricoşate.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Preacurată te avem pururea îmblânzire către Dumnezeu, ci izbăveşte-ne pre noi din chinurile cele înfricoşate de acolo, şi ne mântueşte de toată îngrozirea şi viclenirea vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaea cuvioşilor...

Pre tine ceea ce ai răbdat chinuri prea mari, şi închisoare de mulţi ani, prin dumnezeească îndemnare te-a slobozit din legături vrăjmaşul cel prea rău, Muceniţă pătimitoare, şi luminat mărită.

După nenumărate osteneli ale chinuirei te-ai dat pre sineţi sihăstriei celei desăvârşite, râvnind cu adevărat cinstitei muceniţe celei dintâiu Teclei, cu carea împreună te lăudăm, Muceniţă

Intraripatu-te-ai de dragostea Atotţiitorului, şi ca o porumbiţă a lui Hristos ai trecut toate cursele vrăjmaşului şi te-ai unit cu Dumnezeu, vrednico de laudă Muceniţă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prin înţelegere cu dumnezeească dragoste, din destul ai priimit luminile cele de acolo; prin care roagă-te Muceniţă acum, să ne luminăm şi noi, cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce prin naşterea ta ai stârpit toată răutatea înşelătorului, îmblânzind pre Dumnezeu Preacurată, arată inima mea roditoare, fiind stearpă de toată fapta bună.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea, pre tine te prea înăl„ţăm întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putinţă oa„menilor, spre carele nu cu„tează a căutà cetele îngereşti. „Iară prin tine Preacurată, s'a „arătat oamenilor Cuvântul în„trupat; pre carele slăvindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim.

Fiind încă în trup, te-ai învrednicit, de Dumnezeu cugetătoare, a vedeà prin strălucirea minţei bunătăţile cele vecuitoare acolo, întru a cărora împărtăşire dumnezeească aflându-te acum, roagă-te lui Dumnezeu să le dobândim şi noi.

Străduirea ta cea tare şi dumnezeească şi vitează, ca lumina şi ca soarele a strălucit, şi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu a luminat inimile credincioşilor, şi a risipit tot întunerecul înşelăciunei, fericită de Dumnezeu.

Impodobitu-te-ai pre sineţi cu îmbrăcăminte văpsită cu strălucirile sfinţitelor tale sângiuri, şi haina ta cea sângerată o ai arătat prin dar izvor de minuni, celor ce cu cuget prea curat se ating de dânsa, Muceniţă.

Slavă:

Adormirea ta cea dumne-

zeească s'a prea mărit, ducându-te cetele îngereşti către Domnul. Pentru aceasta toţi cu veselie prăznuind, săvârşim pomenirea ta, Muceniţă pătimitoare a lui Hristos, vrednică de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin glasul îngerului Preacurată, ai priimit în pântece pre Cuvântul Tatălui, cel ce a binevoit a se asemănà cu noi; pre carele roagă-l Preacurată, ca să aflăm noi milă, şi iertare păcatelor. Drept aceea cu glasuri de mulţămiri pururea te slăvim.

Deci cântăm Stihirile cele de la Vecernie, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Tu cinstită Golinduh ne-ai răsărit de la Persida nouă stea prea luminoasă, luminând lumea cu strălucirile bunătăţilor, şi cu luminile chinurilor, izgonind şi noaptea nedumnezeirei. Pentru aceasta astăzi cu bucurie prăznuind pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cu credinţă te lăudăm.

Prin dumnezeeşti învăţături ai cunoscut cinstită pre Hristos Dumnezeu, cel ce a venit către cei de pre pământ, şi luminându-te la ochii cugetului tău, vitejeşte ai alergat către toată lupta vrăjmaşilor celor nevăzuţi, şi ai prăpădit trufia lor. Pentru aceasta Domnul cel prea bun te-a încununat pre tine cu diademe de biruinţă.

Când pătimiai de bătăi şi de închisori de mulţi ani, ţi-ai păzit mintea ta nerănită, purtătoare de chinuri mărită, şi fiind aruncată multe zile în groapă prea adâncă, te hrăniai cu hrana cea nestricăcioasă, unde având dimpreună lăcuitor balaur viclean, ai rămas nesupărată de stricăciunea lui, Muceniţă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară, uşa Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru, roagă-te să ne mântuim noi.

LA UTRENIE

CANOANELE

Unul din octoih cu Irmosul pe 4, şi al Arhanghelului pe 6, şi al Cuviosului pe 4.

CANONUL Arhanghelului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăudà pre Gavriil ca pre cel prea mare.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Impă-„rătesei Maicei, şi mă voiu a-„rătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei, bu-„curându-mă".

Ca unul ce prin împărtăşirile cele fără de materie ale luminei celei desăvârşite eşti lumină dumnezeească, şi fără materie, rogu-te Arhanghele, să mi se lumineze gândul meu prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să adunăm cete dumnezeeşti, cu bucurie cinstind pre cel mai mare al minţilor celor fără de trup, carele a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătatea sa.

Noi, cei ce dorim de tine Gavriile, avându-te pre tine părtinitor prea mare, şi către Dumnezeu ajutor, şi zid şi întărire, ne mântuim de primejdii, şi de stricăciunea şarpelui, lăudându-te.

A Născătoarei:

Dacă te-a văzut Gavriil pre tine Stăpână curată, ceea ce eşti fără prihană, luminat a strigat către tine: Bucură-te ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda şi cuvântarea cea cinstită a îngerilor.

Alt CANON, al Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Ţie Ştefane îţi vom aduce cunună de cântări de un nume cu tine.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Aducându-ţi datoria învăţăturei tale prea fericite, ne plătim datoria, împletindu-ţi cunună de laude, iară tu prea fericite priimind cu blândeţe, dă-mi mie darul Duhului cu rugăciunile tale.

Pornirea patimilor celor pierzătoare o ai veştejit Părinte, ca unul ce ai avut cunoştinţă cugetătoare de Dumnezeu, că ai fost milosîrd, bine priimitor, şi blând, şi cinstit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunei şi al cunoştinţei Ştefane.

Slavă:

Sfinţit te-ai împodobit pre tine Părinte, prin cunoştinţă şi prin lucrare de faptă şi prin daruri, grăitorule de Dumnezeu Ştefane, fiind împodobit cu graiul cel dumnezeesc şi cu Darul, şi de nădejdea ce ai avut, nu te-ai lipsit prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai cu adevărat mai aleasă decât toate zidirile cele văzute şi cele nevăzute, Preacurată, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit să se întrupeze în pântecele tău. Căruia cu îndrăsneală te roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu; ceea „ce eşti izvor viu şi îndestu-

„lat, carii s'au împreunat cea-„tă duhovnicească întăreşte-i; „şi întru dumnezeească mări-„rea ta, cununilor slavei în-„vredniceşte-i“.

Cu împărtăşirea luminei celei prea fără materie ca cel ce eşti fără materie cu adevărat Gavriile, mai pre sus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pre oamenii cei materialnici, carii te laudă pre tine, totdeauna luminându-i.

De mai mare laudă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri; prin carea ne-am ridicat de pre pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pre tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pre tine pururea, şi alinează viforul cel pornit asupra noastră, al ispitelor şi al necazurilor, o Gavriile mai mare Voevodule.

A Născătoarei:

Descoperindu-ţi ţie odinioară Gavriil taina cea ascunsă de demult, Fecioară, a strigat: Bucură-te polata lui Dumnezeu, întru carea sălăşluindu-se, pre toţi oamenii i-a îndumnezeit, ca un îndurat.

Alt Canon, Irmos:
Inflorit-a pustiul...

Strălucit-a vieaţa ta în lume ca soarele cel cu totul luminos, purtătorule de Dumnezeu, Ştefane, şi a luminat, pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste se ţin de tine.

Cu învăţăturile tale Cuvioase se luminează marginile pământului, că ai strălucit ca un luminător în Biserica lui Hristos, întru carea s'a întărit inima ta, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi, şi de dezmierdările trupului, cinstite purtătorule de Dumnezeu Ştefane. Pentru aceea acum te lăudăm dupre vrednicie.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai cu curăţie, strălucind ca crinul în mijlocul spinilor cu strălucirea fecioriei tale Stăpână, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Cercând adâncimea înţelepciunei Ştefane, te-ai învrednicit, a o câştigă dupre bună

plăcere, şi prin dureri ai dobândit, piatra cea de mult preţ a înţelepciunei prea fericite.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Marele Gavriil arătându-se Voevod îngerilor, pururea cântă cu dînşii cântarea cea dumnezeească a Treimei, bucurându-se. Pentru aceasta să-l lăudăm toţi întru credinţă cu glas mare, cu cântare slăvind pre dumnezeescul Arhanghel.

Slavă, Sedealna Cuviosului, glas şi Podobie asemenea.

Sângele tău înţelepte, cu taină a strigat de pre pământ către Dumnezeu, ca a lui Avel, de Dumnezeu înţelepţite; că luminat ai propoveduit pre Treimea cea nezidită. Pentru aceasta Cuvioase, ca un păstor strălucind, ai gonit pre lupii eresului cu praştia Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce nu ştii de Mire curată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce eşti folositoarea creştinilor şi acoperemântul, mântueşte de primejdii şi de necazuri, şi de asuprelele cele rele, pre toţi cei ce au nădejdile întru tine Curată, şi mântueşte sufletele noastre cu dumnezeeştile tale rugăciuni.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, al întrupărei tale celei „din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: „Slavă Hristoase puterei tale".

Stătut-ai odinioară Gavriile dupre vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeeştei stăpânii luminând pre proorocul Daniil, puindu-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute.

Cu guri de tină te lăudăm cu bucurie pre tine, cela ce eşti cu firea de foc; scoate-ne pre noi totdeauna din focul cel ce arde, cu dumnezeeştile tale mijlociri Gavriile.

In haină dumnezeească mai mult de cât soarele strălucită cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voevodule al slujitorilor, stai înaintea Impăratului ceresc, veselindu-te.

A Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine Gavril, că eşti cu totul curăţită de Duhul, arătat a strigat către tine Preacurată: Bucură-te mântuirea blestemului, şi înnoirea strămoşilor.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol...

Tu Ştefane te-ai făcut cu-

nună sihastrilor, fiind împodobit cu bunătatea ca cu o piatră de mult preţ, căci te-ai arătat podoabă cu adevărat de Dumnezeu dăruită, fericite.

Inţelepciunea cea dumnezeească o ai cinstit purtătorule de Dumnezeu, pentru aceea te-a luminat ea pre tine cu cununile darurilor, pricinuindu-ţi ţie slava cea veşnică, Părinte cinstite.

Slavă:

Cunună neveştejită ţi-a împletit ţie Stăpânul, ca unul ce este drept, făcându-ţi răsplătire pentru bunătate, prea fericite, că tu te-ai făcut ucenic curat slavei cugetătorului de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Eva mi-a adus mie roada omorârei, iară tu Preacurată născând Viaţa cea ipostatnică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceea strig către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeeească slava ta; „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeul cel preste „toate, şi ai născut Fiu pre cel „fără de ani, tuturor celor ce „te laudă pre tine pace dăruindu-le".

Cu împărtăşirea minţei celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Tatăl atotfăcătorul, Fiul cel împreună fără de început, şi Duhul cel de pre un scaun.

Chipul tău este de foc, frumseţea prea luminată, de carea se minunează tot gândul; slava îţi este mare, Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeeştelor îngeri, podoaba tuturor celor ce te laudă pre tine cu credinţă.

Dumnezeescul Zaharia dacă te-a văzut pre tine odinioară, stând împreună în vremea cădirei, a rămas mut; că n'a crezut vestirei tale, celei înfricoşate, pre care i-ai spus-o Gavriile mai mare Voevodule.

A Născătoarei:

Biserică de sfinţenie fiind, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai născut pre cela ce se odihneşte întru sfinţi, pre Dumnezeu cel prea sfânt, carele pre toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Alt Canon, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Cu dragostea nepătimirei ai stins pornirea patimilor, de Dumnezeu purtătorule Ştefane,

şi ţi-ai luminat starea sufletului prin priviri şi prin fapte Părinte.

Cu minte curată ai cetit Scripturile Duhului grăitorule de Dumnezeu Ştefane, şi ai adunat dumnezeeasca avuţie a privirei şi a faptei, cvioase Părinte.

Slavă:

Cercând a aflà adâncimea înţelepciunei, ai luat Ştefane cât a fost spre întrebuinţare, şi prin osteneli ai priimit mărgăritarul cunoştnţei cel de mult preţ.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, iată precum a zis Isaia mai 'nainte, ai priimit în pântece mai pre sus de cuvânt pre Hristos Dumnezeu, şi mai pre sus de fire l-ai născut pre el Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest „praznic dumnezeesc, şi cu „totul cinstit al Maicei lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu „mâinele slăvind pre Hristos, „cel ce s'a născut dintru dânsa".

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pre tine mintea cea luminoasă şi cerească, carele eşti strălucit prea luminos cu dumnezeeşti străluciri, mai pre sus de minte negrăit.

Cela ce eşti raze de soare mult luminoase, mai marele Voevod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pre cântăreţii tăi din întunericul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeştele, credinţa ortodoxă întăreşte-o, aşează împerecherile Bisericei, Arhanghele, cu rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

A Născătoarei:

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeeşti ascultătoare ai fost Curată, şi pre Cuvântul cel prea fără de început l-ai născut cu trup, carele a mântuit lumea de necuvântare.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Arătatu-te-ai luminător lumei prea luminat, părinte Ştefane, luminând cu luminile cuvântului, pre cei ce alergă la tine cu credinţă şi cu dragoste.

Fericit ţi-ai petrecut vieaţa, că închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din turburarea lumei, şi ai vorbit cu Dumnezeu Ştefane.

Slavă:

Foarte frumoasă, foarte bună este cununa, cu carea acum te-a încununat Domnul tău, înălţându-te cu bunătăţile, şi împărăţind patimile, prea alesule.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire ai născut Fecioară, şi în veac petreci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirei celei adevărate ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Tu fiind mai mare preste slujitorii cei fără de trupuri ţie unuia s'a încredinţat înfricoşată taina cea rânduită mai 'nainte de veci, Gavriile prea slăvite, naşterea adică cea negrăită a sfintei Fecioare, către carea ai strigat: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar. Pentru aceasta dupre datorie credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Intru această lună, în 13 zile, soborul Arhanghelului Gavriil.

Stih: Pre Voevodul Gavriil se cuvine cu cântări a-l lăudă.
Pentrucă a vestit Maicei Cuvântului bucuria,
In a treisprezecea zi împreună ne-a adunat.
Gavriil cel ce Fecioarei, bucură-te a cântat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Ştefan Savaitul.

Stih: Ştefan şi de spini, şi de cursă, şi de înghieţările din vieaţă a scăpat,
Şi apuind de pre pământ, în grădinile Edemului a intrat.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Golinduh, ce s'a numit pre urmă Maria.

Stih: Corturile muceniţei Golinduh în Edem se află alcătuite,
Iară corturile tale, dupre Valaam ca izvoarele umbrite.

Aceasta a fost din Persia, şi lăcuià cu un bărbat ce erà mai mare preste fermecători, pe vremea lui Hosroiu împăratul Perşilor, şi a lui Mavrichie împăratul Romanilor. Care făcându-se în videnie a văzut pre îngerul lui Dumnezeu, carele i-a arătat ei un loc întunecat şi plin de foc, întru care a văzut pe strămoşii ei cari au fost închinători de idoli. Mai arătându-i încă şi alt loc luminos, întru care se veseleau şi dănţuiau accia cari slujise lui Hristos. Deci voind şi ea ca să intre în locul acel plin de lumină, s'a oprit de către îngerul cel ce se arătà, carele i-a zis: Cum că în locul acela necredincioşii nu pot să intre. Deci îndată după vedenia aceea, viindu-şi întru sine fericita, a crezut în Hristos şi s'a botezat, numindu-se Maria. Deci pentru pricina aceasta s'a osândit atât de către bărbatul său, cât şi de către împăratul. Şi se trimise la cetăţuia Litei şi trăind optsprezece ani într'acea închisoare şi nevrând a se supune poruncei, a fost aruncată într'o groapă, în care locuià un balaur mare, şi făcând acolo 4 luni, îl îmblânzi în aşa chip, cât se culca şi se odihnea deasupra lui. Luat-a şi Dar dela Dumnezeu să nu mai gândească de foame. De aceea scoţându-o de acolo, a fost dată pe seama feciorului lui Hosroiu, ca să o cerceteze, şi a fost bătută cu toege, de-i sparseră ţâţele, şi băgându-o cu capul într'un sac plin de funingene dela un cuptor cu foc, şi legându-o tare, fu aruncată într'un loc osebit, şi fiind păzită fără nici o vătămare; o a dat la o casă de curvie, şi mergând mulţi nestâmpăraţi acolo, nu o aflau, că o preamărită

oarecare vedenie, o ascundeà. De aceea trăgându-o ca să-i facă moarte, fu mântuită de înger. Iară ei părându-i rău că nu pătimì, stătù îngerul asupra ei cu sabia în mână, şi o lovì preste grumazi; şi i se păru că o taie, şi cum că a dat sânge din tăetură, din care i s'a cruntat hainele ce purtà, care făceà multe tămăduiri. Iară Sfânta mergând la Ierusalim şi închinându-se la sfintele locuri, şi cunoscând dela Dumnezeu osebirea credinţei Bisericei ortodoxe, şi acelorlalte eresuri şi mergând în Constantinopol şi intrând înt'un mormânt mic, a lăsat aceste putrede şi trecătoare şi s'a mutat către Dumnezeu.

Intru această zi cuvioasa Sara cu pace s'a săvârsit,

Stih: Primeşte pre noua Sara sânurile deschizând.
O Avraame bărbat al Sarei, celei vechi fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuieşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului; ci groaza „focului bărbăteşte călcându-o, „se bucurau cântând: Prea „lăudate Domnul părinţilor, şi „Dumnezeule bine eşti cu„vântat".

Naşterea lui Ioan slăvite o ai vestit oarecând Zahariei în lăuntru dumnezeeştei biserici, stând el şi cântând Mântuitorului tuturor: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bună cuviinţa Bisericei tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare Voevodule, cu împărtăşirea luminei celei dintâi, a două lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna pre cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Trimis a fost Gavriil mai marele Voevod, să-ţi vestească ţie bucurie, Fecioară Maică curată, prin carea întristarea a încetat, blestemul cu adevărat s'a făcut neroditor, şi binecuvântare a înflorit credincioşilor în veci.

Alt Canon, Irmos:

Porunca tiranului...

Cuvintele dogmelor tale Cuvioase, luminându-se de Darul Duhului, dau miros; că cinstind o Dumnezeire în trei feţe, şi luând întruparea Cuvântului, ne umpli pre noi de miros bun, prea fericite.

Vieaţa potrivindu-se cu cuvântul tău Părinte, îndoite cununi ţi-a pricinuit ţie prea fericite, că te-ai făcut organ înţelepciunei Părinte prea cinstite, strigând Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat, şi prea proslăvit.

Slavă:

Cu minte curată, şi cu strălucirea cugetului, şi cu curăţia trupului, şi cu cinstită feciorie ţi-ai petrecut vieaţa, cugetătorule de Dumnezeu, arătându-te prinos prea ales Văzătorului a toate, şi atotţiitorului.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptând vieaţa mea povăţueşte-o către limanul tău cel cu totul liniştit Preacinstită, ceea ce ai născut pre Dumnezeu izvorul bunătăţilor, carele dă tuturor credincioşilor îndestularea bunătăţei.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată, pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie poporul cel sfinţit pre tine te laudă veselindu-se; că tu Arhanghele pre Cuvântul cel a toate pricinuitor, carele a luat trup ca şi al nostru, l-ai vestit Fecioarei, celei ce este dintre noi, mai pre sus de gând şi de cuvânt. Pentru aceasta pre tine te cinstim întru toţi vecii.

De mintea cea mare şi dintâi fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, care cântă cetele tuturor îngerilor strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu veselie săvârşind pururea călătoriile cele dumnezeşti, treci toate cele cereşti şi cele pământeşti, împlinind pururea sfinţitele voiri ale lui Hristos Dumnezeului a toate, Gavriile mai întâiule stătătorule al îngerilor, cela ce eşti lauda celora ce cu credinţă pururea te slăvesc.

Cu trupul dupre ipostas, Cuvântul a se amestecà cu oamenii vrând, te-a avut pre tine mai 'nainte mergând, şi mai 'nainte gătindu-o lui sfinţită polată, o sfinţite Gavriile! strigând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun împărătesc înfrumseţat, ca pre ceea ce este mai pre sus de cât toate făpturile, ca pre ceea ce una a înfiinţat, carele a îndumnezeit pre oameni cu mai bună unirea naşterei celei negrăite şi streine, pre Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Cunună frumoasă a pus pre creştetul tău Hristos dătătorul de vieaţă, Ştefane, cela ce porţi nume de cunună, pentru sudorile şi pentru ostenelele tale cele nenumărate, carele bucurându-te te-ai nevoit, fiind înfierbântat de dragostea lui.

Trecând preste toată simţirea prea fericite, te-ai unit cu mintea cea dintâi, prin curăţia sufletului, şi prin cinstită vieţuire, purtătorule de cunună Ştefane, strigând: Prea înălţaţi toate lucrurile pre Domnul.

Binecuvântăm...

Cu dragoste prea mare urmând vieaţa cea dumnezeească a purtătorului de Dumnezeu Savei, prea fericite Ştefane, ai râvnit cinstea vieţuirei lui, prea lăudate; căci cu adevărat te-ai făcut pildă aceluia prea aleasă.

Şi acum, a Născătoarei:

Mintea cea nepătimitoare în pântecele tău s'a unit cu mintea cea omenească, şi cu grosimea trupului, s'a făcut sub vreme cel mai pre sus de vreme. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te slăvim Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările şi-a „despărţit cu dumnezeeasca „poruncă, pre haldei arzând, „iară pre credincioşi răcorind, „pre cei ce cântau: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind lu„minat, şi să prăznuiască firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicei lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea fericită, „Născătoare de Dumnezeu, cu„rată pururea Fecioară".

Stai cu frică înaintea scaunului Darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai pre sus de gând, şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzut, şi luminând cu mijlocirile tale, pre cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile Arhistratige.

Ca un Cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeeşti străluciri, şi ca un Voevod în mâini ţii sceptrul prea luminat, şi străbaţi tot pământul, voea Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pre cei credincioşi scoţând.

Aşează furtuna cea cumplită a varvarilor, care totdeauna se ridică asupra robilor tăi. Incetează dezbinările Bisericei. Dă celor ce te laudă pre tine mântuire de greşale. Dărueşte împăraţilor biruinţă Gavriile, cu folosinţa ta cea fierbinte.

Prea bună însoţire şi prea slăvită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeeştei slave, cereţi tuturor iertare de păcate, şi mântuire de nevoi ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţei Stăpânului întru toate.

A Născătoarei:

Lumina strălucirei naşterei tale a luminat toată partea cea de sub soare, şi pre mai marele întunerecului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre tine cu neîncetate glasuri.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără...

Prea cinstite Ştefane, curat îndulcindu-te acum, şi dobândind desfătarea cea mai pre sus de gând, unde cetele sfinţilor dănţuesc împrejurul lui Dumnezeu, pre cei ce te cinstesc acum, trage-i către tine cu mijlocirea ta, fericite.

Mutatu-te-ai veselindu-te către săvârşirea doririlor, către însăşi arătată fericire, către frumseţea cea prea aleasă, către vieaţa cea cu adevărat nesfârşită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu părinte Ştefane.

Slavă:

Fiind dat lui Dumnezeu din vârstă mică, ca soarele ai strălucit întru adunarea sihastrilor, răspândind bunătăţile vieţuirei tale ca nişte raze, prea dulce Ştefane, purtătorule de Dumnezeu Părinte cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi proorocii cunoscând de departe cu ochi proorocești au glăsuit mai'nainte, că vei să fii Maică Făcătorului a toate şi Stăpânului tuturor. Pentru aceea Prealăudată, te propoveduim Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din Fecioară s'a arătat nouă, ca să „lumineze cele întunecate şi „să adune cele risipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Luminându-te negrăit de strălucirile cele dumnezeeşti ale Treimei, celei mai pre sus de lumină, străbaţi toată lumea ca fulgerul Arhanghele, plinind dumnezeeasca poruncă, Gavriile, cela ce eşti în chipul fulgerului, apărând şi păzind, şi acoperind pre cei ce luminat te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Pentru neoprirea cea de demult, vai mie ticălosul, m'am golit de chipul cel mai bun, cu care am fost împărtăşit prin lucrarea cea dumnezeească, iară tu Hristoase ca un milostiv, împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din partea cea mai proastă, înnoindu-mă pre mine, din sângiurile cele fecioreşti, Cuvinte.

LA LAUDE:

Stihirile pe 4, glasul 1-u.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriile Arhanghele al lui Dumnezeu, mai mare Voevod dumnezeesc, şi slugă te-ai arătat, şi cu strălucirile şi razele lui luminându-te, fără mijlocire dupre împărtăşire a doua lumină te-ai făcut, şi luminezi împrejurul pământului, strălucind cu podoaba slavei lui.

De două ori.

Gavriile mai marele îngerilor, lauda ta este slăvită, şi puterea minunată, Harul dumnezeesc, şi faţa cuvioasă, chipul tău de foc, dregătoria ta înaltă şi prea cinstită, strălucirea fără materie; voinţa nemişcată spre rău, ci îngăduind spre lucrul cel mai bun.

Gavriile mai marele cetelor, mai întâi vestitorule al bucuriei celei de taină, credincerul cel slăvit al Maicei lui Dumnezeu, cu carea roagă-te Făcătorului tuturor, să mântuiască de nevoi şi de necazuri, pre cei ce te cinstesc pre tine şi priimesc cu credinţă dumnezeeştile tale bunevestiri, totdeauna.

Slavă, glasul al 5-lea.

Unde umbrează Darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu sufere să vază lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele purtătoare de foc, cele pornite asupra noastră, stingele cu mijlocirea ta, mântuindu-ne pre noi de smintelele lui, vrednicule de laudă Gavriile Arhanghele.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţie ne rugăm, ca unei Maice a lui Dumnezeu binecuvântată, roagă-te ca să se mântuiască sufletele noastre.

STIHOAVNA din Octoih.

Slava aceasta dela Laude, glasul al 5-lea.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE

Fericirile octoihului pe 4, şi ale sfântului Arhanghel, Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri... Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul... Apostolul către Evrei: *Fraţilor dacă Cuvântul cel ce s'a grăit prin îngeri a fost adevărat...* Aliluia, glasul al 5-lea: Lăudaţi pre Domnul toţi îngerii lui... Stih: A zis şi s'a făcut... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, cela ce vă ascultă pre voi, pre mine mă ascultă...*

CHINONICUL

Cela ce faci pre îngerii tăi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE

Sfântul Apostol Achila, unul din cei şaptezeci.

La Doamne strigat-am Stihirile, glasului 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pavel cugetătorul de Dumnezeu, soarele cel mare al lumei, pre tine fericite te-a trimis ca pre o rază luminoasă la toată zidirea, ca cu luminile cuvintelor tale cele strălucitoare, să luminezi pre cei ce se primejduiau odinioară în noaptea necunoştinţei.

Inima ta cea curată luminându-se din destul cu razele cele luminoase ale dumnezeescului Duh, Achilo de Dumnezeu grăitorule, cu adevărat te-ai făcut cu chip luminos şi întunerecul cel cumplit al Elinilor l-ai risipit cu Darul cel dumnezeesc.

Cei ce cu credinţă aleargă la dumnezeescul tău lăcaş, şi într'însul ţi se roagă Fericite, se mântuesc de tot felul de boale şi de primejdii şi de scârbe, prin sfinţitele tale rugăciuni, şi cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu, prea sfinţite Achilo.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu fericită Pruncă, aducând Ziditorului rugăciunile, noastre, ca o părtinitoare blândă credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, dă răsplătire robilor tăi iertare, ca una ce eşti mântuirea, şi iertare desăvârşit sufletelor noastre, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, şi uitându-te la îndelungă răbdarea lui, ziceai tânguindu-te Maică curată: Vai mie dulcele meu Fiu! De ce pătimeşti acestea fără dreptate? Fiule al lui Dumnezeu, ca să mântueşti neamul omenesc.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Achilo...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului și al Apostolului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să lăudăm cu dragoste pre măritul Achila.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pre „norodul pre carele l-a slobozit din robia Eghiptenilor, „că s'a prea slăvit".

Pre sfinţitul Achila să-l lăudăm cu sfinţite cântări, şi să strigăm: Indurătorule mântueşte pre toţi cu rugăciunile lui, ca unul ce eşti prea bun.

Făcutu-te-ai cu totul pre sineţi fericite luminos lăcaş al Duhului, strălucindu-te cu luminile lui. Pentru aceea ai luminat pre cei din întunerec.

Intărindu-ţi gândul cu legile lui Hristos, ai surpat toată trufia celor fărădelege, şi capiştile idolilor a le răsturnà te-ai nevoit, de Dumnezeu Fericite.

Slavă:

Cu adaose curăţitoare ale rugilor tale, curăţeşte mărite patimile trupurilor şi ale sufletelor noastre, celor ce săvârşim cu credinţă dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt ai zămislit Preacurată în pântecele tău pre Cuvântul, cel ce a zidit toate cu cuvântul. Pentru aceea cu cuvinte dumnezeeşti te lăudăm pre tine, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine...

Dorit-ai mărite precum se cade pre Dumnezeu cel singur Stăpân şi Impărat, şi dumnezeească voirea lui cu inimă neîndoită o ai săvârşit.

Cu puterea cinstitului şi dumnezeescului Duh, ai surpat toată puterea lui veliar, viteješte nevoindu-te, prea sfinţite Achilo prea lăudate.

Slavă:

Cu minte curată văzând ca prin oglindă slava Domnului, mai desăvârşit te-ai împărtăşit de dânsa, Fericite, mutându-te dela aceste vremelnice la cele stătătoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce singur este curat şi singur este Domn, dacă te-a cunoscut că singură eşti mai Curată decât toată zidirea, s'a întrupat din curate sângiurile tale Preacurată.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi intru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, şi fri-„ca ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne intâmpină...

Luminându-te la suflet de cuvintele lui Pavel, ca soarele ai strălucit cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, fericite Achilo, şi ţi-ai împletit cununa muceniei dupre lege. Drept aceea izvorăşti rîuri de vindecări, celor ce prăznuesc cu credinţă pomenirea ta, fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De grab priimeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du pre ele Fiului tău şi Dumnezeu, Fecioară prea curată. Surpă semeţiile varvarilor, ca să cunoască puterea ta neamurile, cele iubitoare de războaie, păzeşte-ne pre toţi cu ameninţarea ta.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pe Cruce înălţat Maica ta cea curată, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o Maică tânguindu-se a grăit: Ce minune nouă şi streină este aceasta Fiul meu? Cum cela ce eşti vieaţa tuturor, te împărtăşeşti cu moartea? Vrând să înviezi pre cei morţi ca un milosârd.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „proslăvit pre tine unule iu-„bitorule de oameni".

Pre cei ce dormiau cu somnul necredinţei celei rele, i-ai deşteptat către lumina bunei credinţe Achilo.

Ai surpat trufia cea mândră a vrăjmaşului, împlătoşindu-te cu smerire dumnezeească, Achilo.

Slavă:

Vărsându-ţi sângele fericite, te-ai nevoit pentru Hristos, făcându-te preot şi mărturisitor patimilor lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Palat neînţeles şi scaun înalt al Impăratului te numim, Născătoare de Dumnezeu Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Dom-„nul, întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, „că afară de tine pre alt Dum-„nezeu nu ştim".

Ca un tainic sfinţit izvorând totdeauna cuvântul cel prea dulce, cu bună credinţă prea

înţelepte, ai îndulcit sufletele celor supuşi la rătăcirea cea amară, Achilo prea lăudate.

Cu adevărat ţi-a scris ţie laudele Lucà de Dumnezeu grăitorul, căci te-ai făcut ucenic, şi dumnezeesc priimitor de streini sfinţitului Pavel, înţelepţeşte învăţându-te cele dumnezeeşti.

Slavă:

Aflând pre sfinţitul Pavel ca pre o stea luminoasă, carea luminà cinstita propoveduire, luminându-te foarte de dânsul, ai luat strălucirea Cuvântului.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică şi roabă te-ai făcut lui Hristos, celui ce din tine s'a întrupat pentru noi. Pre carele neîncetat roagă-l pururea, să ne mântuim noi cei ce te numim pre tine Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale fericite, prea sfinţite, de care s'a binecuvântat Domnul tuturor în veci, Achilo de Dumnezeu însuflate.

Rugăciunea ta fericite Achilo, de Dumnezeu purtătorule, este ştergere tuturor boalelor, şi curăţire sufletelor celor ce păcătuesc.

Slavă:

Cărările tale pornindu-se dumnezeeşte, şi către căile lui Dumnezeu îndreptându-se, s'a arătat celor rătăciţi povăţuire şi cărare de mântuire.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară prea curată cea cu numele de Doamnă, ca una ce ai născut pre dătătorul de bine Dumnezeu, mântueşte totdeauna de tot felul de supărări pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Împreună cu apostolii pre scaun şezător, şi împreună călător fiind Apostole, lumea cu învăţăturile şi cu minunile o ai luminat, cununa slavei Achilo luând.

Intru această lună în 14 zile pomenirea sfântului Apostol Achila.

Stih: Intins-a Pavel ca mreaja cuvântul,
Pre achila ca pre dumnezeesc vânat vânându-l.
Pre Achila în a patrusprezecea zi,
Mormântul ascunzându-l il acoperi.

Acestuia i-a scris laudele la Faptele apostolilor dumnezeescul Lucă, pentrucă fiind ucenic şi gazdă, fericitului Pavel, a fost învăţat de dânsul dumnezeeştile învăţături. Pentru aceasta şi scuipând rătăcirea lui

veliar, şi făcându-se preot, şi mucenic patimilor Domnului, a luat dela dânsul cununa.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iust.

Stih: Iust jertfă a pune pre focul jertfelnicului nu s'a plecat.

Ci însuşi ca o streină jertfă în foc a fost aruncat.

Acesta a fost din Roma, ostăşindu-se în ceata numerilor, sub Claudie tribunul. Deci întorcându-se odată dela răsboiul varvarilor, împotriva cărora s'a fost luptat ostaşii săi, s'a făcut întru o uimire, şi vedeà o Cruce în chip de cristal, iar din Cruce a ieşit un glas, carele l-a învăţat taina dreptei credinţe. Pentru aceasta mergând la Roma, şi-a împărţit averea sa la săraci, şi aflându-se slobod, se bucură că a dobândit credinţa cea în Hristos. Deci dupăce i s'a descoperit tribunului Claudie, cum că Sfântul a crezut în Hristos, luându-l acela l-a sfătuit ca să-şi miluiască tinereţele sale, şi să se lepede de credinţa lui Hristos. Şi de vreme ce n'a putut a-l plecà, pentru aceasta l-a trimis cu scrisoare la ighemonul Magnentie. Deci întrebându-se de ighemonul, şi spuindu-i că se află statornic în credinţa lui Hristos, îl întinseră foarte, şi-l bătură cu vine crude. Apoi priimi în capul său un coif ars, şi sub supţiori măciuci de fier arse, şi îl întinseră pre un grătar de fier ars, şi apoi băgându-l într'un cuptor de foc, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, nestricându-l focul nici măcar la păr.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, şi făcătorul de minuni Onisim.

Stih: Sarcina ta cea uşoară, cu dulceaţă am fost ridicând,

Cu care impreună şi cu Onisim al tău Cuvinte la tine sunt viind.

Intru această zi, sfinţii mucenici Achila şi Ilarie împroşcaţi cu pietre s'au săvârşit.

Stih: Pre Ilarie şi pre Achila cu pietre i-au fost ucigând,

Bărbaţii înşelăciunei ai cărora dumnezei pietre sunt.

Intru această zi, sfântul mucenic Petru cel nou, tăindu-i-se picioarele s'a săvârşit.

Stih: Pre dumnezeescul Petru carele umblà fără schiopătare.

L-a păgubit cu despărţirea de picioare.

Intru această zi, sfântul mucenic Iraclie, cu ciomege fiind bătut, s'a săvârşit.

Stih: Iraclie pentru zdrobirile cele de ciomege se va îngâmfà,

Precum se mândreà Iraclie pentru ciomagul ce purtà.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, şi fiind aruncaţi în „mijlocul focului, răcorindu-se „au cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Ţesându-ţi ţie podoaba nestricăciunei prin dumnezeescul Duh, cu totul te-ai făcut frumos, şi pre vrăjmaşul l-ai golit, şi pre cei dezbrăcaţi de el i-ai îmbrăcat cu podoabă luminoasă, şi cu lumină mântuitoare, Achilo.

Noroadele cele ce erau cuprinse de foamete înţelegătoare, şi se primejduiau, le-ai hrănit cu pâinea cuvintelor înţelepciunei tale, vrednicule de minune, şi le-ai făcut părtaşe mesei celei cereşti, fiind tainic sfinţit cu chip dumnezeesc.

Slavă:

Cei ce aleargă la sfântul tău lăcaş, prea lăudate, dobândesc sănătate, se mântuesc de patimi, şi se curăţă de boale,

lăudându-te cu dragoste, şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

S'a omorît odinioară Adam cu mâncarea cea făcătoare de stricăciune, iară tu prea curată Fecioară născând pre Vieaţa noastră, l-ai înviat pre el. Drept aceea ca pre una ce eşti pricină bunătăţilor, lăudându-te strigăm: Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît...

Cela ce cu bucurie lăcueşti în ceruri dimpreună cu dumnezeeştii ucenici şi slugi, şi însăşi văzători Cuvântului, şi eşti îndumnezeit dupre Dar Achilo, adu-ţi aminte de cei ce cu credinţă, şi cu dragoste te cinstesc.

Izvoarele sudorilor tale fericite, ne izvorăsc nouă rîuri de minuni dumnezeeşti, şi totdeauna usucă supărările patimilor celor necuvioase, şi îneacă taberile înşelătorului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cel ce te apropii de Dumnezeu cu gând fără materie, îndumnezeindu-te pururea dupre Dar, cu totul te faci lumină ca un om fără de trup, şi vezi cele ce văd îngerii, mărite Achilo, sfinţite tăinuitorule al lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce cu adevărat mai pre sus de toată pricina ai zămislit Preacurată în pântece pre Dumnezeu pricinuitorul tuturor, şi l-ai născut pentru noi asemenea ca noi, pre acela roagă-l, pentru cei ce te laudă pre tine Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu „foc la coconii evreeşti, şi „văpaea întru răcoreală o a „prefăcut, ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Pre tine cel ce eşti sfinţit şi cinstit odor al Cuvântului şi prea înţelept propoveduitor al lui, şi luminător lumii, şi întărire credinţei noastre, adunându-ne toţi cu cântări preaslăvite dintr'un glas te fericim Achilo.

Ca un surpător înşelăciunei, şi povăţuitor limbilor, şi dumnezeesc pătimitor al Mântuitorului, şi dimpreună cetăţean, şi lăcuitor cu sfinţii îngeri Achilo grăitorule de cele dumnezeeşti, cu ei dimpreună roa-

gă-te Stăpânului, să se mântuiască sufletele noastre.

Cunoscându-te pre tine Achilo ucenic lui Pavel, şi luminător lumei nerătăcit, şi mucenic prea sfinţit, şi surpător idolilor, şi învăţător cunoştinţei lui Dumnezeu, cu cuget binecredincios, cugetătorule de Dumnezeu te fericim.

Slavă:

Prea sfântă pomenirea ta răsărind în lume, ca soarele luminează sufletele celor ce cu bună credinţă te laudă pre tine; întru care roagă-te fericite, să se deà tuturor iertare de păcate, şi pace adâncă, şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnic luminător te-a văzut pre tine mai 'nainte proorocul, Fecioară Maică, purtând lumina cea răsărită din lumină; care cu luminile Dumnezeirei sale celei nespuse a luminat din destul, cele ce erau întunecate mai 'nainte prea curată Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se, „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA.

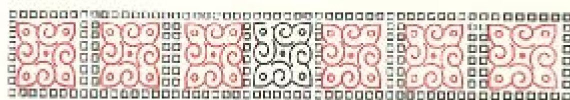
Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Fiind ucenic prea fericite lui Pavel verhovnicul apostolilor, împreună cu el ai încunjurat tot pământul, întărind cu cuvântul inimile cele slăbănogite de înşelăciunea vrăjmaşului, şi săvârşindu-ţi călătoria, împreună cu îngerii stai faţă în ceruri înaintea lui Hristos, rugându-te pentru lume, Achilo prea fericite.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoarea creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi, şi ne mântueşte de muncile cele veşnice.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INRRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE

Sfinţii mucenici Chiric şi Iulita maica lui.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Tu mucenice Chiriche cu minte desăvârşit, iară în trup nesăvârşit, vitejeşte ai ruşinat pre tiranul cel cu minte de prunc. Pentru aceasta îna-

intea divanurilor celor de judecată cu cruzime te-a supus la moarte, pre tine cel ce erai logodit cu Vieaţa cea nesfârşită, la carea te-ai suit, fiind rourat cu sângele ce încă îi eşià abur.

Ca o vie prea roditoare din adăpările Duhului, aduci pre Chiric, carele a odrăslit din pântecele tău, mărită Iulito, jertfindu-se şi storcându-se cu adevărat în linurile cele mucениceşti, cu carele dimpreună izvorând vin de umilinţă, veseleşti inimile celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea voastră.

Dându-te la munci şi la multe feluri de chinuri, ai răbdat bărbăteşte vrednică de laudă. Dar văzând cu ochii tăi sfârşitul fiului tău Iulito, ai săvârşit îndoită mucenie; pentru aceasta ţi-a dat ţie şi cununile îndoite puitorul de nevoinţă, cel ce dărueşte biruinţă, celor ce se chinuesc cu toată puterea.

Slavă, glasul al 6-lea.

Veniţi toţi de vedeţi priveală streină şi minunată. Cine a văzut prunc de trei ani, ruşinând pre tiran? O minune! muma aplecà, şi cel ce sugeà strigà celei ce-i da ţîţă: Nu te spăimântà maica mea de îngrozirile cumplitului stăpânitor al lumei, căci Hristos este nădejdea celor ce cred într'însul.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţei, ţie ne rugăm; Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Născătoarea de Dumnezeu prea curată, văzând Vieaţa noastră spânzurată pre lemn, ca o Maică tânguindu-se, strigà: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Mântueşte pre cei ce te slăvesc pre tine.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cel de trei ani propoveduià Treimea, şi cela ce sugeà ţîţă pre maică-sa o întărià, zicând: Incetează o maica mea de tânguirea lacrămilor, că Ziditorul vede deasupra, şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, si ne mântueşte pre noi, din toată nevoia şi scârba.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Junicea cea nespurcată, văzându-şi viţelul spânzurat pre

lemn, tânguindu-se cu jale strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Ce răsplătire dă ţie norodul evreilor cel nemulţămitor? Vrând să mă facă fără de tine Fiule prea iubite.

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, fără mucenicine, şi al Sfinţilor pe 6.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Cu osârdie laud pre Chiric împreună cu maică-sa.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea Eghipetu„lui scăpând Israilteanul strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Propoveduind pre Cuvântul cel ce adevărat s'a născut din Tatăl, şi s'a întrupat din Maică, v'aţi făcut mărturisitori patimilor lui, prin patimi şi prin moarte.

Dumnezeeasca Muceniţă ca o lună luminoasă fiind, dimpreună cu soarele Chiric, ce s'a născut dintr'însa, luminează toată lumea cu razele minunilor.

In locul celor curgătoare ai schimbat cele ce nicidecum nu se mişcă, Muceniţă, şi purtând pre fiul tău în braţe, dimpreună cu el ai întunecat rătăcirea celor fărădelege, şi a diavolului.

Slavă:

Fiind de neam mărit, prin mucenie şi prin chinuri de multe feluri te-ai făcut fiică Impăratului celui nemuritor, muceniţă Iulito.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetat-a moartea prin tine şi boldul iadului s'a prăpădit Maică curată; că tu ai născut pre Stăpânul cel nemuritor, carele s'a omorât dupre trup.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Invrednicitu-v'aţi cămărilor celor cereşti, şi săvârşirei celei luminate, şi laudei celei veşnice, măriţilor mucenici, pierzând boldurile diavolului cu ostenelele pătimirilor.

Ca un puişor frumos de porumbiţă curată ai urmat ei stând împrotiva amăgitorului, carele a venit la tine cu momeli, şi s'a nevoit să te robească pre tine cel nebiruit, mărite Chiriche.

Slavă:

Pre şarpele cel trufaş, carele

şi-a pus gura la Cer, şi se lăudă să piarză pământul, un prunc fără de răutate cu toată întrarmarea Crucei de tot l-a surpat l-a pământ, şi l-a prăpădit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul, carele a înfiinţat toată lumea, nedeşertând sînurile cele părinteşti, a lăcuit în pântecele tău cel fără prihană, şi s'a văzut trup fără schimbare, şi pre oameni i-a îndumnezeit, Preacurată.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dra„gostea ta, că tu eşti margi„nea doririlor, şi credincioşilor „întărire, unule Iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Veniţi iubitorilor de mucenici să lăudăm pre mărgăritarii cei înţelegători, şi nevoitorii Domnului, pre Chiric, şi pre maica lui; căci hrănindu-l pre el cu lapte în trei ani, l-a adus jertfă fără de prihană lui Dumnezeu, pentru aceea a luat de sus dimpreună cu dînsul cununile biruinţei, şi se veselesc dimpreună cu Hristos, către carii să strigăm cu credinţă: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfânta pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, cumplitele patimi ale sufletului meu mă rog vindecă-le, şi-mi dărueşte iertare greşalelor mele, celui ce nebuneşte le-am făcut, sufletul mi-am spurcat, şi trupul mi-am întinat ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela? Când vor despărţi îngerii sufletul meu de săracul meu trup, fii-mi atuncea ajutătoare şi folositoare, că pre tine te avem nădejde noi robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă l-a văzut Mieluşaua pre Cruce, s'a tânguit lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, carea o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne, adîncule al mile, şi izvorule al bunătăţei, milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşale, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am preaslăvit „Dumnezeirea ta".

Cu trup de prunc, şi cu cuget foarte întreg, Mucenice, ai surpat pre începătorul răutăţei, pre cela ce a lucrat cu răutate viclenirea.

Ca o vie foarte roditoare muceniţă Iulito, ai odrăslit strugurul, pre Chiric cel cu adevărat viteaz, din carele pică vinul cel dulce al muceniei.

Cu milostivire te uitai ca o mieluşa la miel, la mucenic, Iulito, cea vrednică de minune, junghiindu-te muceniţă mărită.

Slavă:

Cu dumnezeească smerire fiind îngrădiţi, purtătorilor de chinuri aţi surpat pre tiranul cel trufaş, şi aţi luat cununile biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei se schimbă Preacurată, întru naşterea ta cea mai pre sus de fire, că ai născut pre Zidirorul mai pre sus de gând şi de cuvânt.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti „lumină neapusă; şi m'a acoperit întunericul cel strein „pre mine ticălosul? Ci mă „întoarce, şi la lumina porun„cilor tale îndreptează căile „mele, rogu-mă".

Intinzându-te cugetătorule de Dumnezeu, şi topindu-te la trupul tău de bătăi, te-ai dezbrăcat de grosimea stricăciunei, şi te-ai îmbrăcat cu podoaba, cu care cel singur născut din Fecioară, purtând trup, a îmbrăcat pre oameni, îndumnezeindu-i.

Dezbrăcatu-te-ai la trup muceniţă pururea pomenită Iulito, nebăgând în seamă ruşinea cea trupească, şi îmbărbătându-te vitejeşte, cu ruşine veşnică ai îmbrăcat pre vrăjmaşul, carele a dezbrăcat pre Eva odinioară.

Slavă:

Tăindu-ţi-se capul Muceniţă, ai zdrobit capul şarpelui, şi lipsindu-te de avere, ai moştenit împărăţia cea cerească, carea nu se mută, luând împărăţia dimpreună cu toţi mucenicii, prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu a luat din tine trup cu minte, şi cu suflet, şi pentru milostivire s'a făcut om, şi m'a îndumnezeit pre mine, cel ce am fost lepădat pentru călca-

rea poruncei; pre carele roagă-l ca să mânutiască toată lumea, prea sfântă Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către...

Prin ocârmuirea Crucei înnotat-au prea lăudaţii apa cea nestatornică a chinurilor celor multe, şi arătat au ajuns la limanul cel prea lin, înnecând pre Faraon cel nevăzut în pâraele sângiurilor lor.

Intru cinstită pomenirea ta Iulito, cetatea Iconiei carea te-a crescut, dănţueşte, şi Tarsul se laudă; căci într'însul ţi-ai săvârşit nevoinţa munceniei, împreună cu fiul tău, şi te-ai învrednicit cununilor biruinţei.

Slavă:

N'ai băgat în seamă chinurile cele de multe feluri prea lăudată, şi te-ai arătat turturea foarte frumoasă, şi zburând dinpreună cu puişorul tău, şi înălţându-te preste toate cursele şarpelui foarte înţelepţeşte, te-ai odihnit la lăcaşurile cele cereşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu secera cea tăietoare a rugăciunilor tale Doamnă, taie din rădăcină cugetele cele rele ale sufletului meu, şi-l arată pre el roditor, rogu-mă. Că ai născut pre săditorul Dumnezeu, şi Mântuitorul tuturor.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi viaţa „mea s'a apropiat de iad, şi ca „Ionà mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei..

In braţe purtând, mucenita lui Hristos Iulita pre Chiric, în privelişte ca o maică bucurându-se, a strigat: Tu eşti Hristoase lauda mucenicilor.

ICOS.

Mintea mea luminează-o Hristoase cu lumina poruncilor tale, ca dupre vrednicie să pot lăudà pre sfinţii tăi, şi nevoinţele să le spui. Şi ce limbă va puteà să spue chinurile, care au răbdat, şi luptele? Deci pentru aceasta cad către tine iubitorule de oameni, iertare dă-mi sufletului meu celui ticălos, dăruindu-mi vreme de pocăinţă; că spre aceasta voind, ai luat trup, ca pre toţi la vieaţă să-i aduci. Carea nevoitorii dobândind, neîncetat cântă: Tu eşti Hristoase lauda mucenicilor.

Intru această lună, în 15 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Chiric, şi Iulita.

Stih: Iulita împreună cu fiul său s'a nevoit,
Ea cu grumazul tăiat, iară fiul său cu capul zdrobit,
Pre Iulita o au tăiat în a cincisprezecea zi.
Iară fiului său Chiric capul său îi zdrobi.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Diocliţian, trăgându-se cu neamul din Iconia iară pentru goana creştinilor, ce se ţineà acolo, luà pre fericitul Chiric fiind de trei ani, şi merse la Seleucia. Deci, aflând şi acolo aceeiaş pornire asupra creştinilor, a venit la Tarsul Ciliciei, unde muncea pre creştini oarecare ighemon Alexandru, om crud şi sălbatec la fire. Acesta prinzând pre Muceniţa, o a bătut pre ea, şi luând copilul dela dânsa, şi neputând ighemonul să-l tragă la sine cu măguliri şi cu mângâeri, ci uitându-se întins la maica sa, şi abia rumpând cu graiul de chemà numele lui Hristos, iară ighemonul i-a dat cu piciorul în pântece, cât putù, şi-l aruncă de pre scări şi lovindu-se cu capul de zid îşi sparse capul, şi aşà şi-a dat fericitul său suflet. Iară fericita Iulita, după multe munci, nevrând să se lepede de Hristos, i s'a tăiat capul, şi a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iosif Arhiepiscopul Tesalonicului.

Stih: Iosif scaunul cel pământesc părăsind,
Acum înaintea scaunului Domnului este stând.

Acest fericit a fost pe vremea împărăţiei lui Teofil, născut fiind din iubitori de Dumnezeu şi bine credincioşi părinţi, anume Fotinò şi Teoctista, şi frate celui dintru sfinţi Teodor mărturisitorul şi egumenul Studiţilor. Acesta pentru cea vrednică de laudă vieaţa sa, cu obşteasca alegere a luat ocârmuirea bisericei Tesalonichenilor. Şi aflându-se acolo puţină vreme, din poruncă împărătească s'a întors la Constantinopol, şi stând de faţă împreună cu bunul său frate sfântul Teodor, şi netemându-se nici înduplecându-se după cuvintele necredinciosului Teofil, şi cercetându-se ca un închinător dumnezeeştilor icoane, îndată pre mărturisitorul Teodor îl trimise izgonit la iazerul Apoloniadei. Iară fericitul Iosif încăpând la multe închisori, şi chinuindu-se cu pătimirea cea rea, şi fiind silit iarăşi de oarecarele necredincios, ce erà trimis de necredinciosul împărat, şi răspunzând Sfântului tot cele dintâi, mai mari patimi şi nevoi decât cele dintâi a suferit, şi la mai întunecoase şi mai cumplite închisori a încăput. Intru care răbdând multe şi nesuferite chinuri, şi dosădindu-se cu foamea şi cu setea, şi cu toată altă patimă rea, se duse la repausul cel veşnic. Cu ale căruia rugăciuni să ne izbăvim de toate relele, Amin.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Lolian.

Stih: Cu picioare osârduitoare a alergat calea cea spre sfârşit,
Lolian carele de lovirile picioarelor a murit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaea cu în„drăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci“.

Zdrobindu-ţi trupul cu toiege călcătorul de lege, cugetătoare de Dumnezeu Iulito, nicidecum nu a strămutat întărirea gândului tău, că ţineai în mână toiag de putere, Crucea lui Hristos.

Pătimitorii lui Hristos cu ploile sângiurilor, care li s'au vărsat au stins focul nedumnezeirei strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Purtând în braţe Muceniţă, pre cel ce l-ai născut, ai venit la luptă, şi îndoit ai săvârşit chinuirea cea bună, strigând: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând cuvintelor tale, te fe-

ricim toate neamurile Doamnă, că te-ai arătat Maică fericitului Dumnezeu, carele face fericiţi pre cei ce cred într'însul.

Peasna 8-a, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Stelele cele luminoase, care nerătăcit sunt înfipte pre întărirea Bisericei, şi luminează pământul cu minunile, se cinstesc astăzi cu credinţă de toţi, cei ce cuvintează cu laude pre Hristos în veci.

Arătatu-te-ai cugetătoare de Dumnezeu rădăcină sădită de Dumnezeu, carea aducând ca o ramură tinerică pre cinstitul tău fiu, ai veştejit odraslele necredinţei, strigând dimpreună cu el şi zicând: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind tu junice prea frumoasă Iulito, aduci ca pre un viţel tânăr pre măritul Chiric jertfă vie, Mielului celui ce a răsărit din Fecioară, şi s'a junghiat pentru milostivirea sa cea desăvârşită.

Şi acum, a Născătoarei:

Intrupându-se Cuvântul din prea curatele tale sângiuri, Doamnă prea curată, a îndumnezeit prin dumnezeeasca cunoştinţă, pre cei plecaţi mai 'nainte către patimile trupului cele necuvântătoare, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi vă„păei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au stri„gat: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Sicriul măriţilor pătimitori, adăpându-se de Darul dumnezeescului Duh, poartă tămăduire. Veniţi de luaţi şi vă sfinţiţi sufletele, şi vă curăţiţi de boale, cei ce sunteţi iubitori de mucenici, slăvind pre Dătătorul bunătăţilor.

Ca nişte trandafiri, ca nişte crini cu bun miros, ca nişte odrasle dumnezeeşti ale Raiului, aţi înflorit în văile muceniceşti fericiţilor, picând veselia cea făcătoare de mirezme, şi veselesc inimile şi sufletele credincioşilor cu bună mireazmă de taină.

Infrumuseţatu-v'aţi buni biruitori mucenici, cu ranele cele muceniceşti, şi arătat asemănându-vă cu îngerii staţi înaintea lui Hristos Dumnezeu, purtând luminat diadema biruinţei veselitoare, şi cerând ier-

tare de păcate, celor ce vă cinstesc pre voi.

Slavă:

Mucenița ca o mielușa aducându-și pre fiul său ca pre un miel, a trecut prin mijlocul lupilor neprinsă, și s'a sălășluit deapururea în staulul cel ceresc. Cu rugăciunile lor Doamne mântuește-ne pre noi, cari cinstim pomenirea lor cea sfințită.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mi Ușă a luminei sufletul meu cel orbit de patimi, și întunecat de cugete viclene, și primejduit. Și mă ferește de supărări, de nevoi și de scârbe, ca să te slăvesc pre tine, ceea ce ești nădejdea, și întărirea credincioșilor.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespus-a lui Dumnezeu pogo-„rîre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît, până și la „trup, din pântece feciorese „făcându-se om. Pentru aceea „pe preacurata Născătoarea de „Dumnezeu, credincioșii o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul in biserică...

Fiind nesăvârșit la vârstă, ai fost la minte întreg prea minunat, Chiriche purtătorule de chinuri, dimpreună cu hrănitoarea ta maică Iulita, ați luat cununa muceniei, dimpreună cu toți sfinții; cu ale cărora rugăciuni și noi să ne învrednicim milei.

A Născătoarei:

Bucură-te palat veselitor, bucură-te scaune al Domnului; bucură-te sceptru prea minunat; bucură-te nor ușor; bucură-te cădelniță de aur; bucură-te Maică prea curată, și tronul împăratului; bucură-te liman cu bună liniște, și părtinitoarea tuturor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

A lui Ghermanò, însuși glasul...

Pre pătimitorul cel viteaz, și propoveduitorul credinței, dimpreună cu maică-sa cea cugetătoare de Dumnezeu, să-i fericim dupre vrednicie. Căci aceștia tare nevoindu-se, vitejește cu puterea Crucei au surpat pre vrăjmașul începătorul răutăților; pentru aceasta au și priimit cununi, dela puitorul nevoinței Dumnezeu; căruia cu îndrăzneală neîncetat se roagă, să se mântuiască, cei ce cu credință laudă sfântă pomenirea lor.

Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Veniți credincioșii să ne adunăm, ca cu laude să în-

cununăm pre sfinţita doime, carea ţine credinţa Treimei. Că au călcat cu picoarele lor înşelăciunea idolilor şi nebunia tiranilor. Pre aceştia luându-i, să strigăm, zicând: Bucură-te Iulito prea cinstită, ceea ce ai lepădat slăbiciunea cea femeească, şi bărbăteşte te-ai nevoit chinuindu-te; bucură-te Chiriche prea fericite, cel ce ai fost cu vârstă de trei ani, şi pre mult meşteşugareţul vrăjmaş l'ai surpat. Bucuraţi-vă slava noastră, şi lauda celor ce cu credinţă prăznuesc sfinţita voastră chinuire. Pre cari vă rugăm, să rugaţi pururea pre Domnul tuturor, să se dăruiască lumei pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Asemenea, a lui Mavroleon.

Cel ce din scutece ai fost plin de Dar, şi ai avut minte de cărunteţe, în biruinţa chinurilor tale mucenice Chiriche, ca unul ce eşti mare mărturisitor Treimei, împreună cu maica ta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască lumei pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, asemenea, a aceluiaşi.

Prunc te-ai arătat între mucenici, întreg te-ai cunoscut la minte, şi de când ai priimit pre Cuvântul cel fără de început prea lăudate, nu te-ai spăimântat de focul celor fărădelege. Deci dimpreună cu maică-ta roagă-te Ziditorului, ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pui, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

A Crucei, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Când Mieluşaua cea nespurcată a văzut pre Mielul său trăgându-se de voie la junghiere ca un om, tânguidu-se ziceà: Te grăbeşti să mă faci fără de fiu Hristoase, pre mine care te-am născut. Ce este aceasta ce ai făcut Izbăvitorule a toată lumea? Insă laud şi slăvesc bunătatea ta cea desăvârşită, care este mai pre sus de cuget şi de cuvânt, Iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Bucură-te şi te veseleşte, cetatea Iconiei; că dintru tine a răsărit roadă de bună laudă, Iulita cea prea lăudată, şi buna biruitoare muceniţă, şi cel dintr'însa cinstit prunc Chiric, cel cu nume de propoveduitor; că toată măestria tiranului veliar călcându-o ei bărbăteşte, dupre vrednicie au priimit

cununile biruinţei, propoveduind noroadelor, să cinstească şi să se închine prea sfintei Treimi. Drept aceea şi noi cu îndrăzneală strigăm lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce i-a mărit pre dânşii, ca să împace lumea, şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

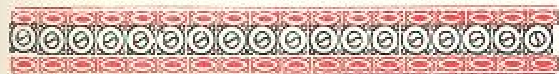
De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn...

Sabie cu două ascuţituri, precum a zis Simeon ai suferit în inima ta Preacurată, şi te-ai rănit cu dânsa la cel din lăuntru, şi la cugete, când ai văzut pre Fiul tău spânzurat pre lemn, prea cinstită. Pentru aceea şi strigai: Fiul meu nu mă trece cu vederea, ci grăbeşte de înviează, precum mai'nainte ai zis, îndelung răbdătorule.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

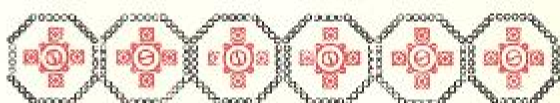

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale mucenicilor, Peasna 3-a, pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Întru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, când eram prunc ca un prunc grăiam...* Aliluia, glasul al 5-lea: Din gura pruncilor şi a sugătorilor ai săvârşit laudă... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, iată dau vouă stăpânire...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Atinoghen, şi cu zece ucenici ai săi.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Măritul Atinoghen fiind îmbrăcat în vestmântul cel luminat al preoţiei, cu văpselele sângelui mai sfinţit l-a arătat, cu carele ai intrat în casă sfântă, să se arate la Atotvăzătorul, şi să-i slujească lui împreună cu cetele cele fără materie, şi să se lumineze cu dumnezeească împărtăşire, pre carele să-l fericim.

Prea înţeleptul Atinoghen, a adus lui Hristos ciată de pătimitor, cari prin credinţă s'a nevoit tare, şi a săvârşit călătoria, cu cari împreună biruind pre cel mult meşteşugareţ, s'a înălţat cu cetele mucenicilor, îndumnezeindu-se dupre Dar, şi rugându-se totdeauna pentru noi, cei ce săvârşim pururea sfinţită pomenirea lui.

Zecimea de mucenici cea aleasă de Dumnezeu, surpând săltările patimilor, cu nevoinţele sihăstriei s'a chinuit, şi pre şarpele l-a omorît, având din putere dumnezeească ca o bogăţie pre sfinţitul învăţător Atinoghen; prin rugăciunile lor mântueşte-ne pre noi milostive carii totdeauna nădăjduim la tine cel prea bun.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce suntem cuprinşi în scârbe, te rugăm pre tine Preacurată părtinitoarea noastră, nu ne trece cu vederea pre robii tăi, ca să pierim desăvârşit, ci grăbeşte să ne izbăveşti pre noi de urgia şi de nevoia, carea este asupra noastră, o prea fericită prea sfântă Curată, căci tu eşti nouă zid şi ajutor nebiruit.

A Crucei, a Născătoarei:

Ce priveală este aceasta ce se vede, carea se arată ochilor mei? O Stăpâne! Cela ce ţii toată zidirea, te spânzuri pre lemn; cela ce dai vieaţă tuturor, te omori, Născătoarea de Dumnezeu plângând, ziceà, când a văzut pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa, Dumnezeu şi om.

Tropar, glasul al 4-lea. Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului, şi al sfinţilor pe 4.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie, cântare „de biruinţă, că s'a proslăvit".

Impreună cu cetele cele fără trup plimbându-te acum, Ierarhe şi mucenice, vrednicule de minune, păzeşte pre cei ce cu credinţă te laudă.

Ca o jertfă curată, cu totul arzându-te de focul chinurilor, te-ai adus lui Dumnezeu prin credinţă.

Slavă:

Ceata pătimitorilor lui Hristos cea prea cinstită, supuindu-se legilor Stăpânului, a lepădat sfaturile cele fărădelege.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai mai pre sus de cuget şi de cuvânt pre Cuvântul cel veşnic, făcându-se trup din sângiurile tale, ceea ce eşti neispitită de nuntă.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Mucenicul şi Ierarhul Atinoghen, cu plecarea lui către Dumnezeu cea nedez-

legată, dezlegând meşteşugurile cele cumplite ale vrăjmaşului, s'a învrednicit slavei, împreună cu cei zece ucenici ai săi.

Cu împrotivirile cele muceniceşti dumnezeeştii mucenici au tâmpit săgeţile şi boldurile vrăjmaşului, şi cu strălucirile lor cele dătătoare de lumină, luminează cugetele tuturor.

Slavă:

Cel fără de minte întinzând pre mucenicii cei tari cu curele, i-a şuviţat cu cumplire, bătându-i neîncetat, dar n'a clătit tăria cea nespăimântată a cugetelor lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Preacurată mai înaltă decât cerurile, şi pururea mai sfântă decât Serafimii, ca una ce mai pre sus de fiinţă ai purtat în pântece pre Stăpânul şi Impăratul tuturor.

Irmosul:

Cela ce ai întărit cerurile cu „cuvântul, întăreşte mintea noa„stră, şi inimile ca să te slăvim „pre tine, Mântuitorul sufletelor „noastre".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu sihăstria curăţindu-ţi mai 'nainte sufletul, a doua oară cu chinuirea prin cuget desăvârşit, bine ai plăcut lui Dumnezeu, şi te-ai făcut preot şi mucenic, purtătorule de Dumnezeu, şi ai adus Stăpânului ceată de ucenici; cu cari dimpreună roagă-te neîncetat pentru noi, mărite Atinoghene.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură ai născut pre Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, mântueşte-mă de cursele vicleanului veliar, şi mă întăreşte pre piatra voirilor lui Hristos, rugându-te neîncetat celui ce s'a întrupat.

A Crucei, a Născătoarei:

De grab ne întâmpină mai 'nainte până a nu ne robi, când vrăjmaşii te hulesc pre tine şi ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru; pierde cu Crucea ta, pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Cugetătorii de Dumnezeu cu dumnezeeştile suişuri, cugetând în minte, pre mintea cea mai pre sus decât toate, nu s'au

spăimântat de chinurile cele amare ale trupului.

Atinoghen de Dumnezeu cuprinsul, şi sfinţitul mucenic cel nebiruit, făcându-se propoveduitor lui Hristos, s'a învrednicit Darului celui dumnezeesc.

Slavă:

Grăind ritoriceşte întruparea Cuvântului, aţi răbdat chinurile şi moartea, mutându-vă către nemurire, Mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Intrupat-ai Preacurată pre cel mai pre sus de fiinţă, carele este întocmai pre scaun cu Tatăl, şi s'a unit cu oamenii pentru milostivirea sa.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: Mântueşte-ne „pre noi, că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim".

Ascuţindu-ţi cugetul cu nepătimirea, ai închipuit patima cea omorâtoare de patimi a celui fără de patimă, vrednicule de laudă.

Măritul Atinoghen cu îndemnările cele dumnezeeşti, a adus Stăpânului adunare de ucenici.

Slavă:

Dătătorul de lumină a luminat pomenirea ta Mucenice, împlinind cererile tale, către cei ce cu credinţă aleargă la tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştiindu-te Maică şi Fecioară prea sfântă, cu un glas te cinstim, şi cu bună credinţă te fericim.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Sihăstrindu-se mai 'nainte Atinoghen, şi biruind trufia dracilor, a dobândit bună laudă mucenicească, şi ceata ucenicilor lui dimpreună cu dânsul s'a încununat.

Cinstită pomenirea ta o luminează Stăpânul tău Fericite, împlinindu-ţi rugăciunile cele către dânsul, că iată cerboaica aduce ţie rodul ei cu voie dumnezeească.

Slavă:

Raiu înţelegător v'aţi arătat vrednicilor de laudă, având în mijlocul vostru lemnul vieţei, şi cu florile cele dumnezeeşti aţi îndulcit de bună mireazmă simţirile tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un sicriu înţelegător ai purtat pre Dătătorul de lege, ca un sfeşnic luminos ai născut lumina, ca o rădăcină neadăpată, ai odrăslit strugurul vieţei, Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Urmând cuvântului Stăpânului, ca un păstor ales ţi-ai pus sufletul tău pentru oile lui Hristos, sfinţite mucenice Atinoghene, pentru aceasta te lăudăm, şi dimpreună cu tine zecimea ucenicilor tăi, cari ocârmuindu-se cu frica lui Dumnezeu şi cu învăţătura ta au pătimit. Drept aceea ca pre nişte plăcuţi v'a încununat pre voi Stăpânul cu dreapta cea începătoare de vieaţă, pre carele rugaţi-l pentru noi toţi.

Intru această lună, în 16 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Atinoghen, ce a fost Episcop Pidahtoei.

Stih: Atinoghen de sabie fiind tăiat,
Ca un diamant vitejeşte a răbdat.
Lui Atinoghen în a şasesprezecea zi,
Sabie ascuţită vieaţa îi răpi.

Acest sfânt a fost din Sevastia Capadochiei, în zilele împăratului Diocliţian, şi pentru faptele cele bune şi smerenia sa, s'a făcut Episcop Pidahtoei. Deci, fiind prins de Filomarh ighemonul, împreună cu zece ucenici ai săi, şi răbdând multe munci împreună cu dânşii, îşi priimi sfârşitul prin sabie. Insă spun de dânsul, că mai 'nainte până a nu fi prins, mergând la mânăstirea sa, nu şi-a aflat ucenicii, pentrucă erau prinşi mai 'nainte. Iară întâmpinând pre cerbul acela, pre carele îl crescuse la mânăstire, îl binecuvântă, şi se rugă a nu se vână de vânători, nici el, nici seminţia lui, ci în toţi anii la pomenirea Sfântului să aibă a aduce şi el, şi cei ce se vor naşte dintr'însul, câte un pui de cerb, care lucru a şi fost; pentrucă în fiecare an la pomenirea Sfântului se vedeà după citirea sfintei Evanghelii la biserică unde veneà cerbul, şi-şi aduceà puiul degrab, şi iarăşi ieşeà, pe care pui junghiindu-l creştinii cei ce erau strânşi acolo, se ospătau bucurându-se întru slava şi cinstea Sfântului, care erà minune foarte mare la cei ce vedeau, şi la cei ce auzeau, şi credincioşi şi necredincioşi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Avudim.

Stih: Sfârşitului lui Avudim sabia a fost pricina,
Dar tot odată aceasta i-a adus lui şi cununa.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Diocliţian. Deci, fiind prins, şi neîngăduind a face jertfă la idoli a fost întins la pari, şi bătut de nouă slujitori. Apoi nevrând a gusta din cele jertfite la idoli, fiind strujit cu unghii de fier; şi stând neschimbat şi întărit în credinţă, i s'a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Faust.

Stih: Crucea pre Faust l-a mântuit,
Pentru credinţă fiind pre ea răstignit.

Acesta a fost în zilele împăratului Dechie, şi fiind prins pentru credinţa în Hristos, pre carele mărturisindu-l de faţă şi cu îndrăzneală, a fost răstignit şi rănit de săgeţi, şi stând cinci zile pre Cruce, şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Antioh, fratele sfântului mucenic Platon.

Stih: Privirea gândului spre Stăpânul carele totul vede ţi-ai înălţat,
Şi până la tăiere Antiohe ai răbdat.

Intru această zi, sfinţii mucenici cei din Pisidia, cincisprezece mii fiind, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Dumnezeeşti nevoitori fiind dintr'un pământ,
Ca la cincisprezece mii, de sabie s'au săvârşit.

Intru această zi, sfintele muceniţe femei, multe fiind, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Multe femei, dar de va cercetà cineva câte cu adevărat,

Nu ştiu, Hristos ştie, pentru carele capetele li s'au tăiat.
Intru această zi, sfântul mucenic Atinoghen, în foc s'a săvârşit.
Stih: Atinoghen către foc alergând ziceà,
Hristoase al sfintei slave, o lină lumina mea!

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cuptorul Haldeilor cu foc fiind ars, s'a răcorit prin „Duhul, cu ajutorinţa lui Dumnezeu, şi tinerii au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu izvoarele sângiurilor tale ai stins văpaia rătăcirei, şi cu focul chinurilor ai făcut cenuşe materia răutăţei, fericite, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Mucenicii cei ce au încetat prin ostenelele înfrânărei săltările trupului, şi prin curgerile sângiurilor închinăciunile înşelăciunei, să se laude ca nişte ostaşi ai lui Hristos.

Slavă:

Cu poruncă fărădelege tăindu-vi-se capetele, şi trupurile şuviţându-vi-se cu chinuri de multe feluri, ca nişte turnuri neclătite nu v'aţi mişcat, cuvioşilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuindu-ne prin tine, cea cu totul fără prihană, de căderea cea de demult a strămoşilor, strigăm ţie bucură-te, şi cu credinţă slăvim, pre cel ce prin tine ne-a mântuit pre noi din stricăciune.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu...

Vitându-se la dumnezeeştile luminări Atinoghen, a risipit întunericul cel prea adânc al idoleştei înşelăciuni, şi s'a făcut lumină.

Ceata mucenicilor, a îngerilor, a ierarhilor şi a cuvioşilor se veseleşte întru pomenirea cinstiţilor pătimitori, slăvind pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu Ierarhe adunând zecimea mucenicilor celor învăţaţi de tine, te-ai numărat în cetele mucenicilor, cu cari dimpreună cu credinţă te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul carele l-ai născut mai pre sus de cuvânt, Marie Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru noi, cari te lăudăm cu credinţă, şi te fericim prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împreună cu focul şi văpaea călcându-o au săltat: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei:

Iată astăzi este ziua cea luminoasă a mucenicilor, carea străluceşte cu minuni, şi cu raze dumnezeeşti, luminând inimile credincioşilor, veniţi dar să luăm luminare.

Ca nişte prinoase curate, şi miei fără de prihană, mucenicilor v'aţi adus celui ce s'a născut pentru noi, luând cununile biruinţei, dela însuşi acela, puitorul biruinţei.

Ostenelele tale purtătorule de chinuri pică dulceaţă şi curăţesc toată amărăciunea patimilor, celor ce cu credinţă năzuesc la biserica ta, şi cu dragoste prăznuesc chinuirea ta.

Slavă:

Mucenicilor arătându-vă ca nişte stele strălucitoare ziua pre tăria cinstitei Biserici, luminaţi toată lumea, gonind întunericul ispitelor.

Şi acum, a Născătoarei:

In braţele tale ai purtat pre Dumnezeu, pre cel ce poartă toate, şi ai hrănit pre hrănitorul făpturei, carele s'a asemănat cu noi; pre carele roagă-l Preacurată, să se deà norodului tău izbăvire de toate relele.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai nainte „puitorului de lege în munte „prin foc şi prin rug, spre „mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat „o slăvim".

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Plinind Hristoase cererea sfinţitului tău mucenic Atinoghen, luminezi acum prin puiul cerboaicei pomenirea lui cea de preste an, carele se roagă ţie Cuvinte, dimpreună cu zece ucenici ai lui.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu cel ce l-ai întrupat din prea curatele şi prea sfintele tale sângiuri, prea sfântă Stăpână prea curată, roagă-l pururea pre dânsul ca să se milostivească, şi să ne mântuiască pre noi, cei ce te lăudăm pre tine prea cinstită.

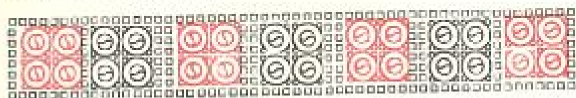
Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

CADE-SE A ŞTI:

Că după pomenirea acestor sfinţi, adică după 16, ale acestei luni, în Duminica cea dintâi ce vine, cântăm slujba sfinţilor părinţi celor din Halchedon, 630, carii s'au adunat la sfântul şi a toată lumea al patrulea Sobor.

Iară de se va întâmplà această zi, adică 16, ale acestei luni Duminică, se cântă slujba sfinţilor părinţi într'însa; iară slujba sfântului se cântă la Pavecerniţă. Această

slujbă este facerea prea sfântului Patriarh al Constantinopolei Filoteu. Iară trebuește a ști, că slujba aceasta se cântă, adică de se va întâmplă în Dumineca dela 13, ale acestei luni până la 19.

SÂMBĂTĂ

La Vecernia cea mică Stihirile Invierei, şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul... Catisma toată.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 10, ale Invierei 3, şi a lui Anatolie 1, ale sfinţilor părinţi 6. Stihirile sfinţilor părinţi, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Pre tine Cuvântul cel necuprins şi netâlcuit, carele trup te-ai făcut pentru noi, iubitorule de oameni, te-a propoveduit cinstită adunarea înţelepţilor părinţi, Dumnezeu desăvârşit şi om, îndoit cu firile şi cu lucrările fiind, îndoit şi cu voile, şi unul acelaşi dupre Ipostas. Pentru aceasta împreună cu Tatăl şi cu Duhul cunoscându-te pre tine Dumnezeu unul, ţie ne închinăm, pre dânşii fericind.

De două ori.

Pre Pir, pre Serghie şi pre Onorie, împreună cu Eftihie, pre Dioscor şi pre răul Nestorie, i-aţi surpat din amândouă prăpăstiile lor, turma lui Hristos mântuindu-o măriţilor; îndoit cu firile, şi unul dupre ipostas, pre Hristos luminat propoveduind, şi neamestecat cu singure lucrările arătându-l. Căruia şi închinându-ne ca unui om şi Dumnezeu desăvârşit, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, acum pre voi vă mărim.

De două ori.

Propoveduit-au de Dumnezeu purtătorii cu un glas dumnezeeasca lucrare cea nezidită, şi dumnezeeasca voie acelui ce a sărăcit dupre omenire, dând trupului lucrarea cea zidită şi voia, ferindu-se de amestecarea firei, şi de Ipostatnica despărţire, înţelepţeşte fericiţii. Pre carii cu prăznuire de preste ani cinstindu-i noi credincioşii, pre Hristos cu un glas slăvim, cel ce i-a mărit pre dânşii.

Pre Treimea cea nezidită, purtătorii de Dumnezeu părinţi, pre unul Domnul Dumnezeu cu o înţelegere astăzi au propoveduit, singurimea a unei firi întocmai, tuturor arătând cu voie de obşte, şi cu neosebirea lucrărei, fără început şi fără de sfârşit, pre acela prin toate adeverindu-l. Pentru aceasta îi lăudăm pre dînşii, ca pre nişte următori apostolilor, şi ca pre cei ce au învăţat pre toţi a acelora buna vestire.

Slavă, glasul al 6-lea:

Pre trâmbiţele Duhului cele

de taină, pre purtătorii de Dumnezeu părinți astăzi să-i lăudăm, pre cei ce au cântat în mijlocul Bisericei cântare întocmită de slava lui Dumnezeu, o Treime neschimbată, o ființă și o Dumnezeire slăvind. Pre surpătorii înșelăciunei, și pre apărătorii dreptcredincioșilor, pre cei ce se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, Dogmatica glasului.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile.

Dela Facere citire.

Cap. 14, Vers 14.

Auzind Avraam, cum că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a slugile sale cele de casă, trei sute și optsprezece; și a gonit în urma lor până la Dan. Și a căzut asupra lor noaptea el, și slugile lui cu dânsul; și i-au lovit pre dânșii, și i-au gonit până la Hovàl, care este dea-stânga Damascului. Și au întors toată călărimea Sodomului, și pre Lot feciorul fratelui său l-a întors, și toată averea lui și femeile și norodul. Și a ieșit împăratul Sodomului întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăierea lui Hodologomòr, și a împăraților, carii erau cu dînsul, în valea lui Savi; acesta erà câmpul împăratului. Și Melchisedec împăratul Salimului scos-a pâine și vin, și erà preot lui Dumnezeu celui prea înalt. Și a binecuvântat pre Avraam, și a zis: Binecuvântat este Avraam lui Dumnezeu celui prea înalt, carele a făcut Cerul și pământul. Și bine este cuvântat Dumnezeul cel prea înalt, carele a dat pre vrăjmașii tăi sub mâna ta.

Dela a doua lege citire.

Cap. 1, Vers 8.

Zis-a Moisì către feciorii lui Israiil, Vedeți! Am dat înaintea voastră pământul, intrând moșteniți pre dînsul, care s'a jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iacov, să-l dea lor, și semintiei lor după dînșii. Și am grăit vouă în vremea aceea zicând: Nu voiu puteà singur, să vă port pre voi. Domnul Dumnezeul vostru v'a înmulțit pre voi, și iată sunteți astăzi, ca stelele Cerului mulțime. Domnul Dumnezeul părinților noștri, să vă adaoge pre voi, ca să fiți cu miile îndoiți, și să vă binecuvinteze pre voi, precum am zis vouă. Și am luat dintru voi oameni înțelepți, și știuți, și pricepuți, și i-am pus pre dânșii, să stăpânească preste voi, preste mii mai mari, și preste sute, și preste cincizeci, și preste zece, și logofeți judecătorilor voștri. Și am poruncit judecătorilor voștri în vremea aceea zicând: Socotiți între frații voștri, și judecați cu dreptul între om, și între fratele lui, și între nemernicul lui. Să nu cunoașteți fețele la judecată, pre cel mic, și pre cel mare să judeci, și să nu te rușinezi de fața omului, că judecata a lui Dumnezeu este.

Dela a doua lege citire.

Cap. 1, Vers 14.

Zis-a Moisì către fiii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este Cerul, și cerul Cerului, pământul și toate câte sunt pre dânsul. Insă pre părinții voștri, a voit Domnul a-i iubì pre dânșii și a ales semintia lor după dânșii pre voi, mai vârtos de cât pre toate neamurile, în ziua aceasta, și să vă tăiați împrejur învârtoșarea inimei voastre, și cerbicea voastră să nu o mai învârtoșați; că Domnul Dumnezeul vostru, acesta este Dumnezeul dumnezeilor, și Domnul domnilor, Dumnezeu mare și tare și înfricoșat, carele nu se minunează de față, nici ia dar. Cel ce face judecată nemernicului, și săracului și văduvei, și iubește pre cel nemernic, și-i dă lui pâine și haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, și lui unuia să-i slujești, și de dânsul să te lipești, și întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, și acela este Dumnezeul tău, cela ce ți-a făcut ție aceste lucruri mari și preaslăvite, care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE.

Stihira hramului, slavă a Părinților, glasul al 4-lea.

Pomenirea cea de preste ani

astăzi, a purtătorilor de Dumnezeu Părinţi, carii s'au adunat din toată lumea, întru luminată cetatea Nicheiei, adunarea drept măritorilor bine cinstindu-o, cu credinţă o prăznuim. Că aceştia învăţătura cumplitului Arie cea fără de Dumnezeu, cu bun creştinesc gând o au surpat, şi dela Biserica cea soborniceascà soborniseşte l-au gonit; şi luminat pre Fiul lui Dumnezeu de o fiinţă, şi împreună veşnic, mai 'nainte de veci a fi, pre toţi i-au învăţat a mărturisi în Simbolul credinţei, cu osîrdie şi cu bună creştinătate aceasta alcătuind. Pentru aceasta şi noi dumnezeeştilor lor dogme urmând, tare crezând, slujim Tatălui, şi Fiului, şi Duhului celui prea sfânt, într'o Dumnezeire Treimei celei de o fiinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, din tot necazul scăpându-ne pre noi, că pre tine una te avem anghiră tare şi nemişcată, şi a ta folosinţă am dobândit, să nu ne ruşinăm Stăpână, cei ce te chemăm pre tine, grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te Stăpână ajutătoarea tuturor, bucuria şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierei dupre Alfa Vita

Slavă, a Părinţilor, glasul al 3-lea.

Aşezămînturilor apostoleşti osîrduitori păzitori aţi fost sfinţi Părinţi, căci o fiinţă a sfintei Treime a fi, cu dreaptă credinţă învăţând, hula lui Arie soborniceşte aţi surpat; cu carele împreună şi pre Machedonie luptătorul împrotiva Duhului biruindu-l, aţi defăimat pre Nestorie, pre Evtihie şi pre Dioscor, pre Savelie şi pre Sevir cel fără de cap. De a cărora amăgire rugaţi-vă să ne izbăvim noi, ca vieaţa noastră nespurcată întru credinţă să se păzească rugămu-vă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără de sămânţă dela Dumnezeescul Duh, şi cu sfatul Tatălui, ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce este din Tatăl fără de mumă, mai 'nainte de veci, şi pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup l-ai născut, şi prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu încetà a-l rugà, să se izbăvească din nevoi sufletele noastre.

După Sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru, Troparul Invierei. Slavă, Troparul Părinţilor glasul al 8-lea.

Prea proslăvit eşti Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce luminători pre pământ pre Părinţii noştri i-ai întemeiat, şi

printr'înşii la adevărata credinţă, pre noi pre toţi ne-ai îndreptat, mult îndurate slavă ţie.

Şi acum, a Născătoarei a Invierei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, al Părinţilor, Şi acum, a Născătoarei a Invierei.

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele şi cealaltă slujbă a Invierei până la Canoane.

CANOANELE.

Al Invierei cu Irmosul pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi ale sfinţilor Părinţi. două pe 8.

Canonul cel dintâiu al sfinţilor Părinţi.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre surpătorii înşelăciunei cei prea drepţi laud.

Facerea lui Filotei.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta la cea purtătoare...

Pre surpătorii înşelăciunei cei drepţi, acum a-i laudă gândind Stăpâne, Darul tău cel de sus atotputernic, şi lucrarea chem. Că tu eşti cu adevărat dreapta Tatălui şi puterea.

Cuvintelor sfinţilor prooroci şi legilor Evangheliilor urmând de Dumnezeu cel necunoscut şi cunoscut, luminat pre noi ne-a învăţat înţelepţii Părinţi, de înşelăciune pre toţi izbăvindu-i.

De sus ceata proorocească şi dumnezeesc numărul apostolilor, de un Dumnezeu în trei feţe şi atotputernic, limpede ne-a învăţat; pre carele cinstiţii Părinţi luminat l-au descoperit nouă.

Legilor dumnezeeşti supuindu-se de Dumnezeu purtătorii Părinţi, au învăţat, ca pre Făcătorul tuturor, cel ce este necunoscut dupre fiinţă, bine a-l cunoaşte din singure lucrurile cele ce se văd.

A Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântecele tău cu dumnezeească lucrare lumina cea întreit strălucitoare Stăpână, luminează ca o bună inimile celor ce te laudă pre tine cu bună credinţă, că tu eşti lumina şi slava, şi mântuire veşnică.

Alt Canon, al sfinţilor Părinţi.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Binecredincioasă adunarea Părinţilor, strângându-se oarecând asupra lui Eftihie, cu adevărat pre Mântuitorul l-au adeverit în două firi nedespărţite, învăţăturilor dumnezeescului părinte Chiril urmând arătat, şi rămâind întru dânsele.

Numărul cel de şase sute şi treizeci al credincioşilor bărbaţi, înşelăciunea lui Eftihie şi eresul lui Sevir surpându-l, a zis: In două firi pre Hristos

propoveduim, urmând cuvintelor fericitului Chiril.

Slavă:

Cela ce nu propoveduește în două firi și lucrări pre Hristos Cuvântul Tatălui, să ia anatemă. Că Sinodul al patrulea al sfinților Părinți înțelepțește așă a așezat, deci toți să-i fericim pre dânșii.

Și acum, a Născătoarei:

Lucruri prea slăvite s'a grăit de tine în neamurile neamurilor, ceea ce pre Dumnezeu Cuvântul în pântece l-ai încăput, și curată ai rămas de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine, cea dupre Dumnezeu folositoarea noastră.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Unule cela ce știi...

Izvorul cel dintâiu al bunătăților, Darul Duhului ca niște rîuri pre voi din sine v'a izvorît, ca să opriți înșelăciunea, și pre credincioși să-i adapați slăviților cu apele bunei credințe, cu propoveduirea proorocilor, și a apostolilor.

Pre Serghie și pre Pir căpeteniile cele rele ale eresului, pre Pavel și pre Petru și pre Teodor, vitejește împreună i-ați surpat înțelepților, cinstita Biserică întărind, măriților, cu învățăturile apostolilor și ale Părinților.

Lucrarea împreună fără de început a fi a Dumnezeirei celei fără de început, luminat de Dumnezeu purtătorii propoveduind, a învățat zidită a fi lucrarea întrupărei celei zidite, în două firi pre Fiul a fi un Hristos vestind.

A Născătoarei:

Cei ce dorim să vedem razele Darului Duhului, și dumnezeeasca strălucire cea neînserată, să alergăm la izvorul Darului, la Maica Făcătorului; că printr'însa credincioșilor se dăruesc toate cele mai bune.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile...

Cei ce vă făliți fără rușine cu cuvintele lui Sevir cele pline de otravă de moarte aducătoare, rușinați-vă pururea, depărtându-vă toți de Biserică, ca niște lupi și câini răpitori.

Adunările și credincioșii, pre atotfăcătorul și Mântuitorul în două firi nedespărțite, și în două voi și lucrări îl cinstim. Pentru aceasta înșelăciunea lui Sevir de tot o lepădăm.

Slavă:

Veniți să lepădăm arătat înșelăciunea lui Sevir, a lui Efti-

hie și a lui Iacov, a lui Teodor și a lui Dioscor împreună cu aceştia. Iară Sinodul al patrulea al drept slăvitorilor Părinţi să-l lăudăm cu cântări dumnezeeşti.

Și acum, a Născătoarei:

Mai înaltă decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare; că tu una ai priimit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, neîntinată. Pentru aceasta toţi credincioșii cu cântări te fericim Curată.

CONDACUL și ICOSUL Invierei.
Sedealna Părinților, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne intâmpină...

Luminători prea luminaţi ai adevărului lui Hristos, luminat v'aţi arătat lumei prea fericiţilor Părinţi, uscând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare, și stingând amestecăturile cele în chipul văpăei, ale celor rău slăvitori. Pentru aceasta ca niște Ierarhi ai lui Hristos rugaţi-vă, să ne mântuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Degrab priimeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du Fiului și Dumnezeului tău, Doamnă cu totul fără prihană, dezleagă din primejdii pre cei ce aleargă la tine, potoleşte meştejugirile împrotivă, și surpă îndrăznirile celor fără Dumnezeu, ce se întrarmează împrotiva robilor tăi.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbros cu Darul...

La legile Duhului cugetare făcând, la legile părintești ce s'au trimis la voi de la Roma, le-aţi priimit înţelepţilor, și adeverindu-le cu lumina Duhului, aţi întărit bine Biserica.

Cu laude să încununăm dumnezeească adunarea celor purtătoride Dumnezeu, credincioșii; pentrucă pre Cuvântul întrupat, Dumnezeu și om, cu lucrările, împreună și cu voile osebite, nouă ne-au propoveduit.

Pre Onorie cel ce prea mult se înălţă cu gândul, de pre scaun și din stăpânia Romei celei vechi oarecând bine l-aţi surpat prea înţelepţilor, și de tot pre el ca pre un nevrednic de stăpânie, și de scaun l-aţi vestit.

A Născătoarei:

Ceea ce pre cuvântul lui Dumnezeu cel Ipostatnic, și lumina cea adevărată ai născut Fecioară, deschide-mi ochii sufletului meu rogu-mă, și strălucirei celei de acolo părtaş mă fă; că tu ești mijlocitoare către dânsul, și folositoare.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Spune nouă nebune Sevire şi zadarnicule, cum să fie o fire împreunată lumina cea fără de început, Cuvântul şi Fiul Tatălui? Că de zici aşà, şi altă fire ai însemnat; că trupul şi Cuvântul nu este o fiinţă, ci două sunt, nesocotitule.

O fire zicând a Cuvântului a adus că firea cea întrupată a omenirei este neschimbată cu totul, şi neamestecată, învăţătorul Alexandrenilor şi cel mai întâi cu scaunul, luminat două firi şi două voi a fi învăţând pre cei ce voesc a cunoaşte cu dreaptă credinţă.

Slavă:

Două firi ale lui Hristos toţi mărturisim fără amestecare noi toţi credincioşii, toată pâgânătatea lui Eftihie împreună şi a lui Dioscor celui fără minte hulind, urmând hotarului sfinţilor Părinţi, şi cuvintelor dumnezeescului Chiril.

Şi acum, a Născătoarei:

Căruţă de Heruvimi tu eşti Maica lui Dumnezeu curată, tu încăpere, tu şi lăcaş părintescului Cuvânt şi Dumnezeu, carele s'a îmbrăcat în trup din prea curate coapsele tale. Pentru aceasta în două firi celui ce s'a întrupat din tine închinându-ne, neîncetat îl slăvim.

Peasna 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu...

Puitori de lege, de Dumnezeu purtători, Hristos v'a arătat pre voi, carii aţi povăţuit prea bine ca Moisì pre noul Israil, şi pre Faraon vrăjmaşul întru adâncul cel cumplit al periciunei ca şi acela l-aţi cufundat.

Cât este de frumoasă şi de luminată adunarea Părinţilor, că pre Iisus singur prin sine şi împreunat cunoscându-l ca pre un Dumnezeu şi om, două lucrări ale lui tuturor marginilor propovedueşte.

Dar dumnezeesc scrisorile dela Roma socotindu-le, preste acelea au întărit turnul dreptei credinţe, înţelepţii dascăli, propoveduind îndoite lucrările lui Hristos, dupre cum şi firile.

Ruşinatu-s'au Pavel, Petru şi cu Teodor, împreună cu Pir şi Serghie şi Onorie, cei ce făceau prea urît amestecare celor două firi ale lui Hristos, cu amestecarea lucrărei lui.

A Născătoarei:

Toată luminarea tu eşti Fecioară, şi strălucire, lăcaş luminei celei neapuse fiind, pentru aceasta rogu-mă, cu a ta lumină Maica lui Dumnezeu, ochii sufletului meu luminează-i.

Alt Canon, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

O Sevire! Firile lui Hristos nu le amestecă rău, călcătorule de lege, pentru că cei ce se adunase, şi toţi prea fericiţii învăţători, în două firi, şi într'o faţă pre Hristos tuturor vestindu-l, au aşezat.

Luat-a firea omenească adevărat cel fără de început, Cuvântul Tatălui, ca un iubitor de oameni, vrând să ne miluiască pre noi cei pieriţi. Pentru aceasta îl mărturisesc pre el în două firi şi în două voi.

Slavă:

Pre Sevir l-a surpat al patrulea Sobor şi pre Dioscor, carii au hulit pre Hristos, întărind cartea lui Leon celui mai întâi şezător pre scaunul Romei, foarte bine două firi ale Mântuitorului fără tăere adeverind.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăsneală ca o Maică către Fiul tău Preacurată, purtarea de grije pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea rugămu-ne, că pre tine singură creştinii către Stăpânul rugătoare milostivă te punem.

Peasna 6-a, Irmos:

Din pântece pre Ionă...

Streină şi nouă amestecare a firilor lui Hristos, cu adevărat adunarea cea rea a răspuns, două lucrări amestecând întru o lucrare una şi streină. Prin carea plinirea drept credincioşilor din sfinţitele curţi o au gonit.

Adunarea deşertăciunei ca să scape de Nestorie cel cumplit, carele rău aduceà doi fii, s'a alunecat din prăpastie într'o altă prăpastie, hotărînd în zadar turburarea la voirile firilor; dar s'a biruit de Părinţii cei dumnezeeşti.

Pre cel ce luminat l-au propoveduit mai 'nainte Părinţii, Fiu de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul; de acelaşi adunarea dumnezeeştilor învăţători din dumnezeeştile lucrări pre toţi au învăţat, fireasca lucrare a lui adeverind, împreună şi voia.

Voie Ipostatnică înţelegând, rău au învăţat mai marii războiului, împreună cu voile a fi şi feţele celor ce voesc, pre carii prea bine Părinţii biruindu-i, au învăţat bine a fi întocmită cu firea lucrarea ei cea de o fiinţă.

A Născătoarei:

Uşă dumnezeeştei raze şi izvor luminei celei neapuse,

tu te-ai făcut Stăpână; că toată plinirea Dumnezeirei s'a sălăşluit negrăit în pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană. A căruia lucrarea cea firească şi raza o dai, celor ce le trebueşte.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Două cărţi ale lui Chiril, care s'au fost trimis oarecând la Singhel mai marele scaunului despre apus, hulesc toată înşelăciunea lui Sevir, cu bună credinţă pre Hristos propoveduind.

Slavă:

Chiril pre Hristos propoveduește în două firi, şi în două lucrări, eresul lui Sevir celui fără minte biruind. Pentru aceasta toţi întru învăţăturile lui să rămânem.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară curată şi de Dumnezeu Născătoare slăvită Marie, credincioşii dupre adevăr pre tine te propoveduim, astupând gura lui Nestorie cea hulitoare, şi gândul cel rău al lui Dioscor.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Propoveduirea apostolilor, şi învăţăturile Părinţilor, Bisericei o credinţă a întărit; care şi haina adevărului purtând, cea ţesută din teologhia cea de sus, drept îndreptează, şi slăveşte taina cea mare a bunei credinţe.

ICOS.

Cu înaltă propoveduire să auzim înţelepciunea lui Dumnezeu strigând: Cel însetat să vie la mine, şi să beà. Paharu carele ţiu, pahar este al înţelepciunei. Această băutură cu cuvântul adevărului o am scos; apă ce se varsă, nu a grăirei împrotivă, ci a mărturisirei. Carea bând Israil cel de acum, vede pre Dumnezeu grăind: Vedeţi, vedeţi, că însumi eu sunt, şi nu mă schimb; eu Dumnezeul cel dintâi, eu şi după acestea, şi afară de mine altul nu este nici cum. De aicea cei ce se fac părtaşi, se vor sàturà, şi vor lăudà taina cea mare a bunei credinţe.

Intru această lună, în 16 zile, săvârşim pomenirea sfinţilor Părinţi celor şase sute treizeci dela Halchedon, carii s'au adunat la sfântul şi a toată lumea al patrulea Sobor.

Stih: Impreună adunarea de luminători aleasă, Luminaţi-mi mintea mea voi cei cu chipul de rază.

Acest sfânt şi a toată lumea Sobor s'a făcut în zilele lui Marchian şi Pulheriei binecredincioşilor împăraţi, adunându-se sfinţii Părinţi cu Darul Duhului sfânt în vestita biserică a sfintei Eufimia, şi adeverind sfântul Simbol al celor trei sute optsprezece sfinţi Părinţi, ce au fost la Nicheea strânşi. Pre-carele l-au întărit, şi l-au pecetluit şi celelalte Soboare.

Pentru că ocârmuind împărăţia Teodosie feciorul lui Arcadie, a fost o întâmplare ca

aceasta: Oarecarele Evtihie monah și preot s'a făcut începător eresului, zicând pre domnul nostru Isus Hristos a fi întru o fire, și întru o lucrare. Carele s'a fost scos și s'a caterisit de Flavian Patriarhul Constantinopolei, și de ceilalți dreptcredincioși. Iară Evtihie având ajutor pre cei fără de Dumnezeu fameni ai Împăratului, n'a încetat a face amestecături, și turburări, până ce a murit Teodosie. Deci după ce a luat Marchian împărăția, a poruncit să se facă a toată lumea Sobor, și s'au adunat șase sute treizeci de Episcopi, și alcătuind și o parte și alta, adică dreptcredincioșii și ereticii, două tomuri, și deschizând racla sfintei mucenițe Eufimia, le-au pecetluit, și le-au pus pre pieptul ei, și preste puține zile făcând rugăciune, și deschizând, au văzut și s'au spăimântat; pentru că au văzut tomul ereticilor lepădat sub picioarele Sfintei, iară al dreptcredincioșilor ținându-l în cinstitele sale mâini. Aceasta făcându-se s'au îngrozit toți, văzând o minune ca aceasta. Și întorcându-se mai vârtos spre credință, au slăvit pre Dumnezeu cel ce face în toate zilele minunate, și preste fire lucruri, spre întoarcerea și folosul celor mulți. Și se face pomenirea aceasta în sfânta biserica cea mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cuptor înțelegător...

Pre tine Fiul lui Dumnezeu și om cunoscându-te mai 'nainte cetele teologhilor Stăpâne, lumei te-au propoveduit, îndoit cu voile și cu lucrările Iubitorule de oameni, doimea amândorora firilor tale adeverind.

Podoabă strălucită Bisericei v'ați arătat, căci bine priimind așezământurile apostolilor, pre toți i-ați învățat cuvântul credinței, pre Domnul unul din Treime a-l cunoaște atotfăcător, lucrător, voitor și atotputeric.

Lumină nezidită și vieață nemuritoare cunoscând pre Dumnezeu, bine l-ați propoveduit tuturor, mai pre sus decât acestea ce sunt mai jos cu firea. Osebirile firești cele din fire cunoscându-le, împreună și cele nedespărțite.

Ca niște fulgere ale dumnezeeștei lumini pre voi v'a trimis în lume Hristos, ca să ardeți de tot pre lucrătorii înșelăciunei, și toată Biserica să o luminați fericiților, slăvind pre Dumnezeu cel lăudat, și atotputernic.

A Născătoarei:

Strălucit-a Hristos lumina cea neînserată din pântecele tău mai întâi ieșind, și lumea a mântuit cel prea înălțat, pre carele roagă-l de Dumnezeu Născătoare, să lumineze ochii cei înțelegători ai inimei mele celei întunecate.

Alt Canon, Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu...

In două firi, și în două lucrări mărturisind pre Hristos neamestecat, și neschimbat, înșelăciunea lui Sevir o biruim. Pentru aceasta celui ce a răbdat patimă prin luarea trupului, să-i

strigăm: Bine este cuvântat dumnezeul părinţilor noştri.

Pre unul cunoaştem cel de pre lemn şi din sînurile Tatălui, ca pre un Dumnezeu întru cele prea înalte, iară în mormânt ca pre cel ce s'a împreunat cu trupul, căruia cântăm cu un glas strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Deşertarea lui Arie, celui ce micşorà pre Dumnezeu, şi tăierea, încă şi amestecarea lui Savelie, a vrăjmaşilor Treimei, credincioşii urându-le, Treimei să-i strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Domnul tuturor, Tatăl numai al unuia născut Fiul, cu dreaptă credinţă Dumnezeu zicându-te te vestim, şi pre unul carele din tine iese, Duhul cel drept, cel de o fiinţă, şi împreună veşnic ştiind.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil...

Ca dintr'o îndemnare din dumnezeească învăţătura apostolilor, şi a proorocilor, Părinţii pornindu-se, au propoveduit zicând: Unul este Domnul tuturor Hristos, într'un ipostas, şi îndoit cu firile şi cu lucrările.

Ca toată înşelăciunea cea fără de ruşine şi hulirea, Părinţii dela Biserică bine să o dezrădăcineze, împreună au vestit pre Domnul a aveà lucrare şi voie dupre fiinţă nezidită ca un făcător, şi iară zidită ca un om.

Cuvântul lui Dumnezeu ţiindu-l în mâini ca o sabie, pre vrăjmaşii bunei credinţe bine i-aţi tăiat Părinţilor; lucrarea şi voea mântuitorului, şi toate cele fireşti ale lui îndoite a fi cu un aşezământ le-aţi răspuns, aşijderea şi firile.

A Născătoarei:

Toată eşti frumoasă, toată bună, toată luminoasă de lumină purtătoare, şi de Dumnezeu priimitoare, cu totul una şi strălucită. Pentru aceasta luminează-mi Stăpână ochii inimei mele, celei ce miroseşte mireazma slavei tale, şi este rănită cu dor spre aceea.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori muncitorii...

Să se ruşineze feţele, şi să se astupe gurile, celor ce nu propoveduesc pre un Fiu în două firi netăiat, neschimbat, şi neamestecat; căci noi dreptcredincioşii slăvim pre Hristos, şi după una şi a lucrà, şi a voi nu în două feţe ci în două firi.

Cei ce aveţi numirea lui Iacov Chenton, scriindu-vă vouă nu-

mele aceluia, răspundeţi nouă: Au întru numirea lui v'aţi botezat în scăldătoare de demult? Pentru acestea v'aţi depărtat dela Hristos cu adevărat, de bună voie umplându-vă de ruşine împreună cu mincinosul acela.

In Halchedon Soborul al patrulea pre Dioscor, cu Eftihie pre răul Sevir, i-a surpat, şi de tot a tăiat dela dumnezeească Biserica lui Hristos şi Stăpânului, înşelăciunea lor cea spinoasă, carea amestecă firile Mântuitorului; cu carele împreună noi dreptcredincioşii să-i urîm pre dânşii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre o dumnezeire întreit luminătoare, pre o rază strălucitoare dintru o fire în trei feţe, pre Tatăl cel fără început, şi pre Cuvântul cel împreună de o fiinţă: Tineri bine-l cuvântaţi preoţi lăudaţi-l, noroade înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel omorît înviază-l, căzut fiind ridică-l, rănit fiind vindecă-l, mintea mea împacă-o, şi potoleşte valurile ispitelor, Fecioară, şi mă mântueşte pre mine cel ce strig: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterii tale...

Având pre Hristos întru voi grăind cele dumnezeeşti de demult, şi acum curat cu cel curat împreunându-vă, fericiţilor, biserica lui o aţi întărit, carea cu ostenele şi cu sudori prea multe, cu adevărat o aţi aşezat.

Pildă şi îndreptare v'aţi făcut la toată Biserica lui Dumnezeu de trei ori fericiţilor, învăţând de întruparea lui Hristos, şi grăirea de Dumnezeu a unei Dumnezeiri nefăcute, şi acum limba cea vătămătoare dupre proorocie gonind.

Toată grăirea împrotivă a relei credinţe dupre proorocia părinţilor bine o aţi dezlegat, osebirea lucrărei arătând, cea firească a fi nedespărţită, nezidită, dupre vrednicie grăind, şi atotlucrătoare, şi atotputernică.

Gura lui Dumnezeu făcându-vă, prin singure lucrările şi strălucirile a fi împărtăşit, pre dânsul ca pre un bun l-aţi propoveduit Sfinţilor, pre cel ce din fire este neapropiat. Pentru aceasta pre voi ca pre nişte făcători de bine dupre vrednicie vă fericim.

A Născătoarei:

Tu eşti mie şi coroană de aur, şi dumnezeească săvârşirea

cântărei mele, Prealăudată, care întorcându-mă acum din izgonire o am închinat Fiului tău, cinstită, cântare de mulţămită aducând ţie, ceea ce eşti pricina bunătăţilor, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Despărţit-a Sevir înşelătorul Biserica lui Hristos cea bine slăvită, şi pedeapsă cu sfatul Părinţilor celor binecredincioşi, şi pentru hula, şi pentru bârfirea sa a luat pre dreptate, şi s'a lepădat din adunarea învăţătorilor osândit.

Slavă:

Firile lui Hristos pentruce le împreunezi? Şi unire şi amestecare aduci împrotivă, patima Crucei şi îngroparea adăogând Dumnezeirei celei nepătimitoare, a unuia născut Cuvântului lui Dumnezeu, o ticăloase Sevire? Pentru aceasta de hulirea ta cea prea mare ne scârbim.

Şi acum, a Născătoarei:

Mândria împreună şi îndrăzneala vrăjmaşilor surpă-o, cel ce te-ai născut din Fecioară, şi sfaturile celor rău înţelegători Făcătorule; iară adunarea credincioşilor întăreşte-o neclătită ca un Dumnezeu, cornul înălţându-ne, şi în credinţă înărindu-ne, ca toţi pre tine să te slăvim.

SVETILNA Invierei.

Slavă, a sfinţilor Părinţi.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pomenirea dumnezeeştilor Părinţi astăzi prăznuind, pentru rugăciunile lor cu totul îndurate rugămu-ne: Mântueşte de toată vătămarea eresurilor, pre norodul tău Doamne, şi pre toţi ne învredniceşte să slăvim pre Tatăl, pre Cuvântul, şi pre Duhul cel prea sfânt.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicei tale, şi ale părinţilor ce s'au adunat la cele şapte Soboare, prea bunule Doamne, dă putere Bisericei, şi credinţa o întăreşte, şi împărăţiei cerurilor pre toţi îi arată părtaşi, când vei veni pre pământ să judeci toată făptura.

LA HVALITE.

Stihirile Invierei, pe 4, şi ale sfinţilor Părinţi 4, cu Stihirile lor glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Toată ştiinţa sufletească adunând şi cu dumnezeescul Duh socotind, fericitul şi cinstitul Simbolul credinţei, cinstiţii Părinţi cu scrisoare l-au însemnat, întru carele prea luminat, de Cuvântul cel împreună fără de început cu cel ce l-a născut, şi cu totul adevărat de o fiinţă au învăţat, apostoleştilor învăţături urmând arătat, cei bine slăviţi şi cu totul fericiţi, cu adevărat şi de Dumnezeu gânditori.

De două ori.

Stih: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri, și lăudat, și prea slăvit este numele tău în veci.

Toată strălucirea prea sfântului Duh cea de înțelegere luând bună grăirea cea mai pre sus de ființă cu cuvânt scurt și cu multă înțelegere, cu dumnezeească însuflareau spus, ca niște propoveduitori ai lui Hristos, și desăvârșitori evagheliceștilor dogme fericiții. Și descoperirea așezământurilor celor creștinești de sus luând arătat, și luminându-se au alcătuit credința cea de Dumnezeu învățată.

Stih: Adunați lui pe prea cuvioșii lui, cei ce așează așezământul de lege al lui.

Toată măestria cea păstorească adunând, și mânia cea prea dreaptă pornind acum cu izbândă, pre lupii cei grei și pierzători i-au gonit, cu praștia Duhului împrăștiindu-i de la plinirea Bisericei, pre cei ce căzuse asupră ca spre moarte, și erau ca niște bolnavi fără vindecare; dumnezeeștii păstori ca niște slugi prea bune ale lui Hristos, și ai dumnezeeștei propoveduiri tăinuitori prea sfințiți.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Gheorghe Nicomidianul.

Ceata sfinților Părinți, de la marginea lumei adunându-se, o ființă a Tatălui, și a Fiului, și a sfântului Duh a fi a învățat, și o fire; și taina teologhiei luminat o au dat Bisericei, pre carii lăudându-i cu credință, îi fericim zicând: O dumnezeească tabără, de Dumnezeu grăitorilor, ostași întrarmați ai oastei Domnului, stele mult luminoase ale tăriei celei înțelegătoare, stîlpii cei nesurpați ai Sionului celui de taină; florile Raiului cele cu duhovnicească mireazmă, gurile Cuvântului cele cu totul de aur, lauda Bisericei, podoaba lumei, rugați-vă cu deadinsul pentru sufletele noastre.

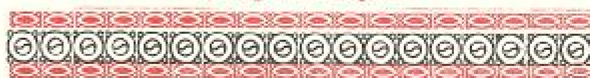
Și acum, a Născătoarei:

Prea binecuvântată ești...

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei, ceasul întâi și otpustul deplin.

LA LITURGHIE

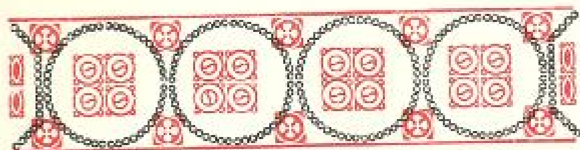
Fericirile Invierei pe 6, și ale Părinților Peasna 3-a, pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, și al Părinților; apoi Condacul Invierei, Slavă al părinților, Și acum, al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau al Născătoarei: Ceea ce ești partinitoare creștinilor... Prochimenul glasului, și al Părinților, glasul al 4-lea: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri... Stih: Că drept ești întru toate cele ce ai făcut nouă... Apostolul zilei, și al părinților către Evrei: *Fraților aduceți-vă aminte de mai marii voștri...* Aliluia glasului, și a părinților glasul 1-iu: Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit... Stih: Adunați lui pre cei cuvioși ai lui. Evanghelia zilei, și a Părinților dela Ioan: *In vremea aceea, ridicându-și Iisus ochii săi la Cer, a zis, Părinte venit-a ceasul...*

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Altul al Părinților.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfânta marea muceniţă Marina.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Sprinceana cea înaltă, a celui ce zicea că va pierde pământul şi marea, la pământ o a smerit, o fecioară tânără şi cu totul fără prihană, măeştriile lui biruind. O puterea Crucei şi a Darului! Care a întărit arătat toată neputinţa noastră.

De două ori.

Muceniţă Marino prea mărită, ceea ce în cereştile lăcaşuri dupre vrednicie te-ai sălăşluit, cu cetele fecioreşti, şi cu oştile mucenicilor; pre cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, şi se apropie cu căldură la acoperemântul tău, mântueşte-i cu rugăciunile tale, şi le cere iertare de greşale de la Dumnezeu, şi mântuire şi mare milă.

De două ori.

Muceniţă Marino prea lăudată, nici focul muncilor, nici dulceaţa desfătărei, nici bucuriile lumei, nici frumseţea tinereţelor, nu te-au despărţit de dragostea cea către Hristos, dorind ca să dobândeşti frumseţea cea mai pre sus de minte a cinstitului tău Mire; căreia te-ai şi învrednicit, de Dumnezeu fericită.

De două ori.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu glas de bucurie, şi cu psalmi de cântare, să lăudăm pre Marina muceniţa, că a surpat pre pământ înşelăciunea idolilor, şi pre vrăjmaşul cel împrotivă luptător bărbăteşte sub picioarele sale l-a supus. Pentru aceasta şi săvârşindu-se, la Cer a zburat, pre cap cunună purtând, şi strigând: De tine Mirele meu doresc, şi a dorului dragoste având, pentru tine trupul meu focului l-am dat. Să mă sălăşluesc dar în lăcaşurile tale cele veşnice, unde este lăcaşul celor ce se veselesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Trecut-a umbra legei, şi Darul a venit; că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit soarele dreptăţei. In locul lui Moisì Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici, cu credinţă să cinstim,

pre ceea ce tare a pătimit pentru Stăpânul tuturor, pre mucenița Marina mireasa lui Hristos. Că cu haina feciorei împreună și cu a cinstitei mucenii, trupul împodobindu-și, ca o îmbrăcăminte de aur pre sine și-a pus, și cu îndoite cununi s'a înfrumsețat, și acum stă înaintea Dătătorului de cununi.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi Dumnezeul lui Israil.

Mare este isprava ta, mare cu adevărat și prea slăvită biruința ta. Că cu fire bine temătoare fiind, și bine smerită, pre balaurul cel nevăzut, muntele cel mare, pre cel cu minte mult meșteșugitoare, Marino tu cu adevărat l-ai prins, ca pre o pasăre proastă, și călcându-l dănțuești acum cu îngerii, ceea ce ești vrednică de minune.

Stih: Așteptând am așteptat pre Domnul, și a căutat spre mine...

Cuvântului celui ce s'a arătat pre pământ, mireasă aleasă te-ai arătat tu Marino cu adevărat, cu frumsețea dumnezeeștilor fapte strălucind, și ai uscat cu Darul săditurile nedumnezeirei. Pentru aceasta prea sfințită pomenirea ta cinstim, și cu dragoste sicriul moaștelor tale acum îl cuprindem, dar de tămăduiri dintr'însul luând.

Slavă, a sfintei, glasul al 6-lea.

Deadreapta Mântuitorului a stătut fecioara, și purtătoarea de chinuri și Mucenița, îmbrăcată fiind cu bunătățile nebiruit, și împodobită cu untuldelemn al curăției, și cu sângele patimei, și strigând către dânsul cu bucurie: Făclii ţiind, la mireazma mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m'am rănit cu dragostea ta eu, să nu mă osebești pre mine Mire ceresc. Pentru rugăciunile ei atotputernice Mântuitorule, trimite nouă milele tale.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu mucenița Marina, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Marina...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, fără mucenicine Și a Sfintei pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre a lui Hristos fecioara Mucenită mireasă cu cântări o laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, și din răutatea Eghipetului scăpând israilteanul

„strigă: Mântuitorului şi Dum-
„nezeului nostru să-i cântăm“.

Muceniţă ceea ce dănţueşti întru Dumnezeu, şi eşti plină de strălucirile lui, dă-mi mie raze de lumină purtătoare, cu rugăciunile tale împodobită fecioară.

Lucrul cel nestătător şi stricăcios al celor trecătoare, înţelepţeşte l-ai trecut cu vederea, cu înţeleaptă minte fiind împodobită Muceniţă a lui Hristos, şi dupre dreptate te-ai învrednicit strălucirei celei de sus.

Rugător viu către tine cinstită, cu rugăciunile tale de greutăţile vieţei mântueşte-mă, Muceniţă de chinuri purtătoare, şi potoleşte turburarea patimilor mele.

Cu înţelepciunea şi cu Darul luminându-se mintea ta Marino, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, Muceniţă a Mântuitorului, cu dumnezeească putere fiind întărită.

A Născătoarei:

Calea vieţei ai arătat, viaţa cea înfiinţată zămislind, şi trupeşte născându-o pre ea, Maica lui Dumnezeu şi legăturile morţei le-ai rumpt.

VEZI: La Mineile greceşti cum şi la izvoade, sunt două Canoane ale Sfintei, cărora şi noi urmându-le am adaos şi al doilea Canon.

Alt CANON al Sfintei.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşie...

Strălucindu-te mărit cu luminile mucenicilor, dănţueşti împrejurul lui Dumnezeu, îndumnezeindu-te sfinţit, prea lăudată, şi prin rugăciunile tale dând luminare, celor ce te laudă pre tine.

Ogorând cu chinuirea holda cea sufletească, cugetătoare de Dumnezeu, ai lucrat spicul muceniei, carele se păzeşte de lucrătorul cel ce ţi-a dat ţie putere, fecioară Muceniţă, vrednică de minune.

Văpsindu-ţi porfiră din sângiurile tale, şi împodobindu-te luminat ca o fecioară, arătat lăcueşti în curţile împărăteşti cele de sus, şi te-ai luminat cu luminile cele dumnezeeşti, muceniţă Marino.

Slavă:

Intărindu-te cu puterea Duhului celui ce lucrează toate, vitejeşte prin împleticiri ai smerit pre tiranul cel tare, carele se slujià cu mare trufie, şi l-ai supus sub picioarele tale Muceniţă prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai vas încăpător dumnezeescului Dar, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceea dorind de tine

Marina, ca o fecioară după tine s'a adus Fiului tău.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca „Dumnezeul nostru, pre carele „îl laudă toată făptura, şi „nu este drept, afară de tine „Doamne".

Nici focul, nici ranele, nici tăierea de sabie, nici cruzimea tiranilor, nici moartea, nici sălbătăcirea hiarelor nu te-a osebit pre tine de dumnezeeasca dragoste, prea fericită.

Fost-ai turn nemişcat şi neclătit în vreme de primejdie, prea mărită, temelie de evsevie, pusă fiind pe piatra credinţei prea fericită.

Izvoarele sfintelor tale sângiuri cele vărsate, frumoasă fecioară, au stins înşelăciunea idolilor, şi au adus Mirelui tău norod de mucenici.

Curgerile sfântului tău sânge vărsându-se, toată înşelăciunea idolească au atins, bună fecioară, şi adunare de mucenici ai adus Mirelui tău.

A Născătoarei:

Intărindu-ne cu Darul, de Dumnezeu Născătoare, cu un gând pre tine te slăvim. Că pre cel ce s'a făcut trup, carele a fi tuturor a dat, l-ai născut, şi lumea ai înnoit.

Alt Canon, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Poftind patima celui nepătimitor, carele s'a omorît pentru noi, ai luat moarte muceniceascá, cinstită Muceniţă.

Dorind să câştigi daruri mari ai suferit durerile trupului, ca şi cum ai fi fost în trup strein, prea cinstită.

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirei, şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat, o muceniţă Marino.

Slavă:

Ca o muceniţă arătând cu tărie, împrotivire muceniceascá, pre zvârlitorul de călcâiu cu călcâele tale cele frumoase l-ai sfărâmat.

Şi acum, a Născătoarei:

Chiar şi adevărat Născătoare de Dumnezeu, te credem credincioşii; căci tu ai născut pre Dumnezeu, făcându-se trup Preacurată.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Marino muceniţă a lui Hristos, te lăudăm pre tine credincioşii. Că pre tiranul vrăjmaş, întru puterea Crucei cu picioa-

rele tale l-ai călcat vitejeşte, şi te-ai făcut nouă vitează în credinţă, toată puterea vrăjmaşului călcând, şi din Cer ai luat cunună pre capul tău pururea mărită. Pre Hristos roagă-l, să mântuiască pre toţi, cei ce săvârşesc pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând, şi cu mintea a socotit de ploaia cea de pre lână întru zămislirea ta cea fără sămânţă de Dumnezeu Născătoare; de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea; cela ce nu ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proroocul Avacum „strig către tine: Slavă puterei „tale Iubitorule de oameni".

Lui Dumnezeu plăcută a fost viaţa ta cu adevărat, de îngeri s'a arătat prea dorită, iară de oastea dracilor, şi de slugile sălbătăciei acelora neapropiată te-ai arătat. Că lui Hristos ai strigat: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni.

Pre pământ nevoindu-te prea fericită, şi durerile cele vremelnice răbdându-le, în ceruri acum răsplătire dela Stăpânul ai luat Muceniţă prea mărită, în veci nesfârşiţi cu îngerii strigând: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni.

Acum de tine se bucură danţul fecioarelor, acum adunarea mucenicilor se veseleşte, acum şi mulţimea drept credincioşilor adunându-se, dănţueşte bucurându-se strigând Stăpânului cu glasuri fără tăcere: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni.

Toată bună eşti fecioară şi neîntinată, şi cu totul te-ai arătat mireasă fără prihană Iubitorului de frumseţea sufletelor, că prin aprinderea muncilor prea fericită, te-ai arătat mai luminată lui Hristos cântând: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Numai tu prea curată şi după naştere ai rămas, că tu una pre Cuvântul cel ipostatnic, pre Fiul cel ce de pre un scaun cu Tatăl, din tine întrupat l-ai născut dumnezeească Mireasă, şi ai purtat în braţe

pre cel neîncăput de nimenea, carele ţine stăpânia a toate.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Strălucind cu luminile muceniei, şi fiind împodobită cu cununa nepiericiunei, cu bucurie stai înaintea Mirelui tău Hristos, o Marino muceniţă prea lăudată.

Pre cel ce prin înşelăciune a dat cu călcâele în Eva cea dintâi, l-ai răsturnat, şi l-ai surpat cu împrotivirile cele muceniceşti, arătându-l neputincios, şi bucurându-te strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Vrăjmaşii cei răi, ca nişte lupi, rumpându-te cu chinurile pre tine mieluşaua cea nespurcată, Muceniţă, te-au săvârşit pre tine dumnezeească jertfă, şi junghiere lui Dumnezeu cu totul fără prihană.

Slavă:

Urmând dumnezeeştilor urme ale Păstorului, ai răbdat patima cea de bună voie pentru el, Muceniţă, şi te-ai sălăşluit în staulul cel ceresc, unde sunt cetele mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi te-ai arătat singură mai sfântă decât Heruvimii, mântueşte de toată primejdia sufletele noastre, celor ce cu credinţă te lăudăm pre tine, prea curată Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti „lumină neapusă; şi m'a acoperit întunericul cel strein „pre mine ticălosul? Ci mă „întoarce, şi la lumina poruncilor tale îndreptează căile „mele, rogu-mă“.

În priveliştea pătimitorilor, călătorie prea tare ţi-ai săvârşit fecioară, că dumnezeescul dor slăbiciunea femeească o a întărit, luminat arătându-ţi gândul Muceniţă, cum că este însuşi stăpânitor preste patimi.

Picăturile sângiurilor tale Muceniţă picând, îmbrăcăminte de mult preţ şi haina nestricăcioasei veselii ţi-au ţesut, cu carea acum de Dumnezeu înţelepţită, în Cer îmbrăcată fiind, cu îndrăzneală stai înaintea Mirelui.

Cu legăturile rugăciunilor tale fecioară, pre şarpele cel măreţ l-ai legat, şi mândria lui ceea ce se înălţase mai 'nainte, o ai smerit pre pământ; că a plini voia celor ce se tem de dânsul, ştie ca un bun cel ce vede toate.

Cu dumnezeeştile steme

ale slavei celei prea înalte, te-a împodobit Mirele Cuvântul cu adevărat pre tine, ceea ce ai pătimit pentru dânsul, îndumnezeindu-te, şi carea ai suferit văpaea focului şi durerile bătăilor.

A Născătoarei:

Curăţită văzând firea omenească de blestemul cel dintâi, cu naşterea feciorici tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, slăvim pre cel ce s'a născut din tine pentru milostivire, una Preacurată. Pre carele roagă-l Fecioară să ne mântuiască pre noi.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Apropiindu-te mai arătat de lumina cea mare, te-ai făcut lumină, şi luminezi pre cei ce prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Numai de frumseţile tale ca o fecioară mă îndulcesc, strigă Marina, pre tine Doamne iubindu-te de sabie mă junghiu.

Cu curgerile sângiurilor celor ce ţi s'au vărsat pe nedreptate, ai uscat pârîul nedumnezeirei al celor cu credinţă rea, şi focul înşelăciunei l-ai stins Muceniţă.

Slavă:

Rumeneala feciorici făcându-o mai luminată cu văpselele sângiurilor tale, te-ai adus pre sineţi lui Dumnezeu mai strălucită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pârîul stricăciunei s'a încetat, că Fecioara a născut fără stricăciune, pre cel ce a mântuit din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădele-„gile mele, şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor rogumă. „Căci către tine am strigat, „şi mă auzi Dumnezeul mân-„tuirei mele".

Frumseţe pusă înaintea lui Hristos şi neîntinată te-ai arătat, şi ca un izvor limpede, şi grădină mult roditoare, Marino prea mărită, şi de aproape mireasă, şi rai nefurat.

Fecioara cea prea bine încuviinţată în urma ta a urmat, alergând la mireazma mirurilor tale Stăpâne, prea curatei patimei tale celei prea cinstite prin răbdare urmând.

Răbdat-ai bărbăteşte lupte, Muceniţă mult pătimitoare, şi pre cel ce mai 'nainte cu vătămare de minte mult se lăudă, cu sunet l-ai pierdut, cu puterea Crucei, o Marino ceea ce eşti doamnă numită.

A Născătoarei:

Marie ceea ce eşti curat şi prea cinstit lăcaş Făcătorului tuturor, dă-mi lacrămi curăţitoare de suflet, şi ascultă rugăciunea mea, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Cu vărsarea sângiurilor ai uscat mările credinţei celei rele, iară cinstită Biserica lui Hristos o ai adăpat, o Marino purtătoare de chinuri, lauda fecioarelor.

Neudată ai trecut valul chinurilor, pentru aceea te-ai liniştit necufundată la limanul cel fără de valuri, şi te îndulceşti de liniştea cea adevărată, ceea ce eşti pururea pomenită.

Gonaciul cel viclean, a poruncit a se bate fără de milă, şi a se zdrobi cu toiege, mieluşaua Domnului ceea ce îşi aveà cugetul întărit spre Hristos.

Slavă:

Mânecat-ai către Hristos soarele cel neînserat şi cu luminările lui ţi-ai luminat sufletul, de Dumnezeu cugetătoare, şi te-ai mutat către lumină veşnică, Muceniţă purtătoare de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul, cel ce prin voirea sa a înfăşurat marea cu ceaţă, s'a născut ca un prunc din pruncă Fecioară neispitită de nuntă, înfăşat negrăit în scutece.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu frumseţile fecioriei fiind împodobită fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat Marino, şi cu sângiurile muceniciei văpsindu-te, şi cu minunile tămăduirilor luminându-te Muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

ICOS.

La mirele tău Hristos, cu dragoste inimei tale din pruncie fiind aprinsă, ai alergat curată ca o căprioară însetată la izvoarele apelor celor depururea curgătoare, fecioară Muceniţă; şi cu chinuirea pre tine singură păzindu-te, mireasă bine mărită, la cămara cea nestricăcioasă a Făcătorului tău cu adevărat ai ajuns, îmbrăcată, împodobită de cunună purtătoare, biruitoare, de făclii purtătoare, bine înflorită, cămara cea nestricăcioasă dobândind, şi luând ca nişte aur plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea sfintei marei muceniţe Marina.

Stih: Sabia te taie pre tine Marino, prin a călăului mână,

Iară mâna Domnului cu dumnezeescul Dar îţi dă cunună.

Marinei în a şaptesprezecea zi,

Sabia prin tăiere vieaţa îi răpi.

Aceasta a fost din Antiohia Pisidiei, fiind fiică una născută unui Edisie popă idolesc. Şi dându-o tată-său pre seama unei femei, după ce muri mumă-sa şi făcându-se ea de doisprezece ani, se rugă să înveţe credinţa creştinilor. Şi se învăţă dela unii ce erau dintru acel sat, şi când a fost ca de cincisprezece ani, pofteà să săvârşească lupta muceniei. Iară ighemonul Olimvrie dacă află de dânsa, trimise de o prinse, şi o băgă în temniţă. Deci preste puţine zile scoţându-o, o a adus la judecata sa, şi văzându-o s'a spăimântat cu totul de frumseţile ei, şi întrebându-o de unde este, şi cum îi este numele, ea zise: Marina mă cheamă, născută şi crescută din Pisidia; şi cred în numele Domnului meu. De aceea ne vrând ea a se lepădà de Hristos, porunci de o întinseră, şi a fost bătută cu toiege fără milă, până s'a roşit pământul de sângele ei. De aceea porunci de o spânzurară, şi-i strujiră trupul ei mult timp, apoi o băgară în temniţă. Şi se făcù cutremur mare, cât se cutremură temniţa, şi iată ieşi dintru o parte a temniţei un balaur şuerând tare şi târându-se, se păreà că varsă foc împrejurul Sfintei, de aceea speriindu-se ea foarte, şi îngrozindu-se, rugà pre Dumnezeu, şi aşà acel groaznic balaur s'a prefăcut arătându-se în chip de câine negru; iară Sfânta luându-l de păr, şi găsind un ciocan, îl bătù pre cap şi preste spinare până îl slăbi. Deci după aceasta aducându-se Sfânta la a doua cercetare, şi rămâind tare în credinţa lui Hristos, a fost arsă cu făclii, şi băgată cu capul în jos într'un vas plin de apă, şi rămâind nevătămată, prin aceasta mulţi crezură în Hristos, cărora li s'au tăiat şi capetele. Pentru care pornindu-se ighemonul cu mânie, i-a tăiat şi ei capul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Sperat şi Veroniche.

Stih: Veroniche sângele grumazului l-a amestecat,

Cu sângele celui din grumazul lui Sperat.

Intru această zi, sfântul Efrasie Episcopul Ionopoliei cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu faptele Efrasie, pre Cuvântul ai veselit.

Şi calea cea spre Cer bucurându-te ai călătorit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu în„drăzneală, şi focul în rouă „l-au schimbat strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dum„nezeule în veci".

Lumina cea neapropiată Marino, a luminat dupre vrednicie sufletul tău, şi cu razele luminei sale te-a strălucit pre tine, ceea ce strigi: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Ridicatu-te-ai la dumnezeeasca înălţime cu adevărat, că minte înaltă tu ţi-ai câştigat, şi în cămară luminoasă tu te-ai sălăşluit, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mireasă de aproape Stăpânului te-ai arătat, Marino de Dumnezeu purtătoare, şi ca o muceniţă nebiruită strigi către dînsul: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Domn nu este din Iuda,

ci a lipsit, că din tine negrăit a răsărit Stăpânul, nădejdea tuturor neamurilor. Pre carele bine-l cuvintează toate neamurile, seminţiile şi limbile.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc...

Fiind aprinsă de focul cel dumnezeesc, nu te-ai îngrijat de foc, pentru aceea rourezi totdeauna credincioşilor ape dumnezeeşti de tămăduiri, uscând supărarea patimilor, purtătoare de chinuri Marino.

Cu multe feluri de chinuri îngrozindu-te pre tine tiranul, a aflat sufletul tău cu adevărat mai tare decât piatra căci strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Tu ai adus la Mirele tău ca o zestre popor şi adunare care a crezut întru Dumnezeu, cel ce a lepădat întunerecul înşelăciunei prin minunile tale cele dătătoare de lumină.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel curat, singură pre tine Fecioară, ca pre o curată şi nestricată te-a iubit, şi întrupându-se din tine, Doamnă, a înnoit pre om de iznoavă, cela ce a mărit pre Marina cu minuni.

Peasna 8-a, Irmos:

Muziceştile organe împreună glăsuind, şi popoare „fără de număr închinându-se „chipului celui din Deirà, trei „tineri neplecându-se, pre Domnul au lăudat, şi l-au prea „înălţat întru toţi vecii".

Cuget curat câştigându-ţi, tare ai răbdat chinurile, şi cu cununi de biruinţă te-ai încununat, strigând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cămară de taină Marino, Mirele sufletelor Dumnezeu Cuvântul, ţie ţi-a gătit în ceruri, pre carele văzându-l, strigi: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu bunătăţi de multe feluri împodobindu-te la mai multe daruri te-ai învrednicit, marginea doririlor văzând, şi strigând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pricină de mântuire multora te-ai arătat, de chinuri purtătoare, şi popor de mucenici ai adus lui Hristos, cu un glas cântând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Curăţire nouă prin tine s'a dat, de Dumnezeu Născătoare,

că tu una ai răsplătit datoria, pre Dumnezeul tuturor şi Stăpânul zămislindu-l spre mântuirea tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Şi trupul şi sufletul le-ai păstrat lui Dumnezeu cu fecioríe, şi chinuirea ta cea pururea pomenită, mărită o ai adus ca o zestre prea cinstită, şi ai intrat în cămara Mirelui cea înţelegătoare, luminând pre cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cugetătorii deşertăciunei cei vrednici focului, slujind cuvintelor vrăjmaşului tiran, de vie te-au băgat în foc Muceniţă, dar nu te-ai ars fiind răcorită de focul dragostei Mirelui, şi cinstindu-l pre el, cugetătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Stătut ai înaintea divanului, propoveduind pre Hristos Dumnezeu nemuritor, carele a răbdat răstignire, şi a omorât înşelăciunea, şi vieaţă nemuritoare a dăruit credincioşilor, carii strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei;

Arătatu-te-ai mai înaltă de cât cerurile, Preacurată, că ai născut pre Dumnezeu cel ceresc, pre cela ce a făcut cerească toată frământătura pământenilor, şi a luminat pomenirea Marinei cea cinstită, căruia îi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu „pogorâre, căci cel prea înalt „de voie s'a pogorît până şi „la trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

Marino, muceniţă a lui Hristos, vieaţa cea veşnică şi nepieritoare în Raiul desfătărei cu cuviinţă arătat ai cules, că sabia ceea ce se învârtià o ai trecut fără vătămare, cu sângiurile muceniceşti strălucită fiind, luminată bună fecioară.

Arsu-ţi-a tot cugetul cel materialnic şi de lume iubitor, dumnezeeasca dragoste Muceniţă, şi te-a arătat muceniţă prea tare, pre tine ceea ce ai strălucit mai 'nainte cu fecioreştile tale raze, Marino prea cinstită. Pentru aceasta toţi cu credinţă te fericim.

Dezleagă-mi legăturile greşalelor mele cu rugăciunile tale, mireasă aleasă, şi zapisul păcatelor rumpe-l, Muceniţă ceea ce stai bine împodobită înain-

tea lui Hristos Mirelui tău celui cu totul îndurat, și negura patimilor mele o risipește.

Încetat-a întărâtarea cea cumplită a celui viclean, că iată fecioare ne aducându-și aminte de firea femeească au pătimit, și asupra lui luminat biruință luând, acum au îndreptat arătat nădejdea strămoașei.

A Născătoarei:

Vieață coaptă culeg, nevătămată fiind de pomul cunoștinței; că tu Preacurată pre Hristos pomul vieței ai odrăslit, cel ce cunoscute a făcut tuturor intrările vieței. Pentru aceasta prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu bună credință te vestim.

Alt Canon, Irmos:

Piatra cea netăiată...

Cetatea Antiohenilor se laudă cu scutecele, și cu chinurile tale Muceniță; iară Biserica celor întâi născuți de sus are dumnezeescul tău duh, carele se bucură împreună cu drepții.

Văzându-ți îngerii chinurile cele pentru credință, muceniță Marino, s'au minunat cum ai rușinat cu fire femeească, pre cel ce odinioară a omorît pre strămoașa în Raiu.

Ca o purtătoare de chinuri prea frumoasă, și ca o fecioară vrednică ți-ai împletit cununa dreptății dupre lege, ca una ce ai călcat cu trup pre cel fără trup, și te-ai arătat purtătoare de biruință.

Pre tine te cinstim, rândureaua cea înțelegătoare, și mielușaua cea nestricată, și porumbița care ai aripi luminate ca aurul prin mucenie, și zbori către Dumnezeu, și acolo te odihnești Marino.

Slavă:

Având fecioria ca un trandafir cu bun miros, ai înflorit ca crinul în văile mucenicilor o pătimitoare Marino muceniță! Și te-ai făcut dumnezeească mireasă Mirelui tău.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău cel neispitit de bărbat Fecioară, ne-a răsărit nouă lumină. Cu ale căruia luminări dumnezeește luminându-se cea cu numele bucuriei, s'a făcut lumină, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit cerurile...

Marino muceniță a Domnului, și bună fecioară mireasă, mântuește pre poporul tău și cetatea, rugând pre Dumnezeu, ca să ne mântuim toți de stricăciune, de mânie și de primejdii.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti turn de aur împletit, şi cetate cu douăsprezece ziduri, şi tron cu raze de soare, şi scaun al împăratului, minune necuprinsă de minte, cum ai hrănit cu lapte pre Stăpânul.

LA LAUDE.

Stihirile glasului al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Munci cu multe dureri suferind prea mărită, cu minte bărbătească dintru acelea ai scăpat, şi capiştile idoleşti ca nişte praf le-ai spulberat, şi pre tiranul tare l-ai surpat; ceea ce eşti de chinuri purtătoare, şi pre cel ce se laudă că mai pre sus de stele îşi va pune scannul, tu l-ai ruşinat Marino, şi popoare ai luminat.

De două ori.

Pre balaurul începătorul răutăţii, cel ce pre Eva a golit cu călcarea poruncei mai 'nainte, Muceniţă mărită, prin Cruce l-ai omorît, cu îndoitele tale lupte cu bună credinţă legându-l, pre Hristos putere având. Pre carele roagă-l, să mântuiască din stricăciune şi din nevoi, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pururea cinstită pomenirea ta.

Ca nişte zestre de mult preţ Mirelui tău ai adus de chinuri purtătoare mărită, adunare sfântă carea a crezut minunilor, celor ce ai săvârşit cu credinţă, şi mai pre sus decât chinurile, şi decât focul cel ce te-a ars, şi decât muncile te-ai arătat, întru Hristos cel ce ţi-a dat ţie biruinţă din Cer, fecioară, cu dumnezeească lucrare.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre calea chinuirei călătorind, de sfatul părintesc ai fugit, Marino prea cinstită. Şi ca o fecioară înţeleaptă, făclie purtând, ai intrat în curţile Domnului tău; şi ca o muceniţă cu bărbăţie Dar ai luat, a vindecà toată boala din oameni; ci şi pre noi cari te lăudăm pre tine, mântueşte-ne de durerile sufleteşti, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

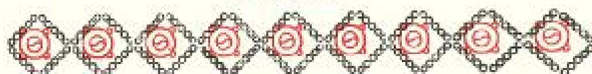
Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţei; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu muceniţa Marina, să se miluiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Iară ne fiind Slavoslovia cea mare, zicem Stihoavna din Octoih, Slavă glasul al 6-lea, cea de la laude.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Sfintei, Peasna 3-a şi a 6-a pe 8. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul, caută-le dupre cum sunt la sfânta Eufimia, în 11 zile, pagina 120.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Iachint cel din Amastrida.
Şi sfântul mucenic Emilian.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Cu nebiruită putere de sus ai îmbrăcat Doamne pre pătimitorul tău, şi l-ai întărit pre el să rabde munci pentru tine, ca un nevoitor, dela vrăjmaşii cei fărădelege, şi să priimească cununa muceniei. Prin carele trimite-ne nouă iertare păcatelor, Iisuse prea puternice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pătimitorul tău Doamne întrarmându-se cu Crucea, şi înfierbântându-se de râvna ta, a ars toate capiştele idolilor, şi surpând taberile începătorului de rele, măritul Emilian, a priimit darurile biruinţei dela tine Stăpâne, împărăţia cea cerească, şi se roagă, să ne mântuim noi.

Stea luminoasă ai arătat Bisericei pre mucenicul Emilian, şi ostaş prea ales, carele luminează acum toată lumea cu lucrări de minuni tainice, şi goneşte întunerecul nedumnezeirei; dela carele luminându-ne, cu dumnezeească cuviinţă te lăudăm pre tine Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Şterge întinăciunea inimei mele celei ticăloase, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, şi toate ranele şi bubele ei cele din păcate curăţeşte-le Preacurată, şi întăreşte nestatornicia cugetului meu, ca să slăvesc puterea ta şi ajutorul cel mare, eu ticălosul şi netrebnicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Preacurata Stăpână pre Hristos omorându-se, şi omorând pre cel viclean, plângându-l ca pre un Stăpân, lăudă pre cel ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelung răbdarea lui, strigă: Fiul meu prea dorite! Nu uita pre roaba ta, nu zăbovi Iubitorule de oameni, cela ce eşti dragostea mea.

Troparul, glasului al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Emilian...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Octoihului, şi al Mucenicului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud slava mucenicului Emilian.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, „şi cuvânt voiu răspunde Im„părătesei Maicei; şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bucu„rându-mă".

Să lăudăm astăzi pre Dumnezeul nostru cel preste toate, şi pre Mucenicul lui să-l cinstim; căci dupre lege s'a chinuit, şi a priimit cununa biruinţei cu puterea Duhului.

Imbrăcându-te cu puterea celui ce a purtat neputinţa noastră, pentru bunătatea sa, mărite Mucenice, ai dezgolit trufia cea deşartă a slăbiciunei idolilor, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Unimea Dumnezeirei cea întreit numărată, carea se uneşte întru una şi aceeaşi fire, cu bucurie o ai propoveduit pururea pomenite; şi nevoindu-te foarte tare, ai stricat înşelăciunea dumnezeilor celor mulţi, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Tăria mea şi lauda, şi lumina inimei mele este Hristos Domnul, pre carele l-ai născut în două firi, şi se cunoaşte într'un Ipostas, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Legea Dumnezeului nostru s'a făcut sfeşnic picioarelor tale, şi lumină cărărilor tale, prin carea ai împiedicat paşii celor fărădelege, ca un Mucenic lăudându-te.

Indreptând cărările cugetului tău către limanul cel lin al voirei lui Dumnezeu, înţelepte, ai scăpat din marea mulţimei dumnezeilor, carea se învăluià de duhul viclenirei.

Slavă:

Puterile cele cereşti s'au uimit de dumnezeeştile chinuri ale lui Emilian, de credinţa şi de bărbăţia lui cea până la sfîrşit, cum el fiind cu trup, smerindu-se, a surpat pre vrăjmaşul cel fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Trecând preste legile firei la naşterea ta cea mai pre sus de fire, ai rămas Fecioară după naştere, Maică Fecioară, că ai născut pre Ziditorul a toată zidirea, Preacurată.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestu„lat, carii s'au împreunat cea„tă duhovnicească întăreşte-i; „şi întru dumnezeească slava

„ta, cununilor mărirei învred-„nicindu-i“.

Sedealna, glasului al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Aprinzându-te de rîvna cea dumnezeească, nu te-ai spăimântat de focul ce este rob asemenea cu tine; ci intrând cu voire nespăimântată în focul cel aprins, te-ai ars cu totul, şi te-ai adus ca o jertfă Stăpânului, mărite Mucenice. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărţit de firea cea dumnezeească, făcându-se trup în pântecele tău, ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naştere Fecioară ca şi mai 'nainte de naştere, însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pre carele cu osîrdie roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea prea curată, Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pe Cruce spânzurat pre cel ce a strălucit dintr'însa fără de durere, ca o Maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti? Vrând să mântueşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre scaunul Dumnezeirei, „pre nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a mântuit „pre cei ce strigă: Slavă Hris-„toase puterei tale“.

Dragostea cea dumnezeească a lui Dumnezeu minunat te-a aprins; pentru aceea ai răbdat focul bătăilor celor amare şi pre dumnezeii celor fără de Dumnezeu i-ai ars, şi ai răcorit sufletele credincioşilor, prea fericite.

Defăimat-ai cele lumeşti, numai pentru cele ce sunt stătătoare, şi tot sufletul tău l-ai legat de dumnezeeasca dragoste. Pentru aceea ai risipit puterea necredinţei, purtătorule de chinuri Emiliane, vrednicule de laudă.

Slavă:

O fire, o slavă a dumnezeirei celei în trei sori slăvind cu bună credinţă Emiliane, ca un ostaş viteaz ai intrat la privelişte, şi pre balaurul cel tare l-ai surpat la pământ.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Doamnă, carea singură te-ai aflat loc de sfinţenie celui ce ne-a sfinţit pre noi, pre tine te slăvim; prin carea noi cei ce lăcuim

pre pământ, ne-am făcut cereşti, şi ne-am învrednicit vieţei celei adevărate.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta; „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut Fiu pre cel fără „de ani; tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin„du-le".

Cu picăturile sfinţitelor tale sângiuri Emiliane, ai stins focul nedumnezeirei; pentru aceasta ai izvorît izvor de minuni, care opreşte iazerile patimilor, şi înneacă boalele, şi cufundă pre draci.

Intinzându-te pre tine cel rău credincios, a poruncit să te bată, pentru aceasta rumpându-ţi-se trupul tău, şi cu rane rănindu-ţi-se, ai închipuit fericită patima celui ce s'a rănit pe Cruce, pătimitorule.

Slavă:

Fiind plin de darurile Duhului, tămăduești patimi nevindecate, încetezi arsura boalelor, goneşti hulirile cele viclene, şi tuturor celor din scârbe le ajuţi, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu doftoria ta cea foarte lucrătoare vindecă-mă pre mine cel rănit de sabia păcatului, ca una ce ai născut pre Mântuitorul Hristos, carele s'a rănit cu suliţa pentru mine, şi a rănit inima şarpelui, preacurată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am Intru adâncurile...

Fericit şi plin de dumnezeeasca slavă te-ai aflat cu mucenia fericite, şi împreună cu îngerii locueşti în ceruri, rugându-te să se mântuiască sufletele noastre.

Nu ţi-ai cruţat mărite trupul cel muritor; pentru aceea omorându-te prin chinuri, ai moştenit nemurirea cea veşnică a celui ce a omorît patimile.

Slavă:

Sicriul moaştelor tale prea fericite viteazule Mucenice, izvorăşte mir ca un pârîu, şi totdeauna încetează boalele cele nevindecabile ale oamenilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Eva a cules din lemn roadă aducătoare de moarte; iar tu Preacurată, ai rodit lemnul vieţei, a căruia gustare a înviat pre toţi morţii.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile

„mărei, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe; ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc vieaţa „mea, mult milostive".

CONDAC glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai luminos luminător Mucenice, şi cu strălucirile minunilor luminezi toată făptura, izgonind totdeauna negura patimilor dela cei ce te cinstesc pre tine, mărite Emiliane.

Intru această lună, în 18 zile, pomenirea sfântului mucenic Emilian.

Stih: Emilian în cuptorul cel cu foc aruncat fiind,
Cu îngerii împreună veselindu-se înaintea lui Hristos este stând.
Pre Emilian în a optsprezecea zi cu adevărat,
In cuptorul cel cu foc l-au aruncat.

Acesta a fost din Dorostol cetatea Misiei din Tracia, rob fiind unui elin în zilele lui Iulian Paravatul şi ale lui Capitolie Vicarul; deci crezând în Hristos, şi scârbindu-se de idoli, aflând vreme cu bun prilej, luând un ciocan, a intrat în capiştea idolilor, şi a sfărâmat toţi idolii, şi risipi jertfele. Insă, încăpând alţii la muncire pentru aceasta, el merse de se vădi, şi a fost bătut cu vine de bou, şi băgându-l într'un cuptor cu foc şi rămâind nears, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Pavel, Teis şi Valentina.

Stih: Eghipteneşte, Pavele, cu limba neamului vorbeşti,
Dar nu şi cu credinţa, căci de sabie te sfârşeşti.
Pre Valentina şi pre Teis spânzurate,
Vrăjmaşii lui Dumnezeu le strujesc ca pre cele cu înşelătorii neîmpăcate.

Aceştia erau fraţi, eghipteni cu neamul, şi fiind aduşi în Chesaria, stătura de faţă înaintea ighemonului Firmin, şi arzându-le tălpile picioarelor cu arsuri iuţi, au fost munciţi cu sabie şi cu foc. Insă pre sfânta Teis, întinzându-o pe lemn, a fost strujită fără milă. De aceea aducând pre Pavel, şi muncindu-l, se rugă pentru toţi cu glas mare, pentru Creştini, pentru Iudei şi pentru Samarineni şi ca să înceteze goana; toţi au fost cuprinşi de compătimire, şi aşà i s'a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iachint cel din Amastrida,

Stih: Ca pre un miros de Iachint Cuvinte priimeşte,
Pre Iachint, cel ce de împungerile trestiilor se săvârşeşte.

Intru această zi, sfântul mucenic Marchel fiind întins pre pat de fier înfocat, s'a săvârşit.

Stih: Culcându-se Marchel pre patul înroşit,
Somnul cel prea fericit a adormit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Dasie şi Maron de sabie s'au săvârşit.

Stih: A capului lui Dasie tăiere,
A fost lui Maron spre asemenea sfârşit povăţuitoare.

Intru această zi, cuviosul Pamvo, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pamvo pre sineşi cu vieaţă s'a răstignit cu adevărat,
Şi ţie Mântuitorule celui ce te-ai răstignit s'a înfăţişat.

Intru această zi, pomenirea celor între sfinţi părinţilor noştri Ştefan Arhiepiscopul Constantinopolei cel din Amasia, şi Ioan Mitropolitul Halchedonului.

Stih: Amândoi Episcopii dezlegare de pământ priimind,
Inaintea Episcopului îngerilor acum se află stând

Intru această zi, înnoirile bisericei prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei întru ale lui Calistrat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit fǎpturei cugetătorii de Dumnezeu, „fără numai Făcătorului. Ci „groaza focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau cântând: „Prea lăudate Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti „cuvântat".

Luminându-te cu Darul dumnezeescului Duh, ai intrat în focul cuptorului, Mucenice de Dumnezeu însuflate, şi cântai: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Înfierbântându-te de dragostea doritului tău Hristos, nu te-ai spăimântat de foc, întru care răcorindu-te cu Duhul, cântai: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu frumseţea chinurilor tale te-ai asemănat cu cei fără de trup, înţelepte, cu carii împreună stând înaintea lui Hristos cel prea frumos, îi cânţi veselindu-te: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă a lui Dumnezeu cea cu numele de Doamnă, cu credinţă strigăm ţie bucură-te; căci ai născut bucuria cea negrăită, pre Hristos Domnul, căruia strigăm: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi...

Sfărâmând închinăciunile înşelăciunei, prea înţelepte, ai slobozit din legături pre cel prins în locul tău; şi însuţi desăvârşit ai mers către mucenie prea lăudate, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Iată că m'am aflat la cei ce nu mă caută, şi m'am arătat celor ce nu întreabă de mine, strigai pururea pomenite, înţelegeţi cei fărădelege. Căci ca un miel fără de răutate te-ai sârguit a te jertfi, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Marele Emilian, puindu-ne înainte ca nişte bucate luptele lui, ne-a chemat pre noi la ospăţ, duhovniceşte dar să ne veselim, şi să cântăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Plouă-mi mie picături de milă, ceea ce ai născut izvorul milei, şi ploile păcatelor mele usucă-le, şi îmblânzeşte valurile cele sălbatece ale sufletului meu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu Marie, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioşi în cuptor, naşterea Nă-

„scătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iar acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lă„udaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Dorind a vedeà bucuria şi veselia lui Dumnezeu cea negrăită, toate dulceţile cele veselitoare din vieaţă le-ai defăimat mărite, şi ai săvârşit mucenia bucurându-te; pentru aceasta cu dragoste te fericim.

Frigându-te cu focul, ca o jertfă te-ai adus la dumnezeeasca masă, celui ce s'a jertfit ca o oaie, păzindu-te cu mirosul cel duhovnicesc, şi învrednicindu-te slavei celei adevărate; pentru aceea toţi te fericim prea lăudate.

Astăzi ne-a strălucit nouă pomenirea ta mai mult decât soarele, veselind toată inima, şi luminând cugetele credincioşilor şi gonind întunerecul boalelor; pre carea dupre vrednicie o fericim, pătimitorule.

Slavă:

Adunarea cea aleasă a celor întâi născuţi te-a câştigat pre tine cetăţean împreună cu dânşii, toţi mucenicii, împreună cu cuvioşii văzând că dănţueşti, se veselesc. Cu cari împreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pre tine, mare mucenice cel cu nume mare.

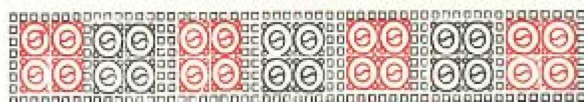
Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta Prealăudată, pre mine carele umblu întru întunerec. Dă-mi mână de ajutor, goneşte norii sufletului meu, încetează valurile patimilor mele, ceea ce eşti scăparea celor dezdănăjduiţi.

Irmosul:

Eva adică prin boala ne„ascultărei, blestem în lăun„tru a adus; iară tu Fecioară „de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla purtărei în pân„tece, lumei binecuvântare ai „înflorit; pentru aceasta toţi „te slăvim“.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Prea cuvioasa maica noastră Macrina, sora marelui Vasilie, şi prea cuviosul părintele nostru Dia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Sfintei 3, Şi ale Cuviosului 3, Stihirile Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Curăţindu-te la cuget, te-ai îmbogăţit de Darul tămăduirilor şi al minuni-

lor, ai scuturat boalele patimilor, şi întunerecul trupului, şi întreitele valuri; şi ţi-ai făcut starea sufletului luminată. Pentru aceasta ai şi strălucit întru adunările sihastrilor, rugând pre Iubitorul de oameni, pentru cei ce te laudă pre tine.

Vieţuind curat, ţi-ai păzit fecioria nestricată şi neîntinată, şi ai părăsit pământul, şi cele de pe pământ; plinind legea lui Hristos şi urmând lui, averea ta o ai împărţit săracilor. Pentru aceea ţi-a dăruit Cerul şi cele cereşti, Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Cu strălucire în chip de lumină ţi se lumină faţa ta, fiind şi moartă, prea lăudată, căci Hristos te-a mărit ca pre o fecioară a lui cu chip dumnezeesc, ca pre o milostivă luminată, ca pre o iertătoare şi grăitoare de cele dumnezeeşti; căci ai petrecut pre pământ viaţă întocmai cu îngerii, şi lui Dumnezeu bine ai plăcut prin viaţă luminată.

Alte Stihiri, ale Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cei ce ne luminăm pururea şi la suflet şi la cuget, cei ce cinstim preste an ziua ta cea purtătoare de lumină te lăudăm fericite, ca pre unul ce dupre înţeles ai răsărit ca o stea a toată lumea întru întărirea Bisericei, purtătorule de minuni Die, podoaba sihastrilor.

Prin odrăslirea toiagului tău, ca un al doilea Aaron, te-ai făcut dumnezeească preoţie Părinte, şi ca Moisì ai scos apă din piatră, cuvioase, şi ca Ilie prin rugăciunea ta ai sculat pre mort, făcându-te minunat cu semnele cele mari, şi luminându-te cu dumnezeeştile măriri, cugetătorule de Dumnezeu, Die prea fericite.

Arătat fiind plin de lumina Duhului, ai gonit duhurile viclenirei, şi ai făcut sfântă casă de învăţătura sufletelor, întru carea se află pururea mulţime, carea cu credinţă cinsteşte în toată vremea, pomenirile şi nevoinţele tale cele bărbăteşti, şi minunile tale cele minunate, Die lauda părinţilor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Izbăveşte-mă de osândă prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, şi de greşale rele pre mine nevrednicul, şi mă fereşte de moarte cu rugăciunile tale, şi-mi dărueşte să câştig îndreptare la ziua ispitirei, carea au câştigat noroadele sfinţilor, curăţindu-mă prin pocăinţă mai 'nainte de sfârşit, cu vărsările lacrămilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşa, carea ai născut pre Mielul cel fără de răutate, cel ce a venit să vindece păcatul a toată lumea cu sângele său, carele s'a junghiat pentru noi, şi a înviat toată lumea, tu Preacurată îmbracă-mă pre mine, cel despoiat de toată bunătatea, cu îmbrăcămintea nestricăciunei, cea din lâna Fiului tău, a Darului celui dumnezeesc.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Slavă, a Cuviosului, glasul 1-iu.

Lacuitor pustiului...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, unul pe 6, şi ale sfinţilor, două pe 8.

CANONUL Sfintei.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicei, şi mă voiu arătà „luminat prăznuind, şi voiu „cântà minunile ei bucurân„du-mă“.

Pre Mirele cel curat al frumseţei sufletelor, de carele ai dorit, pre carele ai iubit din toată inima, Macrino preamărită roagă-l să lumineze pre cei ce te laudă.

Ca cela ce eşti adâncul bunătăţei celei mai pre sus de cuget Hristoase, ai mărit pre mireasa ta cea neîntinată, fiind lipită de dragostea ta, pre Macrina cea fără prihană şi pururea pomenită.

Prea lăudată Macrino, lauda fecioriei, cu fierbinţeală ţi-ai păzit trupul nevătămat, supuindu-l Duhului prin sihăstrie şi prin vieţuirea ta cea aleasă.

A Născătoarei:

Hristos, cel ce a strălucit din pântecele tău, Mireasă a lui Dumnezeu, a răsărit luceafăr în mijlocul inimilor, celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine, prea curată Maica lui Dumnezeu, şi le-a răsărit ziuă purtătoare de lumină, prea sfântă Fecioară.

Alt CANON al Cuviosului.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Te laud pre tine cel ce porţi numele mărirei fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Impodobindu-te de tot cu plecările cele către Dumnezeu, ai luat asupră-ţi Crucea ta înţelepte, şi ai urmat lui Hristos, omorându-ţi cugetul trupului cu sihăstria, cuvioase Die.

Mânecându-te către soarele slavei cel neapus, te-ai făcut stea cu totul luminoasă, Cuvioase, şi ai luminat pre cei credincioşi cu luminile bunătăţilor şi ale minunilor tale, fericite.

Slavă:

Instreinându-ţi cugetul tău dela cele veselitoare ale lumei, te-ai făcut prea adevărat iubitor slavei celei mai pre sus de lume, prin Darul lui Dumnezeu, biruind cu trupul pre cel fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaş Soarelui celui înţelegător, Preacurată, carele ne-a luminat pre noi cu dumnezeeştile străluciri întru bună credinţă, şi a izgonit negura necunoştinţei, pururea Fecioară prea curată.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţelep- „ciunea Tatălui cea ipostatnică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, Iubitorule de „oameni“.

Fiind împodobită cu frumseţe dată de Dumnezeu şi cu Darul, şi trăgându-te lăudată de neamul mucenicilor, ai râvnit obiceiului lor celui dumnezeesc, cinstită Macrino.

Plecându-te legei celei dumnezeeşti fecioară, ai părăsit amestecarea vieţei şi ai fugit de turburări, petrecând în posturi şi întru rugăciuni.

De poruncă mică ai dorit de sfinţenie, şi de ochii maicei tale ai rămas păzită, Macrino prea lăudată şi fără prihană.

A Născătoarei:

Pământ nearat te ştim pre tine prea sfântă Fecioară, ca pre una ce fără sământă ne-ai odrăslit nouă spicul vieţei; prin carele întărindune, pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Luminându-te cu dumnezeeştile străluciri, te-ai făcut luminător, carele luminezi pre cei ce cu credinţă aleargă la tine fericite.

Idreptat-ai către vieaţă pre cei ce bine ţi-au urmat ţie Cuvioase, căci prin putere dumnezeească ai omorît patimile cele trupeşti.

Slavă:

Fiind pre pământ, cu dumnezeească cuviinţă te-ai unit cu cele cereşti, căci ai vieţuit vieaţă îngerească, Die purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a întru tine cel ce lăcueşte în ceruri, pre carele roagă-l să mântuiască sufletele, celor ce te laudă Preacurată.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne şi scăparea şi întărirea".

CONDACUL Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Iubind din toată inima pre Dumnezeu cel bun, prea cuvioasă Macrino, şi a acestuia cinstita Cruce pre umere luând, cu osârdie ai urmat lui, de unde ai şi aflat iertare greşalelor.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Mieluşa fără prihană şi curată înfrumseţându-te pre sine-ţi cu podoaba Darului, tăinuit te-ai împreunat cu Domnul prin curăţia vieţei. Pentru aceasta ai priimit Darul tămăduirilor, vindecând toate boalele cu puterea Duhului.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Din pruncie fiind dat lui Dumnezeu, şi lui urmându-i până la sfârşit cuvioase Părinte, ai priimit daruri, şi gonind prin Dar mulţimea dracilor, ai zidit Biserică întru lauda Domnului. Pentru aceasta minunat te-ai învrednicit a învià şi morţi, prin rugăciunea ta cea fără îndoială, prea lăudate. Drept aceea strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Căzând întru multe feluri de supărări dela vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, cuprins sunt de valul păcatelor mele celor nenumărate; ci ca la un ajutor fierbinte, şi ca la un acoperemânt al meu, alerg la limanul bunătăţei tale, prea curată. Pentru aceasta prea sfântă Fecioară, roagă pre cel ce fără de sământă s'a Născut din tine, pentru toţi robii tăi, carii neîncetat te laudă Născătoare de Dumnezeu prea curată, rugându-te lui pururea să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu credinţă se închină prea curatei naşterei tale.

A Crucei, a Născătoarei:

Suliţându-ţi-se coasta Ziditorule, cel ce ai păzit sânul nestricat la naşterea ta, şi ai suliţat pre tiranul, înnoind pre Eva cu înnoire dumnezeească, cel ce ţi-ai zidit firea din A-

dam cel dintâi, Adam al doilea. Pentru aceasta dormind somnul cel din fire viu, tuturor ai dăruit vieaţă, căci pre toţi i-ai deşteptat ca din somn, cu adormirea ta Cuvinte, iară pre mine ceea ce fără durere te-am născut m-ai suliţat milostive, şi cu adormirea ta m-ai lipsit de vieaţa ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirei, „pre nor uşor, a venit Iisus „cel mai pre sus de Dumne„zeire, prin palmă curată, şi „a mântuit pre cei ce strigă: „Slavă Hristoase puterei tale".

Omorîndu-te lumei şi lucrurilor lumei, te-ai îndreptat pre sineţi de dragostea cea dumnezeească, a vieţui numai lui Dumnezeu, păzind frumseţea Mirelui tău nestricată şi prea curată, prea cinstită.

Ceea ce a râvnit cinstitei Teclei întâiei muceniţe, şi a urmat vieţei ei celei dumnezeeşti prin credinţă, din suflare dumnezeească a priimit de sus şi numele ei prin asemănare.

Gătind mirese fecioarele tu Macrino le-ai adus Cuvântului celui feciorese, carele a strălucit din Fecioară; căci nepătimirea ei pe faţă o arătai a fi cuviincioasă şi de potrivă celui nepătimitor.

A Născătoarei:

Dumnezeeştile rîuri ale darurilor, şi izvoarele vindecărilor, şi împărţirile bogăţiei celei dumnezeeşti, se împart dela mâna cea începătoare de vieaţă, a celui ce s'a născut din pântecele tău Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce eşti cu numele de Dar.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Luminându-te la cugetul tău cu luminarea cea fără materie a Duhului, înşelăciunea trupului o ai socotit a fi vis, uitându-te la cetatea cea de sus, carea te aşteptă pre tine, purtătorule de Dumnezeu.

Arătându-te la cetatea Vizantiei ca un nor dătător de ploaie, o ai adăpat pre dânsa cu adăpările învăţăturilor tale Die, ridicând casă prea luminată de îndreptarea sufletelor.

Slavă:

Prin înfrânare omorându-te păcatului, ai dăruit morţilor vieaţă cu ajutorul cel dumnezeesc, şi ne-ai izvorît apă de umilinţă nouă, celor ce săvârşim pomenirea ta Die.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară te-am

cunoscut sfeşnic purtător de lumină, carea ai purtat în pântecele tău dumnezeeasca strălucire. Pentru aceasta te rugăm, luminează cu lumina ta sufletele tuturor, celor ce te laudă.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà slava ta Hristoase; dar „noi pre tine unul născut, strălucirea slavei Dumnezeirei „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm, iubitorule de oa- „meni".

Cugetând frumoasă fecioară frumseţea cea prea curată a cinstitului tău Mire, nu ai suferit să se spurce de patimi frumseţea cea cinstită, şi cu chip dumnezeesc a sufletului tău, prea înţeleaptă.

Având pre Hristos mângâere tare şi temeinică şi nesfărâmată, ai omorît turburarea cea multă a patimilor, mânecându-te de noapte, şi slăvind pre Domnul.

Păzitu-ţi-ai cugetul întărit către Hristos, căci către dânsul din pântece te-ai dat, ceea ce eşti fără prihană, şi lui ţi-ai închinat sufletul şi trupul, din tinereţe sihăstrindu-te.

A Născătoarei:

Născut-ai pre Hristos ziditorul a toată lumea, carele ne-a închipuit de iznoavă pre noi, cei ce de bună voie am căzut la stricăciune, şi ne-a înălţat către slavă negrăită, o Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Stând în muntele cel sfinţit al vieţei, cu suirea inimei, ai surpat patimile şi te-ai apropiat către Domnul.

Ca toiagul lui Aaron cu răsărirea cea streină şi împodobită, şi ca o sfinţenie curată şi dumnezeească a stăpânului ai fost de Dumnezeu purtătorule.

Slavă:

O darurile cele dumnezeeşti, ce ţi s'a dat ţie dela Dumnezeu! Căci cu dichelul rugăciunilor tale, ai scos apă vie din marginile cele pământeşti, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici gândul îngeresc, nici omenesc, nu poate a spune adîncimea cea neştiută a naşterei tale celei streine, Prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Dragostea lui Hristos arătat înflorind în cugetul tău, ai sădit prea ales tot felul de bunătăţi, şi învăţăturile cele dumnezeeşti ale bunei credinţe.

Lăudând pre Dumnezeu cu rugăciuni neîncetate, fecioară, ai tras dela dînsul ajutorul cel tare şi ai priimit Darul dumnezeeştei feciorii.

Cu cununa darurilor te-a încununat Hristos, ca pre o fecioară curată, şi te-a sălăşluit în cămările cele cereşti, ca pre o povăţuitoare cetei fecioarelor, cugetătoare de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Cele osebite mai din 'nainte s'au adunat întru unire, căci negrăit ai născut cu două firi împreunate într'însele pre Dumnezeu Cuvântul, carele adevărat s'a întrupat din tine Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Înălţatu-ţi-ai către Dumnezeu dorirea inimei, şi ai smerit patimile, şi ai surpat sprinceana dracilor, purtătorule de Dumnezeu Die, cela ce eşti întărire nemişcată sihastrilor.

Bătând Eghipetul patimilor cu bătăile înfrânărei, Părinte cuvioase, ai mântuit de robia lor mulţimea celor neînjugaţi, şi ai însoţit la buna credinţă, pre cei ce au urmat ţie Cuvioase.

Slavă:

Făcându-te fericit cu luminări de multe minuni şi bunătăţi, te-ai mutat către cetatea cea de sus, Die cugetătorule de Dumnezeu, şi te rogi, să se mântuiască turma ta de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut pre Vieaţa tuturor, omoară patimile sufletului meu prea curată Fecioară, şi cugetul meu cel turburat linişteşte-l.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDACUL Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Intrarmându-te dumnezeeşte cu curăţirea sufletului, şi ţiind în mână ca o suliţă rugăciunea cea neîncetată, cu tărie ai tăiat taberile dracilor, Die părintele nostru, făcătorule de minuni, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Cum voiu lăudà nevoinţele tale cuvioase Părinte, eu ticălosul? Şi noianul lacrămilor, în ce chip îl voiu spune? Căci tu fiind luminat în vieaţă, ai ajuns la ceata îngerilor, toate patimile prin înfrânare omorându-le înţelepte, şi trupul

plecându-l robiei, l-ai supus pre el duhului, şi rugăciunea având-o ca o sabie, ai surpat pre părtinitorul întunerecului, rugându-te pentru noi toţi.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Macrina, sora marelui Vasilie.

Stih: Aceleaşi cu fraţii tăi Macrino cugetând,
Intocmai cu ei şi în ceruri împreună te afli lăcuind.
Pre Macrina în a nouasprezecea zi cu adevărat,
Ingerii de pre pământ o au ridicat.

Aceasta fiind împodobită cu frumseţea trupului şi cu buna fire, a fost logodită dupre mire asemenea ei; şi fiindu-le nunta numai cât se logodiră, de vreme ce logodnicului ei, fiindu-i hrana prin locuri streine, i s'a întâmplat moarte, iară pre fericita Macrina, vrând alţii mulţi ca să o ia, ea îşi alese văduvia să trăiască cu al său, nimic ispitind dulceaţa nunţii. De aceea osebindu-se de toată împreunarea lumească se află cu maicăsa, silindu-se şi nevoindu-se cu dumnezeeştile Scripturi şi hrănind ca o a doua mumă, pre cei ce erau născuţi după dânsa fraţi şi surori. Căci fiind de toţi zece prunci, ea erà mai mare. Şi trăind cu cuviinţă şi sihăstreşte până la cea de apoi răsuflare, către Domnul s'a dus.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Dia, făcătorul de minuni.

Stih: Şi tu prea fericite Die ai gustat sfârşit.
Măritule cu numele, dar cu lapta şi mai mult,
Intru această zi, sfinţii patru împreună sihastri, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Desăvârşire cu numărul împătrită de monahi bărbaţi,
Cu îngerii cei câte cu patru feţe împreună vă aflaţi.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Teodor, carele a sihăstrit în Lavra sfântului Sava, apoi s'a făcut arhiepiscop Edesiei.

Stih: Pre tine Teodore de trei ori fericite Dumnezeu te-a dăruit,
Cetăţei Edesiei ca un dar prea mărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai izbăvit în foc pre tinerii lui Avraam, şi „ai ucis pre haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepţi; „prea lăudate Doamne, bine „eşti câvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Numai de Hristos dorind, şi ca una ce erai rănită de dragostea cea desăvârşit, arătat strigai: După tine voiu alergà, prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Lepădând mişcările patimilor celor mult turburătoare, te-ai îmbrăcat cu haina cea luminoasă a nepătimirei, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Surpând sprinceana cea ca de hiară înălţată a vrăjmaşului începătorului de răutăţi, ai priimit darurile biruinţei, vrednică de laudă, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Cu îndrăzneala ta cea de Maică rumpe Preacurată lanţul greşalelor, al celor ce cu bună cucerie şi cu credinţă cântă naşterei tale: Prea lăudate

Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc...

Lăcaş Treimei ai săvârşit inima ta, pentru aceea ai ridicat cinstită casă sihastrilor, Die de Dumnezeu purtătorule, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Deschizând izvorul minunilor tale cuvioase Părinte, ai izvorît apă de mântuire, celor ce cu credinţă săvârşesc adormirea ta minunate Die, luminătorule prea luminate al sihastrilor.

Slavă:

Împodobindu-ţi vieaţa cu bunătăţile, cu totul te-ai făcut luminat, şi stâlp cu chip de lumină făcându-te povăţuitor celor ce cântă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât Heruvimii te-a făcut pre tine Fecioară, prea sfântul Dumnezeu, arătat sfinţind, pre cei ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi...

Cu petrecerea ta cea cuvioasă sfinţeniei şi cu viaţa curăţită prin credinţă, te-ai arătat prinos nerăpit, ceea ce eşti de Dumnezeu însuflată, mărită Macrino, şi împreună cu îngerii strigai: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind îmbrăcată cu omorârea patimilor, te-ai mutat către dumnezeească nemurire, învăţând prea ales şi prea filozofeşte nemurirea, şi de sineşi mişcarea sufletului, strigând: Pre domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Luminându-te la cuget, şi la faţă de strălucirea vărsărei de lumină celei întreit luminătoare, ai adormit prea fericită somnul cel fericit, văzând cu veselie pre cel dorit de tine, şi strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pre tine sicriul cel prea sfânt cel umbrit cu dumnezeescul Duh, pre ceea ce ai născut pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci şi veşnic, carele pentru nespusa milostivire s'a făcut om, Născătoare de Dumnezeu, te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Prin odrăslirea toiagului tău

înţelepte, arătă Dumnezeu, că sufletul tău este prea roditor, carele cu ajutorul cel dumnezeesc sădiă în grădina desfătărei odrasle roditoare şi cuvântătoare, pre mulţimea sihastrilor, carea strigă: Toate lucrurile lăudaţi-l pre Domnul.

Cugetul tău strălucindu-se cu podoabele cele dumnezeeşti, s'a făcut frumos, şi acum a ajuns la binele cel desăvârşit, ca unul ce este prea curat, îndumnezeindu-se pururea dupre Dar, şi totdeauna cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca să te cinstim pre tine Cuvioase cu glasuri, prăznuind cu bucurie, păzeşte turma ta, carea prăznueşte pomenirea ta Die, şi o îndreptează spre intrarea către Dumnezeu, ca să cânte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, încăpând pre Dumnezeu, prea curată Marie, pre carele roagă-l Stăpână să mă mântuiască de patimile care mă cuprind, şi de înfricoşată osânda cea viitoare, pre mine cel ce strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Urmând tu cu adevărat după bogată mila lui Dumnezeu, ai hrănit pre toţi cei lipsiţi de sărăcie, prea lăudată. Pentru aceea cel milostiv te-a mărit pre tine; căci te-ai arătat milostivă.

Stătut-ai prea mărită înaintea lui Dumnezeu purtătoare de lumină, căci împodobindu-te cu vieaţă, şi cu cuvânt, şi cu tot felul de bunătăţi alese, te-ai făcut lumină şi ai luminat bună mireazma neamului, prin suişurile cele mai alese.

Lăcuit-ai Macrino în cămara cea prea luminată, şi în casă cerească de Mire unde ajungând fecioară, împreună cu arhiereii fraţii tăi roagă cu îndrăzneală pre Domnul să se mântuiască toţi, cei ce te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Rodul pântecelui tău a strălucit frumos întru podoabă mai mult de cât toţi, că tu Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ai născut pre Dumnezeu întrupat carele s'a arătat ca să mântuiască pre om. Pentru aceea toţi te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Pre tine Părinte, carele te-ai arătat ca un înger cu frumseţea bunătăţilor, şi ai zburat către Cer, având aripi poleite, cu bucurie te cinstim, şi cu bună credinţă te lăudăm.

Ca soarele cel mult luminos răsărind dela răsărit în toate părţile, arătat ai lăţit razele bunătăţilor, şi ale minunilor tale, luminând marginile pământului, cuvioase Die.

Slavă:

Prin strălucirile bunătăţilor tale Părinte făcându-te cu chip luminos, cu bucurie te-ai mutat către lumina cea neînserată, şi te-ai sălăşluit unde sunt duhurile cuvioşilor, rugându-te pentru turma ta.

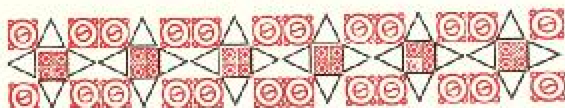
Şi acum, a Născătoarei:

Iartă-mi mie Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea, având rugătoare către tine Cuvinte, pre Născătoarea de Dumnezeu pururea Fecioara, şi pre cetele îngerilor, şi pre adunarea cuvioşilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Sfântul măritul prooroc Ilie Tesviteanul.
(De va voi cel mai mare facem priveghere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu lumina cea în trei sori a dumnezeeştei străluciri, prin curăţia cugetului ai înfruntat pre împăratul cel necredincios, cu dreapta judecată, ca pre un călcător de lege şi cerurile ai închis, şi pre văduvă împreună cu fiul ei ai hrănit, roagă-te prooroace Ilie, să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Prin dumnezeească vedere de Dumnezeu, dupre vredni-

cie, cu cinul proorocesc, şi cu înţelepciunea fiind cinstit, dumnezeescule prooroace, mai 'nainte grăeşti de cel departe, ca de cele ce sunt aproape. Pre împăratul ca pre un nedrept ai ruşinat, şi pre popii cei spurcaţi cu cuţitul i-ai junghiat; roagă pre Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Impăratul cel necredincios nerăbdând înfruntarea ta, ţie dumnezeescule prooroace ţi-a zis: Au tu eşti cel ce te sârgueşti, şi răzvrăteşti pre Israil? Iară tu ai zis către dânsul: Nu eu, o împărate! Ci tu şi casa tatălui tău, căci ai lăsat pre Dumnezeul tău, cel ce te-a zidit pre tine şi ai adus pre cei streini. Ci cu rugăciunile proorocului tău Hristoase, izbăveşte-ne pre noi de o înşelăciune ca aceasta, şi mântueşte sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dumnezeescule prooroace Ilie! Tu înfruntând pre împăratul cel nedrept, pentru uciderea lui Navute şi pentru răpirea viei, cu îndrăznire ai zis: Fiindcă fără dreptate ai ucis pre bărbatul Israiltean, aşà şi însuţi vei fi ucis, şi câinii vor linge sângele tău, şi curvele în sângele tău se vor spălà. Ci prin rugăciunile proorocului şi plăcutului tău Hristoase, izbăveşte-ne pre noi de o îngrozire ca aceasta şi mântueşte sufletele noastre ca un Iubitor de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

De mari daruri te-ai învrednicit, prea curată Fecioară, singură Maica lui Dumnezeu, că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieaţă, pentru mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasului al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Dumnezeescule prooroace, râvnind tu Domnului atotţiitorului, cu rugăciunea cerurile ai închis, zicând: Ploaie şi rouă să nu se mai pogoare pre pământ, numai cu graiul gurei mele.

Stih: Moisi şi Aaron întru preoţii lui şi Samuil întru...

Dumnezeescule prooroace, tu cu rugăciunea şi cu milostivirea, iarăşi ai deschis cerurile şi din destul ai dăruit ploaie, oamenilor celor însetoşaţi.

Stih: Tu eşti preot în veac dupre rânduiala lui Melchisedec.

Dumnezeescule prooroace, tu pre văduvă şi pre fiul ei ai hrănit, şi cu rugăciunea, o mână de făină şi un vas de untdelemn ai înmulţit, dupre

cuvântul Domnului, mâna de făină şi vasul de untdelemn nu s'a împuţinat.

Slavă:

Dumnezeescule prooroace, tu cu rugăciunea ta foc ai pogorît din Cer, şi ai încredinţat pre împăratul a zice: Cu adevărat un Dumnezeu este, carele se propovedueşte de Ilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână prea bună, întinde-ţi mâinile tale cele sfinte către Fiul tău, Ziditorul cel iubitor de suflete, ca să se milostivească spre robii tăi.

Troparul, glasul al 4-lea.

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea Mergător înainte al venirei lui Hristos, Ilie măritul, carele a trimis de sus lui Elisseiu Dar, boalele goneşte şi pre cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta şi celor ce-l cinstesc pre dânsul, le izvorăşte tămăduiri.

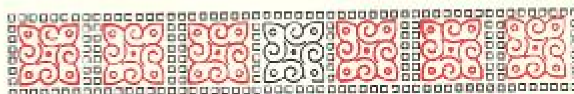
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţei.

Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul, Slava cea dintâi...

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cela ce pre Ilie Tesviteanul cu căruţă de foc l-ai mutat de pre pământ, îndurate Cuvinte; pentru rugăciunile lui mântueşte-ne pre noi, cei ce te slăvim pre tine cu credinţă, şi săvârşim cu bucurie dumnezeeasca şi mântuitoare pomenirea lui.

De două ori.

Nu în cutremur, ci în vânt supţire ai văzut venirea lui Dumnezeu, carea te-a luminat pre tine de demult, Ilie de Dumnezeu fericite, şi în căruţă cu patru cai purtându-te, pre Cer ai umblat cu streină vedere, minunat făcându-te de Dumnezeu însuflate.

Pre popii cei de ruşine cu sabia i-ai junghiat, Cerul cu limba l-ai oprit, să nu plouă pre pământ, cu râvnă dumnezeească aprinzându-te pre Elisseiu prin darea cojocului l-ai umplut de dumnezeesc Dar îndoit, înţelepte Ilie.

Alte Stihiri, glasul al 2-lea. Singur glasul, ale lui Ioan Arhiepiscopul.

Pre doi dumnezeeşti lumi-

nători, ce au strălucit în toată lumea, să-i lăudăm, pre luminatul Ilie şi pre Elisseu; pre unul adică, ca pre cela ce cu cuvântul a încuiat ploaea cea cerească, şi pre împăratul l-a mustrat, şi cu căruţă de foc spre Cer s'a înălţat; iară pre cellalt, ca pre cel ce a vindecat apele cele neroditoare, şi îndoit Dar a luat, şi repejiunea Iordanului o a despărţit; şi acum cu îngerii dănţuesc, rugându-se pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Cela ce spre văzduh în căruţă purtătoare de foc, pre tine te-a luat cu cutremur spre Cer, dându-ţi ţie Dar de minuni cu foc însufleţit, Ilie Tesvitene, nestricat făcându-te pre tine, ca să nu vezi moartea, până când adică vei propovedui sfârşitul tuturor; pentru aceasta viind, dă-ne nouă îndreptare prin învăţăturile tale.

Sfeşnice nestins al Bisericei, cel aprins cu râvnă dumnezeească, Ilie prooroace, cela ce ai încuiat picăturile cele cereşti, şi de corbi ai fost hrănit, pre împăratul l-ai mustrat, şi popii i-ai omorît, şi cu focul ce ai pogorît din Cer, pre cei câte cincizeci îndoiţi ai omorît, şi pre văduva cea cu amar muncită, cu puţin untdelemn o ai hrănit, şi pre fiul ei prin rugăciune l-ai înviat, şi apa cu foc o ai ars. Cela ce repejiunile Iordanului cu picioarele neudate le-ai trecut, şi cu căruţă de foc spre Cer te-ai înălţat, şi lui Elisseiu îndoit Darul i-ai dat, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Veniţi împreunarea ortodoxilor, adunându-ne astăzi întru cinstită Biserica grăitorilor de Dumnezeu prooroci, cu psalmi să cântăm cuvioasă cântare lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce i-a prea mărit pre dânşii, şi cu bucurie şi cu veselie să strigăm: Bucură-te pământescule îngere şi omule ceresc, Ilie cel cu nume mare. Bucură-te Elissee prea cinstite, carele ai luat îndoit Dar dela Dumnezeu. Bucuraţi-vă apărători calzi şi folositori şi doftorii sufletelor şi trupurilor norodului celui iubitor de Hristos. Mântuiţi de toată asupreala protivnică şi încunjurarea şi de toate primejdiile, pre cei ce săvârşesc cu credinţă întru tot cinstită pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a stră-

lucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile.

Dela a treia carte a împăraţilor citire.

Cap. 17, Vers 1.

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie proorocul, şi a zis lui Ahaav: Viu Domnul Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, căruia îi stau înainte astăzi, de va fi întru anii aceştia rouă sau ploae, fără numai prin cuvântul gurei mele. Şi a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: Mergi de aicea spre rasărituri şi te ascunde lângă apa Horat, care este în preajma feţei Iordanului. Şi vei beà din izvor apă şi corbilor am poruncit să te hrănească acolo. Şi a mers, şi a făcut Ilie dupre cuvântul Domnului, şi a şezut lângă apa Horat, în preajma feţei Iordanului. Şi corbii aduceau lui pâine dimineaţa, şi seara carne, şi bea apă din izvor. Şi a fost după câte-va zile, s'a uscat izvorul, căci nu erà ploae pre pământ. Şi s'a făcut cuvântul Domnului către Ilie zicând: Scoală-te şi mergi în Sarepta Sidonului, şi vei lăcuì acolo, că iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească. Şi s'a sculat şi a mers în Sarepta şi a venit la poarta cetăţei, şi iată acolo o femee văduvă adunà lemne, şi a strigat Ilie în urma ei, şi i-a zis: Adu-mi puţină apă într'un vas să beau. Şi a mers să ia, şi a strigat în urma ei Ilie, şi a zis: Adu-mi şi o bucată de pâine în mâna ta, şi i-a zis femeea: Viu Domnul Dumnezeul meu, de este la mine azimă de pâine, fără numai un pumn de făină într'o vadră, şi puţintel untdelemn într'un ulcior, şi iată eu adun două lemnişoare, şi voiu merge şi voiu face aceasta mie şi fiilor mei, şi vom mâncà, şi vom murì. Şi a zis către dânsa Ilie: Cutează de intră şi fă dupre cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mica, şi să-mi aduci, iară ţie şi feciorilor tăi vei face mai pre urmă. Că acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: Vadra de făină nu va scădeà, şi ulciorul de untdelemn nu se va împuţinà, până la ziua întru carea Domnul Dumnezeu va da ploae pre faţa a tot pământul. Şi a mers femeea şi a făcut dupre cuvântul lui Ilie, şi i-a dat lui, şi a mâncat el şi aceea şi feciorii ei. Şi din ziua aceea vadra de făină nu a scăzut şi ulciorul de untdelemn nu s'a înpuţinat, dupre cuvântul Domnului, cel ce a grăit prin gura lui Ilie. Şi a fost după graiurile acelea s'a bolnăvit feciorul femeei stăpânei casei, şi a fost boala lui tare foarte, până ce nu a rămas într'însul duh. Şi a zis femeea către Ilie: Ce este mie şi ţie omule al lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomeneşti păcatele mele, şi să omori pre fiul meu? Şi a zis Ilie către femee: Dă-mi pre fiul tău, şi la luat pre dânsul din poala ei, şi l-a suit în foişor unde lăcuià el, şi l-a pus pre el pe patul său. Şi a strigat Ilie către Domnul, şi a zis: Amar mie Doamne! Mărturia văduvei, la carea eu lăcuesc, tu o ai scârbit de ai omorât pre fiul ei. Şi a suflat preste prunc de trei ori, şi a strigat către Domnul, şi a zis: Doamne Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul pruncului acestuia întru dânsul, şi s'a făcut aşà. Şi a strigat Ilie, şi a auzit Domnul glasul lui Ilie, şi s'a întors sufletul pruncului întru dânsul, şi a înviat. Şi a luat Ilie pruncul, şi l-a pogorît pre dânsul din foişor în casă, şi l-a dat pre dânsul maicei lui, şi a zis Ilie către dânsa: Vezi că viu este fiul tău. Şi a zis femeea către Ilie: Iată am cunoscut că omul lui Dumnezeu eşti tu, şi cuvântul Domnului în gura ta este adevărat.

Dela a treia carte a împăraţilor citire.

Cap. 18, Vers 17.

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie Tesviteanul, în anul al treilea al împărăţiei lui Ahaav, zicând: Mergi şi te arată lui Ahaav, că voiu da ploaie pre faţa pământului. Şi a fost dacă a văzut Ahaav pre Ilie, a zis lui: Au tu eşti cela ce răz-

vrătești pre Israil? Și a zis Ilie: Nu răzvrătesc eu pre Israil, ci tu și casa tatălui tău, când ați lăsat voi pre Domnul Dumnezeul vostru, și ați mers în urma lui Baal. Și acum trimite și adună la mine pre tot Israilul în muntele Carmilului, și pre cei patru sute și cincizeci de prooroci fără de rușine ai lui Baal, și pre cei patru sute de prooroci urâți, cari mănâncă din masa Isabelei. Și dupre cuvântul lui Ilie a trimis Ahaav la tot Israilul, și a adunat pre toți proorocii în muntele Carmilului. Și le-a zis lor Ilie: Până când veți șchiopătà voi într'amândouă gleznele voastre? De este Domnul Dumnezeu, mergeți după dânsul; iară de este Baal, mergeți după dânsul, și nu i-a răspuns lui norodul cuvânt. Și a zis Ilie către norod: Eu am rămas singur prooroc Domnului,iară proorocii lui Baal sunt patru sute și cincizeci de oameni, și prooroci urîți patru sute. Și a zis Ilie: Dați-ne nouă doi boi și să-și aleagă ei loruși unul, și să-l tae bucăți, și să-l pue pre lemne, și să nu pue foc; și eu voiu tăià pre celalt bou, și-l voiu pune pre lemne, și foc nu voiu ațâțà. Și strigați întru numele dumnezeului vostru, și eu voiu chemà întru numele Domnului Dumnezeului meu, și va fi Dumnezeu, carele va auzi, prin foc, acela este Dumnezeu. Și a răspuns tot norodul și a zis: Bun este cuvântul carele ai grăit astăzi. Și a zis Ilie proorocilor celor de rușine: Alegeți-vă vouă un bou, și faceți întâi voi, că voi sunteți mai mulți, și chemați întru numele dumnezeului vostru, și foc să nu puneți. Și au luat un bou și au făcut așà. Și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiazăzi, și au zis: Auzi-ne pre noi Baale, auzi-ne pre noi, și nu erà glas, și nu erà ascultare. Și alergau împrejurul Altarului carele făcuse ei. Și se făcuse amiazăzi; și-i batjocoreà pre dânșii Ilie Tesviteanul, și a zis: Strigați cu mare glas, că dumnezeul vostru are îndeletnicire; ca nu cândvà să fie lucrând cevà, sau să fie adormit, ca să se deștepte. Și strigau cu mare glas, și se tăiau dupre obiceiul lor cu cuțite, și mulți se băteau cu bice până la vărsarea sângelui. Și trecuse de amiazăzi, și erà în deseară, și au proorocit până ce venise vremea ca să se înalțe jertfa, și nu erà glas. Și a zis Ilie Tesviteanul către proorocii urâciunilor, grăind: Dați-vă în lături acum, ca să fac și eu jertfa mea, și s'au depărtat ei și au tăcut. Și a zis Ilie către popor: Apropiați-vă spre mine, și s'a apropiat spre dânsul tot poporul. Și a luat Ilie douăsprezece pietre, dupre numărul celor douăsprezece neamuri ale lui Israil precum a grăit către dânșii Domnul zicând: Israil va fi numele tău. Și a clădit pietrele în numele Domnului și a dres Altarul Domnului cel săpat, și a făcut groapă împrejurul Altarului, întru carea încapeà două obroace de sământă. Și a grămădit lemne pre Altarul pre care îl făcuse; și a tăiat bucățile cele de jertfă, și le-a pus pre lemne, și a umblat împrejurul Altarului, și a zis Ilie: Aduceți-mi patru vedre de apă, și le turnați preste jertfelnic, și preste jertfă și preste lemne, și au făcut așà. Și a zis: Turnați a doua oară, și au turnat a doua oară, și a zis: Turnați a treia oară, și au turnat a treia oară. Și umblà apa împrejurul Altarului, și groapa se umpluse de apă. Și a strigat Ilie la Cer, și a zis: Doamne Dumnezeul lui Avraam, și a lui Isaac, și a lui Iacòv, auzi-mă pre mine Doamne, auzi-mă pre mine astăzi cu foc; ca să cunoască tot norodul acesta, că tu însuți ești Domnul Dumnezeul lui Israil și eu sunt robul tău, și pentru tine am făcut toate lucrurile acestea. Și tu ai întors inima poporului acestuia în urma ta. Și a căzut foc dela Domnul din Cer, și a mistuit jertfa și lemnele și pietrele și lutul și apa cea din groapă, toate le-a ars focul. Și a căzut tot poporul pre fața sa, și a zis: Adevărat Domnul Dumnezeu, acesta este Dumnezeu. Și a zis Ilie către popor: Prinde-ți pre proorocii lui Baal, ca nici unul dintre dânșii să nu scape, și i-au prins pre dânșii, și i-au dus pre dânșii Ilie la rîul Chisson, și i-a junghiat acolo. Și a zis Ilie după aceasta lui Ahaav: Iată glas de pogorâre de ploae, înhamă căruța ta, și te pogoară, ca să nu te ajungă ploaea. Și s'a suit Ilie în muntele Carmilului, și plecându-se la pământ, și-a pus fața sa între genunchile sale, și s'a rugat Domnului. Și Cerul s'a întunecat cu nori și cu vânt, și s'a făcut ploaie mare, și plângând Ahaav, a mers întru Israil. Și mâna Domnului a fost preste Ilie, și încingându-și mijlocul său, a alergat înaintea lui Ahaav până la Israil. Și a spus Ahaav Isavelei femeei sale toate câte făcuse Ilie, și cum junghiase pre prooroci cu sabia. Și a trimis Isavela la Ilie și a zis:

Dimineața întru acest ceas voiu pune sufletul tău ca sufletul unuia dintru aceștia. Și auzind s'a temut Ilie; și sculându-se s'a dus pentru sufletul său, și a venit în Virsavia în pământul Iudei, și și-a lăsat sluga sa acolo, și el a mers în pustie cale de o zi, și a venit și a șezut sub un Archet, și a cerut moarte sufletului său, și a zis: Destul îmi este mie Doamne, ia sufletul meu dela mine, că nu sunt eu mai bun de cât părinții mei. Și s'a culcat, și a adormit acolo subt copaciu, și iată îngerul Domnului s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: Scoală-te de mănâncă și beà. Și a căutat Ilie, și iată lângă căpătâiul lui o azimă de orz, și un ulcior cu apă, și s'a sculat, și a mâncat și a băut, și întorcându-se a adormit; și s'a întors îngerul Domnului a doua oară, și s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: Scoală-te de mănâncă și beà, că departe îți este ție calea. Și s'a sculat și a mâncat și a băut, și a mers întru tăria mâncărei aceleia patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Horeb. Și a intrat acolo într'o peșteră, și a lăcuit într'însa, și iată cuvântul Domnului către dânsul, și i-a zis: Ce faci aicea Ilie? Și a zis Ilie: Aprinzându-mă m'am aprins de rîvnă spre Domnul atotțiitorul. Căci au părăsit așezământul de lege al tău feciorii lui Israil, și altarele tale le-au surpat, și pre proorocii tăi i-au ucis cu sabia și am rămas eu însu-mi; și caută sufletul meu să-l scoață pre dânsul, și a zis Domnul către dânsul: Mergi și te întoarce la calea ta; și să mergi în calea pustiei Damascului, și să ungi pre Elisseiu feciorul lui Safat prooroc în locul tău.

Dela a patra carte a împăraților citire.

Cap. 2, Vers 1.

Fost-a în zilele acelea, aflat-a Ilie pre Elisseiu feciorul lui Safat, și acela ară cu boii, și a mers Ilie la dânsul, și și-a aruncat cojocul său pre dânsul, și a lăsat Elisseiu boii, și a mers în urma lui Ilie, și-i slujià lui. Și a fost când a vrut Domnul să înalțe pre Ilie cu cutremur ca spre Cer, au mers Ilie și Elisseiu la Galgale. Și a zis Ilie către Elisseiu: Șezi aicea, că Domnul m'a trimis până la Iordan, și a zis Elisseiu: Viu este Domnul, și viu este sufletul tău de te voiu lăsà pre tine. Și au mers amândoi, și cincizeci de oameni din feciorii proorocilor au venit, și au stătut în preajmă de departe, iară amândoi au stătut lângă Iordan, și a luat Ilie cojocul său, și l-a învârtit pre dânsul, și a lovit cu dânsul apa, și s'a împărțit apa încoace și încolo, și au trecut amândoi pre uscat. Și a fost dacă au trecut, a zis Ilie lui Elisseiu: Cere ce vrei să-ți fac mai 'nainte până ce mă voiu luà dela tine. Și a zis Elisseiu: Să fie Duhul, carele este întru tine îndoit întru mine. Și a zis Ilie: Greu lucru ceruși, însă de mă vei vedeà când mă voiu luà dela tine, va fi ție așà; iară de nu mă vei vedeà, nu va fi. Și a fost când mergeau ei și vorbiau, iată un car de foc și cai de foc, și a despărțit între amândoi, și s'a ridicat Ilie cu cutremur ca spre Cer. Și Elisseiu priveà și strigà: Părinte, Părinte! Carul lui Israil și călărașul lui. Și după aceea nu l-a mai văzut pre dânsul, și s'a apucat Elisseiu de haina s'a și o a rumpt în două. Și a luat cojocul lui Ilie. Și s'a întors Elisseiu, și a stătut pre țărmurile Iordanului, și a luat Elisseiu cojocul lui Ilie, care căzuse deasupra lui, și a lovit apa, și nu s'a despărțit. Și a zis Elisseiu: Unde este Dumnezeul lui Ilie încă și acum? Și a lovit Elisseiu apa a doua oară, și s'a despărțit apele, și a trecut pre uscat.

LA ~~LAUDE.~~ Litie

Stihira Hramului, și ale Sfântului, glasul 1-iu. Singur glasul, ale lui Gherman.

Ilie rîvnitorul, și însuși opritorul patimilor, prin văzduh umblător s'a văzut astăzi, tăinuitorul cel încredințat mântuirei a toată lumea, o slavă prea curată! Căreea s'a învrednicit, proorocul cel înnalt zburător, și podoaba cea aleasă a proorocilor; că acesta înger

în trup şi om fără de trup s'a arătat cu isprăvile. Pre carele lăudându-l să zicem: Apără-ne pre noi înţelepte în ziua judecăţei.

Ca David astăzi credincioşilor pre proorocul Domnului cu cântări să-l cinstim, pre Ilie Tesviteanul, şi râvnitorul cel prea luminat. Că acesta cu limba Cerul ca fierul l-a lucrat, şi pământul cel roditor, neroditor l-a făcut, o minune! Om de lut, n'a dat cerurilor să plouă ploae. O minune! Om stricăcios întru nestricăciune s'a îmbrăcat şi la Cer s'a suit cu căruţă de foc, prin cojoc îndoit Dar lui Elisseiu dăruind; pre împăraţi a mustrat şi pre norodul cel neplecat cu foame l-a certat. Pre toţi popii cei de ruşine i-a ruşinat, şi pre fiul văduvei cu cuvântul l-a înviat. Pentru rugăciunile lui Hristoase Dumnezeul nostru, în pace păzeşte pre dreptcredincioşii împăraţii noştri, şi laude de biruinţe lor împrotiva varvarilor le dărueşte.

Cu duhovniceşti cântări pre proorocii lui Hristos toţi să-i lăudăm, că Ilie Tesviteanul pre Cer umblător a fost, şi Elisseiu prin cojoc Dar îndoit a luat dela Dumnezeu, şi luminători luminoşi lumei s'au arătat, rugându-se neîncetat pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, a lui Ioan monahul.

Luminători doi au răsărit lumei, prea luminaţii Ilie şi Elisseiu. Că unul cu dumnezeescul cuvânt, picăturile cereşti a încuiat, şi împăraţi a mustrat, şi cu căruţă de foc la Cer s'a suit. Iară altul apele cele neroditoare le-a vindecat şi îndoit Dar luând, curgerile Iordanului le-a trecut; şi acum cu îngerii dănţuind, pentru noi se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Iar a acestuia.

Căruţa cea de foc purtătoare, carea te-a ridicat pre tine ca întru cutremur la Cer, Dar de foc suflător ţie ţi-a dăruit Ilie Tesvitene, ca să nu vezi moartea, până ce vei propovedui sfârşitul tuturor. Pentru aceasta vino dându-ne nouă învăţătura isprăvilor tale.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Arsenie.

In căruţă de foc şezând, ridicându-te în laturea cea luminoasă te-ai mutat, o Tesvitene Ilie! Şi pre proorocii cei de ruşine i-ai ruşinat. Cela ce ai legat Cerul cu cuvântul, asemenea dezleagă şi greşalele noastre cu rugăciunile tale cele către Domnul, şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei :

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce mai 'nainte de zămislire a fost sfinţit, îngerul cel trupesc, mintea cea de foc, omul cel ceresc, dumnezeescul Mergător înaintea venirei lui Hristos celei de a doua, Ilie măritul, temeiul proorocilor, duhovniceşte împreună a chemat pre iubitorii de prăznuire, să prăznuiască dumnezeească pomenirea lui. Pentru ale căruia rugăciuni păzeşte pre poporul tău Hristoase Dumnezeul nostru, de toată vătămarea celui viclean neturburat.

Stih: Nu vă atingeţi de unşii mei şi întru proorocii mei nu vicleniţi.

Cel de cele cereşti gânditor, Ilie proorocul, văzând pre Israil spurcând toate cele ce sunt dela Domnul Dumnezeu şi de idoli lipindu-se; cu râvnă fiind aprins, norii a oprit, şi pământul a uscat, şi cerurile cu cuvântul a încuiat, zicând: Nu va fi picătură pre pământ, fără numai prin gura mea. Acesta este ospătător acum, ca cel ce ne dă din destul dar negrăit nouă, celor ce-l cinstim pre el cu credinţă.

Stih: Tu eşti preot în veac dupre rânduiala lui Melchisedec.

Cela ce ai fost văzător de tainele cele negrăite, tu apele Iordanului ai despărţit, tu înşelăciunea idolească în cenuşe o ai întors cu fulgerul dumnezeeştilor tale cuvinte, tu pre cel călcător de lege l-ai mustrat, şi pre popii cei fărădelege i-ai omorît, şi jertfa cu rugăciunea o ai ars, şi acum cărbunii cei aprinşi ai patimilor şi ai necazurilor norodului tău, stinge-i Ilie, cu focul rugăciunei tale.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prooroace propoveduitorule al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te desparţi. Şi la fiecarele bolnav pururea stai de faţă, şi cu cei de sus slujind, de lume bine grăeşti, pretutindenea fiind prea mărit; cere curăţire sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţei. Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu proorocul Ilie, să se miluească sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul Proorocului de două ori, caută-l la Vecernia mică şi Născătoare de Dumnezeu, odată, şi citire.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Sfântului de două ori, Slavă, Şi acum, a Născătoarei a Invierei După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu. Podobie: Mormântul tău...

Pre tine luminătorul cel strălucit, în căruţă şezătorul, cel de foc purtător şi îngerul cel în trup, carele sufli cu rîvnă dumnezeească, cel ce ai biruit păgânătatea şi pre cei fărădelege i-ai mustrat, mai marele proorocilor cu un glas te vestim, fericite de Dumnezeu văzătorule Ilie. Pentru aceasta păzeşte-ne pre noi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, carea Fecioară cu adevărat şi după naştere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire; una cea cu totul fără prihană.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea, şi Podobia aceeaşi.

De Dumnezeu prin faptă curată apropiindu-te, cerească vieaţă pre pământ ai vieţuit, vieaţa cea ipostatnică agonisindu-ţi duhului tău, cu suflările tale pre pruncul cel ce murise l-ai înviat, şi rămâi nestricat la trup, mai pre sus de cât moartea, Ilie de Dumnezeu insuflate.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Preacurată ticălosul meu suflet şi-l milueşte pre el, cel ce s'a alunecat pentru mulţimea greşalelor întru adâncul pierzării, ceea cea eşti cu totul fără prihană, şi în ceasul cel înfricoşat al morţei să mă izbăveşti de dracii cei ce mă clevetesc, şi de răspunsul cel înfricoşat.

După Polieleu, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeească biserica ta tuturor izvorăşte din destul tămăduiri, prooroace prea minunate, împreună cu Elisseiu cel minunat, lui Hristos rugânduvă, să trimită pace lumei şi norodului celui ce vă cinsteşte pre voi mare milă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fiecarele unde se mântueşte, acolo dupre dreptate şi aleargă, şi carea altă scăpare ca aceasta este, precum tu de Dumnezeu Născătoare, carea acoperi sufletele noastre.

Apoi întâiul Antifon al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Tu eşti preot în veac, dupre rânduiala lui Melchisedec...

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucà...

In vremea aceea se mirau oamenii de cuvintele Darului...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile proorocului tău Ilie, Milostive.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 4-lea...

In căruţă de foc şezând...

Caută înapoi, Slava dela Litie.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale Proorocului două Canoane pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu „celui ce a făcut minunate mi„nuni, cu braţ înalt, şi a mân„tuit pre Israil, că s'a proslăvit".

Ca ceea ce ai născut pre Fiul cel fără de ani, subt ani întrupat prea sfântă Curată, toate patimile cele de preste ani ale sufletului meu celui cu totul pătimaş le vindecă.

Ranele sufletului meu Preacurată şi învârtoşarea inimei, întunecarea gândului şi ale minţei alunecări pierde-le ca o milostivă, cu rugăciunile tale.

Ceea ce ai născut pre Mântuitorul lumina mea, din întunerec mă izbăveşte, şi de muncile cele veşnice de acolo, Preacurată; ca fiind mântuit, să laud măririle tale.

Intunecările minţei mele, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu lumina ta goneşte-le, carea ai născut lumina cea mai pre sus de minte, şi îmi dărueşte mie ca o bună, ca să văd lumina ceea ce din tine a răsărit nouă.

Canonul cel dintâi al Proorocului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Dănţuind laud minunile lui Ilie.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Voind noi a cântà puterea minunilor lui Ilie, cea cu foc însuflată, cu vrednicie să chemăm puterea limbei celei cinstite şi cu chip de foc a Duhului.

Milostiveşte-te de Dumnezeu purtătorule, şi strâmtorarea limbei celei nepricepute, şi prostimea glasului deschide-o cu lucrarea Duhului, celui ce este întru tine, şi o limpezeşte spre lauda minunilor tale.

Dai cele mai pre sus de fire, Cuvinte, celor ce se supun cinstitelor tale porunci, şi as-

cultătoare faci uşile ploiei prin Duhul, cuvânt întărit făcând.

A Născătoarei:

Ceea ce una eşti binecuvântată, vistieria bogăţiei cea curată şi dumnezeească, curăţeşte-mă de întinăciunea cea necurată a patimilor, cerşindu-mi iertare de greşalele mele.

Alt CANON al Proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi mie fericite dumnezeesc Darul lui Ilie...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon ce se purtă...

Sufletul meu cel omorît înviază-l ca pre fiul văduvei, şi cu fapte dumnezeeşti, fericite, luminează-l, şi la viează îl povăţueşte, şi-l arată părtaş desfătărei celei veşnice, pre cel ce doreşte să se desfăteze cu tine.

Când te-ai născut tu, s'a învăţat părintele tău taină prea mare, minune cu adevărat! Că te-a văzut pre tine fericite hrănindu-te cu foc, şi înfăşindu-te cu văpae. Pentru aceasta cu rugăciunile tale mă mântueşte pre mine de focul cel veşnic.

Slavă:

Mărit fiind cu privirile cele spre Dumnezeul tău, râvnind ai râvnit cu adevărat fericite Domnului totdeauna. Pentru aceasta întăreşte-mă pre mine, cel ce m'am umplut de râvnă dumnezeească, să fac dumnezeeasca voie, ca să te cinstesc pre tine, fiind mântuit.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel mai pre sus înfiinţat din tine s'a întrupat, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi pentru noi s'a arătat, precum suntem noi ca un om. Pre carele neîncetat roagă-l Preacurată, să mă mântuiască pre mine, cel ce am greşit mai mult de cât toţi oamenii.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia ta Hristoase „Dumnezeule, carele preste „ape ai întărit Cerul al doilea, „şi ai întemeiat pământul preste „ape Atotputernice“.

Nerodirea gândului meu celui sterp toată o goneşte, şi aducător de roadă prin fapte bune sufletul meu îl arată, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea creştinilor.

Izbăveşte-mă de toată osânda şi de multe smintelele şarpelui, de focul de veci şi de întunerec, ceea ce eşti cu totul fără prihană, carea ne-ai născut nouă lumina cea neînserată.

De judecata ta cea neîmblânzită, şi de focul nestins cel de acolo, şi de răspunsul cel înfricoşat, eu cu totul mă spăimântez; grăbeşte de mă mântueşte mai 'nainte de sfârşit, ca o bună, pre mine robul tău.

Binecuvântat este rodul pântecelul tău, Fecioară cu totul fără prihană, că pre cei stricaţi cu roada lemnului, prin Crucea lui i-ai făcut nestricăciunei părtaş cu dumnezeescul Dar.

Alt Canon, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Cât este de prea cuvios ospătătorul Proorocule, cel ce ţi-a făcut ţie ospăţ prin corb, însuşi cel ce satură cu buna voinţă tot ce viază, căruia toţi strigăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt fără numai tu Doamne.

Mulţămită să fie făcătorului de bine şi chivernisitorului, celui ce a hrănit pre văduva şi pre Proorocul cu purtarea de grije negrăit, căruia toţi strigăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt fără numai tu Doamne.

Cela ce ai încuiat norii cei aducători de ploaie, ca să nu plouă, ai făcut rămăşiţele mâncărei a izvorî neîncetat Sareptencei celei lipsite de hrană; tu eşti Dumnezeul nostru strigând, şi nu este sfânt fără numai tu Doamne.

A Născătoarei:

Tu numai singură mai mult decât toţi cei din veci de mari lucruri te-ai învrednicit, şi mai pre sus de fire; că pre Dumnezeu cel neîncăput în toată făptura în pântece l-ai priimit şi l-ai întrupat. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare cu credinţă te cinstim.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai făcut cele...

Pre popii cei de ruşine ca pre nişte vrăjmaşi i-ai omorît, mărite proorocule, cu dumnezeească rîvnă fiind aprins; pentru aceasta strig către tine: Scoate-mă din lucrurile cele de ruşine şi din focul cel veşnic.

Pre tine te pui rugător prea mare către Dumnezeu, carele poate să mântuiască de toată răutatea, fericite; pleacă-te spre smerită rugăciunea mea şi să nu mă treci cu vederea pre mine, cel ce mă rog ţie.

Slavă:

Te măreşte pre tine Dumnezeu atotfăcătorul, mărite proorocule Ilie, cel ce te-a hrănit pre tine de demult prin pasăre; pre carele roagă-l, să mă facă pre mine părtaş hranei celei veşnice şi luminei ce va să fie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşă ne umblată carea duce la Dumnezeu, deschide-mi mie uşile pocăinţei Fecioară, rogu-mă, curăţindu-mi întinăciunea păcatelor mele cu ploile milei tale, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi...

Ca un prooroc al Dumnezeeştei lumini cu adevărat, pre proorocii cei mincinoşi surpându-i, întru aceasta ai mustrat pre Ahaav cel ce făceà fărădelege, învăţând să nu se închine lui Baal, prea mărite, şi cu rugăciune ai cerut de sus ape, pentru care te-ai şi înălţat către Domnul Ilie, în căruţă de foc şezând. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ca pre ceea ce numai tu eşti Fecioară între femei, carea ai născut fără sămânţă pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Că focul Dumnezeirei s'a sălăşluit întru tine; şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc dupre vrednicie măresc prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă naşterei tale celei fără sămânţă.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte proorocule Avacum „întruparea Cuvântului, ai propoveduit, strigând: Când se „vor apropià anii te vei cu„noaşte, când va veni vremea „te vei arătà: Slavă puterei „tale Doamne“.

Fecioară prea sfântă, cortul cel nespurcat, pre mine cel spurcat cu greşalele, curăţeşte-mă acum cu picăturile cele prea curate ale îndurărilor tale, şi-mi dă mână de ajutor, ca să strig: Slavă ţie curată de Dumnezeu proslăvită.

Biserică sfinţită te-ai arătat a lui Dumnezeu, celui ce s'a sălăşluit întru tine mai pre sus de cuget, Fecioară, pre acela roagă-l, să ne curăţească pre noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaştem casă şi lăcaş Duhului.

Miluește-mă, ceea ce ai născut izvorul milei, Născătoare de Dumnezeu, şi dezleagă cumplita neputinţă a sufletului meu

şi învârtoşarea inimei, izvoare de lacrămi şi umilinţă dumnezeească mai 'nainte de sfârşit dăruindu-mi cu mijlocirile tale.

Cunoscându-te proorocul, cu Duhul lui Dumnezeu, munte umbrit pre tine mai 'nainte te-a însemnat Curată, pre cei topiţi de văpaia a multor greşale curăţindu-i cu mijlocirile tale Fecioară, ceeace una eşti îndreptarea oamenilor.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Tăietor de rădăcina răutăţei te-ai arătat cu adevărat proorocule, şi săditor de bunătate; pentru aceasta te cinstim.

Ocărîtu-te-a pre tine cu cuvinte văduva hrănitoarea proorocule, pentru moartea fiului său, spre învierea lui îndemnându-te.

Insemnat-a slava Treimei arătat, cu suflarea cea de trei ori, pre fiul viu maicei dăruind.

A Născătoarei:

Ca o viţă roditoare Curată, pre strugurul cel ce izvorăşte tuturor vinul mântuirei, în pântece l-ai purtat.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Plecat-a Dumnezeu rîvna ta Ilie cea înfocată şi te-a trimis la văduvă, ca să te hrăneşti pre tine, cela ce ai fost fugit de demult de îngrozirea femeii. Pentru aceasta pre tine te rog minunate, sufletul meu cel flămând hrăneşte-l cu dumnezeeştile daruri.

Norii cei cumpliţi ai păcatelor mă acoperă, întreite valuri vieţei mă înfricoşează, şi suflă cumplit asupra sufletului meu duhurile viclenirei. Proorocule de Dumnezeu grăitorule, ocârmuitor fii mie la limanul mântuirei îndreptându-mă.

Slavă:

Tărie sufletului, tărie şi trupului dă-mi, rugându-te Domnului slavei, celui ce a scos boalele tuturor, fericite Ilie, şi-mi ajută ca să trec smintelele vieţei fără vătămare. Că pre tine te pui înainte al meu bun folositor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu toate puterile cereşti Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu toţi proorocii şi pătimitorii, şi cu apostolii şi cu cuvioşii, roagă-te, ca să dobândesc mântuire eu, cel ce mult am greşit, şi să mă mântuesc de munca ce va să fie.

Peasna 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că fără „de tine alt Dumnezeu nu cunoa-

„ştem, numele tău numim. Că „Dumnezeu al viilor şi al mor- „ţilor tu eşti“.

Ochii inimei mele deschide-i Curată, ca să văz luminat dumnezeeasca strălucire şi a ta negrăită slavă, ca să dobândesc milă şi slavă veşnică.

In două voi pre unul din cinstita Treime ai născut Preacurată, carele poartă un ipostas; pre carele roagă-l cu osârdie să ne mântuim noi toţi.

Preacurată, ca ceea ce ai născut pre Mântuitorul şi Dumnezeu, roagă-l, ca de tot necazul şi de boale şi de chinuri să păzească mântuit pre robul tău cel netrebnic.

Roagă pre cel ce l-ai născut mai pre sus de cuget Fecioară, să mântuiască pre cei ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te Fecioară cu totul fără prihană; bucură-te binecuvântată, ceea ce eşti folositoare lumei.

Alt Canon, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Legea cea părintească pre tine ca pre un rugător prea adevărat te-a arătat de minuni făcător, cel ce ai schimbat firile, şi cu ape ai ars jertfa cea cuvioasă, Ilie.

Ca un slujitor al adevărului cuvioase prea fericite Ilie, prea bine ai ruşinat proorocii cei de urâciune, puterea Treimei arătat închipuind.

Cu cuvântul Darului fiind tu preot Ilie, ai junghiat pre popii urâciunilor cu nevinovatele tale mâini, cu râvna ca cu o haină arhierească împodobit fiind.

A Născătoarei:

Ţie, ca ceea ce ai născut pre Hristos atotfăcătorul, strigăm: Bucură-te Curată; bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă lumină; bucură-te ceea ce ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Norii cei aducători de ploaie i-ai încuiat, de râvna credinţei fiind aprins. Deci mă rog ţie Ilie, ca prin sfinţitele tale mijlociri, să-mi adăpi cu dumnezeeşti ploi sufletul meu cel topit de văpaea desfătărilor, şi să mă mântueşti.

Preot fiind prea fericite, ai junghiat cu nevinovatele tale mâini pre popii urâciunilor, cei ce făceau lucruri urîte. Deci mă rog ţie proorocule, păzeşte-mă nevătămat de tot păcatul cel urît.

Slavă:

Minunat te-ai făcut proorocule cu dumnezeeştile chemări

arzând apele, săvârşind lucrul cu credinţa, pentru aceasta neîncetat te rog, aprinde în inima mea sfinţit dor, ca să ardă patimile cele necurate.

Şi acum, a Născătoarei:

Preste tine ca nişte ploaie s'a pogorît Cuvântul cel mai pre sus înfiinţat; pre carele roagă-l Fecioară, ca să plouă şi preste mine acum curate picături de umilinţă, spălând toată întinăciunea răutăţilor celor nemăsurate, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionà, urmând strig: Vieaţa mea din „stricăciune o scapă bunule, „şi mă mântueşte, Mântuitorul „lumei, pre cela ce strig, sla„vă ţie".

Pre mine cel spurcat cu multe păcate, mă rog ţie celei dupre adevăr bune şi nespurcatului cort, spală-mă de toată înşelăciunea cu mijlocirea ta.

Ocârmuitoare fii mie, celui ce mă învăluesc pururea în marea cumplitelor ispite ale vieţei şi mă mântueşte, la limanul mântuirei îndreptându-mă.

Intreitele valuri ale gândurilor şi asuprelele patimilor şi adâncul păcatelor, ticălosul meu suflet învăluesc, ajută-mi sfântă Stăpână.

Măriri pururea ţi-a făcut ţie Hristos; pre carele roagă-l pururea, să mărească spre mine milele sale cele bogate, de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Chip cinstirei de Dumnezeu şi vieţei celei prea curate, săditor curăţiei şi îngerilor următor ai fost minunate Ilie, de Dumnezeu purtătorule.

Mânia femeii celei ucigătoare de prooroci înfricoşindu-te pre tine, cel ce te-ai învrednicit a legà şi a dezlegà curgerea ploilor, Ilie dumnezeescule, te-a izgonit.

Înălţatu-ţi-ai ochiul minţei prea înalt, plecându-ţi genunchile, prin sfinţita rugăciune dezlegare făcând, şi brazdele pământului le-ai îmbătat cu ploaie.

A Născătoarei:

Rugul cel ce s'a împreunat în Sinai cu focul fără de ardere, mai 'nainte te-a însemnat pre tine pururea Fecioară, ceea ce nu ştii de mire, de Dumnezeu Născătoare.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Milostiv fii Mântuitorule

mie, celui ce fără de minte mult ţi-am greşit ţie, şi mă mântueşte de munca ce va să fie acolo, cela ce ai pre marele Ilie cel ce te roagă pre tine, şi pre prea curata Maica ta.

Ca un săditor al curăţiei, păzeşte-mă pre mine curat la suflet. Ca un rîvnitor Ilie, de rîvnă dumnezeească umple gândul meu, ca să gonesc năvălirile răutăţei.

Slavă:

Postit-ai, căci cale de patruzeci de zile cu o mâncare ai făcut, prin dumnezeeasca voie. Pentru aceasta mă rog ţie, întăreşte-mă, ca să mă opresc de toată călcarea de poruncă, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa lui Dumnezeu arată dumnezeeştile intrări smeritului meu suflet, ca să intru într'însele mărturisindu-mă şi dezlegare de cele rele să iau, de Dumnezeu Născătoare.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Proorocule şi înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, carele cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă; roagă pentru noi pre unul Iubitorul de oameni.

ICOS.

Multă fărădelegea omenească, şi iubirea de oameni a lui Dumnezeu cea nemăsurată văzând proorocul Ilie, s'a mâhnit mâniindu-se; şi cuvinte de nemilostivire către cel milostiv a întărâtat, mâniete strigând asupra celor ce s'au lepădat de tine Judecătorule prea drepte. Insă milostivirile tale celui bun nicicum nu le-a pornit ca să munceşti pre cei ce se lepădau de tine, că pururea aştepţi pocăinţa tuturor, unule Iubitorule de oameni.

Intru această lună, în 20 de zile, suirea la Cer cea de foc purtătoare a sfântului măritului prooroc Ilie Tesviteanul.

Stih: Oprit-a ploaia, foc de trei ori pogorând,
Şi a despărţit râul Ilie în sus alergând.
Ilie spre Cer în a douăzecea zi,
Cu căruţă cu patru cai se sui.

Acesta eră fecior lui Sovac din Tesvì, din pământul Arabiei, din neamul lui Aaron, lăcuind în Galaad, de vreme ce Tesvi eră dată preoţilor. Şi când l-a născut mumă-sa, văzù tatăsău Sovac preotul în vis, unde da mâna cu dânsul nişte bărbaţi cu vestminte albe, şi unde-l înfaşă cu foc, şi îi da să mănânce pară de foc. Şi mergând la Ierusalim spuse preoţilor, şi-i spuseră proorocia, nu te teme omule, că lăcaşul copilului va să fie lumină. Şi cuvântul lui va fi hotărîre adevărată şi vieaţa lui cu Domnul şi râvna lui plăcută Domnului. Şi va judecă pre Israil cu sabie şi cu foc. De aceea a proorocit acesta ani douăzeci şi cinci; şi a apucat înaintea venirei lui Hristos cu opt sute şasesprezece ani. Acesta este Ilie, carele a pogorît de trei ori foc din Cer, şi a oprit ploaea cu limba sa şi a înviat morţi şi pre cei cincizeci îndoiţi i-a ars. Şi a văzut pre Dumnezeu la muntele Horiv până în cât este cu putinţă omului al vedeă. Şi a des-

făcut cu cojocul lui Iordanul. Şi a fost luat la Cer cu car de foc, şi a stătut înaintea lui Hristos la Schimbarea la faţă.

Intru această zi, se săvârşesc înnoirile bisericei cinstitului înainte Mergător din prea sfânta mânăstire a Studitului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat pre „dânşii focul. Atuncea acei „trei ca cu o gură cântau şi „binecuvântau, grăind: Bine „este cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Sufletul robului tău cel ce se spurcă totdeauna, prea sfântă Curată, sfinţeşte-l, şi cumplita robie a minţei, şi împietrirea inimei şi năvălirile dracilor degrab le pierde.

Mintea mea cea omorâtă cu patimile trupului, ceea ce eşti cu totul fără prihană, înviază-o şi cele plăcute lui Dumnezeu a face mă întăreşte; ca să te măresc, ca să slăvesc pururea bunătatea ta.

Omoară-mi Stăpână curată patimile trupului meu, şi spurcăciunea cea rea a smeritului meu suflet curăţeşte-o Fecioară, şi de clevetirea nevăzuţilor vrăjmaşi mă scapă şi mă mântueşte.

La tine prea sfântă cinstită Curată, noi robii tăi totdeauna ziua şi noaptea cădem, cu gând umilit rugându-ne, ca să aflăm noi mântuire de păcate cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Rugul în munte...

Cu prea slăvire îmbrăcându-te cu putere închipuită ţie dela Dumnezeu, cu o mâncare patruzeci de zile lungă cale ai călătorit Ilie minunate. Pentru aceasta în Horiv dănţuind ai cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Vânt lin şi prea supţire ţi-a arătat pre Domnul Ilie ţie, celui ce cu râvnă ai urmat lui Dumnezeu atotputernicului, nu vânt cu vifor, nici cutremur, nici foc îngrozitor. Pentru aceasta lui Iisus celui blând ai cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Arătărei lui Dumnezeu te-ai învrednicit şi proorociei, ca şi marele Moisi, prooroci ungând prin Duhul, şi împăraţi, Ilie minunate. Şi slavei lui Hristos văzător fiind în Tavor, ai strigat: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

În pântecele tău Preacurată, sălăşluindu-se mai pre

sus de fire Cuvântul cel prea bun al lui Dumnezeu Tatăl, iarăşi ne-a zidit pre noi, şi vieţei celei din Edem ne-a învrednicit. Pentru aceasta ţie de Dumnezeu Născătoare toţi credincioşii acum închinându-ne, cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

De norodul cel pieritor făcându-ţi-se milă, prin râvna credinţei cu chemări dumnezeeşti foc ai pogorît, carele a ars cuvioasa jertfă mărite. Pentru aceasta te rog: De văpaea cea veşnică mă scapă, şi mă mântueşte.

Invrednicitu-te-ai a vedeà faţa lui Dumnezeu în muntele Tavor; pre carele roagă-l proorocule, ca să treacă cu vederea păcatele mele, şi în ziua judecăţei să văz faţa lui cu suflet neosândit.

Slavă:

Pre calea vieţei umblând, multor înşelăciuni mă supui. Bunule al meu folositorule, îndreptează-mă cu folosinţa ta şi mă întăreşte pre mine cel ce mă clătesc la minte şi privesc la desfătările trupului.

Şi acum, a Născătoarei:

Te laud pre tine prea lăudată şi slăvesc Curată pântecele tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită. Ajută-mi mie celui învăluit cu valurile vieţei, şi dă umilinţă curăţitoare de spurcăciuni smeritului meu suflet.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se înfricoşează îngerii, şi toate oştile, „ca de făcătorul şi Domnul, „lăudaţi-l preoţi, proslăviţi-l ti„neri, bine-l cuvântaţi noroa„de, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Intrupatu-s'a din tine cu dumnezeească cuviinţă cel fără trup; pre carele roagă-l Preacurată, să omoare patimile sufletului meu, şi să-l învieze pre el fiind omorît de demult cu păcatul cel prea rău.

Vindecat-ai sfărâmarea lui Adam celui din ţărână, pre Mântuitorul şi Dumnezeu născând Preacurată. Pre acela roagă-l, să vindece ranele sufletului meu celui fără vindecare bolnav.

Ridică-mă pre mine cel ce zac întru adâncul răutăţilor, şi pre vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, birueşte-i, şi sufletul meu cel rănit cu feluri de desfătări, Curată nu-l trece cu vederea, ci-l milueşte şi-l mântueşte.

Vindecă Preacurată patimile

inimei mele, ceea ce ai născut pre doftorul tuturor, şi părţei drepţilor mă arată părtaş Fecioară, pre Hristos rugând.

Alt Canon, Irmos:
Infricoşatu-s'a tot auzul...

Dupre dreptate a luat Ahaav neamului său vătămare cu totul pierzătoare, prin mustrarea proorocului, spre răsplătire, pentru pizma spurcatei ucideri. Iară Tesviteanul din gând suflător de foc, cântà, cântare dătătorului de vieaţă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile.

Ploatu-ţi-a ţie foc din Cer Ilie, carele a ars pre cei de două ori câte cincizeci ce se rânduise, ca unui slujitor prea ales al lui Dumnezeu. Că celui ce ţine hrana cea pururea vieţuitoare, cu dumnezeească cuviinţă cântare ai cântat: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile.

A Născătoarei:

Hristos, cea prea dumnezeească odraslă a Fecioarei, prin dumnezeească întrupare te-a arătat pre tine tăinuitor, ca pre un săditor curăţiei, arătându-ţi în Tavor lumina cea necuprinsă a Dumnezeirei în trupul său, ţie celui ce strigai: Pre Domnul lăudaţi lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Vas încăpător de dumnezeescul Duh pre tine te-am cunoscut, înger pre pământ, carele ai suflat focul dumnezeeştei râvne şi păgânătatea ai biruit şi împăraţi ai mustrat Ilie, carele prooroci ai uns, şi pre popii cei de ruşine cu cuţitul i-ai junghiat. Pentru aceasta strigăm către tine: izbăveşte-ne pre noi de ruşinea ce va să fie.

Căruţă de foc te-a ridicat de pre pământ, pre tine cel aprins de dumnezeească râvnă, Ilie de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta mă rog ţie: Ridică mintea mea din toate răutăţile cele de pre pământ, cu căruţa bunătăţilor tale şi ca să ajung eu la lăcaşul ceresc, roagă pre Dumnezeu şi Impăratul tuturor.

Cu cuvânt viu ai încuiat Cerul cel ce plouă, cu cuvântul tău cel duhovnicesc deschide-mi acum uşile pocăinţei, Sfinte, rogu-mă, trimiţându-mi sufletului meu ploile umilinţei, şi mă mântueşte pre mine, cel ce strig: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cinstind pre Treimea cea întocmai puternică, întocmai cinstită şi de o fiinţă, cea cu un scaun, întru o Dumnezeire, slăvind pre Tatăl, pre Fiul şi

pre Duhul sfânt, o rază neapusă şi întocmai împărăţitoare putere şi cântăm cu un glas: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce cu lege a pus buna credinţă şi a învăţat pocăinţa, Emmanuil din tine născându-se s'a arătat, pre carele acum roagă-l prea sfântă Stăpână, ca să-mi deschidă uşile dreptăţei şi să mă mântuiască pre mine, cel ce strig: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre norul cel purtător de lumină, întru carele Stă„pânul tuturor, din Cer ca ploaia „pre lână s'a pogorît," şi s'a în„trupat pentru noi, făcându-se „om cel fără de început. Să o „slăvim toţi, ca pre o Maică „curată a Dumnezeului nostru".

Iubitor de păcate fiind întru ne purtare de grije petrec şi de judecata cea fără mită mă cutremur Curată, întru carea cu sfinte rugăciunile tale păzeşte-mă ne osândit dumnezeească Mireasă, ca să te fericesc pre tine pururea ca pre o folositoare.

Spăimântezu-mă de Divanul şi de ochiul Fiului tău, de carele nimic nu se tăinueşte Fecioară. Fapte de ruşine am săvârşit pre pământ, şi pentru aceasta către tine strig: Cu totul îndurată Stăpână ajută-mi, şi din nevoia cea de atuncea să mă scoţi şi să mă mântueşti Curată.

Cât va fi de înfricoşată ziua întrebărei Fecioară, cât va fi de groaznic răspunsul, cât va fi de cumplită ruşinea. Cine va puteà să steà atuncea prea curată Stăpână, milueşte pătimaşul meu suflet şi mai înainte de sfârşit dă-mi iertare Curată.

Ceea ce ai născut lumina cea dumnezeească, pre mine cel întunecat cu toate asuprelele vicleanului şi cu toate răutăţile, şi care am mâniat pre Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană luminează-mă, povăţuindu-mă la fapte bune, ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor.

Alt Canon, Irmos:

Pre luminătorul Dumnezeu...

Ne umblată de oameni călătorie pre pământ săvârşind, şi cu cojocul curgerea Iordanului trecând Tesviteanul, mergător în căruţă prin văzduh fiind pre subt Cer mergătoare, streină călătorie a făcut prin Duhul.

Cu râvna cinstirei de Dum-

nezeu Tesviteanul fiind aprins, în căruţă în chipul focului s'a suit şi cojocul aruncându-l preste Elisseiu, de carele a se tăinui nu s'a putut, îndoit dumnezeesc Dar i-a lăsat.

Descoperit văzătorul de Dumnezeu Tesviteanul, a văzut în Tavor împreună cu Moisi, cele ce ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi inima oamenilor pământeni nu le-a gândit, pre Domnul atotstăpânitorul întrupat.

A Născătoarei:

Pre tine pierzătoarea osândirei celei grele de demult, şi îndreptătoarea strămoaşei şi pricina apropierei neamului către Dumnezeu, şi podul cel către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

A vedeà pre Dumnezeu în vânt prea supţire, cât erà cu putinţă a vedeà te-ai învrednicit, prin obicinuinţele pustniceşti mai întâi trupul topindu-ţi mărite. Pentru aceasta te rog: Supţiază cu rugăciunile tale grosimea minţei mele şi cu dumnezeeşti razele pocăinţei mă luminează.

Precum de demult, despărţind Iordanul cu cojocul, ai trecut prea fericite, aşà şi vărsările păcatelor mele cele cumplite le usucă, ploi de lacrămi trimiţând sufletului meu totdeauna, proorocule de Dumnezeu grăitorule, care să-mi solească mie curgerea desfătărei.

De smintelele cele de multe chinuri din vieaţă, şi de tot necazul vrăjmaşilor celor fărădelege, de boala trupească şi de vătămarea sufletească izbăveşte-mă cu rugăciunile tale, mărite proorocule, ca un bun folositor al meu, strig către tine, şi de osânda veşnică cea din gheena.

Slavă:

Răpit ai fost spre înălţime, lui Elisseiu celui ce cereà, îndoit Dar al Duhului lăsându-i, mărite Ilie, cu carele cere neîncetat biruinţă din Cer împăratului şi iertare de greşale, celui ce să îmbogăţeşte cu tine, folositorul cel neruşinat către Stăpânul.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasurile slugilor tale nu le trece cu vederea ca o bună Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ci cu deadinsul roagă pre Făcătorul tuturor, ca să dea biruinţă împăratului şi bună întărire sufletească, Fecioară, şi împărtăşirea dumnezeeştei împărăţii.

SVETILNA.

Podobie: Cela ce eşti lumină ne...

Lumina ceea ce te-a arătat pre tine spre Cer mergător, şezând în căruţă cu patru cai Ilie, nici cum te-a mistuit; că focul cu limbă de foc l-ai tras jos, şi ai uscat ploile.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut lumina, îmblânzeşte cu rugăciunile tale pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, ca să se milostivească şi să mă mântuiască de întunerecul cel veşnic, pre mine cel ce mă nădăjduesc spre a ta cinstită sprijineală.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Când tu proorocule minunate te-ai unit cu Dumnezeu prin fapta bună, şi prin vieaţă curată, dela dânsul putere luând, făptura dupre socoteală o ai aşezat, şi uşile ploiei vrând le-ai încuiat; şi de sus foc ai pogorît şi pre cei rău crezători i-ai pierdut; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Cu râvna Domnului fiind aprins, pre împăraţii cei fărădelege tu i-ai mustrat arătat, pre popii cei de ruşine i-ai omorît, fierbinte foc ai aprins în apă, lucru prea slăvit! Şi hrană nelucrată ai izvorît, şi apele Iordanului cu cojocul tău le-ai tăiat; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Când tu proorocule ai arătat pre pământ cu adevărat viaţă cerească, cu vieaţa cea ipostatnică, carea erà întru tine îmbogăţindu-te, pre cel mort cu suflările tale l-ai înviat, şi mai pre sus de moarte spre mulţi ani tu ai rămas, în căruţă de foc ai şezut, spre cele cereşti înălţându-te; roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Pre cei mari între prooroci, şi luminătorii lumei ce-i luminoşi, cu cântări să-i cinstim credinsioşii, pre Ilie şi pre Elisseiu şi lui Hristos să strigăm cu bucurie: Indurate Doamne, pentru rugăciunile proorocilor tăi, dă norodului tău iertare de păcate, şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi, din toată nevoia şi scârba.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

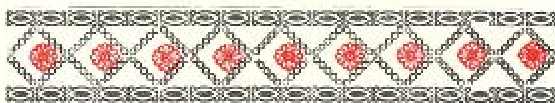
Ceasul intâi şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile proorocului din Canonul cel dintâi, Peasna 3-a, pe 4. Şi dintru al 2-lea, Peasna a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea. Tu eşti preot în veac dupre rânduiala lui Melchisedec... Stih: Zis-a Domnul Domnului meu... Apostolul din trimiterea sfântului Iacov: *Fraţilor luaţi pildă..* Aliluia, glasul al 4-lea; Moisi şi Aaron întru preoţii lui... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, se mirau oamenii de cuvintele Darului...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfinţii şi prea cuvioşii părinţii noştri Simeon cel nebun pentru Hristos, şi Ioan impreună pustnicul, şi sfântul prooroc Iezechiil.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Intru unire de cuget lăcuind pustiul fericiţilor, prin dumnezeeştile rugăciuni şi prin privirile cele prea luminate, înţelepţeşte aţi vestejit mişcările trupului, şi făcându-vă inima primitoare darurilor duhovniceşti, o aţi îmblânzit, Simeoane şi Ioane întărirea sihastrilor.

Cu prefacerile de nebunii ai nebunit pre înţeleptul răutăţei, fericite, arătat săvârşind semnele cele minunate, gonind dracii şi luminând pre cei ce erau în noaptea păcatului, şi priimind dela Dumnezeu nepătimire, în mijlocul turburărilor ţi-ai păzit cugetul neturburat, părinte Simeoane.

Umblând pre pământ ca un înger, şi având vieţuire cerească, te-ai arătat cumpătat la cuget, iertător şi iubitor de Dumnezeu şi plin de dragoste de Dumnezeu însuflate, smerit şi blând. Pentru aceasta Părintele cel ceresc s'a odihnit întru tine, ca pre un curat sfinţindu-te pre tine fericite Simeoane.

Alte Stihiri ale Proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Iezechiile minunate! Curăţindu-ţi mai 'nainte sufletul şi trupul, de Dumnezeu fericite, prin curăţia cugetului, înţelepţeşte ai văzut pre fulgerul cel mai pre sus de gând, şi slava cea negrăită a Domnului înţelepte, ceea ce se poartă de dumnezeeştii Heruvimi, şi se suie, şi se laudă de mulţimea gurilor.

Izechiile de Dumnezeu priimite, asemănându-te lui Hristos, ai suferit osteneala datoriei celei streine, cumplit certându-te, scriind mai 'nainte mântuirea şi izbăvirea lumei, ce va să fie prin Crucea cea cinstită; de care să se împărtăşească toţi,

cei ce acum te laudă pre tine, roagă-te, de Dumnezeu arătătorule.

Iezechiile de Dumnezeu însuflate! Priimind carte din mâna Atotţiitorului, mai dulce decât mierea gurei, te-ai arătat sfinţit arătător şi teolog de Dumnezeu văzător, şi ai dat înţelepciune norodului celui ce mânià pre Dumnezeu, mărite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te căruţa cea cu chipul de soare a Soarelui celui neapus, ceea ce ai strălucit pre Soarele cel necuprins cu gândul. Bucură-te gând care străluceşti cu luminări dumnezeeşti strălucirea fulgerului, carea luminează marginile pământului cu lumina cea adevărată ca de aur, ceea ce eşti, prea frumoasă şi cu totul fără prihană, carea luminezi credincioşilor lumina cea neînserată.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Preacurata pre Hristos iubitorul de oameni răstignindu-se şi cu suliţa împungându-se, plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-a răsplătit ţie poporul cel nemulţămitor pentru binele ce le-ai făcut lor? Şi te grăbeşti să mă faci fără de Fiu, prea Iubite! Mă minunez milostive de răstignirea ta cea de bună voie.

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri...

Slavă, a Proorocului, glasul al 2-lea.

A Proorocului tău Iezechiil...

Şi acum, a Născătoarei:

LA UTRENIE

Un CANON din Octoih, pe 6, şi ale Sfinţilor două pe 8.
CANONUL Cuvioşilor.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt Părinte căile tale şi obiceiurile.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de demult cu mâinile lui Moisi în „chipul Crucei, puterea lui „amalic în pustie a biruit".

Cu împărtăşirea ta cea către Dumnezeu, Cuvioase, te-ai făcut lumină şi mergând către însăşi dorirea cea desăvârşită, ai luat împlinirea nădejdilor tale celor bune, părinte Simeoane.

Aprinzându-te de dragostea cea către Dumnezeu, toate le-ai părăsit Părinte, aflând împreună călător pre măritul Ioan; cu carele împreună ai săvârşit călătoria mântuirei, veselindu-te.

Biserica te-a cunoscut pre

tine înţelepte Simeoane, sfeşnic luminat purtător de strălucirile prea sfântului Duh. Pentru aceasta se veseleşte întru purtătoare de lumină pomenirea ta.

Dorind a vă îmbogăţi de cele ce nici cum nu se deşartă cu cuget viteaz, aţi lepădat bogăţia şi mărirea cea vremelnică, şi desfătarea cea curgătoare şi vrednicia cea lumească înţelepţilor.

A Născătoarei:

Fiul lui Dumnezeu ştiindu-te pre tine Preacurată, frumoasă şi aleasă şi prea cinstită, s'a făcut ţie Fiu, făcând fii lui Dumnezeu prin Dar pre cei ce te cinstesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt CANON al Proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu sfinţite cântări cinstesc pre dumnezeescul Iezechiil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Mie celui ce voiesc a lăudà pre Iezechiil proorocul tău Doamne, dă-mi Har făcătorule de bine şi Dar duhovnicesc.

Având înălţări sfinţitul Iezechiil, singur văzătorul celor negrăite cu slava Domnului se străluceşte.

Slavă:

Cugetul zburdărilor celor trupeşti supuindu-l, şi vieaţa ta îndreptându-o, te-ai arătat prooroc primitor de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătându-te cu totul luminat, pe prea lăudata uşă ceea ce caută spre răsărit, pre Fecioara o propoveduești, de Dumnezeu însuflate.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

Cu osârdie te-ai dezbrăcat Simeoane către luptele cele înţelegătoare, înfrângând taberile vrăjmaşului cu dumnezeescul ajutor al Duhului.

Arătându-te nerobit de arsura dezmierdărilor, ai ars materia patimilor cu jeraticele dumnezeeştilor tale rugăciuni, vrednicule de laudă.

Cu bicele rugăciunilor şi cu bătăile înfrânărei, cuvioase părinte Ioane, ai rănit eghipetul patimilor.

Sihastrii tăi Iisuse au omorît pre vrăjmaşul cu bucurie, dorind de moartea ta cea purtătoare de vieaţă.

A Născătoarei:

Născut-ai Preacurată, ceea

ce eşti fără de prihană, pre pricinuitorul a toată lumea, carele izbăveşte pre oameni de căderea cea cumplită a călcărei de poruncă.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Răsărirea morţilor cea scrisă mai 'nainte, ca un prooroc o vezi, mărite, omorîrea patimilor dobândind.

Iezechiile arătătorule de Dumnezeu, făcându-se Dumnezeu milostiv zidirei sale, minte dumnezeească te-a arătat pre tine celor rătăciţi.

Slavă:

Cel ce şade pre Heruvimi, fulgerul Dumnezeirei, te-a luminat pre tine mărite, arătându-se ţie grăitorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţarină curată, cu ochii cei mai 'nainte văzători, proorocul tău a văzut intrarea fecioriei, cea păzită ţie Făcătorule de bine.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu".

CONDACUL proorocului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai prooroc lui Dumnezeu, Iezechiile minunate şi întruparea Domnului mai 'nainte tuturor ai vestit, a Mieluşelului şi Ziditorului Fiului lui Dumnezeu, carele s'a arătat în veci.

Sedealna cuvioşilor glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Lăţindu-se cu credinţa dumnezeeştii părinţi, au umblat dimpreună pre calea cea cinstită, strâmtând toate măestriile balaurului. Pre aceştia pre toţi să-i cinstim cu cuget de bună credinţă, prăznuind sfinţita lor pomenire, întru slava lui Hristos Dumnezeului nostru.

Slavă, altă Sedealnă a Proorocului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Strălucindu-te cu Duhul cel dumnezeesc, întruparea Cuvântului mai 'nainte o ai limpezit, cel ce eşti mare între dumnezeeştii prooroci, Iezechiile de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta ca pre un prooroc cu sfinţenie te fericim pre tine, şi prăznuim astăzi pomenirea ta cu o întocmire strigându-ţi ţie înţelepte: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfânta Fecioară nădejdea creştinilor, roagă-te neîncetat dimpreună cu cetele cele de sus lui Dumnezeu, pre carele l-ai născut mai pre sus

de gând și de cuvânt, să ne dea nouă tuturor iertare păcatelor, și îndreptare vieței, celor ce cu credință și cu dragoste te slăvesc pururea pre tine.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată, văzându-și Mielul și Păstorul mort spânzurat pre Cruce, tânguindu-se zicea, ca o Maică văitându-se: Cum voiu suferi pogorîrea ta cea mai pre sus de cuvânt? Fiul meu! Şi patimile cele de bună voie; prea bune Dumnezeule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăței, a stătut întru a sa rânduială precum se „cuvine, strigând: Slavă puterei tale Doamne".

Pornindu-vă către cărările dreptăței, ați sosit către dumnezeeștile ogrăzi ale purtătorului de Dumnezeu Nicon, cuvioșilor, îmbogățindu-vă de învățăturile lui, cu lumină de mântuire.

Cuviosul purtătorul de Dumnezeu văzându-vă pre voi, că sunteți de o potrivă la năravuri și cugetați dimpreună cele de cinste, prin dumnezeeștile învățături v'a împodobit pre voi cu dumnezeeasca îmbrăcăminte a călugărilor.

Darul prea sfântului Duh aflând inima ta fericite, înfrumsețată cu obiceiurile cele adevărate, mai pre sus o a strălucit, părinte Simeoane, vrednicule de minune.

Darul sfântului Duh aflând inima ta tablă curată Părinte, a scris într'însa nepătimire desăvârșită, credință și dragoste curată.

A Născătoarei.

Prea proslăvitul Dumnezeul nostru, cel ce șade pre scaunul cel înalt, te-a avut pre tine, ca pre un scaun de Heruvimi odihnindu-se în brațele tale, Marie prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Avedeà cu uimire vedeniile cele dumnezeești după ce te-ai învrednicit, ai căzut cu fața la pământ și ai auzit glasul Duhului celui dumnezeesc.

Negrăite lucruri învățându-te, și cu poruncile cele dumnezeești luminându-te, mâna Stăpânului tău și atotstăpânitorului preste tine a fost.

Slavă:

Alesule Iezechiile, cartea cea dată gurei tale din mâna Domnului, a îndulcit inima ta, și te-a săvârșit prooroc dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Te-a văzut pre tine Fecioară Iezechiil dumnezeească uşă luminoasă, prin carea a trecut Domnul, încuiată păzindu-o pre aceasta.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Priimind lumină prea luminată Ioane, te-ai arătat ca soarele, micşorând întunerecul dracilor, vrednicule de laudă.

Intraripându-se cuvioşii de dragostea lui Hristos, cu înţelepciune au lepădat dragostea trupurilor, ca pe nişte spumă de mare.

Intărindu-vă la suflete cu putere dumnezeească, aţi lăcuit în pustiu, pustiind patimile, părinţilor cugetătorilor de cele cereşti.

A Născătoarei:

Curgerea stricăciunei s'a contenit, că Fecioara fără stricăciune a născut pre Dumnezeu Cuvântul, mai pre sus de fire şi de cuvânt, rămâind iarăşi Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm către tine...

O fericite Iezechiile, priimitorule de Dumnezeu, pre toţi păcătoşii ai povăţuit prin cuvintele tale, a se întoarce spre pocăinţă.

La toate s'a asemănat Domnului proorocul, căci şi pentru păcatele cele streine se rugà.

Slavă:

Iezechiile prooroace, limbile ritorilor nu pot să te laude pre tine, căci cu strălucire cerească ai fost înfrumseţat.

Şi acum, a Născătoarei:

Eşti uşă dumnezeească, pe care te-a văzut Iezechiil, şi din care ne-a răsărit nouă dătătorul de lumină Domnul.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica „strigă către tine, de sângele „dracilor curăţindu-se cu sân- „gele cel curs prin milostivire „din coasta ta".

Fiind mintea ta cu totul neîncetat întinsă prin cugetări către Dumnezeu, n'a cruţat dragostei celei trupeşti, pricinuindu-ţi ţie Simeoane, câştigarea bunătăţilor.

Inţelepţeşte se făţărnicea Simeon cu prefacerea de nebunie, nebunind pre înţeleptul răutăţei, prin lucrurile cele înţelepte ale Duhului, celui ce toate le înţelepţeşte.

Petrecând în lume fericite, nu ai priimit nici cum întinăciune sau prihană, ci mai vârtos cu rugăciunile tale cele curate, ai curăţit întinăciunea sufletelor celor ce alergau la tine.

Fiind mai înalt decât cugetele cele trupeşti, nu te-ai rănit la cuget, dezbrăcându-te în mijlocul femeilor, Simeoane, căci ai fost îmbrăcat cu podoaba nepătimirei.

A Născătoarei:

Cu gura, cu cugetul şi cu inima te propoveduesc pre tine Născătoare de Dumnezeu, că prin tine Preacurată m'am împăcat, fiind eu lepădat pentru călcarea poruncei celei dintâi a strămoşului.

Alt Canon Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Prooroace minunate, învrednicitu-te-ai a vedeà pre Dumnezeu, de toată arătarea cea materialnică curăţindu-te prea fericite.

Făcându-te mai înalt de cât trupul, prin puterea Duhului, prea cu înălţare te-ai ridicat şi te-ai arătat plin de lumina cea curată.

Slavă:

Având vieaţa prooroocească, dând dănţuire de cântare, vezi pre Heruvimi pre Atotţiitorul.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Maica şi Fecioara cea întru adevăr, întru închipuire o ai văzut uşă mult luminoasă, pre mijlocitoarea lui Dumnezeu şi a oamenilor.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi „mie, cela ce te îmbraci cu „lumina ca cu o haină, mult „milostive Hristoase Dum„nezeul nostru."

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Cei ce aţi săvârşit viaţă creştineşte cu bună credinţă, vase curate Treimei arătându-vă, Simeoane şi Ioane de de Dumnezeu purtători prea lăudaţi, acum cereţi să trimită din destul curăţire şi pace sufletelor noastre, părinţi prea fericiţi.

ICOS.

Odraslele dumnezeeştei vii fiind, din copilărie aţi priimit înţelepciunea cea cerească; de carea lipindu-vă, de pre pământ v'aţi osebit, şi la înălţime aţi alergat. Din flori fără materie cununi împletindu-vă, şi preste sfinţitele voastre capete puindu-le, părinţilor, v'aţi arătat împodobiţi. Pentru aceasta faceţi milostiv

pre Dumnezeu, ca să-mi dea mie înţelepciune de cuvânt, ca să laud dupre vrednicie viaţa voastră slăviţilor, pe care o a prea mărit Hristos Dumnezeul nostru, părinţi prea fericiţi.

Intru această lună, în 21 de zile, prea cuvioşii părinţii noştri Simeon cel ce s'a făcut nebun pentru Hristos, şi Ioan împreună pustnicul.

Stih: Prin ostenele trupul tău ţi-ai veştejit,
Şi răsplătirea ostenelelor, tu cel cu numele Darului, ai dobândit.
Simeon cel nebun pentru Hristos de demult,
Acum înţelept întru Domnul s'a făcut.
Simeon în a douăzeci şi una zi, cu adevărat,
Prin moarte de aicea s'a mutat.

Aceştia au fost din cetatea Edesei ce se află în Siria, pe vremea împărăţiei lui Iustin cel tânăr. Cari fiind porniţi din dragoste dumnezeească, se duseră la sfânta cetate şi închinându-se lemnului celui de vieaţă făcător, au mers la mânăstirea sfântului Gherasim, şi luând sfântul chip dela sfântul Nicon, cel ce erà atuncea egumen, ieşirà din mânăstire mai 'nainte de a plinì cele şapte zile, ce este obiceiu a păzì monahii cei tunşi din nou, şi mergând înainte la pustiu au rămas într'însul patruzeci de ani, petrecând cu toată nevoinţa şi petrecerea cea grea. După acestea Ioan adică a rămas în pustiu până la sfârşit; iară fericitul Simeon se întoarse la sfânta cetate, şi închinându-se mormântului Domnului celui de viaţă purtător, s'a rugat lui Dumnezeu, ca să fie ascuns de către oameni. Şi prefăcându-se nebun, se duse la cetatea Emesa şi arătând multe minuni cu acea prefacere a lui, a răposat în Domnul. Şi s'a cunoscut după moartea lui povestind oarecine de minunile lui, măcar că nu s'a iertat a venì la pomenire celelalte minuni ale lui, iară însă de trebuinţă este să spunem cea mai de pe urmă, pentrucă luându-l doi oameni ca să-l îngroape, aşà negrijit, nescăldat, netămâiat şi neslujit cu cântări, şi ducându-l până la un loc unde erau oameni mulţi, şi trecând cu dânsul pre lângă casa unui evreu, atuncea se arătă moaştele Sfântului, unde se duceau cu cinste şi cu pompă, cu atâta slavoslovie, şi cu mulţime de oameni cântând, într'atâta cât plecându-se evreul cel mai 'nainte zis, şi vazând că duceà pre Sfântul numai doi oameni singuri, zise: Fericit eşti tu nebune, că neavând oameni să te slujască, ai luat puterile cereşti de te slujesc cu laude. Deci, pogorându-se şi el, îl acoperi cu mâinile lui, şi-l îngropă. Şi după câtva zile viind prietenul lui Ioan ce pustnicise cu dânsul, l-a aflat că s'a mutat către Domnul. Vieaţa acestora caută-o mai pre larg la vieţile sfinţilor.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Iezechiil.

Stih: Iezechiil şi în Cer evreeşte erà vorbind,
Adonai te văz pre tine, Domnului zicând.

Acesta erà fiul lui Vuzi, din Arira pământul părinţilor, şi a proorocit douăzeci de ani. Apucând mai 'nainte de întruparea Domnului cu patru sute şaptezeci şi şapte de ani. Iară când s'a robit evreii la Vavilon, s'a dus şi el împreună cu dânşii. Şi după ce a proorocit multe proorocii norodului Iudeu, a dat şi acest prea mărit semn, adică: Să ia aminte la rîul Vavilonului cel numit Hovar, şi când vor vedeà că se usucă, atuncea să nădăjduiască că va să vie asupra Vavilonului secera pustiirei; iară când vor vedeà creşterea apei, atuncea să nădăjduiască, că se vor întoarce la Ierusalim. Deci acolo lăcuind, odată s'a adunat la dânsul mulţi evrei, fiindcă se temeau, ca nu cumva haldeii să se scoale asupra lor şi să-i omoare. Pentru aceasta proorocul a făcut ca să steà apa rîului, pre carea trecându-o evreii de cea parte au scăpat; iară haldeii de vreme ce au îndrăznit ca să-i gonească pre dânşii, s'au înnecat în rîu. Acesta odată prin rugăciunea sa a dat evreilor celor ce flămânzise îndestulată hrană de peşti; şi multora ce leşinase le-a cerut dela Dumnezeu vieaţă şi mângâiere. Oarecând haldeii necăjind pre norodul israiltenesc, acesta a mers la începătorii lor şi făcând înaintea lor semne, i-a înfricoşat, şi i-a făcut să înceteze a mai supărà pre Israil. Ci de vreme că Israiltenii strigau, că am pierdut nădejdea noastră şi mai mult nu nădăjduim a ne liberà de robie, pentru aceasta proorocul acesta cu minunea

învierei oaselor morților, carea a văzut în vedenie, a înduplecat pre norod, cum că este nădejde de liberarea lui Israil. Acesta a văzut forma Bisericei, precum a văzut-o și Moisì, și a zis că iarăși se va zidì, precum a zis și Daniil. Acesta a pedepsit la Vavilon pre seminția lui Gad, fiindcă aceasta a păcătuit Domnului, socotind, că păzește legea Domnului. Și a făcut ca șerpii să le omoare pruncii și dobitoacele lor. Și mai 'nainte le-à spus că nu se va întoarce norodul lui Israil la Ierusalim, ci vor rămâneà la Mideni, până când se vor părăsì de rătăcirea și răutatea lor. Pentru aceasta și seminția aceea adică a lui Gad, nesuferind să auda acestea, a omorît pre fericitul acesta prooroc, ca pre unul ce li se împrotiveà în toate zilele, și-i mustrà pentru închinarea idolilor. Deci l-a îngropat pre el norodul lui Israil în țarina lui Tur, în mormântul lui Arfaxad. Și este mormântul acestuia peșteră îndoită; iară îndoită se zice căci este ascunsă, și are înlăuntru întoarcere, care o arată pre ea a fi două peșteri. Deci erà proorocul acesta la chipul trupului acest fel: Lungăreț la cap, statul de mijloc, uscat la față, și barba avându-o deasă, lungă și ascuțită.

Intru această zi, sfinții trei mucenici cei în Militina, pe pietre târîți s'au săvârșit.

Stih: Din mijlocul pietrilor, împreună vor da glas,
Dupre Scriptură, trei cari târîți pe pietre, morți au rămas.

Intru această zi, sfinții mucenici Iust și Matei, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Doi bărbați grumazii la sabie și-au dat,
Și pentru obștescul sfârșit, și cununile obștești au luat.

Intru această zi, sfântul mucenic Evghenie, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Bine fie lui Evghenie pentru a sa vitejie.
Carele ca un Evghenist stând i s'a tăiat grumazul de sabie.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Teodor și Gheorghie.

Stih: Teodor și Gheorghie prin nevoință,
Improtiva înșelăciunei au ridicat mare semn de biruință.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Teodor, Trofim și alți treisprezece.

Stih: Teodor și Trofim, intru cerească sălășluire.
A aflat hrană și cu Dumnezeu împrietenire,
Având Trofim tovarăși treisprezece bărbați,
Impreună cu el nevoitori, de sabie au fost tăiați.

Intru această zi, soborul sfântului mucenic Acachie la Eptascala, și soborul sfântului Elevtrie, aprape de Xirolof, și soborul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu întru ale lui Armatie

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credințe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne“.

Fiind cuprins Părinte de dumnezeească dragoste, cu râvnă dumnezeească, te-ai dat pre sineți cu totul bucuros ca să mântuești pre alții, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Luat-ai Părinte hrană dată ție din Cer, și cu aceasta ai hrănit pre toți, cei ce au priimit porunca ta cu bună plecare și ai părăsit păcatul cel râvnitor de cele de pre pământ, fericite.

Urmând hotarelor părinților, înțelepte, de stricăciunea lui Orighen celui rău credincios ai învățat ca să fugă, cei ce strigă: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

A Născătoarei:

Ceea ce ești lăcaș sfințit

dumnezeesc al celui prea înalt, Bucură-te că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Blagoslovită ești tu între femei ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Arătatu-te-ai biserică însuflețită a lui Dumnezeu, o prea fericite purtătorule de Dumnezeu, și măsurarea Bisericei în taină te-ai învățat, cu duhul cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Fiind cu totul premenit întru uimire, odinioară întru cetate sfântă, și prin arătare învățându-te tainele cele dumnezeești, te-ai deprins a cântà: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Rugăciuni aduci Stăpânului, arătându-te preot al Dumnezeului celui prea Inalt, vrednicule de minune, și jertfele norodului ce stă înainte și cântă: Dumnezeul părinților noștri. bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Ai mântuit ființa cea omenească vrând Cuvântul cel înalt, trecând prin ușa cea feciorească, cu trup îmbrăcat dintr 'însa. Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele de„schise în groapă le-a încuiat, și „puterea focului a stins, cu „bnna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna cre„dință, strigând: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Stea cu totul luminoasă ești povățuind către vieață pre cei din noroiul patimilor, că ai făcut pre femei necuvioase, a viețui întru curăție, și gonești boale cumplite, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Fiind întreg la minte și vrând să te batjocorești și să te hulești pentru Domnul, cu ascunsul minunilor celor înțelepte, pre mulți ai vânat Cuvioase, cu suflet curat strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Când se împlineà trecerea de patruzeci de zile postindu-te, aveai pre Duhul sfânt, cel ce te hrănià Cuvioase cu veselie cerească, căruia cu duh vesel strigai: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Strălucitu-ne-a nouă Domnul din tine Fecioară curată, pre carele roagă-l totdeauna,

să lumineze pre cei ce te laudă pre tine, şi să ne mântuiască pre noi de primejdii, cari strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Fiind împodobit cu sfinţitul Dar al proorociei, te-ai luminat cu cântări lăudând în veci pre dătătorul de vieaţă Hristos.

Iezechiil fiind privitor al slavei tale, şi plecat pre genunchi, priimeşte-l ca un bun rugător pentru lume, ca să te cântăm pre tine Hristoase întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

La tainele cele mai presus de minte te-ai deprins Iezechiile, aprinzându-te de dorul cel dumnezeesc, strigând: Pre tine te prea înălţăm Hristoase întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

De noapte mânecând Iezechiil, te-a văzut pre tine Fecioară, pârîul iertărei, şi către Domnul a strigat: Pre tine te înălţăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind daţi Treimei din toată inima cu osîrdie, şi luând dela dânsa raze de lumini, cu bună dare v'aţi făcut luminoşi la chip, şi dănţuiţi dimpreună cu îngerii.

Fiind împreunaţi cu dragoste dumnezeească şi luminându-vă cu sihăstrie, aţi ajuns acum la împărtăşirea bunătăţilor celor nădăjduite, şi aţi aflat desfătarea cea fericită, fericiţilor de Dumnezeu.

Luminătorii pustnicilor, cei ce sihăstreşte au surpat măestriile vrăjmaşului, luminându-se cu tot felul de bunătăţi, au mers către ceruri, îndulcindu-se de Dumnezeire.

Pentru ostenelele şi sudorile voastre aţi moştenit veselia ceea ce nicidecum nu are sfârşit, întru care desfătându-vă Simeoane cuvioase, şi Ioane mărite, aduceţi-vă aminte de noi neîncetat.

A Născătoarei:

Mântueşte-mă ceea ce ai născut pre Mântuitorul şi Făcătorul de bine al tuturor, risipeşte norii sufletului meu, Doamna tuturor Stăpână prea sfântă, şi mă fă tare împrotiva patimilor, celor ce ridică războiu asupra mea.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei...

Tu te-ai învrednicit a vedeà prn cel ce în taină te-a învăţat cele negrăite, pre cel arătat în foc şi în rug de demult lui Moisì, fiind tu strălucit proorocule cu raza bunei credinţe.

Legei puitor şi tăinuitor, şi preot te-ai arătat, şi prooroc prea înţelept, asemenea Stăpânului făcându-te, şi părtaş patimilor, acum te-ai arătat moştenitor.

Credincioşii acum având izvor curgător învăţăturile tale cele prea lăudate, şi carte prea sfinţită, luăm neîndoită mântuire sufletelor.

Slavă:

O negrăită şi dumnezeească arătarea de lumină, întru carea acum te desfătezi fericite! Şi de departe vezi întru Părintele pre Fiul, şi pre Duhul, trei Ipostasuri ale Dumnezeirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Armă a noastră şi pările tu eşti Născătoare de Dumnezeu, apărătoare celor ce nădăjduesc întru tine, pre tine şi acum te îndemnăm spre rugăciune, ca să ne izbăvim de vrăjmaşii noştri.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc şi prin rug, spre „mântuirea noastră a credin„cioşilor, cu cântări neîncetat „o slăvim“.

SVETILNA.

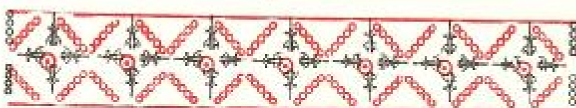
Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Un suflet purtând în două trupuri părinţilor aţi avut, şi un gând întru mijlociri osebite, o Simeoane şi Ioane, pentru aceasta vă lăudăm pre voi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Îndulcirea îngerilor, bucuria scârbiţilor, părtinitoarea creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi şi ne mântueşte de muncile cele veşnice.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Sfânta aducătoare de Mir şi întocmai cu Apostolii Maria Magdalina.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6 glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Miruri ai adus lui Hristos, carele sa pus în mormânt, şi a însuflat înviere tuturor morţilor, şi tu văzându-l pre el întâi, te-ai închi-

nat lui lăcrămând, Marie purtătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Văzând pre Hristos pironindu-se pre Cruce Magdalino, plângeai şi strigai: Ce lucru este aceasta ce se vede? Cum moare vieaţa? Şi zidirea văzând se cutremură, şi luminătorii se întunecă. Drept aceea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Fiind dimpreună cu Ziditorul tău, Marie mărită, te-ai umplut de multă minte şi de cunoştinţă adevărată, şi ai propoveduit noroadelor patimile lui şi smerirea. Drept aceea roagă-te pururea pomenită, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Intâi tu Magdalino Marie ai văzut învierea ce dumnezeească a pricinei celei dintâi a bunătăţilor, a celui ce cu milostivire a îndumnezeit firea noastră. Intâi te-ai arătat şi evanghelistă, strigând Apostolilor: Luaţi veselie, şi veniţi de vedeţi pre Hristos, că a înviat şi dă lumei mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Nimenea năzuind la tine, nu iese ruşinat prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci cere Darul, şi ia dăruirea spre folosul cererei.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata dacă te-a văzut pre tine spânzurat pre Cruce, tânduindu-se strigă ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară?

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, din Octoih.
Sau acestea glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Urmând urmelor lui Hristos celui ce s'a arătat, şi slujind lui foarte cu osârdie prin cuget drept, cinstită mironosiţă, nici după moarte nu l-ai lăsat pre el; ci mergând ai adus miruri cu lacrămi, prea lăudată. Drept aceea prăznuim prea sfinţită pomenirea ta.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumei...

Tu prea luminată Marie dorind a vedeà în mormânt pre Vieaţa cea omorîtă, ai venit noaptea, şi auzind pre îngeri zicând că sa sculat Hristos, precum mai 'nainte a zis, de grab ai alergat spuind Apostolilor, şi lepădând posomorîrea dela sufletul tău, în loc de plângere, ai luat bucurie negrăită, cinstită.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte...

Astăzi credincioşii bucurându-ne, întru pomenirea ta purtătoare de mir slăvim pre Domnul cel prea bun, carele te-a mărit acum pre tine. Pre carele neîncetat roagă-l prea cinstită, ca ceea ce pururea ai îndrăzneală către dânsul, ca să câştigăm şi noi slava cea veşnică şi luminarea sfinţilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Vizantie.

Maria Magdalina, ca o următoare slujind cu credinţă lui Hristos Dumnezeu, celui ce de voia lui, din prisosul milostivirei s'a sărăcit cu a mea sărăcie, văzându-l pre lemn întins, şi în mormânt închis, strigà vărsând lacrămi: Ce vedere streină este aceasta? Cel ce înviază morţii, cum se socoteşte mort? Ce mirezme voiu aduce, celui ce m'a mântuit de putoarea cea rea a dracilor? Ce lacrămi voiu vărsà, celui ce a primenit de lacrămi pre strămoaşa mea? Dar Impăratul a toată lumea, arătându-i-se ei ca un păzitor grădinei, cu roua cuvintelor lui pierde arsura ei, zicând către dânsa: Mergând către fraţii mei, strigă bune vestiri de bucurie; sui-mă-voiu către Tatăl meu şi Tatăl vostru, şi Dumnezeul meu şi Dumnezeul vostru, ca să dau lumei mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ce vă vom numì...

Cele cereşti te laudă pre tine cea plină de Dar, Maică ceea ce nu ştii de mire, şi noi slavoslovim naşterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua dacă şi-a văzut Mielul întins pre lemnul Crucei de bună voie, strigà ca o Maică, tânguindu-se cu plâns: Fiul meu! Ce vedere streină este aceasta? Cela ce dai vieaţă tuturor ca un Domn, cum te omori îndelung răbdătorule, cela ce dai oamenilor învierea. Slăvesc a ta multă pogorîre Dumnezeul meu.

Tropar, glasul 1-iu.

Lui Hristos celui ce pentru noi s'a născut din Fecioară, cinstită Magdalino Marie ai urmat, ale aceluia îndreptările şi legile păzind. Pentru aceasta astăzi prea sfinţită pomenirea ta prăznuind, te lăudăm cu credinţă şi te cinstim cu dragoste.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Două ale Octoihului, fără mucenicine, şi al Sfintei pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dragoste cânt pre Maria Magdalina.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat şi din răutatea Eghipe„tului scăpând Israilteanul, „strigă: Izbăvitorului şi Dumne„zeului nostru să-i cântăm".

Ceea ce eşti împodobită cu dumnezeeştile frumseţi, şi strălucită cu vărsările luminei celei dumnezeeşti, luminează inima mea cea întunecată, cu rugăciunile tale, Marie.

Arătat te-a sfinţit Cuvântul Tatălui, mântuindu-te de duhurile răutăţei, căruia făcându-te următoare, te-ai umplut de darurile prea sfântului Duh.

Slavă:

Umplându-te de ape făcătoare de vieaţă, din fântâna cea îndestulată a stăpânului, celui ce s'a arătat pre pământ pentru milostivire, ai uscat rîurile cele turbure ale păcatului.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te Fecioară ca pre o Maică a celui din fire Ziditor, căci firea oamenilor cea greşită o ai împăcat cu Dumnezeu, prea curată Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne carele ai făcut...

Iubind pre întâiul pricinuitorul bunătăţilor, pre cela ce a îndumnezeit firea noastră prin milostivire, ai mers după dânsul cu osârdie Marie, plecându-te poruncilor lui celor dumnezeeşti.

Slavă:

Tu Marie văzând întâi dumnezeeasca înviere, cu veselie ai ajuns la mormântul Mântuitorului; pentru aceea te-ai arătat bine vestitoare, strigând: Hristos s'a sculat, plesniţi cu mâinile.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel întrupat din curatele sângiuri Preacurată, m'a izbăvit pentru bogăţia bunătăţei sale, stricând hotărîrea blestemului celui vechiu; pre carele roagă-l neîncetat, să mântuiască turma ta.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut, „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dra„gostea ta; că tu eşti marginea „doririlor, şi credincioşilor în„tărire, unule Iubitorule de „oameni".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre următoarea lui Hristos, şi cea mai întâi între mironosiţe, carea bine a vestit Apostolilor, zicând: Bucuraţi-vă. Toţi cu psalmi şi cu cântări să o mărim, laudă înălţând Domnului tuturor, celui ce un izvor ca acesta de minuni în lume nouă ne-a dăruit.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea..

Tu Marie Magdalino ca o următoare adevărată arătat ai slujit Cuvântului, celui ce s'a sărăcit din prisosul milostivirei sale, şi văzându-l pre el spânzurat pre Cruce, şi pus în mormânt, te tânguiai lăcrămând. Pentru aceea te cinstim, lăudându-te cu credinţă Marie pururea pomenită, purtătoare de mir prea luminată, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu credinţă prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o Fecioară, şi carea singură între femei ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile oamenilor te fericim. Că întru tine s'a sălăşluit focul Dumnezeirei, şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc dupre vrednicie slăvim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te Fecioara şi Maica ta Iisuse pre Cruce, cu plângere strigă lăcrămând: Vai mie Fiul meu cel prea dulce! Cum te-a spâzurat fără dreptate pre Cruce fiii evreilor cei cu adevărat nemulţămitori? Dar acestea le pătimeşti cu trupul precum bine ai voit, ca un îndurat, Fiul meu, Dumnezeule suferitorule de rele, mult milostive Doamne, că să mântueşti din pântecele balaurului pre omul carele l-ai zidit, laud pogorârea ta cea desăvârşită.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Purtând cuget nesupărat de deşărtăciunea lumei, ai slujit celui ce a venit să mântuiască pre toată lumea din înşelăciune.

Spălându-te cu lacrămile, şi apucând înainte la mormântul vieţei, ai văzut înger vestind învierea lui Hristos, Marie.

Slavă:

Inima ta întru îndreptările lui Hristos s'a făcut fără prihană şi numai de dânsul ai dorit, de cel frumos întru podoabă, vrednico de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Somnul păcatului m-a cuprins întru adormirea lenevirei lui, ci tu Pruncă, cu rugăciunea ta cea priveghetoare scoală-mă pre mine către pocăinţă.

Peasna 5-a, Irmos

Pentru ce m-ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă; şi m'a acope„rit întunerecul cel strein pre „mine ticălosul? Ci mă întoarce, „şi la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele rogu-mă".

Pre cel ce a amăgit odinioară pre strămoaşa prin cuvinte, şi o-a izgonit din Raiu, văzându-l ea acum pre acela călcat sub picioarele sfintelor femei, care au avut cuget bărbătesc, se bucură în veci împreună cu dânsele.

Rănindu-te de dorirea dragostei celei dulci, a celui ce s'a culcat în mormânt, carele dă vieaţă tuturor, i-ai adus mirezme cinstită Marie Magdalino, şi ai vărsat aromate de lacrămi.

Slavă:

După dumnezeeasca patimă, şi după înfricoşata înviere a Mântuitorului, ai alergat pretutindenea, vestind cuvântul cel cinstit, şi ai vânat ca o următoare a Cuvântului, pre mulţi din cei amăgiţi de necunoştinţă, slăvită Marie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce bine a voit a se naşte din tine pentru nemăsurată mila sa acela m'a îndreptat pre mine, carele am fost căzut în prăpăstiile păcatului, cele cu multe împleticiri; pre carele roagă-l, să mântuiască de toată vătămarea, pre cei ce cu credinţă te laudă pre tine prea sfântă Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cu răcorirea cuvintelor tale cinstită ai ridicat arsura întristărei Apostolilor, dacă ai strigat că Hristos s'a sculat, vieaţă s'a arătat, soarele cel luminos a strălucit.

Slavă:

Iată că a strălucit luminată pomenirea ta Marie, luminând pre cei ce într'însa te laudă pre tine cu credinţă, şi gonind întunerecul supărărei viclenilor draci, vrednico de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai sfinţenie înţelegătoare, şi jertfelnic nepipăit sfeşnic cu chip luminos şi pod,

carele treci către Dumnezeu, pre cei ce te laudă pre tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Irmosul

Curăţeşte-mă mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor rogu-mă: căci către „tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirei mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă, umblând în lume cu trup, mironosiţă, adevărat următoare te-a priimit pre tine, ceea ce toată dragostea ta ţi-ai avut către dânsul. Pentru aceasta şi tămăduiri prea multe ai făcut, şi după ce te-ai mutat acum în ceruri, pentru lume te rogi pururea.

ICOS.

Lumina lumei Hristos, neadormită văzând căldura credinţei tale, şi iubirea dragostei cea nedezlipită, înţeleaptă, întâi ţie s'a arătat pre sine înviat din mormânt, de noapte aducând miruri cu lacrămi celui nepipăit, şi el ţie răsplătindu-ţi, îţi dărueşte lucrarea cea întocma Duhului, şi-ţi arată suirea către Părintele său cel fără de început, sfat înfricoşat! Şi te trimite cu dumnezeeşti bune vestiri către înţelepţii săi tăinuitori, cei cuprinşi de frică, ca să propoveduești sc u l a r e a lui. Pentru aceasta prea mare îndrăzneală către dânsul având, pentru lume te rogi pururea.

Intru această lună, in 22 de zile, pomenirea sfintei aducătoare de Mir, şi intocmai cu Apostolii, Maria Magdalina.

Stih: Cu pipăiri nematerialnice, Hristoase al meu de tine se atinge,
Aceea către carea ai zis, Marie de mine nu te atinge.
Maria Magdalina întru a douăzeci şi doua zi,
Din vieaţa aceasta se sevârşi.

Aceasta viind către Hristos, a urmat după dânsul. Ea era dela Magdal, în hotarele Siriei. Şi fiind bântuită de şapte draci, cu Darul lui Hristos se mântul de dânşii. Şi urmând după dânsul până la patima sa, se făcu şi mironosiţă, şi întâi ea văzù Invierea, şi împreună cu cealaltă Marie, adică cu pururea Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, când târziu, întru aceea ce lumină spre una din Sâmbete, a văzut pre înger, precum scrie Matei Evanghelistul. Iară dimineaţa văzù doi îngeri cu vesminte albe şezând, şi iarăşi pre singur Domnul, care părându-i-se că este grădinarul, auzì dela dânsul cuvântul ce i-a zis: Nu te atinge de mine. Deci după dumnezeeasca şi sfânta Inălţare, mergând la Efes la sfântul Apostol Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, răpoasă acolò cu cuviinţa. Şi se îngroapă la intrarea peşterei în carea au adormit sfinţii şi fericiţii şapte coconi. Iară după aceea în zilele fericitului întru pomenire împăratului Leon aducându-se moaştele ei, se puseră în mânăstirea ce a făcut el sfântului Lazăr, în care i se face şi soborul în toţi anii, şi în curator aproape de Tavru,

Intru această zi, pomenirea sfintei cuvioase muceniţă Marcelia.

Stih: Deşi nouă tuturor Marcelo este necunoscut,
Chipul nevoinţei tale, dar lui Hristos este ştiut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti. au călcat în cuptor văpaia cu în„drăzneală, şi focul în rouă „l-au schimbat strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dum„nezeule în veci“.

Având pre Cuvântul întru ajutor, ai izgonit multe feluri de boale, căruia îi stai acum înainte, ceea ce eşti aducătoare de Mir, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Singură ai văzut mai nainte de ceilalţi pre vieaţa noastră Hristos sculat, şi l-ai socotit pre dânsul a fi grădinarul, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetat-ai pornirea morţei, ca ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu cel nemuritor, şi l-ai născut Preacurată, căruia toţi cântăm: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Vieaţa ta s'a arătat luminată, o Magdalino! Fiind strălucită cu luminile faptelor celor îmbunătăţite ale dumnezeeştei propoveduiri, şi aplecărei tale către Dumnezeu, şi cu razele dragostei către Ziditorul tău, căruia dimpreună cu îngerii cânţi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre lângă Cruce ai stătut mărită, văzând junghierea cea fără dreptate, a celui ce s'a smerit pre sine pentru nespusa sa milostivire, şi fiind revărsată de lacrămi, strigai Mario: Ce este această minune streină? Cum, fiind din fire vieaţă, se omoară? Şi moare cel ce a omorît moartea.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi cu un cuget te slăvim pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu, şi mai aleasă de cât toate făpturile Preacurată, că prin tine a pierit osânda cea din Adam, şi fiinţa oamenilor cea lepădată s'a unit cu Dumnezeu, cântând: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul haldeilor l-a ars ne„buneşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu; iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului şi „Mântuitorului, a strigat: Ti-

„neri bine-l cuvântaţi, preoţi „lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Către dumnezeească bucurie te-ai mutat acum, către lăţimea Raiului cea desfătată, către lăcaşuri înţelegătoare, şi mai pre sus de lume, unde sunt cetele cuvioşilor, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuesc, luminată Marie mironosiţă. Pentru aceea toţi te fericim.

Nimic n'ai cinstit mai mult din cele de pre pământ, de cât dragostea lui Hristos Dumnezeu. Ci rănindu-te numai de frumseţile lui, şi de razele cele ce fără mijlocire se trimit dela dânsul, şi urmând după urmele lui prea cinstită, strigai: Pre tine te slăvesc mult milostive.

Slavă:

Nemerind îndumnezeire făcătoare de Dumnezeu, şi desrătându-te din pârîul Darului şi priimind răsplătirile ostenelelor, dupre dumnezeeasca cuviinţă, şi numărându-te dimpreună cu ceata apostolilor, Magdalino următoare a Cuvântului, păzeşte cu rugăciunile tale, pre cei ce te cinstesc cu dragoste.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a celui ce a pătimit pentru noi, mântueşte-mă pre mine de patimi pierzătoare de suflet, ca o milostivă rumpe lanţurile greşalelor mele. Ca una ce eşti bună îmbunează-mi acum sufletul meu cel necăjit de supărările dracilor, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să te laud pre tine Preacurată.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupeşte, „şi pântecele tău s'a făcut mai „desfătat de cât cerurile. Pen„tru aceea pre tine Născătoare „de Dumnezeu, începătoriilor „cetelor îngereşti şi omeneşti „te slăvim".

SVETILNA.

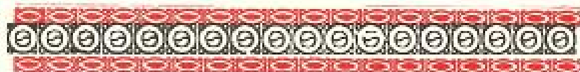
Podobie: Femei ascultaţi glas...

Marie cea cu nume de doamnă, şi următoare a lui Hristos, dimpreună cu celelalte mironosiţe, şi cu Fecioara Maria, ceea ce singură este Maică a lui Dumnezeu, roagă neîncetat pre Domnul, carele s'a răstignit pentru noi, cei ce te cinstim cu dragoste pre tine mironosiţă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfintei glasul al 8-lea, cea dela Stihoavna de seară.

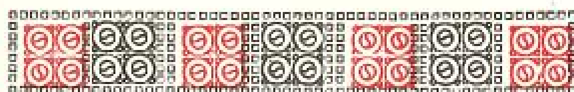
Și acum, a Născătoarei aceleași.
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, și ale Sfintei. Peasna 3-a pe 4. Prochimenul glasul al 4-lea. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi.. Stih: Intru adunări binecuvântați pre Dnm, nezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraților pecetea Apostoliei mele voi sunteți într'u Domnul...* Aliluia, glasul 1-iu: Așteptând am așteptat pre Domnul... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceia, umblând Iisus prin cetăți, și prin sate...*

CHINONICUL.
Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului mucenic Focà.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești Bucuria...

Focà mucenicul lui Hristos, umplând pahar din sângiurile cele mucenicești, varsă vindecări credincioșilor, și gonește boale, cu prea înaltă propoveduirea muceniei chiamă pre toți, veniți cei însetoșați cu credință, de luați rîuri de daruri.

Cu dumnezeeasca ta împrotivire, prin puterea Treimei, surpând înșelăciunea nedumnezeirei, și turburarea mulțimei dumnezeilor, mucenice Focà, ca aurul ai suferit arătat tăierea sabiei prin arsura focului, și săgețile mulțimei muncilor.

Tu dumnezeescule pătimitorule, făcându-te propoveduitor lui Dumnezeu dătătorului de vieață, te-ai arătat surpător morței pătimitorule, drept aceea încredințându-ți vieața către cel nemuritor te-ai mutat, către lumina cea neînserată a lui Dumnezeu, fericite Focà.

Slavă, glasul al 4-lea.

Din pruncie te-ai făcut iubitor Domnului, Focà prea fericite înțelepte, căci luând pre umere arma Crucei, neabătut ai mers pre calea adevărului. Prin carea te ai făcut de un lăcaș cu îngerii, și luptător împrotiva dracilor, și al lumei rugător vestit te-ai arătat, sfințite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Dat ai semn celor ce..

De toate primejdiile păzește pre robii tăi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Dacă te-a văzut pre tine Doamne, Fecioara și Maica

ta, spânzurat pre Cruce, se uimeà, şi uitându-se la tine ziceà: Ce răsplătire a dat ţie, cei ce s'au îndestulat cu multe daruri dela tine Stăpâne? Dar mă rog nu mă lăsà singură în lume, ci grăbeşte de te scoală sculând dimpreună şi pre strămoşi.

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi ale Sfântului, pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Luminător Focà tuturor străluceşte Dar.
Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii 'cu urme neudate, pedes„tru trecându-l Israil cel de „demult, cu mâinile lui Moisi „în chipul Crucei, puterea lui „amalic în pustie a biruit.

Razele de lumina dumnezeeştei pronii celei mai pre sus de fiinţă te-au luminat mărite, din însăşi naşterea ta. Pentru aceea te-au arătat luminător prea luminat la marginile pământului fericite Focà.

Din pruncia ta mărite ca un finic înalt te-ai înălţat către înălţimea bunătăţilor celor înţelegătoare, şi înmulţind rodurile pătimerei tale, ai îndulcit pre toţi cu împărtăşirea minunilor tale.

Cu măestria cuvintelor tale înţelepte, ai surpat întăririle capiştilor nedumnezeirei, şi ai păzit Biserica lui Hristos, nemişcată întărindu-o cu învăţături.

Slavă:

Pre gândul cel înalt al nebuniei, dela înălţime l-ai trântit, surpându-l pre dânsul cu Darul cel adevărat al cuvintelor tale Cuvioase, şi ai câştigat prin biruinţe muceniceşti, semne de biruinţă împrotiva lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Zavistia în Raiu s'a făcut pricinuitoare morţei oamenilor, Preacurată, iară cel ce s'a născut din tine, Fiul lui Dumnezeu Tatălui, cu sunet o a prăpădit, dând nemurire neamului nostru prea fericită.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine...

Cea dimpreună glăsuirea credincioşilor o ai tocmit spre lauda lui Hristos, iară glasurile nedumnezeirei cu împrotivirea ta le-ai turburat Mucenice.

Dragostea ta cea către Dumnezeu, te-a tras dela cele pă-

mântueşti către Cer, şi chinuindu-te cu trupul, te-a numărat în cetele cele înţelegătoare.

Luminând pre cei credincioşi cu strălucirile minunilor tale, ai stins focul nedumnezeirei cu ploile cuvintelor tale fericite.

Slavă:

Ca cu nişte văpsele luminoase ai văpsit podoaba preoţiei cu sângiurile tale cele mucениceşti, şi cu preoţia ai slujit lui Hristos, celui ce este lumină.

Şi acum, a Născătoarei:

S'a rumpt zidul cel din mijloc al blestemului nostru, prea curată Stăpână, prin naşterea ta cea mai pre sus de gând, şi ne-am unit cu firea cea dumnezeească.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Bise-
„rica ta Hristoase, strigând:
„Tu eşti puterea mea Doamne,
„şi scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Jertfă fără de sânge aducând tu lui Hristos, Focà, jertfă te-ai adus pre sineţi prin sânge, Ierarhe cuprinsule de Dumnezeu. Drept aceea petrecând cu bucurie, aduţi aminte de cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeească, şi de bine însemnătoarea ziua pătimirei tale Părinte.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, mântueşte-mă de cursele vicleanului veliar, şi mă întăreşte pre piatra voirilor lui Hristos, rugând pre dânsul neîncetat, pre carele l-ai întrupat.

A crucei, a Născătoarei:

Înălţându-te ai înălţat pre cei căzuţi odinioară, iară pre mine m'ai surpat cu înălţarea ta, o lumina ochilor mei! Priimeşte Fiule patima pentru noi de bună voie, rabdă Crucea, cuiele, buretele şi suliţa, prin carea ai dat Darul nepătimirei.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele
„dreptăţei, a stătut întru a sa
„rânduială, precum se cuvine
„strigând: Slavă puterei tale
„Doamne".

Biserica lui Hristos, carea se băteà de valuri în noianul necredinţei, o ai tras tu Focà la limanurile bunei credinţe, ca să strige neîncetat: Slavă puterei tale Doamne.

Scuturând dela vieaţa cea trupească lucrul cel pământesc, şi vieţuind mărite, cu trupul ai săvârşit călătoria îngerească Focà; drept aceea cu Darul te-ai făcut înger în trup.

Slavă:

Izvorul cel nedeşertat al Mântuitorului, te-a umplut pre tine de ape dumnezeeşti înţelegătoare, Ierarhe mărite, şi te-a pus înaintea tuturor rîu de Dar pururea curgător.

Şi acum, a Născătoarei:

Ale naşterei tale celei streine, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat foarte sunt minunate, şi negrăite prea slăvite minuni, în care se biruește tot cugetul, şi tot gândul.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina „cea sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Prădând întăririle vrăjmaşului cu puterea minunilor, Focà, pre cei mântuiţi i-ai adus Domnului ca nişte prăzi.

Săgetăturile cele ce veniau asupra ta, le-ai împins înapoi în inimile celor ce le trimeteau, iar tu înţelepte te-ai păzit nevătămat.

Slavă:

Sfărâmat-ai Focà capul balaurului, surpându-l pre dânsul vitejeşte, cu puterea cea dumnezeească a pătimirei tale celei tari.

Şi acum, a Născătoarei:

Să roureze Cerul veselie şi bucurie pre pământ, că pământul a dat acuma veselie la înălţime pre însăşi Maica lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Din noroiul şi dintru adâncimea nedumnezeirei ai scos turma ta mărite, pre carea curăţindu-o cu apa facerei de fii, o ai înălţat către lumina Darului.

Cel ce şi-a pus şederea cea înţelegătoare pre nor, te-a mărit pre tine Focà, ca să ajungi cu călătorie prin văzduh la cei ce ţi se roagă în primejdiile mărei, şi ale scârbei.

Slavă:

Dezlegat-ai împleticirile minciunei, şi cu legăturile adevărului ai legat limbile cele grăitoare ale deşertăciunei, cugetătorule de Dumnezeu, şi ai propoveduit în lume cuvântul credinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Odrăslit-ai lumei roada uni-

rei celei nestricate, care se arată pricinuitoare nestricăciunei celei veşnice, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala cea...

Ca un arhiereu ai adus jertfă, Părinte, şi mai pre urmă jertfă vie te-ai adus pre tine însuţi pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind dupre lege, întărindu-te dela îngeri, şi moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi strigă ţie: Vino Focà cu noi, şi nimenea împrotiva noastră.

ICOS.

Dorind de vieaţa cea îngerească, şi călcând hrana cea pământească, dupre vrednicie să ne curăţim buzele şi limba, ca cei ce împletim cântări şi viersuri lui Focà preotul, căci fără opreală intrând pre uşa cea cerească, a aflat mergere în lăuntru, şi priveşte la cel dorit şi slăvit de îngeri, că de acolo poate a rugà pre unul milostivul tămăduitorul boalelor celor sufleteşti. Căci a luat munci pentru dânsul, deci să-l lăudăm pre el, şi să-i strigăm, privind spre noi: Vino Focà cu noi, şi nimenea împrotiva noastră.

Intru această lună, în 23 de zile, aducerea moaştelor sfântului sfinţitului mucenic Focà.

Stih: Lumina Domnului, mărite Focà inima ţi-a luminat,
Şi pre aceea vas de lumină o ai arătat,
Noul Israil, nou sicriu ridicând, arată,
Care moaştele lui Focà, ca pre alte table le poartă.
Intru a douăzeci şi treia zi,
Moaştele lui Focà se ivi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Focà.

Stih: Baea lui Focà erà a tot curăţitaare,
Căci erà baie de luptă, iară nu de spălare.

Focà acesta este nu sfinţitul mucenic cel mai de sus, nici Focà grădinarul, ci altul al 3-lea, cu acelaş nume, carele şi acesta a fost în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele cele bune şi cu petrecere neprihănită. Deci, a fost adus la eparhul African, şi întrebându-se de dânsul, grăi cuvinte dumnezeeşti cu îndrăzneală, şi învaţa credinţa în Hristos. Deci, apucându-se African a huli, pre Hristos şi a face rău sfântului, se făcu cutremur, şi fără veste căzând împreună cu slujitorii zăceà fără suflare. Ci pre acesta l-a înviat sfântul, căci îl rugà femeea lui. După aceea îl duseră la împăratul Traian şi mărturisind pre Hristos, a fost spânzurat şi strujit şi băgat într'o varniţă, apoi închizându-l într'o baie ce erà foarte arsă, şi rugându-se şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucnnici Apolinarie şi Vitalie, Episcopii Ravenei.

Stih: Pre Apolinarie fiind tăiat,
Vitalie îndată ca să-l ajungă a alergat.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Apolonie Episcopul Romei.

Stih: La Apolonie lupta erà ostenicioasă îndoindu-se,
Cu focul şi cu săgeţile arcelor luptându-se.
Intru această zi, pomenirea sfinţilor Mucenici celor ce s'au săvârşit în Bulgaria creştini în zilele împăratului Nichifor.

Stih: Pre bărbaţii drepţi şi nu cu multe feluri de obiceiuri,
Bărbaţii ucigaşi îi omoară cu munci de multe feluri.
Intru această zi, pomenirea celor şapte Mucenici din Cartaghen.

Stih: Şapte nevoitori de sabie murind,
Se înfăţişează la Hristos sfinţii, la cel Sfânt.
Intru această zi, pomenirea cuvioasei Anei celei din Lefcadia.

Stih: Cugetul tău cel legat, legăturile trupeşti aruncând,
Nimic oprindu-te Ano, pre Dumnezeu eşti văzând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos de cât „cu văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvântat în „biserica slavei tale Doamne".

Fiind pironit de dragostea lui Hristos Mucenice înţelepte, mulţimea muncilor şi a îngrozirilor celor înfricoşate, nu te-a smintit dela întărirea unirei şi a legăturei celei către Hristos.

Datu-ţi-ai sângele tău Mucenice ca un prinos celui ce şi-a dat sângele său izbăvire pentru noi, şi ai cântat strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă:

Prin bunătate lepădând greutatea pământească, dumnezeeştii îngerii ai lui Hristos, din porunca lui zburând, pre tine pătimitorule te duceau prin văzduh dimpreună cu dînşii, ca mai 'nainte pre Avacum.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzut-au îngerii, Născătoare de Dumnezeu, lucruri streine la naşterea ta, pre firea cea stricăcioasă a neamului celui din ţărînă, întoarsă înapoi către lăcaşul cel nepieritor, şi fără stricăciune, şi către slava cerească.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Având în sufletul tău neîncetat focul dragostei lui Hristos, Focă fericite, neoprit ai săvârşit călătoria către dânsul prin chinuire, prin care nemerind ceea ce ai dorit, strigi împreună cu cetele cele fără de trup: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pierit-au închinăciunile rătăcirei cele putrede ale ellinilor, şi au tăcut toate vicleniile înşelăciunei, şi minciuna s'a vădit, căci pătimitorii lui Hristos cu cunoştinţă adevărată au propoveduit, că înţelepciunea lui Dumnezeu este Ipostatnică.

Fiind încins cu puterea cea nebiruită a sfântului Duh, ai arătat împrotivire nebiruită şi bărbăţie neînfrântă, bătând războiu pentru turma ta Focà şi biruind, dimpreună cu îngerii lauzi pre Dumnezeul tuturor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dar îndestulat ţi-a dăruit ţie Hristos, Focà pururea pomenite, carele dai de o potrivă darurile minunilor tuturor, celor ce cer dela tine, şi neîncetat strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce de toate este neapropiat din fire, sălăşluindu-se întru tine Curată, şi îmbrăcându-se cu firea noastră, ca un milostiv s'a arătat apropiat dupre trup, şi s'a amescat cu noi. Pentru aceea cu multă dragoste te slăvesc, şi te cinstesc, şi te laud pre tine Preacurată.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da-„niil, gurile leilor cele des-„chise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti-„nerii cei iubitori de buna cre-„dinţă, strigând: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Bunătăţile tale cele purtătoare de lumină, avându-le ca un car cu chip de foc, Cuvioase, ai zburat către lăcaşurile cele cereşti, unde te-ai şi odihnit petrecând dimpreună cu cetele cele fără de trup.

Cu curgerea dumnezeeştei înţelepciuni şi cu mulţimea cuvintelor ai risipit materia înşelăciunei, şi sufletele celor bine credincioşi le-ai adăpat, şi le-ai făcut roditoare de lucruri dumnezeeşti prin credinţă.

Intru lupta nevoinţelor tale ai văzut lumina cea mai pre sus de lumină, privirea cea înţelegătoare, a doritului Hristos puitorului de nevoinţă, şi prin sfârşitul chinurilor te-ai nevoit să o ajungi pre dânsa Mucenice.

Slavă:

Ca unul ce acuma mai luminat vezi slava Ziditorului, roagă-te lui, pentru cei ce te laudă pre tine cu dragoste Focà, ca să se împărtăşească de slava şi de luminarea lui cea mai bună.

Şi acum, a Născătoarei:

Iţi laud Darul Fecioară şi

măresc slava ta, căci cu adevărat tu eşti luminarea sufletului meu, cu adevărat şi mângâerea tuturor robilor tăi celor ce te cinstesc, şi te laudă pre tine Stăpână.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul un„ghiului; din tine muntele cel ne„tăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Lumină neschimbată...

Infrumseţarea Arhiereilor, şi sprijinitor săracilor, şi turn bunătăţilor, tu te-ai arătat, cugetătorule de Dumnezeu Părinte. Pentru aceasta adu-ţi aminte de toţi, cei ce te cântă pre tine Focà.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Sfânta muceniţă Hristina.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Domnul, cel ce este Soarele dreptăţei celei adevărate, luminându-ţi cugetul cel curat, cu dummnezeeştile cunoştinţe, te-a mântuit de necunoştinţa întunerecului celui prea adânc, muceniţă Hristino, de Dumnezeu fericită. Pentru aceea ai sfărâmat închinăciunile viclenirei, şi cu tărie ai închipuit patimile lui Hristos.

Răbdând durerile trupului, cu bucurie te-ai mutat către desfătarea cea fără durere, Hristino, unde ajungând împodobită ca o mireasă aleasă a împăratului Hristos, prea lăudată, adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, ca să aflăm milă şi izbăvire de cele rele.

Cu şuviţările trupului tău ca cu nişte podoabe împodobindu-te, ca o mireasă te-ai îmbrăcat muceniţă cu porfira cea luminată, văpsită din sânge şi împodobindu-te cu dumnezeeştile lumini, cu bucurie stai acum înaintea Mirelui tău Hristos, Hristino, îndestulându-te totdeauna de îndumnezeire dimpreună cu fecioarele şi muceniţele.

Slavă, glasul al 2-lea, al lui Anatolie.

Ca un alavastru de mir, ţi-ai adus sângele mirelui tău lui Hristos, muceniţă Hristino, purtătoare de chinuri nebiruită. Şi răsplătire ai luat dela dânsul cunună nestricată, vrednico de

laudă. Pentru aceea prin cuvântul tău cu chemarea prea sfântului Duh ai ridicat viu pre cel omorît de muşcăturile şerpilor celor otrăvitori. Drept aceea te-a şi învrednicit cămărilor celor cereşti, Iisus iubitorul de oameni şi mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte din primejdii pre robii tăi Născătoare de Dumnezeu; că toţi după Dumnezeu, la tine scăpăm ca la un zid nesfărâmat, şi ca la o părtinitoare.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Multe dureri răbdând la răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău Preacurată, suspinai lăcrămând şi văetându-te: Vai mie Fiul meu prea dulce! Cum pătimeşti fără dreptate, vrând să mântueşti pre toţi pământenii cei din Adam? Drept aceea prea sfântă Fecioară cu credinţă pre tine te rugăm, fă-ni-l pre dânsul nouă milostiv.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Sfintei, glasul al 2-lea, a lui Gheorghie.

Prin curăţia ta cea fecioreascâ făcându-te mireasă lui Hristos, cu bună voirea Tatălui, şi cu împreună lucrarea Duhului, cu adevărat ţi-ai arătat fapta de potriva numelui tău cea cu numire de Hristos, iară cu luptele muceniei ai strălucit mai luminat decât razele soarelui. Pentru aceea ca o jertfă curată, şi fără prihană te-ai adus la masa cea cerească, veselindu-te în veci dimpreună cu cetele fecioarelor şi ale muceniţelor, cu care dimpreună roagă-te Hristino cea purtătoare de numele lui Hristos, să se dăruiască celor ce te cinstesc pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Bucură-te, ceea ce te-a văzut odinioară uşă închisă, cel ce vedeà prin Duhul sfânt, prin care a trecut singur pricinuitorul tuturor. Bucură-te auzire aleasă, minune prea slăvită. Bucură-te năstrapă cu totul de aur, carea porţi mana; acoperemântul şi sprijineala tuturor creştinilor. Bucură-te ceea ce singură eşti tare scăpare robilor tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă ai văzut spânzurat pre lemn strugurul cel copt Curată, carele l-ai purtat în pântece nelucrat, tânguindu-te te văetai şi strigai: Fiul meu! Pică must prin care să se ridice toată beţia patimilor, făcătorule de bine, prin dumnezeeştile rugăciunile mele, ceea ce te-am născut, ca un milostiv.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Hristina...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Două ale Octoihului, fără mucenicine. Şi al Sfintei, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine cea dupre numirea lui Hristos cu cântări te laud muceniţă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea Eghipe„tului scăpând Israilteanul stri„gà: Mântuitorului şi Dumne„zeului nostru să-i cântăm".

Bucură-te purtătoare de chinuri prea lăudată Hristino, carea te-ai arătat muceniţă Mântuitorului nostru Hristos, şi ai părăsit toată rătăcirea şi necredinţa cea părintească.

Văzând pre vrăjmaşul surpat şi zăcând înaintea picioarelor pruncei purtătoarei de chinuri, să dăm cu toţi laudă Mântuitorului, celui ce o a arătat pre dânsa purtătoare de biruinţă.

Slavă:

Dorit-ai să vezi curat podoaba cea frumoasă a Mirelui tău, curată; pentru aceea te-ai înfrumseţat pre sine-ţi luminat cu dumnezeeştile chinuri, ceea ce eşti purtătoare de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai pre Cuvântul Tatălui cel unit cu trupul cel din tine dupre al său Ipostas; de carele dorind Hristina, a câştigat lauda muceniei.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Intinzându-ţi ochii şi cugetul la Cer, mărită, prin mijlocirea zidirilor, ai cunoscut pre Ziditorul tău.

Pre credinţa cea către Dumnezeu o ai avut bogăţie nerăpită, pentru aceea ai părăsit sărăcia idolilor, cinstită fericită.

Slavă:

Tu muceniţă fiind cumplit legată de lemn, şi suferind şuviţări, laudă de mulţămită lui Hristos făcătorului cântai.

Şi acum, a Născătoarei:

Alinează-mi turburarea cugetelor, curată Stăpână, încetează toată întristarea sufletului meu, ceea ce ai născut pre Hristos.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi,

„şi pre tine te laudă duhul „meu“.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca un alavastru de mir, sângele tău cinstită cu dragoste l-ai adus lui Hristos Mirelui tău, şi ai priimit dela dânsul răsplătire vrednică de laudă. Pentru aceea ai luat Darul tămăduirilor cu puterea Duhului şi ai izgonit toată tabăra dracilor, muceniță Hristino mărită.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, ceea ce eşti nădejdea creştinilor, roagă neîncetat pre Dumnezeu, carele l-ai născut mai pre sus de gând şi de cuvânt, dimpreună cu cetele cele de sus, să ne de nouă iertare de păcate şi îndreptarea vieței tuturor, celor ce cu dragoste şi cu credinţă te slăvesc pururea.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată văzând pre Mielul şi Păstorul mort spânzurat pre lemn, tânguindu-se zicea văitându-se ca o Maică: Cum voiu suferi pogorârea ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu? Şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Indulcindu-te de dumnezeeştile priviri ale Mirelui tău, Muceniţă cea cu numele lui Hristos, şi uitându-te la frumuseţile lui, te desfătai cu bătăile.

Mărescu-te pre tine Doamne, muceniţa legându-se la roate a strigat, şi slăvesc numele tău, al celui ce împuterniceşti pre cei ce te doresc pre tine.

Lipitu-m'am pre urma ta Hristoase, fiind rănită de dorirea dragostei tale; ci arată-mă purtătoare de biruinţă, când pătimeai strigai Muceniţă.

Slavă:

Nesuferind dragostea ta cea către Hristos, Hristino, ticălosul tatăl tău cel fără Dumnezeu şi cumplit, te îngrozea cu chinuri de munci.

Şi acum, a Născătoarei:

Slăvitul între prooroci Isaia toiag te-a numit odinioară, care ai odrăslit pre Domnul, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru afară de tine pre „altul nu ştim".

Ca pre una ce te-ai făcut înger în trup Muceniţă, îngerii cei cereşti te hrăneau pre tine cu hrană îngeraască.

Nu te-ai lepădat de piatra vieţei muceniţă Hristino, pentru aceea legându-te de piatră vrăjmaşii te-au aruncat în apă.

Slavă:

Răpitu-te-ai către înălţime, zburând ca o turturea, cu aripile dumnezeescului Duh, şi te-ai odihnit la Ziditorul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Înviază-mă pre mine, cel ce sunt mort prin păcat, Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pre Vieaţa cea fără de păcat.

Peasna 6-a, Irmos:
Rugăciunea mea voiu vărsă...

Indulcitu-ţi-s'a inima de dulceţile doritului tău cel prea dulce, purtătoare de chinuri, şi alergând către mirosul, patimilor lui, strigai: Mă îndulcesc trăgându-mă de dorirea ta Impărate al tuturor, şi pentru dragostea ta mă junghiu.

Văzându-te tatăl tău, Muceniţă, că iubeşti pre Tatăl ceresc, a arătat către tine minte varvaricească, şi te-a supus la munci de multe feluri, că nu şi-a cunoscut păgânul hotarele firei sale.

Slavă:

Ca un crin şi ca un trandafir cu miros dulce ai înflorit în văile mucenicilor, picând Dar de mir făcut cu mirezme, şi ai miresmit inimile credincioşilor, cinstită Muceniţă cea cu numele lui Hristos, ceea ce eşti părtaşe sfinţilor îngeri.

Şi acum, a Născătoarei:

Înţelegând grăitorii de Dumnezeu prooroci adâncimea tainei tale Fecioară, fiind luminaţi mai 'nainte de dumnezeescul Duh, prooroceşte au vestit înainte, că vei să fii prea adevărată Maică Stăpânului tuturor.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu văr„să către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău„tăţi şi vieaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din strică„ciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Porumbiţă cu chip de lumină te-ai cunoscut, având

aripi de aur, şi către înălţimea cerurilor ai sosit cinstită Hristino. Pentru aceea săvârşim mărită prăznuirea ta, închinându-ne cu credinţă sicriului moaştelor tale, din care izvorăşte tuturor cu adevărat dumnezeească tămăduire sufletelor şi trupurilor.

ICOS.

Lăudând întru cântări cu bună credinţă pre sfânta treime, cinstită fecioară Muceniţă, celor ce erau atuncea întunecaţi cu ceaţa mâniei celei cumplite, ai arătat acum lumina Treimei, luminând pre credincioşi, şi din mâna muncitorului, ca a doua Teclă, de cei fărădelege, ai scăpat, şi ai trecut prin mijlocul curselor. Pentru aceasta cu adevărat lăudând cinstim mutarea ta, mulţumind unui Dumnezeu, celui ce pentru tine a dăruit dumnezeească tămăduire sufletelor şi trupurilor.

Intru această lună, in 24 de zile pomenirea sfintei muceniţă Hristina.

Stih: Pre Hristina cu Mirele Hristos o a unit cu adevărat,
Mireasă fără prihană sângele mucenicesc ce s'a vărsat.
Pre Hristina in a douăzeci şi patru zi,
Cu lovirile suliţelor o omorî.

Aceasta a fost din cetatea Tirului fiică oarecăruia Urban stratilat, carele suindu-o într'un turn înalt, şi puind şi pre dumnezeii săi acolo cei făcuţi de aur şi de argint, şi cu alte podoabe împodobiţi, porunci să petreacă acolo şi să aducă jertfe la idoli. Iară Sfânta socotind cu cuget drept, că cu adevărat nu sunt dumnezei idolii cei neînsufleţiţi şi făcuţi de oameni, se rugă lui Dumnezeu, şi căutând pre o fereastră a văzut Cerul, şi din făpturi înţelegând pre Făcătorul, a sfărâmat idolii tatălui său şi i-a împărţit săracilor. Deci, pentru aceasta a fost dată la tot felul de munci de tatăl său, şi a fost băgată în temniţă, unde rămâind multă vreme fără mâncare, priimiă hrană îngerească şi se tămădui de durerile ranelor. După aceea, a fost aruncată în mare, şi dela Domnul priimi dumnezeescul Botez, şi fu scoasă la uscat de dumnezeescul înger. Deci, dacă îi prinse de veste că este vie, fu închisă în temniţă din porunca tatălui său, carele întru acea noapte şi-a lepădat spurcatul său suflet. Apoi, luând în locul lui domnia oarecarele Dion, aduse spurcatul pre muceniţa la întrebare, şi ea mărturisind pre Hristos, fu muncită cumplit. Şi făcând minuni prea mărite, a tras la credinţă trei mii de oameni. Iar după Dion luă domnia oarecarele Iulian, carele o băgă într'un cuptor de foc, şi rămâind nearsă, fu osândită de a dat-o la târâtoare veninate şi porunci, de i se tăiară ţiţele, din care spun că a curs lapte în loc de sânge. Şi porunci să i se taie limba, şi în cea de apoi fiind lovită de slujitori cu suliţe, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Capiton de sabie s'a săvârşit.

Stih: Capiton ochiul sufletului Stăpânului a toate văzătorului,
Îl tinde, iară grumazul sabiei călăului.

Intru această zi, sfântul mucenic Imeneu de sabie s'a săvârşit.

Stih: Se bucură Imeneu mergând spre tăiere,
Precum mirele când merge spre cea de nuntă cântare.

Intru această zi, sfântul mucenic Ermoghen, dezrădăcinându-i-se toţi dinţii s'a săvârşit.

Stih: Fără de milostivire toţi dinţii ţi s'au dezrădăcinat,
Şi de fiitoarea scârşnirea dinţilor Ermoghene ai scăpat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Teofil cel dela Zachint, carele a suferit mucenia în

Hiu la anul o mie şase sute treizeci şi cinci, de foc s'a săvârşit.

Stih: Teofil în Hiu prin foc s'a săvârşit,
Cu Dumnezeu împrietenindu-se, o bună norocire ce a dobândit.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Atanasie cel dela Hiu, suferind mucenia în Constantinopol la anul o mie şase sute şaptezeci, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Atanasie dă ceva şi priimeşte fericirea,
Dă capul şi ia nemurirea.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaea cu în„drăzneală, şi focul în rouă „l-au schimbat strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dum„nezeule în veci".

Împreunându-te cu focul cel vâlvâitor, lăudai pre Făcătorul de bine al tuturor, carele a răcorit inima ta, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Dorind să dobândeşti numai pre Dumnezeu, n'ai purtat grijă de mădulările care ardeau în văpaie, nu te-ai lepădat de Hristos fecioară, cântându-i: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cu ploile sângiurilor tale ai uscat rîurile nebuniei idoleşti, şi acum revărsând noianuri de tămăduiri, încetezi văpaea patimilor, fecioară Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu dumnezeeasca ta zămislire trecând preste legile firei Fecioară, mai pre sus de fire ai născut pre Dumnezeu strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu dumnezeească ocârmuire nevătămată ai trecut marea cea cu valurile supărărilor şi a chinurilor, înnecând pre şarpele întru adâncimea chinurilor tale Muceniţă. Pentru aceea ai ajuns la limanurile Raiului cele fără de valuri, strigând: Preoţilor binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Omorît-ai pre şarpele cel cumplit, cu lupte de vieaţă, şi cu cântările rugăciunilor tale ai adormit hiarele cele sălbatice, şi ai rămas fără de vătămare de dânsele Hristino, cântând Ziditorului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuvânt viu ai sculat pre cel omorît de muşcăturile şerpilor celor otrăviţi, Muceniţă purtătoare de chinuri, căci Dumnezeu cel ce a ascultat rugăciunile tale Hristino, a călcat moartea prin dumnezeeasca

sa îngropare, către carele neîncetat strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti tare ajutătoare credincioşilor, pururea Fecioară, mântueşte-mă de înşelăciunea vicleanului balaur, carele mă vrăjmăşeşte cumplit, şi se sileşte să mă smerească. Că tu eşti îndreptare nerătăcită, celor ce nădăjduesc întru tine, şi carii strigă neîncetat: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul mun„citorul haldeilor, l-a ars nebu„neşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Fiind luminată şi strălucind cu podoabele muceniei, te-ai învrednicit a vedeà pre Mirele tău, Hristino muceniţă mult pătimitoare.

Frumoasă este podoaba, carea iubindu-o Hristos, cel ce întrece pre toţi cu frumseţea, te-a învrednicit cămărilor celor cereşti.

Impreunatu-te-ai cu cetele celor fără de trup Muceniţă, şi te-ai rînduit dimpreună cu adunarea nevoitorilor, rugând pentru noi pre cel cu totul îndurător.

Slavă:

Pomenirea ta Hristino luminând pre cei ce te cinstesc pre tine, mai luminată decât soarele s'a arătat cu razele darurilor Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Iubitoare de bine Fecioară, îmbunătăţează sufletul meu cel înrăutăţit de păcate, şi mă mântueşte de văpaia cea veşnică cu rugăciunile tale.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare „de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „celor fără de trupuri, slăvin„du-te pre tine".

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în biserică...

Pre tine carea te-ai făcut ca un vas de bună treabă şi cinstit stăpânului, te cinstim dupre datorie Hristino; căci cu adevărat ai fost lauda mucenicilor şi slava fecioarelor, şi

tămăduitoare bogată te-ai arătat dela Dumnezeu pruncilor celor sugători.

A Născătoarei:

Cetele îngerilor cinstesc naşterea ta, că numai tu ai umplut de bucurie cele de pre pământ, pentru aceea te slăvim credincioşii cu laude, slavoslovindu-te pre tine cea fără prihană, că tu răsărind lumină celor dintru întunerec, ai răsărit zorile de ziuă.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea, a lui Vizantie, singur glasul.

Slăvimu-ţi Hristoase milostivirea şi bunătatea cea multă, carea ni s'a făcut nouă; căci şi femei cu puterea Crucei tale, Iubitorule de oameni, au încetat înşelăciunea nebuniei idoleşti. De tirani nu s'au spăimântat, pre cel viclean l-au călcat şi pre urma ta au putut veni, spre mirosul mirului tău au alergat, rugându-se pentru sufletele noastre.

Părăsind avuţia părintească, şi curat dorind de Hristos, a câştigat Muceniţa mărirea şi avuţia cerească, şi fiind îngrădită cu toată întrarmarea Darului, cu arma Crucei a călcat pre tirani. Pentru aceasta îngerii mirându-se de luptele ei ziceau: A căzut vrăjmaşul, biruindu-se de femee, şi s'a arătat Muceniţa purtătoare de cunună, şi Hristos împărăţeşte în veci ca un Dumnezeu, cel ce dă lumei mare milă.

Puterea crucei tale Hristoase a făcut minune, căci şi muceniţa Hristina s'a nevoit cu nevoinţă de chinuire. Pentru aceea lepădând slăbiciunea firei, vitejeşte a stătut împrotiva tiranilor; drept aceea priimind şi darurile biruinţei, se roagă pentru sufletele noastre.

Fiind muceniţă Hristino în mâini Crucea ca o armă tare, credinţa ca o pavăză, nădejdea ca un coif, dragostea ca un arc, bărbăteşte ai biruit chinurile tiranilor, şi dumnezeeşte ai surpat viclenirile dracilor. Şi tăindu-ţi-se capul, dănţueşti întru Hristos, rugându-te neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea.

Împăratul slavei Hristos, trăgându-se de îndulcirea frumseţei tale celei fecioreşti, te-a logodit pre tine luişi ca pre o mireasă fără prihană prin împreunare nestricată, căci cu voirea sa dând putere frumseţei tale, te-a arătat nebiruită împrotiva vrăjmaşilor şi a patimilor, ca pre una ce ai răbdat munci amare, şi chinuri foarte iuţi. Şi cu cunună îndoită te-a încununat, şi te-a pus

deadreapta lui ca pre o mireasă împodobită; roagă-l pre dînsul fecioară muceniţă Hristino prea lăudată, să se dea lăudătorilor tăi mântuire, viaţă şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Priimit-ai, cel ce eşti fără de păcat, a da răscumpărare şi preţ pentru noi, Hristoase al meu, sângele tău cel vestit şi prea curat, cela ce voeşti să dobândească toţi mântuire. Pentru aceasta văzându-te Maica ta pironit, tânguindu-se se zgârià pe obraz, zicând: Fiul meu, Mielule cel fără prihană, carele voeşti să mântueşti lumea cu sângele tău cel cinstit, cum ai apus dela ochii mei Mântuitorule? Soarele cel neapus, cel ce dai tuturor luminare pace şi mare milă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfintei, glasul 1-iu, a lui Chiprian.

Părăsind lumea, şi dorind de Hristos, Hristino prea lăudată, te-ai numărat împreună cu cetele cele de sus, cerşindu-ne nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce priimeşti rugăciunile păcătoşilor, şi nu defaimi suspinurile celor scârbiţi; roagă-te celui ce a ieşit din curat pântecele tău, să ne mântuim noi prea sfântă Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Sabie a trecut prin inima mea, o Fiule ziceà Fecioara, dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, şi o a spintecat Stăpâne, precum odinioară a zis Simeon; ci scoală-te nemuritorule, şi slăveşte împreună cu tine pre Maica şi roaba ta, rogu-mă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Sfintei Peasna 3-a, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Galateni: *Fraţilor mai 'nainte de venirea credinţei sub lege eram păziţi...* Aliluia glasul 1-u: Aşteptând am aşteptat pre Domnul şi a căutat spre mine... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, rugà pre Iisus oarecarele din Farisei..*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Adormirea sfintei Annei, maica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile, pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pomenirea drepţilor moşi ai lui Hristos săvârşind, a luminaţilor şi sfinţilor Ioachim şi Anna, slăvim neîncetat cu cântări de taină, pre Domnul cel îndurat, cel ce i-a arătat pre dânşii spre a noastră mântuire, rugători neclătiţi.

Ceea ce mai 'nainte era stearpă neroditoare, carea a odrăslit începătura mântuirei neamului nostru, astăzi s'a mutat la vieaţa cea de acolo, rugând pre Hristos, să dăruiască curăţire de greşale, celor ce-l laudă pre el cu credinţă.

Pomenirea drepţilor săvârşind, te lăudăm Hristoase pre tine, cel ce ai mutat acum cu prea slăvire pre Anna, dintru această vieaţă vremelnică la cea neîncetată şi dumnezeească, ca pre ceea ce este maică celeea ce te-a născut fără sămânţă mai pre sus de fire, de Dumnezeu Născătoarei şi Maicei pururea Fecioarei.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: O prea slăvită minune...

Iată prăznuire strălucită şi zi luminoasă, şi lumei de bucurie, cinstită şi dupre vrednicie lăudată, adormirea prea slăvitei Annei, din carea s'a născut ceea ce a născut Vieaţa, sicriul cel însufleţit, care a încăput pre Cuvântul cel ne încăput, dezlegarea întristărei şi solitoarea bucuriei, carea dă tuturor credincioşilor mare milă.

O prea slăvită minune! Ceea ce a născut cu prea slăvire izvorul vieţei, pre cea una Curată între femei binecuvântată, se mută dintru vieaţa aceasta vremelnică, la cea fără de sfârşit, bine slăvita Anna, de pre pământ înălţându-se la cele cereşti, veselindu-se astăzi împreună cu adunările îngereşti, al căreea acum sfântul praznic prăznuim.

Astăzi luminată prăznuire întru cinstită adormirea ta, cetele credincioşilor săvârşim cu bună cucernicie, întru dumnezeescul Duh. Că ne-a sosit nouă strălucitor Dar de tămăduiri, carele arde viclenele adunări ale duhurilor celor din văzduh, şi luminat îndreptează gândurile, celor ce laudă cu credinţă dupre vrednicie cinstită mutarea ta minunată Anno.

Slavă, Ș acum, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Cei ce au odrăslit din coapse neroditoare, toiag sfânt pre Născătoarea de Dumnezeu, din carea a răsărit lumei mântuirea, Hristos Dumnezeu, împreunarea cea fără prihană, însoţirea cea sfântă, Ioachim şi Anna, aceştia mutându-se la cereştile lăcaşuri, împreună cu Fiica sa, cu prea curata Fecioară, cu îngerii dănţuesc, pentru lume rugăciune făcând. Pre carii şi noi adunându-ne, lăudându-i cu bună credinţă, zicem: Cei ce aţi fost moşi lui Hristos pentru Fiica lui Dumnezeu, și prea curata Maria, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

VEZI: Unde este Hramul, facem ieșirea și după Prochimen, zicem Parimiile.

Dela înțelepciunea lui Solomon.

Sufletele drepţitor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepţii în veci vor fi vii...

Dreptul va ajunge să se săvârșească..

Caută-le înapoi în cinci zile. Pagina 44.

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu.

Ceea ce a născut luminat pre începătura mântuirei noastre, astăzi de pre pământ se mută, Anna prea cinstita Veniţi dar iubitorilor de praznic şi iubitorilor de Hristos, luând flori de cântări, să strigăm către dânsa: Inţeleaptă Anno! Fericit este pântecele tău, care a purtat pre Maica Cuvântului lui Dumnezeu şi ţâţele tale sunt frumoase, cu care o ai hrăit pre ea. Că aceasta a născut fără sământă pre dătătorul de vieaţă, cu carele sa învrednicit a împărăţi. Şi pre tine acum mutându-te la vieaţa cea fără sfârşit şi dumnezeească, te-a învrednicit a lăcui împreună cu Maica lui, şi a te bucură. Pentru aceasta ne rugăm ţie, noi cei ce săvârşim pomenirea ta cu credinţă, ca să te rogi cu dânsa, să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Veniţi toţi iubitorii de feciorie, şi poftitori de curăţie. Veniţi să prăznuim cinstită adormirea Annei, că aceasta a născut mai pre sus de fire pre izvorul vieţei, pre Maria fiica lui Dumnezeu, din carea s'a născut Mântuitorul, cel ce luminează şi sfinţeşte sufletele noastre.

Ce sobor de cei ce se adună se face cu cucernicie, întru prea cinstită biserica moşilor lui Hristos? Bucuraţi-vă împreună strigând neamul omenesc astăzi: Că Anna de pre pământ se mută la Domnul, carea stând înaintea lui, se roagă să ne dăruiască curăţire nouă, celor ce săvârşim su credinţă adormirea ei.

Glasul al 4-lea.

Veniţi toţi credincioşii, să prăznuim astăzi luminat pomenirea drepţilor, a lui Ioachim şi a Annei, moşilor lui Hristos, că ne-au născut pre Maria cea fără prihană, Maica Mântuitorului. Pentru aceasta către dânşii să strigăm: Insoţire sfântă aleasă, împreunare sfântă şi de Dumnezeu cinstită; rugaţi pre Hristos Dumnezeu, cel ce a răsărit din coapsele voastre, să miluiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

O fericită însoţire! Voi decât toţi părinţii mai pre sus sunteţi, că aţi odrăslit pre cea mai înaltă decât toată făptura. Cu adevărat fericit eşti Ioachime, unei Fiice ca aceştia făcându-te părinte. Fericit este sânul tău Anno, că pre Maica vieţei noastre ai odrăslit; fericite sunt ţâţele tale, cu carea ai hrănit pre ceea ce a hrănit cu lapte, pre cel ce hrăneşte toată suflarea. Pre carele ca să-l rugaţi prea fericiţilor, rugămu-vă pre voi, să miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te rândurea înţelegătoare, carea ne-ai vestit nouă primăvara darului, ceea ce bine ai vieţuit întru curăţie, fără prihană, şi cămara fecioriei, carea cu cinste ai născut pre Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, mieluşa cinstită, carea ai născut pre singură Mieluşaua ceea ce nu ştie de bărbat, carea a născut prin cuvânt pre Cuvântul, Mielul cel ce a ridicat păcatul lumei, Anno strămoaşa Domnului, celui ce te-a mutat pre tine de pre pământ. Pre carele acum roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă...

Bucură-te însoţire cinstită de Dumnezeu dorită şi aleasă cu strălucirile sfinţeniei, carea arătările legei bine le-a aşezat, cu dumnezeescul Dar, născând voi pre ceea ce a născut pre Hristos începătorul vieţei noastre, Ioachime de Dumnezeu priimite, şi dumnezeească Anno prea cinstită. Luminătorii cei ce aţi răsărit înmulţit darul cari aţi răsărit făclia cea fără umbră, pe prea curata de Dumnezeu Născătoarea. Cu carea rugaţi-vă, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul cari umblă în căile lui.

Bucură-te pământ binecuvântat, cel ce ai înflorit lumei dumnezeească odraslă, carea de legea lui Dumnezeu neîncetat ai gândit şi darul tuturor

l-ai însemnat, ceea ce ai scăpat de legătura sterpiciunei, prin naşterea ta, şi prin moarte nestricăciune ai împărţit, şi la dumnezeeasca strălucire te-ai mutat, Anno de Dumnezeu fericită, strămoaşa lui Hristos Dumnezeu, carea ai născut pre Născătoarea de Dumnezeu, făclia cea de lumină purtătoare. Cu carea roagă-te, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Veniţi toată făptura adunându-ne, să lăudăm în chimvale de cântări, pre Anna de Dumnezeu înţelepţita, ceea ce a născut din pântecele său dumnezeescul munte, şi s'a mutat astăzi la munţii cei înţelegători şi la lăcaşurile Raiului. Şi către dânsa să strigăm: Fericit este pântecele tău, cel ce a purtat cu adevărat pre ceea ce a purtat în lăuntru în pântece Lumina lumei. Şi ţiţele tale sunt frumoase, care au hrănit pre ceea ce a hrănit cu lapte pre Hristos, hrana vieţei noastre; pre carele roagă-l, să ne izbăvească pre noi de tot necazul, şi de năvălirea vrăjmaşului, şi să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea:

Pre ceea ce a născut Vieaţa, în pântece o ai purtat, pre curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Anno. Pentru aceasta la priimirea cerească, unde este lăcaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat, celor ce te cinstesc pre tine cu dragoste, cerşind iertarea de greşale, pururea fericită.

Acest Tropar se zice fără al Născătoarei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfintei Annei de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Anna cea preaslăvită şi dupre vrednicie lăudată, cea dumnezeească şi prea cinstită, de pre pământ înălţându-se din vieaţa cea vremelnică, în veci viază, în vieaţa cea fără de moarte cu îngerii dănţuind, împreună cu Fiica sa, cu prea curata Maica lui Dumnezeu, rugându-se neîncetat, să mântuiască, pre cei ce o fericesc pre dânsa cu credinţă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel mai pre sus cu fiinţa şi Domnul, din tine s'a întrupat pentru bunătate, pentru noi înfiinţându-se, şi a rămas precum a fost. Pentru aceasta şi Dumnezeu şi om pre el cinstindu-l, Preacurată, pre tine neispitită de nuntă, de Dum-

nezeu Născătoare te mărturisim, slăvind prea mare minunea naşterei tale celei fără sămânţă.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Poruncile legei cu plăcere dumnezeească păzindu-le, ai întrecut pre toate maicele lui Israil, pre una pururea Fecioara de Dumnezeu Născătoarea născând, sfântă aleasă Anno, strănmaşa Domnului. Şi mutându-te depre pământ la dumnezeeasca cămară, mai pre sus decât drepţii te-a pus.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-ne la calea pocăinţei, pre noi carii ne abatem pururea la calea răutăţilor, şi mâniem pe prea bunul Domn ceea ce nu ştii de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără de nădejde, lăcaşul lui Dumnezeu.

Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, fără mucenicine, şi al Sfintei pe 6.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Iertare de greşale şi izbăvire de rele, şi îndreptare vieţei cere mie acum, celui ce voiu să laud astăzi a ta de lumină purtătoare pomenire, şi dumnezeească strălucire, Anno prea lăudată.

Pre ceea ce a născut Viaţa, o ai născut cu dumnezeească cuviinţă, pentru aceasta la vieaţă cea pururea vie te-ai mutat, desfătându-te în bucuria cea negrăită şi în lumina cea neînserată, Anno de Dumnezeu chemată.

Slavă:

Darul cel dumnezeesc Anna s'a mutat la bucurie, adică la Hristos, pre carele l-a născut fără de sămânţă Fiica ei cea curată; şi cu multă îndrăzneală stă înaintea Domnului, rugându-se să ne mântuiască pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine ne-a strălucit nouă Soarele dreptăţei, şi a luminat tot pământul cu cunoştinţa de Dumnezeu, şi a stricat negura nedumnezeirei Curată cu totul fără prihană, şi prea fericită.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Zămislit-ai şi ai născut pre ceea ce a zămislit şi a născut mai pre sus de cuvânt pre Hristos, cel ce ţine împreună toate. Pentru aceasta adormirea ta Anno o cinstim,

Cu laude se săvârşeşte slăvită pomenirea ta, că ai născut nouă pre curata Maica lui Dumnezeu cea mai înaltă de cât laudele, Anno de Dumnezeu chemată.

Slavă:

Ca soarele cu luna, împreunându-se cu Anna Ioachim slăvitul, a născut raza feciorie; prin carea a strălucit raza Dumnezeirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine tare folositoare Maica lui Dumnezeu te-am câştigat, şi nădejdile spre tine puind, ne mântuim, şi la tine scăpând, ne îngrădim.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Maicei Stăpânului şi făcătorului, maică ai fost Anno prea slăvită, poruncile lui neîncetat păzindu-le. Pentru aceasta murind, la vieaţa cea fără de moarte te-ai mutat cu adevărat, şi la lumina cea neînserată. Drept această sfântă şi de lumină purtătoare pomenirea ta săvârşind cu duhul, ne luminăm totdeauna, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum iar aceasta.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

De cele ce scrià în lege gândind, le-ai săvârşit, şi Maicei puitorului de lege Maică ai fost. Pentru aceasta ţie acum toată făptura este datoare a săvârşi cu bucurie pomenirea ta.

Fericit este pântecele tău cu adevărat, cel ce a purtat Pre ceia ce a purtat în lăuntru în pântece Lumina lumei; şi ţiţele tale sunt frumoase, ca cele ce au hrănit pre ceea ce a hrănit cu lapte pre Hristos hrănitorul nostru, Anno.

Slavă:

Ca ceea ce ai vieţuit fără prihană, ai născut pre Fecioara de Dumnezeu Născătoarea, ceea ce a născut fără prihană pre cuvântul Tatălui, şi la dânsul cu slavă te-ai osebit, îndumnezeită fiind cu cinstitele lui împărtăşiri prea adevărat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pântecele Fecioarei ca un stog în arie cu adevărat s'a arătat, spic nearat având, cu carele se hrăneşte toată făptura, strigând: Atotputernice Hristoase, slavă puterei tale.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedeà...

Cer ai născut pre pământ cu adevărat, pre ceea ce a născut pre Făcătorul Ceru-

lui, carele te-a mutat astăzi la cele cereşti cu slavă, Anno slăvită.

Cu cetele cele fără materie împreună dănţueşti cu minte fără materie bucurându-te, plină fiind de strălucirea Dătătorului de bogăţie. Ci pomeneşte-ne şi pre noi, cei ce te lăudăm pre tine cu credinţă.

Slavă:

Ceea ce ai răsărit arătat din rădăcina lui Iesseiu, ai odrăslit slăvită toiagul cel bine înflorit, pre cea Curată, din carea a odrăslit floarea cea neveştejită, Iisus Izbăvitorul nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

La tine singur ocoperemântul cel tare al credincioşilor scap, spre tine îmi pun nădejdea mântuirei mele, prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare nu mă trece cu vederea.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Moşii Domnului Iisus Dumnezeu, Ioachim şi Anna, cei împodobiţi cu dreptatea, cu cântări dupre vrednicie să se laude astăzi.

Toate laudele Anna le-a covârşit, că a născut pre ceea ce este mai pre sus decât toată lauda. Pentru acesta în ceata sfinţilor se sălăşlueşte

Slavă:

Pomenirea ta de lumină purtătoare este, şi plină de strălucire, carea trimete în lume raze de mântuirea înţeleaptă Anno, plină fiind de toate darurile.

Şi acum, a Născătoarei:

Din Anna te-ai născut împărăteasă lumei, ceea ce ai născut pre Impăratul tuturor, şi Fecioară ai rămas după naştere, mai înaltă fiind decât Heruvimii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Pomenirea moşilor lui Hristos să o prăznuim, cerşind cu credinţă ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toţi, cei ce strigă: Dumnezeul nostru fii cu noi, cel ce ai proslăvit pre aceştia precum bine ai voit.

ICOS.

Dupre proorocie să ne adunăm toţi, să lăudăm dupre vrednicie prea sfântă fericit mutarea strămoaşei lui Hristos. Că astăzi din viaţa aceasta vremelnică mutându-se, şi la ceruri cu bucurie mergere făcând, se bucură, şi ca ceea ce este maică celei dupre adevăr adevăratei de Dumnezeu Născătoarei, strigă cu credinţă: Măreşte sufletul meu pre Domnul, că am născut pre pământ pre Maica celuia ce

o a proslăvit pre dânsa, precum bine a voit.

Intru această lună, în 25 de zile, adormirea sfintei Annei, maica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Se săvârşeşte maica Doamnei Maicei Fecioare,

Pentru mântuirea maicelor de prunci născătoare.

In a douăzeci şi cincea zi,

Anna cea cu dureri născătoare din vieaţă, se săvârşi.

Aceasta fiind strămoaşă Domnului nostru Iisus Hristos dupre trup, erà din neamul lui Levi, fiică lui Matan preotul, şi Mariei femeei lui; carele Matan a preoţit în zilele Cleopatrei, şi ale lui Sapor împăratul Perşilor, mai 'nainte de împărăţia lui Irod fiul lui Antipatru. Acest Matan a avut trei fete, pre Maria, pre Sovi, şi pre Anna. Deci Maria se mărită la Vitleem, şi născu pre Salomi moaşa; se mărită şi Sovi iarăş la Vitleem şi născu pre Elisabet, se mărită şi Anna în pământul Galileii, şi născu pre Maria Născătoarea de Dumnezeu. Deci Salomi, Elisabet, şi sfânta Maria Născătoarea de Dumnezeu, sunt verişoare din trei surori. Anna însă, după ce a născut pre mântuirea a toată lumea, şi o înţărcă, o a dat la biserică ca un dar fără prihană atotţiitorului Dumnezeu. Petrecându-şi cealaltă vieaţă cu posturi şi cu rugăciuni, şi cu faceri de bine la cei lipsiţi, cu pace către Domnul s'a săvârşit. Şi se face soborul ei la Devteron.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor o sută şasezeci şi cinci de părinţi, ce s'au strâns la al cincilea Sinod, în Constantinopol, de au supus, şi au stricat dogmele lui Orighen.

Stih: Cuvintele lui Orighen, ale lui veliar cuvinte s'au aflat.

Pre care închinătorii Cuvântului le-au surpat.

Pre vremea împărăţiei lui Iustinian cel întâi erà patriarh Constantinopolei Antim ereticul, carele fiind mai 'nainte episcop Trapezundei, apoi a fost mutat, şi pus arhiereu Constantinopolei, ci fiind eretic a fost scos de drept credincioşi, şi se hirotoni în locul lui patriarh de Agapet Papa Romei, prea sfântul Minà, carele erà preot prea sfintei biserici a Constantinopolei, şi priimitor de oaspeţi la casa de milă a lui Sampson. Deci pentru pricina aceasta ridicându-se Sevir şi Petru oameni ce erau cu tot felul de eres, adeverind şi dogmele cele hulitoare ale lui Orighen, întristà pre ortodoxi. Pentru aceea împăratul Iustinian la al şaptelea an al împărăţiei sale strângând sobor de o sută şasezeci şi cinci de sfinţi părinţi în Constantinopol, împreună cu prea sfântul patriarh Minà, au anatematisit şi pe ei şi pre cei ce erau la un gând cu dânşii. Şi de atuncea prăznueşte Biserica lui Dumnezeu pomenirea aceasta, slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei Olimbiadei diaconiţei.

Stih: Olimbiada din iubita patrie căzând,

Cu bucurie la cea de sus Patrie este mergând.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei maicei noastre Eupraxiei.

Stih: Eupraxia se apropie de Hristos bogată,

Plină fiind de multă sufletească bună faptă.

Intru această zi, sfinţii mucenici Sact, Matur, Atal şi Blandina, s'au săvârşit.

Stih: Pre trei bărbaţi împreună cu o funie i-au spânzurat,

Şi ca pre oareşicare în trei împletită funie i-au împreunat,

Blandinei pentrucă în lupta cea cu cai a biruit,

Impăratul a toate strălucite cununi i-a dăruit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc...

Ca ceea ce ai născut pre Maica vieţei celei adevărate Anno, la vieaţa cea adevărată te-ai mutat, la lumină, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca ceea ce ai fost maică Maicei Mântuitorului Anno, cu fapte bune împodobită fiind, de pre pământ la Cer ai mers,

întru laude strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

La vieaţa cea fără sfârşit, la lărgimea cea prea desfătată a dulceţei Raiului, la lumina cea neînserată, ai mers de Dumnezeu purtătoare, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Impodobită fiind cu frumseţile bunătăţilor, ai născut pre Cuvântul cel mai frumos decât fiii pământeşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană, pre cel ce a împodobit cu cuvioase frumseţi, pre cei ce cu cântări te laudă pre tine.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Maica uneia de Dumnezeu Născătoare, ceea ce mai 'nainte erà stearpă, iară acum strămoaşă lui Hristos. Precum de haina sterpiciunei, aşà şi de omorâciune dezbrăcându-se, în laturea celor vii strigă: Pre domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Kristos deschizându-ţi ţie uşile cele de sus, cu bucurie te-a priimit, căci ai născut uşa, prin carea însuşi a trecut, şi încuiată o a arătat după ieşire, de Dumnezeu înţeleptită, dupre vrednicie minunată Anno. Pentru aceasta te cinstim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ceea ce cu sfinţenie vieaţa ţi-ai sfârşit, maică ai fost sfintei pururea Fecioare, carea a născut pre Cuvântul cel prea sfânt, cel ce ne-a dat nouă sfinţire şi mântuire, de Dumnezeu înţeleptită dupre vrednicie minunată Anno. Pentru aceasta pre tine te cinstim întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine cel cuprins de multe nevoi, şi sunt în primejdii pentru viforul păcatului, îndreptează-mă acum cu suflările Duhului, la limanul cel fără valuri, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, că tu eşti limanul creştinilor, pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Eva cu adevărat cu neputinţa neascultărei blestem a aşezat, iară tu blestemurile sterpiciunei le-ai dezlegat, născând pre Maica lui Dumnezeu cea curată, carea a născut binecuvântarea, cu carea împreună dănţueşti dupre vrednicie, minunată.

Din pământul pântecelui

tău, cu adevărat s'a născut pământul cel sfânt, carele a răsărit fără sământă spicul cel nelucrat, pre hrănitorul lumei şi Domnul, carele prea înţelepţeşte te-a mutat pre tine la hrana cea neîmpuţinată, Anno.

Viaţa cea fără întristare şi fără stricăciune, te-a priimit pre tine după sfârşit prea mărită. Şi acum eşti părtaşă pomului vieţei, bucurându-te împreună cu adunările drepţilor şi cu dumnezeeştile oşti ale celor fără de trupuri. Pentru aceasta pre tine toţi te fericim.

Slavă:

Pomenirea ta mai luminoasă decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, cu raza bogatelor daruri, luminându-ne prea cinstită şi negura patimilor risipind. Deci pre noi, cei ce o săvârşim, păzeşte-ne.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie Doamna tuturor, pre mine cel robit de toate greşalele, tu mă mântueşte; că tu ai născut pre Mântuitorul tuturor. cel ce ne-a mâtuit pre noi de robia păcatelor, cu dumnezeeasca voinţă.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Dupre datorie să lăudăm pre Anna cea de Dumnezeu chemată, că aceasta născând pre Născătoarea de Dumnezeu Fecioara Maria, mai pre sus de nădejde, rudenie dupre trup s'a arătat lui Hristos Mântuitorului nostru, celui ce o a priimit astăzi cu dumnezeească cuviinţă întru cele de sus pre dânsa, carea se roagă pentru noi şi pentru pacea lumei.

De două ori.

LA LAUDE:

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Fericită pomenirea drepţilor săvârşind, te lăudăm pre tine Hristoase, cela ce ai mutat acum cu prea mărire pre Anna, dintru această viaţă vremelnică, la slava cea neîncetată, ca pre ceea ce este maică celeea ce te-a născut fără sământă, mai pre sus de fire, de Dumnezeu Născătoare şi Maicei pururea Fecioarei.

De două ori.

Sfântă pomenirea moşilor lui Hristos săvârşind, a cinstiţilor şi celor fără prihană, a lui Ioachim şi a Annei, mărim neîncetat pre Mântuitorul şi Domnul cel îndurat, cel ce i-a mutat pre dânşii la viaţa cea neîmbătrânitoare şi nestricăcioasă.

La cetele cele fără de trupuri, şi la lăcaşiurile drepţilor,

unde sunt taberile îngerilor, unde este adunarea sfinţilor şi bucuria celor ce prăznuesc se săvârşeşte; acum duhurile drepţilor al lui Ioachim şi al Annei s'au mutat. Pre cari cu bună credinţă lăudându-i să-i fericim.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Veniţi toţi iubitorii de feciorie, şi poftitorii de curăţie, veniţi să prăznuim cinstită a dormirea Annei, că aceasta a născut mai pre sus de fire pre izvorul vieţei, pre Maria Fica lui Dumnezeu, din carea s'a născut Mântuitorul, cel ce luminează, și sfinţeşte sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul.
Ceasul intâi și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Sfintei Peasna 3-a, și a 6-a, pe 8. Prochimenul glasul al 4-lea. Minunat este Dumnezeu întru Sfinții săi... Stih: Intru adunări binecuvântați pre Dumnezeu... Apostolul către Galateni: *Fraților Avraam doi feciori a avut...* Aliluia, glasul 1-iu. Mântuirea drepților dela Domnul... Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul, nimenea aprinzând făclia o pune subt obroc...*

CHINONICUL

Bucurațivă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Ermolae, și cei dimpreună cu dânsul...
Și sfânta cuvioasa muceniță Parascheví.
La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Sfinților 3, și ale Sfintei 3.
Stihirile Sfinților glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenice pătimitorule Ermolae, făcându-te preot lui Iisus, atotțiitorului, cu sfinţenie ai dorit vieață prea sfinţită; și cu cuvintele tale cele cinstite, prin Dar, pre popoare le-ai mântuit din întunerecul cel spurcat, și te-ai mutat către cele mai presus de lume, scăldându-te cu sângele cel din chinuri, de Dumnezeu fericite.

Mucenice pătimitorule Ermolae, ascunzându-te odinioară pentru frica celor fărădelege, cu bucurie ai arătat lui Panteleimon purtătorului de chinuri, taina cea ascunsă a bunei credinţe și a cunoştinţei; și pre urmă arătându-te foarte cu osârdie, ai murit pentru Hristos, carele a voit să pătimească pentru bunătatea sa.

Pre Ermip, și pre Ermolae, și pre Ermocrat, mucenicii Domnului, carii cu credinţă s'au nevoit minunat, şi au omorât pre

vicleanul, și s'au scăldat cu baea, carea nu se spurcă niciodată cu a doua spurcăciune, să-i lăudăm, şi cu sfinţenie mărindu-i, şi adunându-ne toţi, să prăznuim pomenirea lor.

Alte Stihiri ale Sfintei, glasul și podobia asemenea.

O prea slăvită minune! Paraschevo înțeleaptă, tu cu bărbăţie chinuindu-te, cu osârdie ai surpat trufia lui Antonin; şi ca una ce te-ai învrednicit de darurile chemărei celei de sus, şi cununilor cinstită; adu-ţi aminte pururea către Domnul pentru robii tăi, cei ce cu credinţă te cinstim, ca să ne miluim noi.

Muceniţă a lui Hristos prea lăudată, ceea ce ai iubit pre Hristos din tot sufletul, tu foarte cu tărie ai răbdat ranele muncilor; şi şuviţându-ţi-se coastele cu bătăi, şi suferind toate chinurile pentru doritul tău, ai câştigat cununile cele dela dânsul. Pentru aceea te lăudăm fericită de Dumnezeu.

Cuvioasă muceniţă mărită, cine va puteà spune durerile ostenelelor tale; şi minunile cele bărbăteşti ale muceniei tale, blândeţele şi răbdarea carea ai arătat ca una fără de trup cinstită. Pentru aceea teai făcut părtaşe îngerilor Paraschevo, mireasă a Impăratului tuturor şi vas al Duhului.

Slavă, a Sfintei, glasul al 6-lea.

Fecioară muceniţă, purtătoare de chinuri Paraschevo prea mărită, cere să ne mântuiască de supărări şi de scârbe, şi de osânda cea viitoare, cei ce săvârşesc dupre cuviinţă pătimirea ta, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, muceniţă pururea pomenită.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Răbdând prea slăvită, munci cu multe dureri, de bună voie ai năvălit la dânsele cu cuget bărbătesc; şi chipurile închinăciunei ellinilor ca praful le-ai pisat. Căci cu puterea Crucei ai ucis pe vrăjmaşul, cel ce se lăudà să-şi pue scaunul mai pre sus de stele, că înaintea

picioarelor tale a crăpat, ca o pasăre batjocorindu-se.

Stih: Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine, şi a auzit rugăciunea mea.

Prin dumnezeească purtare de grijă, îndată îngerul greutatea lespezei o a arătat ca o frunză, arsura focului o a arătat abur răcoros, precum odinioară tinerilor vederea celui de al patrulea către dânşii, cu cari împreună strigă: Mare este mila ta prea Induratorule; pentru aceea veselindu-mă, mă închin numelui tău celui prea lăudat.

Stih: Şi a întărit picioarele mele pre piatră şi a îndreptat paşii mei.

Având totdeauna curăţirea trupului, şi luminarea sufletului, te-ai arătat fără prihană; căci tu dorind de Mirele, ai umblat pre urma mirului celui înţelegător, cinstită Paraschevo, pururea pomenită. Şi acum roagă pre Mântuitorul tuturor, să deà iertare greşalelor, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Slavă, glasul al 6-lea.

Veniţi toate marginile pământului, să adunăm ceată duhovnicească, să lăudăm pre fecioara muceniţa lui Hristos, zicând: Bucură-te Paraschevo cuvioasă şi de Dumnezeu cinstită; bucură-te ceea ce de bună voie ai priimit mucenie. Bucură-te ceea ce eşti întocmai la stare cu mucenicii, şi de un lăcaş cu cuvioşii. Cu cari dimpreună roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcătorul şi Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ţie prea curată ca Maicei lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul, bucură-te: Bucură-te Stăpână, folositoarea şi acoperământul, şi mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, al Sfintei, glasuliu. 1-

O sârdia ta asemenea chemărei făcându-o, ceea ce eşti cu acelaş nume numită, credinţa ta întocmai cu numele întru lăcuinţă o ai moştenit, Paraschevo cea purtătoare de chinuri; pentru aceasta verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Sfinţilor de două ori.

Slavă, al Sfintei, Şi acum, a Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Iubind pre Hristos cel prea frumos, şi princurăţie în frumseţându-ţi sufletul, prin tot felul de osteneli şi de scârbe, cu dânsul te-ai logodit, ca o muceniţă fără prihană. Pentru aceasta te-a învrednicit cămărilor de Mire celor cereşti, ceea ce te rogi lui pentru noi, cei ce te cinstim, Paraschevo prea lăudată.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârgueşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Infrumseţându-te pre sineţi cu cinstită vieaţă, şi cu podoaba pătimirei, ca o mieluşa fără prihană şi curată, tăinuit te-ai unit cu Domnul. Pentru aceasta ai priimit Darul tămăduirilor, vindecând toate boalele cu puterea Duhului.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, carea Fecioară cu adevărat, şi după naştere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

Psalm 50.

CANOANELE.

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, şi din Mineiu două, pe 8.

CANONUL Sfântului Ermolae.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări cinstesc ostenelele lui Ermolae.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre poporul „său prin marea Roşie, cântare „de biruinţă, că s'a proslăvit".

Cu cântări să lăudăm pomenirea lui Ermolae cea purtătoare de lumină, şi prea lăudată, şi prea slăvită, slăvind pre Hristos.

Mare îţi este lauda Ermolae pre lăudate, că te-ai arătat slugă prea fierbinte lui Dumnezeu celui mare.

Dupre lege săvârşind nevoinţa, mărite, ai călcat semeţiile celor fărădelege, pururea pomenite mucenice Ermolae.

Bogat te-ai arătat, pre Hristos având-l bogăţie nedeşertată, şi îmbogăţind inimile cele sărăcite prea fericite Ermolae.

A Născătoarei:

Fă-mi milostiv pre Hristos prea curată Fecioară, scoţându-mă din osânda cea îngrozită, la ziua judecăţei.

Alt CANON, al Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări cinstesc pe prea lăudata Cuvioasă.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mări Roşii...

Cere să ni se deà Har şi iertare de greşale nouă, celor ce lăudăm pomenirea ta cea purtătoare de lumină, muceniţă prea lăudată Paraschevo, pururea pomenită, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Tu te-ai arătat frumseţe muceniţelor, că ai surpat măestriile vrăjmaşului cu arma Crucei, şi biruind cruzimea tiranilor prin chinuire, ai propoveduit credinţa cea cinstitoare de Dumnezeu.

Slavă:

Tiranul cel cumplit, carele da închinăciune celor cioplţi, a socotit că-ţi va slăbi tăria răbdărei Muceniţă, dar cu înţeleptele tale cuvinte s'a slăbit semeţia lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Din sângiurile tale cele curate se naşte Cuvântul, Stăpână, luând trup însufleţit; şi pre noi, carii ne-am alunecat din muşcarea înşelătorului, ne-a zidit din nou cu dumnezeeasca lui putere.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, „tu eşti lumina celor întune„caţi, şi pre tine te laudă du„hul meu“.

Intărindu-te înţelepte Părinte cu puterea Duhului, celui ce toate lucrează, ai surpat puterea celui tare întru răutate.

Făcutu-te-ai cunoscut Atotţiitorului sfinte, făcându-i lui pre toţi cunoscuţi, prin cuvântul tău cel dumnezeesc.

Învăţându-se Panteleimon de duhul tău înţelepte, a cunoscut pre Ziditorul, şi dupre lege s'a chinuit.

A Născătoarei:

Mântueşte-mă Preacurată de viforul cel cumplit al păcatelor, şi de cugetele cele ce fără milă năpădesc inima mea.

Alt Canon, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Dumnezeescul Duh întăriă slăbiciunea ta, şi o a arătat luminată, închipuind foarte bine strălucirea sufletului tău cel curat.

Tu Muceniță a lui Hristos, întărindu-te de puterea lui Hristos, ca un diamant prea tare, răbdai bătăile cele fără milă cu vinele de bou.

Slavă:

Pentru dragostea cea către Dumnezeu, tare ai răbdat în privelişte risipirea trupului, şi chinurile cele amare şi nesuferite.

Şi acum, a Născătoarei:

Singură tu Maica lui Dumnezeu te-ai făcut pricinuitoare bunătăților, celor mai pre sus de fire, la cei de pre pământ; pentru aceea strigăm ție, bucură-te.

Irmosul:

Se veselește de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Petrecând cu bună credință ca un sfinţit, ai priimit cununa muceniei, şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, prea înțelepte, şi dascăl adevărat al lui Panteleimon. Pentru aceasta cu cântări te cinstim pre tine, strigând: Mântuește-ne pre noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, părintele nostru Ermolae.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea şi...

Petrecându-ți vieața cu sfințenie, te-ai arătat preot Mântuitorului; luminând pre cei ce cu credință se apropie de tine totdeauna, şi la sfârşitul tău fericite dumnezeeşte ai strălucit. Pentru aceasta săvârşindu-ţi purtătoare de lumină şi sfântă pomenirea ta, te lăudăm pre tine, şi cu credință te fericim, Ermolae purtătorule de chinuri; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Sedealna sfintei, asemenea.

Din scutecele maicei tale ai fost dată lui Hristos, şi ca o Muceniță pururea bine ai plăcut Mântuitorului tuturor şi semețiile tiranilor cu tărie le-ai călcat, şi muncile cu adevărat bărbăteşte le-ai răbdat. Pentru aceasta aducându-ţi ţie Hristos cununile, cu mărire te-a gătit către cămara de Mire cea cerească, Para-

schevo, vrednică de laudă; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu credinţă prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o Fecioară, carea singură între femei ai născut fără sământă pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim, că s'a sălăşluit întru tine focul Dumnezeirei, şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Ziditorul şi Domnul; pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie slăvim naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-„am lucrurile tale, şi am pro-„slăvit Dumnezeirea ta".

Căile tale îndreptându-se de dumnezeescul Duh, au împiedicat căile vrăjmaşului, şi s'au arătat multora cale de îndreptare.

Preot prea sfinţit, mucenic prea adevărat te-ai făcut Ermolae, vrednicule de minune; pentru aceea toţi te lăudăm.

Cu cuget viteaz tăbărând înaintea celor fărădelege, ai priimit cununa muceniei, bărbăteşte chinuindu-te prea sfinţite.

A Născătoarei:

Ca un scaun cu chip de foc porţi pre Stăpânul, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, pre carele roagă-l să ne mântuim noi, cari ne primejduim de valul păcatului.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Dobândind tămăduiri şi daruri şi vedenii, totdeauna izvorăşti darurile cele dumnezeeşti, celor ce cu credinţă te cinstesc, şi aleargă la biserica ta mărită.

Neavând cu adevărat nici cum prihană şi întinăciune, şi câştigând sfinţenie trupului, ai văzut îngeri, cu cari împreună strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

O cât este de înfricoşat semnul! Căci închipuindu-se ziua cea înfricoşată a patimei celei mântuitoare, în trup de femee ai văzut Paraschevo, Crucea, şi trestia, şi cununa, şi buretele.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai nă-

scut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceea cu glasuri, neîncetat strigăm ţie cu credinţă neîndoită: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, şi a cunoştinţei de Dum„nezeu întru lumina feţei tale „Hristoase, a strălucit de dimi„neaţă lauda ta în inimile noa„stre".

Pre cei ţinuţi întru întunerecul înşelăciunei, i-ai îndreptat către lumină, şi ai priimit plată sfârşindu-te prin sânge.

Intrarmaţii lui Hristos, Ermip, şi dumnezeescul Ermolae, împreună cu Ermocrat, prin cuvinte sfinţite se măresc.

Cei trei mucenici împreună chinuindu-se pentru prea cinstita Treime, se veselesc acum în ceruri împreună cu milioane de îngeri.

A Născătoarei:

Avându-te pre tine Fecioară înainte părtinitoare şi scăpare, şi întărită sprijineală, să ne mântuim de toată nevoea prin tine.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Luptatu-te-ai cinstită, şi ai omorât pre tiranul, vestind pre Hristos înţelepţeşte înaintea divanurilor cu cuvinte prea înţelepte.

Având minte întărită cu cuget nespăimântat, ai ruşinat toate chipurile de închinăciune ale idolilor, prin dovedirile Scripturilor.

Slavă:

Invrednicitu-te-ai cămărei celei înţelegătoare, şi cămărei celei de Mire, dănţuind dumnezeeşte împreună cu fecioarele cele înţelepte, Paraschevo, pururea pomenită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te punem înainte armă nebiruită împrotiva vrăjmaşilor, pre tine te avem întărire şi nădejde mântuirii noastre Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău„tăţi, şi viaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stri„căciune scoate-mă".

Ermolae, ostaşul cel viteaz, împreună cu Ermocrat, şi cu Ermip, un cuget au arătat, cu întărire propoveduind un Dumnezeu preste toate, şi murind pentru Hristos, au priimit cununile cele cereşti.

Cu picăturile sângiurilor celor vărsate roşindu-vă vouă haină cuvioasă lui Dumnezeu, pătimitori ai Domnului, staţi înaintea împăratului veacului, rugându-vă pentru noi împreună cu puterile cele de sus.

Invăţatu-s'a prin tine marele Panteleimon credinţa cea dreaptă, întru dumnezeescul Duh, şi pătimind dupre lege, s'a făcut pricină muceniei tale, Ermolae, cu carele dimpreună roagă pre Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

A Născătoarei:

Viforul păcatelor celor nenumărate mă turbură, şi mă trimite totdeauna întru adâncul deznădăjduirei, Fecioară, ci apucând înainte, întinde-mi mâna şi dă-mi a mă linişti către limanurile pocăinţei celei line.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Lespedea cea prea mare ce a fost pusă pre piepturile tale mărită Muceniţă, şi piroanele mâinilor tale, îndată le-a prăpădit Stăpânul cu dumnezeeasca sa putere prin venirea îngerului.

Ca pre o nouă întâia muceniţă Tecla te mărim, ca pre una ce tuturor ai propoveduit, şi ai luminat pre mulţi prin dumnezeescul cuvânt, şi ai îndreptat pre necredincioşi către credinţa cea dumnezeească.

Slavă:

Curgeà din buzele tale adunarea cea curgătoare de mire a dumnezeeştilor dogme, şi arătat învăţai pe toţi cunoştinţa tuturor, Paraschevo, podoaba mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile, căci Fecioara, fără ispită bărbătească, luând în pântece pe cela ce cuprinde toate, l-a încăput fără de strâmtorare.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Biserica ta prea cinstită ca o casă de doftorie însufleţită aflându-o, toţi credincioşii într'însa cu mare glas te cinstim, cuvioasă muceniţă Paraschevo, mărită.

ICOS.

Glasul Mirelui pre tine chemându-te ca pre o mireasă, cu cununa nestricăciunei te-a împodobit, de Dumnezeu înţe-

lepţită Paraschevo, prea mărită, şi cu purtătorii de chinuri şi cinstiţii mucenici dupre vrednicie împreună te-a numărat, cu carii veselindu-te, fă pomenire pentru cei ce săvârşesc sfântă prăznuirea ta, şi se adună în lăuntrul bisericei tale. Că stând de faţă acum într'însa, din suflet îţi aducem ţie cântări, cuvioasă muceniţă Paraschevo, prea mărită.

Intru această lună, în 26 de zile, sfântul sfinţitul mucenic Ermolae, şi cel dimpreună cu dânsul, Ermip şi Ermocrat.

Stih: Ermip, Ermolae şi Ermocrat,
Pre cei ce se închinau mincinosului Dumnezeu Ermi, în privelişte i-au ruşinat.
Lui Ermolae în a douăzeci şi şasea zi cu adevărat,
Sabia grumazul i-a tăiat.

Aceştia erau preoţi din clerul Bisericei Nicomidiei, care rămăsese dintre sfinţii douăzeci de mii ce au fost arşi acolo de tiranul Maximian, şi fiind ascunşi într'o cămară, dacă se prinse sfântul Panteleimon, şi fu învăţat de oarecarele creştin, şi neştiind să minţă, spuse că de preotul Ermolae erà învăţat, şi îndată trimise de-l aduse la Maximian, şi cu dânsul traseră slujitorii şi pre soţii lui, pre Ermip şi Ermocrat. Deci stând sfinţii la întrebare, şi propoveduind cu îndrăzneală pre Hristos, că este Dumnezeu adevărat, li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea sfintei prea cuvioasei muceniţe Paraschevi.

Stih: Gătit-ai lui Dumnezeu ca o casă prin curăţire.
Aducându-te pre sineţi cucernică spre sălăşluire,

Sfânta aceasta a fost pe vremea împărăţiei lui Antonin, dintr'un sat din hotarele Romei celei vechi, născută din părinţi creştini anume Agaton şi Politia, cari plinind cu osârdie poruncile Domnului, nu făceau copii, şi se rugau pururea lui Dumnezeu, să le dea copii; iară Ziditorul Dumnezeu, carele face voia celor ce se tem de dânsul, le-a dat dar prunc parte femeească, pre care o născu în a şasea zi a săptămânei, şi la sfântul Botez îi puseră numele Paraschevì. De aceia fiind din faşă dela maicăsa făgăduită lui Dumnezeu, şi fiind învăţată şi pedepsită de maicăsa, păzind pururea biserica şi rugăciunea, şi învăţând sfânta carte, şi cetind pururea sfintele cărţi; după ce-i murise părinţii, împărţindu-şi toată averea la săraci, şi tunzându-şi părul, şi îmbrăcându-se în chip călugăresc, ieşi şi propovedui numele adevăratului Dumnezeu, şi Domnului nostru Iisus Hristos, şi trase pre mulţi din ellini la cunoştinţa de Dumnezeu, iară unii din jidovi o pârîră la împăratul Antonin zicând: Că o femee anume Paraschevi, propovedueşte pre Iisus Fiul Mariei, pre carele l-au răstignit părinţii noştri pre Cruce. Şi dacă auzi împăratul de aceasta, porunci de o aduseră înaintea lui, carele văzându-i înţelepciunea şi frumuseţea, se minună. Deci îi zise, de mă vei ascultà, şi vei face jertfă la zei, multe daruri vei moşteni, iară de nu vei ascultà te voi da la multe munci. Iară Sfânta răspunse către dânsul cu gând întărit: Să nu-mi fie mie a mă lepădà de numele lui Hristos, Dumnezeului meu; iar dumnezeii cei ce n'au făcut Cerul şi pământul, să se prăpădească. De aceia aprinzându-se împăratul de mânie, porunci de puseră în capul Muceniţei un coif de fier ars şi din dumnezeeasca rouă rămase nevătămată, pentru care minune mulţi crezură în Domnul întru acel ceas. După aceea porunci de fierseră foarte o căldare plină de untdelemn, şi de smoală, şi o băgară într'însa, şi se vedeà Sfânta stând în mijlocul căldarei. Deci văzându-o împăratul, zise: Stropeşte-mă Paraschevo din căldare ca să cunosc oare smoala şi untuldelemn ard au ba? Iară Sfânta umplându-şi mâinile din căldare, aruncă în obrazul împăratului, şi-i sări ochii. Şi strigă cu mare glas zicând: Miluieşte-mă roaba adevăratului Dumnezeu, şi-mi dă lumină ochilor mei, că voiu crede în Dumnezeul carele tu mărturiseşti. Şi dobândind vedere îndată crezu şi el şi toţi câţi erau sub biruinţa lui, şi se botezară în numele sfintei Treimi; iară sfânta ieşind de acolo, merse întru alte cetăţi şi sate,

propoveduind numele Domnului Iisus. Deci intrând întru o cetate unde era un împărat anume Asclipie, a fost adusă înaintea lui, şi ea chemând numele Domnului Iisus, şi făcându-şi semnul cinstitei Cruci, mărturisi că este creştină şi propovedui pre Hristos, Dumnezeu al Cerului şi al pamântului; de care turburându-se împăratul, o aruncă la un balaur foarte groaznic, căruia îi erà cuibul afară din cetate, şi dupre obiceiu îi da de mâncare, pre cei ce erau osândiţi spre moarte. De aceia dacă stătù Sfânta în locul acela unde lăcuià balaurul, şi văzându-o, el şuerà tare, şi căscând gura, ieşi fum mult, şi apropiindu-se Sfânta de dânsul, îi zise: Balaure sositu-ţi-a dela Dumnezeu urgia şi pierirea, şi suflând spre dânsul, şi făcând asupra lui semnul Crucei, el şuerà tare, şi crăpă în două, şi pieri dinaintea ochilor tuturor, carea minune văzându-o împăratul, şi toţi câţi erau cu dânsul, crezură. Iară Sfânta ducându-se şi de acolo, propovedui̇à pretutindenea, şi mergând la altă cetate, ce împărăţià un împărat anume Tarasie, dacă aflà de dânsa trimise de o aduserà înaintea lui, şi întrebându-o, se mărturisi pre sine că este creştină, şi propovedui̇à pre Hristos Dumnezeu adevărat; drept aceea aduserà la mijloc o căldare plină de untdelemn, şi de smoală şi de plumb, şi dându-i foc de desupt, o băgară într'însa, şi prin stare de faţă a dumnezeescului înger stâmpărându-se şi răcorindu-se căldarea, rămase Sfânta nevătămată, şi dându-i şi alte multe munci, n'au putut să o clătească din întărirea ei, pentru aceasta în sfârşit îi tăiară capul, şi merse sufletul la lăcaşurile cele veşnice.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei muceniţă Oreozilei.

Stih: Oreozila, Cuvinte în foc fiind aruncată cu adevărat,
Izvorând râuri de minuni pre toţi i-a adăpat.

Intru această zi, cuviosul Ignatie Stironitul.

Stih: Mai 'nainte de a se mută de pre pământ roade de bunătăţi a odrăslit,
Şi de sterpiciune, Stironitul s'a mântuit.

Intru această zi, sfântul mucenic Apion de sabie s'a săvârşit.

Stih: Grumazul tău sabiei neîndoit l-ai plecat,
Şi cu băutura sfârşitului, Apione te-ai adăpat.

Intru această zi, sfânta muceniţă Ierusalima, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăierea capului, Ierusalima priimeşte,
Şi acum spre cel de sus Ierusalima priveşte.

Intru această zi, târnosirea bisericei Arhanghelului Gavriil de cea parte la Haldes.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare „când, cu credinţa Treimei, „văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul pă„rinţilor noştri bine eşti cu„vântat".

Luminându-te Cuvioase cu lumina cea neapusă a dumnezeeştei credinţe, ai îndreptat către lumina cunoştinţei de Dumnezeu mulţime de cei ce se mântuesc, cari cântă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Marele Ermocrat şi dumnezeescul Ermip, frăţeşte cugetând întru una, cu tine Ermolae fericite, dimpreună cu tine au băut paharul muceniei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Aprinzându-vă de dragoste după dumnezeeasca Treime, prea lăudaţilor mucenici, cu stropirile sângiurilor aţi stins focul nedumnezeirei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Aprinzându-vă cu dragostea Treimei celei mai pre sus de Dumnezeu măriţilor mucenici, focul nedumnezeirei l-aţi stins cu picăturile sângiurilor voastre, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, ceea ce ai născut pre Dumnezeu purtător de trup, păzeşte de tot păcatul şi de toată nevoia pre norodul tău, carele strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc...

Tu muceniţă fiind păzită de Domnul, înaintea divanului păgânesc, cu tărie ai răbdat arzându-ţi supţiorile, şi cântai strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Nearzându-te pre tine nici cum focul, mai ales pre cei fărădelege i-au ars fecioară, iară pre tine te-a păzit Hristos nevătămată cu mână puternică, precum odinioară a ferit de focul cel îngrozitor pre tinerii cei fără frică.

Slavă:

Idolii dracilor, cei ce cu adevărat n'au zidit Cerul şi pământul, să piară, strigai şi propovedueai; că Hristos Domnul este Ziditorul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti lăcaş sfinţit dumnezeesc al celui prea înnalt, bucură-te. Că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu celor ce strigă: Bine cuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a „ars nebuneşte pentru cinsti„torii de Dumnezeu. Iară vă„zându-i pre aceştia cu putere „mai bună mântuiţi făcătoru„lui şi Mântuitorului, a strigat: „Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi „lăudaţi-l, popoare prea înăl„ţaţi-l întru toţi vecii".

Sfinţitul Ermolae luminându-se cu sfinţenie, a adus jertfă fără de sânge, celui ce s'a jertfit pentru noi ca o oaie din milostivire, şi junghiindu-se pentru dânsul de bună voie, s'a adus jertfă bine priimită, strigând: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Fiind Panteleimon omorît mai 'nainte de necredinţă, a venit către tine, şi luându-şi vieaţa dintru cinstita ta învătură, şi prin făcătoarea de

vieaţă chemarea lui Hristos ridicând pre cel omorît, s'a suit către înălţimea muceniei, împreună cu tine slăvind pre mântuitorul în veci, Ermolae de trei ori fericite.

Sfinţitul Ermolae, prea marele Ermip şi Ermocrat, diamanturile cele tari, nu şi-au cruţat trupurile, n'au jertfit celor ciopliţi, ci s'au adus pre dânşii jertfe priimite Stăpânului, strigând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

De Dumnezeu înţeleptitul Ermolae, întărindu-se de Hristos, taina cea ascunsă, a descoperit-o prietenilor săi creştini, celor ce se ascundeau de frica vrăjmaşilor, şi vădindu-se singur pre sine arătat, şi pre Dumnezeu Cuvântul cel ce pentru toţi s'a răstignit propoveduindu-l, a murit, şi acum vieţueşte cu mucenicii, întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pre tine palatul cel veselitor, şi lăcaşul cel luminos al Impăratului tuturor, prea sfântă Stăpână, te lăudăm rugându-ne, fă-ne pre noi lăcaşuri celui ce s'a născut din tine, fiind curăţiţi de toată răutatea cea împotivnică, şi neîncetat strigând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile intinzându-şi Daniil...

Pre cei ce nu erau dumnezei, ci mincinoase năluciri ale dracilor, i-ai vădit Muceniţă, şi i-ai surpat de tot la pământ, şi desăvârşit i-ai zdrobit, neîncetat cu bucurie lui Hristos cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu intrarea ta curată în capişte s'a cutremurat capiştea, şi apolon a căzut la pământ, şi s'a surpat idolii, cu lucrarea prea cinstitei Cruci, prin carea tăinuit fiind îngrădită, cu multă îndrăzneală strigai: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Rănindu-se de frumuseţea şi de dragostea ta Hristoase, curata Parascheva, a suferit arsura focului, strigând: La mirosul dumnezeescului tău mir acum cu tărie chinuindu-mă, neîncetat voiu alergà după tine, bine cuvântând dumnezeescul tău nume.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu din toate neamurile Fecioară curată, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut lăcaş Dumnezeirei, ceea ce eşti fără prihană, nearzându-te de focul luminei celei

neapropiate. Drept aceea toţi bine te cuvântăm Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi„tori de buna credinţă, strigând: „Bine cuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu „pogorîre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim“.

Stătut-ai înaintea vrăjmaşilor mărturisind pre Hristos, carele a mărturisit înaintea lui Pilat mărturisirea cea bună. Şi ducându-te către junghiere, ai sfinţit pământul cu dumnezeescul tău sânge, iar cerurile le-ai luminat cu sufletul tău pururea pomenite.

Arătatu-v'aţi făclii cu trei lumini aprinzându-vă de focul dumnezeescului Duh, slăvite Ermipe, împreună cu Ermocrat şi cu Ermolae, luminând cu dumnezeescul Dar sufletele credincioşilor şi izgonind negura necredinţei, pururea pomeniţilor.

Cu gură luminată şi cu cuget vesel, să cântăm toţi pre purtătorii de chinuri ai lui Hristos, carii sunt împodobiţi cu dumnezeeasca slavă ca cu o haină de bună cuviinţă, şi acum petrec întru cele din Cer, şi izvorăsc gârle de minuni.

Soare neapus Hristoase, prin sfinţitele rugăciuni ale lui Ermolae, ale lui Panteleimon şi ale lui Ermocrat, şi ale celor ce cu dînşii s'au chinuit, să nu depărtezi de la noi Cuvinte milele tale. Ci precum eşti obişnuit, milostivindu-te, mântueşte-ne pre noi de cele rele.

A Născătoarei:

Milostiveşte-te spre mine Mântuitorule, cel ce te-ai născut şi ai păzit după naştere nestricată pre ceea ce te-a născut, când vei şedeà să judeci toată lumea, trecându-mi nelegiuirile şi păcatele mele, ca un fără de păcate, şi Dumnezeu milostiv şi iubitor de oameni.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

In locul vieţei celei curgătoare şi vremelnică, ai schimbat cea vecuitoare, Muceniţă cugetătoare de Dumnezeu,

sârguindu-te arătat a vedeà frumseţea cea neasemănată a Mirelui tău. Pentru aceea ai dobândit cununile cele nepieritoare, frumoasă fecioară.

Auzind glasul cel dumnezeesc din Cer, carele adevereà cererile tale Paraschevo, şi cu osârdie săvârşindu-ţi călătoria, şi tăindu-ţi-se capul, cel de multă cinste, ai alergat către însuşi Dumnezeu, cinstită Muceniţă.

Slavă:

Cere Paraschevo dela Hristos, să dăruiască împrotiva vrăjmaşilor biruinţă tuturor, celor ce cu credinţă călduroasă aleargă la dumnezeeasca biserica ta, şi iertare de greşale, şi izbăvire de cele rele.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai pre sus de cât Heruvimii, şi mai înnaltă de cât cerurile, preacurată Fecioară Marie; căci ai născut pre Ingerul sfatului celui mare, pre cel fără de început cu Tatăl împreună, carele este să vie tuturor Judecător.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Intărindu-te frumoasă fecioară cu Crucea Domnului tău, ai risipit semeţia tiranilor, vitejeşte chinuindu-te muceniţă, şi ai priimit dela Hristos daruri de biruinţă, prea înţeleaptă Paraschevo, prea minunată, rugându-te pentru noi, carii cu dragoste te cinstim.

A Născătoarei:

Marie prea curată cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirei celei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit, şi Fiul s'a sălăşluit, şi Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoarei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

In curţile Domnului umblând cinstită, dimpreună cu danţul fecioarelor celor înţelepte, Muceniţă, de acolo ai priimit Darul a vindecà boale şi a goni duhuri necurate, de la cei ce cu credinţă aleargă către tine înţeleaptă.

De două ori.

Rumpând tăria tiranilor, celor ce jertfiau idolilor, şi către Dumnezeu puindu-ţi temei, fecioară cinstită, nici cum nu te-ai îngrozit, nici de bătaia ciocanelor de plumb, nici de foc, nici de şuviţările cărnurilor tale, nici de fierberea căldărilor, nici de junghierea sabiei.

Topindu-ţi mai 'nainte trupul cu sihăstria, mărită Muceniţă a lui Hristos, a doua oară chinuindu-te, te-ai ascuţit la cuget, şi te-ai arătat tuturor ca o sabie ferecată din Cer, şi ca aurul lămurit în ulcea, cu chinurile tale, frumoasă fecioară.

Slavă, glasul al 2-lea.

In cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt, al lui acolo s'a sălăşluit Sfânta, păzindu-şi candela nestinsă; să ascultăm dar lauda Fecioarei: O feciorie casa lui Dumnezeu! O feciorie slava mucenicilor! O feciorie părtaşe a îngerilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă subt acoperemântul tău.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Sfintei Peasna 3-a, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Galateni: *Fraţilor mai 'nainte de venirea credinţei sub lege eram păziţi...* Aliluia glasul 1-iu: Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine... Evanghelia dela Marcu: *In vremea aceea mergea după Iisus popor mult, şi-l împresură pre el...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul marele mucenic, şi tămăduitorul Panteleimon.

VEZI: Unde este hramul se face Priveghere. Iară prin toate bisericile celelalte Polieleu.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul, Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am... Stihirile Sfântului, pe 8. glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cel ce dupre vrednicie ai fost numit Panteleimon, când iubirea de oameni tuturor o ai tins, purtarea de grije pentru sufletele şi tămăduirea trupurilor arătând, atuncea cu numirea de milostiv te-ai îmbogăţit, răsplătire pentru fapta bună şi plată pentru buna credinţă mucenice aflând. Purtător de cunună, şi nebiruit

ostaş al Dumnezeului nostru arătându-te; pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

De trei ori.

Cela ce ai luat Dar de tămăduiri, când buna credinţă mai mult decât toate ţi-ai ales, lipindu-te de dumnezeească credinţa maicei tale, şi păgânătatea tatălui tău urînd, atuncea dumnezeească rază ţie ţi-a dăruit, adâncul luminărilor, dătătorul de lumină, Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce dărueşte lucruri mari, cu dumnezeeasca cunoştinţă mai 'nainte cunoscând strălucirea ta, Panteleimoane înţelepte, carea tuturor o ai arătat, creştineşte vieţuind.

De trei ori.

Cela ce din izvoarele Mântuitorului cele fără materie scoţi pururea Dar de dumnezeeşti tămăduiri, şi din destul le torni şi le dai celor ce vin la tine prea fericite, pre toţi cei ce săvârşesc cu credinţă, mărită şi prea sfinţită şi de lumină purtătoare pomenirea ta, cu dumnezeescul Dar luminează-i, cela ce eşti uns cu numire lui Dumnezeu următoare arătat, şi cu bunătate, carea roagă-te să se dăruiască tuturor, celor ce te laudă pre tine.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Strălucit-a astăzi cinstită pomenirea celui fără de argint, carea chiamă pre cei credincioşi la ospăţ de taină, şi la adunare de prăznuire, aducând împreunările iubitorilor de praznic, că ne-a sosit nouă doftorul cel făcător de minuni, cel ce vindecă boalele tuturor, Panteleimon, tarele pătimitor, şi se roagă cu deadinsul Domnului, ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile Sfântului.
Din Proorocia Isaiei citire.
Cap. 43, Vers 6.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună şi se vor aduna boerii dintre ei. Cine va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aducă-şi mărturiile sale, şi să se îndrepteze, şi să

asculte, şi să zică adevărul. Fiţi mie mărturii, şi eu martor sunt, grăeşte Domnul Dumnezeu. Şi pruncul pre carele am ales, ca să ştiţi, şi să credeţi, şi să cunoaşteţi, că eu sunt; mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, şi după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine mântuitor Eu am vestit, şi am mântuit şi am defăimat, şi n'a fost întru voi strein, voi mie mărturii şi eu martor, Domnul Dumnezeu. Incă din început eu sunt, şi nu este cine să scoaţă din mâinile mele; face-voiu, şi cine va întoarce aceasta? Aşà zice Domnul Dumnezeu, cel ce mântueşte pre noi, Sfântul lui Israil.

Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3, Vers 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor. Şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărul, că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetărei sale vor străluci, şi ca scânteiele pre paie vor fugi. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci; cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul; că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5, Vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi dela Domnul plata lor, şi purtarea de grije pentru dânşii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăţia podoabei, şi stema frumseţei din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, şi cu braţul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întari făptura cu arme spre izbânda vrjmaşilor. Imbrăca-va în loc de platoşă dreptatea, şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-vă pavăză nebiruită bunătatea; şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va ridicà războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din praştia mâniei cea zvârlitoare de pietre, pline vor cădeà grindine. Infierbânta-se-va asupra lor apa mărei, şi râurile îi vor înnecà de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vânturà pre ei; şi va pustii tot pământul fărădelegea şi răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Ascultaţi dar împăraţi, şi înţelegeţi; învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultaţi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru noroadele limbilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, şi puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE.

Stihirile glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Cu nevoinţă bună te-ai nevoit şi alergarea muceniei tale ţi-ai săvârşit, mucenice Panteleimoane. Pentru aceasta întru cele de sus cu îngerii dănţueşti, dupre vrednicia ostenelelor tale luând împărăţiile cele de sus; deci roagă-te tămăduitorule prea fericite, să se dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 2-lea, al lui Anatolie.

Fără plată dai oamenilor Dar, Panteleimoane mucenice mărite, şi duhurile goneşti, cu chemarea lui Hristos; şi orbilor vedere ai dăruit, ca o slugă a lui de aproape. Deci te roagă tămăduitorule prea fericite, să dăruiască lumei pace, şi celor ce te iubesc pre tine mare milă.

Lepădat-ai înşelăciunea ta-

tălui tău prea mărite, şi cuvintele maicei tale înţelepţeşte priimindu-le, mai pre sus decât aurul roduri ai adus, dupre glasul Domnului, şi tămăduitor prea ales te-ai arătat, Panteleimoane mucenice mărite. Şi umblând cu Darul pre cale ai aflat un prunc, zăcând jos de năpârcă muşcat, şi către Dumnezeu rugăciune făcând, şi cu deadinsul rugându-te, îndatăşi pre copil l-ai înviat, şi hiara o ai făcut de a crăpat. Pentru aceasta fă pomenire şi de noi, cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Iubit-ai credinţa maicei tale celei bine credincioasă, şi ai îndreptat păgânătatea tatălui tău; căci cu învăţăturile lui Ermolae întărindu-te, întru acestea şi Botezul ai săvârşit, Panteleimoane mucenice mărite al milostivului Dumnezeu, vindecătorule al boalelor, şi gonitorule al patimilor; roagă-te, să se mântuiască din primejdii, cei ce săvârşesc cu credinţă pururea cinstită pomenirea ta.

Glasul al 5-lea, a lui Ghermanò.

Prea strălucită pomenirea mucenicului, luminează marginile ca soarele, şi neîncetat dă credincioşilor tămăduiri, boale gonind, şi patimile vindecând; că se roagă Panteleimon pururea lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Vizantie.

Veniţi iubitorilor de mucenici, cu un cuget toţi să lăudăm pre mucenicul lui Hristos, carele pentru buna credinţă bine s'a nevoit, şi cu Dar pentru biruinţă s'a dăruit, pre luminătorul lumei, şi steaua Bisericei cea pururea luminoasă. Pentru aceasta şi strigând către dânsul, să zicem: Panteleimoane mucenice mărite, fii sufletelor şi trupurilor noastre mântuire, şi acoperământ neclătit, rugându-te către Domnul neîncetat, ca să ne mântuiască pre noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pomenirea lui Panteleimon celui milostiv, cu laude să o aducem celor iubitori de mucenici datorie; că acesta de unul cel neasemănat întru îndurări şi în milă, şi în milo-

sârdie dorind, a luat dela dânsul dumnezeescul Dar.

Stih: Dreptul ca finicul va inflori, şi ca Chedrul cel din Livan se va inmulţi.

Cu Darul cunoştinţei tu te-ai înţeleptit, gândind prin lucrare, carea o ai aflat fericite, suire privirei la cele de sus celei adevărate, de bine făcător făcându-te, celor pătimitori în boale de multe feluri, pre Hristos având dumnezeească doftorie.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Cine va putea spune dupre vrednicie chinurile care ai suferit bărbăteşte, Panteleimoane mucenice, toată privirea patimilor ne puternică arătându-o, pentru dragostea ceea ce te-a împreunat pre tine cu Hristos, carele acum te prea măreşte pre tine.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Vizantie.

Bună credinţa maicei tale iubind, ai îndreptat nedumnezeirea tatălui tău. Şi doftorului sufletelor fiind ostaş, ca un doftor pre tine însuţi te-ai pedepsit, şi cu dumnezeescul Dar întru amândouă bine iscusindu-te, patimilor de tot pierzător, şi sufletelor tămăduitor te-ai arătat. Ci ca celace ai dobândit întru chinuri întărire, şi în rugăciuni răbdare, mucenice al lui Hristos Panteleimoane, roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cele cereşti te laudă pre tine, ceea ce eşti cu Dar dăruită, Maică carea nu ştii de mire; şi noi slăvim naşterea ta cea neurmată, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 3-lea.

Purtătorule de chinuri sfinte, şi tămăduitorule Panteleimoane; roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul mucenicului de două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

După intâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Bună credinţa maicei tale tu o ai păzit fericite, şi necredinţa tatălui tău creştineşte o ai îndreptat; pentru aceasta şi Dar ai luat dela Dumnezeu atotputernicul, a vindecà tu boalele neputincioşilor, mucenice mărite Panteleimoane, ale

celor ce aleargă la tine cu credinţă călduroasă.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea creştinilor prea sfântă Fecioară, roagă neîncetat cu puterile cele de sus pre Dumnezeu, pre carele l-ai născut mai pre sus de cuget şi de cuvânt, să dea nouă tuturor iertare de păcate, şi îndreptare vieţei, celor ce te slăvim pururea cu credinţţă şi cu drgoste.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Ca pre un ostaş a lui Hristos nebiruit, şi purtător de chinuri prea viteaz, toţi credincioşii te lăudăm, pre tine podoaba Mucenicilor, cu credinţă prăznuind sfântă pomenirea ta, Mucenice pururea pomenite, şi cinstite nevoinţele tale cu cântări le mărim înţelepte, şi pre Mântuitorul Hristos slăvim.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mulţimele gândurilor mele celor necurate, şi valurile cugetelor celor necuvioase, cine poate să le spue, ceea ce eşti cu totul fără prihană? Şi sculările asupra ale vrăjmaşilor mei celor fără de trupuri, şi răutatea lor, cine le va povesti? Ci cu rugăciunea ta, ceea ce eşti bună, dărueşte-mi mântuire de toate acestea.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Prăznueşte astăzi lumea, cinstite nevoinţele tale Panteleimoane pătimitorule, pre Dătătorul de vieaţă slăvind, carele te-a arătat pre tine cald folositor.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea cinstite mâinile tale, Maică Fecioară întinzându-le, acopere pre cei ce nădăjduesc spre tine, şi pre cei ce strigă Fiului tău: Dă Hristoase tuturor milele tale.

Apoi întâiul Antifon al glasului al 4-lea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din livan se va înmulţi.

Stih:

Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru vor înflori.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

Zis-a Domnul către ucenicii săi, păziţi-vă de oameni...

Psalm 50.
Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile răbdătorului tău de chinuri Panteleimon, Milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Apoi Stih: Miluește-ne pre noi Dumnezeule...
Şi Stihira, glasul al 2-lea:

Pre Hristos cel milostiv, roagă-l acum Panteleimoane, dumnezeescule doftore, să mă

mântuiască din patimi, şi să mă miluiască.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi al Sfântului, pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea în„trarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel prea „slăvit, că cu slavă s'a pro„slăvit".

Ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită toată, ca pre cea fără prihană între femei, Dumnezeu pre tine alegându-te în pântecele tău cel fără prihană, s'a sălăşluit; pre carele roagă-l, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de prihana greşalelor să mântuiască pre toţi, cei ce te laudă pre tine.

Precum zice Psalmistul Curată, deadreapta ca o Impărătească a Impăratului ce a răsărit din pântecele tău, ai stătut; pre carele roagă-l ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca stătător deadreapta să mă arate în ziua răsplătirei, dumnezeească Mireasă.

Firea cea stricată a oamenilor prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut ploaia cea cerească, toată o ai înnoit. Ci mă rog, şi brazda sufletului meu cea uscată, arată-o aducătoare de roadă, dumnezeească Mireasă.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pe prea bunul mucenic Panteleimon.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas şi Irmos acelaş.

Apropiindu-te de Hristos de bună voie, mai 'nainte de sfârşitul tău cel întru Hristos, mort ai sculat oarecând; şi acum prea fericite şi pre mine cel omorît cu muşcarea păcatului, mă înviează cu rugăciunile tale, o Panteleimoane.

Răsărit-ai ca o stea, purtând în tinereţe minte de bătrân, şi de Dumnezeu gânditoare; şi prin frumseţea trupului podoabă sufletească agonisindu-ţi, Cuvântului celui prea slăvit te-ai arătat prea frumos.

Omorându-te lumei, şi întru Hristos îmbrăcându-te prea fericite, prin baea Botezului, te-ai făcut organ de Dumnezeu purtător, şi vas lucrărei Duhului; pre toţi vindecând, şi boalele tuturor tămăduind.

Slavă:

Înţelepciunea prietenă ţie câştigându-ţi, şi părtaş vieţei aducându-te, dela dânsa te-ai cinstit, şi cu cununa darurilor

te-ai împodobit, cu luminarea dumnezeeştilor raze fericite strălucind.

Și acum, a Născătoarei:

Cu binecuvântări Preacurată cinstită ai încununat firea cea blestemată de Făcătorul pentru neascultare, ceea ce ai născut pre Hristos, şi din stricăciune o ai slobozit. Pentru aceasta bucurându-ne, toţi credincioșii pre tine te fericim.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Inflorit-a pustiul ca crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea „ta, întru carea s'a întărit inima „mea".

Imbrăcându-se întru mine omul, din pântecele tău a ieșit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; haina nestricăciunei dăruind, celor ce s'au golit prin multe lucrări netrebnice.

Pre Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit l-ai născut Stăpână; pre carele cu osârdie roagă-l, să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceţilor.

Ranele sufletului meu tămăduești-le Preacurată, și smerită inima mea cea otrăvită cu veninul şarpelui, cu doftoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cuvintele Duhului auzindu-le, te-ai făcut ca niște pământ bun şi bine roditor, priimind sământă de mult preţ, și rodind de trei ori fericite mântuirea sufletelor.

Omorât-ai măestria muşcărei balaurului, şi sufletul ţi-ai înviat, cu dumnezeească însuflare a doua oară născându-te, și Împăratului tuturor înainte stând.

Rușinat-ai porunca cea fără de Dumnezeu a tiranilor, și la Hristos ai alergat, în locul tuturor pre dânsul câştigând, și te-ai făcut de Dumnezeu înțelepţite mare neguţitor.

Slavă:

Credința cea bună a maicei tale o ai iubit mărite, şi ai urît nedumnezeirea tatălui tău cea mult turburăcioasă, ca un înțelept, lucrul cel mai bun alegându-ţi.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul, cel ce poartă toată făptura cu dumnezeeasca voință, pre mâinile tale s'a purtat Fecioară; pre carele acum roagă-l, să mântuiască din primejdii sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Mărturisit-ai viteješte pentru Hristos, şi părintelui tău credinţă vestindu-i, la-i tras dintru adâncul păgânătăţei, prea lăudate. Şi ne înfricoşindu-te de cugetarea cea fără Dumnezeu a tiranilor, ai ruşinat îndrăzneala cea neputincioasă a dracilor; pentru aceasta şi Dar de la Hristos luând, tămădueşti boalele sufletelor, şi ale trupurilor noastre, Panteleimoane prea lăudate; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut, pre cela ce ţine lumea; şi în braţe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, şi Făcătorul făpturei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă mântuesc eu de greşale, când voiu vreà să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, că poţi câte voeşti.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci tu însuţi Domnul te-ai întrupat, „şi mai mântuit pre mine tot „omul. Pentru aceasta strig ţie: „Slavă puterei tale Doamne".

Picătură de umilinţă rourează-mi mie Stăpână, scoţând toată arderea inimei mele şi a întristărei mele, şi adăogirile cele înşelătoare potolind.

Pre mine cel vătămat cu arma desfătărei, şi carele zac rănit, Preacurată, nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu suliţa şi cu sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, celui ce s'a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pre mine cel rău sărăcit, învredniceşte-mă dumnezeescului Dar, ca să te slăvesc pre tine ca pre folositoarea mea cea bună, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Rănindu-te cu dragostea Stăpânului, ţi-ai împărţit avuţia săracilor, pre tine însuţi golindu-te spre chinuire, carea o ai şi săvârşit, nădejdile cele veşnice mai 'nainte văzând.

Jertfă de laudă lui Dumnezeu ai adus scârbindu-te arătat de chipurile idoleşti, şi toată

întărâtarea celor păgâni o ai călcat, purtătorule de chinuri.

Celor răniţi cu mozaviria, şi de pizmă biruiţi, puterea ta cea nebiruită le-ai pus înainte Mucenice, şi întrarmându-te, ai biruit tirănia cea păgânească.

Slavă:

Cel ce s'a ţinut în braţele bătrânului Simeon, cu cuvintele bătrânului te-a vânat pre tine Panteleimoane, spre dumnezeeasca cunoştinţă, şi spre a multora mântuire şi izbăvire.

Şi acum, a Născătoarei:

Doamne şi fecioare în urma ta au alergat, văzându-te pre tine Fecioara, Doamna şi Maica, că numai tu amândouă întru una le-ai adunat Fecioară, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că prin „tine Stăpâne, către Părintele „tău începătorul luminei, din „noaptea necunoştinţei, aducerea am aflat".

Ceea ce ai născut calea vieţei Preacurată, povăţueşte-mă la calea dreaptă, pre mine cel surpat acum fără pricepere întru necalea şi prăpastia cumplitelor căderi.

Instreinându-mă nebuneşte fără pricepere dela Dumnezeu Fecioară, curveşte am vieţuit, în laturea patimilor cea depărtată rătăcind; ci mă întoarce şi mă mântueşte cu mângâierile tale.

Cu apele tale cele de vieaţă curgătoare adapă pre robul tău, pre cel aprins cu văpaia păcatelor, şi ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu bucurie luptele muceniei le-ai săvârşit, ocolit fiind cu dumnezeeasca putere, şi cu răbdare tare muncile suferind, bucurându-te ai strigat: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaştem.

Fiind pus de faţă la luptele cele de muncă, fericite, cu dumnezeească putere mai pre sus te-ai făcut de cât tirănia păgânilor celor fără de Dumnezeu, şi de cât nebunia cea rătăcitoare întru Hristos puitorul de nevoinţă îmbrăcându-te.

Inţelepţie îndrăzneaţă având, şi tare îndemnare sufletească câştigându-ţi, toată rana tare ai răbdat, cu vitejesc gând fericite, prin Darul dumnezeeştei Cruci fiind întărit.

Slavă:

Vorba cea întunecoasă a celor rătăciţi o a defăimat cu

cereasca învăţătură, purtătorul de chinuri, şi s'a făcut multora pricinuitor de prea slăvită mântuire, cu lucrarea ta Hristoase fiind întărit.

Şi acum, a Născătoarei :

Zicerile înţelepţilor, şi vorbele cele ascunse ale tuturor, şi proorociile proorocilor, Preaslăvită, mai 'nainte te-au închipuit pre tine prea arătat, că erà să fii în vremile ceste de apoi Născătoare de Dumnezeu; că afară de tine pre alta curată nu cunoaştem.

Peasna 6-a, Irmos :

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem a„dâncul milostivirei tale cel ne„urmat; din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă".

Să nu mă arăţi dracilor spre bucurie la judecata ce va să fie Stăpână. Ci cu bună voinţă să cauţi spre mine, pre Judecătorul şi Fiul tău rugându-l.

Cu gândurile te-am mâniat Doamne, şi cu faptele mele cele viclene şi fărădelege, spre rugăciune aduc pre Maica ta, îndurându-te, mântueşte-mă.

De osândă mântueşte-mă Stăpână, pre mine cel ce însu-mi m-am osândit cu greşalele mele. Ca ceea ce ai născut pre Judecătorul şi Dumnezeul tuturor cu totul lăudată.

Alt Canon, Irmos acelaş :

Rătăcirea celor cioplіţi o ai scuipat, şi înşelăciunea cea înaltă o ai surpat, făcând minuni Cuvioase, şi săvârşind tămăduiri, de Dumnezeu înţelepţite.

Purtător de cunună te-ai arătat prea ales, că tu prin foc şi prin apă ai trecut, şi pre roată fiind întins, cu prea slăvire ai pierdut pre cei fără de minte.

Slavă :

Semeţia tiranilor surpând, bătăi trupeşte cu anevoie de suferit, întru tăria sufletului ai răbdat cu Darul, de Dumnezeu gânditorule.

Şi acum, a Născătoarei :

Cel ce ţine încunjurarea pământului ca un Dumnezeu, în braţele tale s'a cuprins Curată, cu scrierea împrejur a trupului, cel necuprins dupre dumnezeescul chip.

CONDAC, glasul al 5-lea.

Următor fiind celui milostiv, şi Dar de tămăduiri de la dânsul luând, purtătorule de chinuri şi mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale boalele noastre cele sufleteşti vindecă-le, gonind pururea smintelele luptătorului, dela cei ce strigă cu credinţă: Mântueşte-ne pre noi Doamne.

ICOS.

Pomenirea celui fără de argint, chinuirea celui viteaz, şi doftoriile celui credincios, cu bună credinţă să le lăudăm iubitorii de Hristos. Ca să luăm milă, mai vârtos cei ce v'aţi întinat casele voastre precum şi eu; că dă tămăduire sufletelor şi trupurilor iubiţilor. Deci să ne nevoim credincioşilor fraţi, să avem tare în inimile noastre pre acesta, carele izbăveşte de înşelăciune pre cei ce strigă neîncetat: Mântueşte-ne pre noi Doamne.

Intru această lună, în 27 de zile, pomenirea sfântului măritului, marelui mucenic şi tămăduitorului Panteleimon.

Stih: Sângele capului tău Mucenice, a fost cu lapte amestecat,
Pentru care Hristos sângele său cel cu apă amestecat l-a vărsat.
Intru a douăzeci şi şaptea zi,
Panteleimon de sabie se săvârşi.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Maximian, cu neamul din cetatea Nicomidiei, din tată ellin, carele în urmă s'a făcut creştin, cu învăţăturile fiului său, şi din maica sa Avula, carea credeà în Hristos. Deci a fost învăţat la meşteşugul cel doftoresc al trupurilor, de Efrosin, carele aveà mare slavă, şi se arătă a şti meşteşugul desăvârşit. Iară doftorescul meşteşug al sufletului cel în Hristos, şi credinţa a învăţat dela bătrânul Ermolae preotul, cu carele rugând pre Hristos, a înviat pre un copil, ce erà muşcat de o năpârcă, şi zăceà în drum. Deci a fost botezat de bătrânul Ermolae şi povăţuit la credinţă. Iară chipul muceniei lui a fost aşà: Mergând un orb la dânsul, se tămădui. Deci întrebându-se de împăratul cine a fost pricina tămăduirei lui, el răspunse: Pantoleon m'a tămăduit, căci aşà îl chemà întâi cu numele lui Hristos, în care a spus că şi el crede. Deci lui îndată i s'a tăiat capul, iară Pantoleon a fost adus la împăratul, şi întrebându-se, şi neclintindu-se din credinţa în Hristos, nici cu făgăduinţa, nici cu înfricoşeri, a fost bătut cumplit, şi ars cu făclii; însă arătându-i-se Domnul în chipul bătrânului Ermolae, îl îmbărbătà, şi i se păreà că a intrat cu dânsul şi în fierberea plumbului, în care se băgase Sfântul. Şi în mare când l-au aruncat, şi rămâind de tot sănătos, a fost dat la hiare, dela care fiind păzit nestricat, a fost legat de o roată ţintuită cu sabii, şi aruncată dela loc înalt, în jos la vale, apoi luându-şi răspunsul cel de pierzare prin sabie, se rugà şi plinindu-şi rugăciunea, veni glas de sus la dânsul, numindu-l în loc de Pantoleon Panteleimon. Şi când a voit să-i taie capul întinzând ucigaşul mâna, se întoarse fierul şi se topi ca ceara, pentru care minune crezură ostaşii în Hristos. Atuncea sfântul Mucenic îşi întinse grumazii de bună voia lui, şi-i tăiară capul. Şi spun cum că a curs lapte în loc de sânge; şi cum că pomul maslinului, de carele a fost legat Sfântul, îndată a rodit. Şi se face soborul lui întru a sa vestită biserică.

Intru această zi, orbul carele a fost tămăduit de sfântul Panteleimon, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Orbul lumina ochilor trupeşti, a aflat,
Şi prin sabie şi lumina sufletească şi-a adunat.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei maicei noastre Antuza mărturisitoarea, cea din sfânta monastire a lui Mantiniu.

Stih: Antuza către înşelători lăudând pre Hristos cu adevărat,
Iară pre ea Hristos către îngeri o a lăudat.

Intru această zi, sfinţii mucenici o sută cincizeci şi trei, cari în marea Traciei s'au săvârşit.

Stih: Priimeşte Hristoase al meu, pre nevoitorii aceştia din mare carea întocmai fiind,
Cu vânatul din marea Tiveriadei şi acelaş număr având.

Intru această zi, cuviosul Manuil cu pace s'a săvârşit.

Stih: Manuil puindu-şi cugetul patimilor domnitor,
Mai 'nainte de moarte s'a făcut patimilor singur stăpânitor.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Hristodul, carele fiind din Casandra, a mărturisit în Tesalonic,

la anul o m'e şapte sute şaptezeci şi şapte, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Hristodul ridicând Crucea pre umere prin spânzurare,

Carele s'a supus, ca o slugă a lui Hristos mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hristos a tins cinstitorilor de „Dumnezeu tineri, roua Duhului, cela ce bine este cuvântat şi preaslăvit".

Tăria mea şi lauda şi mântuirea, şi folositoare tare, şi zid nebiruit fiind Stăpână; pre dracii cei ce se oştesc asupra mea bate-i, carii totdeauna caută să mă omoare pre mine.

Pre Dumnezeu întrupându-l din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit Fecioară omenirea, pentru aceasta mă rog ţie: Pre mine cel spurcat cu patimile, şi stricat cu meşteşugirile vrăjmaşului, mă mântueşte cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai 'nainte a închipuit naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană; că pre tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău focul cel nesuferit. Pentru aceasta mă rog ţie, de focul cel veşnic mântueşte pre robul tău.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Dupre lege pătimind, şi biruind pre vrăjmaşul, liman cu totul lin celor ce sunt înviforaţi în mare, te-ai făcut prea mărite, şi lumină celor ce sunt întru întunerecul vieţei, pre carii şi a cântà i-ai învăţat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fericit eşti, şi bine este ţie acum prea fericite, celui ce ţi-ai luat nădejdea ta cea de trei ori norocită şi fericită, cea gătită celor ce strigă Domnului cu credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Sufletele sfinţilor, şi dănţurile drepţilor, şi ceata cea fără de trup a îngerilor te-a priimit pre tine împreună dănţuitor, fericite. Că taindu-ţi-se grumazii cu sabia, cânţi bucurându-te: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Sabia, carea ne osebià pre noi de demult dela pomul vieţei, acum întorcându-se, priimeşte pre cei însemnaţi cu sângele cel ce a ieşit din coasta Fiului tău, cu totul fără prihană binecuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările „şi-a despărţit cu dumnezeeasca poruncă, pre haldei arzând; iară pre credincioşi răcorind, pre cei ce cântau: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Râvneşte celor bune, de la cele rele depărtându-te, prin purtarea de grije de dumnezeeşti lucruri, suflete al meu, rugătoare pentru tine având pre Maica lui Dumnezeu, şi folositoarea tuturor cea neruşinată, ca pre o milostivă şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirei celei de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta mă rog ţie: Dezleagă toată legătura răutăţei inimei mele, Preacurată, legându-mă cu dumnezeeasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, inima mea ceea ce se mâhneşte pentru ocara greşalelor, Născătoare de Dumnezeu luminează-o, şi slavei celei pururea veşnice mă arată părtaş, ca cu credinţă să te slăvesc.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Indreptarea firei tale celei bune a vindecat orbirea cea sufletească a părintelui tău, dând lumină prea fericite, celor ce aleargă cu credinţă, şi la Mântuitorul Hristos îi îndreptează.

Pentru Hristos junghiat fiind, la vieaţa cea veşnică te-ai mutat, şi de Dumnezeu chemat te-ai arătat, cu dumnezeească numirea cea dela Hristos, fiind cinstit de Dumnezeu înţelepţite, carele şi prea înalţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Defăimând bârfirea cea ritoricească şi rea a celor înţelepţi, cu chemarea lui Hristos, tai rădăcinile patimilor celor cu durere, vindecând pre cei ce prea înalţă pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea limpede izvor de nemurire te ştim pre tine de Dumnezeu Născătoare, ca pre ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui celui fără de moarte, carele mântueşti de moarte pre toţi, cei ce-l prea înalţă pre el în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „şi să adune cele risipite. Pen-

„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău- „dată o slăvim“.

Gustând mâncare necuvioasă Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iară Fiul tău pre lemn pironindu-se, dulceaţa nemurirei a izvorît Preacurată; pentru aceasta pre tine te cinstim.

Împărăteasă eşti a Impăratului şi Domnului, mai pre sus de cuvânt născând pre cela ce a stricat împărăţiile iadului, pre carele Fecioară cu osârdie roagă-l, împărăţiei celei de sus să învrednicească pre toţi, cei ce te cinstesc pre tine.

Îmbunătăţează Stăpână smerită inima mea, cea înrăutăţită prin potopurile desfătărilor, ca ceea ce ai născut pre cel bun, şi bună fiind toată, şi prin uşile cele bune ale pocăinţei mă bagă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Mutatu-te-ai bucurându-te, la marginea doririlor, unde sălăşluindu-te prea fericite, a luà prea fericit sfârşit cu adevărat te-ai învrednicit, împreună fiind cu Stăpânul tău în veacul nesfârşit.

Dorul ţi-ai dobândit, şi plinirea dragostei tale, picând încă fierbinte sângele tău, cel ce a curs pentru Hristos, şi pentru dânsul s'a vărsat prea fericite; şi dela dânsul ai luat bucurându-te, cununile nevoinţelor tale.

Fălcile leilor şi gurile fiarelor, ca şi Daniil de demult tu le-ai înfrânat, că ştie a se ruşinà de fapta bună a mucenicilor şi firea cea necuvântătoare; pentru aceasta prea lăudate, adunându-ne, pre tine te fericim.

Slavă:

Bogată bunătate ţi-a dăruit ţie Hristos, visterie de tămăduiri nouă dăruindu-ne, şi pre tine Panteleimoane, adică pre cel cu totul milostiv cu voinţa, dându-te tuturor celor necăjiţi, şi liman lin, şi folositor şi sprijinitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca nişte lână ploaea cea cerească în pântece zămislindu-o, o ai născut nouă, ceea ce eşti cu totul fără prihană, carea ne dă dulceaţă nouă, celor ce-l lăudăm pre dânsul ca pre un Dumnezeu, şi pre tine Născătoare de Dumnezeu prea lăudată te vestim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Panteleimoane prea înţelepte, sfinţită podoaba cinstiţilor celor fără de arginţi, şi a

dumnezeeştilor mucenici, cere din Cer biruinţă Regelui nostru, şi pace lumei sfinte, şi celor ce te laudă pre tine cu credinţă mântuire, şi te roagă cu Maica lui Dumnezeu pentru noi toţi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cu cântări fără tăcere, cu bună credinţă te cântăm Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te munte; bucură-te scaun purtător de foc al Impăratului tuturor; bucură-te lauda îngerilor, şi slava sfinţilor.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Milei lui Dumnezeu urmând, Panteleimon dupre adevăr te-ai numit, luând nume de o potrivă şi asemenea lucrului, căci ca un milostiv milueşti pre toţi, îndoită tămăduire dându-le lor, hrănindu-i, şi vindecându-i mărite, şi la dumnezeească şi prea luminată cunoştinţa lui Hristos, aducându-i prea fericite.

De două ori.

Lucrul rânduelei celei de sus, care s'a făcut preste tine, luminat s'a arătat, că învăţându-te prea arătat a vindecă patimile trupurilor Panteleimoane, doftor sufletelor te-ai arătat gata, cu cuvântul Darului vindecând pre toţi, şi din înşelăciunea cea întunecată mântuind pre cei ce aleargă la tine.

In locul frumseţei trupului, de Dumnezeu înţelepţite, pusuţi-ai frumseţea cea sufletească, cu dreaptă nimereală, şi podoaba minţei în locul podoabei trupului, şi pre cei ce priveau, a se minună i-ai făcut Mucenice. Cu semne luminând şi cu minuni, şi în floarea tinereţelor minte de bătrân luând, şi cu credinţa şi cu darul strălucind.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Vizantie.

Astăzi a strălucit pomenirea purtătorului de chinuri, veniţi credincioşii duhovniceşte să ne veselim, şi cu cântări să-l încununăm, pentru că pre vrăjmaşul cel nevăzut cu puterea Crucei vitejeşte l-a biruit, şi de muncile tiranilor cele nenumărate netemându-se, dupre lege răsplătirea chemărei celei de sus a luat, şi acum împreună cu îngerii în veci se veseleşte. Ci, o Mucenice al lui Hristos Panteleimoane! Tămăduitorule al celor bolnavi, şi limanule al celor înviforaţi, nu înceta rugându-te milostivului Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată de

Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Sfântului, Peasna 3-a, şi a 6-a, pe 8. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul, şi va nădăjdui spre dînsul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu: Apostolul către Timotei: *Fiule Timotei, întăreşte-te întru Darul...* Aliluia, glasul al 2-lea: Dreptul ca finicul va înflori .. Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Sfinţii apostoli Prohor, Nicanor, Timon şi Parmenă. Şi cuviosul părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.

VEZI: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Pavel, la Mineile greceşti cele noui, este pusă în rând împreună cu a sfinţilor Apostoli, de unde şi noi o am tâlmăcit. Insă fiindcă la Tipic nu are slujbă, o am pus deosebi, după slujba Sfinţilor Apostoli, că cine va voi şi va aveà evlavie către Sfântul, să-i cânte slujba dupre cum va voi.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu. Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ca unii ce eraţi plini de înţelepciune dumnezeească, şi de lumină şi de Dar slăviţilor, cu alegerea cea aleasă de Dumnezeu, v'aţi ales mai de cinste a slujì la trebuinţele sfinţilor, şi acum lăcuiţi în ceruri veselindu-vă, neîncetat împreună cu îngerii.

Arătându-vă ca nişte făclii luminoase cu Darul Duhului, din destul aţi strălucit lumei lumina cunoştinţei, şi negura răutăţei o aţi încetat, şi mutându-vă de aicea, v'aţi sălăşluit către lumina cea neapusă, Apostolilor.

Să se laude Nicanor cel prea sfinţit, şi Parmenà, şi Timon, şi dimpreună cu dânşii să se cinstească dumnezeescul Prohor, împlinitorii poruncilor Cuvântului, şi îmbogăţitorii lipsiţilor, şi rugătorii cei prea fierbinţi pentru noi către Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pruncă prea fericită ca o părtinitoare milostivă credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, aducând rugăciunile noastre Ziditorului, dă răsplătire robilor tăi, milostivire desăvârşită, ca o mântuitoare, şi curăţire sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, şi uitându-te la îndelungă răbdarea lui, Maică prea curată, tânguindu-te ziceai: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Pentruce pătimeşti acestea fără dreptate?

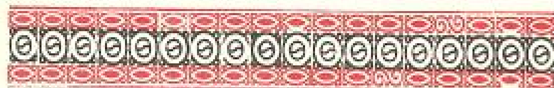
Cuvinte al lui Dumnezeu, ca să mântueşti firea omenească.

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinţilor apostoli rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului, şi al Apostolilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud strălucirile Soarelui celui înţelegător.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de mult, „cu mâinile lui Moisi în chipul „Crucei, puterea lui amalic în „pustie a biruit".

Făcându-vă prea înţelepţilor lumină cu împărtăşirea cea către Dumnezeu, mântuiţi din negura patimilor, pre cei ce prăznuesc purtătoarea de lumină şi cinstită pomenirea voastră, şi-i învredniciţi luminei.

Indulcitu-v'aţi de dragostea cea prea dulce a lui Hristos fericiţilor, şi cu bună credinţă lepădând cele veselitoare ale vieţei celei pieritoare, i-aţi urmat lui, făcându-vă ucenici prea adevărat.

Slavă:

Pornindu-vă luminători dela răsăritul cel dătător de lumină, v'aţi făcut luminători de suflete, Parmenă, Prohore şi Timone minunate, şi Nicanore de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Căile lui Dumnezeu cele făcute cu naştere streină, şi cu unire fără de asemănare, întru tine s'au cunoscut Preacurată. Pentru aceea ca pre o Stăpână a tuturor făpturilor te slăvim pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine...

Ca unii ce eraţi nori duhovniceşti, aţi picat apa cunoştinţei adevărului întru sfinţenie celor de pre pământ, slăviţilor.

Ca unii ce aţi fost plini de Darul Duhului, prea înţelepţilor, prin alegerea lui v'aţi rânduit a sluji la trebuinţele sfinţilor.

Slavă:

Să lăudăm pre Parmenă cel mărit, şi pre înţeleptul Timon, şi pre cinstitul Prohor, şi pre Nicanor cel cu cuget înalt.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preacurată pre

Domnul cel bun, carele pică dulceaţă şi mântuire de cele rele, Fecioară fără prihană.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cei ce v'aţi arătat trâmbiţe dumnezeeşti ale adevărului, vasele cele cinstite ale bunei credinţe, îndreptători către mântuire celor rătăciţi, apostoli ai Domnului, bucuraţi-vă, şi vă rugaţi lui Hristos Dumnezeu, cerând să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară prea curată, ceeace nu ştii de mire, carea singură eşti părtinitoare, şi acoperemânt credincioşilor, mântueşte de primejdii şi de scârbe, şi de cumplite nevoi Pruncă, pre toţi cei ce au la tine nădejdea, şi mântueşte sufletele noastre, cu dumnezeeştile tale rugăciuni.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată mort întins pre Cruce, strigă: Fiul meu cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este aceastâ rânduială negrăită? Prin carea ai mântuit zidirea cea înţeleaptă a prea curatelor tale mâini.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine, strigând: Slavă puterei tale Doamne".

Apostolii Făcătorului de bine ca nişte stele neapuse strălucind la înălţimea Bisericei, au risipit întunerecul necredinţei, şi au luminat lumea.

Slujind Evangheliei Darului Prohore prea fericite, te-ai făcut prea ales învăţător dumnezeesc, şi mai mare scaunului Nicomidiei, purtând grija turmei lui Hristos.

Slavă:

In ziua ce s'a săvârşit Ştefan întâiul pătimitor, junghiindu-te ca o oaie Nicanore, împreună cu cei două mii ce au nădăjduit întru Hristos, ai moştenit cinste dumnezeească, fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, carele mai pre sus de cuget şi de cuvânt s'a întrupat din tine Preacurată; pentru aceasta dupre datorie te slăvim, şi te fericim pre tine Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Tu Doamne ca pre nişte trâmbiţe ai trimis pre Apostolii tăi, ca să ridice din mormântul înşelăciunei sufletele celor ce te laudă pre tine.

Timon cel sfinţit făcându-se păstor Bostrienilor, arzându-se în foc, a câştigat sfârşitul muceniei cel fericit.

Slavă:

Parmenà cel mare, cu sârguială prea fierbinte săvârşindu-şi dumnezeeasca slujbă, înaintea ochilor apostolilor a adormit.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Preacurată, prin carea ne-am mântuit din stricăciunea înşelătorului, şi de răutatea vrăjmaşului, celui ce ne tirănià pre noi.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie...

Nicanor vestind vieaţa cea fără de sfârşit, şi Crucea şi patimile celui ce pentru milostivirea sa a pătimit cu trupul, s'a omorît ucigându-se de mâinile jidovilor.

Marele Timon aprinzându-se de dorirea dragostei Domnului, din poruncile celor fărădelege, s'a sfârşit în mijlocul focului, făcându-se dumnezeească ardere de tot.

Slavă:

Dumnezeeasca şi purtătoarea de lumină, şi plină de Dar pomenirea voastră Apostolilor, sfinţeşte cugetele tuturor celor ce cu credinţă o săvârşesc pre dânsa, fericiţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cetele îngerilor celor fără de trup, şi adunările Apostolilor, şi danţurile mucenicilor, te cinstesc pre tine Născătoare de Dumnezeu, căci negrăit ai născut pre Impăratul tuturor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta".

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Diaconi cinstiţi, singuri văzători ai Cuvântului, şi vase alese v'aţi arătat prin credinţă, Nicanore şi Prohore, Parmenà şi Timone mărite. Pentru aceasta astăzi a voastră sfinţită pomenire prăznuim întru veselia inimei, pre voi fericindu-vă.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea sfinţilor apostoli Prohor, Nicanor, Timon şi Parmenă.

Stih: Ucenicii Cuvântului Dumnezeu-omului cei cu numărul împătrit,
Pre cinstita Treime cu cuvântul, tuturor o au propoveduit.
Intru a douăzeci şi opta zi,
Pătrimea tăinuitorilor din vieaţă se săvârşi.

Aceştia nevoindu-se prin multe locuri, şi pentrucă propoveduiau cuvântul credinţei şi mărturiseau pre Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi om desăvârşit, fiind munciţi de păgâni, şi-au luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evstatie, cel din Anghira.

Stih: Prea fericite prin înger din rîu fiind mântuit,
Sufletul ţi-ai dat în mâinile îngerului ce te-a izbăvit.

Acesta eră ostaş, şi aducându se înaintea lui Cornilie guvernatorul Anghirei şi întrebându-se, mărturisi slobod şi cu îndrăzneală pre Hristos, drept aceea a fost bătut fără milă, şi pătrunzându-i gleznele îl legară cu ştreanguri, de-l târâră dela cetatea Anghirei până la rîul Sangarul, urmând şi privind guvernatorul, şi acolo băgându-l într'o raclă, l-a aruncat în rîu. Iar din voea lui Dumnezeu pazindu-l îngerul, scoase racla afară la uscat, şi se află într'însa Sfântul sănătos, cântând Psalmul acesta: Cel ce lăcueşte în ajutorul celui prea înalt... După aceea aflând aceasta guvernatorul şi ruşinându-se, scoase sabia şi se omorî singur, iară sfântul Mucenic rugându-se şi împărtăşindu-se cu dumnezeeştile Taine, prin un porumb ce a fost trimis dela Cer şi mulţumind lui Dumnezeu, şi-a dat sufletul în mâna îngerului celui ce s'a arătat, şi l-a scăpat din rîu. Şi s'a îngropat cinstitele lui moaşte întru aceeaşi cetate a Anghirei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Acachie celui nou.

Stih: Lui Acachie tăindu-i-se grumazul de sabie se săvârşeşte,
Şi albeaţa sufletului arătându-o, lapte izvorăşte.

Intru această zi, pomenirea târnosirei bisericei prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu în Diaconia.

Intru această zi, sfânta muceniţă Drosis, în topitoare de aur fiind aruncată, s'a săvârşit.

Stih: Drosis în topitoare de aur fiind aruncată;
Nu s'a aflat necurată nici cu vre-o întinăciune amestecată.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei maicei noastre Irinei, carea eră din Capadochia şi se află în monastirea lui Hrisovalant.

Stih: Irina de demult cu pace vieţuind,
Şi acum acolo unde pace izvorăşte este lăcuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Cu tot cugetul iubind pre Hristos, carele singur este cu adevărat neasemănat întru frumseţe, aţi priimit moştenirea cea cerească, pururea pomeniţilor.

Fiind cinstiţi de Cuvântul cel ce prin cuvânt ne-a răsărit nouă din Fecioară, cu cuvinte şi cu fapte sfinţite v'aţi arătat mântuitori credincioşilor, povăţuindu-i pre dânşii către mărturisire, cei ce sunteţi de Dumnezeu cuprinşi.

Slavă:

Chinuitu-te-ai strein fericite Nicanore, ucigându-te, de năravul cel rău al necredincioşilor evrei, şi aducându-te lui Hristos ca un miel, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt ai născut Fecioară pre Cuvântul Tatălui,

carele cu cuvântul a făcut Cerul şi pământul, şi-l slăveşti pre dânsul, cel ce dă cuvânt celor ce curat cred acum într'însul, Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Din noroiul patimilor şi din deşertăciune aţi mântuit, pre cei ce s'au plecat învăţăturilor voastre, prea înţelepţilor, şi i-aţi suit pre dânşii către înălţimea cunoştinţei, ca pre unii ce bine au plăcut lui Dumnezeu, şi au strigat: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cu cântări dumnezeeşti să se cinstească dumnezeescul Parmenà, dimpreună cu Timon şi Prohor cel pururea lăudat, şi Nicanor cel minunat, ca nişte apostoli ai lui Hristos, şi îmbogăţitori limbelor celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre voi măriţilor, cei ce eraţi întru rânduiala celor şaptezeci, şi bine aleşi, ca nişte plini de credinţă, v'a ales Domnul apostoli mai aleşi, după Petru şi după ceilalţi, ca să slujiţi la trebile sfinţilor, prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată că au luat sfârşit glasurile grăitorilor de Dumnezeu prooroci, că tu de Dumnezeu dăruită, pre Domnul cel mai pre sus de fiinţă, cel arătat de dânşii, l-ai născut spre mântuirea credincioşilor cari strigă: Toate lucrurile Domnului, lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da-„niil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încueat; şi „puterea focului au stins, cu „buna faptă încingându-se, ti-„nerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu-„vântaţi toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Voi, cei cei sunteţi mai aleşi cinstiţi între diaconi, cari aţi slujit la trebile sfinţilor, v'aţi arătat vase încăpătoare de toată lumina Cuvântului, şi aţi dobândit slava cea negrăită, şi împreună cu Cuvântul vă îndulciţi prea înţelepţilor.

Astăzi toată zidirea prăznueşte pomenirea voastră Timone, Parmenà şi Nicanore împreună cu Prohor propoveduitorul lui Hristos, fericindu-vă pre voi dupre vrednicie, văzătorilor de Dumnezeu prea fericiţi.

Slavă:

Ca nişte apostoli ai dumnezeescului Cuvânt, v'aţi ridicat spre mare laudă, şi vă veseliţi pururea, împreună cu cetele apostolilor şi cu ale îngerilor, cu carii dimpreună rugaţi-vă să ne miluim noi, slăviţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu bucurie strigăm ţie Fecioară glasul Arhanghelului: Bucură-te bucuria îngerilor, cuvântarea cea de cinste a apostolilor, propoveduirea proorocilor şi încununarea mucenicilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat, Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ ZI

Cuviosul părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Adunarea cuvioşilor, ceata monahilor, veniţi să lăudăm pe prea cuviosul Pavel, odrasla cea împărătească, pre minunatul împodobitor al monastirei Xiropotamului, şi mărirea Atonului, cea prea minunată, carele păzeşte turma sa, de tot felul de ispite şi de scârbe.

Ceea ce te-a născut pre tine dupre numirea bunei sporiri, te-a văzut pre tine ca un miel mai 'nainte de a pune tu grâul în vraf, că te luptai cu leii, Cuvioase, şi îi biruiai pre ei, vedenie cu adevărat întru semn de a ta sporire, carele ai biruit lupta dracilor, şi poftele trupeşti, şi cu cuvântul tău pre toţi i-ai hrănit.

Lăsat-ai împărăţia pământească, pentru dragostea împărăţiei cereşti, Cuvioase, şi ai urmat lui Hristos; pentru aceasta te-ai arătat împărăţind asupra patimilor, în loc de sceptru purtând tu cinstita Cruce în mâini, şi rasă în loc de porfiră, şi postul în loc de desfătare, şi în loc de scaun, Raiul, Pavele.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cu bună minte înţelegându-ţi bun neamul sufletului, ai grăbit purtătorule de Dumnezeu, a supune pre cel mai rău, la acesta ca la cel mai bun, şi a păzi pre cea dupre chip nevătămată. De aicea te-ai înălţat la strălucirea cea dintâiu, urând împărăţia şi lumea

şi pre stăpânitorul ei; căci toată vieaţa ta pomenirea de moarte puindu-o, te-ai făcut vas Dumnezeesc cu punerea, aşezându-ţi cugetul stăpânitor asupra pierzătoarelor patimi. Pentru aceasta şi mutându-te la corturile cereşti, fără de mijlocire te rogi celui cu firea Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi mulţimea îngerilor, şi a cuvioşilor apostoli, şi a nevoitorilor prooroci, mai cu osebire a dumnezeeştilor patruzeci de mucenici şi prea măritul Pavel, pre noua voastră adăogire, priimindu-l, cu bucurie împreună cu el, cântaţi cântare Treimei, ca cu rugăciunile voastre să ne mântuim de tot felul de supărări.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Strein făcându-te de a ta patrie, ca alt Avraam te-ai suit în muntele cel sfânt, şi pre sineţi te-ai adus jertfă cu bun miros, ca pre alt Isaac acela Domnului. Pentru care ai şi câştigat bine cuvântarea lui Dumnezeu, căruia nu încetă a aduce rugăciune, pentru noi cei ce săvârşim cu dragoste adormirea ta, mărite.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Având îndrăzneală către Hristos, apără cu căldură pre cei ce cu credinţă săvârşesc prea sfântă pomenirea ta, Pavele prea cuvioase, şi scăpându-i din cumplitele patimi şi din primejdii, de toată întâmplarea mântueşte-ne, dându-ne sufletească mântuire, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, ca să mărim nevoinţele tale cele tari.

Slavă, glasul al 4-lea.

Veseli-se-vor pământenii lăudându-se dreptul, prea înţeleptul Solomon a zis, căci pomenirea lui este plină de nemurire. Pentru aceasta şi noi adunându-ne astăzi, ne veselim lăudându-te pre tine, podoaba cea veselitoare a cuvioşilor, Pavele cuvioase, şi cu credinţă toţi strigăm ţie rugându-ne: Cel ce ai defăimat împărăţia pământească, şi calea cea strâmptă a părinţilor cu deamăruntul o ai umblat, iară ridicările dracilor le-ai surpat, roagă-te ca să ne mântuim şi noi de smintelele, cele ce împrejurul nostru năvălesc cu asuprire, cei ce dupre datorie

te cinstim, şi ne îmbogăţim avându-te pre tine, izbăvitor şi apărător.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvâtată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ingerul cel în trup, temelia sihastrilor, Pavel măritul, împodobitorul cel mai întâiu al monastirei Xiropotamul, chiamă de sus mulţimea îngerilor; iară de jos adună cetele ucenicilor săi, ca să cânte cu cântări dumnezeească pomenirea sa.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANONUL Cuviosului.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre călăreţii lui Faraon...

Toată dăruirea la oameni, de sus se pogoară dela tine Părintele luminilor; pentru aceasta şi mie, celui ce doresc a lăudă cu cântări prea luminată pomenirea prea înţeleptului Pavel, dărueşte-mi Darul dumnezeescului Duh, Iubitorule de oameni.

Avut-ai adevărată purtare de nume, Pavele părintele nostru, suindu-te spre dumnezeească sporirea sihăstriei, şi de turburările lumeşti, ca un ascuţit la minte, depărtându-te pre sine-ţi, te-ai învrednicit cu cu cuvioşie, de dumnezeească odihnă, Cuvioase.

Slavă:

Noi ca cei ce te ştim pre tine palat filozofiei celei înalte, cei ce avem prin ajutorul tău spre sălăşluire dumnezeeştile tale ostenele, încununând capul tău cu cântări înalte, toţi ne rugăm, ca cu rugăciunile tale să ne mântuim.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine apărătoare, Născătoare de Dumnezeu, nu ne vom înfricoşà de mulţimea vrăjmaşilor, celor ce dau războiu, împrotiva celor ce prin buna cinstire, slăvesc pre cel întrupat din tine, pre Dumnezeul tuturor şi Domnul, pre carele pentru noi roagă-l.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit dintru...

Precum marele Moisi în muntele Sinaiului, te-ai suit la muntele Atonului, Părinte cuvioase, şi ai priimit din mâinile lui Dumnezeu tablele, şi noului Israil, ai legiuit cele prea bune.

Prietenă şi împreună lăcuitoare, luând din pruncie bunătatea, ca pre nişte gunoae le-ai socotit pre toate, nou Pavel odrăslind, cu numele şi cu fapta, şi Crucea pe umere ridicând, ai urmat lui Hristos.

Slavă:

In loc de schiptru, Crucea, în loc de porfiră rasa, şi în loc de împărăţia cea cu multă odihnă, alegând asprimea cea monahicească, te-ai sălăşluit împreună cu sfinţii întru cereştile lăcaşuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu sălăşluindu-se în sfânt pântecele tău, s'a întrupat precum ştie, Născătoare de Dumnezeu, şi ne a mântuit pre noi, cu patimile sale cele purtătoare de vieaţă. Pentru aceasta uşă de mântuire te cunoaştem pre tine Fecioară.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, „şi pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor „tale mă întăreşte, că nu este „sfânt afară de tine, unule Iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dorind vieaţa cea nestricăcioasă, înţelepte, ai trecut cu vederea podoaba cea împărătească, ca pre o vrăjmaşă şi ca pre nişte gunoae. Pentru aceasta cu veselie, prea cuvioase Pavele, ai venit la muntele Atonului ca un strein; întru carele adu-ţi aminte pururea de noi cei ce te pomenim pre tine.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură ai născut pre Făcătorul a toate carele s'a întrupat, şi ca ceea ce singură ai împodobit omenirea prin naşterea ta Preacurată, mântueşte-mă de cursele vicleanului veliar, întăreşte-mă pe piatra voilor lui Hristos, rugându-l pre dânsul neîncetat.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Mai pre sus de cât soarele a strălucit faţa ta, Pavele vrednicule de laudă în vremea ce ţi-ai dat sufletul, arătându-ţi strălucirea.

Rugăciune şi smerenie, a aveà ucenicii tăi, îi învăţai Pavele; căci le ziceai, că fără de acestea, nimenea nu va vedeà pre Domnul.

Slavă:

Ogorând brazda minţei tale, însutit spic ai dat, de trei ori fericite, de dumnezeeşti bunătăţi şi de vindecări.

Şi acum, a Născătoareil:

Ca o iubitoare de bine, aju-

tă-mi mie celuia ce zac pre patul durerei şi al boalei, Născătoare de Dumnezeu, singură pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Nici înălţimea împărăţiei, nici lipsirea de aceea, nici ostenelele cele preste măsură, întru postire, şi altele care bucurându-te, săvârşiai; nici despărţirea despre cele îndulcitoare, au tâmpit întinderea ta cea către Domnul, Pavele de trei ori fericite.

Imbogăţit fiind tu prea cuvioase Pavele, cu prea multă răbdarea lui Iov, cu plângerea Ieremiei întru toată vieaţa ta, cu întreagă înţelepţia lui Iosif, şi cu iubirea de streini a lui Avraam, te-ai împărtăşit de darurile Duhului.

Slavă:

Următor dupre toate făcându-te, celui de un nume cu tine, Pavele, acum câştigi împreună cu el nenumărate daruri întru lăcaşurile sfinţilor; care roagă-te, să le dobândesc şi eu, lăcuitorule împreună cu îngerii, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Ne îmbogăţim avându-te pre tine zid, şi suntem păziţi cu apărarea ta, lăudându-ne cu dumnezeeasca ta slavă te fericim pre tine; căci tu prea sfântă izvorăşti veselia şi bucuria sufletelor noastre.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Se laudă Vizantia cu bucurie, ca ceea ce are scutecele tale. Iară monastirea Xiropotamului se veseleşte, ca ceea ce are multele tale ostenele, pre carea păzeşte-o de primejdii, prea cuvioase Pavele.

Porfira împărătească, ca gunoaie ţi s'a socotit ţie, pentru vieaţa cea adevărată, pre carea o ai câştigat înţelepte prin posturi şi lacrămi, ca cel ce ai defăimat împărăţia pământească, cuvioase Pavele.

Slavă:

Păzindu-ţi cugetul neturburat de lumeştile zarve, ai trecut furtuna cea turburătoare a patimilor. Pentru aceasta te-ai şi liniştit, la odihnele cele neturburătoare, ca cel purtător de asemenea nume.

Şi acum, a Născătoarei:

O! de ne-am izbăvi de cumplitele greşale, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu curată, şi de am bobândi prea sfântă, dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, cel ce negrăit s'a întrupat din tine.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule,

„cămultesuntfărădelegilemele, „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Ca cel ce ai fost sfinţit şi dumnezeesc lăcaş al Treimei, prin vieaţa cea întocmai cu a îngerilor, lăudămu-te pre tine, fiii tăi, de Dumnezeu purtătorule. Ci ca cela ce ai spre aceasta îndrăzneală, roagă-te ca să ne mântuim degrab, din tot felul de scârbe, ca să strigăm ţie: Bucură-te Pavele părintele nostru.

ICOS.

Strălucit-a în lume, ca o rază prea luminoasă, vieaţa ta prea luminate Pavele, şi luminând cugetele şi sufletele tuturor Cuvioase, pleacă pre toţi a strigă ţie cu bucurie unele ca acestea: Bucură-te sfeşnicul Bisericei lui Hristos, bucură-te odrasla credincioşilor împăraţi. Bucură-te surparea nevăzuţilor vrăjmaşi; bucură-te pierzarea văzuţilor războinici. Bucură-te, că prin bunătate te-ai suit la înălţimea cerurilor, bucură-te că ai defăimat împătimirea cea multă despre lume. Bucură-te, că ai trecut cu vederea schipturile împărăţiei; bucură-te că ai tâmpit boldurile dracilor. Bucură-te lauda monastirei Xiropotamului; bucură-te strălucită sprijineală a Atonului. Bucură-te prin carele monastirea s'a împodobit; bucură-te prin carele tot muntele s'a luminat. Bucură-te Pavele părintele nostru.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel Xiropotamiteanul, carele a zidit două monastiri, a Xiropotamiteanului şi a sfântului Pavel, sau a sfântului Gheorghie, vieţuind la anul opt sute douăzeci, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pavel două monastiri jos întemeind,
Impreună cu îngerii la lăcaşurile cele de sus se află lăcuind.
Lăsând Pavele cămările împărăţiei pământeşti,
Te-ai ridicat spre înălţimea împărăţiei celei cereşti.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Tot cugetul tău din pruncie întinzându-l către Mântuitorul, purtătorule de Dumnezeu, ca nişte desfătări socoteai multele postiri, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne în veci.

In ceasul venirei de a doua a Stăpânului, apără-ne pre toţi cei ce prin credinţă te avem pre tine păzitor şi apărător, şi mântuitor, prea fericite, scăpându-ne de gheena.

Slavă:

Porţile Cerului s'au deschis ţie, ca cel ce ai umblat calea cea strâmtă în lume, şi cetele înge-

rilor te întâmpinau pre tine de trei ori fericite, strigând: Intră în cămara cea de mire, Pavele bucurându-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut lumina, de Dumnezeu Născătoare, pre mine cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind priimitoare de lumină, curată şi fără prihană, ca să te slăvesc pre tine cu dragoste.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori Cuptorul...

Cei ce se află în monastirea ta de un obiceiu, toate cererile cu cucernicie le priimesc, de trei ori fericite, Dumnezeu pururea slăvindu-te pre tine şi mărindu-te, cel ce a priimit sudorile ostenelelor tale; către carele strigi neîncetat: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în vecii.

Ceea ce te-a născut pre tine mai 'nainte de naşterea ta, te-a văzut pre tine ca pre un miel Cuvioase, ţiind în mâini Crucea, şi luptându-te cu doi lei sălbateci, aflându-te deasupra stogului de grâu; semn prea arătat al sporirei tale celei desăvârşit, biruind trupul şi războiul dracilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cerul cel prea luminos, soarele cel din înălţime cu multe raze, îngerul cel pământesc, iară omul cel ceresc, visteria Duhului, vârful cel plin de lumină al celor din Aton, Pavel după Pavel, ctitorul şi împodobitorul turmei Xiropotamului, să se laude cu bucurie.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel omorît întru greşale, şi stricat de otrăvitoarele muşcări, Preacurată, ceea ce fără de ispită de nuntă preste fire ai născut pre Dumnezeu, cel ce poate da vieaţă tuturor, înviază-l ca să strige: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-a ars nebu„neşte pentru cinstitorii de „Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mân„tuitorului a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Prea cu adevărat şi moartea ta este cinstită înaintea Făcătorului, Pavele; căci împreună cu sfinţii s'a numărat soarta ta cu bună cinste, şi întocma numărat cu cei patru-

zeci de nevoitori te-ai făcut; cu cari împreună roagă-te lui Dumnezeu, pentru turma ceea ce te cinsteşte pre tine.

Păstoria Xiropotamului, carea din temelie prin ostenelele tale o ai ridicat, împărătesei Pulheriei, Pavele înţelepte, şi s'a împărtăşit de numirea ta, înţelegându-se aur bunătatea, păzeşte-o Părinte înverzită, până la săvârşire, cu rugăciunile tale.

Slavă:

Turma care ai ridicat prin multe ostenele, spre mărirea nevoitorilor lui Hristos celor patruzeci, şi o ai înzestrat cu chip minunat, cu înzestrare prea cinstită; cu prea sfânt lemnul Crucei, care l-ai luat din visteriile împărăteşti, păzeşte-o, ca să te cinstească pre tine Pavele.

Şi acum, a Născătoarei:

Priimeşte rugăciunea mea cea sărăcească, şi nu trece cu vederea plângerea şi lacrămile şi suspinarea; ci ajută-mi ca o bună, şi împlineşte-mi cererile, căci poţi toate ca cea atotputernică, Maică a lui Dumnezeu Stăpânului, de vei luà aminte numai spre jalnica mea smerenie.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta Cerul...

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre vârful filozofilor, odrasla împăraţilor, stâlpul monastirei Xiropotamului, pre cel ce a strălucit în Aton, ca soarele între stele, pre Pavel cu cântări să-l mărim; căci acesta a slăvit pre Domnul, defăimând împărăţia pământească.

LA LAUDE.

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Cinstită cu adevărat se află moartea ta înaintea lui Dumnezeu, Pavele, carele ai omorît patimile, şi ai urît trupul, şi ai surpat puterea vrăjmaşului până în sfârşit Părinte; şi acum te rogi pentru cei ce dupre datorie săvârşesc pomenirea ta mărite, şi se închină chipului trupului tău.

De două ori.

Pavele odrasla împăraţilor, tu cu osârdie ridicând pre umere jugul lui Hristos, ai umblat cu adevărat, calea cea strâmtă care duce la dumnezeească lăţimea Raiului, şi ai defăimat pre cea lată, care pre cei ce o călătoresc, îi pogoară cu adevărat întru pierzare. Pentru aceasta cu cântări te lăudăm pre tine.

Cuvioase Pavele, de trei ori fericite, pentru vieaţa cea

adevărată, ai defăimat împărăţia cea stricăcioasă, şi jertfă ostenelelor ţi-ai dat trupul tău, având u-ţi mintea întinsă cu chip dumnezeesc, spre desfătarea cea neîmbătrânită şi nesfârşită. Pre carea acum o ai şi dobândit, împreună cu cei patruzeci de nevoitori, stând înaintea scaunului Ţiitorului a toate.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Pavele părintele nostru; că prin tine, pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună lacuitor; cu cari roagă-te Domnului, să miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi dintru toată nevoia şi scârba.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 5-lea.

Stâlp în chip de lumină te-ai arătat tuturor Cuvioase; Căci fiind împodobit cu toată bunătatea, şi înfrumseţându-te cu înţelepciunea şi cu cunoştinţa, şi cu blândeţea fiind încuviinţat, arzându-te de dragostea către aproapele, nou Pavel te-ai arătat nouă, strigând dupre el: Cine se sminteşte şi eu să nu mă aprinz. Şi acum nu încetà împreună cu cei de Dumnezeu încununaţi patruzeci de mucenici, apărând de sus turma voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, ceea ce eşti cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfântul mucenic Calinic, şi sfânta muceniţă Teodota.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6 ale Mucenicului 3, şi ale muceniţei 3. Stihirile mucenicului glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenice de Dumnezeu cugetătorule Caliniche, cu bună credinţă alegând mai bine a murì, decât a trăì, ai închipuit adevărat moartea lui Hristos. Pentru aceasta ai câştigat nemurirea, şi fericirea cea neînserată, cu bucurie sălăş-

luindu-te unde sunt cetele îngerilor şi ale tuturor pătimitorilor.

Mucenice prea fericite Caliniche, având pre Dumnezeu cel nevăzut, ajutor nebiruit, către vrăjmaşii cei nevăzuţi, ai ridicat mari semne de biruinţă ale nemuririi, ca unul ce cu răbdarea chinurilor tale ai surpat, pre cel ce se lăudă că va pierde pământul şi marea, şi l-ai înnecat pre dânsul în curgerea sângiurilor tale.

Pre părtinitorul bunei credinţe, şi surpătorul vrăjmaşului, şi tovarăşul mucenicilor, carele s'a făcut lăcaş prea sfântului Duh; pre ostaşul Impăratului Hristos, avuţia cea cu adevărat necheltuită a tămăduirilor; pre minunatul Calinic astăzi cu laude să-l cinstim.

Alte Stihiri ale Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca pre o fecioară şi muceniţă, ca pre o mireasă a lui Dumnezeu nestricată, ca pre una ce străluceşti cu Dumnezeescul Duh, ca pre una ce ai iubit pre Hristos, şi pre vrăjmaşul l-ai ruşinat, ca pre una ce cu tărie te-ai chinuit şi ai răbdat munci de multe feluri, cu credinţă te lăudăm pre tine Teodoto, şi săvârşim pomenirea ta cea luminată şi mântuitoare.

Logodindu-te cu Hristos întru Duhul prin credinţă, arderea membrelor tale, durerile, chinuirea şi muncile cele multe, vărsarea sângelui, le-ai adus ca o zestre de mult preţ, şi te-ai aşezat în cămara de mire cea dumnezeească, purtând cunună Teodoto, rugându-te pentru toţi cei ce te cinstesc.

Ca pre un diamant nebiruit, ca pre o muceniţă cugetătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai risipit înşelăciunea vrăjmaşului, ca pre una ce cu cuget viteaz ai călcat la pământ pre vrăjmaşul Evei, şi ca pre una ce ai încăput întru desfătarea Raiului, şi te-ai îndumnezeit, şi ai câştigat împărtăşirea cea cuvioasă, te lăudăm mărită Teodoto.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Stăpână palatul lui Dumnezeu cel purtător de lumină; bucură-te veselia îngerilor; bucură-te chemarea lui Adam şi mântuirea Evei; bucură-te scara cea înţelegătoare, carea mută pre cei muritori către slava cea cerească şi nepieritoare. Bucură-te tăria dreptcredincioşilor împăraţi, şi păzitoare nebiruită.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine

Doamne, Fecioara și Maica ta spânzurat pre Cruce, se uimeà de mirare, și uitându-se la tine, ziceà: Ce răsplătire ți-au dat ție Stăpâne, cei ce s'au îndulcit cu multe daruri dela tine? Ci mă rog, nu mă lăsà singură în lume, ci grăbește de înviază, împreună înviind pre strămoși.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Calinic...

Slavă, al Sfintei, glasul acelaș.

Mielușaua ta Iisuse Teodota...

Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih pe 6 și din Mineiu două pe 8.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Nevoitorule Caliniche priimește cu blândețe cântarea.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Armele lui Faraon, și puterea lui le-a aruncat în „mare cel tare întru războaie; „să-i cântăm cântare nouă, că „s'a proslăvit".

Puindu-te pre căruță înțelegătoare, cu adevărat ai înecat cetele eghipteanului celui înțelegător, în Marea Roșie cea din sângiurile tale, lauda mucenicilor Caliniche.

Cu dumnezeeească haină îmbrăcându-te înțelepte, te-ai dezbrăcat de podoaba cea pământească, și ai alergat către privelişte, și arătat pre vrăjmașul l-ai biruit, prea fericite.

Prin legăturile chinurilor tale dezlegând măestriile cele cu multe împletituri ale vrăjmașului, l-ai trântit la pământ ca pre un nelucrător, și l-ai sfărâmat cu picioarele tale, Caliniche.

A Născătoarei:

Pre tine ceea ce te-a văzut mai 'nainte ceata proorocilor ca o ușă cerească și rug nears, te cunoaștem Maică Fecioară curată, căci ai născut pre Dumnezeu.

Alt CANON, al Sfintei.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Indreptează calea mea către Dumnezeu Muceniță.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Muceniță a lui Hristos Teodoto, ceea ce ești luminată cu strălucirea muceniei și a fecioriei, roagă-te pentru lăudătorii tăi, să se lumineze cu Darul dumnezeeștei dări de lumină.

Ceea ce te-ai întărit cu dumnezeescul Duh, și ai rușinat mulțimea duhurilor celor viclene, Teodoto prea lăudată, luminează cu lumini duhovni-

ceşti, pre cei ce te laudă pre tine.

Slavă:

Fiind împodobită prea luminat cu învăţăturile cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate, dupre lege ai mers către luptă, Muceniţă mărită pururea pomenită, şi ai nebunit sfaturile celor fără de credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Adusu-te-ai fecioară pre urma celei alese şi cinstite mai pre sus de cuget, Maicei lui Dumnezeu, ca să stai înaintea Impăratului Hristos, şi te-ai făcut prinos sfinţit Bisericei celei cereşti.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce întăreşti tunetul, şi zideşti duhul, întăre-„ste-mă Doamne, ca să te „laud pre tine adevărat, şi să „fac voea ta; că nu este sfânt „afară de tine Iubitorule de „oameni".

Fiind rănit de dragostea lui Hristos, Mucenicul, răbdând în privelişte, strigà: Către mirosul mirurilor tale voiu alergà, urmând patimei tale cu chinuirea cea prin sânge.

De săgeţile şarpelui te-ai păzit nevătămat, căci amăgitorului celui ce a găurit cu piroane călcâiul tău, i s'a sfărâmat capul de chinurile tale, Caliniche.

Cu sabia Duhului tăind spinii înşelăciunei, ai ogorît credinţa lui Hristos, aducând roduri însutite Stăpânului tău, prea fericite.

A Născătoarei:

Zămislind în pântecele tău Fecioară pre dumnezeescul Cuvânt, cel mai 'nainte decât tine, şi aplecând ca pre un prunc pre cel fără de început, numai tu te-ai făcut Maică naşterei, şi facerei netâlcuite.

Alt Canon, Irmos:
Se veseleşte de tine...

Tiranul cel păgân biruindu-se de împleticirea cuvintelor tale, socoteà ca prin închisoare să-ţi biruiască bărbăţia ta.

Dorirea ta cea către Dumnezeu şi însuflarea Mântuitorului, a arătat osârdia sufletului tău cu bună tărie, Muceniţă a lui Hristos.

Slavă:

Nevoitu-te-ai a defăimà trupul, şi a purtà grijă pentru suflet. Pentru aceea ai răbdat sfărâmându-te cu bătăi cumplite.

Şi acum, a Născătoarei:

Puindu-te tu pre jeratecele

cele mucenicești, te-ai făcut tămâie cuvioasă Jeratecului celui înțelegător, carele s'a născut din Fecioară.

Irmosul:

Se veselește de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doamne, „și scăparea și întărirea".

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Având râvnă dumnezeească în lăuntrul sufletului tău mărite, tare ai înfruntat pre cei ce făceau fărădelege îndeșert, și priimind muncile, ți-ai săvârșit nevointa cu cuget viteaz, mucenice Caliniche. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Sedealna Sfintei, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ca o Muceniță fără prihană iubind pe prea frumosul Hristos, prin tot felul de osteneli și scârbe, înfrumsețându-ți sufletul cu curăția, te-ai logodit cu dânsul. Pentru aceasta te-ai învrednicit cămărilor celor cerești, rugându-te lui pentru noi, cei ce te cinstim pre tine, cinstită fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârguește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielușaua și Fecioara cea prea curată, dacă a văzut pre Fiul ei, carele l-a născut, întins pe Cruce, se rănià la suflet cu dureri de moarte, și tânguindu-se strigà: Iubitul meu Fiu, unde este aducerea aminte de Darul și de minunile care a luat dela tine poporul cel nemulțămitor? Dar acestea acum le pătimești, ca să mântuești neamul omenesc, laud milostivirea ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău, și m'am temut, „înțeles-am lucrurile tale, și „m'am spăimântat Doamne, că „de lauda ta este plin pământul".

Fiind spălat în curgerile sângiurilor tale prea fericite, te-ai arătat foarte curat cu duhul, și ai ajuns la odihna celor fără de trup, mucenice Caliniche.

Piatră adevărată de mult preț te-ai zidit Bisericei, și capiștile idolilor le-ai clătit, și cu împrotivirea cea neplecată

a chinurilor tale le-ai surpat la pământ.

Momelele cele cu adevărat otrăvite ale vrăjmaşilor le-ai lepădat Mucenice, şi întărindu-ţi sufletul întru cuvintele Duhului, ai ridicat semn de biruinţă împrotiva înşelăciunei.

A Născătoarei:

Moisi cel mare, însemnându-te mai 'nainte pre tine rugul cel din Sinai, te-a văzut acum nears, purtând în pântecele tău focul Dumnezeirei, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău...

Fiind întraripată cu dragostea Stăpânului, şi mutându-ţi cugetul către doritul tău, nu simţiai muncile cele cu dureri, cugetătoare de Dumnezeu.

Cel ce a amăgit pre Eva în Rai, se calcă acum sub picioarele cele frumoase ale tinerei Teodotei, muceniţei celei cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă:

Fiind logodită cu Mirele cel nemuritor, prin moartea trupului te-ai mutat către vieaţă, câştigând sfârşitul cel veşnic prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind învăţată cele dumnezeeşti, strigai celui întrupat din Fecioară Doamnă şi Născătoare de Dumnezeu, tu îmi eşti Iubitorule de oameni tăria şi lauda.

Peasna 5-a, Irmos:

Răsai-mi mie Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, şi „te laudă pre tine; că tu eşti „Dumnezeul nostru, şi la tine „scap, Impăratul păcei".

Căzut-am Doamne în noroiu nesuferit, şi întru adâncul păcatului, şi fiind înfipt în viforul faptelor mele celor cumplite, strig ţie: Tu-mi fii mie ajutor.

Pronindu-ţi picioarele cu încălţăminte înfocate Mucenice, la călătoria muceniei tale cântai: Bogat m'am veselit Stăpâne puitorule de nevoinţe, rabd rane, cu nădejdea răsplătirilor.

Cu untuldelemn al tău bine neguţătorindu-ţi milostenia, ţi-ai luminat candela muceniei prea fericite; prin carea cu totul te-ai făcut jertfă curată, şi ardere de tot bine priimită.

A Născătoarei:

Propoveduirea proorocilor, şi lauda apostolilor, şi podoaba mucenicilor, tu eşti Născătoare de Dumnezeu prea curată, că ai purtat pre dumnezeescul Cuvânt mai pre sus de cu-

vânt, pre cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Gândul tău Teodoto, prin bună credinţă unindu-se cu dragostea Ziditorului, tare ai defăimat răsfăţările lumei.

Indreptându-ţi cugetarea către veşnica veselie cea viitoare, nu te-ai îngrijat de întristarea muncilor şi a durerilor.

Slavă:

In locul ostenelelor şi al durerilor de chinuri, care ai pătimit, ţi s'a dăruit ţie prelungire de zile şi bucurie veselitoare, cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Născându-se Hristos din Fecioara cea singură Maică lui Dumnezeu, dumnezeeşti daruri izvorăsc fecioarelor şi muceniţelor.

Peasna 6-a, Irmos:

Cufundat fiind în viforul păcatelor, şi ca în pân„tecele chitului fiind ţinut, „strig către tine cu proorocul: „Doamne, scoate vieaţa mea „din stricăciune, şi mă mân„tueşte".

Staulul turmei tale s'a ferit necălcat de hiarele eresurilor, că având toeagul cel tare al chinurilor tale mărite, s'a arătat izgonitor lupilor.

Intru chinuirea ta noaptea înşelăciunei s'a gonit, şi întru mărturisirea ta prea mărite, frumseţea credinţei a răsărit ca soarele la marginile pământului, ostaşule al Treimei.

Ca un propoveduitor prea iscusit al credinţei prea gata, strigai către păgânul: Ce îngrozeşti pre cel ce are suflet mai tare decât diamantul? Căci săgeţile celor fărădelege sunt tâmpite.

A Născătoarei:

După naştere, precum şi mai 'naintea naşterei ai rămas neispitită de nuntă, şi nepipăită; căci taina cea dintru tine, Mireasă a lui Dumnezeu, se cunoaşte că este mai pre sus de tot cugetul şi de tot cuvântul.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Săbiile vrăjmaşului au lipsit de tot, căci acum îl calcă pre el fecioare fete tinerele, întărindu-se arătat cu puterea Crucei.

Căderea strămoaşei Evei o au îndreptat fiicele ei, încununându-se cu darurile biruinţei, şi arătat ridicând multe feluri de semne ale biruinţei.

Slavă:

Arzându-te de dragostea Mirelui tău muceniță Teodoto prea înțeleaptă, ai răbdat iuțimea focului, și văpaea înșelăciunei cu vitejie o ai stins.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gură grăitoare de Dumnezeu, și cu limbă cugetătoare de Dumnezeu, ai lepădat momelele tiranilor, Muceniță, Dumnezeu cuvântând pre cel întrupat din Fecioara Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cele de sus frumoase dupre vrednicie acum le-ai moștenit, căci de dragostea lui Hristos foarte aprinzându-te Caliniche, asupra focului printr'aceasta bărbătește ai îndrăznit. Căruia și acum stându-i înainte, nu încetă rugându-te pentru noi toți.

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfântului mucenic Calinic.

Stih: Calinic în cuptorul cu foc fiind aruncat,
Cununa cea cu biruință împodobită și dumnezeească a aflat.
Calinic în a douăzeci și noua zi,
In cuptor ars cu foc se săvârși.

Acesta se trăgeà cu neamul din Cilicia și erà om foarte bun, întărindu-se pre sine și întemeindu-se cu frica lui Dumnezeu, și a fost dascăl de mântuire a multora și învăță pre cei ce erau dați nebunește la idoli, să se lase de cele deșarte, și să cunoască pre Atotfăcătorul. Drept aceea fiind prins și adus la Sacherdon ighemonul, a fost dat de dânsul la tot felul de muncă, și încălțându-l cu încălțăminte de fier, care aveà piroane ascuțite, a fost silit să alerge până la cetatea Gangrei, care erà departe de optzeci de stadii și mergând numai șapte stadii, se opriră de sete ostașii cei ce-l trăgeau, și nu puteau să meargă mai 'nainte, iară Sfântul rugându-se, făcù de izvorî apă dintr'o piatră seacă, care curge până în ziua de astăzi. De aceea sosind la Gangra, a fost băgat într'un cuptor de foc, și și-a dat sufletul la Dumnezeu. Și se face soborul lui aproape de podul lui Iustinian și aproape de locul ce se numește Petrian.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniță Teodota, împreună cu fiii săi.

Stih: Pre Teodota focul cuptorului o pune lui Dumnezeu dată,
Impreună cu ai ei trei iubiți fii tot odată.

Aceasta a fost din cetatea Ciliciei, binecredincioasă, și nevoindu-se la poruncile lui Dumnezeu, și învățându-și pruncii spre cunoștință dumnezeească, pe vremea când erà și sfânta muceniță Anastasia. De aceea fiind prinsă de stăpânitorul Lefcait, carele îi făceà silă să și-o ia femee, ea nu vru nici cum. Drept aceea a fost trimisă către Nichitie stăpânitorul Bitiniei, de carele fiind băgată împreună cu câte trei pruncii săi într'un cuptor de foc, își luă cununa muceniei, și se face soborul lor în locul muceniei lor, ce este la Cambò.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Mamant carele în mare s'a săvârșit.

Stih: Mamant ca un sfetnic de taină al pescarilor,
Cutează să cerce adâncurile mărilor.

Intru această zi, sfântul mucenic Vasilisc bătrânul de sabie s'a săvârșit.

Stih: Și tu Vasilische tăierea capului suferind,
Psalmicește pre aspidă și Vasilisc te afli călcând,

Intru această zi, sfântul Constantin Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Aşezată ai în Edem mai întâia şedere,
Constantin al Constantinopolei preşedinte.

Intru această zi, sfinţii mucenci, tatăl şi maica, împreună cu doi fii ai lor în foc s'au săvârşit.

Stih: Tatăl, maica şi fiii împreună arzându-se,
Neamul nevoitorilor adecă, născătorii şi fiii veselindu-se.

Intru această zi, pomenirea sfântului Ioan ostaşul.

Stih: Pre varvari, nu ştiu dacă până în sfârşit i-ai călcat,
Dar pre draci până în sfârşit i-ai biruit cu adevărat.

Intru această zi, sfinţii mucenici Veniamin şi Virie, cei aproape de palaturile din Evdom.

Stih: Doi nevoitori, sfintei Treimi de faţă stând,
Şi acum cu îngerii împreună, cerescul locaş locuind.

Intru această zi, pomenirea binecredinciosului împărat Teodosie cel tânăr.

Stih: Impărăţia nu ţi s'a făcut oprire,
Ţie, Teodosie spre mântuire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Focul arzând în cuptor se întindeà, tinerii se răcoriau, şi lăudând grăiau: Bine „eşti cuvântat, cel ce unul eşti „Dumnezeul părinţilor noştri".

Ingrozirile muncilor mie îmi sunt pricinuitoare de desfătare, strigà Mucenicul, că nici focul, nici bătăile, nu mă vor despărţi de doritul meu cel adevărat.

Cu ajutorul lui Hristos întărindu-te mărite, ai trântit la pământ pre vrăjmaşul biruindu-l, şi împrotiva tiranilor te-ai arătat purtător de numele cel bine biruitor.

Prin chinuirile tale mărite ai ruşinat pre diavolul, iară pre îngeri i-ai veselit, şi către Hristos strigai: Bine eşti cuvântat, cel ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Prin naşterea ta prea curată Fecioară ai dezlegat blestemul strămoaşei Evei, că eşti Maică Stăpânului tuturor, ceea ce ai pricinuit bucurie la toţi.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

Dorind de împărăţia cerurilor Muceniţă, neabătut ai umblat pre cărarea cea strâmtă, prin chinuire strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Faptă de hiară foarte crudă a arătat necredinciosul, tăindu-te cu bătăile pre tine muceniţă Teodoto, carea strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Plată răbdărei şi suferirei tale ţi-a dăruit ţie Hristos, mărire şi desfătare nepieritoare, Teodoto, carea strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură Mireasă a lui Dumnezeu născând pre Hri-

stos, vieaţa cea nemuritoare, ai ridicat firea omenească cea omorită; binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Toate le-ai aşezat cu înţelepciunea ta Stăpâne, şi „fundul pământului iarăşi pre„cum ştii, l-ai întărit, temelia „lui înfingându-o pre ape ne„mărginite. Pentru aceasta toţi „strigăm, cântând: Binecuvân„taţi lucrurile Domnului pre „Domnul".

Bucură-te desfătarea ostaşilor adevărului, bucură-te înfrumseţarea şi lauda credinţei; bucură-te luceafărul cel prea luminos al mucenicilor, cel ce ai risipit înşelăciunea, şi prin chinuirea ta ai luminat lumină în lume, prea înţelepte Caliniche.

De împrotivirea luptelor tale s'a ruşinat tiranul, şi de ranele tale s'au biruit chinuitorii; de piroanele călcâiului tău fericite s'a rănit înşelăciunea, şi chinuindu-te în foc, s'au ars şi s'au prăpădit toate capiştile idolilor.

Slujindu-te tu Caliniche cu îndrăzneala ce ai către Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru cei ce te cinstesc pre tine, părtineşte turmei tale, scoţându-o pre dânsa din cursele vrăjmaşului cele de multe feluri, şi întărind credinţa, căci întru tine se laudă şi se întăreşte.

A Născătoarei:

Cu Duhul te însemnează mai 'nainte pre tine Fecioară proorocii, cort şi masă, năstrapă şi sfeşnic, munte prea sfânt şi nor, lespede şi sicriu, toeag şi uşă dumnezeească. Prin carea tuturor oamenilor s'a deschis Raiul cel de demult.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Nici una din cele rele, nici focul, nici bătăile, nici sdruncinările mădulărilor, nici moartea n'a putut să rumpă unirea ta cea către Stăpânul, purtătoare de chinuri, ci strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Mirele tău Hristos văzându-te prea cinstită, că străluceşti cu daruri îndoite, casă de mire veselitoare şi curată ţi-a dăruit ţie acum; de carele dorind cu fierbinţeală, bucurându-te cântai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Putere de potriva dorirei tale arătat a suflat întru tine doritul tău Hristos, prin carea ai înfruntat nedumnezeirea cea

nesuferită, prea fericită, şi ai suferit supărări de multe feluri, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând cuvintelor tale, te fericim pre tine de Dumnezeu fericită, aflându-te pre tine dumnezeească pricină de fericire, carea ne-ai născut nouă pre Cuvântul cel fericit, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încuiat, şi pu„terea focului au stins, cu buna „faptă încingându-se tinerii cei „iubitori de buna credinţă, „strigând: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9-a, Irmos:

Naşterea ta cea fără sământă Născătoare de Dum„nezeu prea curată, pre Hri„stos Dumnezeul nostru, cu la„ude fără tăcere o slăvim".

Ţesutu-ţi-s'a de sus haina credinţei, prin carea în priveliște ai dezgolit pre vrăjmaşul, mărite Mucenice.

Nebunindu-se tiranul socotiă să plece pre Mucenicul cu momele, dar el se întăreà în credinţă.

Prin focul chinurilor tale dreaptă ardere de tot, şi tămâie priimită te-ai adus lui Dumnezeu, Caliniche mărite.

Credincioşii te cunoaştem ca pre un nou Raiu, adăpat cu dumnezeeştile ape ale ostenelelor şi chinurilor tale.

Frumoase sunt picioarele tale pătimitorule Caliniche, care s'au ţintuit cu piroanele, şi au mers către dumnezeeasca propoveduire.

A Născătoarei:

Acoperământ şi liman pururea te avem pre tine Preacurată, şi armă şi întărire, şi nădejde nesmintită întru primejdii.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Muceniţă vrednică de minune, cugetătoare de Dumnezeu, ceea ce pururea străluceşti cu luminile Darului, roagă-te Mirelui tău celui nemuritor, pentru noi cei ce cu dragoste te lăudăm, să ne fie milostiv.

Ca o fecioară şi muceniţă cu adevărat bine plăcând, prin amândouă bunătăţile, cu îndrăzneală stai înaintea divanului

Stăpânului, celui ce ţi-a suflat ţie putere, şi te-a încununat cu dare bogată.

Slavă:

Toată eşti frumoasă Teodoto, dorită Stăpânului. Toată eşti purtătoare de lumină, şi prihană nici cum nu este întru tine Muceniţă; căci tu eşti dăruită prea ales cu daruri îndoite.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă şi Născătoare te-ai arătat Impăratului tuturor, căci tu din veci te-ai cunoscut mai sfântă decât toată zidirea, şi prin tine mântuindu-ne, te slăvim pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat, Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite; „pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

SVETILNA.

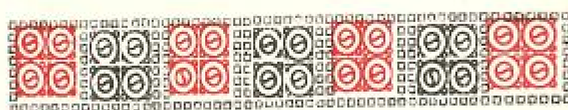
Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Ca ceea ce vieţueşti întru Dumnezeul cel viu, şi după moarte ai izvorît mir din sângiurile cele vieţuitoare, şi te-ai învrednicit a fi moştenitoare vieţei lui, păzind pre cei ce te laudă cu dragoste Teodoto.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti mai desfătată decât cerurile, ridicându-te către Cer, ca ceea ce eşti bună, nu ne părăsi pre noi, pre cei de jos pământeni, ci îţi tinde mâinile către Domnul cel milostiv, a mijloci pentru lume.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfinţii apostoli Sila şi Siluan, şi cei dimpreună cu dânşii

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Luminându-vă cu strălucirile Duhului, prea înţelepţilor, aţi încunjurat marginile pământului, şi pre credincioşi i-aţi luminat, risipind întunerecul adâncimei necunoştinţei, ca nişte apostoli ai Cuvântului. Pentru aceea astăzi cu bucurie săvârşim pomenirea voastră cea sfântă, şi purtătoare de lumină, luând sfinţenie.

Ca nişte nori aţi rourat ploaea cea cerească pre la margenile pământului, şi aţi adăpat sufletele credincioşilor cu Darul cel dumnezeesc, înecând neghinele cele cumplite ale nedumnezeirei, şi săvârşind

sufletele oamenilor roditoare. Pentru aceasta cu laude vă cinstim pre voi fericiţilor Apostoli.

Adunându-ne cu toţii, să cinstim şi cu credinţă să fericim pre Sila cel prea ales, pre Andronic, şi pre Epenetos, şi pre Crischent, şi împreună cu dânşii cu dragoste să cinstim pre Siluan, pe propoveduitorii credinţei, carii revarsă rîuri de tămăduiri şi ridică supărările de tot felul de patimi, prin dumnezeescul Duh.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Izbăveşte de osândire şi de grele păcate, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, sufletul meu cel smerit, şi-l mântueşte din moarte prin rugăciunile tale, şi-mi dărueşte să câştig la ziua judecăţei îndreptarea carea o au câştigat cetele sfinţilor, curăţindu-mă mai 'nainte de sfârşit prin pocăinţă, şi cu vărsări de lacrămi.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşa, carea ai născut pre Mielul cel fără de răutate, carele a venit să vindece păcatul a toată lumea cu sângele său, carele s'a junghiat pentru noi, şi toate le-a înviat, Preacurată, tu mă îmbracă cu haina dumnezeescului Dar cea din darea naşterei tale, pre mine carele m'am golit de toată nestricăciunea.

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinţilor Apostoli...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Octoihului şi al Apostolilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pe prea măriţii ucenici ai Cuvântului.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea. Irmos:

Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri, cu dum„nezeească porunca sa o a „uscat, şi a trece pedestru prin„tr'însa, pre poporul Israilte„nesc l-a povăţuit, Domnului „să-i cântăm, că cu slavă s'a „proslăvit".

Sfinţilor, cari totdeauna vă luminaţi de lumina cea neapusă, şi staţi înaintea dumnezeescului scaun, cereţi de la Tatăl luminilor să ni se trimiţă luminare duhovnicească nouă tuturor, cari cu credinţă vă cinstim pre voi.

Văzând măriţilor pre Soarele dreptăţei, carele a strălucit din tânără Fiică dumnezeească, v'aţi lipit de dânsul, făcându-vă lumină dupre dum-

nezeasca împărtăşire, şi aţi gonit tot întunerecul înşelăciunei.

Purtând în limbile voastre legea cea dumnezeească, aţi încunjurat tot pământul, ridicând de pre dânsul toată nelegiuirea, Crischente şi Andronice, Sila şi Siluane, înţelepţilor, şi aţi semănat cunoştinţa cea mântuitoare.

Slavă:

Să lăudăm pre măritul Epenetos, carele a fost dumnezeească laudă Cartagenilor şi ucenic Cuvântului, şi izvor tămăduirilor, şi mare propoveduitor, celor mai presus de gând, şi credinţei întărire.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai negrăit pre Dumnezeu cel mai pre sus de toată lauda, carele pentru bunătatea sa s'a îmbrăcat cu trup din tine prea lăudată Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri de mulţămită te lăudăm, şi te fericim, precum de demult ai proorocit.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Propoveduind înţelepţilor întruparea Stăpânului, şi dezlegând legătura răutăţei, aţi dezlegat pre cei legaţi de demult întru necredinţă, şi i-aţi adus lui Dumnezeu prin credinţă, cei ce sunteţi mari propoveduitori.

Făcându-vă făclii vărsărei de lumina cea neapusă, aţi gonit întunerecul necredinţei, arătând oamenilor lumina cunoştinţei, prea lăudaţilor; pentru aceea totdeauna vă fericiţi.

Slavă:

Preste tot pământul, precum zice David, a ieşit dumnezeească vestirea Apostolilor, propoveduind patimile Mântuitorului şi învierea, prin care ne-am sculat toţi din mormânturile deşertăciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce lăcueşte întru lumina cea neapropiată, aflându-te mai curată decât îngerii, a intrat în sfântul tău pântece, Născătoare de Dumnezeu, şi din tine s'a arătat om întrupat, cunoscându-se în două firi.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întărin„du-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că s'a „veselit duhul meu a cântà: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, şi nu este drept, afară „de tine Doamne".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca nişte stele prea mari luminând lumea dupre cuviinţă

cu luminile bunei credinţe, în veci vă măriţi purtătorilor de minuni, Apostoli ai Domnului.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Intinzându-ţi prea curatele mâini Maică Fecioară, acopere pre cei ce nădăjduesc spre tine, şi strigă Fiului tău, dărueşte Hristoase tuturor milele tale.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând preacurată pre Fiul tău spânzurat pre lemn, rumpându-ţi-se cele din lăuntru, ca o Maică cu jale strigai: Vai mie! cum ai apus lumina mea cea fără de ani.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine, că auz am auzit Doamne, şi „m'am spăimântat, că ai venit până la mine căutându-mă „pre mine cel rătăcit. Pentru „aceea prea slăvesc multă pogorârea ta, cea către mine, „mult milostive."

Cu puterea celui ce a zidit toate străbătând toată lumea, ca şi cum aţi fi fost cu aripi, aţi mântuit pre cei ce se primejduiau în noianul răutăţilor, de Dumnezeu purtătorilor, şi v'aţi odihnit către limanul cel lin.

Intărind cu cuvântul cugetele cele slăbănoage mărite Sila, cufundându-te în multe supărări, şi arătat propoveduind pre Mântuitorul la toţi, ai umblat cu Pavel propoveduitorul în toată lumea.

Impodobindu-te cu prea mari bunătăţi, ca o rază strălucitoare a Soarelui celui înţelegător, împreună aţi călătorit cu Pavel dela răsărit până la apus, şi aţi luminat inimile păgânilor prea înţelepte Silo.

Slavă:

Să se laude Crischent şi Andronic dimpreună cu Sila, să se mărească Siluan astăzi, şi să se laude Epenetos, cari au fost struguri viei lui Hristos, picând dintr'nşii mustul cel mântuitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunea ce s'a făcut întru tine, întrece toate minunele Preacurată, căci preste legile firei ai născut pre dătătorul de lege Hristos, cel ce a deslegat călcarea poruncei strămoşilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întunerec, mântuirea „celor desnădăjduiţi, Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcei, luminează-mă cu strălucirea ta, că „alt Dumnezeu afară de tine „nu ştiu".

Mai pre sus de ceruri s'a

ridicat, mare cuviința ucenicilor tăi Cuvinte al lui Dumnezeu, căci au propoveduit celor de pre pământ cinstită venirea ta, și patimile și învierea, prea bunule Iisuse.

Să lăudăm pre înțeleptul Siluan pre vasul Mângâitorului cel curat și prea luminat, pre propoveduitorul celor rătăciți, pre lauda cea vestită a Tesalonichiei, pre podoaba Apostolilor.

Slavă:

Imbărbătându-te cu cuvântul cel purtător de numele tău prea înțelepte Andronice, prin ajutorul Duhului ai alergat în lume, întărind inimi slăbănogite de supărările vrăjmașului, și luminându-le spre cunoștința lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te-a însemnat mai 'nainte David munte închegat, munte al Dumnezeului nostru, munte gras; că întru tine Pruncă s'a cunoscut cărările lui sărăcindu-se dupre trup, și de iznoavă ne-a dus către frumsețea cea dintâiu.

Peasna 6-a, Irmos:

Către Domnul a strigat...

Prin curate plecări înălțându-vă către Dumnezeu, pre cei ce erau plecați în prăpastiile piericiunei, i-ați tras către înălțimea cerească a privirei și a lucrărei celei înalte, înțelepților.

Propoveduind la marginile pământului o unime într'o ființă, și trei ipostasuri, ați risipit de istov negura mulțimei dumnezeilor, și v'ați arătat luminători sufletelor, de Dumnezeu fericiților.

Slavă:

Hristos întărindu-ți cugetul Crischente cu ungere de bucurie, te-a arătat cu bună credință arhipăstor Carhidoniei, ca pre un apostol al său, ca să arăți calea celor rătăciți.

Și acum, a Născătoarei:

Făcătorul aflându-te pre tine frumoasă întru podoabă, s'a sălășluit întru tine prea sfântă Fecioară prea lăudată. Și întrupându-se s'a arătat mai frumos decât toți fii cei născuți din pământeni.

Irmosul:

Către Domnul din chit Iona „a strigat: Tu pre mine mă „scoate dintru adâncul iadului, „rogu-mă; ca cu glas de laudă „și cu duh adevărat să jert„fesc ție, ca Izbăvitorului".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre Cruce...

Arătatu-v'ați vițe ale viei lui Hristos, înțelepților, aducând

struguri întru faptele cele bune, izvorîndu-ne nouă vinul mântuirei, pre carele priimindu-l, ne umplem de veselie, prăznuind cinstită pomenirea voastră; întru care rugaţi-vă pentru iertarea greşalelor noastre, Apostoli ai Domnului.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfinţilor apostoli Sila, Siluan, Crischent, Epenetos şi Andronic.

Stih: Pre propoveduitorii tăi Mântuitorule Siluan şi Sila cei iubiţi,
Mort fiind, cum îi voiu lăsà nepropoveduiţi?
Dumnezeeştii tăinuitori în această lună, în a treizecea zi,
Amândoi din vieaţă se săvârşi.

Aceştia au fost din cei şaptezeci de Apostoli, şi Sila adică a mers la propoveduirea Evangheliei împreună cu fericitul Pavel, şi nu după multă vreme s'a făcut episcop Corintului, mult ostenindu-se şi pre toţi întărindu-i în credinţa lui Hristos, s'a mutat către Domnul. Iară Siluan s'a făcut episcop Tesalonicului; deci şi acesta bine nevoindu-se, către Domnul s'a mutat; iară ceilalţi propoveduind în Carhidona şi în Italia, şi învăţând de faţă în toată lumea cuvântul credinţei lui Hristos, şi întorcând şi botezând pre mulţi din cei fară Dumnezeu, cu pace şi-au dat sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Iulitei cei din Chesaria.

Stih: Focul cuptorului se află ca o ceaţă,
Către Iulita, cea cu bine strălucită faţă.

Aceasta a fost din Chesaria Capadochiei, pre carea o a cinstit cu laude şi marele Vasilie. Deci având ea judecată cu un om oarecare lacom şi silnic, carele împresurându-i cea mai mare parte a pământului ei, şi ţarine şi sate, şi dobitoace şi robi, şi tot lucrul şi hrana vieţei, le-a tras la sine, neaducându-şi aminte de dreptate, nici de Dumnezeu, rezemându-se şi nădăjduindu-se numai în năpăstuiri şi în mărturisiri mincinoase şi în mituirile ce da judecătorilor, de care începând femeia a se plânge de nedreptatea şi tirania omului, el numai decât o a pârît că este creştină, şi cum că nu i se cade să aibă parte de cele de obşte, căci nu cinsteşte, nici slujeşte dumnezeilor împăraţilor. Iară ea neuitându-se la cele lumeşti şi trecătoare, ci călcând toate, prăpădească-se a zis averea şi mărirea lumei, iară eu nu mă voiu lepădà de Făcătorul şi Ziditorul tuturor; îndată nedreptul judecător puse de o arse; iară cuptorul cuprinzând trupul Sfintei, o a păzit întreagă, dându-l rudeniilor ei, şi la toţi credincioşii.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Ritori prea învăţaţi s'au arătat tinerii oarecând, „că din suflet cuprins de Dum„nezeu, teologhisind cu buzele, „au cântat: Dumnezeul cel mai „pre sus de dumnezei al pă„rinţilor şi al nostru, bine eşti „cuvântat".

Dumnezeeşte să lăudăm pre Sila şi pre Siluan, vasele cele ce au încăput tot Darul Mângâitorului, şi care au înnoit vasele înşelăciunei, ca să fie priimitoare de Dumnezeu.

Nimenea nu este putincios a lăudà pre Epenetos cel prea minunat, că s'a închipuit întru Hristos, răbdând patimi pentru dânsul, şi bine nevoindu-se, s'a împărtăşit împărăţiei lui.

Slavă:

Cu cântări dumnezeeşti să se laude Crischent, carele a arătat căile cele ascunse întru

Hristos, şi a osândit în trupul său păcatul cel osândit, şi pre mulţi a arătat neosândiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe lanţul greşalelor mele prin mijlocirea ta Preacurată, şi desăvârşit mă leagă cu dragostea Fiului tău cel bun, pre mine carele în toate zilele mă depărtez dela dânsul prin desmierdări necuvioase.

Peasna 8-a, Irmos:

Cei trei cuvioşi tineri...

Slugile Cuvântului cele privighelnice nu şi-au dat somn ochilor săi, până când din somnul cel greu al înşelăciunei au izbăvit pre credincioşi, şi i-au făcut pre dânşii fii luminei şi zilei.

Făcându-vă căruţă lui Dumnezeu, măriţilor Apostoli, l-aţi avut pre dânsul vouă îndreptător, către vârful cel ceresc, şi sfărâmător căruţelor înşelăciunei.

Prea înţeleptul Sila, ca un slujitor al lui Hristos dupre vrednicie să se laude, şi împreună cu dânsul cu credinţă să se mărească Crischent şi Andronic, luminătorii cei ce au luminat toate limbile.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să lăudăm pre începătoarea de vieaţă Treime, care este în trei feţe, şi se cunoaşte într'o fire, şi cântând să zicem: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Apostolii, Născătoare de Dumnezeu, au propoveduit la toată lumea pre Fiul tău a fi Dumnezeu şi om; pentru aceasta împreună cu dânşii, roagă-te ca unui Mântuitor, ca să mă izbăvesc eu de înfricoşatele munci la înfricoşata zi a judecăţei.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Poruncii muncitorului cei „trei cuvioşi tineri nesupuin„du-se, în cuptor fiind aruncaţi, „au mărturisit pre Dumnezeu, „cântând: Binecuvântaţi lucru„rile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre tine ceea ce pre luminătorul...

Făcutu-v'aţi doftori mântuitori sufleteşti şi trupeşti, curăţind pre cei bolnavi cu vindecări duhovniceşti, şi arătându-i pre ei sănătoşi despre amândouă părţile, luminaţilor de Dumnezeu Apostoli; pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi.

Arătatu-v'aţi ca nişte jăratice aprinse de căldura Duhului, şi aţi topit gerul înşelăciunei, şi inimile cele înghe-

ţate le-aţi încălzit cu credinţa, şi le-aţi îndreptat către primăvara mântuirei, prea înţelepţilor Apostoli.

Să adunăm ceată în casa Dumnezeului nostru, mărind pre Siluan şi pre Sila, pre Andronic, pre marele Epenetos şi pre Crischent prea înţeleptul, ca pre cei ce sunt propoveduitori adevărului şi rugători pentru noi.

Slavă:

Pomenirea voastră cea prea sfântă şi plină de darurile dumnezeescului Duh, cinstită şi cu adevărat vrednică de laudă, luminând cu dumnezeeşti raze plinirea credincioşilor, o îndeamnă să vă laude pre voi, înţelepţilor.

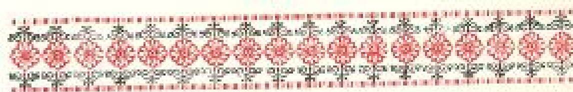
Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce vei să vii iarăşi cu slava Dumnezeirei, să judeci lumea Atotputernice, prin rugăciunile celeia ce fără ispită de bărbat te-a născut pre tine, iartă-mi şi nu mă trimite în foc, fiind osândit de păcatele mele.

Irmosul:

Pre tine ceea ce pre luminătorul Dumnezeu, cel ce „a răsărit mai 'nainte de soare, „carele trupeşte la noi a venit, „din coapsele cele fecioreşti „negrăit l-ai întrupat, binecu-„vântată prea curată de Dum-„nezeu Născătoare te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 31 DE ZILE.

Inainte prăznuirea scoaterei cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Crucei Domnului;

Şi sfântul şi dreptul Evdochim.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6.

Ale Crucei 3, şi ale Sfântului 3, Stihirile Crucei glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Toată firea omenească acum înainte prăznuind cu bucurie, să sălteze; căci lemnul Crucei se pune înainte tuturor credincioşilor, ca o doftorie necheltuită, şi dezlegare de boale şi de patimi, şi de toată vătămarea.

Veniţi credincioşilor să vedem minune străină, cum lemnul Crucei opreşte arderea tuturor boalelor, şi stinge răutatea patimilor, a celor ce cu credinţă prăznuesc mai 'nainte, şi cinstesc prăznuirea ei.

Cei vii împreună şi cei morţi prăznuiţi înainte, căci lemnul vieţei, carele a omorît iadul, păzitoarea oamenilor, învierea morţilor, vine ca să dea acum tuturor oamenilor Dar de tămăduiri fără de pizmuire.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul şi Podobia asemenea.

Ca un purtător de numele procopselei, cu dumnezeeştile bunătăţi procopsindu-te, şi ne înfăluindu-te de înşelăciunile lumei, ai strălucit mai luminat decât razele soarelui, şi luminând adunările credincioşilor, ai aflat sfârşitul cel fericit, Evdochime.

Inima cea milostivă şi lesne iertătoare, sfeşnicul dragostei, părtinitorul săracilor, acoperitorul celor goli şi celor lipsiţi, chipul curăţiei, împlinitorul poruncilor Domnului, Evdochim acum să se laude.

Cu inima ta cea curată ai căutat pre Dumnezeu, şi te-ai scârbit de toate dulceţile lumei, Evdochime cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta încredinţat ai priimit dela Dumnezeu şi răsplătirea ostenelelor, precum la sfârşit cu adevărat s'a arătat.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pomenirea Atotdreptului se face cu laude. Cu carii împreună şi a ta pomenire se laudă, Evdochime sluga lui Hristos; că armă ai avut Crucea, şi tărie credinţa cea către Treimea cea de o fiinţă. Pentru aceasta te odihneşti împreună cu îngerii, pururea pomenite.

Şi acum, a Crucei, glasul 1-iu, a lui Andrei Ierusalimneanul.

Astăzi cu adevărat cuvântul cel de Dumnezeu grăitor al lui David a luat sfârşit, că iată arătat ne închinăm aşternutului prea curatelor tale picioare, şi întru umbra aripilor tale nădăjduindu-ne întru tot îndurate, strigăm către tine: Să se însemneze preste noi lumina feţei tale, cornul credinciosului tău norod înălţându-l, prin înălţarea cinstitei Crucii tale Hristoase, mult milostive.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Şi acum, a Crucii, glasul al 2-lea.

Tu-mi eşti acoperemânt tare Crucea lui Hristos cea în trei împărţită, sfinţeşte-mă pre mine cu puterea ta, ca cu credinţă şi cu dragoste să mă închin ţie şi să te slăvesc.

Tropar, glasul al 4-lea:

Cel ce te-a chemat pre tine de pre pământ la cereştile lăcaşuri, păzeşte şi după moarte nevătămat trupul tău, Sfinte; că tu cu curăţie şi cu cinstită vieaţă fericite ai vieţuit, nespurcându-ţi trupul. Pentru aceasta cu îndrăzneală roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască pre noi.

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu.

Mântueşte Doamne noro-

dul tău, şi binecuvintează moştenirea ta; biruinţă Regelui nostru, asupra celor protivnici dărueşte, şi păzeşte cu Crucea ta pre norodul tău.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Crucei de două ori, Slavă, al Sfântului, Şi acum, iară al Crucii.

CANOANELE.

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, şi din Mineiu două, pe 8.

CANONUL cinstitei Cruci.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă...

Crucea cea dumnezeeească mergătoare înainte, revarsă razele darurilor, şi luminează pre toţi cei ce se închină ei, şi cu bună credinţă cântă pre Hristos cel răstignit.

Închinăciunea Crucei înalţă pre cei ce cu dragoste o slăvesc şi cu credinţă, că pre Dumnezeu şi Domnul l-a purtat, carele a pătimit cu trupul, şi ne-a zidit pre noi prin patimile cele dumnezeeşti.

Închinăciunea Crucei izvorăşte bună mireazmă a darurilor, şi pre toţi cei ce slăvesc pre Hristos, pururea îi umple de mireazmă, şi toată răutatea sufletelor o ridică.

A Născătoarei:

Pre Domnul cel ce s'a întrupat din tine Mireasă dumnezeească, şi a priimit Cruce şi moarte, Mântuitor cunoscându-l pre dânsul, îl lăudăm, pre tine fericindu-te.

Alt CANON, al Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări prea bine cinstitoare obiceiurile tale, fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Având vieaţă înaltă, şi cu suişurile cele dumnezeeşti făcându-te cu totul luminat, cere-mi luminare mie, celui ce îţi laud cinstitele bunătăţi, întru care procopsind, ai câştigat, ceea ce ai nădăjduit, Evdochime.

Iubind învăţăturile cele ce însuflau mirosuri, şi petrecând întru înălţările sfinţitelor Scripturi, te-ai abătut dela stricăciunea şi necinstea dezmierdărilor, şi te-ai împodobit cu mirosul cel bun al dumnezeeştilor daruri.

Slavă:

Priveghind fericite, ai gonit dormitarea dela ochii sufletului tău, şi adunându-te cu Dumnezeu, prin stările cele de toată noaptea, nebiruindu-te de nevoinţele firei; pentru aceasta cu adevărat ai ajuns la ziua cea neînserată.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o cămară însufleţită a lui Dumnezeu, şi ca pre o cădelniţă a jeratecului celui înţelegător, şi purtător de lumină, să lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu cea pururea fericită, strigându-i: Bucură-te pricina înnoirei celei de mântuire.

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Crucea care a săvârşit minuni prea slăvite, întru închipuiri mai 'nainte fiind închipuită, acum închinată fiind, lucrează mai minunate, sfinţind şi luminând, pre cei ce slăvesc pre Ziditorul.

Ceea ce întru războaie este biruinţă dumnezeească, Crucea lui Hristos fiind închinată, oştirea vrăjmaşilor biruindu-o, tare biruinţe dărueşte împăraţilor celor drept credincioşi.

Toiagul Domnului, Crucea înainte fiind pusă, prin case şi prin lăcaşuri, temelia acestora o păzeşte neclătită, şi toată asupreala şi măestria protivnicilor o birueşte.

Crucea Domnului fiind închinată cu bună cinstire, de dumnezeeşti daruri, şi de tămâie înţelegătoare umple pre cei ce i se închină ei, şi norii năpăştilor şi ai supărărilor îi ridică.

A Născătoarei:

Dintru adâncul înşelăciunei a scos omenirea, cel născut dintru tine, cu lemnul Crucei Născătoare de Dumnezeu, şi la a sa înţelegere a înălţat pre cei ce te slăvesc pre tine cu bună creştinătate.

Alt Canon, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Revărsând izvoarele cuvintelor celor izvorîtoare de vieaţă, ai băut apa mântuirei, vărsând păcatul cel prea amar, şi cântând lui Dumnezeu Evdochime, ziceai: Că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Avut-ai milostivire, râvnind lui Hristos, împărţitu-ţi-ai averea la cei lipsiţi, carea ţi-a pricinuit ţie avuţia cea cerească, pre carea o ai şi dobândit Evdochime, strigând: Că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Unitu-te-ai cu Ziditorul prin dragoste dumnezeească, priimit-ai moştenirea cea cerească, prea fericite Evdochime. Pentru aceasta bucurându-te, te-ai făcut Dumnezeu dupre Dar, şi cântând ziceai: Că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind mai cinstită decât îngerii, ai purtat în pântecele tău pre Ziditorul îngerilor, Maica lui Dumnezeu, şi l-ai născut spre mântuirea oamenilor, cari cântă ţie: Că nu este fără prihană afară de tine Stăpână.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întă„rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cântă: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, şi nu este drept, afară „de tine Doamne".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cinstită pomenirea ta astăzi pre noi ne-a adunat la dumnezeesc sicriul moaştelor tale, deci toţi cei ce se apropie, şi se închină, toată vătămarea dracilor gonesc, şi de feluri de boale se izbăvesc degrab, fericite Evdochime.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Procopsindu-te cu fapte bune, te-ai lămurit prin supărări ca aurul în cuptor, Evdochime pururea pomenite, şi izvorăşti minuni, şi încetezi boale, şi rogi totdeauna pentru noi pe prea bunul Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, ca să câştigăm iertare păcatelor.

Slavă, Şi acum, a Crucei.

Luminos se arată Cerul mai mult decât soarele, cu lumina Crucei, luminând toate cu razele sale; pentru aceasta tu Mântuitorule al tuturor, Iubitorule de oameni, printr'însa luminează mintea noastră şi simţirea, că noi avem pre dânsa armă păcei, nebiruită biruinţă.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu duhul mai 'nainte...

Fulgerile darurilor le întinde celor ce o închipuesc, cinstita şi dumnezeeasca Cruce, şi fiind închipuită, tare goneşte din văzduh pre începătorul întunerecului, şi străluceşte pre cei ce cântă pre Hristos Dumnezeu.

Inimile cu închipuirea sa cuprinzându-le, prea cinstita şi dumnezeeasca Cruce, marea patimilor o alinează, şi încetează întreitele valuri ale primejdiilor, şi întru liniştea dreptăţei aduce pre cei ce cu dragoste o cinstesc pre dânsa.

Semnul cinstitei Cruci ca nişte scântei de foc raze aruncând, arde toată lucrarea vrăjmaşului, gonindu-i puterea, şi pre mulţi credincioşi îi uşurează, cari îl laudă, şi-l cântă cu dragoste pre Hristos cel pironit deasupra ei.

Ridicaţi vor fi toţi necuraţii şi necredincioşii, a nu vedeà slava Domnului, cinstita şi sfânta Cruce; iară credincioşilor aceasta mărire le este, şi armă, şi scăpare, şi zid tare de scăpare.

Toată negura cea ernoasă a înşelăciunei se ridică prin tine cinstită Cruce, arma dreptcredincioşilor; şi tot eresul din nou se pierde, şi Biserica se luminează prin cel răstignit cu trupul, tare prăznuind cele de biruinţă.

A Născătoarei:

Te slăvim cu dragoste pre tine Preasfântă curată, ca pre Stăpâna noastră şi Impărăteasa tuturor, cei ce ne-am luminat cu patimile Fiului tău, şi făcător de bine al tuturor l-am cunoscut pre dânsul, slavă darurilor lui.

Alt Canon, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Din tinereţe ai avut cuget dreptcredincios, vieaţă nespurcată, şi gând lesne iertător, vrednicule de laudă, păzind nevătămate dogmele părinţilor.

Nici turburarea lumească, nici stăpânirea dregătoriei, nici mărirea cea pieritoare, n'a tâmpit dorirea ta cea către Domnul, Evdochime, ci cu adevărat bine a procopsit în fapte dumnezeeşti.

Cu cugetările cele dumnezeeşti totdeauna fiind înălţat, ai smerit pre vrăjmaşul, şi ai priimit lucrarea tămăduirilor Evdochime, prin judecăţile cele drepte ale celui ce toate le ocârmueşte.

Slavă:

Sicriul moaştelor tale picând dulceaţa tămăduirilor celor bogate, goneşte patimile celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine Evdochime, şi arde toate cetele dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Dumnezeu Prealăudată, pre cel ce se laudă de oştile cele de sus, făcându-se om cu adevărat; pre carele nu înceta rugându-l pentru robii tăi, pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:
Străluceşte nouă lumina...

Acum cei ce ne închinăm cu credinţă Crucei celei prea sfinte, armei noastre celei puternice şi nebiruite, care stă de faţă, putere nebiruită luăm asupra vrăjmaşilor.

Pre ceea ce a făcut a izvorî apă din piatra cea închipuitoare şi netăiată, acum ţiindu-o, şi cinstitei Cruci închinându-ne, luăm izvorul darurilor.

Cu raze de aur Crucea lui Hristos arătându-se nouă, ne dă daruri sufletelor cu Darul, celor ce ne închinăm ei, şi pre Domnul Dumnezeu îl cântăm deapururea.

A Născătoarei:

Crucea Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Mireasă dumnezeească, toiag al puterilor ţiindu-o cu credinţa, te cântăm pre tine împărăteasa tuturor, fericindu-te.

Alt Canon, Irmos:

Luminarea celor ce zăceau...

Fiind luminat cu raza cea cinstită a curăţiei şi cu legea ei îngrădindu-te, cugetătorule de Dumnezeu, nepoticnit ai trecut noaptea vieţei, întraripându-te cu privirile cele dumnezeeşti, şi te-ai sălăşluit către vieaţa cea dumnezeească.

Acum se vede întru tine mare minune şi plină de mirare, cum după îngroparea cea cu adevărat de multă vreme, zăcând trupul în mormânt, se păzeşte netopit, fericite, dupre judecăţile care ştie Dumnezeu, cel ce te măreşte pre tine.

Slavă:

Bine fie ţie pentru îndrăsneala ce o ai către Dumnezeu, bine fie ţie pentru dorirea din inimă care o ai avut către dânsul, ca unul ce ai procopsit dupre numele ce porţi, şi minunat ai strălucit cu dumnezeeştile străluciri, şi ai luminat adunările credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te totdeauna Fecioară Maică, celui ce s'a întrupat pentru noi, cei ce te lăudăm, ca să ne mântuim de patimi şi de primejdii, şi de răutăţi pierzătoare de suflet şi de scârbe, şi de văpaia cea veşnică şi de iad.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocul Iona urmând...

Prea cinstita Cruce închinată fiind acum, bucuria învierei lui Hristos mai 'nainte o vesteşte, şi frumos propovedueşte moartea începătorului răutăţilor.

Înfiptu-s'a pre pământ cinstita Cruce şi scară înţelegătoare se face credincioşilor către Cer, şi suire celor ce i se închină ei şi o cinstesc.

Cinstita Cruce în mijlocul pământului răsădindu-se, acum ramurile darurilor le răşchiră întru sineşi, şi pre toţi cei ce i se închină ei, îi umbreşte.

Crucea, care a despicat marea Roşie, mai 'nainte fiind închipuită, acum fiind închinată, marea primejdiilor şi a

patimilor o desparte, şi pre cei ce i se închină ei îi mântueşte.

A Născătoarei:

Din pământ ne-a tras pre noi Fiul şi Dumnezeul tău către vieaţa cea cerească, pre Cruce suindu-se, pre cei ce pre tine Maica lui cu adevărat te cinstim.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Sudorile tale fericite cu picăturile cele prea dulci, au picat şi veselie şi luminare de tămăduiri, întru lauda lui Hristos Dumnezeului nostru.

Făcându-te bună viţă în curţile lui Dumnezeu, ai odrăslit vie mult roditoare lucrătorului sufletelor, şi ai păstrat strugurii bunătăţilor.

Slavă:

Dorit-ai de împărăţia lui Dumnezeu, şi împărăţind împrotiva patimilor, dupre bună voirea lui Dumnezeu, ai dobândit bucuria drepţilor, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o prea frumoasă ai ajuns a fi aleasă lui Dumnezeu, şi te-ai făcut lui loc desfătat, şi cămară şi sfeşnic şi masă.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat; din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Pre cele de sus dorindu-le, împreună cu cele dintru înălţime te-ai împreunat, cu suirile cele dumnezeeşti ale faptelor celor bune; căruţă de foc sufletul ţi l-ai săvârşit prea fericite Evdochime. Şi pre pământ vieţuind, ca un nematerialnic, Ziditorului tuturor i-ai fost spre bună plăcere.

ICOS.

Cu dreaptă credinţă vieaţă îndoită ai arătat fericite, întru amândouă lui Dumnezeu bine plăcându-i, Evdochime; drept aceea ai aflat moştenirea împărăţiei cerurilor, şi acum petrecând împreună cu sfinţii, stai înaintea Stăpânului tuturor, şi trupul tău ferindu-ţi-l fără spurcăciune, nedeslegat l'ai lăsat celor ce cu dragoste te cinstesc pre tine. Că vieţuind mărite cu curăţenie, Ziditorului tuturor i-ai fost spre bună plăcere.

Intru această lună, în 31 de zile, pomenirea sfântului şi dreptului Evdochim.

Stih: Dumnezeescul Evdochim căruia vieaţa i se socotea rîs,
Dumnezeu binevoind, din vieaţă s'a dus.
Evdochim în a treizeci şi una zi,
Paşnic sfârşitul vieţei priimi.

Acest fericit a fost pe vremea împărăţiei lui Teofil, urâtorului de Hristos şi lup-

tătorul de icoane, ai cărui părinţi se aflau cu vieaţă strălucită, pentrucă erau patrici şi drept credincioşi, numindu-se Vasilie şi Evdochia, fiind crescut bine de dânşii spre buna faptă, a fost cinstit de împăratul Teofil cu dregătoria candidatului, şi a fost pus serdar mare preste oşti, întâi în Capadochia, după aceea în ţara Harsianilor. Deci fiind cumpănă dreaptă şi canon, carele păzeà toată îndreptarea, făcând multe milostenii în toate zilele, şi bine lucrând şi rodind pre la biserici, ajutând văduvelor şi săracilor, şi în scurte cuvinte, se purtà şi făceà tot felul de bunătăţi; aşà dară fericitul acesta dumnezeeşte vieţuind, căzând într'o boală trupească, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, iară robii lui plinindu-i voia, îl îngropară cu hainele lui cu care erà îmbrăcat, mărindu-se de Dumnezeu cu multe minuni, pre care acum nu le putem spune cu amăruntul. Şi s'a făcut mutarea moaştelor sale la Vizantia, în şase zile ale lui Iulie, iară sfânta sa adormire în treizeci şi una de zile ale aceştiaşi.

Intru această zi, pomenirea târnosirei cinstitei case a prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, din Vlaherne, unde se află sfânta Raclă, şi înainte prăznuirea cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Cruci, adică: scoaterea cinstitei Cruci dela palatul împărătesc în cetate.

Stih: Ieşind Crucea din Casa împăraţilor,
Pricinueşte prăznuiri caselor cetăţenilor.

Intru această zi, sfântul Iosif cel din Arimatea, carele a îngropat prea curatul trup al Stăpânului Hristos, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ingropare de moarte aflând, te-ai mutat,
Tu cel ce ai îngropat pre Mortul, carele mormânturile a deşertat.

Intru această zi, sfinţii doisprezece Mucenici Romani, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Ale Romii vechi douăsprezece odrasle priimeşte Cuvinte,
Mucenici tineri cu grumazele tăiete.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cuptorul se răcoreà...

Cu cinstit sângele lui Hristos Crucea lui adăpându-se, izvorăşte râuri luminoase de daruri înţelegătoare, şi adapă pre toţi, cei ce i se închină, şi o cântă pre dânsa cu credinţă.

Crucea lui Hristos, carea moartea o a surpat, şi pre vrăjmaşul, zăvoarele cele înţelegătoare le-a sdrobit; şi acum tuturor, celor ce i se închină ei cu credinţă curată şi cu dragoste, uşile vieţei le deschide şi ale hranei celei nestricăcioase.

Carii Crucei i se închină cu dragoste, cu puterea ei împrejur se îngrădesc, şi pre vrăjmaşii cei înţelegători, şi pre cei văzuţi îi gonesc, şi se păzesc nevătămaţi; pre Hristos cu cântări cuvântându-l.

A Născătoarei:

Intărire nouă şi putere asupra vrăjmaşilor ni s'a dăruit Crucea lui Hristos Fiului tău, prin îndrăzneala ta cea priimită, şi de Maică, prin carea Mireasă dumnezeească, adaosurile vrăjmaşului le biruim.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Intărindu-te cu puterea Dătătorului de vieaţă, ai biruit poftele trupului prea fericite, şi gândul l-ai întraripat către cele cereşti neîncetat cântând: Celce eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Curţile împărăteşti, cetatea cea de sus, raiul lui Dumnezeu, desfătarea drepţilor cea adevărată, bogăţia cea nerăpită, lumina cea neînserată, te-ai învrednicit a aflà, fericite Evdochime.

Slavă:

Pricepând nestatornicia celor trecătoare, ţi-ai îndreptat mişcările sufletului numai către Dumnezeu, dela carele luminându-te cu străluciri dumnezeeşti, ai trecut cu adevărat fără sminteală poticnirile vieţei înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă pururea Stăpână pre cel ce l-ai născut, să mă mântuiască de robia patimilor, şi de osândire, şi de orbirea cea rea, care mă cuprinde, şi de biruirea celor ce pururea mă necăjesc, ceea ce eşti dăruită de Dumnezeu.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se spăimântează...

Crucea, pre care o înfipse moartea, pusă de faţă şi închinată acum, văzându-o taberile vrăjmaşilor celor înţelegători, se ascund sub pământ, şi cei ce se închină ei se înnoesc.

Pre carea de demult închipuită o a arătat Hristos întru înălţimea Cerului, Crucei celei prea luminoase închinându-se acum cu bună creştinătate credincioşii, se înalţă, şi cu razele ei se luminează.

Crucea, pre carea de demult o au propoveduit, proorocii fără de minciună, cum că se va arătà aşternutul picioarelor lui Hristos; acesteia noi acum cu adevărată credinţă închinându-ne, întru bogate darurile ei ne desfătăm.

A Născătoarei:

Carele prin patimă nepătimire ai izvorît pământenilor Fecioară, Fiul tău şi Domnul, pre noi carii cu dragoste pururea te cântăm, ne înnoeşte prin tine ca un făcător de bine.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît...

Socotind focul cel îngrozitor, carele va să se verse înaintea scaunului lui Dumnezeu, cu umilinţa inimei, vărsai izvoare de lacrămi fierbinţi, care fac cenuşe cuptoarele patimilor, Evdochime cugetătorule de Dumnezeu.

Dragostea sufletului tău cu totul o ai închinat către Domnul, şi de dînsul te-ai lipit, strigând ca din psalmi: Hristoase al meu, mântueşte-mă în veci din noroiul patimilor, celor aducătoare de moarte.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Având înţelegere dumne-

zeească, te-ai arătat împlinitor cuvintelor stăpâneşti, iubind arătat cărările cele deadreapta, şi cu isteţime ca un înţelept abătându-te de cele deastânga, prea binecuvântând pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul lui Adam s'a zidit din curatele tale sângiuri, şi cel ce hrăneşte toată suflarea, s'a hrănit cu lapte, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta te slăvim ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu„crurile, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre norul cel purtător de...

Nemurire isvorăşte şi nepismuitoare picături ale neputrejunei cinstita Cruce, celor ce se închină ei, îi înviază, îi curăţeşte şi îi înnoeşte, şi de mărire mai bună şi de Dar învredniceşte, pre cei ce cântă pre Iisus cel pironit pre dânsa.

Izbucnind lucrările ca nişte raze prea luminoase prea cinstita Cruce, pre cei ce se închină ei cu dragoste şi cu credinţă curată, către lumina cea neapropiată şi nematerialnică, luminându-i îi povăţuieşte, pre cei ce cântă pre Făcătorul tuturor.

Cel ce ai sfinţit lemnul prea sfintei Crucii tale cu cinstit sângele tău prea bunule Cuvinte, cu lucrarea ei luminează-ne pre noi, şi sfinţeşte pre cei ce se închină ei, şi te laudă pre tine Stăpânul tuturor.

A Născătoarei:

Darul, carele a strălucit tuturor mai vârtos decât soarele, norii primejdiilor şi ai patimilor, goneşte Fecioară, şi cu lumina înţelegerei celei dumnezeeşti luminează, pre cei ce cu dragoste te slăvesc pre tine şi pre Fiul tău neîncetat îl cântă, ca pre Stăpânul tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Dorind a vedeà slava Dumnezeului nostru te-ai împodobit pre sineţi cu frumseţea bunătăţilor, şi purtându-ţi candela, ai intrat în cămările Mirelui cele luminoase, împreună cu îngerii; împărtăşindu-te de îndumnezeire, fiind împreună cu Stăpânul tău.

Ca zorile şi ca soarele a strălucit pomenirea ta, lumi-

nând inimile cele dintru întunerec; că tu cu adevărat te-ai cunoscut fiul luminei şi al zilei, cugetătorule de Dumnezeu Evdochime; pentru aceea te cinstim.

Impodobindu-te cu înţelepciune şi cu cunoştinţa luminându-te, cu smerirea inimei înfrumseţându-te, cu înălţimea vieţuirei încuviinţându-te, te-ai suit către curţile cele înţelegătoare ale sfinţilor; cu carii dimpreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te cinstim pre tine, Evdochime.

Slavă :

Cinstită mutarea ta de pre pământ o săvârşim zi prăznuitoare şi pricinuitoare de folosinţă; căci tu te-ai arătat slugă Domnului şi lucrător neruşinat poruncilor lui, vrednicule de laudă Evdochime.

Şi acum, a Născătoarei :

Arătatu-te-ai lăcaş luminei, care luminează pre toţi, şi cort, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, pod şi scară, care sue către înălţime pre pământeni. Pentru aceasta te cinstim şi cu credinţă te fericim.

Irmosul :

Fiul Părintelui celui fără „de început, Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate, „şi să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău„dată o slăvim".

SVETILNA.

Podobie : Cel ce ai împodobit Cerul...

Şi în vieaţă fiind Evdochime te-ai arătat bun biruitor, sporind împrotiva tuturor patimilor, şi acum încă eşti izvor limpede de minuni, din care se curăţă patimile sufletelor şi ale trupurilor.

A Crucei, asemenea :

Crucea mai 'nainte se prăznueşte şi lumea se sfinţeşte, cetele îngerilor cântă pre cel răstignit pentru noi, şi prăznuesc cu noi, şi ca David se bucură strigând: mântuire a lucrat Stăpânul în mijlocul pământului.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul 1-iu.

Cum să nu ne mirăm de bună înţelegerea ta, sau să nu lăudăm vieaţa ta cea întocmai cu a îngerilor, prea cuvioase Evdochime, întreagă curăţia minţei, blândeţele tale, smerenia şi liniştea şi milostenia cea neîncetată, căci cu toate bunătăţile te-ai înfrumseţat fericite. Pentru aceasta te aşteaptă pre tine bucuria cea negrăită şi împărăţia cerurilor.

Și acum, glasul al 6-lea.

Glasurile proorocilor pre acest sfânt lemn mai 'nainte l-au vestit, prin carele s'a izbăvit din blestemul morței, Adam cel de demult. Și făptura astăzi, înălțându-se aceasta, împreună înalță glas, dela Dumnezeu cerând multă milă. Cela ce ești însuți întru milă nemăsurat Stăpâne, curățire fii nouă, și mântuește sufletele noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Crucei, Peasna 3-a, pe 4. Și ale Sfântului, Peasna 6-a. pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraților, roada Duhului este dragostea...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânța lui... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul: Toate îmi sunt date mie...*

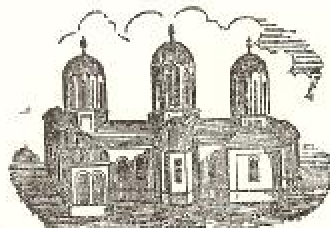
CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

VEZI: Intru această zi noi cei dreptcredincioși lăsăm carnea și incepem postul sfintei Adormiri. Iară de se va întâmplă Miercuri sau Vineri îl incepem în 30 de zile, și postim până la Adormirea prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu toată înfrânarea. Și nu ni se cuvine nicidecum a face deslegare la pește, fără decât la Schimbarea la față a Domnului.

Sfârșitul lunei lui Iulie și lui Dumnezeu slavă.

TROPARELE SFINTILOR

CELE MAI DE OBŞTE DIN LUNA LUI IULIE

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului şi înger în trup, şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (N), cu postul, cu priveghereea, cu rugăciunea, cereştile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea.

A Proorocului tău (N) pomenire Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântueşte sufletele noastre.

LA MULŢI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să deą iertare de greşale sufletelor noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte (N) roagă pre Milostivul Dumnezeu, ca să se dea iertare de greşale sufletelor noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dum-

nezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC
Tropar, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MULȚI ARHIEREI
Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale, nu depărtà mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează vieaţa noastră.

LA O MUCENIȚĂ
Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, priimeşte-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR
Tropar, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei, al lumei luminătorule, podoaba arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată, (N) înţelepte, cu învăţăturile tale, pre toţi ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS
Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Cuvioase (N), duhul tău.

LA O FEMEE CUVIOASĂ
Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Cuvioasă (N) duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânță, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul.... glas 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sămânță pre Domnul, izvorul vieței; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tatăl l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...glasul 1-iu.

A ta folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Gavriil zicând ţie Fecioară: bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a eşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei celei neapuse, care ai purtat în braţe pre însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţei ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei Dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

Iară de se va întâmplà Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă:

Pomenește Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în vieață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum:

Maică sfântă a luminei cei negrăite...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumsețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumei, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește...

Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut, că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântuește...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Ceeace eşti scăparea şi puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, mai marele Voevod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisî a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşale.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri

neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cereşti, cuoamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea

Acoperemântul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

La Sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfânta, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumei s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sământă, şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforît şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Facătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsi a te rugà, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterei tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Începătura mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşà a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei.

Îngerescul cuvânt ai luat, şi tron de Heruvimi te-ai arătat, şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumei cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţei lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorât ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sământă, pământule sfinte, lumei mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşale mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică Dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţei, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă slăvindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul la 7-lea.

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti visteria învierei noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşalelor; că tu pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte, de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară şi dupre naştere iarăş ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumei ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bu-

cură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa Impăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Intărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumei, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legei; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Uşa vieţei cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce alearga la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi .

Vezi mai sus.

SFÂRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

Comisia pentru cercetarea cărţilor de ritual:

Prea Sfinţitul Arhiepiscop GURIE al CHIŞINĂULUI
Prea Sfinţitul PLATON PLOEŞTEANUL
Prea Sfinţitul ILARION BĂCĂOANUL

Director al Tipografiei
PAVEL SURU

D. Gr.

TIPOGRAFIA SFINTEI MÂNĂSTIRI CERNICA